

## ΠΙΝΑΚΑΣ ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ

### ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΗ'

Σάββατο 10 Νοεμβρίου 2012

#### ΘΕΜΑΤΑ

##### A. ΕΙΔΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

1. Ανακοινώνεται ότι τη συνεδρίαση παρακολουθούν μαθητές από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Ρεθύμνου, το 2ο Γυμνάσιο Λευκάδας, το Μουσικό Σχολείο Τρικάλων, το 11ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης, το Δημοτικό Σχολείο Λιανοβεργίου - Αράχου Ημαθίας, το 4ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμαριάς-Θεσσαλονίκης και το 6ο και 44ο Δημοτικό Σχολείο Ηρακλείου Κρήτης, σελ. 4369, 4389, 4397, 4406, 4417, 4425, 4430

2. Επί διαδικαστικού θέματος, σελ. 4376, 4377, 4381, 4382, 4385, 4387, 4388, 4389, 4391, 4392, 4399, 4340, 4401, 4402, 4406, 4410, 4429, 4436, 4442, 4445, 4452, 4458, 4459

##### B. ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ

Συζήτηση επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: "Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013", σελ. 4369

#### ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 4412 – 4417, 4426 - 4430

#### ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΝΤΕΣ

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 4417 – 4424, 4440 - 4452  
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 4452 - 4468  
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 4369 – 4384, 4424 – 4426, 4430 - 4440  
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 4397 - 4412  
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 4384 - 4397

#### ΟΜΙΛΗΤΕΣ

##### A. Επί διαδικαστικού θέματος:

ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 4442, 4445, 4452  
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 4458, 4459  
ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ Μ. , σελ. 4376, 4377, 4381, 4382, 4436  
ΚΟΥΪΚ Τ. , σελ. 4402  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ Ζ. , σελ. 4401, 4402, 4410  
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 4385  
ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ Χ. , σελ. 4399, 4401, 4402, 4406, 4410  
ΜΕΪΜΑΡΑΚΗΣ Ε. , σελ. 4429  
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 4387, 4388, 4429  
ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ Ν. , σελ. 4436  
ΣΚΟΡΔΑΣ Α. , σελ. 4401  
ΤΡΑΓΑΚΗΣ Ι. , σελ. 4385, 4387, 4389, 4391, 4392  
ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. , σελ. 4399  
ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Σ. , σελ. 4458

##### B. Επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών:

ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ Γ. , σελ. 4416  
ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Α. , σελ. 4396  
ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ Α. , σελ. 4373, 4408  
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ Ε. , σελ. 4407

ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ - ΑΒΡΑΜΗΣ Μ. , σελ. 4417  
ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 4461, 4462  
ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ Α. , σελ. 4423, 4424  
ΒΟΡΙΔΗΣ Μ. , σελ. 4431, 4432, 4433  
ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ Ο. , σελ. 4418  
ΒΟΥΛΤΕΨΗ Σ. , σελ. 4372, 4373, 4379  
ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ Ε. , σελ. 4447  
ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ Ό. , σελ. 4410  
ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ Γ. , σελ. 4442  
ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ Α. , σελ. 4379, 4380  
ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ Μ. , σελ. 4385  
ΓΚΙΟΚΑΣ Ι. , σελ. 4404, 4405  
ΓΡΕΓΟΣ Α. , σελ. 4445  
ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ Λ. , σελ. 4412  
ΔΗΜΑΣ Χ. , σελ. 4462  
ΔΙΩΤΗ Η. , σελ. 4393  
ΔΟΥΡΟΥ Ε. , σελ. 4390, 4391  
ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ Ι. , σελ. 4451  
ΖΑΡΟΥΛΙΑ Ε. , σελ. 4402  
ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ Ν. , σελ. 4415  
ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ Σ. , σελ. 4380  
ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Σ. , σελ. 4388  
ΚΑΝΕΛΛΗ Γ. , σελ. 4386, 4387  
ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ Μ. , σελ. 4422  
ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ Χ. , σελ. 4453, 4456  
ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ Σ. , σελ. 4463  
ΚΕΛΛΑΣ Χ. , σελ. 4430  
ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ Ι. , σελ. 4398, 4399  
ΚΟΔΕΛΑΣ Δ. , σελ. 4424, 4425  
ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Γ. , σελ. 4421  
ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ Έ. , σελ. 4442, 4443  
ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 4397  
ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ Δ. , σελ. 4458, 4459  
ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ Β. , σελ. 4371  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ Θ. , σελ. 4418, 4419  
ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ Γ. , σελ. 4376, 4377  
ΛΑΓΟΣ Ι. , σελ. 4384, 4385  
ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ Γ. , σελ. 4369, 4370  
ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ Π. , σελ. 4429, 4430  
ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ Ε. , σελ. 4394  
ΜΑΚΡΗ ΘΕΟΔΩΡΟΥ Ε. , σελ. 4390  
ΜΑΝΙΑΤΗΣ Ι. , σελ. 4441, 4442  
ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ Κ. , σελ. 4432, 4435  
ΜΗΤΑΡΑΚΗΣ Π. , σελ. 4464  
ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ Κ. , σελ. 4373, 4374  
ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ Α. , σελ. 4419  
ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ Α. , σελ. 4381, 4382  
ΞΟΥΛΙΔΟΥ Σ. , σελ. 4466  
ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ Β. , σελ. 4437, 4438  
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ Π. , σελ. 4443, 4445  
ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ Ε. , σελ. 4375, 4376  
ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ Μ. , σελ. 4465, 4466  
ΠΑΠΠΑΣ Χ. , σελ. 4436  
ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ Θ. , σελ. 4389  
ΠΑΦΙΛΗΣ Α. , σελ. 4388, 4389, 4439, 4440, 4441

|                    |                       |
|--------------------|-----------------------|
| ΠΕΤΡΑΚΟΣ Α. ,      | σελ. 4456             |
| ΡΕΠΟΥΣΗ Μ. ,       | σελ. 4446, 4447       |
| ΣΑΛΜΑΣ Μ. ,        | σελ. 4454, 4455       |
| ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ Μ. ,     | σελ. 4455, 4456       |
| ΣΙΟΥΦΑΣ Π. ,       | σελ. 4395             |
| ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ Κ. ,   | σελ. 4450             |
| ΣΚΟΡΔΑΣ Α. ,       | σελ. 4400, 4401, 4402 |
| ΣΚΡΕΚΑΣ Κ. ,       | σελ. 4405             |
| ΣΟΛΔΑΤΟΣ Θ. ,      | σελ. 4407             |
| ΣΤΑΘΑΣ Ι. ,        | σελ. 4374, 4378, 4379 |
| ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ Χ. ,    | σελ. 4377, 4387, 4389 |
| ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ Δ. ,    | σελ. 4392             |
| ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ Ι. ,    | σελ. 4426             |
| ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ Ε. ,   | σελ. 4457             |
| ΣΤΥΛΙΟΣ Γ. ,       | σελ. 4411             |
| ΤΑΜΗΛΟΣ Μ. ,       | σελ. 4413             |
| ΤΖΑΒΑΡΑΣ Κ. ,      | σελ. 4409, 4410       |
| ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ Λ. ,   | σελ. 4452, 4453       |
| ΦΩΤΙΟΥ Θ. ,        | σελ. 4420             |
| ΧΑΪΚΑΛΗΣ Π. ,      | σελ. 4399, 4400       |
| ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Μ. ,  | σελ. 4404             |
| ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ Κ. ,    | σελ. 4447, 4448, 4449 |
| ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ Β. ,  | σελ. 4460             |
| ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ Α. ,   | σελ. 4414             |
| ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ Δ. , | σελ. 4370, 4371       |
| ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ Μ. ,   | σελ. 4383, 4384       |
| ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ Μ. ,   | σελ. 4433, 4434       |
| ΨΥΡΡΑΣ Θ. ,        | σελ. 4403             |

# ΠΡΑΚΤΙΚΑ ΒΟΥΛΗΣ

ΙΕ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΞΗ'

Σάββατο 10 Νοεμβρίου 2012

Αθήνα, σήμερα στις 10 Νοεμβρίου 2012, ημέρα Σάββατο και ώρα 10.03', συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου η Βουλή σε ολομέλεια για να συνεδριάσει υπό την προεδρία της ΣΤ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΜΑΡΙΑΣ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση.

Εισερχόμεθα στην ημερήσια διάταξη της

## ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα επτά μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 15ο Δημοτικό Σχολείο Ρεθύμνου.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Λαμπρούλης εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσω του κρατικού προϋπολογισμού που κατέθεσε η Συγκυβέρνηση Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ αποτυπώνεται η διπλή και ενιαία κατεύθυνση που αυτός έχει.

Από τη μία πλευρά φορτώνονται τα βάρη και τα αποτελέσματα της καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης οι εργαζόμενοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες, συνολικά η λαϊκή οικογένεια, με το πλιάτσικο που γίνεται στα δικαιώματα και τις ανάγκες τους και από την άλλη πλευρά εξασφαλίζεται ακόμα πιο φθηνή εργατική δύναμη με πλήρη ανατροπή των εργατικών κατακτήσεων και δικαιωμάτων. Όλα αυτά θυσία στο βωμό της έντασης της ανταγωνιστικότητας και της κερδοφορίας του κεφαλαίου.

Αυτό από μόνο του σημαίνει παραπέρα επιδείνωση της υγείας των εργαζομένων και της λαϊκής οικογένειας και πρόωρη φθορά της εργατικής δύναμης.

Έτσι, ο κρατικός προϋπολογισμός λειτουργεί ως εργαλείο στην κατεύθυνση της περαιτέρω προσαρμογής της λειτουργίας του συστήματος υγείας-πρόνοιας για τις ανάγκες θωράκισης του

κεφαλαίου σε περίοδο βαθιάς καπιταλιστικής οικονομικής κρίσης.

Αναδεικνύεται η αντίθεση που οξύνεται, ότι δηλαδή στις συνθήκες της καπιταλιστικής ανάπτυξης, οι τεράστιες δυνατότητες της παραγωγικότητας, οι κατακτήσεις της επιστήμης και της τεχνολογίας δεν μπορούν να μπουν στην υπηρεσία αυτών που παράγουν τον πλούτο, δηλαδή των εργαζομένων, των αυτοαπασχολούμενων και των φτωχών αγροτών.

Τα μέτρα που παίρνονται στην υγεία, στην πρόνοια, στο φάρμακο, αποτελούν εξειδίκευση των αποφάσεων και κατευθύνσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης για όλα τα κράτη-μέλη με μνημόνια ή χωρίς μνημόνια και στόχο τη μείωση του εργατικού κόστους για να διευκολυνθεί η ανταγωνιστικότητα, δηλαδή η κερδοφορία των μονοπωλίων.

Αποτελούσε και αποτελεί κοινό, προαποφασισμένο, στρατηγικό στόχο η ενιαία ελάχιστη παροχή δημοσίων υπηρεσιών υγείας, πρόνοιας και φαρμάκων για όλους τους εργαζόμενους.

Στην πράξη αυτό εκφράζεται ως εξής:

Πρώτον, με τη μείωση της κρατικής χρηματοδότησης του δημόσιου συστήματος υγείας και πρόνοιας: νοσοκομεία, κέντρα υγείας, ασφαλιστικά ταμεία, προνοιακά ιδρύματα και κοινωνικά επιδόματα.

Η μείωση της κρατικής χρηματοδότησης, για παράδειγμα, στα δημόσια νοσοκομεία κατά 7,5% το 2013 σε σχέση με το 2012, συνοδεύεται από μία ακόμη μεγαλύτερη αύξηση των εσόδων τους από τις πληρωμές των ασφαλιστικών ταμείων κατά 15,5% που ήδη βρίσκονται σε πορεία χρεοκοπίας.

Δεύτερον, με τη λειτουργία των δημοσίων μονάδων υγείας με επιχειρηματικά κριτήρια προκειμένου να αυτοχρηματοδοτηθούν από την πώληση υπηρεσιών υγείας. Τα δημόσια νοσοκομεία με δεδομένη την κρατική υποχρηματοδότηση, θα αναγκαστούν προκειμένου να εξασφαλίσουν έσοδα, να επιβαρύνουν οικονομικά τους ασθενείς και τα ασφαλιστικά ταμεία, να εξασφαλίσουν ακόμα πιο φθηνούς εργαζόμενους προκειμένου να είναι βιώσιμα δηλαδή να λειτουργήσουν με αυτοχρηματοδότηση πουλώντας υπηρεσίες. Αυτό αποτελεί και βασικό κριτήριο της αξιολόγησης των δημοσίων μονάδων και όχι το κριτήριο των κοινωνικών αναγκών, που θα έπρεπε να είναι, γεγονός που οδηγεί σε κλείσιμο τμημάτων κλινικών αλλά και νοσοκομείων -για παράδειγμα, το 1ο και 7ο Θεραπευτήριο του ΙΚΑ στην Αττική και το «Παναγία» στη Θεσσαλονίκη και άλλα που θα ακολουθήσουν- παράλληλα με τις απολύσεις σε προσωπικό επειδή θα κριθούν αντιπαραγωγικοί και μη κερδοφόροι.

Τρίτον, με την επέκταση της λίστας φαρμάκων που δεν αποζημιώνονται πλέον τα ασφαλιστικά ταμεία, ενώ μέσω της αποζημίωσης με βάση την τιμή του φθηνότερου φαρμάκου, οι ασθενείς

βάζουν βαθιά το χέρι στην τσέπη τους, χαρατσώνοντας τον κόσμο και με τα 25 ευρώ για εισαγωγή στα νοσοκομεία και με το 1 ευρώ ανά συνταγή, αφού δεν πρόκειται να πιαστούν οι στόχοι. Αυτό σε απάντηση της χθεσινής παρέμβασης του Υπουργού Υγείας.

Τέταρτον, με τη μετακίνηση δαπανών στα ασφαλιστικά ταμεία, τα οποία σε συνδυασμό με την υποχρηματοδότηση τους από το κράτος και τους επιχειρηματίες, την ανεργία, τη μαύρη εργασία, τη μείωση μισθών, προχωρούν σε περικοπές παροχών με αποτέλεσμα να αυξάνει δραστικά η πληρωμή άμεσα από τους ίδιους τους ασφαλισμένους, αν έχουν.

Είναι χαρακτηριστικό ότι ενώ από την 1η Ιανουαρίου του 2013 στον προϋπολογισμό του Υπουργείου Εργασίας εντάσσεται και η πρόνοια, η χρηματοδότηση μειώνεται από 14,6 δισεκατομμύρια ευρώ το 2012 στα 13,9 δισεκατομμύρια –δηλαδή -4,67%- συνδέοντας έτσι με τη μεταφορά αυτή, τις παροχές με το ασφαλιστικό σύστημα έτσι ώστε να παρέχονται ανταποδοτικά και εξατομικευμένα σε μια μερίδα εξαθλιωμένων.

Δημιουργούνται οι προϋποθέσεις κατάργησης του χαρακτήρα της πρόνοιας ακόμη και όπως αυτή λειτουργούσε, στο πλαίσιο του καπιταλισμού. Δεν πρόκειται για μέτρο απλά «μετακόμισης» μιας υπηρεσίας ανάμεσα στα Υπουργεία, αλλά στρατηγικού χαρακτήρα στόχευσης του κεφαλαίου.

Ενδεικτικό της κατάστασης που οδηγεί η Κυβέρνηση τις λαϊκές οικογένειες, είναι οι προνοιακές παροχές του κράτους και των ασφαλιστικών ταμείων που προβλέπει ο κοινωνικός προϋπολογισμός. Για το ΙΚΑ προβλέπεται μείωση προνοιακών παροχών κατά 50%, μείωση κατά 300 εκατομμύρια ευρώ στα οικογενειακά επιδόματα και 30 εκατομμύρια ευρώ στα επιδόματα των ΑΜΕΑ.

Το πρόγραμμά «Βοήθεια Στο Σπίτι», αφού θα απολυθούν οι εργαζόμενοι θα παρέχεται ανταποδοτικά με πληρωμή μέσω παρακράτησης των ασφαλιστικών εισφορών των εργαζομένων και μόνο για άτομα με ειδικές ανάγκες και ηλικιωμένους άνω των εβδομήντα επτά ετών και μέσω επιχειρήσεων. Έτσι, πολλοί άνθρωποι, χρόνιοι πάσχοντες κινδυνεύουν να μείνουν χωρίς θεραπείες, φάρμακα, υγειονομικά υλικά, αφού δεν μπορούν να πληρώσουν.

Μέσω του προϋπολογισμού μπαίνει ως στόχος η περικοπή των αναπηρικών συντάξεων στο 10% του συνόλου. Αυτό σημαίνει ότι χιλιάδες άνθρωποι θα στερηθούν το δικαίωμα προστασίας της υγείας τους και της ζωής τους. Σήμερα από τους πεντακόσιους χιλιάδες βαριά αναπήρους παίρνουν τα απαραίτητα χαμηλά επιδόματα μόνο οι εκατόν ογδόντα επτά χιλιάδες.

Σε αυτήν την κατεύθυνση λειτουργούν τα ΚΕΠΑ με εργαλείο τον γνωστό κανονισμό, μειώνοντας ποσοστά αναπηρίας ιδιαίτερα σε βαριά κινητικά ανάπηρους πάσχοντες από σκληρή δουλειά κατά πλάκας, καρδιολογικές και αναπνευστικές παθήσεις αλλά και σε καρκινοπαθείς και πάσχοντες από ψυχικές νόσους.

Αυτήν τη βάρβαρη αντιλαϊκή πολιτική προσπαθεί να δικαιολογήσει η Κυβέρνηση στο όνομα του εξορθολογισμού, του νοικοκυρέματος και της περιστολής της σπατάλης. Πρόκειται για προπέτασμα καπνού προκειμένου να κρυφτεί ο βαθιά ταξικός αντιλαϊκός χαρακτήρας των μέτρων. Στην πραγματικότητα ενοχοποιεί κάθε λαϊκή ανάγκη και δικαίωμα, διότι εμποδίζει τις ανάγκες του ανταγωνισμού και της κερδοφορίας των επιχειρηματικών ομίλων.

Ποια ίση πρόσβαση που επικαλείται η Κυβέρνηση μπορεί να έχει ο ανασφάλιστος; Έχει τη δυνατότητα να εμβολιάσει ο άνεργος, ο ανασφάλιστος, ο μετανάστης τα παιδιά του; Ποιος έχει σήμερα τη δυνατότητα να πληρώσει για την πανάκριβη οδοντιατρική φροντίδα; Ποιος εργαζόμενος έχει να πληρώσει εξετάσεις που δεν καλύπτονται από τον ΕΟΠΥΥ; Μήπως ο φτωχός αγρότης ή ο μικροεπαγγελματίας που δεν μπορεί να πληρώσει τις εισφορές του στο ταμείο και δεν έχει στοιχειώδη ασφαλιστική κάλυψη; Μήπως ο εργαζόμενος των 580 ευρώ μιστά ή ο νέος εργαζόμενος των 411 ευρώ, ο νέος εργαζόμενος στα προγράμματα της κοινωφελούς εργασίας;

Να, γιατί κράτος, Κυβέρνηση, βιομήχανοι, Ευρωπαϊκή Ένωση στηρίζουν και προωθούν τη φιλανθρωπία και τον εθελοντισμό προκειμένου να εξασφαλίσουν χωρίς κόστος στοιχειώδεις και τελείως ανεπαρκείς υπηρεσίες υγείας για τα πιο εξαθλιωμένα

στρώματα, να ελέγξουν τις κοινωνικές αντιδράσεις, να περιορίσουν τη διεκδίκηση στα όρια της διαχείρισης, της φτώχειας και της εξαθλίωσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Πραγματικά και στο θέμα της υγείας-πρόνοιας του φαρμάκου, φαίνεται ξεκάθαρα η διαφορά των δυο δρόμων ανάπτυξης. Του καπιταλιστικού δρόμου που στηρίζεται στην εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο, ο οποίος διατηρεί και επιδεινώνει όλες τις αιτίες που προκαλούν και οξύνουν τα προβλήματα υγείας, τα οποία εκμεταλλεύονται οι επιχειρηματίες για να πλουτίσουν. Αλλά και του άλλου δρόμου ανάπτυξης της οικονομίας απαλλαγμένο από την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο με εργατική λαϊκή εξουσία αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, μονομερή διαγραφή του χρέους, κοινωνικοποίηση των μέσων παραγωγής που στο επίκεντρο θα έχει την ικανοποίηση των διευρυμένων λαϊκών αναγκών ανάμεσα σ' αυτές και των λαϊκών αναγκών σε υγεία-πρόνοια και φάρμακο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΛΑΜΠΡΟΥΛΗΣ:** Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Καλούμε απ' αυτό το Βήμα τους εργαζόμενους, τους άνεργους, τους αυτοαπασχολούμενους, τη φτωχή αγροτιά, τη νεολαία, τους συνταξιούχους να σκεφτούν πώς θα ήταν η ζωή τους αν οι κατακτήσεις της επιστήμης, της τεχνολογίας, η ύπαρξη ενός μεγάλου αριθμού εξειδικευμένου επιστημονικού προσωπικού και υποδομών, όπως συμβαίνει στο χώρο της υγείας, αποτελούσαν όλα αυτά λαϊκά αγαθά, λαϊκή περιουσία και όχι εμπορεύματα για την παραγωγή κέρδους από μια χούφτα πλουτοκρατών.

Καταφύζουμε τον Προϋπολογισμό και καλούμε το λαό σε απειθαρχία και ανυπακοή, να τον ανατρέψει στην πράξη.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Ο κ. Χριστογιάννης Δημήτριος από την Νέα Δημοκρατία έχει το λόγο.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η πρώτη μου ομιλία στη Βουλή ως νέου Βουλευτή συνέπεσε να είναι σε μια από τις κρίσιμότερες συνεδριάσεις του ελληνικού Κοινοβουλίου των τελευταίων ετών. Αισθάνομαι την ευθύνη απέναντι στην Ελλάδα και τους Έλληνες να είναι τεράστια.

Δεν επιθυμώ να κάνω λεπτομερείς, αναφορές με συγκεκριμένα οικονομικά στοιχεία στα άρθρα του υπό ψήφιση Προϋπολογισμού που λίγο πολύ είναι γνωστά από το σχέδιο που μας διανεμήθηκε και από τις εκτιμήσεις, αναφορές σ' αυτά από τους προηγούμενους στο Βήμα συναδέλφους μου.

Εκείνο που επιθυμώ να σας πω είναι ότι τα μέτρα που ήδη ψηφίσαμε συνεπικουρούμενα από τον υπό ψήφιση προϋπολογισμό, λιτότητας μεν πλεονασματικό δε, για πρώτη φορά μετά από πολλά χρόνια θα δώσουν άμεσα ένα εισιτήριο επανεκκίνησης στη χειμαζόμενη ελληνική οικονομία με ατμομηχανή ώθησης τα 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ της δόσης και θα επαναφέρουν λίγη αισιοδοξία στην σε ελεύθερη πτώση ευρισκόμενη ψυχολογία των Ελλήνων.

Το ποσό της αναμενόμενης δόσης, λοιπόν, μαζί με το όφελος των πολλών δισεκατομμυρίων ευρώ που θα προκύψει από τις επαναστατικές δομικές αλλαγές στη δημόσια διαχείριση και διοίκηση, όπως προβλέπει το νομοσχέδιο, θα βοηθήσει τη χώρα να ξεφύγει από τα σύνορα της κατάρρευσης και να φτάσει απέναντι, σε πεδία αρχόμενης ανάπτυξης, έστω και αν αυτό απαιτεί τη διέλευση μέσα από τη διακεκαυμένη ζώνη των πολύ επώδυνων και οδυνηρών μέτρων.

Ας υποστούμε όλοι μας κάτι παραπάνω για να αφήσουμε κάτι παραπάνω στη γενιά που έρχεται. Της το οφείλουμε, γιατί το αξίζει και το δικαιούται, γιατί τώρα είναι ο ορθός χρόνος δράσης κατά τον οποίο η Ελλάδα, πέραν των δομών οικονομικής ανάπτυξης πρέπει να δημιουργήσει και πόλους επαναφοράς και ανάπτυξης της ελπίδας για το αύριο της χώρας.

Κανένας δεν μπορεί και δεν έχει το δικαίωμα να λιποτακτήσει από τις ευθύνες και την αποστολή του. Γνωρίζω ότι δεν υπάρχει έστω και ένας Βουλευτής, από όλα τα κόμματα, που θα μπο-

ρούσε χωρίς πίεση και φόρτιση να ψηφίσει τα περισσότερα από τα άρθρα του πολύ σκληρού και επώδυνου αυτού Προϋπολογισμού. Όμως η χώρα πρέπει να επανακτήσει τη διεθνή αξιοπιστία της, η οποία τίθεται μετ' επιτάσεως ως απαραίτητη προϋπόθεση από τους δανειστές μας.

Ατέλειωτα κυβερνητικά λάθη και θλιβερές οικονομικές πολιτικές εμπλουτισμένες με κακοδιαχείριση, έλλειψη σεβασμού στο δημόσιο χρήμα και πρακτικές απαξίωσης της ανθρώπινης αξιοπρέπειας, με την εξαγορά ή ενοικίαση ψηφοφόρων κυρίως τα τελευταία τριάντα χρόνια, διέλυσαν τον οικονομικό και κοινωνικό ιστό τη χώρας, επέφεραν την κατάρρευση και τοποθέτησαν την Ελλάδα σε αχνό και γκριζό φόντο ως προς την έννοια «συγκροτημένο κράτος».

Αγαπητοί συνάδελφοι, δεχθήκαμε και δεχόμαστε ασφυκτικές πιέσεις για τη λήψη νέων μέτρων και την ψήφιση του Προϋπολογισμού που αφορούν νέες περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, νέες περικοπές στην υγεία και την πρόνοια, νέες φορολογικές επιβαρύνσεις, νέες προϋποθέσεις συνταξιοδότησης και γενικώς νέες προοπτικές ψυχολογικής και κοινωνικής καταπόνησης του ελληνικού λαού στο όνομα της διάσωσης και οικονομικής ανασυγκρότησης της Ελλάδας. Υπάρχει όμως, κάποιος άλλος δρόμος; Υπάρχει άλλη αναίμακτη έξοδος διαφυγής από τον ασφυκτικό κλοιό που δημιούργησαν γύρω μας τα χρέη και τα ελλείμματα; Υπάρχει κάποια άλλη υπεύθυνα τεκμηριωμένη πρόταση ή εναλλακτική λύση; Εμείς λέμε όχι. Λέμε όμως, να στον αγώνα τον καλό και στη μάχη ως το τέλος.

Ως υπεύθυνη Κυβέρνηση με μεγάλη τόλμη και αποφασιστικότητα κηρύξαμε τον πόλεμο ενάντια στο έλλειμμα και το χρέος. Ένας πόλεμος έχει πάντα πολλά και αθώα θύματα. Εμείς νιώθουμε πως το πολιτικό και πατριωτικό μας χρέος απέναντι στην Ελλάδα είναι πολύ ισχυρότερο από το οικονομικό χρέος της Ελλάδας και θα κερδίσουμε τη μάχη έστω κι αν απαιτηθούν πολλές θυσίες απ' όλους, έστω κι αν υποθηκεύσουμε ακόμα και το δικό μας πολιτικό μέλλον.

Άλλωστε, κύριοι συνάδελφοι, θεωρώ δεδομένο ότι κανένας Βουλευτής σε αυτή την Αίθουσα δεν διακρίνεται από έλλειμμα χρέους προς την πατρίδα και τον ελληνικό λαό. Όλοι επιθυμούμε το καλό της Ελλάδας και αγωνιζόμαστε γι' αυτό.

Υπάρχει όμως, και κάποιος που διακρίθηκε ιδιαίτερα για το έλλειμμα ικανότητας διαχείρισης του ελληνικού χρέους. Αυτή είναι η τρόικα που ξεπέρασε σε λανθασμένους χειρισμούς και αστοχίες και την τότε ελληνική πολιτική ηγεσία στην αρχική διαχείριση της κρίσης.

Με τον Προϋπολογισμό που καλούμαστε να ψηφίσουμε επιχειρούμε μια σταδιακή ανατροπή των οδυνηρών για την επιβίωση της ελληνικής οικονομίας προβλέψεων έστω και αν αυτή η ανατροπή διέρχεται μέσα από τρομακτικές και δραματικές θυσίες του ελληνικού λαού. Παρ' όλα αυτά λειτουργώντας όλοι υπό την πίεση του ανθρώπινου συναισθήματος και της λογικής του καθήκοντος πρέπει να ψηφίσουμε ως υπεύθυνοι πολιτικοί άνδρες. Έχουμε δυο επιλογές. Ή να γίνουμε προσωρινά ευχαρίστη με την αρνητική μας ψήφο ή να ψηφίσουμε θετικά επενδύοντας στη λογική της προοπτικής για το καλό της χώρας αύριο.

Με λύπη, είναι αλήθεια, είμαι αναγκασμένος να πω πως απ' ό,τι φαίνεται κάποιοι σ' αυτήν την Αίθουσα έχουν υποστεί ολική απώλεια στήριξης στο πολιτικό τους μέτρο. Και αναφέρομαι στα κόμματα της Αντιπολίτευσης και κυρίως στο κόμμα της Αξωματικής Αντιπολίτευσης του ΣΥΡΙΖΑ. Μα, πού ζουν αυτοί οι άνθρωποι; Μήπως έχουν διακινιστεί σε άλλη χώρα ή σε άλλον πλανήτη; Μήπως δεν έχουν αντιληφθεί πως το πολιτικό πάθος ίσως τους οδηγήσει σε εθνικό λάθος; Μόνιμο μέλημά τους η άρνηση στα πάντα, το «όχι» σε όλα και το μόνιμο αίτημα για εκλογές. Δεν αντιλαμβάνονται την κρίσιμότητα των στιγμών που διέρχεται η χώρα και επενδύουν κομματικά χωρίς καμμία αναστολή και εδώ στη δικαίη αγανάκτηση, οργή και απελπισία του κόσμου υποσχόμενοι να επαναφέρουν τα πάντα στους πάντες, όπως ήταν πριν την κρίση; Δηλαδή, θα διακινίσουν και το χρόνο και θα τον επαναφέρουν στο 2007 ή στο 2008;

Ξέρετε κάτι; Αν μπορούσαν έστω με μαγεία να το καταφέρουν αυτό και να ανακουφίσουν τον ελληνικό λαό, τότε σίγουρα θα τους ψηφίζα και εγώ και θα προσέδιδα δικαίως στον Αρχηγό της

Αξωματικής Αντιπολίτευσης το προσωνύμιο «Τσίπραφληντ». Μην τον συγχέετε όμως με τον Κόπερφληντ, το όνομα του διάσημου μάγου που σε όλο τον κόσμο εξαφανίζει ή επαναφέρει διάφορα αντικείμενα, αυτοκίνητα, ανθρώπους ή ακόμα και ιστορικά μνημεία.

Ο δικός μας, λοιπόν, νέος μάγος προς το παρόν είναι σε άλλο επίπεδο. Εξαφανίζει έννοιες όπως το χρέος, το έλλειμμα της Ελλάδας, τα μνημόνια, τις περικοπές σε μισθούς και συντάξεις, τις νέες φορολογικές επιβαρύνσεις, την ανεργία και όλες τις άλλες οδυνηρές επιπτώσεις της μεγάλης κρίσης και επαναφέρει την ολική επαναφορά στη ρευστότητα, την ανάπτυξη και την ευημερία. Γενικώς, εξαφανίζει ό,τι δεν θέλουμε να έχουμε και επαναφέρει ό,τι χάσαμε και θέλουμε να έχουμε. Φοβάμαι ότι αν κάποια μέρα κυβερνήσει και διευρυνθούν οι μαγικές του ικανότητες θα μπορέσει ίσως να εξαφανίσει και ολόκληρη την Ελλάδα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, οι δύσκολες και κρίσιμες αποφάσεις λαμβάνονται σε στιγμές εκτάκτου ανάγκης με οδύνη για τις συνέπειες, αλλά και συνείδηση του καθήκοντος προς την πατρίδα, η οποία θέλουμε να υπάρχει και να ευημερεί μετά από εμάς.

Θέλουμε σαν υπεύθυνοι πολιτικοί και άνθρωποι να έρθει κάποια μέρα που όλος αυτός ο κόσμος που σήμερα πολιορκεί τη Βουλή και κοχλάζει γεμάτος δίκαιη οργή, αγανάκτηση και απελπισία, να μπορέσει, έστω εν μέρει, να κατανοήσει γιατί ψηφίζουμε αυτόν τον πολύ λιτό και σκληρό Προϋπολογισμό, όπως ήδη ψηφίσαμε τα οδυνηρά για τον ελληνικό λαό μέτρα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια – Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε σας παρακαλώ.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΧΡΙΣΤΟΓΙΑΝΝΗΣ:** Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Κάτω, λοιπόν, από αυτό το ασφυκτικό καθεστώς πιέσεων της ανθρωπίνης και πολιτικής αξιοπρέπειας, ψηφίζω με μεγάλη πεποίθηση «ναι» για το καλό της Ελλάδας, προσδοκώντας να αποδειχθεί ορθή η τόσο κρίσιμη αυτή πολιτική και ανθρωπινή επιλογή μου.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια–Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε κι εμείς, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Κυριακάκης Βασίλειος εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΑΚΗΣ:** Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν ακόμη κοπάσουν τα χειροκροτήματα και οι θριαμβολογίες της Συγκυβέρνησης για την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου με οριακή πλειοψηφία, οι εκπρόσωποι των δανειστών άρχισαν να σφυρίζουν αδιάφορα σχετικά με την εκταμίευση της δόσης για την οποία, όπως μας είπαν, είναι νωρίς να παρθεί απόφαση και η οποία ενδεχομένως θα δοθεί σε δύο ή τρεις δόσεις μέσα στους επόμενους μήνες.

Καλά, δεν μας διαβεβαίωνε προχθές ο ίδιος ο Πρωθυπουργός από αυτό εδώ το Βήμα, ότι η ψήφιση των μέτρων ανοίγει το δρόμο για την άμεση εκταμίευση της δόσης; Δεν μας είπε ο ίδιος ο Πρωθυπουργός στις 19 Οκτωβρίου από τη Σύνοδο Κορυφής των Βρυξελλών, ότι τα ταμειακά διαθέσιμα της χώρας επαρκούν μέχρι τις 16 Νοέμβρη, πράγμα που το αναπαρήγαγαν από τότε οι συνεταίροι του, ο κ. Βενιζέλος, ο κ. Κουβέλης και τα γνωστά ΜΜΕ;

Ήσαν, όμως, όλοι τους ότι δεν επρόκειτο να δοθεί η δόση τουλάχιστον πριν το τέλος Νοέμβρη.

Άρα, το όριο της 16ης Νοέμβρη ήταν για μία ακόμη φορά ένας ωμός, κυνικός εκβιασμός της εσωτερικής τρόικας, προκειμένου να περάσουν τα απάνθρωπα μέτρα από τη Βουλή.

Για μία ακόμη φορά, μέσω αυτού του εκβιασμού, προσπάθησαν να πείσουν ότι δεν θα υπάρχουν χρήματα για μισθούς και συντάξεις εάν δεν ψηφιστούν τα μέτρα.

Πρόκειται για συνειδητά ψέματα και ωμό εκβιασμό κατά συρροή, αφού προεκλογικά μας έλεγαν ότι τα λεφτά τελειώνουν στα μέσα Ιουλίου.

Τι σημαίνουν, όμως, αυτά; Ότι έχει από την ίδια τη ζωή επιβεβαιωθεί μία μεγάλη αλήθεια, πως, ναι, ακόμα και στην τωρινή περίοδο της πρωτοφανούς ύφεσης, οι μισθοί και οι συντάξεις δεν πληρώνονται από τις δόσεις, ότι αν δεν πληρώσουμε τους τόκους, τότε μπορούμε να τα καταφέρουμε, έστω και με δυσκολία, και χωρίς τις δόσεις του δανείου. Άλλωστε, από τα 31,5 δισεκα-



τομύρια της επόμενης δόσης, τα 25 δισεκατομμύρια θα πάνε στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και τα υπόλοιπα σε χρεολύσια και ομόλογα του δημοσίου.

Μήπως θέλετε να πιστέψουμε ότι οι δανειστές θα αφήσουν τις τράπεζες να καταρρεύσουν;

Χρησιμοποιείτε, όμως, κι ένα άλλο ψευδοεπιχείρημα, που ακούστηκε και προχθές εδώ μέσα: Ότι η ψήφιση του μεσοπρόθεσμου και του Προϋπολογισμού είναι αναγκαία, παρ' ότι επώδυνη και για τους δικούς σας ανθρώπους όπως μας είπατε. Αναγκαία για την απαλλαγή μας από το δανεισμό, για την αντιμετώπιση του δημοσίου χρέους και τη μείωσή του.

Η αμελικτική, όμως, γλώσσα των αριθμών, που τόσο αγαπάτε, σας διαψεύδει. Το δημόσιο χρέος το 2013 θα εκτιναχθεί στο 189% του ΑΕΠ και το 2014 στο 192% του ΑΕΠ, που προφανώς δεν είναι ούτε εξυπηρετήσιμο ούτε βιώσιμο.

Τα μέτρα, λοιπόν, είναι αναποτελεσματικά ως προς το διακηρυγμένο στόχο τους.

Το κυριότερο, όμως, δεν είναι η αναποτελεσματικότητά τους, αλλά οι καταστροφικές τους για την κοινωνία και το λαό συνέπειες, διότι τα φέρνουν σε μία ήδη καθημαγμένη κοινωνία με ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, με το 1/3 των νοικοκυριών κάτω από το όριο της φτώχειας, με το 1/3 του πληθυσμού ανασφάλιστο. Κι ενώ οι ανάγκες για κοινωνικές και υγειονομικές παροχές είναι σήμερα παραπάνω από κατεπείγουσες, εσείς από τη μια πλευρά περικοπείτε κι άλλο τις δαπάνες -κατά 9 δισεκατομμύρια- με αιματηρές περικοπές μισθών, συντάξεων και επιδομάτων και από την άλλη αυξάνετε παραπέρα το κόστος ζωής με αυξήσεις φόρων, εισιτηρίων, τιμολογίων ΔΕΗ, αυξήσεις στη συμμετοχή των φαρμάκων.

Εκεί, όμως, που γίνεται, πραγματικά, η σφαγή των νηπίων και των γερόντων με τον Προϋπολογισμό, είναι οι συνέπειές τους στο κοινωνικό κράτος με περικοπές 6,2 δισεκατομμυρίων, που αφορούν τις συντάξεις -περικοπές 5,5 δισεκατομμύρια, την ιατροφαρμακευτική περίθαλψη -500.000.000, τα κοινωνικά επιδόματα 0,2 δισεκατομμύρια, ακόμα και των αναπήρων, των ανασφάλιστων συνταξιούχων, των ηλικιωμένων, των ανέργων, το χτύπημα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης και των νοσοκομείων, παρ' ότι σήμερα καταρρέουν.

Επίσης, ο Προϋπολογισμός υπονομεύει την όποια δυνατότητα ανάπτυξης, κτυπώντας τη γεωργική παραγωγή, τον αγροτικό πληθυσμό της χώρας, με περικοπές ύψους 2,5 δισεκατομμυρίων. Κι ενώ πολλοί από αυτούς τους αγρότες αναγκάστηκαν να επενδύσουν σε φωτοβολταϊκά αντί να καλλιεργήσουν τα χωράφια, τους επιβάλλετε και εισφορά 30%.

Πιο ειδικά για την υγεία: Χθες από αυτό εδώ το Βήμα ο κ. Λυκουρέντζος, ο Υπουργός της Υγείας, σε μία προσπάθεια να πλώσει ιδεολογικά τη συζήτηση και να αποσείσει, αν θέλετε, και τις ευθύνες του για την κατάσταση στην υγεία, ανέσυρε από το χρονοντούλαπο της ιστορίας την αντικομμουνιστική υστερία, τρομοκρατώντας τον ελληνικό λαό, ούτε λίγο ούτε πολύ, ότι αν βγει κυβέρνηση της Αριστεράς, αν βγει ο ΣΥΡΙΖΑ στις επόμενες εκλογές, μέσα από ένα αυταρχικό και ολοκληρωτικό καθεστώς, όπως είπα, που θα δημιουργήσει, θα πάθουμε ό,τι έπαθαν οι γειτονικές βαλκανικές χώρες.

Και ποιος μιλάει για ολοκληρωτισμό; Μιλάτε εσείς που διαγράφετε τους Βουλευτές σας πριν ακόμη ψηφίσουν μέτρα, μόνο με τη δήλωσή τους ενάντια στα μέτρα;

Κύριε Υπουργέ, πρέπει να πούμε δύο πράγματα για τον προϋπολογισμό της υγείας. Και αυτός ο προϋπολογισμός επιβεβαιώνει την απόσυρση του κράτους από τη βασική του υποχρέωση χρηματοδότησης του δημόσιου συστήματος υγείας που θα εξασφαλίσει την επιβίωση του λαού, τη στιγμή που εσείς παραδέχεστε ότι υπάρχει αύξηση για υπηρεσίες υγείας κατά 30%.

Και επειδή και πάλι η αμελικτική γλώσσα των αριθμών αποκαλύπτει, μάθετε, λοιπόν, ότι τα δύο τελευταία χρόνια του μηνονίου οδήγησαν σε αύξηση της περιγεννητικής θνησιμότητας κατά 50%, από έξι θανάτους ανά χίλιες γεννήσεις σε εννέα θανάτους ανά χίλιες γεννήσεις. Και αυτά είναι στοιχεία της UNICEF. Οι αυτοκτονίες αυξήθηκαν κατά 30% και η θνησιμότητα και νοσηρότητα λόγω ανεργίας και περικοπών δημόσιων δαπανών, κατά 20% με 30%, σύμφωνα στοιχεία της Σχολής Δημόσιας

Υγείας.

Το συμπέρασμα; Το μηνμόνιο όχι απλά βλάπτει σοβαρά την υγεία αλλά και δολοφονεί.

Αν, όμως, έτσι είναι τα πράγματα, δηλαδή η μνημονιακή πολιτική ούτε πιάνει τους στόχους αλλά εξοντώνει και το λαό, γιατί άραγε τη συνεχίζετε; Τι δείχνει αυτό; Ότι ο πραγματικός στόχος δεν είναι η δημοσιονομική εξυγίανση, αλλά η κατεδάφιση κοινωνικών και εργασιακών κατακτήσεων ενός αιώνα, η δημιουργία ευνοϊκών συνθηκών για την επιβίωση του κεφαλαίου μέσα από την κρίση, καθώς και η οριστική υποδούλωση της χώρας στους τρούκανους και μερκελιστές και η μετατροπή της και τυπικά σε προτεκτοράτο. Πώς δρομολογείται αυτό; Ήδη μας το είπαν προχθές ο κ. Ο' Κόννορ και ο κ. Όλι Ρεντ κι εδώ μέσα χθες ο κ. Παυλόπουλος και ο κ. Μητσοτάκης, ότι πριν ληφθεί απόφαση για εκταμίευση της δόσης, πρέπει να υπάρξει και άλλη συμφωνία για την αναδιάρθρωση του χρέους και τη χρηματοδότηση της επιμήκυνσης.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Δηλαδή, έρχεται και επόμενο μηνμόνιο, με το οποίο εκτός των παραπάνω, θα ρυθμιστεί και ο τρόπος ανακεφαλαιοποίησης των τραπεζών ώστε να περάσουν στον έλεγχο των ξένων τοκογλύφων.

Η τρόικα, λοιπόν, δεν θα μας δώσει την επόμενη δόση εάν δεν περάσουν όλα αυτά τα αδιανόητα και σκανδαλώδη. Και θα συνεχίσουν να εκβιάζουν τον ελληνικό λαό με μοχλό τους ντόπιους μνημονιακούς, μέχρι να πετύχουν τη μετατροπή της χώρας σε προτεκτοράτο.

Είναι, άραγε, λαϊκισμός να μιλήσει κανείς για προδοσία της χώρας και του λαού; Είναι, άραγε, μικροπολιτική το αίτημα για άμεση προσφυγή στη λαϊκή ετυμηγορία, τη μόνη δημοκρατική πολιτική λύση διεξόδου και επιβίωσης του λαού;

Ό,τι κι αν κάνετε, κύριοι της Συγκυβέρνησης, για να αναβάλετε αυτήν τη διεξόδο, ο λαός μας, ο δημοκρατικός και ανυπότακτος ελληνικός λαός που προχθές αφήφισε τους τόνους χημικών και την καταρακτώδη βροχή και θα το επαναλάβει μεθαύριο, θα επιβάλει τη δημοκρατική λύση των εκλογών για να καταργήσει τα μηνμόνια, για να διώξει την τρόικα, για να αναλάβει την ιστορική ευθύνη ανασυγκρότησης της χώρας.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Σοφία Βούλτεψη εκ μέρους της Νέας Δημοκρατίας έχει το λόγο.

**ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Όπως διαπιστώσαμε από τον μόλις κατελθόντα του Βήματος συνάδελφο, συνεχίζεται η συζήτηση γύρω από τη δήλωση Σόιμπλε που έγινε σε ένα απλό οικονομικό φόρουμ. Προφανώς δεν θέλουμε να καταλάβουμε πως όταν μιλά ο Σόιμπλε, δεν μιλά μόνο σε εμάς -δεν είμαστε εμείς ο ομφαλός της γης- μιλάει και στους Γερμανούς. Και προφανώς δεν θέλουμε ακόμη να καταλάβουμε σε ποιους χρωστάμε. Διότι από τότε που δημιουργήθηκε ο μηχανισμός στήριξης, έχουμε πάψει να χρωστάμε σε διάφορα ανώνυμα funds. Δεν χρωστάμε πια στην «GOLDMAN SACHS». Χρωστάμε σε λαούς της Ευρώπης. Και συνεδριάζουν κι εκεί κοινοβούλια και υπάρχουν κι εκεί πολιτικοί και υπάρχουν κι εκεί λαοί, με τη δική τους συγκρότηση, το δικό τους χαρακτήρα, τις δικές τους ιδεοληψίες, όλα όσα έχουν αποκτήσει ως ιδεοληψία μετά την τρομερή δυσφήμιση της χώρας τα τελευταία τρία χρόνια, διότι τα τελευταία τρία χρόνια έχουμε ξεχάσει το ρητό «τα εν οίκω μη εν δήμω».

Και βεβαίως αυτή είναι η πολιτική που κάνει η Γερμανία, διότι την ίδια μέρα βγήκε ο εκπρόσωπος της γερμανικής κυβέρνησης και είπε τα ακριβώς αντίθετα από το Σόιμπλε, την ίδια μέρα είχαμε δηλώσεις άλλων Ευρωπαίων αξιωματούχων στο «REUTERS», που είπαν τα ακριβώς αντίθετα, την ίδια μέρα, χθες, ο Οίκος FITCH είπε ότι έχει απομακρυνθεί ο κίνδυνος χρεοκοπίας της Ελλάδας. Βεβαίως το θέμα της δυσφήμισης δεν είναι καινούργιο. Θορυβηθήκαμε χθες από τη συνέντευξη του κ. Τσίπρα

στη γερμανική εφημερίδα «DIE ZEIT», όμως αυτό γίνεται συστηματικά, απλώς κάθε φορά που το επισημαίνουμε, θεωρούμεθα υπερβολικοί.

Το πρόβλημα, λοιπόν, είναι ότι και στη τελευταία του περιοδεία στο εξωτερικό ο κ. Τσίπρας αυτά είπε. Ότι η Ελλάδα είναι μια διεφθαρμένη χώρα, όπου κυριαρχεί η τραπεζοκρατία και η μιντιοκρατία. Και μετά, αφού τα λέμε όλα αυτά, πάμε με το χέρι απλωμένο και τους ζητάμε δανεικά, τα οποία οι λαοί αυτοί τα δανείζουν με μικρότερο επιτόκιο από ό,τι οι ίδιοι δανείζονται, όπως η Ιταλία και η Ισπανία.

Νομίζω ότι έχουμε ξεχάσει, πραγματικά, τι συμβαίνει και σε ποιο περιβάλλον βρισκόμαστε. Έχουμε ξεχάσει ακόμη και το μήνυμα των εκλογών, το οποίο ήταν απλό: και έξοδος από το μνημόνιο και παραμονή στο ευρώ. Συγχρόνως το ζητάνε αυτό οι άνθρωποι, ο λαός μας.

Βεβαίως, θεωρώ ότι υπάρχει το λόμπι της δραχμής. Και το λόμπι της δραχμής θέτει διάφορα ερωτήματα και λέει: «Μα, είμαστε ήδη χρεοκοπημένοι. Τι άλλο μπορεί να μας συμβεί»; Βέβαια! Διότι έτσι αποκρύπτονται οι συνέπειες μιας άτακτης χρεοκοπίας. Αποκρύπτονται διάφορα, τα οποία μπορούν να συμβούν στη χώρα, όπως το ενδεχόμενο να απομονωθεί εντελώς με μια στάση πληρωμών και να μην μπορούμε να εισάγουμε ούτε φάρμακα.

Ή υπάρχει ένα άλλο ερώτημα προπαγανδιστικό που τίθεται: «Μα, όλο μας λέτε ότι τελειώνουν τα διαθέσιμα και αυτά έχουν τον ατέλειωτο. Πώς συνεχίζετε να πληρώνετε, ενώ έχει σταματήσει μίνες η χρηματοδότηση της χώρας»; Φυσικά αποκρύπτεται πάλι ότι η χώρα εκδίδει κάθε τόσο εξάμηνα έντοκα γραμμάτια. Τώρα εκδίδονται γραμμάτια της τάξης των 5 δισεκατομμυρίων ευρώ και όλοι ξέρουμε τι σημαίνει αυτό από πλευράς χρόνου αποπληρωμής και ύψους αποπληρωμής.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:** Εμείς ξέρουμε. Εσείς δεν ξέρετε.

**ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ:** Όχι, εσείς δεν ξέρετε.

Επίσης, έχουμε και μια άλλη ιδεοληψία, ότι η Γερμανία μας χρειάζεται, δεν μπορεί να ζήσει χωρίς την τρομερή αυτή αγορά της χρεοκοπημένης χώρας μας και τι θα κάνει η Γερμανία χωρίς εμάς.

Όμως, προχθές, κύριοι συνάδελφοι, ανακοινώθηκε ότι μειώθηκαν οι εξαγωγές της Γερμανίας στις ευρωπαϊκές χώρες λόγω της κρίσης, πλην όμως αυξήθηκαν οι εξαγωγές της στην Αμερική και στην Κίνα. Άρα, η Γερμανία, μια βιομηχανική χώρα, θα δει τι θα κάνει. Δεν πρόκειται να χαθεί εάν χάσει εμάς.

Επιπλέον, υπάρχει και ένα άλλο ζήτημα. Ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αρχηγός του ζητά εκλογές. Αναρωτιόμαστε, τι συνέβη μεταξύ της 15ης Οκτωβρίου, όταν μίλησε στα Γιάννενα, μεταξύ της 21ης Οκτωβρίου, όταν έδωσε συνέντευξη στην «ΑΥΓΗ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ» και μεταξύ της 27ης Οκτωβρίου που μίλησε στο REUTERS, όταν είπε: «Δεν ζητάμε εκλογές. Είναι συνταγματικά κατοχυρωμένος ο χρόνος των εκλογών. Θα τις ζητήσουμε όταν θα μπορούμε να τις επιβάλουμε».

Τι μεσολάβησε μεταξύ της 27ης Οκτωβρίου και της 4ης Νοεμβρίου; Λένε ευρέως ότι μεσολάβησε το γεγονός πως κάποιος Βουλευτής-στέλεχος είπε ότι δεν είναι έτοιμος ο ΣΥΡΙΖΑ να κυβερνήσει.

Βέβαια, εγώ πάω ακόμα πιο πέρα. Πιστεύω ότι το πήγε τσίμα-τσιμα, ώστε να κάνει τη δήλωση για εκλογές ο κ. Τσίπρας την προηγούμενη της κατάθεσης του πολυνομοσχεδίου και λίγες μέρες πριν από τη συζήτηση για τον Προϋπολογισμό, ώστε να είναι βέβαιοι ότι θα ψηφιστούν όλα αυτά, οπότε οπότε έρθει στην εξουσία, να έρθει φρέσκος- φρέσκος και να πει: «Με συγχωρείτε, τα έκαναν χάλια οι προηγούμενοι. Είναι ψηφισμένοι νόμοι. Πληρώστε». Διότι εδώ η τραγική ειρωνεία είναι ότι μαζί με τα ξερά καίγονται και τα χλωρά.

Υπήρχαν τρομερές παθογένειες στη χώρα, τις οποίες ανακαλύπτουμε μέσω της τρόικας και αυτό είναι ντροπή για τη χώρα. Δηλαδή, είναι ντροπή να ανακαλύπτουμε τώρα ότι ίσχυαν αναγκαστικοί νόμοι του 1948, απίθανοι νόμοι, οι οποίοι δημιουργούσαν προβλήματα στην ανταγωνιστικότητα της χώρας, ή ότι έκλειναν κάποιες επιχειρηματίες τις επιχειρήσεις τους, πήγαιναν τα λεφτά στο εξωτερικό, τις χρεοκοπούσαν και ο υπόλοιπος ελ-

ληνικός λαός πλήρωνε τους εργαζόμενους αυτών των επιχειρήσεων με επίδομα ανεργίας εφ' όρου ζωής, μέχρι να βγουν στη συνταξιοδότηση, διότι δεν χρεοκοπήσαμε τυχαία.

Το πρόβλημα είναι ότι όταν ρωτάμε πού θα βρεθούν τα λεφτά, ακούμε διαφορετικές απαντήσεις. Ο ένας λέει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ θα δανειστεί με καλύτερους όρους. Ο άλλος λέει ότι θα εθνικοποιήσει τις χρεοκοπημένες ΔΕΚΟ. Άλλος λέει ότι θα επανακρατικοποιήσει τις τράπεζες. Ο άλλος λέει ότι θα επιβληθεί λαϊκή οικονομία. Όταν τα πράγματα στριμώχνονται, έρχεται η επίσημη απάντηση, η οποία είναι εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ και όλων των υπολοίπων της Αντιπολίτευσης: «Ναι, θα είναι δύσκολα τα πράγματα. Θα κάνουμε θυσίες αλλά θα έχουμε την αξιοπρέπειά μας», γιατί θα είναι δύσκολα τα πράγματα, διότι δεν θα βρει χρήματα ο ΣΥΡΙΖΑ και θα έρθει την επομένη και θα πει, όπως σας είπα, ότι τα έκαναν χάλια οι προηγούμενοι.

Το πρόβλημα δηλαδή, κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι λέτε στον ελληνικό λαό. «Πάλι θα πεινάτε, αλλά θα είναι στην εξουσία ο ΣΥΡΙΖΑ και τότε θα το ευχαριστιέστε».

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Ωραίο!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ:** Άρα, το ζήτημα δεν είναι με ποιον θα πεινάμε. Το ζήτημα είναι να ακολουθούμε πολιτικές, οι οποίες όχι μόνο δεν θα αφήνουν το λαό να πεινάει, αλλά θα τον βοηθούν και να ευημερεί.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστώ και εγώ, κυρία Βούλτεψη.

Ο Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου κ. Κωνσταντίνος Μουσουρούλης έχει το λόγο, για δώδεκα λεπτά.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η γνησιότητα των πολιτικών απόψεων είναι ως έννοια πολύ κοντά στην ειλικρίνεια. Θεωρώ λοιπόν ότι όλες οι απόψεις που κατατίθενται εδώ είναι γνήσιες και ως εκ τούτου ειλικρινείς. Αναδοθούν την πολιτική σκέψη που έχει κάθε παράταξη και καθένας Βουλευτής ξεχωριστά.

Δεν υπάρχει κανείς που να αμφιβάλλει ότι η αμεριμνησία –αυτή είναι η λέξη που μπορώ να χρησιμοποιήσω- των τελευταίων τριάντα ετών δεν θα μπορούσε να μην έχει συνέπειες: μικρές ή μεγάλες, να τις συζητήσουμε.

Αυτά που ζήσαμε από το '81 και μετά οδήγησαν δυστυχώς και κυρίως με χοντρά λάθη των τελευταίων τριών ετών, σε αδικίες, πολλές φορές αμελίκτες, για όλους τους Έλληνες. Μέσα σε μια πραγματικά εκρηκτική καθημερινότητα ασφικτικών υποχρεώσεων και άδειων ταμείων, άδειας τσέπης για τους Έλληνες πολίτες, άδειων ταμείων για τη Δημόσια Διοίκηση, τρία κόμματα μαζί αποφάσισαν να αναμετρηθούν με τις αιτίες που προκάλεσαν τις συνέπειες αυτές.

Εδώ είναι ο πυρήνας της συζήτησης που πρέπει να γίνει. Η αναμέτρηση αυτή πρέπει να γίνει με ρήξεις, ρήξεις όμως ουσιαστικές, χωρίς ψέματα ή φαντασιολογίες. Πρέπει να γίνει με ρεαλισμό και αντίληψη σύγχρονη, κατά τη γνώμη μου, χωρίς προσκόμματα.

Αναγνωρίζω ότι ο ελληνικός λαός όλα αυτά τα έχει ξανακούσει. Οι αλλαγές που δεν έγιναν όταν έπρεπε, είναι μια αναφορά που επαναλαμβάνεται σχεδόν πάντα. Αναγνώρισε προχθές από αυτό εδώ το Βήμα και ο κ. Τσίπρας ότι αυτά τα έχουμε ξανακούσει. Συμφωνώ. Για εμένα σημασία, βέβαια, έχει ποιος μιλάει, αλλά και αν τολμάει να κάνει αυτές τις ρήξεις.

Θα σταθώ στην τόλμη της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, χωρίς να σχολιάσω την τρικυμία στο ποτήρι που προκάλεσε την Τετάρτη στη Βουλή των Ελλήνων. Λέει ο κ. Τσίπρας: «Δεν μας κρατάνε από φιλανθρωπία στην Ευρωζώνη, αλλά από ανάγκη». Ακριβώς έτσι το είπε. Επικαλέστηκε δηλώσεις Σόιμπλε, αλλά και διεθνείς εκθέσεις περί ντόμινο που θα κοστίσουν πολλά δισεκατομμύρια ευρώ στην παγκόσμια οικονομία και στη Γερμανία.

Έτσι, λοιπόν, οι κρουνοί της άνευ όρων πλέον –γιατί αυτό υπονοεί αυτή η αποστροφή του λόγου του- χρηματοδότησης θα ανοίξουν, ακριβώς επειδή μας έχουν ανάγκη. Μια ζαριά, δηλαδή εξάρσε.

Αυτήν τη ζαριά ομολογώ ότι την επιδιώκει με πολύ τέχνη. Την αναβαπτίζει ως πρόταση κοινωνικής σωτηρίας, την οποία απευθύνει σε έναν αληθινά απελπισμένο λαό. Πώς επιχειρεί ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ αυτήν την αναβάθμιση; Θέλει ιδιαίτερη προσοχή. Ανυπομονεί, λέει ο κ. Τσίπρας, να προλάβει την ανεργία να μη φτάσει στο 35%, να μην αδειάσουν οι αποθήκες από φάρμακα, τα χειρουργεία να μη μείνουν από γάζες και ράμματα. Έτσι ακριβώς το είπε. Απευθυνόμενος πού; Στο «κοινό-στόχο», όπως λένε οι ειδικοί, τον άνεργο, τον ανήμπορο, τον ηλικιωμένο. Το έχει σκεφτεί σωστά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ανθρώπινος πόνος, η απελπισία είναι βέβαιο ότι πολύ εύκολα μετατρέπονται σε πολιτική πίστωση, ακόμη και αν αφορά και στους λεγόμενους πρίγκιπες.

Όσο για την πολιτική χρέωση, αυτή «μακριά από εμάς και όπου να 'ναι». Αυτή είναι η λογική της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης.

Μίλησα πριν για ρήξεις. Για εμένα η πιο ουσιαστική ρήξη είναι να συμφωνήσουμε γιατί δεν έγιναν ρήξεις ή γιατί, όποτε επιχειρήθηκαν, αυτές αποτύγχαναν.

Θα σας δώσω μία εξήγηση, η οποία περικλείεται στη λέξη «ειλικρίνεια» και έχει ως αφετηρία το 1981, όταν ο Κωνσταντίνος Καραμανλής έβαλε τη χώρα μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η πολιτική και οικονομική δυναμική που δημιούργησε η Ένωση, πυροδότησε αλλαγές προς το καλύτερο στη χώρα μας, στους θεσμούς, στη διοίκηση κ.λπ..

Πετύχαμε στόχους. Σας το λέει κάποιος που έχει προσωπική εμπειρία απ' αυτό. Πετύχαμε στόχους, που άλλα κράτη με ισχυρότερους δεσμούς με την Ένωση, με ισχυρότερους θεσμούς, αλλά και με οικονομική δυνατότητα και καλύτερη δημόσια διοίκηση δεν μπόρεσαν να πετύχουν.

Όμως, οι δικές μας πολιτικές και πρακτικές, το αναπτυξιακό και πολιτικό πρότυπο όπως λέμε, σταδιακά άρχισε να αποκλίνει από το πλαίσιο συνεργασίας της Ευρώπης. Από το 1981 και μετά, άρχισε να δημιουργείται αυτή η απόκλιση. Έτσι, η εταιρική σχέση δεν θεωρήθηκε ποτέ ειλικρινής. Πάντα κάποιος προσπαθούσε να κοροϊδέψει και απέκλινε συνειδητά.

Η σφοδρή κρίση των τελευταίων ετών, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετέβαλε ριζικά το πλαίσιο συνεργασίας στην Ευρώπη. Έφερε στο επίκεντρο τις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις που έχει ανάγκη η Ευρώπη, προκειμένου να μπορεί να σταθεί με ίσους όρους στον παγκόσμιο διεθνή ανταγωνισμό. Αυτό ήταν το ένα σκέλος της προσπάθειας.

Και είναι γεγονός ότι η Ευρώπη έχει πρόβλημα, διότι η έρευνα, η τεχνολογία και η ανάπτυξη έχουν μετατοπισθεί ανατολικά, έχουν μεταναστεύσει, με αποτέλεσμα να υπάρχει όντως, μεγάλο έλλειμμα παραγωγικότητας και ανταγωνιστικότητας.

Ποιο είναι το πρόβλημα, ότι η παράλογη λιτότητα που επιβλήθηκε, φόρτισε αρνητικά την ανάγκη μεταρρυθμίσεων σε πολλές χώρες, όχι μόνο στη δική μας. Εμείς όμως είχαμε και το παραδοσιακό μας πρότυπο ως πρόβλημα.

Η κρίση στη χώρα μας μετέτρεψε την απόκλιση της προ του 2009 εποχής, σε ένα τεράστιο χάσμα, μέσα στο οποίο δεν χάθηκε μόνο η ειλικρίνεια, αλλά και η αξιοπιστία.

Σήμερα, λοιπόν, οι μόνιμοι παραδοσιακοί αρνητές των μεταρρυθμίσεων παρουσιάζουν ως σωτηρία της χώρας ακριβώς τα ίδια συνθήματα που έφεραν ελλείμματα και ανεργία. Μπορούμε να πιάσουμε ένα προς ένα τα συνθήματα και να τα δούμε.

Ο θύτης ταυτίζεται πλέον με το θύμα. Αναφέρομαι στη φρασολογία που χρησιμοποιούν οι περισσότεροι συνάδελφοι της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης. Την ίδια στιγμή υπονομεύουν κάθε προοπτική. Γιατί; Διότι γνωρίζουν πολύ καλά ότι δεν μπορούν να την προσφέρουν οι ίδιοι, αφού ούτε πρόταση υπάρχει και αν υπήρχε δεν αντέχει σε οποιαδήποτε κριτική.

Τι άλλο σημαίνει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το «καταψηφίζουμε και μετά άγιος ο Θεός!»; Ξέρουν ότι η ανεμελιά τους – χρησιμοποιώ αυτήν τη λέξη με πολλή προσοχή– πετά την Ελλάδα έξω από το διεθνές περιβάλλον. Αδιαφορούν για τις συνέπειες, όπως και για το διχασμό που φέρνει η αντιπαράθεση με εμπρηστικά ή απειλητικά πολλές φορές συνθήματα και δεν αναφέρομαι μόνο σε εσάς. Τα ίδια ακούγονται και από άλλες πτέρυγες της Βουλής.

Θέλω να σας θυμίσω από την ιστορία του Ελληνισμού κάτι που

είχε συμβεί στο Βυζάντιο. Όταν ο λαός δεν είχε να πληρώσει φόρους γύρω στο 1200 μ.Χ. ένας άρχοντας του Βυζαντίου ονόματι Μούρτζουφλος ανέτρεψε τον αυτοκράτορα Αλέξιο, με σκοπό να αποκαταστήσει την τάξη, με αποτέλεσμα να διχαστεί, να ηττηθεί, να εισέλθουν οι σταυροφόροι στο Βυζάντιο και να αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για τη διάλυση της αυτοκρατορίας.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:** Το 1204 μ.Χ.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου):** Ιστορικός θα είναι ο συνάδελφος.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:** Όχι, εργάτης.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΟΥΣΟΥΡΟΥΛΗΣ (Υπουργός Ναυτιλίας και Αιγαίου):** Πάντως, ξέρετε ιστορία. Συγχαρητήρια!

Δεν θα κάνω τον ιστορικό συσχετισμό. Εάν όμως φτάσουμε εκεί, σε διχασμό, ο μη γένοιτο, η επόμενη μέρα δεν θα έχει καμία απολύτως σημασία. Το είπε και η συνάδελφος. Πιστεύω ότι ο αγώνας για ανάκαμψη δεν κερδίζεται, εάν δεν διασφαλίσουμε χρηματοδότηση και ευελιξία.

Ο δε αγώνας για προκοπή δεν κερδίζεται, εάν δεν διορθώσουμε τα του οίκου μας. Τι πρέπει να κάνουμε στη διοίκηση; Τι πρέπει να κάνουμε στην οικονομία; Τι θεσμούς πρέπει να δημιουργήσουμε, για να λειτουργεί αποτελεσματικά; Αυτή είναι μία συζήτηση που πρέπει να γίνει και να ακουστούν οι απόψεις και της άλλης πλευράς που φιλοδοξεί να κυβερνήσει.

Εμείς πιστεύουμε –και το αναγνωρίζουν οι περισσότεροι Έλληνες πολίτες– ότι δώσαμε αυτούς τους αγώνες με αποφασιστικότητα και τόλμη, περισσότερα απ' όσο η φύση των πραγμάτων επέτρεπε. Αλλάξαμε τους συσχετισμούς και σε φίλους και σε αντιπάλους στην Ευρώπη.

Πιστεύω επίσης ότι θα αντέξουμε σε αυτή την τρικυμία και θα επιστρέψουμε αυτοδύναμοι στη διεθνή οικονομία.

Θα σας φέρω το παράδειγμα της ναυτιλίας. Η ναυτιλία προσφέρει αυτή την αντοχή και το νεοσύστατο Υπουργείο Ναυτιλίας την αξιοποιεί. Υπάρχει στρατηγικός και επιχειρησιακός σχεδιασμός, τον οποίο έχουμε συζητήσει στη Βουλή, πολύ πριν αποτολμήσουμε οποιαδήποτε νομοθετική ρύθμιση. Υπάρχει πρόγραμμα και χρονοδιάγραμμα, γίνονται οικονομίες και δημιουργούνται νέα εργαλεία. Θα σας πω και δύο λόγια και γι' αυτά.

Πάνω απ' όλα, όμως χρειάζεται σκληρή δουλειά για την επόμενη ημέρα της χώρας. Γιατί, εντάξει όλα αυτά με τις υποχρεώσεις που έχουμε αναλάβει και πρέπει να τις τηρήσουμε αλλά πάνω απ' όλα πρέπει να βγούμε από αυτό το κλουβί που έχει μπει η χώρα. Να κοιτάξουμε την επόμενη μέρα. Και η επόμενη μέρα δεν θα έρθει χωρίς ανάπτυξη και απασχόληση.

Θέλω να αναφέρω επιγραμματικά το μέχρι σήμερα παραδοτέο έργο αυτών των τεσσάρων μηνών που πέρασαν από την επανασύσταση του Υπουργείου Ναυτιλίας και την επανασύνδεσή του με το Λιμενικό Σώμα.

Ξεκινώ με την επανεκκίνηση. Νέο, σύγχρονο, ευέλικτο και, δυναμικό οργανόγραμμα. Ενσωμάτωση ε εφαρμογή της διεθνούς νομοθεσίας. Ενεργοποίηση των θεσμικών οργάνων. Είναι στοιχεία που έχει ανάγκη η Δημόσια Διοίκηση, για να κάνει με λιγότερους πόρους περισσότερα πράγματα.

Ασφάλεια της χώρας με συντήρηση, αναδιάρθρωση και ενίσχυση των μέσων που διαθέτει το Λιμενικό Σώμα, για να αντιμετωπίσουμε τη λαθρομετανάστευση και τις έκνομες ενέργειες όπως για παράδειγμα το παρεμπόριο, στο χώρο της ευθύνης του. Είναι στοιχεία απαραίτητα, για να ενισχυθεί το αίσθημα ασφάλειας των πολιτών και εξίσου απαραίτητα για την αύξηση των εσόδων και τη στήριξη της εθνικής οικονομίας.

Είπα προηγουμένως ότι καλούμαστε να επιτελέσουμε καλύτερο έργο σε δυσκολότερες συνθήκες και με λιγότερους πόρους. Αυτό είναι απόλυτα εμφανές. Βλέπω και αισθάνομαι ότι το στηρίζουν όλα τα στελέχη του Υπουργείου, πολιτικοί υπάλληλοι, στελέχη και πληρώματα του Λιμενικού Σώματος.

Κυρία Πρόεδρε, κλείνω με το θέμα της ανάπτυξης και την ώθηση που χρειάζεται. Πώς; Με νέες υπηρεσίες μίας στάσης για τη νηολόγηση των πλοίων και τη ναυτική εκπαίδευση, με νέα λιμενική πολιτική και γνήσια νησιωτική πολιτική, με θαλάσσια στρατηγική, με επιθετική αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων. Δεν είναι λόγια του αέρα. Δημιουργήσαμε δομή για την αξιοποίηση των κοινοτικών πόρων, παρουσιάσαμε εσωτερική διαβούλευση για



τη θαλάσσια στρατηγική, μιλήσαμε στη Βουλή για νησιωτική πολιτική με συγκεκριμένες νομοθετικές ρυθμίσεις που θα έρθουν προς συζήτηση στο Σώμα, αλλά και προετοιμάσαμε μία καινούργια υπηρεσία, προκειμένου να διευκολύνουμε τους χρήστες, να προσελκύσουμε εταιρείες διαχείρισης πλοίων στη χώρα μας, αλλά και περισσότερα πλοία στην ελληνική σημαία.

Θέλω να πω κάτι που θεωρώ πολύ σημαντικό. Βάλαμε πολιτική ασπίδα στη ναυτική εργασία, αλλά και εκπέψαμε το σωστό μήνυμα και πείθοντας πιστεύω πείσαμε ότι χρειάζεται διορατική ευελιξία και στις εργασιακές σχέσεις. Ένα πρώτο δείγμα γραφής δώσαμε προχθές, αίροντας την επιστράτευση των υπηρεσιών των πληρωμάτων που ίσχυε εδώ και δύο χρόνια στην ακτοπλοία. Ήταν μία συζήτηση που ξεκίνησε με την ΠΝΟ. Κάναμε μία κίνηση αυτονόητη –το δέχομαι– καλέσαμε τους ναυτεργάτες σε ένα δημιουργικό διάλογο, για να δούμε πώς θα κάνουμε τις προσαρμογές, τις θεσμικές αλλαγές.

Κλείνω με μια μικρή αναφορά στην ανάγκη ηλεκτρονικής διαχείρισης και διακυβέρνησης όλων των υπηρεσιών, όχι μόνο στο Υπουργείο, αλλά και στη Δημόσια Διοίκηση. Είναι αλήθεια ότι χάνουμε χρόνο, χρήμα και δημιουργούμε ανασφάλεια στο εξωτερικό μας περιβάλλον. Στην ηλεκτρονική εποχή έχει μπει η Ευρώπη και η χώρα μας θεωρητικά, εδώ και πάρα πολύ καιρό. Δυστυχώς όμως, σε πολλές παραγωγικές δομές του δημοσίου, δεν έχει γίνει ακόμη πράξη. Δώσαμε μεγάλη προτεραιότητα να υπάρχει στις υπηρεσίες διαλειτουργικότητα και να εξυπηρετούν ηλεκτρονικά τον συναλλασσόμενο. Αυτό θα εφαρμόσουμε και με το ηλεκτρονικό νηολόγιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι οι στιγμές είναι οριακές. Αυτό αποτελεί μια αδιαμφισβήτητη πραγματικότητα. Ψηφίζουμε αυτόν τον προϋπολογισμό, έχοντας επίγνωση της σημερινής κατάστασης της χώρας, με την ελπίδα που είναι βεβαιότητα πλέον ότι η επόμενη μέρα θα είναι πολύ καλύτερη.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Παναγούλης Ευστάθιος (Στάθης) εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ.

**ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ :** Ο Προϋπολογισμός που συζητάμε θα μείνει στην ιστορία του ελληνικού έθνους ως Προϋπολογισμός της φτώχειας και της δυστυχίας, της ταπείνωσης και του εξευτελισμού του ελληνικού λαού. Την κύρια και αποκλειστική ευθύνη έχουν τα κόμματα που κυβέρνησαν από τη Μεταπολίτευση και μετά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είχε ελλίψει ο λαός μας ότι μέσα από τα συντρίμια της χούντας θα γεννιόταν μια καινούργια Ελλάδα που θα βασιζόταν πάνω στις αρχές της δημοκρατίας, της ελευθερίας και της κοινωνικής δικαιοσύνης. Δυστυχώς, όμως, πρόσωπα και πολιτικοί οργανισμοί που κυριάρχησαν στην πολιτική ζωή του τόπου τις τελευταίες δεκαετίες και διαδραμάτισαν πρωταγωνιστικό ρόλο αμφισβητούνται ολοκληρωτικά τέσσερις μήνες μετά τις εκλογές και καθολικά από το λαό. Δεν είναι τυχαίο ότι στις τελευταίες εκλογές του Ιουνίου, τις εκλογές εκβιαστικών διλημμάτων, και τι δεν είπατε εσείς που κυβερνάτε. Ότι την Δευτέρα, αν βγει ο ΣΥΡΙΖΑ, θα κλείσουν οι φούρνοι. Την Τρίτη ότι θα βρέξει σκουλήκια. Τελείωσαν οι εκλογές, τις πήρατε με το ζόρι και άρχισαν να δημιουργούνται οι ανιερές συμμαχίες. Νέα Δημοκρατία, ΠΑΣΟΚ και μία μικρή μερίδα που επιμένει να παριστάνει με θράσος την Αριστερά. Οι δυνάμεις αυτές σήμερα αντιστέκονται με λύσσα, αντιστέκονται για ένα και μοναδικό λόγο, γιατί είναι ένοχοι.

Τις καταστάσεις αυτές, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τις στήριξαν και τις εξέθρεψαν με ιδιότητα ορισμένοι μεγαλοεκδότες και καναλάρχες, οι οποίοι μετέτρεψαν πολιτικούς-φούσκα σε μεγάλους παράγοντες της πολιτικής μας ζωής, που σε φυσιολογικές συνθήκες δεν θα ήταν ούτε υποψήφιοι κοινοτικοί σύμβουλοι στην Κοινότητα της Αγουλινίτσας. Δεν είναι τυχαίο καθόλου ότι καναλάρχες και εκδότες ανακυκλώνουν και προβάλλουν ορισμένες δεκάδες πολιτικά πρόσωπα τα τελευταία χρόνια. Δεν είναι τυχαίο ότι μόλις προχθές, την Τετάρτη, με εκβιασμούς και ταξίματα η τρικομματική Κυβέρνηση χρησιμοποίησε θεμιτά και αθέ-

μιτα μέσα για να περάσει τα επιείχοντα μέτρα υποτέλειας. Σήμερα, η χώρα μας διοικείται από μια πολιτική και οικονομική χούντα, εδραιώνοντας το αστυνομικό κράτος άλλων εποχών. Τι πιο χαρακτηριστικό παράδειγμα θέλετε, κύριοι Υπουργοί, απ' αυτό που θα σας αναφέρω τώρα; Πριν λίγους μήνες τα ΜΑΤ έβγαζαν από τη Βουλή έριξαν χημικά εξ επαφής στον τελευταίο επιζώντα ήρωα της εθνικής μας αντίστασης, το Μανώλη Γλέζο, και στον αγωνιστή του αντιδικτατορικού αγώνα, Μίκη Θεοδωράκη.

Αυτοί που σήμερα κυβερνούν βλέπουν με τρόμο ότι το σύστημα της διαφθοράς, της διαπλοκής και της μίζας δύνει. Βρίσκονται στο τέλος μιας εποχής και πανικόβλητοι χρησιμοποιούν κάθε μέσο για να παραμείνουν γαντζωμένοι στην εξουσία. Βρήκαν πρωθυπουργούς μαριονέτες, όπως ο Παπαδήμος και ο Πικραμμένος, οι οποίοι στήριξαν με πάθος την πολιτική διαφθορά των συγκυβερνήσεών τους. Σήμερα βρήκαν τον Υπουργό των Οικονομικών να παρουσιάζει αυτόν τον επιείχοντα προϋπολογισμό, άνθρωπο του κεφαλαίου και των τραπεζών, όπως ορθά τον αποκαλεί ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ, Αλέξης Τσίπρας. Ο κ. Στουρνάρας –θα συμπληρώσω– μόνο αν είχε αποκτήσει δι' αλληλογραφίας το δίπλωμα του οικονομολόγου, θα δικαιολογείτο να παρουσιάζει τέτοιον προϋπολογισμό που οδηγεί σε εξαθλίωση τον ελληνικό λαό.

Πώς θα συγκεντρώσει έσοδα ο Υπουργός Οικονομικών, όταν, σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων, μόνο μέσα στο Σεπτέμβριο οφειλές συνολικού ύψους 3 δισεκατομμυρίων ευρώ προς το δημόσιο κατέστησαν ληξιπρόθεσμες; Την ίδια στιγμή, ήδη από τον Αύγουστο είχαν καταστεί ληξιπρόθεσμα άλλα 3 δισεκατομμύρια. Δηλαδή, μέσα σε δύο μήνες οι ληξιπρόθεσμες οφειλές προς το δημόσιο φούσκωσαν κατά 6 δισεκατομμύρια ευρώ, ενώ από την αρχή του έτους μέχρι το τέλος του Σεπτεμβρίου τα νέα ληξιπρόθεσμα χρέη ανήλθαν σε 10 δισεκατομμύρια. Τα μνημόνια χτύπησαν κατάκαρδα τον ελληνικό λαό και ο κόσμος δεν πληρώνει, γιατί δεν έχει και δεν πρόκειται να μαζέψετε ούτε μισό ευρώ μετά από δυο-τρεις μήνες. Οι καναλάρχες χρωστούν περισσότερα από 500 εκατομμύρια και τους αφήνετε να αλωνίζουν, γιατί είναι τα αφεντικά σας. Και εκατοντάδες άλλοι γνωστοί παράγοντες της οικονομικής ζωής του τόπου μας, ενώ χρωστούν δισεκατομμύρια ευρώ, τους προστατεύετε.

Γνωρίζετε, κύριε Υπουργέ των Οικονομικών, ότι οι πωλήσεις του ΟΠΑΠ την τελευταία πενταετία –και καταθέτω έγγραφο– είναι 25 δισεκατομμύρια ευρώ και τα κέρδη 3 δισεκατομμύρια ευρώ; Και θέλετε να τον βγάλετε στο σφυρί με 500 εκατομμύρια; (Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευστάθιος Παναγούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Γνωρίζετε, κύριοι, ότι ενώ κόβετε μισθούς, συντάξεις, επιδόματα πολυτέκνων, αναπήρων, πριν από λίγους μήνες κάνατε προσλήψεις; Και δεν είναι ερώτηση δική μου, είναι ερώτηση συναδέλφου Βουλευτή της Νέας Δημοκρατίας του κ. Ντινόπουλου. Προσέξτε να δείτε το αίσχος σας. Προσελήφθησαν δεκαοκτώ άτομα με μισθούς από 5.000 έως 7.000 ευρώ και άλλοι δεκατρείς με ανάλογους μισθούς. Και αν απολυθούν πριν τελειώσει ο χρόνος της σύμβασης, παίρνουν αποζημίωση 200.000 ευρώ, κυρίες και κύριοι.

**ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Πού προσελήφθησαν;

**ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ:** Στον ΟΠΑΠ. Διακόσιες χιλιάδες ευρώ αποζημίωση. Και κόβετε από τους αναπήρους, κόβετε από τους συνταξιούχους.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Ευστάθιος Παναγούλης καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε τη σκέψη σας και κλείστε παρακαλώ, κυρίες Παναγούλη.

**ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ:** Αυτοί που κυβερνάνε σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι τίποτε άλλο, παρά εκπρόσωποι κυβερνήσεων υποταγής στα διαπλεκόμενα συμφέροντα, συνένοχοι για το πάρτι του Χρηματιστηρίου και των Ολυμπιακών Αγώνων. Μήπως είναι στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ όσοι σχετίστηκαν με

αυτά; Μήπως έχετε το θράσος να πείτε πως δεν γνωρίζετε τους υπεύθυνους των εταιρειών «ENERGA» και «HELLAS POWER»; Δικά σας στελέχη ήταν, κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, που πήραν περισσότερα από 200 εκατομμύρια. Έκλεψαν και τα πήγαν στο εξωτερικό.

Ή μήπως, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήμουν εγώ ο συνεταιρικός του Λαυρεντιάδη; Τον ξέρουμε τον συνεταιρικό του Λαυρεντιάδη και τον ξέρετε.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Πείτε όνομα.

**ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ:** Θα πω ένα πριν τον Τσοχατζόπουλο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Έχετε ολοκληρώσει, κύριε συνάδελφε. Ήδη ο χρόνος έχει ξεπεραστεί, κύριε Παναγούλη. Με όλο το σεβασμό παρακαλώ πρέπει να κλείσετε. Ακολουθούν και άλλοι συνάδελφοι, και είναι πολλοί που είναι εγγεγραμμένοι.

**ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ:** Σε ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Εάν θέλετε, πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να βρούμε τα κλεμμένα, ας ψαχτούμε πρώτα εμείς εδώ μέσα από το 74' μέχρι σήμερα, τι είχαμε και τι έχουμε. Όλα στο φως. Δεν το τολμάει όμως.

Να παρακαλάτε –αυτό είναι μια προσωπική μου άποψη που θα πω τώρα, τελειώνοντας, κυρία Πρόεδρε, και δεν έχει καμμία σχέση ο ΣΥΡΙΖΑ ούτε ο Αλέξης Τσίπρας, γιατί ό,τι γίνεται το κάνει το Τσίπρας, το κάνει ο ΣΥΡΙΖΑ, έχω δικαίωμα να πω την προσωπική μου άποψη– κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, που υπογράψατε τα μνημόνια να περάσετε από ειδικό δικαστήριο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κλείστε παρακαλώ, γιατί εκθέτετε το Προεδρείο τώρα.

**ΕΥΣΤΑΘΙΟΣ ΠΑΝΑΓΟΥΛΗΣ:** Αυτό σας εύχομαι και εγώ προσωπικά, παρά να βρείτε –απεύχομαι– ορισμένοι από εσάς το τέλος του πρεσβευτή των ΗΠΑ πριν λίγους μήνες στη Λιβύη.

Καλή σας τύχη.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κύριε Παναγούλη.

(θόρυβος στην Αίθουσα)

Παρακαλώ, δεν χρειάζονται υποδείξεις στο Προεδρείο. Ήδη το Προεδρείο προσπαθεί να κρατάει το χρόνο, δεν χρειάζεται και υποδείξεις.

Το λόγο έχει ο κ. Γεώργιος Κωνσταντόπουλος από πλευράς Νέας Δημοκρατίας.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύρια Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, απευθυνόμενος τον κ. Παναγούλη θέλω να του υπενθυμίσω απλώς, σεβόμενος και το παρελθόν του, ότι ο ΟΠΑΠ είναι εισηγμένη εταιρεία στο Χρηματιστήριο και τα όποια κέρδη του, τρία δισ ή οποιαδήποτε άλλα, δεν αποδίδονται στο κράτος. Αυτό μόνο, για την αποκατάσταση της τάξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μέτρα ψηφίστηκαν. Θα ψηφιστεί και ο προϋπολογισμός αλλά η κατάσταση παραμένει εξαιρετικά δύσκολη. Το θέμα δεν είναι πώς θα πάρουμε τη δόση μας και μετά να συνεχίσουμε να σερνόμεστε. Και αν αυτό υπονοεί ο ανεκδιήγητος της CDU, θα μπορούσα ίσως να του πω σε βαναρέζικα αυτό που θέλει να του πει και η ελληνική κοινή γνώμη, «μπακμας, κύριε Σόιμπλε», τίποτα άλλο. Θα μπορούσα να του πω αυτό.

Αλλά, εγώ προσωπικά θα προτιμούσα η Κυβέρνησή μου και όλοι εμείς στη Βουλή των Ελλήνων να προσπαθήσουμε να δώσουμε μία άλλη απάντηση, να κάνουμε την οικονομία μας turbo, να μη σέρνεται. Το θέμα είναι πώς θα προσελκύσουμε επενδύσεις που θα δημιουργήσουν νέες θέσεις εργασίας, πώς θα εμπνεύσουμε τους συμπολίτες μας ότι είμαστε κράτος δικαίου, ότι πάμε μπροστά, να τους κάνουμε να πιστέψουν πώς το αν θα πας καλά θα εξαρτάται από τη δουλειά σου, τον ιδρώτα σου, τις ικανότητές σου, την προσφορά σου στην ανοιχτή αγορά και όχι από το αν εξασφάλισες κάποια ειδικά προνόμια από το κράτος ή από το αν βολεύτηκες σε κάποια προνομιακή ομάδα δημόσιων υπαλλήλων.

Και είναι αξιοπερίεργο πως τα κόμματα της Αριστεράς αποδείχθηκαν πρωταθλητές της συντήρησης, όχι επαναστάτες, αλλά υπερασπιστές της συντήρησης, του κακού μας εαυτού, του

κακού μας του καιρού, όπως έγραφε ο Βάρναλης.

Το θέμα για τη χώρα μας δεν είναι εάν απλά θα καταφέρουμε να τιμολογήσουμε κάποια χαλάρωση των μέτρων ή κάποια επιμήκυνση στη διασώληνωση της οικονομίας μας, ούτε το πώς θα μαζέψουμε και άλλους φόρους από τα ακίνητα αυτών που πάντα ήταν συνεπής φορολογούμενοι, κύριε Υπουργέ.

Εμείς ως έθνος πρέπει να αποφασίσουμε εάν θα παραμείνουμε ουραγοί και θα επικαλούμαστε την ελληνική ιδιαιτερότητα, αν θα δηλώνουμε εξουθενωμένοι ή αν θα τους κάνουμε να τρίβουν τα μάτια τους. Πρέπει να αναδείξουμε ένα νέο δυναμισμό, να γίνουμε πρωτοπόροι και όχι να κοιτάμε πώς θα αναβάλουμε τις απαραίτητες ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις και έχουμε μπροστά μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τέσσερις μεγάλες προκλήσεις.

Θα τις αναφέρω επιγραμματικά μόνο. Πρώτη πρόκληση, το συνεχές συμμάζεμα των δαπανών και η δημιουργία διατηρήσιμων πλεονασμάτων. Ο προϋπολογισμός προβλέπει για το 2013 πρωτογενές πλεόνασμα 748 εκατομμύρια ευρώ ή 0,4% του ΑΕΠ. Ο στόχος αυτός, κύριοι Υπουργοί, πρέπει να επιτευχθεί. Δεύτερη πρόκληση, οι ριζοσπαστικές μεταρρυθμίσεις και η απαγκίστρωσή τους από τις αγκυλώσεις και τις αρτηριοσκληρώσεις του χθες.

Θα αναφέρω ένα παράδειγμα εδώ. Παρείχαμε τη νομική δυνατότητα με το μεσοπρόθεσμο προχθές στις επιτροπές ερευνών των ΑΕΙ να αποδίδουν το 40% του αδιάθετου αποθεματικού τους στα εκεί ιδρύματα προκείμενου να επιλυθούν τα άμεσα οικονομικά προβλήματα που αντιμετωπίζουμε. Ουδέν κακών αμιγές καλού. Μπορείς και μέσα από το μνημόνιο, κύριοι συνάδελφοι, να δημιουργείς προοπτικές και να απαγκιστρώνεσαι από τις αγκυλώσεις του χθες.

Τρίτη πρόκληση, η επανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και τέταρτη, η αναδιάρθρωση των διακρατικών δανείων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει επιτέλους να αντιληφθούμε πως τους μισθούς και τα εισοδήματα δεν τα δημιουργούν ούτε οι δημαγωγοί ούτε τα ψηφίσματα ούτε τα προεδρικά διατάγματα ούτε η ψευτοφιλοαϊκή πολιτική, τα δημιουργεί η εργασία, η παραγωγή με ανταγωνιστικό κόστος και η πώληση των προϊόντων στην ελεύθερη αγορά.

Εισοδήματα δημιουργείς, όταν κάποιος προσφέρεται να αγοράσει με πραγματικά λεφτά τα προϊόντα που πουλάς. Χωρίς παραγωγή και πραγματική πελατεία δεν παράγονται εισοδήματα. Στην Ελλάδα καταφέραμε να υποκαταστήσουμε την πραγματική εργασία, την πραγματική παραγωγή, τα πραγματικά εισοδήματα με δάνεια που νομίζαμε ότι ποτέ δεν θα χρειαζόταν να αποπληρωθούν και άρα ισοδυναμούσαν με πραγματικά εισοδήματα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άλλο είναι να αποδέχεσαι τις υποχρεώσεις σου και να ζητάς να ξανααναζητηθούν καλή τη πίστη κάποια πράγματα και άλλο είναι να σκίζεις στην πλατεία Συντάγματος συμφωνίες που η Βουλή των Ελλήνων επικύρωσε. Οποιαδήποτε τέτοια μονομερής ενέργεια όχι μόνο δεν θα ήταν πατριωτική αλλά θα οδηγούσε στην πλήρη απομόνωση της χώρας και θα έθετε σε μέγα κίνδυνο όλα τα θέματα που θεωρούμε εθνικής σημασίας.

Πατριωτική επιλογή, κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι το να μη θέλουμε να αλλάξουμε τίποτα, πατριωτική επιλογή δεν είναι το να επικαλούμαστε την ελληνική ιδιαιτερότητα με –άκουσον, άκουσον!– μονομερή διαγραφή του χρέους, πατριωτική επιλογή δεν είναι το να καίμε τη σημαία της Γερμανίας στο κέντρο της Αθήνας, όσο αγανακτισμένοι και αν νιώθουμε, πατριωτική επιλογή δεν είναι το να προτιμάμε να μην κάνουμε αυτά που πρέπει να κάνουμε για να ανορθώσουμε την οικονομία μας και το να μη ντρεπόμαστε να ζητάμε και άλλα δανεικά, πατριωτική επιλογή δεν είναι το να οδηγούμε τη χώρα μας στη διεθνή απομόνωση για να πανηγυρίζουν Σκοπιανοί και Τούρκοι. Πατριωτική επιλογή είναι το να γίνουμε καλύτεροι, να δυναμώσουμε, να εργαζόμαστε και να λειτουργούμε πιο έξυπνα, να δημιουργούμε κλίμα που να επιβραβεύει τη δημιουργία, την επιχειρηματικότητα, τις επενδύσεις. Πατριωτική επιλογή είναι να τους κάνουμε να τρίβουν τα μάτια τους, το να αναδείξουμε ένα νέο δυναμισμό αντάξιο της ιστορίας μας.

Αλλά, το πρόβλημα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν είναι μόνο τα δομικά ελλείμματα και το χρέος. Ας μην ξεχνάμε πως και

η παραγωγικότητά μας είναι σχετικά χαμηλή. Γι' αυτό και κανείς δεν επενδύει στη χώρα μας. Γι' αυτό και οι εξαγωγές μας είναι λιγότερες από το 1/3 των εισαγωγών. Επιτέλους, στον προϋπολογισμό μας του 2013 προβλέπεται αύξηση των εξαγωγών κατά 2,6% και αντίστοιχη μείωση των εισαγωγών κατά 5,2%.

Αυτό που θέλαμε να γίνει, έγινε, μια Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης, η οποία ανέλαβε πρωτοβουλία να σταματήσει κάθε συζήτηση για επάνδρωση στη δραχμή. Κανείς στα συγκαλά τους δεν θα φέρει 1 ευρώ στην Ελλάδα, όσο επικρέμεται το φάσμα της επανόδου στη δραχμή. Δεν αρκεί, όμως, αυτό. Πρέπει να περάσει το μήνυμα ότι έχουμε φύγει από τη ζώνη του λυκόφωτος και πως θα είμαστε στην πρώτη γραμμή της νέας εποχής και όχι ουραγοί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Έστω και μέσα σε αυτήν την ιδιαίτερα αρνητική διεθνής συγκυρία πρέπει να εντατικοποιήσουμε την προσπάθεια, να δημιουργήσουμε πλεονάσματα στη δημόσια διαχείριση, δηλαδή να ξοδεύουμε λίγο λιγότερα από όσα εισπράτουμε ώστε έτσι να μειώσουμε την εξάρτησή μας από τους ξένους και το δανεισμό. Χωρίς δημοσιονομικά πλεονάσματα η χώρα μας θα παραμείνει ουραγός, εξαρτημένη, υποτελής και ανάξια της ιστορίας της. Όταν το πετύχουμε αυτό και ανακτήσουμε την αξιοπιστία μας, τότε συζητάμε -αν θέλετε- και μια ρύθμιση του επίσημου διακρατικού χρέους μας, δεδομένου ότι η οικονομία μας δεν μπορεί να εξυπηρετήσει χρέος της τάξης των 310 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα μέτρα που ψηφίσαμε χθες και ο προϋπολογισμός που θα ψηφίσουμε μεθαύριο, θα επιτύχουν αν συνδυαστούν με ανάπτυξη. Ανάπτυξη, όμως, δεν γίνεται με επιβραδυντές.

Και θα αναφέρω ενδεικτικά μόνο δύο παραδείγματα. Στην περιοχή μου, μια περιοχή που επιλέχτηκε σαν κατοικία των θεών του Ολύμπου, στους πρόποδες των θεών του Ολύμπου, επιχειρείται εναπόθεση ογδόντα χιλιάδων τόνων βιομηχανικών αποβλήτων από μπαταρίες με το επιχείρημα ότι δεν είναι τοξικά από ανθρώπους που ξεχνούν ή δεν γνωρίζουν από πού ερχόμαστε, πού βρισκόμαστε και πού πηγαίνουμε, δυναμιτίζοντας την ανάπτυξη και βρωμίζοντας το παρελθόν, το παρόν και το μέλλον μας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Ένα δεύτερο παράδειγμα είναι ότι ενώ ξοδεύτηκαν 1,8 εκατομμύρια ευρώ για μια μελέτη για ένα νοσοκομείο αναπτυξιακής αποκατάστασης που θα δώσει πνοή σ' όλα τα Βαλκάνια ουσιαστικά, σ' όλη τη Βόρεια Ελλάδα και όλα τα τεύχη δημοπράτησης είναι έτοιμα εδώ και δύο χρόνια, το έργο παραμένει στα συρτάρια.

Αγαπητές κυρίες και κύριοι, αυτά πρέπει να αντιπαλέψουμε, γιατί σε κάθε «ναι» στην ανάπτυξη που θα λέμε εμείς εδώ μέσα, θα υπάρχουν χιλιάδες «όχι» στην ανάπτυξη από όλους αυτούς που είναι κολλημένοι στο χθες και στα συμφέροντά του χθες.

Ψηφίζω τον Προϋπολογισμό του 2013, γιατί κλείνει τους λογαριασμούς του χθες και ανοίγει νέους ορίζοντες για το αύριο, ένα αύριο που δεν περιμένει.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Κωνσταντόπουλε.

Ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, θα ήθελε να κάνει μια παρέμβαση. Παρακαλώ να είναι σύντομη, κύριε Υπουργέ.

Ορίστε, έχετε το λόγο.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών):** Θα ήθελα να κάνω τρεις παρεμβάσεις συγκεκριμένες ολιγόλεπτες.

Πρώτα απ' όλα έρχεται και επανέρχεται στη συζήτηση το ζήτημα των ταμειακών διαθεσίμων. Πράγματι, τα ταμειακά διαθέσιμα της χώρας είναι οριακά. Μη λησμονούμε ότι δεν έχουμε πάρει τις δόσεις, τη δεύτερη και την τρίτη, που αντιστοιχούν στο δεύτερο και στο τρίτο τρίμηνο του 2012. Οι πιεστικές άμεσες ανάγκες όμως που έχουμε, έχουν καλυφθεί ή θα καλυφθούν

άμεσα κυρίως από τη δημοπρασία και διάθεση εντόκων γραμματίων, όπως αυτή που θα γίνει την επόμενη εβδομάδα τεσσάρων και δεκατριών εβδομάδων σε βασικούς διαπραγματευτές και φυσικά πρόσωπα μέσα από ανταγωνιστικές και μη ανταγωνιστικές προσφορές.

Δεύτερη παρατήρηση. Έρχεται και επανέρχεται το ζήτημα των πολλαπλασιαστών. Πράγματι, το τελευταίο διάστημα έχει αναζωπυρωθεί το επιστημονικό κυρίως, αλλά και το πολιτικό ενδιαφέρον για το μέγεθος των δημοσιονομικών πολλαπλασιαστών. Το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο στηριζόμενο σε πρόσφατη εμπειρία πολλών χωρών εκτιμά ότι ο πολλαπλασιαστής που συνήθως χρησιμοποιούνταν 0,5 είναι τώρα μεταξύ 0,9 και 1,7. Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή προχθές στη δική της έκθεση λέει ότι ο δείκτης αυτός είναι χαμηλότερος από μονάδα. Η εκτίμηση της επίδρασης των δημοσιονομικών μέτρων του μεσοπρόθεσμου στο ΑΕΠ βασίζεται στη χρήση βραχυχρόνιων πολλαπλασιαστών για κάθε κατηγορία εσόδων και δαπανών. Οι εκτιμήσεις συμπεριλαμβάνουν στο πρόγραμμα που έχετε στην κατοχή σας και στον προϋπολογισμό και τις πρωτογενείς και τις δευτερογενείς επιδράσεις από τα μέτρα πολιτικής. Σε συνεργασία με τους εταίρους -το είπα και στην επιτροπή- οι πολλαπλασιαστές που χρησιμοποιήθηκαν δεν ήταν 0,5, ήταν υψηλότεροι, ήταν γύρω στο 0,8 και η εισοδηματική ελαστικότητα στη μονάδα.

Σημειώνω, βεβαίως ότι η ύφεση της ελληνικής οικονομίας τα τελευταία χρόνια δεν μπορεί να αποδοθεί αποκλειστικά και μόνο στα δημοσιονομικά μέτρα. Σε μια χώρα, όπως είναι η Ελλάδα, με τόσο υψηλό έλλειμμα και χρέος, αλλά και αβεβαιότητες για την παραμονή στην Ευρωζώνη, είναι αναμενόμενο να αναβάλλονται επενδυτικά και καταναλωτικά σχέδια και οι εξαγωγές να είναι περιορισμένες. Έτσι, η πρόβλεψη για το μέγεθος της οικονομικής ύφεσης ή ανάκαμψης αντίστοιχα της ελληνικής οικονομίας δεν προσδιορίζεται μόνο από το ύψος των δημοσιονομικών μέτρων ως προς το ΑΕΠ μέσω των πολλαπλασιαστών, αλλά και από άλλους παράγοντες που επίσης έχουν ληφθεί υπ' όψιν, όπως είναι το carryover effect, δηλαδή η μεταφορά από τον προηγούμενο χρόνο της ύφεσης ή της ανάπτυξης, η επίδραση της υφιστάμενης αβεβαιότητας και των προσδοκιών για τις οικονομικές εξελίξεις, καθώς και η πραγματοποίηση ή μη διαρθρωτικών αλλαγών.

Τέλος, σήμερα έχουμε 10 του μήνα, οφείλαμε και θα το κάναμε σήμερα να ανακοινώσουμε τα προσωρινά αποτελέσματα εκτέλεσης του προϋπολογισμού. Θέλω να σας πω και θα υπάρξει σχετική ανακοίνωση και αναλυτική παρουσίαση των στοιχείων τη Δευτέρα το πρωί ότι η εκτέλεση του προϋπολογισμού κρίνεται τουλάχιστον ικανοποιητική, καλύτερη από τις προβλέψεις το πρώτο δεκάμηνο του έτους χωρίς τη λήψη νέων μέτρων εκτός αυτών που είχαν προσδιοριστεί το Μάρτιο. Σύμφωνα με τα στοιχεία αυτά:

Πρώτον, το πρωτογενές έλλειμμα διαμορφώθηκε στο 1,2 δισ ευρώ από 5,9 δισεκατομμύρια ευρώ πέρυσι το αντίστοιχο δεκάμηνο του έτους, μείωση 80%.

Δεύτερον, το μήνα Οκτώβριο επιτεύχθηκε πρωτογενές πλεόνασμα ύψους 900 εκατομμυρίων ευρώ.

Τρίτον, το έλλειμμα του κρατικού προϋπολογισμού ανέρχεται στα 12,3 δισεκατομμύρια ευρώ από 21,1 δισεκατομμύρια ευρώ το αντίστοιχο δεκάμηνο το 2011, μείωση 41,7%.

Τέταρτον, το μήνα Οκτώβριο -το τονίζω είναι η δεύτερη φορά που έχει γίνει αυτό τα τελευταία δύο χρόνια- επιτεύχθηκε και πλεόνασμα -όχι μόνο πρωτογενές- του κρατικού προϋπολογισμού, ύψους 425 εκατομμυρίων ευρώ.

Πέμπτον, τα καθαρά έσοδα παρουσιάζουν αύξηση κατά 1,4% το φετινό δεκάμηνο έναντι του αντίστοιχου περσινού δεκαμήνου.

Έκτον, οι πρωτογενείς δαπάνες παρουσιάζουν μείωση κατά 8,5% φέτος έναντι του αντίστοιχου δεκαμήνου πέρυσι.

Έβδομον, το μήνα Οκτώβριο -και αυτό είναι ζητούμενο για όλους μας- οι δαπάνες του προγράμματος δημοσίων επενδύσεων είναι διπλάσιες από τις αντίστοιχες του μήνα Οκτωβρίου του 2011.

Η εικόνα αυτή είναι σαφώς ενθαρρυντική. Δεν δικαιολογεί θριαμβολογίες. Χρειάζεται επιμονή και υπομονή. Δημιουργούν, όμως, βάσιμες προσδοκίες για την επίτευξη ενός καλού αποτελέσματος. Είμαστε ένα βήμα πιο κοντά στην επίτευξη του



εθνικού στόχου πρωτογενούς πλεονάσματος το 2013.

Θα ήθελα να καταθέσω τα συγκεκριμένα ποσά για τα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών, κ. Χρήστος Σταϊκούρας, καταθέτει για τα Πρακτικά το προαναφερθέν έγγραφο, το οποίο βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Σταθός Ιωάννης, εκ μέρους του ΣΥΡΙΖΑ.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:** Συνάδελφισες και συνάδελφοι, μιας και ρώτησε ο κ. Μουσουρούλης, δεν είμαι ιστορικός, εργάτης είμαι με δεκαπέντε χρόνια βάρδια σε εργοστάσιο, έτσι για ενημέρωση.

Χάρηκα πάρα πολύ που άκουσα τον συμπατριώτη μου από τη Στερεά Ελλάδα τον Υπουργό Οικονομικών, τον κ. Σταϊκούρα, να παρουσιάζει όλα αυτά τα μέτρα. Τώρα που σας άκουσα έχω την εντύπωση ότι πρέπει στη Λαμία, στη πλατεία Λαού -και εύχομαι να γίνει αυτό- να βγάλουν τον Άρη Βελουχιώτη και να βάλουν εσάς επάνω, άμα τα πετύχουμε όλα αυτά.

**ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ:** Δίπλα να τον βάλουν.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:** Να τον βάλουν δίπλα αλλά να είναι και οι δύο που απελευθέρωσαν την Ελλάδα.

Πάρα πολλοί συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, βλέπω ότι αναφέρονται στην ιστορία. Πραγματικά μιλούν για την ιστορία. Μιλούν για τις σταυροφορίες. Πράγματι και το 1453, κύριε Γεωργιάδη, όπως ξέρετε πολύ καλά, στις 29 Μαΐου, τότε περιμέναμε τους σταυροφόρους, αλλά μας την έκαναν, δεν ήρθαν, όπως ήταν το 1204. Όπως περιμέναμε και όταν έγινε ο συνωστισμός που έχουν πει κάποιοι άλλοι στη Σμύρνη, πάλι μας παράτησαν. Και μπορούμε να λέμε και άλλα ιστορικά πολλά γεγονότα.

Ως λαός λοιπόν πρέπει να δώσουμε τη μάχη μόνοι μας, γιατί, πραγματικά, είμαστε ένας περήφανος λαός. Έχουμε δώσει μάχες και το '40 με ένα «ΟΧΙ» που είπαμε όλοι μαζί τότε, που είπαμε όλοι μαζί να πολεμήσουμε τότε από την άκρα αριστερά μέχρι την άκρα δεξιά για να μη δώσουμε πέντε λιμάνια και ένα αεροδρόμιο. Πήγαμε με χαμόγελο και πολεμήσαμε τότε, οι παππούδες μας, οι παππούδες σας. Κατάγομαι και από το Δίστομο και είδαν τα αποτελέσματα μετά από εκεί, γιατί εκεί που κοιμάμαι από κάτω έχει θέμα από ναζιστές και έχουμε μεγαλώσει μέσα στο Μιργελόι και έχουμε δει τι πάει να πει να έχεις νεκρούς.

Θα αναφερθώ και στη διαπραγμάτευση που κάνατε, κύριοι της Κυβέρνησης, γιατί έκανα και την ερώτηση όταν ήρθε η Μέρκελ, για τις γερμανικές αποζημιώσεις για το Δίστομο, για τις οποίες έχει βγει, όπως ξέρετε πολύ καλά, η απόφαση από το δικαστήριο εδώ και δέκα χρόνια σχεδόν και ακόμα την κάνουμε γαργάρα. Είναι 80 εκατομμύρια. Είναι πολιτικό το θέμα, δεν είναι το θέμα τα εκατομμύρια να τα πάρει ο ελληνικός λαός, να τα πάρουμε εμείς στο Δίστομο. Το θέμα είναι να τα πληρώνουν αυτοί με κάθε τρόπο και πολιτικά και οικονομικά.

Επειδή είμαι συνέχεια έξω στο δρόμο, όπως και πολλοί από εσάς, μετά από το χθεσινό που άκουσα με τον Σόιμπλε, έβγαλα το εξής συμπέρασμα τελικά. Εκεί που περίμενα, πραγματικά, ότι αυτές οι πολιτικές -και δεν μιλάμε μόνο για την Ελλάδα, μιλάμε για όλη την Ευρώπη- θα την βρουν από το λαό, τελικά αυτές οι κυβερνήσεις που εκπροσωπούν αυτές οι πολιτικές θα την βρουν από τον κουτσό. Αυτό κατάλαβα εγώ. Και βλέπω ότι αυτός έχει τον σκοπό του και καλά κάνει.

Θα πούμε και τα δικά σας δεδομένα, τα φιλελεύθερα. Είναι και ο κ. Πύρρος Δήμας εδώ, που μας έχει τιμήσει στο παρελθόν ως ελληνικό έθνος. Πρέπει να υπάρχει αισιοδοξία από τις αγορές για να υπάρχουν επενδύσεις. Έτσι δεν είναι, κύριε Σταϊκούρα; Είναι όλα θέμα ψυχολογίας στις αγορές, στις επιχειρήσεις και στους εργαζόμενους. Εγώ ως εργαζόμενος ξέρω πολύ καλά ότι αν πληρώνομαι καλά σε μία επιχείρηση θα δουλέψω καλά, θα γίνω παραγωγικός κ.λπ.. Σκεφτείτε τώρα τον εργαζόμενο να πηγαίνει στην επιχείρηση όπου εργάζεται, να του κόβουν μισθούς, να μην ξέρει αν θα τον απολύσουν, να μην ξέρει αν θα πληρωθεί. Με τι ψυχολογία θα είναι παραγωγικός; Απλά ρωτάω. Μπορεί να

είμαι λάθος εγώ αλλά εγώ αυτό βλέπω στην αγορά, αυτό βλέπω και στο χώρο εργασίας.

Επίσης, άκουσα πριν ένα συνάδελφο να λέει ότι παράγουν ελλείμματα οι επιχειρήσεις. Όχι, αυτό δεν υπάρχει πουθενά στα οικονομικά. Επιχειρήσεις, εργαζόμενοι, αγρότες είναι αυτοί που παράγουν.

Και οι αρχαίοι Έλληνες, λοιπόν -μιας και είναι και ο κ. Γεωργιάδης εδώ και δίνουμε εξετάσεις- ανακάλυψαν τα λεφτά ως ανταλλακτικό στα προϊόντα κι έκαναν το τάλαντο -που είναι ένα κιλό στα σημερινά δεδομένα, μία οκά παλαιότερα- για να μπορούν να το κουβαλάνε. Τώρα οι τραπεζίτες -γιατί εδώ υπάρχει μία μάχη τραπεζιτών και λαών- θέλουν να το κάνουν αυτό να παράγει. Δεν γίνεται να παράγει. Το ευρώ δεν παράγει, το κάθε νόμισμα δεν παράγει. Το νόμισμα είναι για να κάνουμε ανταλλαγή της εργασίας, των υπηρεσιών μας και των προϊόντων μας. Γι' αυτόν το λόγο είναι. Με τα επιτόκια δεν γίνεται παραγωγή.

Τα χρήματα -μιας και είμαστε από αγροτική περιοχή να φέρομε ένα παράδειγμα- είναι σαν το νερό που ρίχνεις μέσα στο χωράφι. Ρίχνεις νερό σε ένα γόνιμο χωράφι για να μπορεί να παράξει. Οι τράπεζες είναι σαν την έρμη. Όσο και αν την ποτίζεις, θα το ρουφάει, άχρηστο θα είναι. Φέρνω ένα παράδειγμα για το τι συμβαίνει, για να το καταλάβουμε όλοι μας.

Ακούω κάποιους να λένε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι «δεκαπενταμελής». Αυτή είναι μία απαξιωτική συμπεριφορά, ότι δεν είμαστε σοβαροί κ.λπ.. Βλέπω ένα στυλάκι από πολλούς συναδέλφους -να μην τους χαρακτηρίσω- που δείχνουν με το χεράκι λέγοντας απαξιωτικά: «Εσείς είστε δεκαπενταμελής. Δεν είστε σοβαροί. Δεν έχετε πρόταση».

Θα συμφωνήσω εγώ μαζί τους. Εντάξει, δεν έχουμε πρόταση! Όμως ποια είναι η πρόταση η δική σας; Ο τόμος που μας ήρθε πριν μία εβδομάδα; Μήπως τον συντάξατε εσείς; Εντάξει, μπορεί να τον είχατε συντάξει όλοι μαζί και να μην το πήραμε χαμπάρι οι υπόλοιποι, γιατί οι περισσότεροι είπατε ότι προλάβετε και τον διαβάσατε.

Εμείς λέμε αυτήν τη στιγμή -μιας και αναφερόμαστε στην ιστορία- ότι έχουμε και τη σεισάχθεια, που υπάρχει κι αυτή ιστορικά, η οποία θα γίνει υποχρεωτικά. Δεν γίνεται διαφορετικά. Το είπε κι ένας γόνος μίας οικογένειας εδώ.

Θα μιλήσω λίγο για τους δημοσίους υπαλλήλους. Τώρα τους δώχνουν. Αυτοί οι άνθρωποι που έχουν δουλειά τώρα, αύριο το πρωί δεν θα έχουν δουλειά και θα είναι έξω στην αγορά, στους δρόμους. Τι θα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Ρωτάω: Τι θα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Ποιος θα τους ταΐσει; Τι θα κάνουν; Είναι ανθρώπινο το ερώτημα. Ρωτάω: Είναι κακοί; Ήταν βύσματα, βολεμένοι;

Τι θέλω να πω; Εγώ δουλεύω στον ιδιωτικό τομέα και μέσα στο σπίτι μου δεν έχω βολέψει κανέναν. Η αδερφή μου είναι τριάντα πέντε χρονών και είναι άνεργη με τρία πτυχία. Τι θα κάνουν αυτοί οι άνθρωποι; Ρωτάω, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Το επόμενο στάδιο ποιο είναι; Να τους πάρουμε και να τους εκτελέσουμε;

Έρχομαι στους γέροντες και θα αναφερθώ εγώ, γιατί δεν είναι εδώ ορισμένα παιδιά που είναι στην Κοινοβουλευτική Ομάδα, οι οποίοι θα μιλήσουν για τους γέροντες. Θα φέρω το παράδειγμα του Γεροντόβραχου στον Παρνασσό, που κάνουμε σκι. Παλιά τους γέροντες εκεί μόλις έφταναν σε μία ηλικία πήγαιναν και τους πετούσαν από το Γεροντόβραχο. Αυτό θα κάνουμε, δηλαδή; Φορολογούν τα παιδιά. Πώς θα κάνουμε παιδιά; Πώς θα υπάρξει το έθνος;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, παρακαλώ.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:** Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε. Δεν έχω και κείμενο για να τελειώσω άνετα.

Ρωτάω, λοιπόν, τι θα κάνουμε με τους γέροντες; Παιδιά πώς θα κάνουμε, που θα έχουμε και υπογεννητικότητα μεθαύριο; Με δύο εκατομμύρια ανέργους πού θα βρούμε τα χρήματα;

Σίγουρα άμα κόψεις -γιατί μπορούμε να μιλήσουμε οικονομικά, με συντελεστές- όλες τις δημόσιες δαπάνες, λογικό είναι για ένα χρόνο ή δύο να έχεις και πρωτογενές έλλειμμα. Όμως μετά από πέντε χρόνια, αφού δεν θα έχεις ρίξει χρήματα στην



αγορά, κύριε Σταϊκούρα –εσείς που είστε και οικονομολόγος και εγώ με τα λίγα οικονομικά που ξέρω- τι θα γίνει; Πού θα βρεθούν τα λεφτά; Μέχρι το 2042 είμαστε υποχρεωμένοι να είμαστε μέσα σ' αυτό το μνημόνιο. Έτσι δεν είναι υπογεγραμμένο ή κάνω λάθος;

Λέω τώρα, αν μεθαύριο δεν μας δώσουν τη δόση, τι θα κάνουμε; Ποια είναι η δική σας πρόταση; Μεθαύριο, λοιπόν –επειδή βλέπω ότι εσείς είστε πατριώτες και είστε όλοι για την πατρίδα και συμφωνώ και δεν μπορώ να το αμφισβητήσω, κύριε Γεωργιάδη- αν βγει το «δεκαπενταμελές» κυβέρνηση, όπως το λέτε εσείς, θα το ακολουθήσετε σ' αυτό που θα κάνει, σ' αυτό που θα πει;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:** Ολοκληρώνω, κυρία Πρόεδρε.

**ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ:** Για λίγες ημέρες...

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:** Έστω για λίγες ημέρες, θα το ακολουθήσετε για το καλό της πατρίδας, ως πατριώτες, που δεν είμαστε εμείς;

**ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ:** Αν είστε καλοί, γιατί όχι;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κύριε Σταθά, ολοκληρώστε παρακαλώ.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΑΘΑΣ:** Αυτό που θέλω να πω για να κλείσω, κυρία Πρόεδρε –και συγγνώμη που πήρα παραπάνω χρόνο- είναι ότι αυτά τα μέτρα δεν πρόκειται να περάσουν στην πραγματική οικονομία, γιατί τα αντέχει ο λαός, ως γιατί ο λαός, πραγματικά, δεν έχει να πληρώσει. Αυτοί που έχουν να πληρώσουν είναι στις λίστες - είναι οι ληστές. Προτείνω να πάμε όλοι μαζί οι Βουλευτές να πάρουμε τη λίστα, μην τυχόν και χαθεί πάλι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-EKM)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ο κ. Σπυριδων Άδωνις Γεωργιάδης έχει το λόγο.

**ΣΠΥΡΙΔΩΝ-ΑΔΩΝΙΣ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ, κυρία Πρόεδρε.

Κατ' αρχάς πριν ξεκινήσω, να πω ότι επειδή στην ομιλία μου θα κάνω και μία αναφορά στη Χρυσή Αυγή και σε όσα προηγήθηκαν προχθές και βλέπω ότι δεν είναι κανείς από τη Χρυσή Αυγή εδώ, το λέω από την αρχή μήπως θέλουν να είναι εδώ, μη φανεί ότι τα λέμε εν τη απουσία τους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μόλις προ ολίγου ακούσαμε από τον Αναπληρωτή Υπουργό Οικονομικών κ. Σταϊκούρα κάτι εξαιρετικώς ενθαρρυντικά στοιχεία και είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι δεν είναι για θριαμβολογία. Συμφωνώ. Είναι πολύ νωρίς για να κάνουμε θριαμβολογίες, αλλά από την άλλη δεν πρέπει να αποκρύψουμε ένα σημαντικό γεγονός που αποδεικνύεται απ' αυτά τα στοιχεία.

Ακούμε διαρκώς στα κανάλια από το πρωί μέχρι το βράδυ ότι οι θυσίες μας πάνε χαμένες, ότι το πρόγραμμα δεν βγαίνει, είναι μία τρύπα στο νερό. Τα στοιχεία που μόλις παρουσίασε ο κύριος Υπουργός για την εκτέλεση του Προϋπολογισμού και για ένα μήνα όπως είναι ο Οκτώβριος, που δεν είναι ο καλός μήνας του έτους, με συγχωρείτε αλλά είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικά και δείχνουν το ακριβώς ανάποδο. Ότι το πρόγραμμα, ασφαλώς με αιματηρές θυσίες και περικοπές, έχει αρχίσει να λειτουργεί. Αυτό το οποίο πρέπει να κάνετε, κύριε Υπουργέ και πρέπει να κάνει η Κυβέρνησή μας είναι να εντείνει την προσπάθειά της, ώστε αυτά τα αποτελέσματα να μην έχουν παροδικό αλλά διαρκή χαρακτήρα.

Έρχομαι λίγο στα του φετινού Προϋπολογισμού. Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το είπα και στην ομιλία μου στην εισήγηση για τα μέτρα και θα περιμένω την απάντησή του σεβαστού κ. Γλέζου. Ο στόχος του να μπορεί η χώρα μας να ζει χωρίς να χρειάζεται νέα δανεικά, δηλαδή η επίτευξη του πρωτογενούς πλεονάσματος, δηλαδή η επίτευξη ενός τρόπου οργάνωσης του κράτους μας, έτσι ώστε τα έσοδά μας να είναι περισσότερα από τα έξοδά μας, πρέπει να είναι ένας στόχος που θα μας ενώνει όλους. Διότι εφόσον όλοι δεχόμαστε ότι όσοι έχουν διαρκή χρέη δανεικών γίνονται αργά ή γρήγορα υποχρέωτα των δανειστών τους, τι πιο σωστό από το να φτιάξουμε μία οικονομία που δεν θα έχει διαρκή ανάγκη δανειστών;

Κύριε Γλέζο, αυτόν ακριβώς το στόχο έχει ο Προϋπολογισμός

που καταθέτουμε μετά από πάρα πολλά χρόνια να μπορεί η χώρα μας να ζει με τα δικά της λεφτά και να μην έχει ανάγκη νέων δανεικών παρά μόνο για την εξυπηρέτηση των παλαιών. Πράγμα το οποίο σημαίνει ότι αυτό είναι ένα διεθνές πρόβλημα κι όχι στενά ελληνικό. Σε πρωτογενές επίπεδο αυτό που πάμε να κάνουμε, είναι αυτό που τόσο ωραία είπατε στα «ΠΑΡΑΠΟΛΙΤΙΚΑ» την περασμένη εβδομάδα στην εφημερίδα από τον Μένανδρο, ότι πρέπει να φτιάχνεις έτσι τη ζωή σου και το κράτος σου, για να μη δανειζόσαι. Αυτό κάνουμε. Και θα πρέπει να το πούμε με θάρρος στον ελληνικό λαό. Δυστυχώς για πάρα πολλά χρόνια δεν κάναμε αυτό. Κάναμε το ακριβώς ανάποδο. Ο στόχος δεν θα είναι εύκολος.

Όμως θα πρέπει να πω εδώ, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, ότι η χθεσινή συνέντευξη του κ. Τσίπρα, με συγχωρείτε αλλά είναι ένα σαμποτάζ σ' αυτήν την προσπάθεια που κάνει το κράτος μας. Διότι βασική παράμετρος για να μειωθεί η ανεργία είναι ποια; Να ανοίξουν δουλειές στην Ελλάδα. Για να ανοίξουν δουλειές στην Ελλάδα, πρέπει να έρθουν επενδύσεις για να βρουν οι άνεργοι δουλειά.

Πώς περιμένετε, κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, να πείσουμε κάποιους επενδυτές να φέρουν τα λεφτά τους στην Ελλάδα όταν ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολιτεύσεως κι άρα στα μάτια των ξένων πιθανός επόμενος Πρωθυπουργός, τους λέει μη φέρετε λεφτά στην Ελλάδα, γιατί θα είστε τρελοί, γιατί θα τα χάσετε, γιατί θα σας κλείσουμε στη φυλακή;

Άρα, στην ουσία με την συνέντευξή του ο κ. Τσίπρας ξέρετε τι είπε; «Εύχομαι να μη βρει κανένας άνεργος δουλειά». Αυτό είπε ο κ. Τσίπρας και πρέπει να μας δώσει απάντηση.

Γιατί ο κ. Τσίπρας σε αυτήν τη Βουλή, όταν ο Γιώργος Παπανδρέου γύρναγε τον πλανήτη κι έλεγε ότι είμαστε διεφθαρμένη χώρα, όταν ο κ. Παπακωνσταντίνου, γύρναγε τον πλανήτη κι έλεγε ότι είμαστε «Τιτανικός» σωστά, κατά τη γνώμη μου, τότε ο κ. Τσίπρας ερχόταν εδώ κι έλεγε ότι είναι απαράδεκτο να κατηγορεί ένας θεσμικός παράγων της πολιτείας την πατρίδα μας στο εξωτερικό και να επιταχύνει την οικονομική μας κρίση.

Αυτό, λοιπόν, ακριβώς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για το οποίο κατηγορούσαμε και κατηγορούσε ο κ. Τσίπρας τον Γιώργο Παπανδρέου και τον Γιώργο Παπακωνσταντίνου την εποχή της θητείας τους, το ίδιο ακριβώς πράγμα και χειρότερο –γιατί είναι σε μία πολύ πιο κρίσιμη στιγμή- έκανε ο κ. Τσίπρας χθες. Ντροπή του! Πρέπει να βρει τρόπο να ανασκευάσει, γιατί από τη συνέντευξη του κ. Τσίπρα κόσμος θα μείνει άνεργος και κόσμος δεν θα βρει δουλειά.

Έρχομαι, όμως, και στα της Χρυσής Αυγής. Βλέπω ότι δεν ήρθε κανένας εδώ. Έχω μόνο δύο λεπτά και δεν θέλω να υπερβώ το χρόνο.

Έγινε αυτό το επεισόδιο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τον κ. Κασιδιάρη. Έχουμε όλοι καταλάβει περί τίνος πρόκειται και δεν χρειάζεται να πούμε ότι ένας άνθρωπος που χτυπάει γυναίκες κατ' αυτόν τον τρόπο, δεν μπορεί να έχει την παραμικρή συμπάθεια από κανέναν μας. Άλλο αν η κοινωνία, δυστυχώς, τον επιβράβευσε, διότι είμαστε στην εποχή της οργής. Όταν έκανε αυτήν τη μεγάλη φασαρία με τα δήθεν 8.000 ευρώ των Βουλευτών, η πρώτη μου σκέψη ήταν ότι το κάνει, για να κερδίσει ψήφους, ότι το κάνει δημαγωγικά. Όταν μετά ανέβηκε στο Βήμα και ο κ. Γερμενής, που μας είπε ότι είναι αρτοποιός και με κατηγορήσε για το ρολόι που φοράω, λέγοντάς μου: «εμείς του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή, είμαστε λαϊκά παιδιά», τότε λέω. Πόσο δημαγωγοί είναι αυτοί οι άνθρωποι! Έκανα λάθος, όμως. Χρειάστηκε να περάσουν σαράντα οκτώ ώρες, για να καταλάβω ποιος ήταν ο πραγματικός στόχος.

Ο πραγματικός στόχος και του κ. Κασιδιάρη και του κ. Γερμενής ήταν ο κ. Νίκος Μιχαολιάκος και η κ. Ζαρούλια, η σύζυγός του και θα σας εξηγήσω γιατί. Είναι η προσπάθεια του Κασιδιάρη να φάει τον Μιχαολιάκο, η οποία μεταφέρθηκε στη Βουλή.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Ακούστε γιατί. Μη γελάτε, κυρία Κανέλλη, ακούστε γιατί.

**ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ:** Απαγορεύεται το γέλιο;

**ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Λέω εγώ, όταν άκουσα για το ρολόι μου: Είναι δυνατόν να φθάσουμε σε μία Ελλάδα που θα κοιτάμε ο ένας τον άλλον τι παπούτσια φοράει, τι ρολόι, τι

τσάντα; Και αμέσως θυμήθηκα την κ. Ζαρούλια που φορούσε ένα ωραίο Bulgari. Σκέφτηκα. Να πω τώρα εγώ για την κ. Ζαρούλια και για το Bulgari;

Τελικά, μπήκα στο διαδίκτυο και βρήκα μία φωτογραφία, την οποία θα τη δώσω και στα Πρακτικά μάλιστα, για να το μάθουν και οι κύριοι της Χρυσής Αυγής. Εμένα με κατηγορήσαν για το Rolex. Very Gavello φορά η κ. Ζαρούλια.

(Γέλωτες στην Αίθουσα)

Ακούστε. Μη γελάτε, έχει ενδιαφέρον.

Μας είπε δε ο κ. Γερμενής ότι αυτοί οι λαϊκοί τύποι του Λαϊκού Συνδέσμου -Χρυσή Αυγή δεν δέχονται να φοράνε ακριβά ρολόγια. Ακούστε αυτό το ωραίο κατάστημα Very Gavello, σε πόσο λαϊκές γειτονιές υπάρχει. Δύο μπουτίκ υπάρχουν στην Ελλάδα. Η μία μπουτίκ είναι στη λαϊκή γειτονιά της Μυκόνου και η άλλη στη λαϊκή γειτονιά του Κολωνακίου, στην οδό Σκουφά.

Συγχαρητήρια, κύριοι λαϊκοί τύποι της Χρυσής Αυγής, φαρισάιοι, υποκριτές, ψεύτες!

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Άδωνις-Σπυρίδων Γεωργιάδης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα φωτογραφία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Και ερχόμαστε τώρα στην ουσία. Γιατί ο κ. Κασιδιάρης τώρα – και θα σας το αποδείξω– θέλει να «φάει» τον Μιχαολιάκο. Προσέξτε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Ας πούμε ότι έλεγε την αλήθεια –που όλοι ξέρουμε ότι δεν είναι– και ότι καθέννας εδώ παίρνει 8.000. Αν κάποια οικογένεια τυγχάνει να έχει στο σπίτι δύο Βουλευτές, πόσα παίρνει; Παίρνει 16.000 ευρώ. Δηλαδή, ο κ. Κασιδιάρης μας είπε από το Βήμα ότι το ζεύγος Μιχαολιάκου «μασαμπουκώνει» –λέω δικές του φράσεις– 16.000 ευρώ χιλιάδες το μήνα.

Καλώ, λοιπόν, κάθε άνθρωπο λαϊκής γειτονιάς που νομίζει ότι θα βρει αποκούμπι στη Χρυσή Αυγή –ψευδώς το νομίζει, κακώς το νομίζει αλλά δυστυχώς πολλοί το νομίζουν– να πάνε στην οικία του ξένου Μιχαολιάκου και να ζητάνε δανεικά, γιατί, πράγματι, εάν παίρνουν 16.000 ευρώ το μήνα, η ηγεσία της Χρυσής Αυγής είναι ένα πραγματικό αίσχος!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, κυρίες συνάδελφε.

**ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Κλείνω, κυρία Πρόεδρε.

Να θεσπίσουμε ένα μέτρο ως Βουλή, όταν συμβαίνει να υπάρχει ένα ζεύγος Βουλευτών –και το λέω σοβαρά τώρα– (idia οικογένεια, δεν χρειάζεται να παίρνουν διπλό επίδομα γραφείου, δεν χρειάζεται να παίρνουν διπλό επίδομα αυτοκινήτου. Γιατί, ξέρετε και με τα αυτοκίνητα, που έκαναν σόου και έλεγαν ότι δεν θα τα πάρουν οι της Χρυσής Αυγής, τα πήραν μια χαρά, και τώρα λένε ότι τα οδηγούν για τον πολιτικό τους αγώνα. Παίρνουν –λέει τους φτωχούς και τους κάνουν βόλτα. Τέτοια παραμύθια λένε στους ψηφοφόρους τους!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε. Καταλάβαμε τη σκέψη σας.

**ΑΔΩΝΙΣ-ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗΣ:** Κλείνω.

Λέω, λοιπόν, στους κυρίους της Χρυσής Αυγής: Μην κάνουν το λάθος να νομίζουν ότι τους φοβόμαστε. Ο λόγος που δεν τους πλησιάζουμε δεν είναι γιατί τους φοβόμαστε, είναι γιατί τους αποστρεφόμαστε. Αποστρεφόμαστε και το ναζισμό τους, αποστρεφόμαστε και το λαϊκισμό τους. Να είστε όλοι καλά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ο Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής κ. Σταύρος Καλαφάτης έχει το λόγο.

**ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΑΦΑΤΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Έχουμε όλοι βαθιά επίγνωση των οικονομικών αλλά και των κοινωνικών προβλημάτων. Η χώρα γονάτισε από τα χρέη, δεν μπορεί να καλύψει μόνη τις δανειακές της ανάγκες, δεν μπορεί να σταθεί στα πόδια της χωρίς βοήθεια, δεν μπορεί να επιβιώσει εκτός ευρώ. Αυτή είναι η πραγματικότητα, σκληρή, αδυσώπητη, συγκεκριμένη και δεν πρόκειται να την αλλάξουμε αν κάνουμε πως δεν την βλέπουμε.

Μας συγκλονίζουν η έκρηξη της ανεργίας, τα λουκέτα, η μείωση του βιοτικού επιπέδου. Ξέρουμε ότι ο προϋπολογισμός που

συζητούμε είναι, πράγματι, σκληρός. Έχει επώδυνες περικοπές και επιβαρύνσεις. Περιλαμβάνει μέτρα που αδικούν κόσμο. Είναι, όμως, ένας προϋπολογισμός που πηγάζει από την ανάγκη η χώρα να είναι συνεπής στις συμβατικές της υποχρεώσεις. Απαραίτητος από τις συμβατικές δεσμεύσεις που ανέλαβε η χώρα, απαραίτητος για τη συνέχιση της χρηματοδότησής της, απαραίτητος για την παραμονή μας στο ευρώ, την αναζήτηση στέρεων λύσεων, την επιβίωση της πατρίδας μας.

Είναι προϋπόθεση να ξαναφέρουμε τη σταθερότητα, τη σιγουριά, την ασφάλεια στον τόπο μας. Είναι όρος για να μετατρέψουμε την κρίση σε προοπτική ανάκαμψης. Εκπέμπει ένα δυνατό σήμα στους εταίρους μας, ώστε να ανταποκριθούν κι εκείνοι στις δικές τους δεσμεύσεις. Είναι τελικά προϋπολογισμός εθνικής ανάγκης, αλλά και εθνικής ευθύνης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα διαθέτει μοναδικά πλεονεκτήματα: Τη γεωπολιτική της θέση, τον ορυκτό της πλούτο, τα ενεργειακά της αποθέματα, τα δάση, τη βιοποικιλότητα, τους αιγαλούς, τα νερά της και βέβαια, τους ανθρώπους της. Το έμφυχο δυναμικό της, εργατικό, επιχειρηματικό, επιστημονικό. Αυτά τα πλεονεκτήματα οφείλουμε να τα αξιοποιήσουμε. Πρώτα απ' όλα όμως, είναι ανάγκη να σταθεί η χώρα στα πόδια της, να διασφαλίσουμε την παρουσία μας στο ευρώ, να χτίσουμε τις βάσεις που θα φέρουν κοντά την προσπάθεια με το αποτέλεσμα και βέβαια να θεμελιώσουμε γερά τις αρχές της αειφόρου ανάπτυξης, με ισορροπία ανάμεσα στην οικονομία, την κοινωνική συνοχή και το περιβάλλον.

Με αυτό το πνεύμα προχωρούμε στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής σε όλα τα επίπεδα. Αναπτύσσουμε δράσεις που δίνουν λύση σε χρόνια προβλήματα, δράσεις που βελτιώνουν το επενδυτικό περιβάλλον, δράσεις που συμβάλλουν στην άμεση αξιοποίηση αλλά και στην προστασία του φυσικού μας πλούτου.

Στο ευρύτερο πεδίο του περιβάλλοντος, λοιπόν, διαμορφώνουμε μία σύγχρονη πολιτική περιβαλλοντικής αδειοδότησης με απλούστευση διαδικασιών και σύντμηση του απαιτούμενου χρόνου. Προχωρούμε άμεσα στη συγχώνευση είκοσι οκτώ φορέων διαχείρισης προστατευόμενων περιοχών με στόχο την αποτελεσματικότερη διοικητική οργάνωση και την καλύτερη αξιοποίηση των πόρων. Επεξεργαζόμαστε και βρίσκεται στην τελική του φάση ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο για αποτελεσματικότερους περιβαλλοντικούς ελέγχους. Αναδιοργανώνουμε το επιχειρησιακό πρόγραμμα «Περιβάλλον – Αειφόρος Ανάπτυξη», το οποίο βρήκαμε τραυματισμένο και ταλαιπωρημένο. Το εξυγιαίνουμε και εξορθολογίζουμε τη λειτουργία του. Επισηπεύουμε το ρυθμό της απορρόφησης των κοινοτικών πόρων.

Σε ό,τι αφορά το πιεστικό πρόβλημα των απορριμμάτων, αναλαμβάνουμε να αντιμετωπίσουμε ζητήματα που σε πολλές περιπτώσεις ήταν και είναι ανοικτά για δεκαετίες. Εδώ η τοπική αυτοδιοίκηση, που βάσει της νομοθεσίας διαδραματίζει πρωταγωνιστικό ρόλο σε πολλές περιπτώσεις, πρέπει να κινηθεί πιο γρήγορα και πιο αποτελεσματικά.

Οι αντιλήψεις και οι ρυθμοί του χθες μπορεί να οδηγήσουν σε σημαντική περιβαλλοντική υποβάθμιση, απώλεια πόρων αλλά και επαχθή κοινοτικά πρόστιμα. Αναλαμβάνουμε την υποχρέωση να στηρίξουμε τους δήμους, τους θεσμοθετημένους φορείς διαχείρισης αποβλήτων και τις περιφέρειες, που είναι οι βασικοί παίκτες στην προσπάθεια αφ' ενός της εξάλειψης του θλιβερού φαινομένου των χώρων ανεξέλεγκτης διάθεσης αποβλήτων, δηλαδή των χωματερών και αφ' ετέρου της μετάβασης στην ολοκληρωμένη διαχείριση απορριμμάτων.

Για το σκοπό αυτό, ανταποκρινόμενοι στον επιτελικό μας ρόλο, δημιουργήσαμε διυπουργική επιτροπή με στόχο να συντονίσει τις ενέργειες των συναρμοδίων Υπουργείων, φορέων και υπηρεσιών, συγκροτήσαμε εκτελεστική γραμματεία, που λειτουργεί ως μηχανισμός προώθησης και παρακολούθησης των έργων διαχείρισης στερεών αποβλήτων, αποφασίσαμε την επέκταση της εργασίας του ΥΠΕΚΑ με τη μονάδα οργάνωσης της διαχείρισης αναπτυξιακών προγραμμάτων για την ακόμα πιο ουσιαστική στήριξη των τελικών δικαιούχων των έργων διαχείρισης στερεών αποβλήτων, όπως αποφασίσαμε, βέβαια, και την ενίσχυση με πρόσθετους πόρους ύψους 70 εκατομμυρίων ευρώ

του άξονα που αφορά τα στερεά απόβλητα στο επιχειρησιακό πρόγραμμα του ΥΠΕΚΑ.

Στον τομέα της χωροταξίας και της πολεοδομικής προχωρούμε σε πέντε μεταρρυθμίσεις:

Πρώτον, εξορθολογίζουμε το χωροταξικό και πολεοδομικό σχεδιασμό, απλοποιούμε και επιταχύνουμε τις διαδικασίες κατάρτισης, έγκρισης και αναθεώρησης, επιδιώκοντας να μειώσουμε στο μισό το χρόνο που απαιτείται από το σχεδιασμό μέχρι την υλοποίησή.

Δεύτερον, αποκεντρώνουμε για τον ίδιο σκοπό τις αρμοδιότητες που αφορούν στο σχεδιασμό, διατηρώντας ως Υπουργείο επιτελικό ρόλο. Μεταφέρουμε στις περιφέρειες τα ζητήματα που αφορούν στην οικιστική ανάπτυξη, στην εξειδίκευση των κανονισμών για τη ρύθμιση του χώρου και άλλα.

Τρίτον, επεξεργαζόμαστε ρυθμίσεις που αφορούν στη χωροθέτηση των επενδύσεων. Δημιουργούμε, δηλαδή, θεσμικό πλαίσιο για τη ρύθμιση του χώρου, ώστε να υπάρξει φιλικό περιβάλλον για τους επενδυτές.

Τέταρτον, προωθούμε την αναθεώρηση και την εξειδίκευση των δώδεκα περιφερειακών υπηρεσιών χωροταξικού σχεδιασμού και αειφόρου ανάπτυξης, ώστε αυτά να εναρμονίζονται με το γενικό και τα ειδικά πλαίσια.

Πέμπτον, ολοκληρώνουμε σε στενή συνεργασία με το αρμόδιο Υπουργείο -και σύντομα θα το καταθέσουμε- το ειδικό πλαίσιο για τον τουρισμό.

Παράλληλα, τρέχουμε δύο ακόμα αναπτυξιακές μεταρρυθμιστικές πρωτοβουλίες, που αφορούν στη ρύθμιση του χωροταξικού.

Η πρώτη, αφορά στα ζητήματα των οικοδομικών συνεταρισμών και της ιδιωτικής πολεοδομικής. Έχει ήδη γίνει η καταγραφή του συνόλου των φορέων και η κατηγοριοποίηση των σχετικών προβλημάτων. Γίνεται ενδελεχής επεξεργασία των ευρημάτων και προετοιμάζεται η τροποποίηση της σχετικής νομοθεσίας.

Η δεύτερη, αφορά στη δημιουργία τράπεζας γης, ενός σύγχρονου θεσμικού αγοράς δικαιωμάτων γης και θάλασσας, που θα δώσει λύσεις σε ζητήματα σχετικά με τις χρήσεις γης, τη μεταφορά συντελεστή δόμησης και άλλα.

Στο θέμα των αυθαιρέτων, δρομολογήσαμε δύο ακόμη σημαντικές μεταρρυθμίσεις. Η πρώτη, αποβλέπει σε μία όσο το δυνατόν πιο ολιστική και οριστική αντιμετώπιση του ζητήματος των αυθαιρέτων με την κατηγοριοποίηση των παραβάσεων, την ταξινόμηση της βαρύτητας κάθε αυθαιρεσίας και, εντέλει, τη δικαιότερη αντιμετώπιση της κάθε περίπτωσης. Στόχος είναι να καταλήξουμε σε ένα σαφές και στέρεο πλαίσιο, ώστε απ' ενός να ξεκαθαρίσουμε τις περιπτώσεις, στις οποίες μπορεί να υπάρξει η δυνατότητα απόκτησης νόμιμων τίτλων και απ' ετέρου να αποτρέψουμε δημιουργία μιας νέας γενιάς αυθαιρέτων και, βέβαια, να αποκατασταθεί η αξιοπιστία στις σχέσεις κράτους-πολίτη.

Η δεύτερη μεταρρύθμιση, αποβλέπει στη δημιουργία θεσμικού πλαισίου, που θα περιλαμβάνει κανόνες και διαδικασίες περιβαλλοντικού ισοζυγίου, το οποίο πλέον θα εφαρμόζεται σε εκείνες τις περιοχές, οι οποίες υφίστανται μεγάλη πολεοδομική και χωροταξική επιβάρυνση.

Σε ό,τι αφορά το Κτηματολόγιο, προετοιμάζουμε τη βελτίωση του νομοθετικού πλαισίου για γρήγορη και απρόσκοπτη πρόοδο των απαραίτητων διαγωνιστικών διαδικασιών με κυρίαρχους τους κανόνες διαφάνειας, την ψηφιοποίηση των λειτουργιών όλων των υποθηκοφυλακείων και συμβολαιογραφείων και μεταφορά στο 2015 όλων των πράξεων που έχουν εγγραφεί στο Κτηματολόγιο, τη λειτουργία των κτηματολογικών γραφείων αποκλειστικής λειτουργίας για τα μεγάλα αστικά κέντρα με ορίζοντα το 2015.

Αντίστοιχες μεταρρυθμιστικές προσπάθειες κάνουμε σχετικά με τα δάση. Παραδείγματος χάριν εκσυγχρονίζουμε και κωδικοποιούμε τη δασική νομοθεσία και εξυγιάνουμε και εξορθολογίζουμε το σύστημα παραγωγής και εμπορίου δασικών προϊόντων. Η Ειδική Γραμματεία Υδάτων αναλαμβάνει εκτός από τις αρμοδιότητες που έχει και ρυθμιστικές αρμοδιότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι μεταρρυθμίσεις και οι διαρ-

θρωτικές αλλαγές είναι ένα στοίχημα που καλούμαστε και υποχρεούμαστε να κερδίζουμε κάθε μέρα. Αποτελούν προϋποθέσεις για να αντιμετωπίσουμε αδυναμίες του παρελθόντος και να αυξήσουμε τις δυνατότητες του μέλλοντος. Είναι όροι για να μπορέσει να ανταποκριθεί η χώρα μας στο διεθνές ανταγωνιστικό περιβάλλον αλλά και να βελτιώσει την ποιότητα ζωής των πολιτών.

Οι δυσκολίες είναι τεράστιες και οι συνθήκες ασφυκτικές. Ξέρετε ότι εύκολες λύσεις δεν υπάρχουν, όπως και αυταπάτες δεν πρέπει να υπάρχουν, γιατί κανένας δεν μπορεί να πιστεύει ότι είμαστε το γαλατικό χωριό, που φτιάχνει τους δικούς του κανόνες Διεθνούς Δικαίου, διαγράφει τα χρέη του και αυτό ήταν.

Οι αντιλήψεις αυτές, αν ποτέ γίνονταν πλειοψηφικές, θα οδηγούσαν τη χώρα σε δραματικές καταστάσεις γιατί η αλήθεια είναι μία. Ή αναγνωρίζεις την πραγματικότητα και παίρνεις μέτρα ή καταφεύγεις στο λαϊκισμό και πας να ξεγελάσεις τους πολίτες. Ή αντιλαμβάνεσαι τη σημερινή αναγκαιότητα και αναλαμβάνεις την ευθύνη ή παραδέχεσαι πως μιλάς για Ελλάδα εκτός του ευρώ. Ή θέλεις να παραμείνεις η χώρα στο ευρώ για να μη χαθούν οι θυσίες των πολιτών και η ευρωπαϊκή πορεία τόνων δεκαετιών ή απλώς δεν θέλεις. Ή επιδιώκεις να γίνουν αλλαγές, ώστε να αποκατασταθούν οι κοινωνικές αδικίες και να υπάρξει βιώσιμο παραγωγικό μοντέλο ή αρνείσαι τις αλλαγές αυτές και ψάχνεις για προσχήματα. Τα πράγματα είναι καθαρά.

Ολοκληρώνω λέγοντας ότι άλλος δρόμος εντός του ευρώ, πέρα από αυτόν που ακολουθεί η Κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης, δεν υπάρχει. Σχέδιο, πέρα από την Κυβέρνηση δεν αναπτύσσει κανένας. Ουσιαστικές και εφαρμόσιμες προτάσεις δεν καταθέτει κανένας.

Όσοι στέκονται απέναντι στη εθνική προσπάθεια, κλείνοντας το μάτι σε κάθε κατεύθυνση, εκείνο που τελικά υπόσχονται είναι μία απομονωμένη Ελλάδα, είναι έξοδος από το ευρώ, είναι κατάρρευση. Αυτοί αντιπολιτεύονται «παρεύοντας στα θολά νερά», επενδύουν στον πόνο των ανθρώπων, χρησιμοποιούν κάθε συνιστώσα της πολιτικής τους ρητορείας κατά το δοκούν, «διαρρηγνύουν τα ιμάτιά τους» δήθεν για το καλό του λαού, ενώ την ίδια στιγμή προστατεύουν συντεχνίες εις βάρος του λαού. Τελικά, ό,τι πάει να αλλάξει προς το καλύτερο το πολεμάνε. Αλήθεια, υπάρχει πιο ανεύθυνη πολιτική συμπεριφορά από αυτήν;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση αυτή είναι η τελευταία ευκαιρία για την πατρίδα μας και η ευκαιρία αυτή δεν πρέπει να χαθεί. Με Πρωθυπουργό τον Αντώνη Σαμαρά, με επανασυσπειρωμένες τις δυνάμεις που στηρίζουν την Κυβέρνηση αλλά και με στήριξη της κοινωνίας, αυτήν την ευκαιρία μπορούμε να την κερδίσουμε. Η Ελλάδα μπορεί να σταθεί και πάλι στα πόδια της, μπορεί να ανακάμψει και να τραβήξει μπροστά, μπορεί να τα καταφέρει καλύτερα με σχέδιο, ενότητα και σκληρή δουλειά. Με αυτό το πνεύμα, σε αυτές τις συνθήκες, η ψήφιση του προϋπολογισμού είναι υποχρέωση όλων μας, είναι εθνική επιταγή.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε και εμείς, κυρίες Υπουργέ.

Ο κ. Αθανάσιος Νταβλούρος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο.

Όσον αφορά το χρόνο, δεν θα το πω ξανά. Παρακαλώ όσο μπορείτε να συντομεύετε για να είμαστε μέσα στο χρονικό πλαίσιο.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΙΟΒΑΝΟΠΟΥΛΟΣ:** Να το πείτε ξανά, κυρία Πρόεδρε. Είμαι στον κατάλογο το νούμερο 155. Εμείς τότε θα μιλήσουμε;

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κύριε Νταβλούρο, έχετε το λόγο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μετά τα όσα ακούστηκαν το διήμερο της συζήτησης για τον κρατικό Προϋπολογισμό να κάνουμε κάποιες επισημάνσεις που αναφέρονται κυρίως....

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Παρακαλώ, κύ-



ριοι συνάδελφοι, έχετε απόσταση μεταξύ σας, φωνάζετε για να ακουστείτε. Μιλήστε από πιο κοντά αν θέλετε. Δεν σέβεστε τον συνάδελφο που είναι στο Βήμα.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Οφείλουμε να κάνουμε –επαναλαμβάνω– επισημάνσεις, που έχουν να κάνουν, κυρίως, με τοποθετήσεις των στελεχών της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

Θα ήθελα πολύ επιγραμματικά να μείνω σε τέσσερις-πέντε εξ αυτών, ερωτώντας τους εκπροσώπους της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, οι οποίοι αυτοκαθορίζονται ως πολιτικός οργανισμός σύγχρονης Αριστεράς και πρέπει να απαντήσουν οι ίδιοι στον ελληνικό λαό.

Ευαγγελίζονται και υπηρετούν τη λογική της νεκρανάστασης, του σφυροδρέπανου και του υπαρκτού σοσιαλισμού και μέσω αυτού του πλαισίου πολιτικής δράσης υπόσχονται τους Έλληνες ότι μπορεί να οδηγήσουν τη χώρα στην ανάκαμψη και στην ευημερία.

Το ανατιολόγητο αίτημά τους τέσσερις μήνες μετά την ετυμολογία του ελληνικού λαού για καταφυγή στις κάλπες, για προσφυγή στις κάλπες, αποδεικνύει το σεβασμό τους στο Σύνταγμα και στη θεσμική λειτουργία του κράτους.

Ο έλεγχος, τον οποίον προ ημερών επεχείρησαν σε βάρος των αστυνομικών δυνάμεων, αποδεικνύει και επαληθεύει την προεκλογική τους εξαγγελία περί του τρόπου αντιμετώπισης των συντεταγμένων δυνάμεων της Αστυνομίας και της αντικατάστασής τους από τους πολιτοφύλακες.

Πόσο θα επιμένετε στο παραμύθι περί παρακρατικής δράσης αστυνομικών; Μέχρι πότε δεν θα αντιλαμβάνεστε ότι η παρουσία αστυνομικών με πολιτικά που πλαισιώνουν τις δυνάμεις καταστολής, τις ένστολες, αποτελεί επιχειρησιακό κομμάτι του σχεδιασμού ελέγχου αυτών των συμπεριφορών από πρόσωπα τα οποία τυχαίνουν της υποστήριξης και της διαλεκτικής ασυλίας, την οποία εσείς τους παρέχετε;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, εκτίθεστε, κατά την άποψή μου, ανεπανόρθωτα ενώπιον του ελληνικού λαού με το λόγο που αρθρώνετε στην Αίθουσα αυτήν αλλά και ενώπιον της ελληνικής κοινωνίας. Από τη μια μεριά επενδύσατε στην πτώχευση του ελληνικού λαού και στην άτακτη χρεοκοπία και από την άλλη, υποτίθεται ότι στεναχωριέστε και υποτίθεται ότι ανησυχείτε για την εκταμίευση της δόσης.

Ε, λοιπόν, μην ανησυχείτε. Και σ' αυτήν την εναγώνια θέση και δήλωσή σας θα πάρете την απάντηση, την οποία άλλοι εργάστηκαν για να υπάρξει υπέρ του ελληνικού λαού.

Η τελευταία μας απορία –και σ' αυτήν θεωρώ ότι οφείλετε απάντηση στους Έλληνες πολίτες– συνδυαστικά με τη θεωρία του υπαρκτού σοσιαλισμού είναι η εξής: Γιατί προάγετε τη θεωρία του υπαρκτού λαϊκισμού και μάλιστα ανερυθρίαστα με τη μέθοδο του διαλεκτικού Δούρειου Ίππου;

Μιας και το θέμα μας είναι ο κρατικός Προϋπολογισμός, πολύ γρήγορα θα κάνω τις εξής επισημάνσεις:

Είναι κοινός τόπος ότι λίγο πριν η πατρίδα μας βρέθηκε ή λογιζόταν σε εναγκαλισμό με τη δραχμή και την άτακτη χρεοκοπία. Αυτήν την πορεία, την πορεία προς τον Καιάδα, αντέστρεψε και διέκοψε η Κυβέρνηση συνευθύνως ανταποκρινόμενη στην εντολή του ελληνικού λαού για τη δημιουργία ενός εθνικού μετώπου ανάσχεσης της πορείας προς τον κατήφορο και διασφάλισης της θέσης της πατρίδας μας στο ευρωπαϊκό περιβάλλον και στην ΟΝΕ.

Ο Προϋπολογισμός του έτους 2013 σηματοδοτεί μια μεγάλη εθνική προσπάθεια να σταματήσει επιτέλους η αμφισβήτηση της προοπτικής της ελληνικής οικονομίας. Σε ένα περιβάλλον ομολογουμένως βαθιάς και παρατεταμένης ύφεσης, υψηλής ανεργίας και σε συνδυασμό με τα υπαρκτά διαρθρωτικά δημοσιονομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, καθώς και την αδυναμία πρόσβασης στις διεθνείς αγορές, δημιουργήθηκαν συνθήκες ασφυκτικές στην άσκηση της δημοσιονομικής μας πολιτικής.

Μέσα σ' αυτές τις συνθήκες η Κυβέρνηση εθνικής συνευθύνως χάραξε μια στρατηγική με βασικό άξονα τη δημιουργία γέφυρας που ενώνει τη δημοσιονομική προσαρμογή με την επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας και την έξοδο από το φαύλο κύκλο της ύφεσης και των ελλειμμάτων.

Σε αυτήν την πορεία οι Ελληνίδες και οι Έλληνες έκαναν μεγάλες θυσίες, τις μεγαλύτερες ίσως της νεώτερης ιστορίας του έθνους μας. Αυτή η προσπάθεια, η πρωτόγνωρη για την ελληνική οικονομία, πρέπει να αποδώσει και αποδίδει.

Τα πρώτα ενθαρρυντικά στοιχεία που συνηγορούν με την παραδοχή ότι υπάρχουν πλέον προϋποθέσεις για την επίτευξη διατηρήσιμης δημοσιονομικής σταθερότητας, αναφέρθηκαν προηγουμένως από τον κύριο Υπουργό και δεν νομίζω ότι χρειάζεται να επανέλθω.

Οι εκτιμήσεις του νέου προϋπολογισμού στηρίζονται σε ένα νέο, δίκαιο, απλό, σταθερό, φορολογικό σύστημα, στον περιορισμό του κράτους, στον περιορισμό των δαπανών, στην εξάλειψη της σπατάλης, στις αποκρατικοποιήσεις και στην αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μέσα σ' αυτό το πλαίσιο που διαμορφώνεται ο Προϋπολογισμός, καθορίζεται η εθνική προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής και επανεκκίνησης της πραγματικής οικονομίας με τη δημιουργία επιτέλους, πρωτογενούς πλεονάσματος, δηλαδή να καπορθώσουμε επιτέλους, να ξεδεύουμε λιγότερα από όσα παράγουμε.

Αυτός είναι ο στόχος. Αυτόν τον στόχο τον πληρώνει ήδη με θυσίες ο ελληνικός λαός και πρέπει μεσοπρόθεσμα να δημιουργήσουμε όρους ευημερίας για όλους τους Έλληνες πολίτες.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κυρία Νταβλούρο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Η επίτευξη των στόχων του προϋπολογισμού του 2013 είναι καθοριστικής κρίσιμης σημασίας περισσότερο από κάθε άλλη φορά για τους λόγους που όλοι αντιλαμβάνομαστε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Υπάρχουν και άλλοι συνάδελφοι που θέλουν να μιλήσουν. Ήδη το Προεδρείο δέχεται παρατηρήσεις.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Ένα λεπτό ακόμη, κυρία Πρόεδρε.

Τώρα χρειάζεται δουλειά για όλους για να αλλάξουμε τη σελίδα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Σας παρακαλώ.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Και ενώ όλοι συμφωνούμε ότι αυτό το μεγάλο στόχο πρέπει όλοι να τον υπηρετήσουμε, ουδέποτε στη νεώτερη πολιτική ιστορία της χώρας ένας προϋπολογισμός αντιμετώπιστηκε με τόση εχθρότητα και τόσες επικρίσεις.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κυρία Νταβλούρο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Τώρα ήρθε η ώρα ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Δεν θα πείτε τίποτα.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Κυρία Πρόεδρε, αναλογικά με όλους τους συναδέλφους ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Με όλο το σεβασμό, πάει από το κακό στο χειρότερο η κατάσταση.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Σε όλους τους συναδέλφους δώσατε επιπλέον χρόνο ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Είναι αλήθεια, αλλά δεν είναι προσωπικό το θέμα.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Ένα λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Εντάξει, μιλήστε όσο θέλετε.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΝΤΑΒΛΟΥΡΟΣ:** Ήρθε η ώρα για συλλογική δουλειά, για να ξανακάνουμε την πατρίδα μας ελκυστική σε επενδύσεις, που δεν θα τρώει τα παιδιά της, θα τους προσφέρει δημιουργικές ευκαιρίες προοπτικής και ανέλιξης.

Ο δρόμος είναι δύσκολος και ανηφορικός. Η ιστορία μας δείχνει πως μπορούμε να τα καταφέρουμε. Είμαστε καταδικασμένοι να πετύχουμε. Το οφείλουμε στα παιδιά μας, στις επόμενες γενιές, στην ίδια μας την ιστορία.

Γι' αυτούς ακριβώς τους λόγους με αίσθημα ευθύνης θα ψηφίσω τον κρατικό Προϋπολογισμό του 2013. Σας καλώ να πράξετε το ίδιο σε μια ένδειξη ελάχιστου πατριωτικού καθήκοντος.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)  
**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστώ πολύ.

Το λόγο έχει η κ. Μαρίνα Χρυσοβελώνη.

Αν παραμείνετε στο επτάλεπτο ως γυναίκα, θα με βοηθήσετε πάρα πολύ. Πρακτική και με λίγα λόγια.

**ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Κυρία Πρόεδρε, μη με αγχώνετε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Δεν σας αγχώνω. Εδώ είμαι εγώ.

**ΜΑΡΙΝΑ ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ψήφιση των μέτρων και του μεσοπρόθεσμου που προηγήθηκε δυστυχώς, δεν βελτιώνει σε τίποτα την πραγματική οικονομική κατάσταση της χώρας. Όπως και ο προϋπολογισμός, όλα τα μνημονιακά μέτρα αποτελούν κομμάτια μιας ήδη αποτυχημένης λύσης.

Καμιά βελτίωση, λοιπόν, δεν περιμένει η κοινωνία μας, η οποία σε αντίθεση με τη συγκυβέρνηση, έχει συνειδητοποιήσει πλέον πως τα πράγματα εξελίσσονται επιταχυνόμενα, ακολουθώντας έναν κατήφορο που οδηγεί με βεβαιότητα στον Καιάδα, σε μια νέα οικονομική και κοινωνική πραγματικότητα χωρίς προηγούμενο για χώρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Συγκυβέρνηση, όμως, μετά την οριακή ψηφοφορία για το μεσοπρόθεσμο, βρίσκεται πλέον μπροστά σε μια νέα πραγματικότητα. Αντιμετωπίζει πέραν της κοινωνικής και την κοινοβουλευτική απαξίωση. Πραξικοπήματα, εκβιασμοί και μεθοδεύσεις, όλο δηλαδή το πολιτικό οπλοστάσιο του κ. Σαμαρά, εξαντλήθηκε με σκοπό την ισχυρή τελικά ψήφιση του μεσοπρόθεσμου από εκατόν πενήντα τρεις Βουλευτές.

Κανείς πλέον δεν τρέφει αυταπάτες για τη μη βιωσιμότητα του τρικομματικού σχήματος. Η κοινωνία, όπως έδειξαν οι ογκώδεις διαδηλώσεις έξω από τη Βουλή την Τετάρτη το βράδυ υπό καταρρακτώδη βροχή, το έχει απορρίψει απόλυτα.

Αναπόφευκτα πλέον η Συγκυβέρνηση, θα γνωρίσει σύντομα την απόρριψη και μέσα στη Βουλή ακόμη και αν σπεύσει η ΔΗΜΑΡ να ψηφίσει τον προϋπολογισμό για λόγους εντυπώσεων.

Και μιας και αναφερόμαι σε μεθοδεύσεις και ψηφοφορίες, θα σταθώ στον αριθμό των εκατόν πενήντα τριών Βουλευτών της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ που υπερψήφισαν οριακά το τρίτο μνημόνιο.

Τι θα είχε συμβεί αν τρεις από τους εκατόν πενήντα τρεις συναδέλφους είχαν σταθεί όρθιοι στο ύψος των περιστάσεων; Σίγουρα η τρικομματική Κυβέρνηση δεν θα είχε επιζήσει και ο λαός θα έπαιρνε μια βαθιά ανάσα ανακούφισης. Οριακά, όμως, τρεις ψήφοι εμπόδισαν αυτήν την αλλαγή.

Θα αναφερθώ στη στάση τριών συναδέλφων που υπερψήφισαν τελικά, αλλάζοντας την αντίθετη θέση που είχαν δημοσιοποιήσει λίγες μόλις ημέρες πριν.

Ξεκινώ με τον κ. Ανδρουλάκη, Βουλευτή του τέως ΠΑΣΟΚ, ο οποίος σε ένα τελεutaίο άρθρο του, χαρακτήρισε το μεσοπρόθεσμο «ξεκάθαρο παιχνίδι». Δήλωνε συγκεκριμένα ότι αποτελεί ένα μυθιστορηματικό πλαίσιο προσπορήσεων, το οποίο, όμως, ο ίδιος τελικά ψήφισε.

Και πάμε στην άλλη πλευρά, στη Νέα Δημοκρατία. Βλέπαμε μέχρι προχθές δύο πρώην Υπουργούς, τους κυρίους Κακλαμάνη και Γιακουμάτο, να καταφέρνουν δημόσια κατά του μνημονίου. Ο πρώτος, να διακηρύττει επίσημα ενώπιον της τελευταίας Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Νέας Δημοκρατίας απευθυνόμενος στον κ. Σαμαρά ότι σε αυτόν πέφτει η βαριά κληρονομιά να απελευθερώσει τους Έλληνες από την κατοχή των τροϊκανών, παραλληλίζοντας μάλιστα τη σημερινή κατάσταση με την κατοχή του 1944. Ο δε κ. Γιακουμάτος, να στέλνει ανοικτές επιστολές στον Πρωθυπουργό καταγγέλλοντας συνολικά το μνημόνιο και την ασκούμενη οικονομική πολιτική. Οι ίδιοι, όμως, αυτοί Βουλευτές πειθάρχησαν στην κοιματική γραμμή και κατέληξαν την Τετάρτη το βράδυ να ψηφίσουν μνημόνια, μεσοπρόθεσμα και ότι άλλο μέτρο βρήκαν μπροστά τους.

Πρέπει, όμως, κάποτε να πούμε τα πράγματα με το όνομά τους στον ελληνικό λαό που περιμένει από τον καθένα από εμάς σοβαρότητα, υπευθυνότητα και κυρίως αλήθεια και ειλικρίνεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ουσία, το καθαρό αποτέλεσμα της ψηφοφορίας της Τετάρτης είναι ότι δεν υπάρχει πλέον πολι-

τικό δεκανίκι για την παραπαίουσα Συγκυβέρνηση που να μπορεί να τη στηρίξει. Κανείς από τους συνεταίρους της τρικομματικής εξουσίας δεν μπορεί να αντέξει πλέον το συντριπτικό βάρος της κοινωνικής απόρριψης και κατακραυγής. Δεν υπάρχουν πια άλλες εφεδρείες να τρέξουν και να σώσουν το μνημόνιο ούτε θα σας βοηθήσουν κοινοβουλευτικά πραξικοπήματα, όπως αυτό που πράξατε σ' αυτήν την Αίθουσα για να αποφύγετε την κατάφορη αντισυνταγματικότητα του μνημονίου.

Είναι όμως άσκοπο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Συγκυβέρνησης, να προσπαθείτε να περισώσετε με μεθοδεύσεις κάτι που έχει πλέον αποτύχει παταγωδώς. Δεν έχει νόημα να συνεχίσετε να λέτε στους πολίτες ότι τους σώζετε με αυτόν τον Προϋπολογισμό, γιατί κατανοούν πλέον την πραγματική κατάσταση της οικονομίας αλλά και τους υπαίτιους.

Ο παραγωγός του Πηλίου ξέρει καλύτερα από εσάς τη διάλυση της αγροτικής οικονομίας, γιατί τη ζει καθημερινά στο πετσί του. Ο έμπορος της Μαγνησίας, της Θεσσαλίας αλλά και ολόκληρης της Ελλάδας, μπορεί να εξηγήσει καλύτερα από τον κ. Στουρνάρα γιατί δεν υπάρχει καμμία ρευστότητα στην αγορά και γιατί τα εμπορικά καταστήματα κλείνουν το ένα μετά το άλλο. Οι ξενοδοχοί των βορείων Σποράδων είναι σε θέση να προτείνουν λύσεις όχι μόνο για τον τουρισμό, στην κ. Κεφαλογιάννη αλλά και μέτρα άρσης της ακτοπλοϊκής απομόνωσης των νησιών μας στον Υπουργό, κ. Μουσουρούλη. Οι Έλληνες μιλούν αλλά δυστυχώς δεν ακούγονται. Διαμαρτύρονται, αλλά οι διαμαρτυρίες τους πέφτουν στο κενό. Ο αυταρχισμός της Συγκυβέρνησης ξεσπά πάνω στους απλούς και ανυπεράσπιστους πολίτες.

Πριν λίγες μόλις μέρες οι πολίτες από τη Μαγνησία μετά από μια συμβολική πορεία με τα πόδια προς την Αθήνα κατέληξαν στη Βουλή για να επιδώσουν ένα απλό ψήφισμα. Κι εδώ όχι μόνο προσπαθήσατε να εμποδίσετε την είσοδό τους, αλλά τους αντιμετώπισατε με απαξιωτικό τρόπο. Αυτή, όμως, είναι και η γενικότερη στάση της συγκυβέρνησης απέναντι σε όλη την κοινωνία: απαξίωση και άσκηση ωμής βίας. Γιατί ο οικονομικός καταναγκασμός, η φτωχοποίηση, η ανεργία, τα νέα μνημονιακά μέτρα που περιέχει ο συζητούμενος Προϋπολογισμός, δεν είναι τίποτε άλλα παρά πράξεις βίας πάνω στο σώμα της ελληνικής κοινωνίας.

Δίνω ένα απλό παράδειγμα που νομίζω ότι αποδίδει απόλυτα τη φιλοσοφία της Συγκυβέρνησης. Με την αναμενόμενη αλλά όπως διαφαίνεται εξαιρετικά αβέβαιη δόση, προορίζετε επιπλέον 25 δισεκατομμύρια ευρώ για τις τράπεζες. Ταυτόχρονα, η Κυβέρνηση Σαμαρά μειώνει μόνο για το 2013 τις συντάξεις των εύαλτων συμπολιτών μας κατά 5 δισεκατομμύρια ευρώ. Μιλάμε δηλαδή για νέες μειώσεις σε βάρος της κοινωνίας την ώρα που έχουμε και νέες κεφαλαιακές ενισχύσεις πάνω σε προηγούμενες δισεκατομμυρίων που δόθηκαν στις τράπεζες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Είναι, άρα, προφανές εδώ και καιρό ότι έχουμε να κάνουμε με μια Κυβέρνηση σωτηρίας των τραπεζιτών και όχι των Ελλήνων πολιτών με μια Κυβέρνηση που θυσιάζει το συμφέρον της κοινωνίας και της πατρίδας για χάρη των οικονομικά ισχυρών.

Πώς, λοιπόν, μπορείτε να συγκαλύπτετε πλέον την απλή αυτή αλήθεια που όλοι βλέπουν να διαβρώνουν το σώμα του κράτους που υπερχρεώνεται και της κοινωνίας που διαλύεται και να συνεχίσετε να παρέχετε στήριξη σε έναν Πρωθυπουργό που ψεύδεται προκλητικά;

Είπε, λοιπόν, την περασμένη Κυριακή μιλώντας στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας, ότι δεν θα ξαναπαίρει άλλα μέτρα κατά των συνταξιούχων και ότι η επόμενη δόση –εάν, βέβαια, καταβληθεί– πάει δήθεν στην ελληνική πραγματική οικονομία και όχι στις «μαύρες» τρύπες των τραπεζών και στους δανειστές. Και, όμως, υπήρξαν Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας που άκουγαν τον Πρωθυπουργό και τον χειροκρότησαν, χειροκρότησαν τα πολιτικά ψέματα και ψήφισαν την εξαπάτηση του ελληνικού λαού.

Εσείς, όμως, συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, που εγκρίνετε αυτήν την εξαπάτηση και την εξαθλίωση των Ελλήνων υπέρ των τραπεζών, θα πρέπει να βρείτε το κουράγιο να αντιμετωπίσετε την κοινωνία και να την ακούσετε. Στραφέιτε προς τους κα-

ταχρωμένους ανθρώπους, που χάνουν καθημερινά εισοδήματα και περιουσίες εξαιτίας της πολιτικής σας και προσπαθήστε να καταλάβετε όσο είναι καιρός τι συμβαίνει γύρω σας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, παρακαλώ.

**MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Είναι όμως βέβαιο ότι άκρη δεν θα βρίσκετε ούτε με την εικονική πραγματικότητα του κ. Σαμαρά ούτε με κανένα νεοφιλελεύθερο επαναστάτη που επιδιώκει την ιδιωτικοποίηση του κράτους.

Κύριοι συνάδελφοι, αυτός είναι ο στόχος του Προϋπολογισμού. Μιλάμε για συνολικές περικοπές ύψους 11 δισεκατομμυρίων ευρώ, που θα εξαφανίσουν την κοινωνική συνοχή.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κλείστε παρακαλώ.

**MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Κυρία Πρόεδρε, θα ήθελα ένα λεπτό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Όχι ένα λεπτό, λιγότερο.

**MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Επί της ουσίας περιγράφετε ένα πλήθος περικοπών, δαπανών και φοροεισπρακτικών προβλέψεων, που είναι ανέφικτες. Και αυτό, γιατί προϋποθέτουν αποδόσεις φορολογικών μέτρων που είναι εκτός πραγματικότητας.

Ποιος είναι ο στόχος του Προϋπολογισμού; Αυτός της διαρκούς κεφαλαιακής ενίσχυσης των τραπεζών και θεωρητικά η μεταφορά ρευστότητας στην αγορά.

Από το 2008, που ξεκίνησε το πρόγραμμα, μέχρι σήμερα, τα αποτελέσματα ήταν εντελώς ανέφικτα. Μέσα σε τέσσερα χρόνια οι ελληνικές τράπεζες έλαβαν συνολικά από το κράτος με μορφή εγγυήσεων και απευθείας ενισχύσεων 186 δισεκατομμύρια ευρώ. Με την περιβόητη δόση της ανακεφαλαιοποίησης θα πάμε στα 211 δισεκατομμύρια στήριξης των ιδιωτικών τραπεζών. Πρόκειται για χρήματα που θα πέσουν σε μια «μαύρη» τρύπα. Επομένως, το σχέδιο δεν είναι βιώσιμο, ούτε σε βάθος μερικών μηνών.

Αναφέρω ενδεικτικά ένα ψέμα που αφορά τη Δημόσια Διοίκηση.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Μην αναφέρετε άλλα πράγματα.

**MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Κυρία Πρόεδρε, θέλω δύο λεπτά.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Όχι, σας παρακαλώ. Κάνετε την τελευταία σας σκέψη, παρακαλώ.

**MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Προσπαθείτε να εκβιάσετε τους δημοσίους υπαλλήλους. Εμφανίζετε, λοιπόν, το νούμερο των είκοσι χιλιάδων εφελδίων για το 2013 ουσιαστικά υπαλλήλων του δημοσίου που προγράφονται για απόλυση, απειλείτε, διαρρέετε σχέδια και αρνείστε την πατρότητά τους. Εμπαίζετε την κοινωνία και προσπαθείτε να καθυποτάξετε τον κρατικό μηχανισμό με αυτές τις επαπειλούμενες απολύσεις.

Με το τελευταίο πολυνομοσχέδιο που περάσατε μαζί με το μεσοπρόθεσμο, προβλέπετε ένα νέο πλαίσιο κινητικότητας για τους υπαλλήλους, πουθενά όμως δεν ξεκαθαρίζετε τα κριτήρια ή τους ωφελομένους της κινητικότητας αυτής. Προοιωνίζετε ένα πλήθος αποσπάσεων, μετακινήσεων και μετατάξεων με άγνωστες διαδικασίες και θολές σκοπιμότητες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ώρα, τώρα που ακόμα μπορούμε, να θέσουμε τέλος στην εξαπάτηση του μηνιμνίου και στους στόχους δόθεν κατάρρευσης που προσπαθεί να περάσει η Συγκυβέρνηση στην ελληνική κοινωνία.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΤΡΑΓΑΚΗΣ**)

Συνάδελφοι της Συγκυβέρνησης, έχετε το περιθώριο να κάνετε την υπέρβασή σας και να καταψηφίσετε τον Προϋπολογισμό. Το οφείλετε και το οφείλουμε όλοι μας στον ελληνικό λαό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ολοκληρώστε παρακαλώ.

**MARINA ΧΡΥΣΟΒΕΛΩΝΗ:** Εάν το πράξετε προς την κατεύθυνση της κοινωνίας, όχι μόνο η σημερινή αλλά και οι μελλοντικές γενιές των Ελλήνων θα σας ευγνωμονούν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Το λόγο έχει ο κ. Λαγός.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε πριν από λίγη ώρα τον ομιλητή της Νέας Δημοκρατίας να μας μιλάει για το πατριωτικό καθήκον που έχουν να κάνουν ψηφίζοντας αυτό το νομοσχέδιο και αυτά τα μέτρα.

Ας μας πουν οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας πότε έμαθαν να χρησιμοποιούν τους όρους «πατριωτικό καθήκον» και «πατριωτισμός»; Γιατί μέχρι πριν από λίγα χρόνια τα είχαν ξεχασμένα τελείως. Τα λένε αυτοί, που είχαν φέρει ορδές από μετανάστες μέσα στην πατρίδα μας; Τα λένε αυτοί, που δίνουν το δικαίωμα σε αυτούς να ψηφίζουν και να έχουν άποψη για το τι συμβαίνει μέσα εδώ; Και να μας πουν, λοιπόν, οι κύριοι της Νέας Δημοκρατίας, κύριοι Βουλευτές, το πατριωτικό καθήκον αυτό από πού πηγάζει; Εξαρτάται αν είναι κυβέρνηση ή αντιπολίτευση; Γιατί πριν από δύο χρόνια περίπου, όταν έφερε το πρώτο νομοσχέδιο για να μπούμε στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο ο Γιώργος Παπανδρέου, όταν ήταν στην αντιπολίτευση, το καταπολεμούσαν με λύσσα. Ο Πρόεδρος της Νέας Δημοκρατίας και Πρωθυπουργός, ο Αντώνης Σαμαράς, ήταν ο μεγαλύτερός του πολέμιος. Αλλά τότε ήταν αντιπολίτευση. Σήμερα έγινε Κυβέρνηση και το πατριωτικό του καθήκον είναι να υπερψηφίζει το νομοσχέδιο αυτό. Μα, δεν ντρέπονται λίγο; Σε ποιους τα λένε αυτά τα πράγματα; Πού νομίζουν ότι απευθύνονται αυτοί οι άνθρωποι;

Έχουμε φτάσει στο τραγελαφικό σημείο να στηρίζουν αυτά τα επαισχυντα μέτρα το ΠΑΣΟΚ και η Νέα Δημοκρατία, αυτοί που μέχρι πριν από λίγα χρόνια κατηγορούσαν ο ένας τον άλλον ότι έφεραν την Ελλάδα σε αυτό το σημείο. Και ήταν αυτό που φωνάζαμε εμείς, ότι σε αυτό το σημείο τη έφεραν και οι δύο. Τώρα υπερψηφίζουν τα μέτρα αυτά και κτυπούν παλαμάκια ο ένας στον άλλο, εδώ στα έδρανα της Βουλής, γιατί φτάνουν τον εθνολογικό λαό σε αυτό το σημείο.

Ποιο είναι το πατριωτικό καθήκον των Βουλευτών που ψηφίζουν; Να αφήσουν τον Έλληνα πολίτη φέτος χωρίς πετρέλαιο, χωρίς θέρμανση; Να έχουν κάνει όλες τις εργατικές τάξεις να φυτοζωούν; Να μην περνάει κανείς αξιοπρεπώς σε αυτήν την πατρίδα; Αυτό είναι το πατριωτικό καθήκον; Τέτοιοι πατριώτες είστε; Αλλά τι να είστε; Είστε άνθρωποι που κοιτάτε μόνο την πάρτη σας και την θέση σας.

Βγήκε πριν από λίγες μέρες ο Βουλευτής και συναγωνιστής μας Ηλίας Κασσιδάρης και μίλησε για τις αμοιβές των Βουλευτών και επαναστάτησε η Νέα Δημοκρατία, γιατί δεν τους φτάνουν οι 8.000 ή γιατί δεν ήταν 8.000 και ήταν 6.700 ευρώ και δεν μπορούν να ζήσουν οι άνθρωποι. Η Χρυσή Αυγή θα επιμείνει και θα το ξαναπει. Να καταργηθούν οι κρατικές επιδοτήσεις στα κόμματα. Όποιο κόμμα δεν αντέχει, ας βαρέσει λουκέτο. Ας κλείσει, όπως η κάθε ιδιωτική επιχείρηση. Οι βουλευτικές αποζημιώσεις να πέσουν στις 2500-3000 ευρώ το πολύ. Μπορεί ο κάθε Βουλευτής να ζήσει αξιοπρεπέστατα έτσι και να παράγει και το έργο που πρέπει να παράγει.

Είναι τόσα πολλά αυτά που θέλω να πω γι' αυτό το νομοσχέδιο, γι' αυτά τα μέτρα που ψηφίζονται. Ο χρόνος των επτά λεπτών που μας δίνεται μια φορά στους δυο μήνες είναι ελάχιστος. Δεν θα αναφερθώ άλλο. Νομίζω ότι όλοι όσοι είναι μέσα στην Αίθουσα αυτήν και όσοι μας ακούνε ξέρουν αν είναι υπέρ ή κατά στο να ψηφιστούν ή να μην ψηφιστούν αυτά τα μέτρα. Όλοι το ξέρουμε. Και οι εκατόν πενήντα τρεις που το ψηφίζουν μέσω τους έχουν τύψεις. Η συνείδησή τους δεν είναι καθαρή. Απλά ακολουθούν μια πολιτική γραμμή, γιατί είναι ραγιαδες και αυτοί. Δεν μπορούν να σηκώσουν το κεφάλι και να αντιδράσουν. Σίγουρα το ξέρουν.

Θα σταθώ λίγο στον αγωνιστή, στο μεγάλο αυτό ήρωα, τον Άδωνη Γεωργιάδη, που είχε το θράσος πριν από λίγο να μιλήσει για ποιους; Για τη Χρυσή Αυγή; Για τον Αρχηγό και την ηγεσία της Χρυσής Αυγής; Ας μας πει ο Άδωνης Γεωργιάδης πού ήταν πριν εφτά μήνες, σε ποιο χώρο ανήκε. Πού είναι σήμερα και τι ιδέες έχει; Και ας μας πει, για να ξέρουμε, τον ερχόμενο χρόνο, το 2013 και το 2014 που θα τον βρει; Θα είναι στη Νέα Δημοκρατία; Θα είναι σε κάποιον άλλο χώρο; Θα είναι πιο φιλελεύθερος, πιο εθνικιστής; Τι θα του ξημερώσει; Για να μας τα πει και εμάς. Γιατί αυτά που λέει είναι ντροπή. Δεν έχει δικαίωμα να μιλάει για τη Χρυσή Αυγή.

Η Χρυσή Αυγή μίηκε, με όποια λάθη μπορεί να κάνουμε. Εί-



μαστε και εμείς άνθρωποι, δεν διεκδικούμε κανένα αλάθητο. Προσπαθούμε όμως να βοηθήσουμε τους συμπολίτες μας, προσπαθούμε να βοηθήσουμε τους ανθρώπους που ταλαιπωρούνται. Είμαστε δίπλα στο πλευρό τους. Τουλάχιστον αυτά που έχουμε πει τα κάνουμε. Ας μας πουν οι κύριοι αυτοί που δεν τους φτάνουν οι 7.000 ευρώ για να ζήσουν -γιατί είναι λίγα τα λεφτά- τι είναι αυτό που κάνουν.

Ας έρθει ο Γεωργιάδης μια μέρα μαζί μου μια βόλτα από το Πέραμα, το Κερατσίνι, τη Δραπετσώνα -εγώ εκεί ζω -να δούμε πώς θα φύγει. Μην πάμε στην Εκάλη και στο Ψυχικό εκεί μάλλον θα είναι προτιμότερος αυτός. Η πιο λαϊκή γειτονιά που είχε πάει ήταν η Νέα Φιλαδέλφεια. Έφυγε από εκεί με κάτι κεσέδες γι-αούρτια και από τότε δεν ξανατόλμησε να πάει. Αυτό είναι το θράσος που έχουν πολλοί Βουλευτές και πολλοί πολιτικοί.

**ΗΛΙΑΣ ΒΛΑΧΟΓΙΑΝΝΗΣ:** ... (δεν ακούστηκε)

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ:** Μη μιλάς τώρα εσύ. Μη μιλάς τώρα εσύ. Εσύ δεν θα μιλάς. Εσύ μιλάγες σαράντα χρόνια.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Παρακαλώ.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ:** Εντάξει; Εσύ δεν θα μιλάς τώρα. Άσε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Μην απευθύνετε στους Βουλευτές. Χωρίς διακοπές παρακαλώ.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΛΑΓΟΣ:** Φτάσατε σ' αυτό το επαίσχυντο σημείο και σήμερα θα μιλήσετε και θα έχετε το θράσος, όταν ψηφιστούν τα μέτρα αύριο και τα νομοσχέδια, να βαράτε και παλαμάκια. Μα, δεν ντρέπεστε λίγο; Βγείτε και λίγο έξω να δείτε τι γίνεται. Φύγετε από τα έδρανα αυτά από τα οποία είστε γαντζωμένοι και που αν βγείτε από εδώ έξω δεν ξέρετε τι θα κάνετε και ασχοληθείτε λίγο με τα προβλήματα του κόσμου. Εντάξει;

Και αυτά που λέει ο Γεωργιάδης, να τα λέει στις παρέες του και στους δικούς του ανθρώπους. Το θέμα πίστης και τιμής στη Χρυσή Αυγή είναι πολύ μεγάλο. Τον αρχηγό μας τον έχουμε και τον σεβόμαστε, γιατί πάνω απ' όλα τον αγαπάμε. Ακολουθούμε τη γραμμή αυτή εδώ και τριάντα, σαράντα χρόνια. Δεν είμαστε γιατί είναι το συμφέρον μας. Ούτε μεθαύριο δεν θα είναι Πρωθυπουργός ο Σαμαράς, θα είναι κάποιος άλλος, ή δεν θα είναι αρχηγός μας ο Καρατζαφέρης, θα είναι κάποιος άλλος και θα είμαστε μ' αυτόν. Λοιπόν, λίγη ντροπή και λίγη σοβαρότητα δεν βλέπτε.

Όσον αφορά στα μέτρα, όσοι από εσάς έχετε λίγη καρδιά και λίγη ψυχή από τους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ και της Νέας Δημοκρατίας να μην τα δεχθείτε και να μην τα ψηφίσετε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Το λόγο έχει η συνάδελφος της Δημοκρατικής Αριστεράς, κ. Γιαννακάκη Μαρία.

(Θόρυβος στις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και της Χρυσής Αυγής).

Όσοι συνάδελφοι θέλουν να εξέλθουν της Αιθούσης, να εξέλθουν ήρεμα.

(Θόρυβος στις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και της Χρυσής Αυγής)

Παρακαλώ. Τι είναι αυτά τα πράγματα; Λίγο σεβασμό.

Απαράδεκτα φαινόμενα αυτά και τα καταδικάζει το Προεδρείο δυνατά για να καταγραφούν στα Πρακτικά. Απαράδεκτη συμπεριφορά.

Συγγνώμη, κυρία Γιαννακάκη. Έχετε το λόγο.

**ΜΑΡΙΑ ΓΙΑΝΝΑΚΑΚΗ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η ανάγκη για αναπτυξιακή πολιτική ως μοναδική διέξοδος από την κρίση είναι επιτακτική σήμερα, περισσότερο παρά ποτέ. Ο ρόλος των δημοσίων επενδύσεων θα μπορούσε να αποτελέσει ένα βασικό εργαλείο, προς αυτήν την κατεύθυνση, αλλά, δυστυχώς, όπως διαφαίνεται και από τον παρόντα Προϋπολογισμό, κάτι τέτοιο δεν μπορεί να καταστεί εφικτό.

Η ελληνική οικονομία θα συνεχίσει να βρίσκεται σε ύφεση για έκτη συνεχόμενη χρονιά, με το ΑΕΠ να μειώνεται το 2013 κατά 4%-5%.

Από κοινωνική σκοπιά η ανεργία παραμένει το υπ' αριθμόν ένα πρόβλημα. Τα τελευταία τρία χρόνια της δημοσιονομικής προσαρμογής έχουμε έκρηξη με τους ανέργους σήμερα να ξεπερνούν το 1,5 εκατομμύριο, ενώ τα νέα μέτρα στα εργασιακά θα οξύνουν το πρόβλημα. Και όλα αυτά, χωρίς να υπολογίζεται η υποαπασχόληση, οι ελεύθεροι επαγγελματίες που χειμάζονται

και οι επιχειρήσεις που κλείνουν. Στις υποβαθμισμένες γειτονιές της Β' Πειραιά η ανεργία και η υποαπασχόληση είναι παρούσες εδώ και πολλά χρόνια.

Ο κλάδος της ναυπηγοεπισκευαστικής με τεράστια ιστορία στην Ελλάδα και παλαιότερα άκρως επιτυχημένη παρουσία στις διεθνείς αγορές πλήττεται περισσότερο από κάθε άλλον σήμερα. Ο κύριος πυλώνας απασχόλησης και ανάπτυξης της περιοχής, αλλά και η καρδιά της ναυπηγικής βιομηχανίας της χώρας υπολειτουργεί. Σβήνει αργά και σταθερά. Η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη του Περάματος που απασχολούσε πάνω από σαράντα χιλιάδες εργαζόμενους και πάνω από επτακόσιες επιχειρήσεις έχει εγκαταλειφθεί εδώ και πάρα πολλά χρόνια απ' όλες τις κυβερνήσεις.

Η κατάσταση στην οποία βρίσκεται η ναυπηγεία του Σκαρμαγκά, η μηδενική δραστηριότητά του τα τελευταία τρία χρόνια, το αδιέξοδο και ο παραλογισμός, σε συνδυασμό με την οικονομική κρίση έχει συνέπειες και για τη ναυπηγική βιομηχανία της χώρας και για τους χίλιους εκατό απλήρωτους εργαζόμενους, αλλά και για τις εκατοντάδες επιχειρήσεις και τους χιλιάδες εργαζόμενους της ναυπηγοεπισκευαστικής ζώνης, η λειτουργία της οποίας εξαρτάται άμεσα από τα ναυπηγεία.

Πριν από λίγες μέρες η Δημοκρατική Αριστερά υπογράμμισε την ανάγκη να ξεκινήσει άμεσα η διαπραγμάτευση με την επιτροπή ανταγωνισμού της Ευρωπαϊκής Ένωσης προκειμένου να αρθεί το πρόστιμο που έχει επιβληθεί. Να αρθεί η απαγόρευση και τα ναυπηγεία να μπορούν να αναλάβουν και εμπορικές δραστηριότητες πέρα απ' αυτές του Πολεμικού Ναυτικού. Γνωρίζω ότι δεν είναι μια εύκολη διαπραγμάτευση. Είναι όμως η μόνη διέξοδος, η μόνη λύση, για να μην μπει οριστική ταφόπλακα στη ναυπηγική βιομηχανία της χώρας για επενδύσεις, για θέσεις εργασίας και για την πολυπόθητη ανάπτυξη.

Πέρα όμως απ' αυτό, είναι να δούμε άμεσα, σήμερα και όχι αύριο, τον ισχυρό ρόλο που μπορεί να επιτελέσει η ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος στον τομέα των ναυπηγοεπισκευών, έναν τομέα ο οποίος ουδέποτε στηρίχθηκε σε καμμία άμεση ή έμμεση χρηματοδότηση ούτε είχε υπαχθεί σε ευρωπαϊκά προγράμματα.

Είναι ανάγκη να δούμε άμεσα τον εκσυγχρονισμό των υποδομών του Οργανισμού Λιμένος Πειραιά, μέσω του ΕΣΠΑ, καθώς και την ενεργοποίηση του ΝΑΥΣΟΛΠ. Να εξεταστούν προτάσεις που έχουν γίνει από παραγωγικούς φορείς όπως η μείωση των τιμολογίων του ΟΛΠ, το πάγωμα των ληξιπρόθεσμων οφειλών για τρία χρόνια και η παροχή φορολογικής και ασφαλιστικής ενημερότητας, μέχρι να μπορέσει να ομαλοποιηθεί η δραστηριότητά της.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η βασική αρχή που πρέπει να διέπει την κατάρτιση ενός προϋπολογισμού είναι ο εξορθολογισμός των δημοσίων δαπανών. Παρ' όλα αυτά σε διάφορα σημεία του υπάρχει μεγάλη ασάφεια όσον αφορά στη μείωση και αν αυτή γίνεται στα πλαίσια αυτής της αρχής του εξορθολογισμού. Ενώ για το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας για παράδειγμα προβλέπεται μείωση των συνολικών δαπανών της τάξης του 10,7%, οι δαπάνες για την κεντρική υπηρεσία του προβλέπεται να αυξηθούν κατά 127%.

Συγκεκριμένα, αυξάνονται οι καταναλωτικές δαπάνες και οι δαπάνες για το ΝΑΤΟ, ενώ οι δαπάνες εξυπηρέτησης της δημόσιας πίστης υπερδιπλασιάζονται, όταν οι αντίστοιχες για το ΓΕΕΘΑ, ΓΕΣ, ΓΕΝ και την Υπηρεσία Πολιτικής Αεροπορίας μηδενίζονται. Οι εξοπλιστικές δαπάνες αυξάνονται σε σχέση με το 2012 κατά 50 εκατομμύρια, ενώ σε σχέση με το 2011 εμφανίζονται διπλάσιες. Η διαφορά αυτή των 50.000.000 προφανώς αντανακλά μεταθέσεις στις πληρωμές των εξοπλιστικών προγραμμάτων.

Εμείς ως Δημοκρατική Αριστερά, προτείνουμε την ακύρωση αγοράς νέων οπλικών συστημάτων, την αξιοποίηση πεπαιδωμένου εξοπλισμού, καθώς και την αναδιοργάνωση δομών λειτουργίας των Ενόπλων Δυνάμεων και την αύξηση της αποτρεπτικής τους ικανότητας.

Με αυτό τον τρόπο, το σαφώς μεγαλύτερο εξοικονομούμενο ποσό μπορεί να χρησιμοποιηθεί στο Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, με σκοπό να επιτευχθεί ο φαύλος κύκλος της υφεσιακής

πολιτικής.

Δεν παραγνωρίζουμε, βέβαια, ότι για πρώτη φορά έγιναν ουσιαστικές ενέργειες στον τομέα της Εθνικής Άμυνας προς αυτήν την κατεύθυνση, ενέργειες που είχαν ως αφετηρία και δικές μας προτάσεις.

Παρ' όλα αυτά, υπάρχει ακόμα σημαντικός χώρος για περαιτέρω βελτιώσεις.

Ενδεικτικά, οι συνολικές δαπάνες των κεντρικών υπηρεσιών των Γενικών Επιτελείων έχουν ήδη ξεπεράσει τις προβλεπόμενες από τον προϋπολογισμό του 2012 κατά 350.000.000, αποτελώντας ένα παράδειγμα κακής διαχείρισης.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πρώτο τη τάξει Υπουργείο, το Υπουργείο Εξωτερικών, έχει από τους μικρότερους προϋπολογισμούς μεταξύ των Υπουργείων της χώρας, μόλις 0,47 του προϋπολογισμού του κράτους. Με περίπου 295.000.000 ευρώ συνολικό προϋπολογισμό το Υπουργείο Εξωτερικών καλείται να μετάρχει ενεργά στην εθνική προσπάθεια για την υπέρβαση της κρίσης και την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας.

Το ΥΠΕΞ είναι ένα παραγωγικό Υπουργείο που φέρνει εισόδημα στη χώρα, είτε άμεσα, με προξενικές πράξεις είτε έμμεσα, με την προώθηση συνεργασιών και προβολής της χώρας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Ο συνεχής μειούμενος προϋπολογισμός του ΥΠΕΞ, όπως προβλέπεται για την πενταετία 2012 – 2017 θα δυσχεράνει την προβολή της χώρας μας στο εξωτερικό.

Εδώ θα μου επιτρέψετε να θυμίσω το παράδειγμα της Τουρκίας, που όταν στην αρχή της προηγούμενης δεκαετίας οικονομικά βρέθηκε σε μία κατάσταση αντίστοιχη με τη σημερινή δική μας, αντί να μειώσει τις αποστολές της στο εξωτερικό, τις διπλασίασε και ήταν παρούσα σε όλα τα φόρα.

Χαιρετίζουμε το κλείσιμο αρχών στο εξωτερικό μόνο όταν αυτές υλοποιούν ένα στρατηγικό σχεδιασμό εξορθολογισμού και εκσυγχρονισμού της λειτουργίας και όχι όταν γίνονται με τρόπο οριζόντιο και αποδυναμώνουν νευραλικά σημεία, όπου η ελληνική παρουσία είναι πολλή σημαντική. Και αναφέρομαι στο Προξενείο του Πέρθ της Αυστραλίας, το οποίο είναι ένα πολύ χαρακτηριστικό παράδειγμα.

Αντίστοιχα, στην κεντρική υπηρεσία του Υπουργείου Εξωτερικών πολλά ερωτηματικά εγείρονται αναφορικά με το περιεχόμενο των καταναλωτικών δαπανών, οι οποίες παρουσιάζονται αυξανόμενες, όταν οι αποδοχές και οι συντάξεις για την εν λόγω Υπηρεσία αναμένεται να μειωθούν κατά 25%.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, παρ' όλα τα προβλήματα και τις ασάφειες που παρουσιάζει ο Προϋπολογισμός, δεν μπορούμε να αμφισβητήσουμε ότι κάνει ένα βήμα προς την επιθυμητή δημοσιονομική προσαρμογή, που αποτελεί καθοριστικό παράγοντα για την ανάπτυξη.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε εμείς, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας κ. Λιάνα Κανέλλη.

**ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη συζήτηση για το μνημόνιο 3 μέχρι τη σημερινή συζήτηση, δεν θα μπω στον πειρασμό. Απλώς θα καταθέσω τον τίτλο και τον όρο.

Κατ' επιλογήν είμαι δημοσιογράφος. Κατ' επιλογήν λαού είμαι Βουλευτής. Η ιδιότητα η δεύτερη είναι προσωρινή. Η πρώτη είναι δική μου επιλογή. Περίσσεψε η αντιποίηση εκπομπής εδώ μέσα. Αντιποίηση εκπομπής έχουμε! Ως ύψιστη αρχή ή εικόνα έχουμε αντιποίηση εκπομπής. Είναι εξαιρετικά ευτελιστικό να μην μπορούμε να κρατήσουμε ούτε τα γέλια μας την ώρα μιας μείζονος –μείζονος!– κρίσης και τραγωδίας για την πλειονότητα του λαού, των εργαζομένων Ελλήνων και άλλων ευρωπαίων σε ολόκληρο τον κόσμο, επειδή υπάρχει η δυνατότητα, η ευχέρεια, η δημοκρατία, η τεχνολογική εξέλιξη που δίνει στα χέρια ανθρώπων όπλο να μιλάνε για το «BULGARI» και όχι για τα μεροκάματα Βουλγαρίας. Το αντιπαρέροχα!

Θα μιλήσω για τον Προϋπολογισμό. Ο Προϋπολογισμός είναι κυριολεκτικά γενοκτονικός, κύριε Υπουργέ. Είναι γενοκτονικός στη φύση του. Είναι η υλοποίηση, καταγραφή και πραγματική επίθεση εναντίον του λαού συνολικά. Είναι το μόνο «συνολικά» που μπορεί κάποιος να κάνει αντιληπτό. Και είναι γενοκτονικός, προσχεδιασμένος. Έχει πίσω του δεκαετίες. Και δεν είναι ούτε σωτηριολογικός ούτε αντιμετωπίζει την κρίση.

Έπρεπε να ντρέπεστε, να έρχεστε εδώ συνάδελφοι Βουλευτές και να μιλάτε για νοικοκυροσύνη, να λέτε στον κόσμο σήμερα που πρέπει να στερείται στοιχειωδών –στοιχειωδών!– πολιτικών, κοινωνικών, ασφαλιστικών και μισθοδοτικών δικαιωμάτων ότι πρέπει να νοικοκυρευτεί και φταίει.

Έχουμε διασπορά ενοχής σε κάθε κουβέντα που γίνεται εδώ μέσα. Και κυρίως έχουμε την επικίνδυνη εκπαίδευση ενός λαού με προσχήματα της τελευταίας στιγμής που δεν συζητούνται σε επίπεδο προϋπολογισμού και δεν συζητούνται έτσι. Εκπαιδεύετε τον ελληνικό λαό –δεν θα μιλήσω για τα υπόλοιπα, δεν θα μιλήσω για την ουσία, το ξαναλέω, είναι άλλη συζήτηση, άλλης στιγμής, άλλης ώρας– όταν αναφέρεστε στους υπαλλήλους της Βουλής –και δεν θα το συζητήσω, επιμένω!– να θεωρεί ότι είναι προνόμιο να έχεις παιδικό σταθμό.

Γιατί το κάνετε; Για να εκπαιδεύετε τον κόσμο να μην έχει παιδικό σταθμό πουθενά. Να μην τον έχει ούτε στα εργοστάσια ούτε στους δήμους, ούτε στις δουλειές που πηγαίνουν οι άνθρωποι και δεν έχουν πού να αφήσουν τα παιδιά τους.

Είναι γενοκτονικός ένας προϋπολογισμός, ο οποίος σκοτώνει τη μητρότητα στη ρίζα.

Η ανεργία χτυπάει πρωτίστως τις γυναίκες. Η μερική απασχόληση ξεκίνησε ως ευρωπαϊκό σχέδιο από τις γυναίκες. Ξεκίνησε ως αστεάκι και ως χιουμοράκι «δούλεψε στο σπίτι σου, δούλεψε για το κάποιο αφεντικό μαύρα, για να βγάλεις λίγο χαρτζιλικάκι, να μην κάθεσαι, για να ενισχύεις τη θηλυκότητά σου, για να πάρεις το κραγιονάκι σου». Έτσι ξεκίνησε, για να εμπεδωθεί μετά και να γενικευτεί και να πάει και στους άντρες, με την αντιστροφή της έννοιας της ισότητας, χωρίς δικαιώματα, χωρίς ασφάλιση, χωρίς τίποτα. «Κάτσε στο σπίτι και δούλεψε εκεί λιγάκι».

Αυτή η γυναίκα σήμερα πρέπει να πάρει το λεωφορείο, αν της έχουν μείνει λεφτά, μετά από ενάμιση, δύο, τρία, πέντε χρόνια ανεργίας –το αντίστοιχο με τον άντρα, το αντίστοιχο με το παιδί της– και να ψάχνει δουλειά, μη έχοντας πού να αφήσει το παιδί. Βλέπετε, πολλές φορές πίσω από το λαϊκισμό κρύβεται μία πολύ μεγάλη προπαγάνδα, που δεν μοιάζει με αυτό που είναι.

Ανεβαίνει άνθρωπος εδώ πάνω και μιλάει ευθέως για δυνάμεις καταστολής και όχι για δυνάμεις τάξης. Εδώ! Τώρα! Πριν από λίγο! Δυνάμεις καταστολής! Και είναι όργανο τα πολιτικά και η κουκούλα. Είναι όργανο επιβολής των δυνάμεων καταστολής. Από εδώ επάνω! Και μιλάμε μετά για δημοκρατία;

Είναι γενοκτονία να αντιμετωπίζεται με επενδύσεις του κεφαλαίου στην κρίση του, που έχει υπερσυσσωρεύσει τα κέρδη του και δεν ξέρει τι να τα κάνει και να μας κάνει μαθήματα νοικοκυριού, εκπαιδεύοντας τον ελληνικό λαό να δεχθεί ταξικά ότι το αφεντικό θα αποφασίζει πόσα βγάξεις, το αφεντικό θα αποφασίζει πόσα ξοδεύεις κι εσύ θα είσαι ο νοικοκύρης που θα ισορροπεί τα δύο. Το αφεντικό θα αποφασίζει την αξία και την υπεραξία της δουλειάς σου, την τιμή του προϊόντος που σου πουλάει. Το αφεντικό θα αποφασίζει ότι η IKEA πρέπει να πάρει και να απολύσει δέκα χιλιάδες εργαζόμενους και να τους πάει λίγο παραδίπλα, γιατί είναι φτηνότερο το εργατικό δυναμικό.

Μιλάτε για την παγκοσμιοποιημένη οικονομία, λες και μιλάμε για το χωριό –το «χωριό» είναι διαφημιστικό για βούτυρο– με 58% ανεργία στους νέους, με κατάργηση κάθε κόπου που πρέπει να καταβάλλει ο νέος για να βελτιώσει τη ζωή του. Βαράτε εκπαιδευτικά στα σοβαρά εδώ μέσα, με σχέδιο από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα τέλια για να γίνουμε υποτακτικοί, κυριολεκτικά, σε μία νοοτροπία που θέλει τον προϋπολογισμό, μονόπολη.

Τα μονοπώλια παίζουν μονόπολη, κύριοι συνάδελφοι. Ανταλλάσσουν λαούς, όπως αντάλλασαν επιχειρήσεις. Έχετε την ίδια ακριβώς εικόνα μπροστά σας. Με αυτόν τον Προϋπολογισμό τι θα τάξετε σε πεντακόσιες χιλιάδες άνεργους νέους; Ότι θα βρουν δουλειά;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας της κυρίας Βουλευτού)

Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε. Να υπερασπιστώ το γεγονός ότι γέλασα, θέλω. Ντρέπομαι που γέλασα.

Σας παρακαλώ πάρα πολύ, συνειδητοποιήστε το. Τι θα τους προτείνετε; Ότι θα ξεκινήσουν μία δουλειά των 250; Αυτό τους προτείνετε; Έτσι θα παταχθεί; Ποιος έχει τη δύναμη στα χέρια του αυτήν τη στιγμή; Ξεφτιλίστε τις έννοιες. Τις ξεφτιλίστε, σε ένα επίπεδο και μία χώρα που έχει τη δύναμη της γλώσσας.

Ο Εφιάλτης ήταν κύριο όνομα, κύριοι. Κύριο όνομα ήταν στα Ελληνικά, που μου λέτε Αίαντα Τελαμώνιο την Αύρα, Αθηνά το Πρόγραμμα ελέγχου στα πανεπιστήμια και «ΞΕΝΙΟ ΔΙΑ» τη σκούπα. Και έρχεστε και μου μιλάτε για πολιτισμό και για δημοκρατία. Ο Εφιάλτης ήταν κύριο όνομα και η γλώσσα ήταν τόσο δυνατή και η λαϊκή δημοκρατία ήταν τόσο δυνατή και η μνήμη ήταν τόσο δυνατή, που του αφαίρεσε το έψιλον κεφαλαίο, το έκανε έψιλον μικρό, το έκανε ουσιαστικό, το έβαλε στη γλώσσα και εφιάλτης σήμερα σημαίνει αυτό που σημαίνει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Και είναι ο Προϋπολογισμός σας, ακόμη και αν φέρετε ανάκαμψη με τέτοιο τύπο, ακόμη και αν δεν βγάλετε τη χώρα, τάχα μου, δήθεν από τον παράδεισο της Ευρωζώνης, που είναι μία στρούγκα. Στη μοίρα των Ελλήνων εργαζομένων βρίσκονται δεκαπέντε εκατομμύρια Γερμανοί, οκτώ εκατομμύρια Πορτογάλοι, είκοσι εκατομμύρια Ιταλοί.

Ξαναγυρίσατε σε εκείνη την αντίληψη, πίσω το ρολόι. Δεν πάει μπροστά η χώρα. Δεν πάνε μπροστά οι λαοί, παρά μόνο όταν αποφασίζουν οι ίδιοι την μοίρα τους. Τι μας τάξετε; Από πού θα έρθει αυτή η ανάπτυξη; Από πού θα έρθει; Από τη φιλανθρωπία του κεφαλαίου; Έρχεστε και μιλάτε για νοικοκυροσύνη στον κόσμο; Ο άνθρωπος που πάει και δανείζεται 20.000 και 30.000 για να βάλει ένα κεραμίδι, να κάνει μία δουλίτσα, δανείζεται με τον ίδιο τρόπο που δανείζεται η τράπεζα ή ο Μπόμπολας; Δανείζεται με τους ίδιους όρους;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Κυρία Κανέλλη, τελειώσατε.

**ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ:** Αυτός που πληρώνει φόρο για να περάσει στο δρόμο, αυτός που περνάει στα Τέμπη και δεν τον αποζημιώνετε, δανείζεται με τον ίδιο τρόπο που δανείζεται ο άλλος;

Θα σας πω τι είναι ο Προϋπολογισμός σας. Ακριβώς η πινακίδα της Αττικής Οδού. Όταν έγιναν τα εγκαίνια, έπεσε μία γιγάντια πινακίδα. Από σύμπτωση δεν σκοτώθηκε κανείς. Ξαν τον προϋπολογισμό. Όταν έγινε ρεπορτάζ, για να θυμηθώ και τη δουλειά μου, αποδείχθηκε ένα πράγμα συγκλονιστικό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Όσο και να κτυπάει το κουδούνι, δόξα τω Θεώ έχω εκπαιδευτεί, έχω πολύ δυνατή φωνή.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Παρεμποδίζετε τους συναδέλφους να μιλήσουν.

**ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ:** Την ευθύνη της πινακίδας και του κόστους την είχε το κράτος για τη συντήρηση έναντι 50 εκατομμυρίων δραχμών, δηλαδή ο Έλληνας που πληρώνει τα διόδια.

Δεν μπορεί αυτός ο Προϋπολογισμός να σταθεί, αλλά και δεν μπορεί να ανατραπεί με κορώνες εδώ μέσα. Θα ανατραπεί στο εργοστάσιο, στον παιδικό σταθμό, στο συνδικάτο, θα ανατραπεί στους δρόμους και με αυτούς που αντέχουν τη βροχή, είτε είναι από δακρυγόνα είτε είναι από τον ουρανό. Αργά ή γρήγορα, οι πλούσιοι που θα γίνουν φτωχοί, στην τάξη τους θα πάνε και τότε θα δούμε ποιος θα μιλάει για νεκραναστημένο σφυροδρέπανο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Τελειώσατε, κυρία Κανέλλη.

**ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ:** Κύριε Πρόεδρε, με συγχωρείτε πάρα πολύ, αλλά εδώ ακούστηκαν πράγματα, όπως ότι επιτέλους αντιμετωπίζουμε τη σοβιετική οικονομία, ότι είχαμε σοβιετική οικονομία και ότι η Βουλή, είναι βουλή της Κούβας και της Βόρειας Κορέας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Κυρία Κανέλλη, σας παρακαλώ!

**ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ:** Εάν εσείς θεωρείτε, λοιπόν, ότι υπηρετείτε

αυτού του είδους την αντιμετώπιση μιας νεκρανάστασης, να ξέρετε πάρα πολύ καλά ότι εκεί που είστε ήμασταν και εδώ που είμαστε θα καταφέρετε κάποια στιγμή να έρθετε.

Καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ και των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών):** Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Τι θέλετε, κύριε Υπουργέ; Να κάνετε κάποια συμπλήρωση;

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών):** Απλώς θέλω να καταθέσω κάποια στοιχεία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ορίστε, κύριε Υπουργέ.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών):** Προσπαθώ να βοηθήσω τη συζήτηση με την κατάθεση κάποιων στοιχείων. Αναφέρθηκε προηγουμένως από άλλους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, όταν κατέθεσα την ικανοποιητική εκτέλεση του Προϋπολογισμού, η οποία δεν αμφισβητείται, ότι εάν μηδενίσουμε τις δαπάνες, τα αποτελέσματα θα είναι ακόμη καλύτερα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να σας ενημερώσω ότι οι δαπάνες δεν μηδενίζονται. Πράγματι, πολλές από τις δημοσιονομικές παρεμβάσεις των επόμενων ετών, κυρίως από το σκέλος των δαπανών, όπως είπε και η κ. Κανέλλη, είναι επώδυνες, είναι δυσβάσταχτες.

Υπάρχει, όμως, και εξορθολογισμός των δαπανών, όπως είπε η κ. Γιαννακάκη της ΔΗΜΑΡ. Μαθήματα νοικοκυριού δεν κάνουμε. Προσπαθούμε να κάνουμε μαθήματα νοικοκυρέματος. Το ύψος των δαπανών ως ποσοστό του ΑΕΠ ανέρχεται πλέον στο μέσο ευρωπαϊκό όρο. Σύμφωνα με τα στοιχεία του Προϋπολογισμού, οι δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ διαμορφώνονται στο 50% το 2012 και στο 47% το 2013.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:** Πόσο είναι το ΑΕΠ τώρα;

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών):** Θα απαντήσω σε όλα.

Ο μέσος ευρωπαϊκός όρος είναι 49%. Και επειδή με ρωτήσατε πόσο είναι ο μέσος ευρωπαϊκός όρος –το περίμενα– θέλω να σας πω ότι επί δεκαπέντε χρόνια η Ελλάδα είχε ποσοστά δαπανών ως ποσοστό του ΑΕΠ 5% λιγότερο απ' ό,τι είναι τώρα.

Θα καταθέσω τον πίνακα της Ευρωπαϊκής Επιτροπής που δόθηκε προχθές στην επικαιρότητα.

Άρα, επί δεκαπέντε χρόνια η Ελλάδα είχε δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ 44%-45%. Τώρα διαμορφώνονται περίπου στο 48% και ο μέσος ευρωπαϊκός όρος ήταν επί δεκαπέντε χρόνια 50%.

Ευχαριστώ πολύ.

**ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ:** Τι κέρδιζε το κεφάλαιο;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Καταθέστε τον πίνακα στα Πρακτικά.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών):** Καταθέτω στα Πρακτικά τον πίνακα.

(Στο σημείο αυτό ο Αναπληρωτής Υπουργός Οικονομικών κ. Χρήστος Σταϊκούρας, καταθέτει για τα Πρακτικά της Βουλής τον προαναφερθέντα πίνακα, ο οποίος βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Καταθέστε τον για να τον μελετήσουν οι Βουλευτές.

**ΛΙΑΝΑ ΚΑΝΕΛΛΗ:** Τι κέρδιζε το κεφάλαιο αυτά τα δεκαπέντε χρόνια και τι πλήρωνε;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Το λόγο έχει ο Υπουργός κ. Καλογιάννης.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για ένα λεπτό το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Δεν έχετε το δικαίωμα.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Έχετε δώσει το λόγο εκατό φορές. Μόνο εγώ δεν έχω το δικαίωμα; Εκατό φορές έχετε δώσει το λόγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Πάρτε τον πίνακα...

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Για τριάντα δευτερόλεπτα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Μελετήστε τον πίνακα και μετά θα σας δώσω το λόγο.



**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Εντάξει, θα μου δώσετε μετά το λόγο. **ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ορίστε, κύριε Υπουργέ. **ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα επιχειρήσω με χαμηλούς τόνους να δώσω ορισμένα στοιχεία για το τι κάνουμε στο Υπουργείο Ανάπτυξης και Υποδομών και τι σχεδιάζουμε για το 2013.

Συμφωνούμε όλοι ότι η χώρα μας διέρχεται μία εξαιρετικά δύσκολη περίοδο από οικονομικής πλευράς, με πολύ σοβαρές κοινωνικές επιπτώσεις. Η Κυβέρνηση του κ. Σαμαρά πέτυχε μέσα σε πολύ μικρό χρονικό διάστημα να ανακτήσει η χώρα μας την αξιοπιστία της στην Ευρωπαϊκή Ένωση και αυτό είναι εξαιρετικά σημαντικό.

Με την πολιτική που εφαρμόζει η Κυβέρνηση, αποσκοπεί στην έξοδο της χώρας από την κρίση και βεβαίως στη βιώσιμη ανάπτυξη. Σημαντικό ρόλο στην εφαρμογή αυτής της πολιτικής καλείται να παίξει το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, στο οποίο έχω την ιδιαίτερη τιμή να είμαι Αναπληρωτής Υπουργός, Υπουργείο, του οποίου οι προβλεπόμενες πιστώσεις ανέρχονται σε 3,28 δισεκατομμύρια ευρώ, ποσό που αντιστοιχεί στο 47,9% των πιστώσεων του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, σύμφωνα με τον προϋπολογισμό του 2013, τον οποίο συζητάμε.

Καταθέτω ορισμένες θέσεις και προτάσεις στον τομέα της αρμοδιότητάς μου.

Πρώτον, στον τομέα των έργων υποδομής επιτρέψτε μου να πω ότι η κατάσταση την οποία παραλάβαμε προ τεσσάρων μηνών ήταν δραματική. Οι οδικοί άξονες που υλοποιούνται με συμβάσεις παραχωρήσης ήταν σταματημένοι. Μεγάλα έργα υποδομής, όπως ο άξονας Άκτιο-Αμβρακία, τμήματα του Μαλιακού Κόλπου, οι επεκτάσεις του μετρό στην Αθήνα και πολλά άλλα, επίσης σταματημένα. Οι απορροφήσεις του επιχειρησιακού Προγράμματος «Ενίσχυση της Προσπελασιμότητας» χαμηλές, στο 35%.

Το τελευταίο τετράμηνο καταβάλλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια για να επανεκκινήσουν τα έργα. Εργασίες στους αυτοκινητόδρομους Αιγαίου και Κεντρικής Ελλάδος. Στην Ολυμπία και στην Ιόνια Οδό δεν υλοποιούνται εδώ και δεκαοκτώ μήνες, εξαιτίας βεβαίως πολλών και σύνθετων προβλημάτων, μεταξύ των οποίων η άρνηση των εμπλεκόμενων τραπεζών να συνεχίσουν να χρηματοδοτούν τα έργα.

Εντός των λίγων επόμενων εβδομάδων ολοκληρώνεται η διαπραγμάτευση με τους παραχωρησιούχους και αμέσως ξεκινά η τελική διαπραγμάτευση με τις σαράντα μία συνολικά τράπεζες, οι οποίες και χρηματοδοτούν τα έργα.

Η κατ' αρχήν συμφωνία με τους παραχωρησιούχους θα είναι ασφαλώς ένα θετικό σημάδι, αλλά απαιτείται και η συμφωνία με τις τράπεζες. Αμέσως μετά, η συμφωνία θα εγκριθεί από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και θα κατατεθεί στο ελληνικό Κοινοβούλιο προς ψήφιση. Επισημαίνω τις δυσκολίες της διαπραγμάτευσης λόγω του δυσμενούς οικονομικού περιβάλλοντος στη χώρα μας, των προβλημάτων που έχουν συσσωρευθεί κυρίως την τελευταία διετία, της έλλειψης ρευστότητας των τραπεζών.

Παράλληλα, προωθήσαμε ήδη τη δημοπράτηση και συμβασιολογία έργων συνολικής αξίας μισού δισεκατομμυρίου ευρώ, που καλύπτουν την ελληνική Επικράτεια και δημιουργούν ήδη εκατοντάδες θέσεις εργασίας. Επιγραμματικά αναφέρω τους οδικούς άξονες Γούρνες-Χερσονήσος στην Κρήτη, Καλλονή-Σίγρι στη Λέσβο, την παράκαμψη Στυλίδος στο Μαλιακό κόλπο, που ήταν σταματημένη επί δεκαοκτώ μήνες, την αναβάθμιση των Αεροδρομίων Θεσσαλονίκης και Χανίων, την επέκταση του τραμ προς τον Πειραιά, το φράγμα Τριανταφυλλιάς στη Φλώρινα, τη διευθέτηση του ρέματος Εσχατιά.

Σε αυτά θέλω να προσθέσω και δύο μεγάλα σιδηροδρομικά έργα συνολικού προϋπολογισμού 800 εκατομμυρίων ευρώ. Αναφέρομαι στο τμήμα Ροδόδαφνη-Ρίο που είναι υπό ανάθεση και στο τμήμα Τιθορέα-Δομοκός που δημοπρατείται τις επόμενες ημέρες και με το οποίο ολοκληρώνεται ο σιδηροδρομικός άξονας Αθήνα-Θεσσαλονίκη, μειώνοντας το χρόνο της διαδρομής κατά πενήντα λεπτά της ώρας.

Στο πλαίσιο στήριξης του κατασκευαστικού κλάδου, ο οποίος διέρχεται μία πολύ δύσκολη περίοδο, αυξήσαμε ήδη τη δυνατότητα προκαταβολής μέχρι ποσοστό 10% για όλα τα συγχρηματοδοτούμενα δημόσια έργα, μικρά και μεγάλα και παρατείνουμε την ισχύ των πτυχίων των εργοληπτικών εταιρειών μέχρι τις 30 Ιουνίου 2013, προκειμένου να αντιμετωπίσουμε συνολικά το θέμα της βιωσιμότητάς τους.

Δεύτερον, στον τομέα της οδικής ασφάλειας θα ήθελα να επισημάνω την επανалаειτουργία μετά από ενάμιση χρόνο του Εθνικού Συμβουλίου Οδικής Ασφάλειας, το οποίο θα συμβάλει στον εκσυγχρονισμό του Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας και στη μείωση των οδικών τροχαίων ατυχημάτων στη χώρα. Προγραμματίζουμε να συγκληθεί και η αρμόδια διυπουργική επιτροπή για την υλοποίηση της εθνικής στρατηγικής σε θέματα οδικής ασφάλειας.

Τρίτον, σε ό,τι αφορά τα δίκτυα, με την απελευθέρωση του ψηφιακού φάσματος σε περιοχές άνω των 800ΜΗ, προχωρούμε στη φάση των αδειοδοτήσεων και στη βέλτιστη αξιοποίηση του διαθέσιμου φάσματος που θα αποφέρουν πολύ σημαντικά οφέλη για τους Έλληνες πολίτες, για την ελληνική οικονομία.

Στον τομέα των διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων και των αναπτυξιακών πρωτοβουλιών το Υπουργείο σχεδιάζει σημαντικές δράσεις. Ειδικότερα τους τομείς της αρμοδιότητάς μου, ορισμένες πρωτοβουλίες για το 2012 σε ό,τι αφορά τις υποδομές είναι οι εξής: Η επιτάχυνση των διαδικασιών απορρόφησης των πόρων των επιχειρησιακών προγράμματος «Ενίσχυση της Προσπελασιμότητας», το οποίο χρηματοδοτεί τα μεγαλύτερα έργα υποδομής στη χώρα. Η υλοποίηση ενός εθνικού συστήματος ηλεκτρονικών δημόσιων προμηθειών, το οποίο θα επιτρέψει τη διενέργεια ηλεκτρονικών δημοπρατήσεων δημοσίων έργων και θα οδηγήσει σε πλήρη διαφάνεια, σε εξοικονόμηση πόρων και σε δημιουργία νέων θέσεων εργασίας. Η μείωση των πρόσθετων εγγυήσεων καλής εκτέλεσης στα δημόσια έργα, που θα συμβάλει στην ουσιαστική στήριξη του κατασκευαστικού κλάδου. Η συστηματική παρακολούθηση των έργων προτεραιότητας, όπως είναι οι συμβάσεις παραχώρησης, οι κάθετοι άξονες της Εγνατίας Οδού, ο Βόρειος και Νότιος Οδικός Άξονας Κρήτης, το μετρό Θεσσαλονίκης, το λιμάνι Ηγουμενίτσας και πολλά άλλα.

Σε ό,τι αφορά τα δίκτυα και τις μεταφορές, οι πρωτοβουλίες μας αφορούν στην απελευθέρωση της αγοράς ταχυδρομικών υπηρεσιών, στην ανάπτυξη νέων δικτυακών ψηφιακών υποδομών, στην αδειοδότηση παρόχων δικτύου για ψηφιακή τηλεόραση, στην προώθηση του κατάλληλου πλαισίου για παροχή υπηρεσιών VDSL, στη συμμετοχή μας σε πρωτοπρόρες δράσεις σε ευρωπαϊκό επίπεδο, όπως είναι το ecall για τον άμεσο εντοπισμό και την παροχή βοήθειας σε περίπτωση τροχαίου ατυχήματος με τη χρήση δορυφορικών επικοινωνιών, στην ηλεκτρονική ακαδημία οδήγησης, με την οποία αναπτύσσεται για πρώτη φορά στη χώρα μας ένα ολοκληρωμένο πρόγραμμα ηλεκτρονικής εκπαίδευσης στο αντικείμενο της οδικής συμπεριφοράς.

Παράλληλα, προωθούμε την ανάπτυξη των ευρωζωνικών δικτύων στις ορεινές και νησιωτικές περιοχές της χώρας, την ανάπτυξη ολοκληρωμένης υποδομής οπτικών ινών, συνδέοντας περίπου δύο εκατομμύρια σπίτια σε όλες τις μεγάλες πόλεις και τα μεγάλα αστικά κέντρα της χώρας, δημιουργώντας τη ραχοκοκαλιά στον τομέα της ηλεκτρονικής επικοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η έξοδος από την κρίση και η ανάκαμψη της εθνικής οικονομίας αποτελούν πρωταρχικούς στόχους της Κυβέρνησης εθνικής ευθύνης. Πιστεύω απολύτως ότι με σκληρή δουλειά, μακριά από λαϊκισμούς και ανευθυνότητες, θα τα καταφέρουμε.

Σας ευχαριστώ θερμά.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Σας ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ, και ιδιαίτερως γιατί τηρήσατε το χρόνο.

Το λόγο έχει ζητήσει ο κ. Παφίλης.

Κύριε Παφίλη, έχετε το λόγο για ένα λεπτό. Πήρατε τον πίνακα στα χέρια σας;

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Επειδή ο κύριος Υπουργός μας έδωσε έναν πίνακα στην επίσημη γλώσσα της χώρας, που είναι τα αγγλικά...

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΣΤΑΪΚΟΥΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Οικονο-**

**μικών):** Είναι έκθεση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Κύριε Υπουργέ, με συγχωρείτε.

Επειδή πήρα και εγώ τον πίνακα στα χέρια μου...

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Μην αγχώνεστε. Γιατί κάνετε έτσι;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Γιατί τον πίνακα που έχετε στα χέρια σας, τον έχω υπογράψει για να τον βάλουμε στο αρχείο. Είναι πίνακας προερχόμενος από το αρχείο της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Σύμφωνα, τα ξέρουμε. Έχουμε κάνει και στο Ευρωκοινοβούλιο, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Το ξέρω.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Τελευταία δίδονται πολλά κείμενα.

Και το μνημόνιο ακόμη δεν είχε μεταφραστεί. Τα ξεχάσατε αυτά;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Επί της ουσίας.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Ήθελα να κάνω ένα πολύ μικρό σχόλιο, απευθυνόμενος όχι σ' αυτούς που είναι στην Αίθουσα, αλλά σ' αυτούς που μπορεί να μας βλέπουν αυτήν τη στιγμή. Δηλαδή, τι μας λέτε, κύριε Υπουργέ; Μας λέτε ότι δίνετε περισσότερα στις κοινωνικές δαπάνες και ότι με βάση τους αριθμούς ο ελληνικός λαός θα ζει καλύτερα από πέρυσι, από πρόπερσι και απ' ό,τι πριν από πέντε χρόνια. Αυτό, είναι τουλάχιστον κοροϊδία!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τρεις εκπαιδευτικοί από το 2ο Γυμνάσιο Λευκάδος.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Ανεξάρτητος Βουλευτής κ. Παραστατίδης Θεόδωρος.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΠΑΡΑΣΤΑΤΙΔΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα μου επιτρέψετε να μην σταθώ ιδιαίτερα σε στοιχεία, νούμερα και ποσά που αναφέρονται στον Προϋπολογισμό του 2013. Εξάλλου, γίνεται αναφορά σε αυτά από πάρα πολλούς συναδέλφους.

Αυτή η επιλογή μου είναι συνειδητή, διότι θεωρώ πως πίσω από αριθμούς και ποσά υπάρχουν ανθρώπινες ψυχές, που αυτός ο Προϋπολογισμός δεν λαμβάνει καθόλου υπ' όψιν. Θα επιχειρήσω να αναφερθώ κυρίως στη φιλοσοφία και στο πολιτικό σκέλος του προϋπολογισμού, ενός προϋπολογισμού που συμπεριλαμβάνει κυρίως όλα εκείνα τα μέτρα του νομοσχεδίου που ψηφίστηκε την προηγούμενη Τετάρτη. Είναι ένας Προϋπολογισμός που εξαρτά την έξοδο από την κρίση από το βαθμό φτώχειας και ανέχειας των πολιτών, ένας Προϋπολογισμός που δεν δίνει προοπτική αντιμετώπισης της ύφεσης και εξόδου από την οικονομική κρίση, ένας Προϋπολογισμός που βασίζεται κυρίως στο τι περικοπές θα γίνουν, πού, πόσο και πόσοι φόροι θα επιβληθούν.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όσο και αν προσπάθησα να βρω κάποια θετικά στοιχεία σε αυτόν τον Προϋπολογισμό, δυστυχώς δεν βρήκα. Ακόμη και οι μεταρρυθμίσεις και οι διαρθρωτικές αλλαγές που επιβάλλονται να γίνουν πράγματι, με τον τρόπο που γίνονται, δεν θα έχουν κανένα θετικό αποτέλεσμα.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τη στιγμή που ξέσπασε η οικονομική κρίση είναι πέρα από βέβαιο πως η χώρα μας βρίσκεται ήδη υπό κηδεμονία από τους δανειστές μας. Η ανοργάνωσή και η ανικανότητα του κράτους και ενδεχομένως οι κακοί χειρισμοί επέτρεψαν, η οποιαδήποτε προσπάθεια ανασυγκρότησης για τη διάσωση της χώρας, να γίνεται με όρους και προϋποθέσεις που θέτουν αυτοί.

Η εμμονή τους στην ισοπέδωση των εργασιακών σχέσεων και στην περαιτέρω μείωση μισθών και συντάξεων μαθηματικά οδηγεί σε μεγαλύτερη ύφεση, αύξηση της ανεργίας και τέλος σε πλήρη κατάρρευση της οικονομίας μας.

Να είστε σίγουροι πως αν δεν πετύχει η προσπάθεια αυτή, δεν θα έχουν κανένα πρόβλημα στο τέλος να μας πουν: Συγγνώμη, πέσαμε έξω στις εκτιμήσεις μας. Τόσο απλά! Έτσι, δυστυχώς, δώσαμε τη δυνατότητα άλλοι να αποφασίζουν για εμάς. Κατα-

φέραμε να αυτοκαταργηθούμε, αφού δεν μπορέσαμε να συνεννοηθούμε μεταξύ μας.

Με θλίβει το γεγονός πως η αντιμετώπιση της τρόικας και των δανειστών προς την χώρα μας θυμίζει καθεστώς αποικιοκρατίας και όχι συμπεριφορά προς μια χώρα που είναι ισότιμο μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η αναφορά μου στην τρόικα και στους εταίρους μας της Ευρώπης δεν απαλλάσσει βέβαια από τις ευθύνες του το ελληνικό πολιτικό σύστημα και τις κυβερνήσεις. Εδώ και τρία χρόνια γίνεται προσπάθεια εξόδου από την κρίση. Είναι συνήθειες πρακτικές στη χώρα μας πολλά να ακούγονται, πολλά να λέγονται, αλλά δυστυχώς ελάχιστα να γίνονται.

Θυμηθείτε τις προεκλογικές δεσμεύσεις. Ήταν μάλλον για εσωτερική κατανάλωση. Οι δεσμεύσεις ότι δεν θα περικοπούν άλλο οι μισθοί και οι συντάξεις και ότι δεν θα μπουν επιπλέον φόροι εξέφραζαν προφανώς ευσεβείς πόθους. Δεν περιορίστηκε η φοροδιαφυγή, η φοροκλοπή. Δεν πατάχθηκε το λαθρεμπόριο. Δεν επιταχύνθηκε η απόδοση της δικαιοσύνης. Δεν εκσυγχρονίστηκε ο δημόσιος τομέας. Ενώ η ύφεση βαθιά, η ανεργία διογκώνεται, η υγεία είναι σε πλήρη διάλυση.

Η όποια μείωση του δημοσιονομικού ελλείμματος, την οποία επικαλείται η Κυβέρνηση, που πράγματι επιτεύχθηκε οφείλεται κυρίως στις οριζόντιες περικοπές μισθών και συντάξεων και όχι στην ανάκαμψη της οικονομίας. Όσο η Κυβέρνηση ακολουθεί την πολιτική αυτή και δεν βρίσκει άλλες πηγές εσόδων, το βάρος θα πέφτει σε μισθωτούς και συνταξιούχους, επιτρέποντας παράλληλα τη φοροδιαφυγή με τις λίστες να πηγαίνονται και το λαθρεμπόριο να οργιάζει, τα καρτέλ ιδίως στη διακίνηση των τροφίμων να ζουν και να βασιλεύουν. Και ενώ συμβαίνουν αυτά οι κυβερνήσεις συνέχιζαν και συνεχίζουν να εντάσσουν με μεγάλη ευκολία στη διαδικασία πτώχευσης πολλές επιχειρήσεις, όταν μάλιστα αρκετοί από τους επιχειρηματίες αυτούς φιγουράρουν στις λίστες των μεγαλοκαταθετών στο εξωτερικό.

Αντιλαμβάνεστε πως όλα αυτά επιδεινώνουν τη σχέση πολίτη – κράτους απαξιώνοντας το πολιτικό σύστημα και τους πολιτικούς. Είναι πρόκληση για τους πολίτες κάτω από αυτές τις συνθήκες να έρχεται η Κυβέρνηση και να επιβάλλει περικοπές, φόρους και πάλι φόρους που οδηγούν τον κόσμο σε εξαθλίωση. Η υπερφορολόγηση έχει τρελάνει στην κυριολεξία τον κόσμο, τον έχει οδηγήσει σε απόγνωση, επιβάλλοντας τους επιπλέον: χαράτσια, έκτακτες εισφορές, εισφορές αλληλεγγύης, τέλος ακίνητης περιουσίας, ειδικό τέλος κατανάλωσης, αύξηση στο ρεύμα, κατάργηση οικογενειακών επιδομάτων και επιδομάτων ευπαθών ομάδων και άλλα πολλά. Έτσι, ο πολίτης αισθάνεται θύμα του ίδιου του κράτους. Αλήθεια, τι άλλο θα έπρεπε να βιώσουμε για να καταλάβουμε πως η κοινωνία μας οδηγείται στο μονοπάτι της καταστροφής;

Αγαπητοί συνάδελφοι, να είστε σίγουροι πως οι συμπεριφορές αυτές θα οδηγήσουν αργά ή γρήγορα σε κοινωνικές εκρήξεις αν συνεχιστεί αυτού του είδους η πολιτική.

Τελειώνοντας και κλείνοντας, επειδή πολύς λόγος γίνεται, ιδιαίτερα από την ηγεσία του ΠΑΣΟΚ για όσους Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ επέλεξαν να μην ψηφίσουν τα μέτρα που συμπεριλαμβάνονται στο πολυνομοσχέδιο, σ' ό,τι με αφορά απαντώ πως εγώ δεν επέλεξα τον βολικό, εύκολο και ασφαλή δρόμο υπακοής στην κομματική πειθαρχία, αλλά αντίθετα επέλεξα με τη στάση μου αυτή να υπηρετήσω τη συνέπεια και να διατηρήσω την αξιοπρέπεια μου, όπως έπραξα μέχρι σήμερα, μη παρεκκλίνοντας από το προεκλογικό πρόγραμμα του ΠΑΣΟΚ, βάσει του οποίου οι πολίτες του Νομού Κιλκίς με εξέλεξαν Βουλευτή. Βλέπετε πως η συνέπεια που επέδειξα τιμωρείται με τη διαγραφή μου. Τώρα, το ποιος πρέπει να διαγραφεί και μάλιστα παραδίδοντας και την έδρα, το αφήνω στην κρίση του κόσμου.

Στη ζωή, όπως και στην πολιτική, έρχεται η στιγμή που πρέπει να πεις το μεγάλο «ναι» ή το μεγάλο «όχι» χωρίς να υποκύπτεις σε εκβιαστικά διλήμματα, γιατί ξέρετε ο εκβιαζόμενος Βουλευτής είναι κακός Βουλευτής. Σταθμίζοντας την κρισιμότητα της κατάστασης και καθοδηγούμενος από τη συνείδηση μου, όπως έπραττα πάντα, λέω «όχι» στα μέτρα των επιπρόσθετων περικοπών και στην επιβολή νέων φόρων, λέω «όχι» στην περαιτέρω φτωχοποίηση της κοινωνίας, λέω «όχι» στην ψήφιση του Προϋπολογισμού, ο οποίος δεν δίνει καμία προοπτική εξόδου της

χώρας από την κρίση. Να είστε βέβαιοι πως η ιστορία θα μας κρίνει όλους.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε εμείς, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Μακρή - Θεοδώρα Ελένη.

**ΕΛΕΝΗ ΜΑΚΡΗ – ΘΕΟΔΩΡΟΥ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία χρόνια ζήσαμε το μύθο υπερπροσφοράς παροχών. Στις υπερβολές, τις παραλείψεις, τις λαθεμένες πολιτικές επιλογές προστέθηκε και η διεθνής συγκυρία για να οδηγηθούμε στον εφιάλτη της τελευταίας πενταετίας.

Οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, στην πρωτόγνωρη κατάσταση που βιώνει η χώρα, επιμένουν να μιλούν με γρίφους, με αινίγματα, να καλλιεργούν ψευτικές ελπίδες και να υπόσχονται μαγικές συνταγές. Αρκετά με τα ψέματα και τις υπεκφυγές. Οφείλουμε να σταθούμε με ειλικρίνεια μπροστά στον ελληνικό λαό και να του πούμε την αλήθεια, όσο δυσάρεστη και αν είναι.

Προσωπικά, ως νέα Βουλευτής, η οποία δεν φέρω ευθύνη για τις παρελθούσες πολιτικές επιλογές και σεβόμενη την ψήφο των συμπολιτών μου, δεν πρόκειται να ωραιοποιήσω τις καταστάσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας τον Προϋπολογισμό του 2013, ο οποίος είναι υφεσιακός, αποτυπώνει όμως την σκληρή πραγματικότητα, προβλέπει βαθύτερη ύφεση, προβλέπει αύξηση της ανεργίας, προβλέπει λιγότερα δημόσια έσοδα, προβλέπει μεγαλύτερο δημόσιο χρέος. Η ύφεση θα διαμορφωθεί στο 4,5%. Η ανεργία θα αυξηθεί στο 23%. Το δημόσιο χρέος θα φτάσει στα 360 δισεκατομμύρια ευρώ.

Με αυτά τα δεδομένα καλούμαστε να απαντήσουμε αν αυτός ο Προϋπολογισμός θα βοηθήσει τη χώρα να ξεφύγει από την κρίση ή την οδηγεί σε αδιέξοδο. Το ερώτημα γίνεται πιο πιεστικό όταν γνωρίζουμε -όσο και αν κάποιος το αμφισβητούν- ότι έχει αυξηθεί ο αριθμός των νοικοκυριών που βρίσκονται κάτω από το όριο της φτώχειας, όταν τα εισοδήματα των εργαζομένων και συνταξιούχων έχουν συρρικνωθεί, όταν οι επιχειρήσεις κλείνουν, όταν οι νέοι μας βιώνουν την αβεβαιότητα, την απαισιοδοξία, αλλά και την εχθρότητα εναντίον όλων όσων άσκησαν ως τώρα εξουσία και τους οδήγησαν στον αποκλεισμό του δικαιώματος να ονειρεύονται και να προγραμματίζουν.

Διαφωνεί, όμως, κανείς ότι πρέπει να βάλουμε τάξη στα του οίκου μας; Το νοικοκύρεμα του κράτους και οι διαρθρωτικές αλλαγές είναι η μια όψη του νομίσματος, προφανώς αναγκαία στο παρελθόν, αλλά επιτακτική στο παρόν. Μόνη της, όμως, η δημοσιονομική προσαρμογή δεν μπορεί να λύσει το πρόβλημα αν δεν συνοδεύεται από τη δημιουργία ενός ευνοϊκού θεσμικού φορολογικού και λειτουργικού περιβάλλοντος για επενδύσεις, για επιχειρήσεις, για ανάπτυξη, αρχίζοντας από το δύσκολο στις παρούσες συνθήκες, αλλά εφικτό: αλλαγή οπτικής των πραγμάτων. Να ενεργοποιήσουμε τη δημιουργικότητα, την εργατικότητα, την εθνική μας υπερηφάνεια, να αποβάλουμε την εσωστρέφεια, την παθητικότητα, να ξεπεράσουμε την αυτολύπηση, τη μιζέρια και την απελπισία. «Η απαισιοδοξία ποτέ δεν κέρδισε καμία μάχη», είπε ο Αϊζενχάουερ. Οφείλουμε να χτίσουμε από την αρχή ένα μέλλον για τα παιδιά μας, για όλους τους νέους ανθρώπους που πλήττονται περισσότερο από την κρίση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όλοι γνωρίζουμε ότι η χώρα έχει αναπτυξιακές ανάγκες και αυτές δεν καλύπτονται πλήρως από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Είναι θετικό ότι θα διατηρηθεί στα ίδια επίπεδα με το 2012, δηλαδή 6,85 δισεκατομμύρια ευρώ, σύμφωνα με τις προβλέψεις του συζητούμενου προϋπολογισμού, αλλά η επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας θα επιτευχθεί μέσα από την πραγματοποίηση των ενεργειών, όπως εμφανίζονται στην εισηγητική έκθεση του Προϋπολογισμού. Ο Υπουργός αναφέρθηκε πριν λίγο αναλυτικά σε συγκεκριμένα έργα.

Εδώ θα πρέπει να τονιστεί η σπουδαιότητα της απόφασης για την αποκέντρωση του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων, έτσι ώστε η μεταφορά αρμοδιοτήτων στους φορείς εκτέλεσής τους με το Υπουργείο Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων να έχει ρόλο εποπτεύοντος μπο-

ρούν να άρουν τις καθυστερήσεις και τις δυσλειτουργίες που παρατηρούνται από τη συγκέντρωση αρμοδιοτήτων.

Έχουμε ανάγκη άμεσων αποτελεσμάτων και δημιουργία θέσεων εργασίας. Μια σημαντική αναπτυξιακή παράμετρος είναι το Εθνικό Στρατηγικό Πλαίσιο Αναφοράς 2007 – 2013. Η επιτάχυνση των διαδικασιών, η απλούστευση τους, η αναθεώρηση πολλών έργων και στόχων είναι παράγοντες που θα βοηθήσουν στην απορρόφηση των πόρων.

Τα στοιχεία απορρόφησης του 45% που δίνει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, σαφώς δείχνουν ότι βρισκόμαστε σε καλό δρόμο, σε σχέση με το μέσο κοινοτικό όρο του 41%. Όμως δεν πρέπει αυτό να μας καθησυχάζει, διότι ο χρόνος δεν μας περισσεύει.

Πριν από λίγες ημέρες κατατέθηκε για έγκριση στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή η πρόταση αναθεώρησης του ΕΣΠΑ, σύμφωνα με την οποία οριστικοποιείται η μεταφορά πόρων στα περιφερειακά επιχειρησιακά προγράμματα από τις υποδομές προς την επιχειρηματικότητα και μεταφέρονται πόροι από τα τομεακά προγράμματα με χαμηλή απορρόφηση σε πιο αποδοτικά και σε προγράμματα ενίσχυσης των μικρομεσαίων επιχειρήσεων.

Επίσης, με εγκύκλιο του Υπουργού ανακαλούνται οι πιστώσεις από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για τα έργα του ΕΣΠΑ, που δεν προβλέπεται να απορροφήσουν δαπάνες ως το τέλος του έτους και το 50% των πιστώσεων για τα έργα όπου διαπιστώνεται ότι η διαφορά μεταξύ εγκεκριμένων πιστώσεων και πραγματοποιημένων πληρωμών είναι μεγαλύτερη του 75%, ενώ γίνεται και ανακατανομή προς φορείς που έχουν ανάγκη.

Σ' αυτήν την κατεύθυνση βρίσκεται και η παράταση των διαπραγματεύσεων μεταξύ δημοσίου και παραχωρησιούχων, για να επιτευχθεί η επανεκκίνηση των μεγάλων οδικών αξόνων. Αποδεικνύεται έμπρακτα ότι αυτή η Κυβέρνηση διαθέτει την πρόθεση και τη βούληση να επιτύχει τον εθνικό στόχο: Έξοδο της χώρας από τον εφιάλτη, πορεία ανάκαμψης, πορεία αυτοπεποίθησης και βελιδότητας.

Η ενεργοποίηση των παγωμένων συμπράξεων δημοσίου και ιδιωτικού τομέα για παρεμβάσεις υψηλής αναγκαιότητας, όπως η διαχείριση των απορριμμάτων, η τεχνολογία πληροφορικής, η αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας είναι μία ακόμα αναπτυξιακή παράμετρος. Υπάρχουν τα εργαλεία, αυτό που απαιτείται είναι εργατικότητα, ταχύτητα στη λήψη των αποφάσεων και συντονισμός.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ψηφίζω αυτόν τον Προϋπολογισμό, γνωρίζοντας τις επιπτώσεις που θα έχει σε όλους μας. Θεωρώ λιποψυχία και ανευθυνότητα για λίγες πρόσκαιρες επευφημίες να στερήσω από τα παιδιά μας τη μοναδική δυνατότητα αποφυγής της ολοκληρωτικής καταστροφής.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Δώστε μου μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Σε μία Ευρώπη άτολη, αναποφάσιστη, ανέτοιμη ως τώρα, που αρχίζει να συνειδητοποιεί τα λάθη της, που αναθεωρεί τις πολιτικές της, που αναζητάει λύσεις και επανασχεδιάζει το μέλλον της, είναι αποκοτιά για τη χώρα και για όλους μας να απομακρυνθούμε τώρα από τους εταίρους μας, πετώντας στον αέρα τις μέχρι τώρα θυσίες του λαού μας.

Απέμεινε το πιο δύσκολο κομμάτι της διαδρομής, αλλά δεν μπορούμε να γυρίσουμε πίσω. Είμαστε αναγκασμένοι να το διαβούμε, κλείνοντας τα αυτιά μας στις σειρήνες των λαϊκιστών, των όψιμων πατριωτών και των απαισιοδοξών. Ελπίζω στην επιτυχία αυτού του προϋπολογισμού κι εύχομαι, μετά και τα στοιχεία που παρήγαγε πριν λίγο ο Υπουργός, να είναι η αρχή της αναγέννησης ενός κράτους σύγχρονου, ανθρώπινου, δημιουργικού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύρια συνάδελφε.

Το λόγο έχει η συνάδελφος Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ κ. Ειρήνη Δούρου.

**ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΥΡΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι, αγαπητοί συνάδελφοι και σύντροφοι, από το πρωί σε ετούτη την Αίθουσα έχουν σπαταληθεί ολόκληρα επτάλεπτα, προκειμένου συνάδελφοι από τις πτέρυγες των κυβερνητικών παρατάξεων να



εξηγήσουν πόσο επικίνδυνος είναι ο ΣΥΡΙΖΑ και ο Αλέξης Τσίπρας για τη χώρα και την Ελλάδα.

Βεβαίως, δεν ξέρω πόσο ευρωπαϊκό είναι έναντι του αντιευρωπαϊκού ΣΥΡΙΖΑ, να υβρίζεις σε μία τόσο κρίσιμη συνεδρίαση ομογάλακτους ευρωπαίους ηγέτες, χάριν της ατάκας, όπως έκανε εκπρόσωπος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας. Όμως, θα προσπαθήσω να επικεντρωθώ στον Προϋπολογισμό του 2013. Ούτως ή άλλως κρινόμαστε όλοι για όλα.

Ο Προϋπολογισμός του 2013 είναι ένας Προϋπολογισμός, ένα κείμενο αναξιοπίστο και άκρως επικίνδυνο. Είναι αναξιοπίστο, γιατί στηρίζεται σε ανακριβή στοιχεία και είμαι σίγουρη ότι εάν επαρίστατο ο κ. Στουρνάρας, θα σηκώνονταν με κάποιο καινούργιο πίνακα και θα τα έβαζε ακόμα και με τη Citigroup, που ενώ ο προϋπολογισμός τοποθετεί την ύφεση στο 4,5, οι προβλέψεις εγκρίτων διεθνών οργανισμών την τοποθετούν στο 10%. Είναι ένα μείωνει άκρως επικίνδυνο για την Ελλάδα, τους Έλληνες, την κοινωνία, γιατί και αντιαναπτυξιακό είναι και άδικο είναι και βαθιά ταξικό είναι, καθώς υλοποιεί την πλειοψηφία των διατάξεων του μεσοπρόθεσμου προγράμματος. Είναι ένα πρόγραμμα λαϊμητόμος για κάθε οικονομικό, κοινωνικό, εργασιακό δικαίωμα, που μειώνει μισθούς, συντάξεις, προνοιακά επιδόματα, που ξεθεμελιώνει τα συστήματα υγείας και παιδείας, που απαξιώνει κάθε έννοια δημοσίου συμφέροντος, ένα πρόγραμμα κι ένας προϋπολογισμός, που αν υλοποιηθούν, θα προκαλέσουν ακόμα μεγαλύτερη κρίση, ακόμα μεγαλύτερη ύφεση κι ένα ακόμα μεγαλύτερο και βεβαίως μη βιώσιμο χρέος, ακόμα μεγαλύτερη ανεργία, φτώχεια, απόγνωση σε όλο και περισσότερες κοινωνικές ομάδες της πατρίδας μας, ένα κείμενο που βάζει ταφόπλακα στους Έλληνες και την Ελλάδα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τόσο ο Πρωθυπουργός όσο και οι κύριοι Βενιζέλος και Κουβέλης, που υπερψηφίζουν αυτόν τον Προϋπολογισμό, επικαλούνται το εθνικό καθήκον, ισχυριζόμενοι για πολλοστή φορά, ότι ναι μεν τα μέτρα είναι σκληρά και άλλα επικοινωνιακά και δακρύβρεχτα, που ακούμε δυόμισι χρόνια σ' αυτήν την πρωτοφανή κρίση που ρημάζει τη χώρα και το νότο της Ευρώπης, ωστόσο για πολλοστή φορά είναι απαραίτητα. Είναι απαραίτητα για να παραμείνει η Ελλάδα στο ευρώ, ισχυρίζεται η τρικομματική Κυβέρνηση, απαραίτητα για να βγει η χώρα από την κρίση.

Ωστόσο, ο υπό ψήφιση Προϋπολογισμός υπηρετεί ακριβώς τα αντίθετα. Διακινδυνεύει την πρόσδεση της Ελλάδας στο ευρώ, οδηγεί τη χώρα σε βαθύτερη κρίση με μείωση του ΑΕΠ κατά 7,5%, με συρρίκνωση των δημοσίων εσόδων, καθώς και των ασφαλιστικών εισφορών. Βυθίζει τελικά τη χώρα σε περισσότερη κρίση και απόγνωση.

Τι επιχειρούν; Τι επιχειρείτε, κυρίες και κύριοι της κυβερνητικής Πλειοψηφίας; Ως μαθητευόμενοι Τσόρτσιλ τάξετε «αίμα, πόνο και δάκρυα» ως το σκληρό τίμημα, όχι για να κερδηθεί τελικά όμως ο πόλεμος, αλλά για να καταλήξουμε σε περισσότερο πόνο, σε περισσότερο αίμα, σε περισσότερα δάκρυα.

Χθες άκουσα με πάρα πολλή προσοχή τον Υπουργό Εξωτερικών κ. Αβραμόπουλο, ο οποίος προσπάθησε να μας καθησυχάσει, διαβεβαιώνοντας ότι η οικονομική κρίση δεν μετατρέπεται σε εθνική. Μας περιέγραψε μία ισχυρή Ελλάδα, παρά την οικονομική κρίση, που έχει και θα έχει ένα ενεργό ρόλο στο διεθνές περιβάλλον. Μόνο που η ωραία αυτή εικόνα δεν ισχύει. Πρόκειται για μία μαγική εικόνα, που υπηρετεί κι αυτήν τη γενικότερη μνημονιακή λογική παραίτησης από τα κυριαρχικά μας δικαιώματα.

Θα φέρω ένα παράδειγμα. Προσφάτως η ελληνική Κυβέρνηση συμφώνησε για την κατασκευή του αγωγού «Trans Adriatic Pipeline», που θα μεταφέρει αέριο από το Αζερμπαϊτζάν στην Κεντρική Ευρώπη μέσω Ελλάδας και Αλβανίας. Η ελληνική πλευρά, όμως –και είναι λογικό, όταν είσαι τόσο αδύναμος– δεν έθεσε στα Τίρανα ως όρο την κύρωση της Συμφωνίας, που είχε υπογραφεί το 2009 και που τελικά ακυρώθηκε από το Συνταγματικό Δικαστήριο της Αλβανίας, παγώνοντας έτσι τη συμφωνία και για τις θαλάσσιες ζώνες συμπεριλαμβανομένης της ΑΟΖ, μία ιστορία που εσχάτως την ανακαλύψαμε και την «έχουμε ρίξει και στα λάχανα».

Για ποιο λόγο όμως, έγινε αυτό; Διότι αυτή η στάση δεν συνά-

δει με όσα ακούστηκαν χθες σ' αυτήν την Αίθουσα. Στα λόγια, λοιπόν, η Κυβέρνηση αναλαμβάνει να ξαναβάλει, όπως ειπώθηκε χθες, τη χώρα στο γεωπολιτικό χάρτη: το ακούσαμε, για παράδειγμα, στη συνεδρίαση της Ευρωπαϊκής Ένωσης μαζί με τον αραβικό κόσμο στο Κάιρο. Γνωρίζουμε όμως, όλοι ότι για να ξαναμπει μία χώρα στο γεωπολιτικό χάρτη, χρειάζονται πολύ περισσότερα. Χρειάζεται μία θεσμική και διοικητική μεταρρύθμιση στο Υπουργείο Εξωτερικών, που την περιμέναμε πάντα, που να αφορά το ανθρώπινο δυναμικό, τη δομή, τους στόχους, τη λειτουργία του Υπουργείου Εξωτερικών, μία μεταρρύθμιση που θα ανταποκρίνεται στο σημερινό διεθνές περιβάλλον, που αλλάζει με γοργούς ρυθμούς. Όχι ανορθολογική περικοπή δαπανών και όχι με πρόσχημα τις οικονομίες να μην λαμβάνονται υπ' όψιν οι ιδιαιτερότητες ενός Υπουργείου, που ουσιαστικά τα απονευρώνουν σ' αυτήν την κρίσιμη στιγμή και βεβαίως χρειάζεται και μία διαπραγματευτική βούληση.

Θα σας δώσω μόνο ένα άλλο παράδειγμα: Στο τέλος Νοεμβρίου η Κυβέρνηση θα πρέπει να διαπραγματευτεί για το πολυετές δημοσιονομικό πρόγραμμα 2014-2020.

Αφορά την επίτευξη των στόχων των χωρών φίλων της συνοχής. Καταλαβαίνετε πόσο καθοριστικής σημασίας είναι αυτό. Κουβέντα δεν έχουμε ακούσει. Και είναι σίγουρο ότι, ενώ απαιτείται μία ανένδοτη στάση και πίεση για να απεμπλακει η χρηματοδότηση από την τήρηση των αρχών του Συμφώνου Σταθερότητας και Ανάπτυξης, κάτι τέτοιο δεν το βλέπουμε.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Με έχει αποσυντονίσει εδώ και πέντε λεπτά ο κ. Μειμαράκης. Γυρνάει γύρω-γύρω, οπότε θα μου δώσετε ένα λεπτό.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΙΜΑΡΑΚΗΣ (Πρόεδρος της Βουλής):** Αν το κατάφερα αυτό...!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Πώς το κατάφερε αυτό! (Γέλωτες στην Αίθουσα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Όλη η Αίθουσα ζήτησε να σας δώσω δύο λεπτά.

**ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΥΡΟΥ:** Καταλαβαίνετε, λοιπόν, ότι διακυβεύονται κρίσιμα ζητήματα και στον τομέα της εξωτερικής πολιτικής, για τα οποία όποιος ακούει τα στελέχη της κυβερνητικής παράταξης νομίζει ότι ζουν σε έναν παράλληλο κόσμο. Το σύνολο της κυβερνητικής Πλειοψηφίας με αυτά που ακούμε σ' αυτήν την Αίθουσα, δεν έχει να κάνει με τον κόσμο της καθημερινότητας όπου αυξάνεται η φτώχεια, όπου αυξάνεται η ρατσιστική βία, όπου αυξάνεται η ανεργία, όπου αυξάνεται η ραγδαία εξαθλίωση. Για να δείτε πόσο ραγδαία είναι η εξαθλίωση, αρκεί να πάει κανείς δύο χρόνια πίσω. Μόλις δύο χρόνια πίσω ο διεθνής Τύπος έκανε αναφορά στους μισθούς των νέων της Ελλάδας των 700 ευρώ, μισθοί που μετά από δύο χρόνια είναι όνειρο απατηλό, όχι για τους νέους, είναι όνειρο απατηλό για όλους μας.

Αυτήν τη στιγμή, λοιπόν, εάν συνεχίσουμε έτσι και με την ψήφιση του συγκεκριμένου Προϋπολογισμού, κατευθυνόμαστε με ταχύτητα φωτός σε μισθούς πρώην ανατολικών χωρών, σ' ένα ανύπαρκτο κοινωνικό κράτος, σ' ένα καθεστώς τριτοκοσμικής χώρας, ενός αποτυχημένου κράτους που ζητά –κατά παραδοχή εδώ μέσα στο ελληνικό Κοινοβούλιο του Γιάννη Στουρνάρα, του Υπουργού Οικονομικών, στον Γιάννη Δραγασάκη– βοήθεια από την Παγκόσμια Τράπεζα.

Όλα αυτά, λοιπόν, δεν έτυχαν, πέτυχαν. Είναι προϊόντα μιας συγκεκριμένης οικονομικής πολιτικής που την υπηρετεί και ό,τι ψηφίστηκε την Τετάρτη το βράδυ και ο συγκεκριμένος προϋπολογισμός, μια οικονομική πολιτική εσωτερικής υποτίμησης, μια συγκεκριμένη λογική, η λογική της λιτότητας, μια συγκεκριμένη αντίληψη, εκείνη που συνδέει λαθεμένα, αναποτελεσματικά και καταστροφικά τη διάλυση των εργασιακών σχέσεων με τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητας.

Απέναντι, λοιπόν, σε αυτές τις λογικές, κύριε Τραγάκη...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Όχι, μην απευθύνεστε στο Προεδρείο. Από το Βήμα απευθύνονται μόνο προς τη Βουλή.

**ΕΙΡΗΝΗ ΔΟΥΡΟΥ:** ...που γυρίζουν την Ελλάδα στον 19ο αιώνα, ο ΣΥΡΙΖΑ στέκεται αντίθετος. Και παρά τη λυσσαλέα παραπληροφόρηση, έχει και τη βούληση και την ετοιμότητα να αναλάβει κυβερνητικές ευθύνες με ένα εναλλακτικό συγκεκριμένο

πρόγραμμα παραγωγικής ανασυγκρότησης της χώρας. Γι' αυτό και εμείς και εγώ με τη σειρά μου, επειδή ο Προϋπολογισμός είναι στον αντίποδα του δικού μας κυβερνητικού προγράμματος, τον καταψηφίζουμε, όπως μας επιτάσσει το δημοκρατικό και πατριωτικό καθήκον, να καταψηφίσουμε έναν Προϋπολογισμό της φτώχειας, της εξαθλίωσης, της ανεργίας. Και αυτό θα πράξουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Επειδή σας αποσυντόνισε ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής, ο κύριος Πρόεδρος της Βουλής πήρε την έγκριση των κομμάτων να μην διακόψουμε 16.00' με 18.00', όπως προεβλέπετο, αλλά να πάμε συνέχεια μέχρι το βράδυ αργά, ώστε να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι συνάδελφοι. Βεβαίως, αυτό θα είναι επώδυνο για τους υπαλλήλους της Βουλής, οι οποίοι δεν φεύγουν καθόλου και πρέπει να το αναγνωρίσουμε αυτό.

Το Σώμα εγκρίνει;

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Συνεπώς, το Σώμα ενέκρινε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Διονύσιος Σταμενίτης.

**ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ ΣΤΑΜΕΝΙΤΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συγκρότηση μιας τρικομματικής Κυβέρνησης εθνικής σωτηρίας, όπως η σημερινή του Αντώνη Σαμαρά, είναι πρωτόγνωρη για την ελληνική πολιτική πραγματικότητα των τελευταίων δεκαετιών. Και είναι η πρώτη φορά που μια κυβέρνηση καλείται σε τόσο σύντομο χρόνο να σώσει τη χώρα από την καταστροφή, να δώσει απαντήσεις συνολικά σε όλα τα μεγάλα χρόνια προβλήματα και συγχρόνως να δημιουργήσει προοπτική και ελπίδα σ' ένα λαό που δοκιμάζεται. Περίοδος χάριτος ή ανοχής δεν υπήρξε, παρά μόνο η βεβαιότητα ότι η αποτυχία της θα σήμαινε και την αποτυχία της χώρας, με την είσοδό της σε μια καταστροφική περιπέτεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα αποφασίζουμε για την ψήφιση του Προϋπολογισμού του 2013, που αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του σχεδιασμού και της γιγάντιας προσπάθειας για να σωθεί η χώρα, για να εισπράξει την επόμενη ζωτικής σημασίας δόση, να τελειώσουν δια παντός οι συζητήσεις περί εξόδου από το ευρώ, να αλλάξει καθοριστικά το ίδιο το κράτος και να αρχίσει η πορεία ανάταξης της οικονομίας. Έτσι, θα μπορούμε να μιλάμε για επενδύσεις, νέες θέσεις εργασίας για ανάπτυξη και για τη ριζική αλλαγή του παραγωγικού μοντέλου της οικονομίας μας.

Ο Προϋπολογισμός είναι ρεαλιστικός και ειλικρινής και διαφαίνεται το τέλος του καθοδικού κύκλου της οικονομίας. Σήμερα πλέον υπάρχουν μικρά, αλλά θετικά δείγματα ανατροπής της στασιμότητας και του συνολικού αδιεξόδου της οικονομίας των τελευταίων χρόνων. Αυτά, σε συνδυασμό με τις διαρθρωτικές αλλαγές και τις μεταρρυθμίσεις, θα διαμορφώσουν μεγαλύτερες θετικές προσδοκίες για την οικονομία μας.

Σήμερα, η ψήφιση του Προϋπολογισμού είναι μία ακόμα απόφασή μας για να προχωρήσουμε με σχέδιο, ενότητα και αισιοδοξία για την έξοδο της χώρας από την κρίση και μάλιστα να προχωρήσουμε αποφασιστικά επιταχύνοντας. Υπάρχουν ενδείξεις αισιοδοξίας προς τη οικονομία μας θα εισέλθει σε αναπτυξιακή τροχιά άμεσα. Είναι στο χέρι μας να γίνουν όλες οι διαρθρωτικές αλλαγές, οι μεταρρυθμίσεις, για να αλλάξουμε όλα όσα πρέπει και να συνεχίσουμε αξιόπιστοι έναντι των εταίρων μας πορεία μέσα στο ευρώ, προς την οριστική έξοδο από την κρίση. Αυτός είναι ο μόνος τρόπος, για να μπορούμε να προχωρήσουμε στο μέλλον και στη χαλάρωση φορολογικών μέτρων και στην αποκατάσταση συντάξεων και επιδομάτων.

Η Κυβέρνηση έχει πολλή δουλειά μπροστά της και πάρα πολλά να κάνει. Θα προωθήσει την αναδιοργάνωση της παραγωγικής βάσης της οικονομίας, για να συρρικνωθεί εκείνο το κομμάτι, που δεν είναι ανταγωνιστικό και με την απόλυτη εφαρμογή των μεταρρυθμίσεων και με σχεδιασμό να ενισχύσει σημαντικά αυτό που είναι ανταγωνιστικό και εξωστρεφές. Είναι ανάγκη να υπάρξει, το ταχύτερο, αύξηση των εξαγωγών και μείωση των εισαγωγών, για να αυξηθεί η εγχώρια παραγωγή μας. Οι περιορισμένοι πόροι του κρατικού προϋπολογισμού δεν επιτρέπουν πλέον να

συντηρούνται αντιπαραγωγικοί οργανισμοί και επιχειρήσεις. Θα πρέπει να προχωρήσει με ταχύτητα η αναδιάρθρωση και η κατάργηση εκείνων που δεν αποδίδουν, αλλά απορροφούν συνεχώς πόρους.

Είναι, επίσης, μεγάλη ανάγκη η Κυβέρνηση να βρει άμεσα τους τρόπους και τις δράσεις, ώστε η συνέπεια της ύφεσης από τις περικοπές και η μείωση του πραγματικού εισοδήματος να περιοριστούν αποτελεσματικά. Δεν υπάρχει η πολυτέλεια του χρόνου. Έχουμε μία επιλογή μόνο, να τρέξουμε και μάλιστα γρήγορα. Κάθε καθυστέρηση είναι σε βάρος της οικονομίας και της κοινωνίας. Όσο καθυστερεί η εκταμίευση, κλείνουν και άλλες επιχειρήσεις και άνθρωποι χάνουν τις δουλειές τους.

Η χώρα, εμείς οι Βουλευτές και η κοινωνία, έχουμε το χρέος να δούμε κατάματα τα πραγματικά αίτια του προβλήματος, να τα αναγνωρίσουμε και να αναλάβουμε την ευθύνη μας, για να μπορούμε τα τελειώνουμε με αυτά το ταχύτερο. Δυστυχώς όμως, ακόμα και σήμερα υπάρχουν αυτοί που αντιμετωπίζουν τη δύσκολη τρέχουσα πολιτική πραγματικότητα με όρους του παρελθόντος, με αφορισμούς εναντίον ενός συστήματος που οι ίδιοι συντηρούν με το λαϊκισμό και τη λυσοσάλεα αντίδρασή τους σε κάθε αλλαγή και τομή, αλλά και κάποιοι που επιδιώκουν την πολιτική τους επιβίωση, εθελουφλώντας.

Ακούμε από τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης ότι δεν πρέπει να ψηφιστεί ο Προϋπολογισμός, ότι δεν έπρεπε να είχαν ψηφιστεί τα μέτρα την Τετάρτη, ότι όλα αυτά θα καταστρέψουν τη χώρα και άλλα πολλά, με κυρίαρχο στοιχείο της ρητορικής τους την κινδυνολογία. Επίσης, ακούσαμε και ακούμε να λένε ότι θα καταγγείλουμε μονομερώς το χρέος. Δεν μας είπαν όμως ποιες θα είναι οι άμεσες επιπτώσεις για τη χώρα και για τους πολίτες, αν δεν περάσουν από τη Βουλή όσα συμφωνήθηκαν, ούτε που θα βρισκόμασταν σήμερα, αν δεν είχε προχωρήσει μπροστά με σοβαρότητα και αποφασιστικότητα η Κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας του Αντώνη Σαμαρά. Πιστεύουν πραγματικά ότι, αν δεν ψηφιστεί ο προϋπολογισμός, που σημαίνει αυτομάτως ακύρωση των μέτρων και των μεταρρυθμίσεων, αθέτηση όλων των συμφωνημένων, άρα και μην καταβολή της δόσης που αναμένουμε, λύνονται τα προβλήματα της οικονομίας, του κράτους και των Ελλήνων πολιτών; Είναι δυνατόν να πιστεύει κανείς ότι, αν καταγγείλουμε τον χρέος μονομερώς και πάμε σε άτακτη πτώχευση, θα σωθεί η χώρα;

Το τι θα γίνει, δεν μας το περιέγραψαν ποτέ. Είναι ώρα να αφήσουν τις ανέξοδες «μαγκιές» και το λαϊκισμό. Εάν όμως πιστεύουν ότι θα πείσουν την Ευρωπαϊκή Ένωση και τους εταίρους μας, όχι μόνο να μας συγχωρήσουν που δεν θα τηρήσουμε τις συμφωνίες και τους όρους, αλλά και να βρουν τρόπο να παραμείνουμε στο ευρώ και να μας βοηθήσουν ώστε να αρχίσει η ανάπτυξη ευθέως, τότε δυστυχώς υπάρχει άλλο πρόβλημα.

Βέβαια, αυτό το παραμύθι δεν το πιστεύει κανείς νοήμων άνθρωπος. Κανένας Έλληνας πολίτης δεν θέλει να διακινδυνεύσει τις θυσίες που έχει κάνει. Οι θυσίες του λαού θα πιάσουν τόπο, μόνο μέσα σε μια Ελλάδα ζωντανή στην Ευρώπη και αποφασισμένη να δώσει οριστικό και αμετάκλητο τέλος σε όλα αυτά που καθήλωσαν ή σκότωσαν την παραγωγή, σε όλα αυτά που εξέθρεψαν το τεράστιο και δυσκίνητο και σπάταλο κράτος, ένα κράτος συνέταιρο συμφερόντων, ομάδων και συντεχνιών που έζησαν πλουσιοπάροχα στις πλάτες του ελληνικού λαού και υποθήκευσαν το μέλλον των παιδιών του.

Οι θυσίες των Ελλήνων δεν γίνονται για να μη χάσουν τα προνόμιά τους οι ωφελημένοι του συστήματος, που μας οδήγησαν εδώ που είμαστε, ούτε για να παραμείνουν μόνιμοι πελάτες του κράτους αυτοί που το καταχρέωσαν. Ο λαός μας δεν περνά αυτήν τη διαδικασία, για να συνεχίσει να πολεμιέται η ιδιωτική πρωτοβουλία και να απειλεί η Αντιπολίτευση και ο κ. Τσίπρας όσους θέλουν να επενδύσουν στη χώρα μας.

Η αξιοπιστία της χώρας μας που ανακτήθηκε μέσα σε λίγους μήνες, η σοβαρότητα της Κυβέρνησης του Αντώνη Σαμαρά και η αποφασιστικότητά της να πάει τη χώρα μπροστά μαζί με τα μέτρα που ψηφίστηκαν, τις διαρθρωτικές αλλαγές, τις μεταρρυθμίσεις που ξεκίνησαν και τον Προϋπολογισμό που συζητάμε σήμερα, οδηγούν σε μια μόνο κατεύθυνση, τη διάσωση της χώρας, να σωθεί η πατρίδα και να μπούμε στο δρόμο της ανάταξης της

οικονομίας και της ανάπτυξης.

Αυτός είναι ο δρόμος που επέλεξε ο λαός. Αυτόν ακολουθεί η Κυβέρνηση και ο Αντώνης Σαμαράς. Δεν είναι εύκολος, αλλά εγγυάται τη σταθερότητα, την ισότιμη συμμετοχή και τη συμπίεση με την ευρωπαϊκή οικογένεια προς την έξοδο από την κρίση.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει η Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Ηρώ Διώτη, που της ευχόμαστε και καλή δύναμη.

**ΗΡΩ ΔΙΩΤΗ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Αγαπητές συναδέλφισσες και αγαπητοί συνάδελφοι, για όνομα του Θεού στους χαμηλοσυνταξιούχους και στους πολύ-τεκνους βρήκατε να χτυπήσετε τη δημόσια σπατάλη!» αναφώνησε ο κ. Αντώνης Σαμαράς στον περσινό προϋπολογισμό. «Τι σχέση έχει με τα ελλείμματα του δημοσίου η περικοπή εισοδημάτων στον ιδιωτικό τομέα; Όλες οι εκθέσεις λένε άλλα. Λένε ότι η βασική επιβάρυνση της ανταγωνιστικότητας προέρχεται από το μη μισθολογικό εργασιακό κόστος», έλεγε πάλι ο κ. Αντώνης Σαμαράς και η Νέα Δημοκρατία χειροκροτούσε. «Το μνημόνιο είναι ένα εξαιρετικό παράδειγμα του πώς δεν πρέπει να ασκείται η οικονομική πολιτική. Πολλοί ισχυρίζονται, όχι εμείς, ότι η Ελλάδα θα χρεοκοπήσει. Αυτό που πάντως σίγουρα έχει χρεοκοπήσει είναι το ίδιο το μνημόνιο, ένα σύστημα που βασιζόταν στην προείσπραξη του αύριο της χώρας και των παιδιών της, φράκαρε μέσα στα αδιέξοδά του με κύριο υπεύθυνο το ΠΑΣΟΚ που το οικοδόμησε». Αυτά έλεγε ο κ. Σαμαράς, σημερινός Πρωθυπουργός της χώρας στην περσινή του ομιλία για τον προϋπολογισμό.

Λιγότερο από ένα χρόνο μετά έρχεται, με την επιχειρηματολογία την οποία τότε κατήγγειλε, να σαρώσει ό,τι άφησαν οι προηγούμενες κυβερνήσεις, διότι δεν ήταν αρκετά μεσαίωνας και γιατί δεν είχαν γίνει αρκετά χατίρια στην εργοδοσία, στο ΣΕΒ και στην τρόικα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, όμως, όλα αυτά φαίνονται πια τόσο τετριμμένα και τόσο θεατρικά και δεν θέλω να καταναλώσω πραγματικά το χρόνο μου παραβιάζοντας ορθάνοικτες πόρτες. Όποιος ή όποια είχε την παραμικρή αμφιβολία για το ποιο είναι το σχέδιο όλων αυτών, με όλων αυτών, καινούργιων και παλιών για τη χώρα, πλέον είναι σίγουρος και σίγουρη. Λεηλασία, ξεπούλημα, φτώχεια, ανεργία, ρατσισμός, καταστολή, αναξιοπρέπεια, πλούτος για τους ήδη πλούσιους, ατιμωρησία.

Εμείς τι λέμε απέναντι σε όλα αυτά; Λέμε ότι ήρθε η ώρα της Αριστεράς. Λέμε ότι ήρθε η ώρα να μπει ένα τέλος σε όλα αυτά. Λέμε ότι ήρθε η ώρα να μιλήσει ο λαός. Το μέλλον δεν θα έρθει μοναχό του, έτσι νέτο σκέτο, εάν δεν πάρουμε μέτρα και εμείς. Αυτά έγραφε ο Μαγιακόφσκι. Θα πάρουμε τα μέτρα μας, λοιπόν, για να μη στείλετε τη χώρα «στον αγύριστο», προκειμένου να πλουτίσουν ακόμα περισσότερο οι πλούσιοι και προκειμένου να γίνουμε μια ωραιότατη αποικία κερδοφορίας του κεφαλαίου, μαζί με όλο το Νότο της Ευρώπης.

Όση συκοφαντία και να έφαγε η Αριστερά όλα αυτά τα χρόνια, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δυστυχώς για κάποιους δεν μπορεί να κρυφτεί ότι και με τα λάθη της και με τις κακές της στιγμές είναι αυτή, όμως, που πάσχισε για την ελευθερία, για τη χειραφέτηση της κοινωνίας, για την ισότητα των φύλων, για να μην υπάρχουν φτωχοί, για να μην υπάρχουν σκλάβοι, για την τέχνη, για την ελευθερία της έκφρασης, για τη αξιοπρέπεια, για τον άνθρωπο και την ανθρωπότητα, για τη φύση, για έναν καλύτερο κόσμο για όλους και όλες, χωρίς κανέναν αποκλεισμό.

Και δεν το έκανε αυτό επειδή έχει το μονοπώλιο της κοινωνικής ευαισθησίας, που έλεγε χθες ο κ. Λυκουρέντζος ή το προνόμιο της καλής καρδιάς, που μας έλεγε πριν από δυο χρόνια ο κ. Λοβέρδος. Το έκανε επειδή παλεύει για έναν δίκαιο κόσμο.

Τι λέμε, λοιπόν, εμείς σήμερα ως Αριστερά μέσα και έξω από την Ελλάδα; Ότι η Ελλάδα εκτός από χώρα σε ανθρωπιστική κρίση με εκατομμύρια ανέργους, νεόπτωχους και απελπισμένους συνταξιούχους, με διαλυμένη την υγεία και την κοινωνική ασφάλιση, με διαλυμένη την παιδεία, είναι μια κοινωνία που αγωνίζεται ενάντια στα μνημόνια, ενάντια στις αντιλαϊκές κυβερνήσεις, που

παλεύει να σταθεί όρθια μέσα από εκατοντάδες δίκτυα αλληλεγγύης για όλες και για όλους σε κάθε γειτονιά, σε κάθε πόλη. Και θα σταθούμε, λοιπόν, όρθιες και όρθιοι, σε πείσμα της Κυβέρνησης, σε πείσμα των δανειστών.

Είναι πεποίθησή μας ότι ο ελληνικός λαός, όπως και όλοι οι λαοί της Ευρώπης και του πλανήτη, διαθέτει και τους οικονομικούς πόρους και τους φυσικούς πόρους και πάνω απ' όλα και τους ανθρωπίνους πόρους, ανθρώπους που έχουν ικανότητες, ανθρώπους που έχουν όρεξη για να ζήσουν με αξιοπρέπεια, με δημοκρατία, με αλληλεγγύη, για να απαλλαγούν από το βρόγχο της τρόικας και του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου, τη λεηλασία των κυβερνήσεων, του διεθνούς και ντόπιου κεφαλαίου.

Αυτό είναι η αλήθεια, κυρίες και κύριοι της τρικομματικής Κυβέρνησης. Τίποτα μεν δεν είναι ρόδινο και τίποτα πια δεν είναι εύκολο. Φυσικά να πούμε ότι δεν υπάρχει καμμία επιστροφή στο προηγούμενο. Ήταν πολύ ενδιαφέρουσα η τοποθέτηση της εισηγήτριας της Δημοκρατικής Αριστεράς, που έλεγε ότι δεν έχει νόημα μια πολιτική η οποία δεν οδηγεί σε αποτελέσματα που να έχουν κοινωνική δικαιοσύνη. Μα, ακριβώς η εφαρμογή αυτής της πολιτικής οδηγεί σε αποτελέσματα που δεν έχουν καμία κοινωνική δικαιοσύνη, οδηγεί σε αποτελέσματα που είναι απελπιστικά.

Τη μόνη διέξοδο, λοιπόν, που υπάρχει, εμείς μπορούμε να τη φωτίσουμε. Υπάρχουν Βουλευτές και Βουλευτίνες που δεν ανήκουν στην Αριστερά και θα ήθελαν να φωτίσουν αυτή την ίδια διέξοδο για τη χώρα και τους εργαζόμενους; Εάν ναι, τους καλούμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, το πολιτικό σύστημα κλυδωνιζόμενο σήμερα κάνει επικίνδυνες συμμαχίες, «χαϊδεύοντας» ακροδεξιά αντανάκλαστικά και δημιουργεί έναν τεράστιο κίνδυνο, που όμως στη χώρα μας πιστεύω βαθύτατα ότι δεν μπορεί να περάσει, το φασιστικό κίνδυνο. Από όσα έχω διαβάσει, από όσα μου έχουν διηγηθεί, από όσα έχω δει στον κινηματογράφο, από όσα έχω ακούσει στη μουσική, κανείς ποτέ στην ιστορία δεν μετάνιωσε για τη συμμετοχή του στον αγώνα κατά του φασισμού, είτε ως πολίτης, είτε ως στρατιώτης, είτε ως αντιστασιακός.

Όπως έγραφε και ο Χόμπσβαουμ -που τον χάσαμε πρόσφατα- «δύσκολα θα βρεθεί άνδρας ή γυναίκα που να μετανιώνει για την υποστήριξή του προς την Ισπανική Δημοκρατία» -τότε επί Φράνκο- ή «για το μερίδιό του, όσο μικρό και αν ήταν, στο πόλεμο κατά του φασισμού».

Έρχεται η επέτειος του Πολυτεχνείου την άλλη εβδομάδα και είμαι σίγουρη πως δεν υπάρχει ούτε ένας άνθρωπος στην Ελλάδα που να μην είναι περήφανος για τη συμμετοχή του στον αγώνα κατά της χούντας. Να μην ξεχνάμε, λοιπόν, για να μην κινδυνεύσουμε να ζήσουμε αποτρόπαιες στιγμές. Και δεν νομίζω ότι η θεωρία των δυο άκρων, που καλλιέργει η Κυβέρνηση, βοηθά να αντιμετωπίσουμε αυτούς τους κινδύνους.

Τελειώνοντας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ να μην επαναλάβω τις τόσο σημαντικές σκέψεις πάλι του Χόμπσβαουμ, αυτού του μεγάλου ιστορικού, διανοούμενου και συγγραφέα στο βιβλίο του «Πώς να αλλάξουμε τον κόσμο». Εκεί έλεγε: «Για άλλη μια φορά είναι προφανές ότι η λεγόμενη αγορά δεν έχει καμμία απάντηση στο μεγάλο πρόβλημα που αντιμετωπίζει ο 21ος αιώνας, το οποίο είναι ότι η απεριόριστη και ολοένα και πιο υψηλής τεχνολογίας οικονομική ανάπτυξη κατά την επιδίωξη ενός μη βιώσιμου κέρδους, παράγει παγκόσμιο πλούτο, αλλά με κόστος έναν ολοένα και πιο περιττό συντελεστή της παραγωγής, την ανθρώπινη εργασία και -θα μπορούσε κανείς να προσθέσει- «τους φυσικούς πόρους του πλανήτη».

Ο οικονομικός και πολιτικός φιλελευθερισμός μεμονωμένα ή συνδυασμένα δεν μπορεί να δώσει τη λύση στα προβλήματα του 21ου αιώνα. Για άλλη μια φορά έχει έλθει η ώρα να πάρουμε το Μαρξ στα σοβαρά. Για άλλη μια φορά λέω και εγώ, κύριε Πρόεδρε -και τελειώνω- ότι ίσως πρέπει να θυμηθούμε τη Ρόζα Λούξεμπουργκ που έβλεπε τόσο μπροστά και έλεγε με τόση οξύδερκεια «σοσιαλισμός ή βαρβαρότητα».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλι-



ματικής Αλλαγής, κ. Ευάγγελος Λιβιεράτος, για δώδεκα λεπτά.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΛΙΒΙΕΡΑΤΟΣ (Υπουργός Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής):** Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ένα μεγάλο στοίχημα που έχουμε μπροστά μας είναι το κατά πόσο η Ελλάδα θα μπορέσει να ανακάμψει, αντιμετωπίζοντας, όχι μόνο τα ποσοτικά δεδομένα της κρίσης αλλά και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά μιας μεταπολιτευτικής περιόδου, που μας οδήγησαν ως εδώ διαμορφώνοντας μια ολόκληρη γενιά.

Η χώρα βρίσκεται σε κρίση, που δεν είναι μόνο οικονομική, αλλά και βαθύτατα μορφωτική, ίσως επειδή ανάμεσα στα άλλα δεν έχουμε παρακολουθήσει τις αλλαγές στον κόσμο. Ζήσαμε σε συνθήκες ενός εσωστρεφούς παρελθόντος, χωρίς καμμία περφόρμανς για το τι συμβαίνει αλλού ή για το τι συνέβη αλλού.

Δεν θα σας κουράσω με τις λεπτομέρειες των πεπραγμένων των τεσσάρων μηνών στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής. Θα αναφερθώ μόνο σε μερικά ενδεικτικά. Τα άλλα θα δημοσιοποιηθούν και τα υπόλοιπα παρουσιάστηκαν από τον Υπουργό Αναπληρωτή ή θα παρουσιαστούν από τον Υφυπουργό κατάλληλα, στα θέματα της αρμοδιότητάς τους.

Ασφαλώς, δεν θα είναι κάτι καινούργιο αν πω τι αντιμετωπίζει κάποιος εμπλεκόμενος στην Δημόσια Διοίκηση, όπως για παράδειγμα τις κατεστημένες νοοτροπίες και εμμονές, τους εμπειρισμούς που καλύπτουν πάντα τη μετρίότητα, την ιδεολογία του εφήμερου και της ατομικότητας, την αδιαφορία και την απάθεια, την απέχθεια απέναντι στον ορθό λόγο και την προτίμηση σε «λύσεις στο πόδι», μαζί βέβαια και με την αριστεία και με την αίσθηση καθήκοντος, που καθόλου δεν λείπουν.

Το ΥΠΕΚΑ είναι ένα κομβικό Υπουργείο για την ποιότητα ζωής των πολιτών, την οικονομία της χώρας και την ανάπτυξή της. Η ευφυής και δίκαιη ισορροπία μεταξύ της διαφύλαξης και της ανάδειξης του περιβάλλοντος, φυσικού και ανθρωπογενούς και της υποστήριξης της επιχειρηματικότητας και των επενδύσεων, είναι η νέα πρόκληση, η οποία γίνεται ακόμα πιο πολύπλοκη σε περίοδο κρίσης.

Επομένως, η σωστή τεκμηρίωση του χώρου, ο σχεδιασμός και οι ρυθμίσεις του, η φροντίδα ελέγχου της τήρησης των κανόνων, είναι προϋπόθεση για την αναπτυξιακή πολιτική, με βασικό στοιχείο την περιβαλλοντική αδειοδότηση για τις επενδύσεις, οι οποίες δεν πρέπει και δεν μπορεί να είναι χωρίς κανόνες.

Ειδικά για την τεκμηρίωση του χώρου, που γνωρίζω καλά, διαθέτουμε αξιολογικό επιστημονικό και τεχνολογικό δυναμικό, τεχνογνωσία, επινοητικότητα, με νεανικά χαρακτηριστικά αυτή, αλλά δεν ξέρουμε πώς να φτιάξουμε τις κατάλληλες σύγχρονες δομές, για να τα αξιοποιήσουμε αποτελεσματικά.

Αναφέρω ενδεικτικά ως παράδειγμα τον Οργανισμό Κτηματολογίου και Χαρτογραφίσεων Ελλάδος και την «Κτηματολόγιο Α.Ε.», που τα εποπτεύει το Υπουργείο μας και που κακώς ακόμα δεν βρίσκονται κάτω από ενιαίο κέλυφος για πολλές δεκαετίες. Εκεί ισχύουν τα παραπάνω θετικά χαρακτηριστικά που ανέφερα, αλλά παρ' όλα αυτά δεν μπορούμε να είμαστε γρήγοροι, οικονομικοί και αποτελεσματικοί στην εκτέλεση των σχετικών έργων, εμπλεγμένοι σε ατέρμονες και στρεψόδικες μελετητοκεντρικές δοσοληψίες. Πρόκειται για ένα άθλημα, στο οποίο επιδόθηκε και διακρίθηκε η Ελλάδα, πριν την κρίση και αλίμονο αν συνεχίσει να διακρίνεται.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η περιβαλλοντική αδειοδότηση των έργων αποτελούσε στο παρελθόν μία χρονοβόρα διαδικασία. Με τον πρόσφατο νόμο το ΥΠΕΚΑ περιόρισε τον αριθμό των απαιτούμενων μελετών περιβαλλοντικών επιπτώσεων και τον απαιτούμενο χρόνο ολοκλήρωσης της αδειοδότησης έως τους έξι μήνες, αντί για τα τρία χρόνια που απαιτούνταν πριν. Το στοίχημα της πλήρους εφαρμογής του νέου θεσμικού πλαισίου περιβαλλοντικής αδειοδότησης συνεχίζεται και σήμερα εντατικά, με γνώμονα το σεβασμό του περιβάλλοντος.

Η εμπειρία στο Υπουργείο Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής έστω και σύντομη, διδάσκει ότι μία σύγχρονη αντιμετώπιση του σύνθετου έργου του δεν μπορεί να γίνει με ένα γραφειοκρατικό, δυσκίνητο και παρωχημένο οργανόγραμμα, με ανισομέρεια στελέχωσης υπηρεσιών και με αντικείμενα τα οποία έχουν αλλοιωθεί, μετασχηματιστεί ή ξεπεραστεί από την εξέλιξη των πραγμάτων.

Προχωρήσαμε, λοιπόν, σε συνεργασία με το Υπουργείο Διοικητικής Μεταρρύθμισης στο πλαίσιο της υποστηρικτικής διαδικασίας της Ομάδας Υποστήριξης Ευρωπαϊκής Επιτροπής, της tusk force, σε μια μεγάλη τομή της διοικητικής αξιολόγησης, με προοπτική ένα σύγχρονο οργανωτικό σχήμα με συγκεκριμένες προδιαγραφές που θέτει η επιστήμη και η τεχνική της διοίκησης. Η νέα δομή του Υπουργείου μελετήθηκε σε συνάρτηση με την προγραμματισμένη μετεγκατάστασή του σε μία μόνο κτηριακή ενότητα από τις δύο δεκάδες, είκοσι οκτώ κτήρια, που είναι σήμερα, ώστε να εξασφαλίζεται η διοικητική ενοποίηση, η ποιοτική αναβάθμιση διακυβέρνησης του Υπουργείου, η επιτάχυνση των διαδικασιών και η αποτελεσματικότητα του έργου, μαζί βέβαια με την οικονομία.

Η επιλογή αυτή ενισχύει και την πολιτική της Κυβέρνησης και ιδιαίτερα του Πρωθυπουργού, που ενδιαφέρεται προσωπικά γι' αυτό, για την αναζωογόνηση του κέντρου της Αθήνας. Είναι μια παρέμβαση που μπορεί να αλλάξει τις ισορροπίες εκεί και να ενθαρρύνει την τουριστική κυκλοφορία σε μια εμβληματική περιοχή της πρωτεύουσας.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι γνωστό ότι στη χώρα μας πολλά πράγματα εξαγγέλλονται και στην πορεία δεν ολοκληρώνονται. Εμείς συνεχίσαμε με γρήγορους ρυθμούς το έργο στον τομέα των υδρογονανθράκων, που ξεκίνησε ο Γιάννης Μανιάτης. Στο τρίμηνο που πέρασε, ολοκληρώθηκε η διαδικασία επιλογής αναδόχου για τη γεωφυσική διασκόπηση υψηλής τεχνολογίας σε μεγάλη έκταση νότια της Κρήτης και στο Ιόνιο, σε μία θαλάσσια επιφάνεια 40% μεγαλύτερη από εκείνη όλης της ηπειρωτικής Ελλάδας. Μόνο η περιοχή ερευνών νότια της Κρήτης καλύπτει επιφάνεια όση του Βελγίου ή τέσσερις φορές μεγαλύτερη της ίδιας της Κρήτης.

Η επιχείρηση αυτή είναι και μία προσωπική δικαίωση για μένα -επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, καθώς έχουμε την ίδια προπαίδεια- να αναπολήσω την πρόταση και επιμονή μου πριν τριάντα χρόνια -είναι μία δικαίωση αυτή, θέλω να ιδρυθεί στην Κρήτη, στα Χανιά, στο εκεί τότε νέο Πολυτεχνείο, το Τμήμα Μηχανικών Ορυκτών Πόρων, όταν τότε πάρα πολλοί θεωρούσαν την πρωτοβουλία άνευ αντικειμένου και προοπτικής ή ως μία ακαδημαϊκή εμμονή εκτός τόπου και χρόνου. Τα ελληνικά πανεπιστήμια δεν είναι για πέταμα, κυρίες και κύριοι Βουλευτές.

Ήδη το ερευνητικό σκάφος «NORDIC EXPLORER» της νορβηγικής PGS, μετά την άδεια ερευνών που υπέγραψα πριν μερικές μέρες, θα βρίσκεται στην Πάτρα την Κυριακή -αύριο δηλαδή- για να αρχίσει τις γεωφυσικές έρευνες, που θα μας οδηγήσουν στην παραχώρηση οικοπέδων για εντοπισμό υδρογονανθράκων στην περιοχή κατά τα μέσα του 2014.

Επιπλέον, την περίοδο του τετραμήνου προχωρήσαμε τη διαδικασία παραχώρησης δικαιωμάτων τοπικής έρευνας και εξόρυξης υδρογονανθράκων με το σύστημα ανοιχτής θύρας για το Κατάκολο, τον Πατράϊκο και τα Γιάννενα και σύντομα θα ανακοινωθούν οι αναδόχοι των περιοχών.

Άλλος βασικός πυλώνας της πολιτικής μας ήταν η ανάπτυξη ενός δικτύου επαφής και συνεργασίας με τους Δήμους, για τα θέματά τους, αρμοδιότητας ΥΠΕΚΑ, που χρονίζουν, εμπλέκονται ή λιμνάζουν στους βαρείς και δυσκίνητους μηχανισμούς του Υπουργείου. Ιδρύσαμε στο γραφείο Υπουργού μια ομάδα υποστήριξης Δήμων, ένα είδος Συνηγόρου του Δήμου, η οποία σε συνεργασία και αλληλεπίδραση με την ΚΕΔΕ συλλέγει θέματα και προβλήματα, τα κωδικοποιεί, τα επεξεργάζεται, τα αξιολογεί, τα εντοπίζει στους μηχανισμούς του Υπουργείου και φροντίζει για την απεμπλοκή τους, σε συνεργασία με τις τρεις γενικές και τις τρεις ειδικές γραμματείες του ΥΠΕΚΑ και τις ανάλογες υπηρεσίες μας ή τους εποπτευόμενους φορείς, κυρίως το Πράσινο Ταμείο.

Με το σύστημα αυτό, το οποίο αποκτά ψηφιακό διαδικτυακό χαρακτήρα, εντοπίζουμε και τυχόν δυσλειτουργίες από την εφαρμογή του «Καλλικράτη» σε θέματα περιβάλλοντος, προκειμένου να αντιμετωπιστούν κατάλληλα και διυπουργικά σε επαφή πάντα με την ΚΕΔΕ. Μέχρι τώρα, μέσα στο μικρό χρόνο που λειτουργεί το σύστημα μας, μόλις δύο μήνες, πάνω από το 10% των Δήμων της χώρας αλληλεπίδρασε με το Υπουργείο μας με θετική αποδοχή των δημάρχων και της ΚΕΔΕ.

Προσπαθήσαμε να περιορίσουμε τη μάλιστα της σπατάλης. Έγινε καταγραφή κάθε είδους εισφορών σε διεθνείς φορείς, άλλοτε επιβεβλημένες από τις υποχρεώσεις μας και άλλοτε εθελούσιες, που επιβάρυναν αδικαιολόγητα οι δεύτερες τον προϋπολογισμό.

Προχωρήσαμε σε δραστηριότητα περιστολής των εθελούσιων εισφορών σε διεθνείς φορείς, που δεν μας ζητούσαν καν συνδρομή. Αυτή η συντονισμένη προσπάθεια είχε ως αποτέλεσμα μια πρώτη εξοικονόμηση δαπανών με περιθώριο για περαιτέρω μειώσεις τα επόμενα χρόνια.

Προσπαθούμε να αξιολογούμε με προσοχή τις κοστοβόρες συμμετοχές του Υπουργείου και εκπροσώπων του στο εξωτερικό, σε διεθνή συνέδρια και διεθνή φόρα, όταν η συμμετοχή αυτή δεν είναι πάντα ανταποδοτική για το έργο του Υπουργείου, το επιστημονικό του προσωπικό, τη βελτίωση λειτουργίας του και την ανάπτυξη των οριζόντων του στις διεθνείς εξελίξεις.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, τέσσερις μήνες πριν, εδώ, ενώπιόν σας, είχα πει ότι η Ελλάδα μπορεί να βγει από αυτήν την πρωτοφανή κρίση. Ποια Ελλάδα, όμως; Αυτή που μας έφερε έως εδώ με ευθύνη πολλών, άλλων μεγαλύτερη και άλλων μικρότερη; Ή μήπως μια νέα Ελλάδα του αύριο που θα κοιτάει μπροστά, γνωρίζοντας καλά τι πέρασε στο παρελθόν, αναπτύσσοντας μαζί με τα ποσοτικά και τα ποιοτικά χαρακτηριστικά που ανέφερα στην αρχή της παρέμβασής μου. Μια Ελλάδα εξωστρεφή που δεν φοβάται να αντικρίζει και να κατανόει την πραγματικότητα και τον κόσμο που την περιβάλλει. Μια Ελλάδα με ένα άλλο κράτος ευφυές, λιτό, φιλικό και δημιουργικό και με έναν ιδιωτικό τομέα που θα συνδυάζει το θεμιτό κέρδος με το δημόσιο συμφέρον. Με μια νέα γενιά που θα τη μάθουμε επιτέλους από τα θρανία να γίνει δημιουργική και της οποίας δεν θα συνεχίζουμε να καίμε την εφηβεία στο σημερινό γυμνάσιο και λύκειο, εγκαθιστώντας στον εγκέφαλο των παιδιών μας το τσιπάκι της παπαγαλίας που θα τα συνοδεύει σε μεγάλο μέρος της μετέπειτα ζωής τους, με τις γνωστές συνέπειες.

Μια Ελλάδα ψυχραιμία, λιγότερη, φλύαρη, ήρεμη και συνεκτική, η οποία θα πρέπει, το ταχύτερο δυνατό, να μπει στον αιώνα και στον κόσμο που την περιβάλλει και να ανταγωνιστεί τους άλλους, χωρίς πλέγματα και φοβίες. Όπως ακριβώς το κάνουν πολλά παιδιά της, πολλά παιδιά μας, όταν φεύγουν μακριά της, για να διακριθούν εκεί που βρίσκουν τις κατάλληλες συνθήκες. Νομίζω ότι μια τέτοια Ελλάδα θα προτιμούσαν οι περισσότεροι συμπολίτες μας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, κ. Παύλος Σιούφας.

**ΠΑΥΛΟΣ ΣΙΟΥΦΑΣ:** Η συζήτηση για τον φετινό Προϋπολογισμό γίνεται αμέσως μετά την ψήφιση από τη Βουλή του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής 2013-2016. Ενός προγράμματος που όπως καταδέχτηκε από τα όσα αναφέρθηκαν και εκτέθηκαν κατά τη συζήτηση που διεξήχθη εδώ αποτελεί το μόνο δρόμο για την έξοδο της χώρας από τη μεγαλύτερη κρίση στη μεταπολεμική περίοδο.

Το λυπηρό είναι ότι εκτός από την πρόταση που διατυπώνεται από το πρόγραμμα αυτό, αν εξαιρεθεί η θέση του Κομμουνιστικού Κόμματος, που είναι η γνωστή του απομονωτισμού της χώρας, καμμία άλλη πρόταση δεν ακούστηκε για τον τρόπο εξόδου από την κρίση. Ακούστηκαν προσκλήσεις από κόμματα της αντιπολίτευσης να μην ψηφίσουμε τα μέτρα, αλλά δεν ακούσαμε λέξη για το τι θα επακολουθήσει την καταψήφιση του νομοσχεδίου.

Είδαμε, όμως, κόμματα της Αντιπολίτευσης να είναι «και με τον χωροφύλαξ και με τον αστυφύλαξ» ή άλλως «και με το Θεό και με τον Μαμωνά». Τι είδαμε και τι ακούσαμε την περασμένη Τετάρτη εδώ στο Κοινοβούλιο; Αναρθρες κραυγές, λαϊκίστικες και προπαγανδιστικές κορώνες, κούφια λόγια, συνωμοσιολογίες και κυρίως πολλά ψέματα. Ευτυχώς που αυτή τη φορά τουλάχιστον δεν ακούσαμε για αεροψεκασμούς και για Νεφελίμ.

Κυρίες Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σε ένα ασταθές και ανήσυχο παγκόσμιο οικονομικό περιβάλλον, το οποίο εδώ και τέσσερα χρόνια βρίσκεται στη δίνη μιας μεγάλης οικονομικής κρίσης και μέσα στην οποία κρίση βρίσκεται και η πατρίδα μας, η Κυβέρνηση της πολιτικής και εθνικής συνευθύνης ανέλαβε εδώ και πέντε μήνες να χειριστεί μια δύσκολη έως εφιαλτική κατάσταση.

Για πέμπτη χρονιά η οικονομία μας είναι βυθισμένη στην ύφεση. Η ανεργία βρίσκεται σε πρωτοφανή ύψη και ειδικότερα στους νέους και στις νέες. Τα εισοδήματα των εργαζομένων και των συνταξιούχων έχουν μειωθεί σημαντικά. Το δημόσιο χρέος, παρά την αναδιάρθρωση, εξακολουθεί να μας πνίγει. Ο λόγος χρέους προς ΑΕΠ αυξάνεται, αφού μειώνεται το ΑΕΠ.

Όμως σήμερα υπάρχουν στον ορίζοντα μερικά αισιόδοξα μηνύματα, όπως η αλλαγή της διεθνούς εικόνας της Ελλάδας και ο τρόπος αντιμετώπισής της από τις άλλες ευρωπαϊκές χώρες, η καλή εκτέλεση του προϋπολογισμού του έτους 2012, η άνοδος των εξαγωγών η αυξανόμενη επιστροφή των καταθέσεων στις τράπεζες καθώς και το ενδιαφέρον ξένων επενδυτών που βεβαιώθηκε πρόσφατα με το ενδιαφέρον παγκόσμιων κολοσσών για τις ΔΕΠΑ. Μένει τώρα, μετά την έγκριση του μεσοπρόθεσμου πλαισίου, να προχωρήσουμε γρήγορα και με σωστά βήματα για την επανεκκίνηση της οικονομίας, που εκτός των άλλων θα δημιουργήσει ελπίδα στο λαό και θα μεταβάλει το σημερινό άσχημο ψυχολογικό κλίμα.

Ο Προϋπολογισμός του 2013 έχει ορισμένα ιδιαίτερα χαρακτηριστικά θετικά και αρνητικά. Τα θετικά είναι τα εξής: Μειώνεται περαιτέρω το έλλειμμα που θα φτάσει στο 5,2% του ΑΕΠ. Εμφανίζεται πρωτογενές πλεόνασμα σε ποσοστό 0,4% του ΑΕΠ ή περίπου 750 εκατομμύρια ευρώ. Μειώνεται ακόμη περισσότερο ο πληθωρισμός που θα φτάσει στο 0,8%. Παρουσιάζεται μεγαλύτερος εξορθολογισμός των δημοσίων δαπανών που θα περιοριστούν στα 62,65 δισεκατομμύρια, μειωμένες κατά 6 δισεκατομμύρια σε σχέση με φέτος.

Τα αρνητικά του χαρακτηριστικά είναι: Η διατήρηση λόγω της δημοσιονομικής προσαρμογής της ύφεσης, η οποία όμως και αυτή θα παρουσιάσει πτώση, η αύξηση της ανεργίας, η μείωση των δημοσίων εσόδων από άμεσους ή έμμεσους φόρους, η αύξηση σε ποσοστό του ΑΕΠ του δημόσιου χρέους που θα φτάσει στο 180%, η ύφεση από 6,4% το 2012 θα είναι το 2013 στο 4,5% και σύμφωνα με τη προ ολίγων ημερών φθινοπωρινή εκτίμηση θα φτάσει στο 4%. Τέλος, η ανεργία θα ανέβει στο 22,8%.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σημαντική θέση στην εφαρμοζόμενη πολιτική για το 2013 έχει το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και η αξιοποίηση της κρατικής περιουσίας που πρέπει να κινηθούν με γρήγορους ρυθμούς. Και αυτό, γιατί αποτελούν μια από τις προϋποθέσεις για την επανεκκίνηση της οικονομίας και ένδειξη σταθερότητας και απομάκρυνσης από τον κίνδυνο επιστροφής σε εθνικό νόμισμα.

Η δημιουργία κλίματος σταθερότητας θα επιτρέψει σε αυτούς που απέσπραν καταθέσεις από τις τράπεζες, να τις επιστρέψουν σε αυτές, συμβάλλοντας με τη σειρά τους στην αύξηση της ρευστότητας του τραπεζικού συστήματος. Έτσι, σε συνδυασμό με την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών και με τη διάθεση 4 περίπου δισεκατομμυρίων στην πραγματική οικονομία από τα 31,5 δισεκατομμύρια της δόσης, είναι βέβαιο ότι θα οδηγηθούμε στο ζητούμενο, δηλαδή στην επανεκκίνηση. Επανεκκίνηση που συνδυαζόμενη με τις αναγκαίες αναπτυξιακές πρωτοβουλίες, μέσω του δημοσίων επενδύσεων και της αξιοποίησης του ΕΣΠΑ, σίγουρα θα οδηγήσει στο επόμενο στάδιο, δηλαδή στην ανάκαμψη της οικονομίας.

Όμως, υπάρχουν σήμερα ζητήματα που είναι ιδιαίτερα σημαντικά που προβληματίζουν και ανησυχούν και εμάς και το λαό. Περιμένουμε όλοι να δούμε τον τρόπο που θα γίνει η ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών. Όταν το συνολικό ποσό των 50 δισεκατομμυρίων ευρώ το χρεώνεται ο ελληνικός λαός, είναι εύλογο και φυσικό να αναμένουμε με ιδιαίτερη αγωνία τον τρόπο αυτόν της ανακεφαλαιοποίησης, ο οποίος δεν μπορεί με κανέναν τρόπο να γίνει σε βάρος των Ελλήνων και του δημοσίου συμφέροντος.

Περιμένουμε επίσης αλλαγές στο πολιτικό σύστημα, αλλαγές που θα περιλαμβάνουν ένα νέο νόμο περί ευθύνης Υπουργών,

ώστε αυτοί να αντιμετωπίζονται όπως όλοι οι πολίτες. Περιμένουμε τη μείωση του αριθμού των Βουλευτών σε διακόσιους. Περιμένουμε την αλλαγή στο ζήτημα της ασυλίας των Βουλευτών. Περιμένουμε αλλαγές και μάλιστα κατά προτεραιότητα στο θέμα του τρόπου ελέγχου των τιμών, ώστε να παύσουν τα καρτέλ της αγοράς να διαμορφώνουν ανεξέλεγκτα τις τιμές των ειδών πρώτης ανάγκης. Περιμένουμε τις αλλαγές για να επικρατήσει επιτέλους η λογική σε αυτόν τον τόπο. Γιατί δεν είναι νοητό ένα τεράστιο αναπτυξιακό έργο που θα αλλάξει τη ζωή μιας ολόκληρης περιφέρειας της Θεσσαλίας και όχι μόνο, ένα έργο όπως είναι ο Αχελώος για το οποίο δαπανήθηκαν τεράστια ποσά από την Ελλάδα και την Ευρώπη, να μη λειτουργεί, γιατί επικρατεί ο παραλογισμός των ολίγων. Περιμένουμε ενίσχυση και ανάληψη όλων των πρωτοβουλιών για να γίνει ξανά ελκυστική η περιφέρεια για τους νέους που ζουν στα μεγάλα αστικά κέντρα και θέλουν να γυρίσουν στην ύπαιθρο για να επιχειρήσουν.

Ο Προϋπολογισμός που συζητείται -και αύριο θα τεθεί υπό την έγκριση της Βουλής- αποτυπώνει μια μεγάλη εθνική προσπάθεια με στόχους την οριακή βελτίωση ορισμένων σημαντικών δεικτών της οικονομίας, όπως του ελλείμματος, της ύφεσης, του πληθωρισμού. Οι βελτιώσεις αυτές σε συνδυασμό με την -επιτέλους- υλοποίηση των μεταρρυθμίσεων δημιουργούν την πεποίθηση, ότι θα υπάρξει «φως στο τούνελ» καθώς και τη βεβαιότητα ότι οι θυσιές του ελληνικού λαού θα δώσουν θετικά αποτελέσματα και δεν θα πάνε τελικά χαμένες. Δίνουν την ελπίδα ότι η ώρα της ανάκαμψης της οικονομίας πλησιάζει.

Σας ευχαριστώ που με ακούσατε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Το λόγο έχει, ο συνάδελφος Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, κ. Νάσος Αθανασίου.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Προϋπολογισμός 2013, ίσον λιτότητα 2013. Και το τραγούδι της Κυβέρνησης είναι: «Εμείς είμαστε υπεύθυνοι, εσείς ανεύθυνοι. Εμείς είμαστε συνετοί, εσείς λαϊκιστές». Οι οικονομολόγοι του ΣΥΡΙΖΑ, δεν σας κάνουν. Εντάξει, αγνοήστε τους. Ο Πολ Κρούγκμαν σας κάνει; Υπό τον τίτλο «Η ευρωπαϊκή παραφροσύνη της λιτότητας» γράφει: «Με την ανεργία στα επίπεδα του μεγάλου κραχ και τη μεσαία τάξη να ψάχνει στα σκουπίδια, η λιτότητα στην Ελλάδα έχει ήδη φτάσει πολύ μακριά. Η αλήθεια είναι ότι οι διαδηλωτές έχουν δίκιο. Περισσότερη λιτότητα δεν υπηρετεί κανένα χρήσιμο σκοπό. Εδώ οι πραγματικά παράλογοι παίκτες είναι οι δήθεν σοβαροί πολιτικοί και οι άλλοι επίσημοι, που απαιτούν όλο και περισσότερο πόνο».

Σας ερωτώ: Ο ΣΥΡΙΖΑ έβαλε τον Κρούγκμαν να γράψει ότι οι διαδηλωτές έχουν δίκιο, ότι οι δήθεν σοβαροί πολιτικοί παραλογίζονται; Για εσάς το λέει. Δεν μιλάω προσωπικά. Μάλιστα, εκείνοι που θα επέτρεπε να το ακούσουν δεν είναι εδώ. Η «ΑΥΓΗ» δεν σας αρέσει, εντάξει, αγνοήστε την. Η «NEW YORK TIMES» σας κάνει; Αυτήν αντιγράφω.

Η κ. Μέρκελ, η βασική αρχιτέκτονα στην αυτοκαταστροφική διαχείριση της κρίσης χρέους, προσποιείται ότι μεγαλύτερες δόσεις λιτότητας θα εξυγιάνουν την οικονομία της Ελλάδας και της Ευρώπης.

Η προσέγγισή της δεν θα αποδώσει. Κάνουν λάθος όσοι συνδυάζουν θεμιτές μεταρρυθμίσεις στην αγορά με ολέθριες απαιτήσεις για μέτρα λιτότητας, αναγκάζοντας όλους τους Έλληνες να υποφέρουν, χωρίς προοπτική ανακούφισης. Η Ευρώπη τους ενώνει εναντίον των μεταρρυθμίσεων. Δηλαδή, η λιτότητα σκοτώνει τις μεταρρυθμίσεις.

Ο Σταθάκης και ο Τσακαλώτος δεν σας κάνουν. Σύμφωνα, κλείστε τα αυτιά σας. Ο Τζέφρι Σακς, σύμβουλος του Γιώργου Παπανδρέου ως πρωθυπουργού, σας κάνει;

Το «ΒΗΜΑ» στις 11 Σεπτεμβρίου του 2011 λέει: «Η Ελλάδα πρέπει να δράσει. Δεν μπορούν να της ζητούν το αδύνατο. Η Ελλάδα πρέπει να πει «όχι», να πει «ως εδώ και μη παρέκει, αν μας πιέσετε περισσότερο θα οδηγηθούμε σε χρεοκοπία. Τούτο δεν θα ωφελήσει κανέναν. Υπάρχουν όρια. Δεν μπορούμε να καταστρέψουμε τη χώρα μας», λέει ο Σακς -που δεν είναι Έλληνας- ότι θα πρέπει να κάνουν οι Έλληνες. «Δεν μπορούμε να καταστρέψουμε τη χώρα μας». Αυτό κάνετε με τον Προϋπολογισμό σας, καταστρέφετε τη χώρα για να τη σώσετε.

Ο κ. Παπανδρέου πήρε από τον Τζέφρι Σακς τη συμβουλή «Πες' τους, όχι». Ο Σακς είναι μέλος του ΣΥΡΙΖΑ; Και να ήταν μόνο ο Σακς και ο Κρούγκμαν.

«Δεν μπορείτε να σβήσετε την οικονομική ιστορία του τελευταίου ενάμιση αιώνα», βοούν οι οικονομικές σχολές, στις οποίες πολλοί από εσάς στέλνετε τα παιδιά σας, καταβάλλοντας ετησίως διδάκτρα τουλάχιστον 50.000 δολαρίων. «Ποτέ, καμμία οικονομική κρίση δεν ξεπεράστηκε με λιτότητα» προσθέτουν.

«Δεν υπάρχει άλλη πρόταση», λέτε, «αυτό που κάνουμε αποτελεί μονόδρομο». Καλά, στο διανοητικό ελληνοβουαρικό χωριό σας δεν έχει φτάσει ακόμα η είδηση ότι προχθές έγιναν εκλογές στις Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής. Και μια άλλη πρόταση -που δεν είναι δική μας, αλλά άλλη πρόταση πάλι- ανθρωπιάς και ελπίδας, νίκησε κατά κράτος;

Κύριοι Υπουργοί, αν έχετε τριτοκοσμικό πτυχίο, κρατήστε το. Αν έχετε από εκείνα που υπογράφουν οι αριστοί της οικονομικής σκέψης, παραδώστε το αμέσως. Δεν φταίει σε τίποτα το Αμχερστ, αν ο κ. Σαμαράς συναίνεσε στο λάθος. Είστε ανήμποροι -αν όχι ανίκανοι- και το ξέρετε. Απόδειξη; Είστε ανίκανοι και το ξέρετε και γι' αυτό θα προσλάβετε πάλι αξίους ανθρώπους, όπως ο Γκιουλάτι, καθηγητής στη νομική σχολή των Duke University και ο Λι Μπουχάιτ, ο κορυφαίος από τους δικηγόρους που ασχολούνται με υποθέσεις δημοσίου χρέους. Αυτούς πληρώσατε αδρά -το ξέρετε το ΠΑΣΟΚ;- για να βγάλουν πέρα το αγγλιστί λεγόμενο «bailout». Πόσοι Βουλευτές του ΠΑΣΟΚ το ξέρουν; Μόνοι σας δεν μπορούσατε αν και κακή τη μοίρα, ορισμένοι από σας διδάσκετε τα παιδιά μας στα πανεπιστήμια. Τον Γκιουλάτι και τον Μπουχάιτ πληρώσατε, που έχουν δικηγορική εταιρεία, για να τα βγάλουν πέρα.

Κύριοι του ΠΑΣΟΚ, γιατί διαμαρτύρεστε; Δεν είναι ο κ. Σημίτης που είπε ότι ήταν πολιτικά μοιραίο λάθος το μνημόνιο; Λαϊκιστής ήταν κι αυτός; Ανεύθυνος ήταν κι αυτός; Δεν ξέρω, δικά σας είναι αυτά, βρείτε τα. Εγώ εκείνο που άκουσα στο καφενείο είναι ότι ήταν αφελής, αφού δεν ήξερε τι κάνουν οι Υπουργοί του πίσω από την πλάτη του.

Τη μεγαλύτερη καταδίκη σας, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, δεν την απήγγειλε ο ΣΥΡΙΖΑ. Την πιο ηχηρή περιγραφή της ανικανότητάς σας έκανε μόνοφραστικά ο Γκόρντον Μπράουν, ο τέως μακρόβιος Υπουργός Οικονομικών και βραχύβιος πρωθυπουργός της Βρετανίας: «Τους πρώτους μήνες του 2010 το δημοσιονομικό πρόβλημα της Ελλάδας λυνόταν με μόλις 30.000.000.000 ευρώ» είπε. Εξυπακούεται, αν η Ελλάδα διέθετε ικανούς κυβερνήτες ή έστω διαχειριστές.

Κύριε Πρόεδρε, δεν ξέρω αν ο Πρωθυπουργός αγόρασε το «i-phone 5» που πρόσφατα παρουσίασε η «APPLE», εταιρεία που δεν είναι αεριτζιδίκι, δεν είναι σαν αυτές στις οποίες η Κυβέρνηση δωρίζει τράπεζες και άλλη κρατική περιουσία.

Σύμφωνα με την «J.P. MORGAN» το «i-phone 5» θα προσδώσει σημαντική ώθηση στην αμερικανική οικονομία, αυξάνοντας την ανάπτυξη κατά δύο επόμενα τρίμηνα έως και μισή μονάδα. Γιατί θα συμβεί αυτό; Απλούστατα, γιατί ο κόσμος θα βγει να ξοδέψει. Ξοδεύοντας για μια συσκευή τσέπης, εκατομμύρια άνθρωποι θα επαληθεύσουν τον Κέυνς χωρίς ίσως να ξέρουν τίποτα γι αυτόν. Διότι ο Κέυνς, είναι που είπε ότι σε μια βυθιζόμενη οικονομία, η κυβέρνηση πρέπει να αυξάνει και όχι να μειώνει τις δαπάνες της. Εσείς πόσα μαγαζιά, πόσα σπίτια θα κλείσετε ακόμη γονατίζοντας εμπρός στην κυρία Μέρκελ;

Και η τελευταία παρατήρηση. Ρωτάτε, ποια είναι η δική σας λύση, τι προτείνετε εσείς στην αριστερή πτέρυγα; Θα την βρείτε εδώ γύρω στο πιο κοντινό βιβλιοπωλείο. Ο πολιτικός δεν πάει μια βόλτα στο φεγγάρι για να βρει λύσεις. Αν δεν πάσχει από ναπολεοντισμό, όπως ο κ. Βενιζέλος, ο πολιτικός ανοίγει το βιβλίο της ιστορίας. Πώς αντιμετωπίστηκαν μέχρι σήμερα οι οικονομικές κρίσεις, στην Αργεντινή, στην Ασία, πριν και μετά τους δύο Παγκοσμίους Πολέμους; Αυτό θα ήταν το σωστό. Αλλά το σωστό δεν σας το επιτρέπει η φράση Μέρκελ. Όταν, λοιπόν, ρωτάτε, τι προτείνουμε εμείς, κατά βάθος ρωτάτε πώς θα την αντιμετωπίσουμε τον εκβιασμό της φράσης Μέρκελ. Ο κ. Σαμαράς υπέκυψε στον εκβιασμό, συναίνεσε σε εκείνο που θεωρούσε λάθος.

Όσοι πίστεψαν στην Ευρώπη, δεν πρέπει να υποκύψουν. Οφείλουν να καταγγείλουν τη φράση Μέρκελ ακόμα και μέσα στη



Γερμανία; Πώς το λένε δηλαδή; «Frau Merkel zerstört Europa», δηλαδή «Η κ. Μέρκελ καταστρέφει την Ευρώπη».

Η κ. Μέρκελ καταστρέφει την Ευρώπη. Ο κ. Παπούλιας της το είπε; Αμφιβάλλω! Ο παλιός Καραμανλής πιθανότατα θα της το έλεγε. Ο παλιός Παπανδρέου ίσως θα της το έλεγε κι αυτός. Γιατί εκνευρίζεστε που σήμερα της το λέει ο ΣΥΡΙΖΑ;

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, σαράντα πέντε μαθητές και μαθήτριες και τέσσερις εκπαιδευτικοί τους από το Μουσικό Σχολείο Τρικάλων.

Η Βουλή τους καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Βουλευτής από τη Νέα Δημοκρατία, κ. Κωνσταντίνος Κουτσογιαννακόπουλος.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ομολογώ ότι είναι εξαιρετικά ενδιαφέροντα τα όσα τελευταία ακούστηκαν από τους τρεις τελευταίους ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ, τις δύο αξιότιμες κυρίες και τον κ. Αθανασίου.

Ειλικρινά, μετά την τοποθέτηση των δύο κυριών, ησύχασα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Γ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΧΡΗΣΤΟΣ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΑΚΗΣ**)

Ησύχασα γιατί βεβαιώθηκα ότι η οπτική σύμφωνα με την οποία ο ΣΥΡΙΖΑ προσεγγίζει το καταστροφικό της πολιτικής μας, δεν είναι τίποτε άλλο παρά η μαρξιστική, λενινιστική προσέγγιση και ανάλυση ή κατά την άλλη εκδοχή της κ. Διώτη, η σπαρτακίστικη της Ρόζας Λούξεμπουργκ. Εξακολουθούν να προσεγγίζουν τα γεγονότα της παγκόσμιας διακυβέρνησης με τις αναλύσεις, τα δεδομένα των προ αιώνας δεκαετιών.

Τον κίνδυνο αυτό τον είχε αντιληφθεί ο κ. Αθανασίου, γι' αυτό προσπάθησε πάρα πολύ καλά να μας φέρει στο προσκήνιο σύγχρονους οικονομολόγους και αναλυτές, μάλιστα δε χρησιμοποιώντας πάρα πολλούς από τη μητρόπολη του καπιταλισμού, την Ουάσιγκτον ή την Νέα Υόρκη, κατά βάση όμως προτεστάντες και ίσως έναν ρωμαιοκαθολικό.

Εγώ, λοιπόν, ο οποίος δεν είμαι οικονομολόγος –είμαι δικηγόρος της μαχόμενης δικηγορίας όπως έχω ξαναπεί– με τα λίγα οικονομικά που έχω διδαχθεί στη νομική –δημόσια οικονομική– και αυτοδίδακτος κατά τα λοιπά, λέω ότι αυτός ο τόπος από το 1823 και έπειτα που πήρε το πρώτο δάνειό του, ετέλεσε εν πτωχεύσει, με τούτη εδώ, πέντε φορές.

Ο Τρικούπης ακολουθήσε τη συνταγή τη μη μονεταριστική. Πήρε δάνεια να τα ρίξει στην αγορά, στα έργα υποδομής και αναπτύξεως και πτώχευσε ταχύτερα απ' ό,τι πτώχευσε ο Βενιζέλος, ο οποίος έβγαλε πέρα τρεις πολέμους. Διότι ο Βενιζέλος έβγαλε και τους Βαλκανικούς, έβγαλε και τον Παγκόσμιο, αλλά έβγαλε και τη Μικρασιατική Καταστροφή, για να φτάσουμε μετά το 1932, όταν έλαβε τη σκυτάλη ο Μεταξάς το 1936, να κάνει πράγματι αυτά τα ιστορικά που περιέγραψε ο κύριος της Χρυσής Αυγής προχθές, να πάει στο Διεθνές Δικαστήριο για το θέμα του δανείου. Προσέξτε, όμως, ούτε καν ο Μεταξάς διέγραψε μονομερώς χρέος, αλλά δυστυχώς ήταν και ο πρώτος που έβαλε χέρι στα ασφαλιστικά ταμεία, για να μπορέσει να πάρει χρήματα, δανειζοντας το κράτος.

Τι θέλω να πω; Θέλω να πω ότι καλό είναι να ξεκινήσουμε με τα απλά, με τα καθ' ημάς, με αυτά που υπαγορεύει το κατά φύσιν, αυτά που δίδαξαν οι δικοί μας, ο Πλάτωνας, ο Αριστοτέλης, ο Θουκυδίδης και οι μετέπειτα, ο Κοραής, ο Καποδίστριας. Ας ακολουθήσουμε το κατά φύσιν και την κοινή λογική.

Είναι θαυμάσιες οι υπεραναλύσεις αλλά είναι οι επέκεινα. Ξέρете, οι κύριοι με τα μαθηματικά, με τα λογιστικά και όλα αυτά, είναι εξαιρετικά επικίνδυνοι. Επιφανείς επιστήμονες και αναλυτές τεράστιοι και κολοσσιαίοι ήταν αυτοί που δημιούργησαν το τρομερό μόρφωμα του διαστροφικού μετακαπιταλισμού των παρα-

γώνων και όλων αυτών που καταστρέφουν σήμερα την πραγματικότητα.

Οποία σχέση μπορεί να έχει κανείς με όλα αυτά; Ας έρθουμε στα καθ' ημάς.

Τα καθ' ημάς, λοιπόν, είναι ότι όπως σε ένα σπίτι λείπει κάποια στιγμή ένα εισόδημα, έτσι και τώρα πρέπει να κάνουμε τις αναπροσαρμογές μας για να μπορέσουμε να δούμε από εδώ και πέρα πώς θα νοικοκυρευτούμε και τι θα κάνουμε.

Σε αυτές τις περιπτώσεις, λοιπόν, από το απλό νοικοκυριό μέχρι το κάθε κράτος, ο καθένας κάθεται και κάνει τον προϋπολογισμό του. Προϋπόθεση πρώτη είναι αυτόν τον προϋπολογισμό να τον κάνει με ρεαλισμό. Δεύτερον, να τον κάνει εξασφαλίζοντας τη συμμετοχή των λοιπών μελών της οικογενείας. Και τρίτον, να είναι αποφασισμένος με τόλμη να υλοποιήσει τα όσα θα αποφασίσει.

Εδώ έχουμε το πρώτο και το τρίτο στοιχείο. Το τρίτο το έχουμε μονομερώς. Το έχει η κυβερνητική πλειοψηφία, η οποία δέχεται έναν απίστευτο, απίθανο –ειλικρινώς δεν τον περίμενα, δεν τον φανταζόμουν, δεν τον διανοούμουν– καταγισμό, ένα μπαράζ επιθέσεων από την Αντιπολίτευση. Το είδαμε την προηγούμενη Τετάρτη τι μορφή και τι χαρακτήρα είχε, τόσο, που ειλικρινά σας το λέω κύριοι συνάδελφοι, από καρδιάς το καταθέτω, με τρόμαξε.

Η ομιλία μου δεν είναι ακριβώς αυτή που ήθελα. Προσαρμοστικά σε τούτα εδώ.

Αλλά θα ήθελα να σας ρωτήσω, αγαπητέ μου κύριε Λαφαζάνη –και ειλικρινά και σας συμπαθώ και σας εκτιμώ– το εξής: Θεωρείτε τους συναδέλφους σας της κυβερνητικής πλειοψηφίας μαύρο μπλοκ; Δηλαδή, πού θα πάμε; Στα μαύρα γεράκια με τα νύχια τα γαμπιά και τους άλλους; Εκεί θα πάμε. Για όνομα του Θεού!

Όσον αφορά τον Παναγιώτη τον Καμμένο: Όποιος δεν συμμερίζεται τις απόψεις του Παναγιώτη Καμμένου είναι προδότης, δούλος και υποτελής!

Κοιτάξτε, αν τα δει κανείς σε ένα επίπεδο πρώιμου λαϊκισμού, εντάξει το ξεπερνάει. Εάν όμως δεν είναι αυτό και είναι μία υποθήκη άλλου περιοχόμενου και άλλου χαρακτήρα, τότε τα πράγματα μπορούν να εξελιχθούν επικίνδυνα.

Εμείς σας το ξεκαθαρίζουμε και το απέδειξε και η στάση μας προχθές, δεν θα ακολουθήσουμε. Αλλά να είστε βέβαιοι ότι εάν χρειαστεί, θα απαντήσουμε, όπως θα απαντήσουμε και απαντάμε και στη Χρυσή Αυγή.

Ειπώθηκε κάτι ως ακολουθία. Προσέξτε τα σας παρακαλώ. Βγήκε ο κ. Τσίπρας και ζήτησε εκλογές. Βγήκε ο κ. Μαρίας και δήλωσε ότι θέλει κυβέρνηση εθνικής ενότητας, χωρίς να λέει εάν θέλει και εκλογές μαζί ή όχι. Ίσως είναι περιττό, μιας και μαζί χειροκροτούσατε...

**ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑΣ (ΝΟΤΗΣ) ΜΑΡΙΑΣ:** Σωτηρίας.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΟΥΤΣΟΓΙΑΝΝΑΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Όπως θέλετε πείτε την.

Χθες λέχθηκε κάτι καταπληκτικό, που δεν άκουσα κανέναν να το συζητήσει και να το σχολιάζει. Έγινε πρόταση να υπάρξει –αν το κράτησα ακριβώς– μία ανεξάρτητη επιτροπή διακυβέρνησης.

Ερωτώ: Τι είναι αυτό; Μετά την αριστεροποίησή τους, η οποία έγινε πολύ πρόσφατα δημοσίως και τηλεοπτικώς από τον Αρχηγό τους τον κ. Μιχαηλιάκο, ότι είναι αριστερός –και κατ' επέκταση είναι και η Χρυσή Αυγή αριστερή– προτείνουν τούτο εδώ; Τι είναι αυτό; Θα ήθελα πράγματι να μας το εξηγήσουν οι συνάδελφοι της Χρυσής Αυγής. Τι είναι αυτή η επιτροπή; Από ποιους θα αποτελεστεί; Ποιοι θα συμμετέχουν; Θα έχει διακοινοβουλευτικό χαρακτήρα; Δεν θα έχει; Υπό ποιες ειδικές συνθήκες θα λειτουργήσει;

Κλείνοντας –γιατί καθυστέρησα και δεν θέλω να καταχρώμαι του χρόνου– θα σας πω ένα πράγμα. Ας σταματήσουμε την καταστροφολογία. Μπορείτε να πείτε για την Κυβέρνηση και για εμάς πολλά. Μη το λέτε όμως με τον τρόπο που το λέτε.

Έκκληση απευθύνω για την Ελλάδα, όχι για εμάς. Εμείς αντέχουμε και θα αντέξουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Ρεθύμνου της Νέας Δημοκρατίας κ. Ιωάννης Κεφαλογιάννης.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι δεν θα αναφερθώ στην ομιλία μου τόσο σε ποσά και αριθμούς για δύο βασικούς λόγους. Πρώτον, επειδή έχουν προηγηθεί επτά γενικοί εισηγητές και δεκατρείς ειδικοί εισηγητές απ' όλα τα κόμματα που εξήντησαν από τη δική τους οπτική ο καθένας κάθε πτυχή του υπό ψήφιση Προϋπολογισμού. Δεύτερον και κυριότερον, επειδή πίσω από τους αριθμούς και τα νούμερα βρίσκονται άνθρωποι, οι συμπολίτες μας, οι οποίοι περιμένουν να ακούσουν αλήθειες, όσο επώδυνες και αν είναι.

Ο ελληνικός λαός περιμένει να ακούσει την ευημερία της πατρίδας μας και της κοινωνίας και όχι την ευημερία των αριθμών. Περιμένει από εμάς να του δώσουμε ένα ρεαλιστικό όραμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν χωράει αμφιβολία ότι κατά την εβδομάδα που διανύουμε, που ολοκληρώνεται αύριο με την ψήφιση του Προϋπολογισμού για το έτος 2013, διακυβεύονται όλα όσα αγωνιστήκαμε τον τελευταίο καιρό κατά τις διπλές εκλογές του Μαΐου και Ιουνίου.

Καλούμαστε να αποφασίσουμε για το παρόν και το μέλλον της πατρίδας μας, για τη συνέχιση της πορείας της Ελλάδας εντός της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εντός της Ευρωζώνης.

Καλούμαστε να αποφασίσουμε για το αν θα θέσουμε ή όχι τους αμέσως επόμενους μήνες τα θεμέλια εξόδου της χώρας μας από την τωρινή οικονομική και κοινωνική κρίση.

Καλούμαστε να υπερασπιστούμε όσα με προσωπικό και παρατάξιμο πολιτικό κόστος όλοι μας καταφέραμε τους τελευταίους μήνες: την ανάκτηση της εθνικής μας αξιοπρέπειας παγκοσμίως, τη μετάλλαξη της εικόνας της Ελλάδας μεταξύ των ευρωπαίων εταίρων μας.

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφερθεί ότι τους τελευταίους μήνες η Ελλάδα έχει βελτιωθεί στη διεθνή κατάσταση ανταγωνιστικότητας κατά έντεκα θέσεις.

Καλούμαστε να αποφασίσουμε αν κλείνοντας τα αυτιά μας στις σειρήνες του λαϊκισμού, προχωρήσουμε μπροστά αλλάζοντας τα όλα ή αν αποτελέσουμε τη συνέχιση του παλαιού που πεθαίνει και θέλει να μας παρασύρει μαζί του.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τους τελευταίους μήνες γινόμαστε θεατές της αδυσώπητης μάχης μεταξύ του παλαιού και του νέου.

Από τη μια πλευρά, είναι όλες οι πολιτικές δυνάμεις που ποντάρουν και εύχονται την πολιτική χρεοκοπία της χώρας μας, που συστηματικά δυσφημούν την πατρίδα μας στο εξωτερικό και που επιδιίδονται σε συστηματικό πολιτικό αριβισμό. Από την άλλη πλευρά είναι όλες οι πολιτικές δυνάμεις, που παρά τα λάθη και τις αστοχίες του παρελθόντος, συντάσσονται για την παραμονή της χώρας μας στο στενό πυρήνα της Ευρωπαϊκής Ένωσης και της Ευρωζώνης. Αυτή είναι η μεγάλη εικόνα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Να είμαστε πάνω στο τρένο, όταν έρθει η ώρα να δοθεί μια καθολική και οριστική λύση για το σύνολο των προβλημάτων της Ευρώπης.

Δεν πρέπει να μας διαφεύγει ότι η μάχη του παλιού με το νέο υπάρχει και εντός των κομμάτων. Το είδαμε εξάλλου και την Τετάρτη που μας πέρασε, όταν κάποιοι λύγησαν από τα βάρη του παρελθόντος και φυγομάχησαν. Δεν πρέπει επίσης, να διαφεύγει της προσοχής μας ότι το παλιό θα μετέλθει όλων των μέσων για να επιβιώσει. Εξάλλου, πάντα θα βρίσκεται ένας ΣΥΡΙΖΑ για να δεχθεί στους κόλπους του τους διαχρονικούς Φωτόπουλους.

Δεν πρέπει επίσης, να ξεχνάμε ότι ο ελληνικός λαός μας παρέσχε δυο φορές την πολιτική και ηθική νομιμοποίηση να προχωρήσουμε στα απαραίτητα αυτά βήματα, προκειμένου να θέσουμε τις βάσεις για εξόδο της χώρας από την παρούσα οικονομική-κοινωνική κρίση.

Πώς είναι δυνατόν, λοιπόν, ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης ανερυθρίαστα να ζητά πάλι εκλογές μετά από τέσσερις μήνες; Αυτός είναι ο σεβασμός του προς τη διπλή ετυμηγορία του ελληνικού λαού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στόχος μας τώρα είναι να ανατρέψουμε την κατάσταση εντός της χώρας μας εκμεταλλευόμενοι τα συγκριτικά μας πλεονεκτήματα ως χώρα, αλλά και να συγκρατήσουμε τη δυναμική αύξηση του εθνικού μας χρέους. Αξιοποιώντας το πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής, το οποίο παρά τις όποιες διαφωνίες και ρητορείες έχει δείξει ότι φέρνει

αποτελέσματα, καταστήσαμε στρατηγικό μας στόχο τη μείωση του ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης κάτω του 1% του ΑΕΠ μέχρι το 2015. Στόχος δύσκολος, όχι όμως και ακατόρθωτος.

Επιπλέον, θέλω να επισημάνω το γεγονός ότι ο υπό συζήτηση προϋπολογισμός είναι μετά από πολλά χρόνια ο πρώτος πλεονασματικός προϋπολογισμός. Υπολογίζουμε ότι θα αποκομίσουμε ένα ποσό της τάξεως του 0,4% του ΑΕΠ, δηλαδή 748 εκατομμύρια ευρώ. Το γεγονός αυτό δεν οφείλεται σε ευχολόγια και ασκήσεις επί χάρτου. Η εκτίμησή μας αυτή βασίζεται στη χωρίς αποκλίσεις εκτέλεση του προϋπολογισμού του 2012, κυρίως κατά το δεύτερο εξάμηνο του τρέχοντος έτους.

Σύμφωνα, λοιπόν, με τα υπάρχοντα στοιχεία της γενικής κυβέρνησης για την περίοδο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου 2012, το συνολικό δημοσιονομικό έλλειμμα σε ταμειακή βάση ήταν 9,7 δισεκατομμύρια, δηλαδή, είχε μείωση κατά 48,3%. Καταγράφουμε λοιπόν, πρόοδο. Εξίσου σημαντικό με τον υπολογισμό του χρέους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι να καταστήσουμε θετικό το ρυθμό μεταβολής του Α.Ε.Π.

Το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο δημοσιονομικής στρατηγικής 2013-2016 και ο προϋπολογισμός του 2013 αποτελούν τα βασικά εργαλεία της Κυβέρνησής μας για την επίτευξη των παραπάνω στόχων. Είναι σημαντικό να αναφέρουμε ότι για πρώτη φορά μόνο το 10% της επόμενης δόσης θα πάει για την εξυπηρέτηση των δανειακών μας αναγκών.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βασική προϋπόθεση για να έχουν αποτέλεσμα όλα τα μέτρα και οι δράσεις μας είναι η κοινωνική αποδοχή του βάρους της προσαρμογής. Το γνωρίζουμε καλά ότι ο ελληνικός λαός δοκιμάζεται και θα συνεχίσει να δοκιμάζεται στο εγγύς μέλλον. Για το λόγο αυτό πρέπει και να διασφαλίσουμε την κοινωνική προστασία και δικαιοσύνη καθώς και τη συμμετρική συμμετοχή των κοινωνικών ομάδων στην προσπάθεια εξόδου από την κρίση. Η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης έχει αποδείξει μέχρι τώρα ότι δεν σταματά εκεί που αρχίζουν να θίγονται κραυγαλέα προνόμια εντός και εκτός του κρατικού μηχανισμού. Το προχθεσινό επεισόδιο κατά την ψήφιση του μεσοπρόθεσμου πλαισίου δημοσιονομικής στρατηγικής αναδεικνύει ακριβώς την πρόθεση της Κυβέρνησης για την επιβολή της ισονομίας και της αξιοκρατίας. Δείχνει ότι η Ελλάδα προχωράει και αλλάζει, παρά τις έντονες αντιστάσεις στις απαραίτητες αυτές μεταρρυθμίσεις από την αντιπολίτευση και κυρίως από το ΣΥΡΙΖΑ και τους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Προκειμένου να μοιραστούν όσο το δυνατόν δικαιότερα τα βάρη, προχωράμε στην κατάργηση όλων εκείνων των δαμιονίων και προνομίων που προκαλούν το δημόσιο αίσθημα. Και για όσους κραυγάζουν ότι ξηλώνουμε τα πάντα, εμείς απαντάμε με τα λόγια του Γάλλου συγγραφέα Αντουάν ντε Σαιντ-Εξυπερύ: «ένας στόχος χωρίς κάποιο σχέδιο είναι απλά μια ευχή».

Η μείωση και ο εξορθολογισμός δημοσίων δαπανών σε συνδυασμό με την τόνωση της αγοράς μέσα από τη ρύθμιση των ληξιπρόθεσμων οφειλών του δημοσίου και την ενίσχυση των αναπτυξιακών εργαλείων της οικονομίας καθιστούν τον προϋπολογισμό του 2013 πλεονασματικό. Οι συνολικές δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού προβλέπεται να μειωθούν κατά 9,8%.

Πέρα από τα παραπάνω, ο εξορθολογισμός των δαπανών υγείας και ιατροφαρμακευτικής περίθαλψης, ο συστηματικός επανέλεγχος των δικαιούχων συνταξιούχων και τέλος η επαναξιολόγηση από μηδενική βάση των μη μισθολογικού χαρακτήρα δαπανών είναι ενέργειες που πρέπει να γίνουν.

Επίσης, θα ήθελα να κάνω ιδιαίτερη αναφορά στη μείωση των κονδυλίων επιχορηγήσεων σε εφορίες και νομικά πρόσωπα. Είναι ρυθμίσεις επιβεβλημένες, τόσο για λόγους οικονομικούς, όσο και για λόγους κοινωνικής δικαιοσύνης. Παράλληλα, η πρόθεση της Κυβέρνησης για βελτιστοποίηση του τρόπου διεκδίκησης των κοινοτικών πόρων μέσα από σύγχρονα αναπτυξιακά εργαλεία θα οδηγήσει στη δημιουργία ενός νέου αναπτυξιακού μοντέλου. Όσον αφορά στο αναπτυξιακό κομμάτι είναι απολύτως απαραίτητη η επιτάχυνση των διαδικασιών των αποκρατικοποιήσεων.

Επιπρόσθετα, οι προωθούμενες μεταρρυθμίσεις απλοποίησης του φορολογικού συστήματος θα βάλουν τις βάσεις για την εκβαθέων μετεξέλιξη του τρόπου αντιμετώπισης του πολίτη και του

κράτους. Μας δίνεται μια ιστορική ευκαιρία να προχωρήσουμε στην ανόρθωση της ελληνικής οικονομίας και να βελτιώσουμε τη ρευστότητα, κάτι που φαίνεται να απουσιάζει από την ελληνική οικονομία.

Σχεδιάζουμε και υλοποιούμε μεταρρυθμίσεις, οι οποίες θα έπρεπε να έχουν γίνει εδώ και πάρα πολύ καιρό. Με τον τρόπο αυτό θα μπορέσουμε σε βάθος χρόνου να διορθώσουμε τις αδικίες ενός συστήματος που επέτρεπε την κατασπατάληση του δημοσίου χρήματος, που ευνοούσε άτομα και συμφέροντα και αγνοούσε την πλειοψηφία του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η Βουλή δεν έχει την πολυτέλεια να καταφεύγει σε πρακτικές του παρελθόντος, όσο δελεαστικές και αν παρουσιάζονται. Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει σίγουρα και τη διάθεση. Δεν εκλεγήκαμε για να παίξουμε με την πατρίδα και τον ελληνικό λαό. Και το σίγουρο είναι ότι δεν αντλούμε καμμία ευχαρίστηση βλέποντας τους συμπολίτες μας να περνάνε δύσκολα.

Κάθε ένας από εμάς μπορεί να έχει ενστάσεις για επιμέρους θέματα των μέτρων που πρόκειται να εφαρμοστούν. Οφείλουμε να έχουμε. Αυτός είναι και ο ρόλος μας. Το θέμα όμως είναι και παραμένει πώς να διαχειριστείς τη συγκεκριμένη ιστορική συγκυρία. Το πισωγύρισμα σε άδειες υποσχέσεις και άδεια ταμεία σίγουρα δεν είναι λύση.

Πιστεύω ότι ο προϋπολογισμός που έχουμε στα χέρια μας έπεται από προετοιμασία και διαπραγματεύσεις μηνών είναι ο καλύτερος δυνατός...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ολοκληρώστε, παρακαλώ, γιατί είχα ξεχάσει να βάλω το ρολόι.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ:** Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε. Οι προετοιμασίες και οι διαπραγματεύσεις έγιναν υπό το βάρος της οικονομικής κρίσης και της πολιτικής πόλωσης.

Γι' αυτόν το λόγο καλώ όλους εσάς να ψηφίσετε, όπως και εγώ, τον παρόντα Προϋπολογισμό έχοντας γνώση της ιστορικής μας ευθύνης. Δεν είμαι διατεθειμένος να παραχωρήσω την αποκλειστικότητα στη φιλοπατρία και την κοινωνική ευαισθησία σε κανέναν.

Παρά τις όποιες διαφωνίες μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε στον ελληνικό λαό μια έξοδο από την κρίση. Οφείλουμε να προχωρήσουμε στις απαραίτητες μεταρρυθμίσεις που θα διασφαλίζουν τη σταδιακή ανάκαμψη της οικονομίας μας. Η ομοψυχία μας είναι εκείνη που θα καθορίσει την επιτυχία μας ή την αποτυχία μας.

Σας ευχαριστώ για την προσοχή σας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Το λόγο έχει ο κ. Χαϊκάλης, Βουλευτής των Ανεξάρτητων Ελλήνων.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μου φαίνεται πάρα πολύ αστείο ότι συζητάμε τον κρατικό προϋπολογισμό, χωρίς να έχουμε σκεφτεί καθόλου που έχει πάει ο οικογενειακός προϋπολογισμός. Το λέω αυτό με την αίσθηση ότι χιλιάδες νοικοκυριά -εκατομμύρια θα έλεγα και μη μου φέρετε αντίρρηση- δεν μπορούν να ζήσουν κάτω από αυτό το κλίμα της αβεβαιότητας το οποίο είχατε καλλιεργήσει εσείς και όταν ξέρουν ότι τα οικονομικά τους είναι «στον αέρα» εδώ και πάρα πολύ καιρό. Αυτό το κλίμα συνεχίζεται και απ' ό,τι φαίνεται συνεχίζεται ες αεί.

Όλα αυτά γιατί το πολιτικό σύστημα και ειδικά η ολιγαρχία της κορυφής δεν έχει σκεφτεί ένα τρόπο για να αντιμετωπίσει την κατάσταση, δεν έχει ένα πρόγραμμα εξόδου από την κρίση. Ίσα ίσα καλλιεργεί την κρίση φοβίζοντας τον κόσμο και λέγοντας αναρίθμητα ψέματα.

Για παράδειγμα, κύριε Σαμαρά, στην ομιλία στο Ζάππειο 3, στις 22 Απριλίου του 2012 αναφερθήκατε με πόνο και πάθος στη χειρότερη αρρώστια μιας κοινωνίας: την ανεργία. Δηλώσατε μάλιστα ότι γι' αυτό το λόγο κατεβήκατε υποψήφιος στη Μαγνησία, την περιοχή με την υψηλότερη ανεργία στη χώρα. Λέγατε: αυτούς τους ανθρώπους θέλω να εκπροσωπήσω. Τότε η ανεργία έτρεχε στο 25%. Σήμερα το Εργατοϋπαλληλικό Κέντρο καταγράφει μέχρι και 35%. Έχουν δε να πάρουν τα χρήματά τους οι άνθρωποι από το Φεβρουάριο, τη στιγμή που έχουν γίνει κρατήσεις από τον Οργανισμό Εργατικής Κατοικίας και Εργατικής Εστίας.

Τον Ιούνιο που αποκαταστήσατε την ανεργία στο Βόλο, φύ-

γατε και κατεβήκατε υποψήφιος στη δική μου περιφέρεια, την Περιφέρεια Αττικής, για να αποκαταστήσετε και εκεί την ανεργία. Και εγώ έρχομαι σας λέω να λύσετε πρώτα το Κέντρο Υγείας της Νέας Μάκρης και των Σπάτων που κινδυνεύουν να κλείσουν καθώς και ο ΕΟΠΥΥ της Κερατέας και ελάτε μετά να συζητήσουμε. Ελάτε να συζητήσουμε αφού λύσετε πρώτα το πρόβλημα της παραλιακής, όπου κανένας δεν ξέρει τι πρόκειται να γίνει και έχετε υποσχεθεί στους δήμους ότι θα δώσετε λύση και δεν το έχετε κάνει. Να κοιτάξετε επίσης, κατάματα τους εργαζόμενους στην Τοπική Αυτοδιοίκηση. Θα υπάρξουν στρατιές χιλιάδων ανέργων από τις επόμενες ημέρες σε όλους τους δήμους της περιφέρειας όλης της Ελλάδος, αλλά πολύ περισσότερο στην Περιφέρεια Αττικής.

Έχετε πει και τι δεν έχετε πει: Ας τα πάρουμε ένα - ένα.

Στην ομιλία σας στο Ζάππειο 3 που είπατε ότι το συνολικό κόστος των μέτρων τελικά είναι 550.000.000. Τόσα είναι τα ισοδύναμα μέτρα που απαιτούνται, 550.000.000 και όχι 9 δισεκατομμύρια, τα οποία έλεγαν οι φωστήρες του ΠΑΣΟΚ.

Μιλήσατε, επίσης, για έρευνα ελεγκτικών εταιρειών, που ανεβάζει τις εξοικονομήσεις από νέα ηλεκτρονικά διαχειριστικά συστήματα. Δεν έχει συμβεί τίποτα από όλα αυτά.

Και, βέβαια, είπατε ότι δεν πρέπει να θέσουμε και σε κανέναν κίνδυνο το τραπεζικό σύστημα.

Είπατε, επίσης, ψέματα στο ότι θα εγκαινιάσετε δημοπρατήρια αγροτικών προϊόντων και την ηλεκτρονική αγορά τους, κάτι που περιμένει πάρα πολύς κόσμος, αλλά δεν το έχει δει κανένας.

Καταθέτω στα Πρακτικά την ομιλία του κ. Σαμαρά στο Ζάππειο 3.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Παύλος Χαϊκάλης καταθέτει για τα Πρακτικά την προαναφερθείσα ομιλία, η οποία βρίσκεται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Έφυγε ο κ. Κουτσογιαννακόπουλος, ο οποίος είτε πριν ότι όποιος δεν συμβαδίζει με τις απόψεις του κ. Καμμένου, θεωρείται προδότης ή οτιδήποτε άλλο και να μη λέμε κάτι με τη δική μας γλώσσα, να μην το λέμε έτσι, να μην τους βρίζουμε, να το λέμε διαφορετικά. Θα ακούσουμε, λοιπόν, τι έχει πει ο Πρόεδρος.

(Στο σημείο αυτό ακούγεται μαγνητοφωνημένη ομιλία του Προέδρου της Κυβερνήσεως κ. Αντώνη Σαμαρά)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Τι είναι αυτό;

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** Είναι η ομιλία του Προέδρου...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Σας παρακαλώ πάρα πολύ! Κλείστε το.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** Όχι, να ακούσει ο κόσμος...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Κλείστε το. Δεν έχει καμμία δουλειά...

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** Να ακούσει ο κόσμος την ομιλία του Πρωθυπουργού...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Να μεταφέρετε ό,τι είπατε.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** Τη φωνή του Πρωθυπουργού...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Σας παρακαλώ! Να μεταφέρετε εσείς τι είπατε. Σας παρακαλώ!

Παρακαλώ να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά και να κλείσουν τα μικρόφωνα.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

Να μη γράφεται τίποτα από αυτά που λέει ο συνάδελφος.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Εδώ δεν είναι θέατρο, κύριε Χαϊκάλη. Σας παρακαλώ πάρα πολύ!

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Κλείστε αυτό που φέρετε εδώ.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Μπορείτε να μεταφέρετε ό,τι έχει πει με τη δική σας τη φωνή.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Να φέρουμε



τότε και μία μηχανή προβολής ταινίας.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Συνεχίστε σας παρακαλώ.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** Έλεγε ο κ. Σαμαράς: «Εμείς σας το λέμε ευθέως: Έτσι όπως απέρριψαν το μνημόνιο, έτσι απορρίπτονται και αυτά που προεξοφλούνται πια για το πολύ χειρότερο μνημόνιο 2. Δεν είσατε μόνο λαϊκιστές, αλλά και επικίνδυνοι. Σας είχαμε ειδοποιήσει ότι το μνημόνιο 1 ήταν ολέθριο σφάλμα, διότι, πρώτον, δεν έβγαιναν τα νούμερα. Τώρα επιβεβαιωθήκαμε.

Τους ακούμε και τους δικούς σας Βουλευτές μέσα κι εδώ στη Βουλή. Κοιτάξτε, μόλις χθες κορυφαίος Γερμανός πολιτικός και μάλιστα Υπουργός των Οικονομικών είπε ότι με αυτά τα μέτρα που παίρνονται στην Ελλάδα, όχι μόνοι «δεν σηκώνεις τον ασθενή στα πόδια του, αλλά τον ρίχνεις στο φορείο».

Το λέω ρητά και κατανοητά: Αποκλείω κάθε συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ. Στην Κυβέρνηση θέλουν τριών ειδών συμφέροντα:

Πρώτον, το ίδιο το ΠΑΣΟΚ θέλει τη συγκυβέρνηση για να πέσει στα μαλακά και να μην ψάξουμε τις τεράστιες ευθύνες του, που μας έφεραν στο μνημόνιο. Νομίζουν ότι θα γλιτώσουν, αλλά δεν θα γλιτώσουν.

Δεύτερον, τη Συγκυβέρνηση τη στηρίζουν όλα εκείνα τα συμφέροντα και όλες εκείνες οι συντεχνίες που δεν θέλουν να αλλάξει τίποτα στην Ελλάδα. Και όσο το ΠΑΣΟΚ είναι στα πράγματα –ακόμα και με δεύτερο ρόλο στην Κυβέρνηση– έχουν το κεφάλι τους ήσυχο.

Τρίτον, τη συγκυβέρνηση τη θέλουν όλες αυτές οι δυνάμεις μέσα ή έξω από την Ελλάδα που θέλουν μία κυβέρνηση αδύναμη και μία κυβέρνηση ελεγχόμενη.

Όσοι θέλουν συγκυβέρνηση με το ΠΑΣΟΚ, είναι για να μην αλλάξει τίποτα, για να σωθεί εκείνο που έχει χρεοκοπήσει και να σωθούν εκείνοι που μας χρεοκόπησαν.»

Αν δεν είναι αυτό θέατρο, κύριε Πρόεδρε της Βουλής, τότε τι είναι; Γιατί αυτό που έκανα πριν δεν ήταν θέατρο...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Εσείς ξέρετε από αυτά. Εγώ δεν ξέρω.

**ΠΑΥΛΟΣ ΧΑΪΚΑΛΗΣ:** Ήταν μία πράξη, για να καταλάβει ο ελληνικός λαός ποιοι τον κοροϊδεύουν, ποιοι έχουν σηκώσει τη σημαία του τρόμου και ποιοι αναγκάζουν χιλιάδες οικογένειες «να ανέβουν στα κεραμίδια» αυτήν τη στιγμή.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

Αυτή είναι η διαφορά μας!

Πριν βγω Βουλευτής, βρέθηκε μία κυρία στο δρόμο και μου είπε: «Χαϊκάλη, θα βγεις Βουλευτής. Μην ξεχάσεις τον κόσμο με τις άδειες τσέπες.».

Αυτόν προσπαθώ να μην ξεχάσω, κύριε Πρόεδρε. Και μου τον θυμίζετε κάθε μέρα με όλες αυτές τις ενέργειες που κάνετε.

Θα κλείσω, αφιερώνοντας μία φράση από τον αγαπημένο όλων μας Ελύτη στον κ. Σαμαρά: «Εκείνο που σου προσάπτουν τα χελιδόνια είναι την άνοιξη που δεν έφερες.».

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Σας ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων, κ. Αθανάσιος Σκορδάς.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό στη χώρα μας παραδοσιακά ήταν ένα πεδίο αντιπαράθεσης μεταξύ των πολιτικών δυνάμεων. Ήταν, όμως, και πεδίο ανάδειξης συναδέσμων.

Θυμίζω, για παράδειγμα, την υπερψήφιση από την εκάστοτε Αντιπολίτευση των αμυντικών δαπανών ως μία έκφραση πατριωτισμού, πέρα από τις όποιες εσωτερικές αντιπαραθέσεις.

Σήμερα υποστηρίζω ότι ο πατριωτισμός είναι άμεσα συνυφασμένος με την ανάπτυξη της οικονομίας, την αποκατάσταση της διεθνούς εικόνας της χώρας, τη δημιουργία πλούτου και θέσεων

εργασίας.

Γι' αυτό σήμερα είναι χρήσιμο να σκεφτεί η Αντιπολίτευση, που παραδοσιακά καταψηφίζει τους προϋπολογισμούς, αν είναι η ώρα να υπερψηφίσει το κομμάτι της ανάπτυξης ως ένδειξη ότι συμφωνούμε τουλάχιστον στη σύγχρονη έννοια του πατριωτισμού.

Στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης, ο Πρωθυπουργός έδωσε το στρατηγικό στίγμα της πορείας μας, λέγοντας μεταξύ άλλων τα εξής: Είμαστε αποφασισμένοι να κάνουμε μία σειρά από μεγάλες, διαρθρωτικές και μεταρρυθμιστικές τομές, όχι γιατί μας το ζητάει η δανειακή σύμβαση, αλλά γιατί πρέπει να τις κάνουμε. Μερικές, μάλιστα, από αυτές, έπρεπε να είχαν γίνει από χρόνια. Κι αν είχαν γίνει, ίσως δεν φτάναμε ποτέ σε αυτή την κατάσταση.

Έχω, λοιπόν, να θέσω μερικά ερωτήματα του τομέα ευθύνης μου στις κυρίες και τους κύριους Βουλευτές, κυρίως της Αντιπολίτευσης, για να υποστηρίξω τον προβληματισμό, που εισαγωγικά έθεσα, σχετικά με την αυριανή ψήφο τους.

Συμφωνείτε, ναι ή όχι, ότι η πολιτεία έχει υποχρέωση να διασφαλίζει στον Έλληνα έμπορο, στον επιχειρηματία που πασχίζει να παράγει πλούτο προς όφελος του ίδιου, αλλά και του κοινωνικού συνόλου, ένα σύγχρονο και σταθερό πλαίσιο κανόνων για τη λειτουργία της αγοράς; Αν συμφωνείτε, τότε σας ζητώ να στηρίξετε με την ψήφο σας την αναμόρφωση της αγορανομικής νομοθεσίας που τώρα αποτελεί ένα σύνολο κανόνων για μία αγορά του 21ου αιώνα και όχι για εκείνη της μεταπολεμικής Ελλάδας.

Συμφωνείτε, ναι ή όχι, ότι η πολιτεία όπου μπορεί, πρέπει να στέκεται δίπλα στον πολίτη και να τον βοηθά στην αντιμετώπιση των δυσκολιών που συνεπάγεται η συγκυρία στην οποία ζούμε; Αν ναι, τότε η πολιτική συνέπεια επιβάλλει να στηρίξετε με την ψήφο σας την απόφασή μας να μειώσουμε τις τιμές έως και 30% σε κλειστές αγορές, όπου εκ των πραγμάτων δεν λειτουργεί ο ανταγωνισμός, όπως είναι τα κυλικεία των σχολείων, των νοσοκομείων, των αεροδρομίων, των πλοίων κ.λπ.. Διότι αν στα λόγια κάποιος συμφωνούν, αλλά στα έργα καταψηφίζουν την υλοποίηση τέτοιων μέτρων, οφείλουν –ναι, οφείλουν– να απολογηθούν ενώπιον των πολιτών γι' αυτήν την πολιτική ασυνέπεια και ανακολουθία τους.

Συμφωνείτε, ναι ή όχι, με την άποψη ότι η πολιτεία οφείλει να προστατεύει τον καταναλωτή από αθέμιτες πρακτικές και καταχρηστικές συμπεριφορές; Αν συμφωνείτε, σας ζητώ να στηρίξετε, όχι στα λόγια, αλλά με την ψήφο σας, την προστασία του καταναλωτή μέσα από το νέο θεσμικό πλαίσιο που εγκαθιστούμε.

Συμφωνείτε, ναι ή όχι, ότι η πολιτεία οφείλει να ελέγχει την εφαρμογή των νόμων και να τιμωρεί τους παραβάτες; Αν συμφωνείτε, σας ζητώ να στηρίξετε με την ψήφο σας την προσπάθεια που καταβάλλουμε για εφαρμογή των νόμων.

Πραγματοποιήσαμε αυτές τις εκατόν τριάντα ημέρες περισσότερους από χίλιους πεντακόσιους ελέγχους και επιβάλαμε πρόστιμα όπου διαπιστώθηκαν παραβάσεις. Πρόστιμο 1.300.000 ευρώ σε εισπρακτικές εταιρείες. Πρόστιμο 1.300.000 ευρώ, το μεγαλύτερο που έχει επιβληθεί ως τώρα, σε πολυεθνική εταιρεία τροφίμων για ενδοομιλικές τιμολογήσεις. Η Επιτροπή Ανταγωνισμού εντατικοποίησε τις προσπάθειές της και ανέδειξε ήδη τρεις υποθέσεις εναρμονισμένων πρακτικών.

Ο Συνήγορος του Καταναλωτή έστειλε στον εισαγγελέα ενεχυροδανειστήρια που λειτουργούσαν με αβάσταχτες για το δανειολήπτη επιβαρύνσεις.

Γι' αυτές μας τις προσπάθειες θεωρώ ότι μπορούμε να ζητάμε τη θετική σας ψήφο.

Συμφωνείτε, ναι ή όχι, ότι πρέπει η πολιτεία να απλοποιήσει τις διαδικασίες αδειοδότησης σειράς επαγγελματιών αντί οι ενδιαφερόμενοι να τρέχουν από υπηρεσία σε υπηρεσία; Αν ναι, ζητώ να στηρίξετε με την ψήφο σας και αυτήν την πολιτική μας επιλογή, μιας και ήδη εκδόθηκαν τα προεδρικά διατάγματα που εκκρεμούσαν για σειρά επαγγελματιών.

Συμφωνείτε, ναι ή όχι με το ότι η ελληνική παραγωγή μπορεί και πρέπει να αποτελέσει κύριο όχημα για ανάπτυξη και παραγωγή πλούτου; Αν συμφωνείτε, θεωρώ ότι πρέπει να στηρίξετε με την ψήφο σας την πολιτική μας να χρηματοδοτήσουμε αυτές τις εκατόν τριάντα μέρες από τα προγράμματα της γραμματείας

Βιομηχανίας, ακόμα και τώρα, στην πιο δύσκολη φάση της δοκιμασίας που περνούν, πάνω από τριακόσιες εβδομήντα επιχειρήσεις.

Συμφωνείτε, ναι ή όχι με την ανάγκη να τελειώνουμε μια για πάντα με την αδιαφάνεια, τη διαφθορά, την κατασπατάληση πόρων και τις ατελείωτες καθυστερήσεις στις προμήθειες του δημοσίου;

Εάν συμφωνείτε, σας ζητώ να στηρίξετε με την ψήφο σας την προσπάθειά μας, με την οποία ξεκίνησε και προχωρά με ταχείς ρυθμούς την πλήρη αναμόρφωση του συστήματος κρατικών προμηθειών. Βρήκαμε πάνω από τρεις χιλιάδες αναθέτουσες αρχές και τις περιορίζουμε σε λιγότερες από εξακόσιες. Και αυτό τελειώνει εντός του Νοεμβρίου. Εφεξής η όλη διαδικασία γίνεται ηλεκτρονική, ώστε να μηδενιστούν τόσο οι παθογένειες όσο και η σπατάλη χρόνου.

Επίσης, μελετούμε τον πλήρη αποκλεισμό από δημόσιες προμήθειες όσων εταιρειών έχουν καταδικαστεί για παραβάσεις. Και εδώ περιμένω τη θετική σας ψήφο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλων των περυσίων.

Οι ερωτήσεις μου δεν ήταν ρητορικές. Αναμένω από την Αντιπολίτευση να πει επιτέλους ένα ναι μέσα στον ωκεανό των «όχι σε όλα» που κραυγάζει. Δείτε επιτέλους ότι δεν ζείτε σε άλλο κόσμο από αυτόν των συμπολιτών μας. Το περιμένουμε με ενδιαφέρον.

Και βεβαίως είναι προφανές ότι τα παραπάνω δεν σημαίνουν πως λύσαμε τα προβλήματα της ανάπτυξης. Έχω πλήρη επίγνωση ότι η αγορά δεν ρυθμίζεται με αστυνομικές διατάξεις και κατά συνέπεια χρειάζεται χρόνο, προκειμένου να προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες που διαμορφώνουμε. Ο στόχος που έχουμε βάλει, όμως, είναι ξεκάθαρος και σαφής: Στο τέλος του 2012, τώρα δηλαδή, σε λίγες βδομάδες, η χώρα μας να έχει βελτιώσει τη θέση της στην ευρωπαϊκή κατάταξη ως προς την ακρίβεια.

Ως τότε χρειάζεται να βελτιώσουμε και τομείς της δράσης μας που παρουσιάζουν προβλήματα, όπως για παράδειγμα το Γενικό Εμπορικό Μητρώο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υφυπουργού)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε,

Μετά από καθυστέρηση ετών το θέσαμε σε λειτουργία. Οφείλω, όμως, να ενημερώσω ότι η εφαρμογή του παρουσιάζει κάποια προβλήματα τεχνικά, για την αντιμετώπιση των οποίων εργαζόμαστε συστηματικά.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είμαστε εδώ για να λέμε αλήθειες, όσο και αν πονάνε. Η αντίληψη ορισμένων δυνάμεων της Αντιπολίτευσης, κυρίως του ΣΥΡΙΖΑ, ότι θα βγούμε από την κρίση διατηρώντας όλες εκείνες τις παθογένειες που μας έριξαν σε αυτή χωρίς να κοιλοπνέσουμε για το νέο που γεννιέται, δεν είναι μόνο ασύμβατη με την πραγματικότητα. Δεν είναι απλώς ανιστόρητη. Είναι εξόχως αντιλαϊκή. Στρέφεται ευθέως εναντίον του ανυπεράσπιστου πολίτη, τον οποίο αντί να βοηθήσει στη διαδικασία μετάβασης στη νέα περίοδο, τον εκθέτει σε κινδύνους, αφού του υπόσχεσε λαγούς με πετραχήλια.

Θέλω να σας θυμίσω μερικές μόνο από τις κατά καιρούς θέσεις του Προέδρου σας, που εξαπατούν τον κόσμο. Διαβάζω από την ομιλία του στη φετινή Έκθεση Θεσσαλονίκης, τις «καινοτόμες» προτάσεις του.

«Στήριξη της δημόσιας και κοινωνικής επιχειρηματικότητας με την ενθάρρυνση παραγωγικών και καινοτόμων συνεταιρισμών, αυτοδιαχειριζόμενων επιχειρήσεων και άλλων μορφών αλληλέγγυας οικονομίας». Αυτά ούτε στην Κούβα δεν τα λένε πλέον.

Όσο για την ευχή του κ. Τσίπρα «Μακάρι να είχαμε γίνει Αργεντινή», δεν πρόλαβε να τελειώσει τη φράση του και οι πολίτες της Αργεντινής είναι κατά εκατοντάδες χιλιάδες στους δρόμους και διαμαρτύρονται, ενώ η διεθνής κοινότητα ετοιμάζεται να επιβάλει κυρώσεις στη χώρα μέχρι τα τέλη του έτους.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Συντομεύετε, κύριε Υπουργέ.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Έτσι θέλετε να το κάνουμε; Σε αυτούς θέλετε να μοιάσουμε; Αυτό υπόσχεστε στους πολίτες;

Μπορώ να αναφέρω δεκάδες τέτοιες ανέξοδες υποσχέσεις...

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Έχετε χρόνο άλλωστε.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** ...που θα μπορούσε να τις έχει δώσει ο Βουλευτής «Καλοχαιρέτας» της γνωστής ελληνικής ταινίας, αλλά νομίζω ότι δεν αξίζει στον Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε Υπουργέ.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Τι μισό λεπτό; Τώρα ήδη πάμε στα δέκα λεπτά.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Δώδεκα λεπτά μίλησαν οι Βουλευτές. Σας παρακαλώ!

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η πολιτική που υλοποιούμε, η κοινωνική οικονομία της αγοράς είναι πέρα από κάθε αμφιβολία ο μόνος ρεαλιστικός και ανθρωπίνος δρόμος για την υπέρβαση της δοκιμασίας που βιώνει ολόκληρος ο ευρωπαϊκός νότος και ιδιαίτερα η χώρα μας.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, θα κλείσετε το μικρόφωνο όπως κάνατε εχθές; Όχι, βέβαια!

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Είδατε καμμία χώρα που ακολούθησε τη συνταγή σας να βγει από τη φτώχεια; Η κοινωνική οικονομία της αγοράς...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πάρα πολύ τελειώνετε.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Σας παρακαλώ!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Και εγώ σας παρακαλώ. Με φέρετε σε πολύ δύσκολη θέση. Τηρώ μία στάση σε όλους τους συναδέλφους.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Όχι σε όλους.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Τους πιέζω να μην προχωρούν πάνω από μισό λεπτό από τα επτά λεπτά και ήδη περνάτε τα δέκα λεπτά.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Μία παράγραφος έχει μείνει. Σας παρακαλώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Εντάξει. Μία παράγραφο. Να την ακούσω.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Πολύ ωραία προεδρεύετε. Αντικειμενικός Πρόεδρος!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Σας παρακαλώ!

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Ο λαϊκός χαρακτήρας, το κοινωνικό στοιχείο στην οικονομία της αγοράς αποδεικνύεται από ένα μέγεθος: από το επίπεδο παραγωγικότητας και αποδοτικότητας του συνόλου της οικονομίας, από την αντιστροφή του οικονομικού υποδείγματος. Ανάπτυξη μέσω της παραγωγής και της προσφοράς, όχι μέσω της ζήτησης και της κατανάλωσης με δανεικά.

Κλείνοντας, θέλω να απευθυνθώ κυρίως στην Αξιωματική Αντιπολίτευση με μία παραίνεση. Αλλάξτε πορεία. Κάντε όση κριτική θέλετε, αλλά για να πάμε καλύτερα και γρηγορότερα στο αύριο, όχι για να μείνουμε κολλημένοι στο χθες. Ποτέ αυτή η καταστροφολογία της μαρξιστικής Αριστεράς δεν της απέφερε οφέλη. Ούτε τώρα θα σας αποφέρει. Για εξαθλίωση μιλούσαν οι μαρξιστές στα τέλη του 19ου αιώνα, τότε που ανέβαιναν τα πραγματικά ημερομίσθια και μειωνόταν ο χρόνος εργασίας. Για κατάρρευση του καπιταλισμού μιλούσαν οι μαρξιστές ως τα μέσα του 20ου αιώνα.

Και τότε οι λαοί, μετά από δύο παγκόσμιες καταστροφές, επέλεξαν τη διεύρυνση των εσωτερικών αγορών. Και αργότερα, αντί να καταρρεύσει το κατά τη γνώμη σας απάνθρωπο σύστημα της δημοκρατικής Δύσης, κατέρρευσαν παταγωδώς οι κομμουνιστι-

κές κοινωνίες για τις οποίες παλεύετε.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:** Δεν μας σέβεστε καθόλου, κύριε Πρόεδρε.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Κυρίες και κύριοι Βουλευτές του ΣΥΡΙΖΑ, η ιστορία σας γυρίζει μονίμως, με συνέπεια και χωρίς εξαίρεση την πλάτη. Σήμερα στην Ελλάδα έχετε μία ευκαιρία, να απαλλαγείτε από αναρίθμητες πολιτικές ήττες των ιδεών σας που σας βαραίνουν επί δύο αιώνες και να στηρίξετε μία μεταρρυθμιστική προσπάθεια που τόσο έχει ανάγκη η κοινωνία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Κύριε Υπουργέ, σας παρακαλώ πάρα πολύ!

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Στα δεκαπέντε λεπτά ξαναρχίστε να τον παρακαλάτε.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Η μέχρι τώρα στάση σας φανερώνει ότι δεν είστε έτοιμοι για να σταθείτε αντάξιοι των ευθυνών σας. Δεν μπορώ να πω ότι λυπάμαι, αρκεί να μη συμπαράσχετε τις Ελληνίδες και τους Έλληνες, αρκεί οι συμπολίτες μας να μην πληρώσουν τις αγιάτρευτες εμμονές και τα ιστορικά σας λάθη. Σκεφθείτε το!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Κύριε Υπουργέ, παρακαλώ ακούστε με. Θα ανέβει σε λίγο ένας Βουλευτής από οποιοδήποτε κόμμα και θα πάει στο διπλάσιο του χρόνου.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΣΚΟΡΔΑΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Το έχουν κάνει ήδη.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Με ποιο δικαίωμα θα τον διακόψω; Με έχετε φέρει σε πολύ δύσκολη θέση.

**ΤΕΡΕΝΣ-ΣΠΕΝΣΕΡ-ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΚΟΥΙΚ:** Κύριε Πρόεδρε, να κόψετε έναν ομιλητή από τη Νέα Δημοκρατία. Πάρα πολύ απλό! Γιατί να κοπεί από τη δική μας την πλευρά;

Ο τρόπος που ήταν απαξιωτικός. Είναι δυνατόν; Στον Πρόεδρο απευθύνεται.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιανννάκης):** Το λόγο έχει η κ. Ελένη Ζαρούλια, Βουλευτής της Χρυσής Αυγής.

**ΕΛΕΝΗ ΖΑΡΟΥΛΙΑ:** Εγώ ήρθα για να κάνω πολιτική και όχι πολιτικαντισμό. Τις κατινιές τις αφήνω για τα άλλα κόμματα.

Πριν αναφερθώ στον ομολογουμένως αποτυχημένο Προϋπολογισμό του 2013, θα ήθελα να κάνω μία σύντομη αναδρομή στο παρελθόν, γιατί η ζοφερή πραγματικότητα που βιώνουμε σήμερα δεν αποτελεί παρθενογένεση. Η Χρυσή Αυγή από το 1993 έγραφε πού οδηγούν τη χώρα μας τα καθεστωτικά κόμματα της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ με τις προδοτικές επιλογές τους.

Για του λόγου το αληθές θα παραθέσω και για τα Πρακτικά τι έγραφε η εφημερίδα της Χρυσής Αυγής τον Απρίλιο του 1993, για τις επιπτώσεις στην ελληνική και ευρωπαϊκή γεωργία από τη Συμφωνία της GATT, την απελευθέρωση του εμπορίου, δηλαδή, τι γράφαμε το Μάιο του 1994 οι Έλληνες εθνικιστές για ΕΟΚ και Ευρώπη, γιατί το 1994 είχαμε κατέβει στις ευρωεκλογές όπου ήμουν και υποψήφια –είμαι υποψήφια από τότε– με το ίδιο κόμμα.

Ποιος ξέχασε το Δεκέμβριο του 1996 που κατέβαιναν οι αγρότες και έκλειναν τους δρόμους; Οι αγρότες δεν ανήκουν σε κανένα κόμμα, παρά μονάχα στην πατρίδα, γιατί αυτοί καλλιεργούν τη γη, τη γη που σήμερα εσείς θέλετε να ξεπουλήσετε.

Η Χρυσή Αυγή, λοιπόν, βγήκε με πρωτοσέλιδο «Ο λαός οργισμένος απαιτεί δημοψήφισμα για το Μάστριχτ». Δημοψήφισμα; Ποιο δημοψήφισμα; Δεν τολμάτε να κάνετε κανένα δημοψήφισμα όλα αυτά τα χρόνια, όταν πρόκειται για ζωτικής σημασίας απόφαση που αφορά τον ελληνικό λαό. Έχουμε δημοκρατία, βλέπετε.

Τέλος, το Μάρτιο του 2000 ήμασταν το μοναδικό κόμμα που έκανε εκδήλωση διαμαρτυρίας κατά της ΟΝΕ.

Αυτά τα καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό η Βουλευτής κ. Ελένη Ζαρούλια καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Όλα αυτά, λοιπόν, δεν ήταν τίποτε άλλο παρά τα προεόρτια που προανήγγειλαν τον αργό μα σταθερό θάνατο της οικονομίας ενός ολόκληρου έθνους.

Λυπάμαι που είμαι αναγκασμένη έστω και να πω τα ελάχιστα για έναν προϋπολογισμό που επιφέρει συρρίκνωση της οικονομίας, αύξηση της ανεργίας, ύφεση και εργασιακή εξαθλίωση.

Αντί να ενδυναμώνετε την ελληνική οικονομία, αντί να αναπτύξετε την ελληνική παραγωγή, τον τουρισμό, τη ναυτιλία, τα ξεπουλάτε.

Θα αναφερθώ συγκεκριμένα στον τουρισμό, τομέα νευραλγικό για την ανάπτυξη της οικονομίας μας. Σκοπό έχετε να παραχωρήσετε τα ελληνικά παράλια και να διαμορφωθούν τεράστιες ξενοδοχειακές μονάδες σε αγνώστου ταυτότητας ιδιοκτήτες. Για εσάς, τα πάντα είναι κεφάλαιο, τα πάντα είναι χρήμα. Εγώ, όπως και η πλειονότητα του ελληνικού λαού, θεωρώ την ιδέα σας άκρω επικίνδυνη για το ελληνικό έθνος.

Ως προς το σκέλος του Προϋπολογισμού για το Υπουργείο Τουρισμού, παρατηρούμε μία μείωση τόσο των πληρωμών για έργα χρηματοδοτούμενα από εθνικούς πόρους όσο και των πληρωμών για έργα χρηματοδοτούμενα από κοινοτικούς πόρους. Από τα 26 εκατομμύρια ευρώ για πληρωμές έργων το 2012 η σχετική δαπάνη του Υπουργείου περιορίζεται στα 20 εκατομμύρια ευρώ το 2013. Δηλαδή, υπάρχει μείωση 6 εκατομμυρίων ευρώ.

Αναρωτιέται κάποιος: πώς θα χρηματοδοτηθούν τα σχέδια πνοής της τουριστικής πολιτικής, όπως η φράση «πράσινο τουρισμός»; Πού θα βρεθούν πόροι για ανάπτυξη εναλλακτικών και ειδικών μορφών τουρισμού, όπως ο θαλάσσιος τουρισμός, ο τουρισμός υγείας, ο ιαματικός τουρισμός, ο θρησκευτικός τουρισμός κ.λπ.;

Από τη στιγμή που ουσιαστικά καταργείται οποιαδήποτε παροχή του κράτους ως αναπτυξιακό μέσο της ελληνικής τουριστικής επιχείρησης και καλούνται πλέον οι επιχειρηματίες να προχωρήσουν με ίδια κεφάλαια, που αυτήν τη στιγμή είναι παντελώς δυσεύρετα, θα περίμενε κάποιος ότι θα παίρνατε μέτρα για την τόνωση της τουριστικής κίνησης. Όμως, πώς να τονωθεί ο τουρισμός, όταν την ίδια ώρα κατασκευάζετε εκατομμύρια Ελλήνων ανέργων, όταν καταστρέφετε επιχειρηματίες, όταν φορολογείτε ασυστόλως;

Περατέρω υποβάθμιση του επιπέδου παροχής τουριστικών υπηρεσιών στη χώρα μας αποτελεί και η απλούστευση των διαδικασιών και η μείωση του χρόνου επιμόρφωσης για το επάγγελμα του ξεναγού. Μεθοδεύετε την απαξίωση των Ελλήνων ξεναγών, που είναι στην πλειοψηφία τους πτυχιούχοι ΑΕΙ με ειδικευση στον τομέα τους. Ανοίγετε έτσι στους Έλληνες ξεναγούς το δρόμο προς την ανεργία.

Επιπλέον, ενθαρρύνετε τη διεθνή παραχάραξη της ελληνικής ιστορίας και του ελληνικού πολιτισμού από άτομα αμφίβολης επαγγελματικής κατάρτισης που θα εισάγετε. Την ίδια ώρα τα Σκόπια επιβάλλουν την αποκλειστική πρόσληψη Σκοπιανών ξεναγών, ώστε να διαδίδουν την προπαγάνδα τους.

Μήπως σκοπεύει η μνημονιακή συγκυβέρνηση να αντικαταστήσει τους Έλληνες επαγγελματίες τουριστικών επαγγελματιών, που καταρτίζονταν στον ΟΤΕΚ, με παράνομα ή νομιμοποιηθέντα με διαφόρους τρόπους αλλοδαπά εργατικά χέρια που κλέβουν τη δουλειά των Ελλήνων και υποβαθμίζουν το εθνικό μας τουριστικό προϊόν;

Ειρωνεία αποτελεί το γεγονός ότι ενώ στη σελίδα 96 της εισηγητικής έκθεσης του προϋπολογισμού αναφέρεται ότι οι πιστώσεις του προϋπολογισμού του Υπουργείου θα καλύψουν κυρίως δαπάνες, μεταξύ άλλων, για την τουριστική εκπαίδευση και κατάρτιση, στη σελίδα 50 καταργείται ο ΟΤΕΚ και μειώνεται ο χρόνος επιμόρφωσης των ξεναγών. Πρέπει να επισημαίνονται αυτές οι αντιφάσεις, για να μη νομίζουν οι συγκυβερνώντες ότι ο ελληνικός λαός εμπαίζεται.

Ποια είναι τα ακόμη χειρότερα; Μέσα στις προτεραιότητες της τουριστικής σας πολιτικής, όπως διαβάζουμε στη σελίδα 55 της εισηγητικής έκθεσης, είναι η παραχώρηση και εκμίσθωση σε ιδιωτικό επιχειρηματικό σχήμα τουριστικών λιμένων. Σε απλά ελληνικά, επιδιώκετε να ξεπουλήσετε τους λιμένες της χώρας.

Η πολιτική της Συγκυβέρνησης Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και



ΔΗΜΑΡ είναι όχι μόνο οικονομικά εξαρτημένη από την τρόικα, αλλά κάτι χειρότερο, εθνικά επικίνδυνη, ανοίγοντας τους λιμένες της χώρας σε εκμετάλλευσή τους από τουρκικά επιχειρηματικά συμφέροντα που δεν αποβλέπουν διόλου σε αύξηση του τουριστικού προϊόντος, αλλά στην υπαρπαγή των νησιών του Αιγαίου και την ένταξή τους στην τουρκική σφαίρα επιρροής της Άγκυρας.

Τρανταχτό παράδειγμα αποτελεί η εκμίσθωση για σαράντα έτη της εκμετάλλευσης του λιμένος Μυτιλήνης από μία κοινοπραξία, στην οποία συμμετέχει εταιρεία τουρκικών συμφερόντων που κατέχει ηγετική θέση στη διαχείριση μαρίνων στα μικρασιατικά παράλια.

Η δε άλλη ταφόπλακα που προβλέπεται καλείται αναμόρφωση του ειδικού χωροταξικού πλαισίου για τον τουρισμό. Η προστασία του περιβάλλοντος και η αυθεντικότητα των παραδοσιακών ελληνικών προορισμών αντικαθίστανται από την τσιμεντοποίηση και την άγρια επιχειρηματική εκμετάλλευση από ιδιωτικά συμφέροντα.

Η Χρυσή Αυγή προτείνει να δοθούν κίνητρα σε Έλληνες επενδυτές, για να επενδύσουν ίδια κεφάλαια στην ανάπτυξη του τουρισμού με ήπιους όρους πολεοδομικής, με την προϋπόθεση ότι οι θέσεις εργασίας που θα δημιουργηθούν θα απευθύνονται αποκλειστικά σε Έλληνες. Με αυτόν τον τρόπο θα απομακρυνθούν οι αλλοδαποί που έχουν κατακλύσει τα ελληνικά νησιά και σπέρνουν το φόβο στους Έλληνες πολίτες, όπως συνέβη, για παράδειγμα, φέτος στην Πάρο.

Αντισταθμιστικό όφελος θα είναι η είσπραξη ασφαλιστικών εισφορών που θα βελτιώσει την κατάσταση των ασφαλιστικών ταμείων. Προτείνουμε, επιπλέον, τη μείωση του ΦΠΑ στις τουριστικές περιοχές, ώστε οι τιμές να γίνουν ανταγωνιστικές και οι επιχειρήσεις να ανασάνουν. Είναι ο μοναδικός τρόπος οι επιδοχοί επισκέπτες της χώρας μας να προσγειώνονται στα αεροδρόμιά μας και να μην πηγαίνουν στα τουρκικά θέρετρα, αλλά να παραμένουν στην Ελλάδα.

Ο Λαϊκός Σύνδεσμος-Χρυσή Αυγή, θεωρώντας τον τομέα του τουρισμού ως μία από τις κύριες πηγές εισροής συναλλάγματος και δυναμικό περιβάλλον αξιοποίησης του εργατικού δυναμικού της χώρας, αντιτάσσεται σε κάθε υποβάθμιση του παρεχόμενου εθνικού τουριστικού προϊόντος. Ως εκ τούτου, θα καταψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ευχαριστούμε, κυρία συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της ΔΗΜΑΡ κ. Θωμάς Ψύρρας.

**ΘΩΜΑΣ ΨΥΡΡΑΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά αποφάσισε να στηρίξει τον Προϋπολογισμό για λόγους πολιτικούς, γιατί θέλει αυτήν την ώρα να μη δημιουργήσει περαιτέρω προβλήματα και αστάθεια. Ωστόσο, γνωρίζει ότι ο προϋπολογισμός που κατατέθηκε έχει αναμφισβήτητα υφεσιακό χαρακτήρα και χάριν της δημιουργίας πρωτογενούς πλεονάσματος, μάλλον έχει εγκαταλειφθεί η επιδίωξη της ανάπτυξης.

Εγώ δεν είμαι οικονομολόγος. Ωστόσο, κατανοώ ότι για να υπάρξει ανάπτυξη, πρέπει πρώτα να υπάρξει σταθεροποίηση. Και επειδή ακριβώς δεν είμαι οικονομολόγος, έχω ακριβώς διαφορετική αντίληψη για το τι σημαίνει και το πώς προκύπτει η ανάπτυξη.

Στη δική μου αντίληψη η έννοια της ανάπτυξης δεν αφορά μόνο τα μεγέθη της οικονομίας. Αφορά ταυτόχρονα τη διακυβέρνηση, τον πολιτισμό και απ' αυτήν την άποψη ο Προϋπολογισμός που κατατέθηκε δεν με γεμίζει με αισιοδοξία.

Επειδή ο χρόνος που διαθέτω είναι λιγοστός, θα εστιάσω σε ένα προαπαιτούμενο στοιχείο τέτοιου είδους ανάπτυξης που ανέφερα και η οποία λείπει από τον Προϋπολογισμό που κατατέθηκε.

Στη μεταβιομηχανική εποχή η οικονομία, η διακυβέρνηση, ο πολιτισμός συναρθρώνονται αεχώριστα πλέον. Η τεχνολογία παρουσιάζεται ως το κυρίαρχο ενοποιητικό στοιχείο των άλλοτε ξεχωριστών πεδίων. Αυτό ο προϋπολογισμός μοιάζει να μην το κατανοεί. Αντλαμβάνεται την τεχνολογική αναδιάρθρωση μόνο ως πρακτική δημοσιονομικής στρατηγικής, για να εξυπηρετηθεί η οργάνωση της Δημόσιας Διοίκησης και η μείωση των δαπανών.

Επομένως, η συμβολή των τεχνολογιών, της πληροφορικής και των επικοινωνιών εξαντλείται απλώς σε ένα πεδίο εργαλειακό και δημοσιονομικό.

Αν και θα μπορούσα να μιλήσω για αυτού του είδους την ιδεολογική χρήση των νέων τεχνολογιών, θα αποδεχθώ πρόσκαιρα την αντίληψη που υιοθετείται στον Προϋπολογισμό και θα προσπαθήσω να καταδείξω τα κενά που παρεισφρεύουν σε αυτή και έχουν να κάνουν με την απουσία άμεσων και πρακτικών μέτρων, για να υλοποιηθεί η τεχνολογική αναδιάρθρωση και επομένως, στις τωρινές συνθήκες να εκκινήσει η όποια δειλή ανάπτυξη. Βεβαίως, οφείλω να πω ότι η έλλειψη συγκεκριμένων μέτρων με πονηρεύει και παράλληλα με γεμίζει ερωτήματα.

Η εισηγητική έκθεση κάνει λόγο γενικώς για ανάπτυξη πληροφοριακών συστημάτων στο Υπουργείο Οικονομικών. Ερωτώ: πόσο θα κοστίζουν αυτά τα συστήματα; Σε ποιον θα ανήκει η πνευματική τους ιδιοκτησία; Θα ανήκουν στο ελληνικό δημόσιο ή θα αγοραστούν απλά άδειες, οι οποίες θα χρειαστούν σε κάποια χρόνια ανανέωση, συνιστώντας μία διαρκή αιμορραγία για το ελληνικό δημόσιο;

Δεύτερο ερώτημα: Δεν έχει ακόμα ενεργοποιηθεί ο ν.3979/2011 και δεν έχουν προχωρήσει οι εφαρμοστικές διατάξεις του άρθρου 19. Θα χρησιμοποιηθούν αυτά τα νομικά εργαλεία, ώστε και μικρότερο κόστος να έχουμε και το κράτος να αποδεσμεύεται από τον οποιονδήποτε εθνικό προμηθευτή;

Τρίτο ερώτημα: Γιατί έως τώρα δεν αξιοποιεί το σύστημα η αγορά, το οποίο βρίσκεται σε ικανοποιητικό επίπεδο και μπορεί σύντομα να αποδώσει;

Θα δείτε ότι στον Προϋπολογισμό γίνεται διαρκής αναφορά γενικώς στα έργα της ψηφιακής σύγκλισης. Πότε θα δούμε τις ηλεκτρονικές προμήθειες να χρησιμοποιούνται παραγωγικά και όχι να αναμένουμε το ένα σύστημα, το οποίο σαν το γιοφύρι της Άρτας σχεδιάζεται από το 2002;

Στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης αναφέρονται πιστώσεις για έργα που περιλαμβάνουν την προμήθεια γεωχωρικής πληροφορίας. Σύμφωνα με το ν.3882/2010 το δημόσιο πρέπει να αποκτήσει το σύνολο των πνευματικών δικαιωμάτων και να διανέμει την πληροφορία χωρίς κόστος σε όλους τους φορείς του δημοσίου.

Ποια μέτρα, λοιπόν, θα ληφθούν για την κοινοχρησία επί των συγκεκριμένων δεδομένων; Θα διατεθούν τυποποιημένες άδειες ανοικτών δεδομένων στο σύνολο των δημοσίων αρχών; Ποιες θα είναι αυτές;

Θα ήθελα να κλείσω με το μείζον θέμα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης, το θέμα που ίσως αποτελεί τον ελέφαντα μέσα στο δωμάτιο, τον οποίο ελέφαντα δεν βλέπουμε. Είναι δυνατόν να μιλάμε για πληροφοριακά συστήματα και για τεχνολογική αναδιάρθρωση, ενώ ακόμα στο Υπουργείο Οικονομικών δεν υπάρχει σύστημα διαχείρισης δαπανών του κράτους, το οποίο να διαχειρίζεται τα συστήματα όλων των φορέων που χρηματοδοτούνται από το δημόσιο προϋπολογισμό;

Συνέπεια της έλλειψης αυτής είναι το Υπουργείο Οικονομικών να μην έχει άμεση εικόνα της εκτέλεσης του προϋπολογισμού και σε κάποιες περιπτώσεις να γνωρίζει το τι έχει συμβεί και μετά παρέλευση δύο ετών. Και το τραγικότερο, ένα τέτοιο πληροφοριακό σύστημα υπήρχε, αλλά το Υπουργείο Οικονομικών επέλεξε να προμηθευτεί ένα άλλο ακόμη, το οποίο περιμένουμε να υλοποιηθεί από το 2010.

Αναρωτιέται κανείς, πως ενώ έχουμε να κάνουμε με κάποια κρίσιμα δεδομένα, δεν έχουμε την ανάλυση και την πρόβλεψη με υπάρχοντες αλγόριθμους, όπως κάνουν τα άλλα ευρωπαϊκά κράτη, να εντοπιστούν τα μεγάλα εισοδήματα και να παταχθεί η φοροδιαφυγή. Αναρωτιέται κανείς, επίσης, πως γίνεται τα πληροφοριακά συστήματα του TAXIS, του ΙΚΑ, της Επιθεώρησης Εργασίας και των ΟΤΑ να μη διαλειτουργούν;

Εξαιτίας αυτής της έλλειψης οι ΔΟΥ αυτήν την ώρα έχουν πνιγεί με τετρακόσιες χιλιάδες περιπτώσεις, ενώ αν διαλειτουργούσαν τα συστήματα θα ήταν πάρα πολύ εύκολο να ελεγχθούν ταχύτατα σημαντικές περιπτώσεις φοροδιαφυγής. Επειδή δεν διαλειτουργούν τα συστήματα, δηλαδή το ληξιαρχείο για παράδειγμα, δεν διαλειτουργεί με το ΙΚΑ είναι μάλλον επόμενο να παίρνουν σύνταξη και οι πεθαμένοι.

Νομίζω πως με τέτοια κοινά δεν μπορούμε να μιλάμε πλέον για

τεχνολογική αναδιάρθρωση και για μείωση δαπανών και δεν είμαι αισιόδοξος για την ανάπτυξη πολλώ δε μάλλον με τον τρόπο που την όρισα.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ευχαριστούμε και εμείς, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων κ. Χαρακόπουλος, για οκτώ λεπτά.

**ΜΑΞΙΜΟΣ ΧΑΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον Προϋπολογισμό του 2013, διεξάγεται σε μια ιδιαίτερη συγκυρία για την πατρίδα μας. Βρεθήκαμε ως χώρα και ως κοινωνία σε ένα οριακό σημείο. Ενώπιον μας ανοίγονται δύο δρόμοι: αυτός της υπεύθυνης, αλλά επώδυνης πολιτικής των μεταρρυθμίσεων που θα επιτρέψουν την υπέρβαση της κρίσης και ο άλλος, ο δρόμος της κραυγής και του λαϊκισμού που η ιστορία διδάσκει ότι καταλήγει πάντα σε αδιέξοδο και καταστροφή.

Χωρίς αμφιβολία σήμερα μέσα στα νέφη της απόγνωσης που δημιουργεί η κρίση είναι δύσκολο για τον πολίτη να δει με νηφαλιότητα τη μοναδική δίοδο για τη σωτηρία. Αυτό όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, είναι το δικό μας καθήκον. Ως εκλεγμένοι εκπρόσωποι του ελληνικού λαού έχουμε το καθήκον με ψυχραιμία, με σύνεση και ευθύνη να σταθούμε στο μέσον της θύελλας και να μιλήσουμε τη γλώσσα της αλήθειας με όποιο κόστος, ακόμη και αν χρειάζεται παροδικά να γίνουμε εύκολος στόχος άδικων κατηγοριών, ρητορικών απειλών, στόχος του λαϊκισμού, από τον οποίο χρόνια τώρα κατατρέχεται ο πολιτικός μας βίος και βαρύνεται με σοβαρές ευθύνες για τη σημερινή κατάσταση της χώρας, ενός λαϊκισμού που στόχο έχει να παρασύρει τον απελπισμένο πολίτη σε επικίνδυνα μονοπάτια για όλους μας και κυρίως για τις νεώτερες γενιές.

Παρακολουθώντας όσα διαδραματίζονται αυτές τις ημέρες στο Κοινοβούλιο, όπου η ανευθυνότητα συναγωνίζεται τη βιαιότητα των απόψεων, όπου η λογική έχει δώσει πολλές φορές τη θέση της στο τυφλό συναίσθημα δεν μπορεί παρά να αισθανόμαστε βαθιά ανησυχία. Τη θέση των επιχειρημάτων παίρνουν πολλές φορές οι απειλές και η κατασκοφάντηση. Ο κοινοβουλευτικός διάλογος διολισθαίνει σε επίπεδα καφενειακής αντιπαράθεσης. Έτσι όμως δεν δίνονται λύσεις αυτές τις δύσκολες στιγμές για τον τόπο.

Η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης με την πρόσφατη ψήφο του ελληνικού λαού ανέλαβε το δύσκολο καθήκον να αποκαταστήσει την αξιοπιστία της χώρας, να εξασφαλίσει την παραμονή μας στη ζώνη του ευρώ και στην ευρωπαϊκή οικογένεια και να προχωρήσει σε συμφωνία με τους εταίρους μας, ώστε να τεθεί η βάση για ένα νέο ξεκίνημα στην οικονομία μας.

Όλοι συμφωνούμε ότι αυτό που θα δώσει την οριστική λύση και για το χρέος και για τα ελλείμματα και για τη μείωση της ανεργίας είναι μόνο η ανάπτυξη. Ανάπτυξη, όμως, χωρίς κλίμα σταθερότητας δεν μπορεί να υπάρξει σε καμμία οικονομία, σε καμμία χώρα. Μαγικές λύσεις δεν υπάρχουν. Υπάρχει μόνο δουλειά, σχέδιο και βούληση.

Μ' αυτό το τρίπτυχο προχωρούμε στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Στη δύσκολη αυτή περίοδο αξιοποιούμε κάθε δυνατότητα για την ενίσχυση της αναγκαίας ρευστότητας των αγροτών. Καταβάλαμε το σύνολο της εξισωτικής αποζημίωσης στους κτηνοτρόφους των ορεινών και μειονεκτικών περιοχών, ύψους 160 εκατομμυρίων ευρώ, το 50% της επιστροφής του λεγόμενου αγροτικού πετρελαίου, ύψους 81 εκατομμυρίων ευρώ. Νωρίτερα από κάθε άλλη χρονιά φέτος εντός Οκτωβρίου πιστώθηκαν με 1,1 δισεκατομμύριο ευρώ οι λογαριασμοί των αγροτών, όπως είχαμε δεσμευτεί στις προγραμματικές δηλώσεις της Κυβέρνησης. Μιλώ για το 50% της ενιαίας ενίσχυσης.

Επισημειώσουμε την αξιολόγηση των σχεδίων βελτίωσης που ήταν βαλτωμένα το προηγούμενο διάστημα με αποτέλεσμα 500 εκατομμύρια ευρώ να είναι παρακαρσιμένα και αναξιοποίητα στο Υπουργείο. Η διαδικασία προχωρά με ταχείς ρυθμούς. Τον Ιού-

νιο, που αναλάβαμε, είχαν αξιολογηθεί μόλις διακόσια από τα επτά χιλιάδες επτακόσια σχέδια και σήμερα έχουν αξιολογηθεί πάνω από πέντε χιλιάδες. Είναι χρήματα που θα συμβάλουν στον εκσυγχρονισμό των αγροτικών και κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων και ταυτόχρονα θα αιματοδοτήσουν τις τοπικές οικονομίες.

Διορθώνουμε το νομοθετικό πλαίσιο, έτσι ώστε να γίνει λειτουργικό και εφαρμόσιμο από τον συνεταιριστικό μέχρι τον κτηνοτροφικό νόμο. Υπάρχουν προβλήματα στην εφαρμογή αυτών των νόμων που χρειάζονται άμεσα επίλυση. Είμαστε σε διαβούλευση με τους εμπλεκόμενους φορείς και σύντομα θα υπάρξει νομοθετική πρωτοβουλία.

Στόχος μας είναι η διαφάνεια παντού. Γι' αυτό και ζητήσαμε οικονομικό και διαχειριστικό έλεγχο στις χρηματοδοτήσεις των αγροτικών οργανώσεων ΠΑΣΕΓΕΣ, ΓΕΣΑΣΕ και ΣΥΔΑΣΕ. Επιπλέον, με εντολή του Πρωθυπουργού μπαίνει τέλος στις χρηματοδοτήσεις μέσω ΕΛΓΑ του κρατικοδίαιτου αγροτοσυνδικαλισμού και τα χρήματα αυτά θα δίνονται ως επίδομα σε πολύτεκνες οικογένειες αγροτών και κτηνοτρόφων σε ορεινές, μειονεκτικές, νησιωτικές και ακριτικές περιοχές.

Νοικοκυρεύουμε τα του οίκου μας πρώτα απ' όλα με την έκδοση νέου οργανογράμματος που στοχεύει στη μείωση της αλληλοεπικάλυψης αρμοδιοτήτων, γεγονός που θα επιφέρει σημαντικό οικονομικό όφελος. Επίσης, εξοικονόμηση θα προκύψει και από τον μηδενισμό των ενοικίων που καταβάλλουν σήμερα τόσο το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων όσο και οι εποπτευόμενοι οργανισμοί με τη μεταφορά όλων των υπηρεσιών στο νέο βιοκλιματικό κτήριο Κεράνης, στην περιοχή του Ρέντη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια από τις σημαντικές διαρθρωτικές αλλαγές που προωθούμε είναι η εφαρμογή της ψηφιακής τεχνολογίας, το e-ΥΠΑΑΤ για τη δικτυακή πρόσβαση των πολιτών, αλλά και των δικαιούχων της καταβολής ενιαίας ενισχύσεων.

Ιδιαίτερο βάρος δίνουμε στην εξωστρέφεια της αγροτικής μας οικονομίας. Γι' αυτό εκτός των άλλων προωθούμε σε συνεργασία με το Υπουργείο Ανάπτυξης την απλοποίηση της διαδικασίας εξαγωγών αρχικά για τη φέτα και το ροδάκινο, ώστε να μειωθεί το κόστος και να αποφευχθεί η σπατάλη χρόνου κυρίως για τους μικρούς και μεσαίους εξαγωγείς που δεν διαθέτουν πλεονάζουσα υποδομή.

Κυρίες και κύριοι, η χώρα μας είναι τραγικά ελλειμματική σε ζωοκομικά προϊόντα με αποτέλεσμα να σπαταλούμε σχεδόν το σύνολο των χρημάτων που εισρέουν με την μορφή της ενιαίας ενίσχυσης στις εισαγωγές κρέατος από τις βόρειες χώρες. Προκειμένου να μειώσουμε αυτήν την εξάρτηση από τις μεγάλες εισαγωγές ζωικών προϊόντων που επιβαρύνουν το εμπορικό ισοζύγιο προωθούμε εντός του 2013 ειδικό τομεακό πρόγραμμα για την κτηνοτροφία, ύψους 120 εκατομμυρίων ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι χρέος μας παρά την λυσσώδη αντίδραση των δυνάμεων του λαϊκισμού να προχωρήσουμε στις απαιτούμενες μεταρρυθμίσεις.

Οι φανταστικές για την επάνοδο στην εποχή των παροχών με δανεικά που καλλιεργεί ιδιαίτερα η Αξιοματική Αντιπολίτευση και ο Αρχηγός της, αποτελούν φενάκη. Οι κραυγές και οι απειλές δεν θα μας αποτρέψουν από το να συνεχίσουμε το έργο μας. Η Ελλάδα έκανε το μεγάλο βήμα για την παραμονή της στο ευρώ. Είμαστε βέβαιοι ότι θα τηρηθούν τα συμφωνημένα από τους εταίρους μας και σύντομα τα πρώτα δείγματα ανάπτυξης θα γίνουν ορατά.

Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Κι εγώ σας ευχαριστώ ιδιαίτερα, κύριε Υπουργέ, για την ευλαβική τήρηση του χρόνου. Διδάξατε διά του παραδείγματος.

Το λόγο έχει ο κ. Ιωάννης Γκιόκας, Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, όλες αυτές τις ημέρες έχουν επιστρατευθεί από την Κυβέρνηση και τα κόμματα που τη στηρίζουν μία σειρά επιχειρήματα, προκειμένου να πείσουν το λαό, να τον εξαναγκάσουν επί της ουσίας, να αποδεχθεί το σφγιασμό των δικαιωμάτων του. Εκβιαστικά διλήμματα, αποπροσανατολισμός,

η λογική του διαίρει και βασίλευε, η τρομοκρατία για τον κίνδυνο να χαθεί η δόση, οι ψεύτικες υποσχέσεις ότι τα μέτρα αυτά θα είναι τα τελευταία. Η προπαγάνδα για το μονόδρομο της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Βεβαίως ειδικά σ' αυτό το τελευταίο υπάρχει διακομματική σύμπλευση. Τα μεν κόμματα της Συγκυβέρνησης κινδυνολογούν για τα δεινά που θα βρουν το λαό μας, αν αποφασίσει να κάνει το βήμα και να ακολουθήσει ένα δρόμο ανάπτυξης έξω από την Ευρωπαϊκή Ένωση, τα δε κόμματα της αντιπολίτευσης πλην του ΚΚΕ με το εμπόριο ψεύτικης ελπίδας, ότι μπορεί η Ευρωπαϊκή Ένωση να αλλάξει χαρακτήρα, να γίνει φιλολαϊκή και ανθρωπινή.

Δεν θα σταθώ αναλυτικά στα επιχειρήματα τα οποία απαντήθηκαν αναλυτικά, ειδικά αυτές τις ημέρες από τους Βουλευτές του ΚΚΕ. Πάνω απ' όλα υπάρχει η πείρα χρόνων στο λαό, που του επιτρέπει να βγάλει συμπεράσματα, να αποβάλει το φόβο της σύγκρουσης με την Ευρωπαϊκή Ένωση, με τα μονοπώλια, με την εξουσία τους, να αποδεσμευτεί απ' αυτές τις αυταπάτες. Είμαστε σίγουροι ότι αργά ή γρήγορα θα το κάνει.

Υπάρχει όμως ένα επιχείρημα, που ακούστηκε αρκετά το τελευταίο διάστημα σ' αυτήν τη Αίθουσα. Δεν ξέρω αν είναι το πιο επικίνδυνο από τα υπόλοιπα, είναι όμως σίγουρα το πιο κυνικό και θα έλεγα και το πιο ανήθικο. Είναι αυτή η άποψη, που για να κρύψει τους πραγματικούς ενόχους για την κρίση και τα μέτρα που παίρνονται, για την κόλαση που ζει ο λαός και τα παιδιά του, στοχοποιεί τις προηγούμενες γενιές εργαζομένων, επειδή –λέει– έζησαν με δανεικά –δανεικά από το μέλλον των παιδιών τους, δανεικά από τα παιδιά τους. Ακούστηκε και πριν λίγο από έναν προηγούμενο ομιλητή.

Τι λέτε πρακτικά μ' αυτήν τη θεωρία στους εργαζόμενους στις λαϊκές οικογένειες; Τι λέτε στα νέα παιδιά που είναι άνεργοι και αναγκάζονται να δουλεύουν, όσοι έχουν σύμβαση, με 500 ευρώ μεικτά; Τι λέτε στους νέους που βρίσκονται στα θρανία με την ελπίδα να πάρουν ένα πτυχίο, που κι αυτό θα είναι διαβατήριο είτε για την ανεργία είτε για την εργασιακή περιπλάνηση; Ότι για την κατάσταση που βιώνουν, φταίνε ποιοι; Οι γονείς τους; Οι οικογένειές τους; Φταίνε αυτοί που τους μεγάλωσαν με στερήσεις, που δούλεψαν και ιδρώσαν και απέκτησαν εν πάση περιπτώσει κι ένα καλύτερο εισόδημα που σήμερα τους το παίρνετε πίσω διπλό και τριδίπλο;

Τι λέτε στους μεγαλύτερους σε ηλικία εργαζόμενους, στους σημερινούς συνταξιούχους με τη συγκεκριμένη άποψη και το συγκεκριμένο επιχείρημα; Να δεχθεί όλες τις θυσίες που τους φορτώνετε, με την ψεύτικη ελπίδα ότι θα αντιμετωπιστούν τα προβλήματα των παιδιών του και ότι αυτός φταίει που τα παιδιά του αντιμετωπίζουν αυτά τα προβλήματα.

Λέτε ότι η κρίση οφείλεται στο γεγονός ότι οι Έλληνες τα προηγούμενα χρόνια κατανάλωναν περισσότερο απ' αυτά που παρήγαγαν. Ποιοι Έλληνες άραγε; Ποιοι θησαύρισαν όλα αυτά τα χρόνια από τον ιδρώτα των εργαζομένων, τα κοινωνικά πακέτα, τις φοροαπαλλαγές και τις επιδοτήσεις;

Ποιοι καθόριζαν όλα αυτά τα χρόνια τι και πώς θα παράγεται σ' αυτόν τον τόπο όχι με κριτήριο τις λαϊκές ανάγκες και τις πραγματικές αναπτυξιακές δυνατότητες της χώρας, αλλά με κριτήριο τα κέρδη τους; Ο λαός; Οι εργαζόμενοι; Το καθόριζαν αυτοί που είχαν και έχουν στα χέρια τους τα κλειδιά της οικονομίας, μία χούφτα δηλαδή κεφαλαιοκράτες. Με εξαίρεση μερικούς που εμείς ονομάζουμε «εργατική αριστοκρατία», τμήματα μεσαίων στρωμάτων, που εσείς τους στηρίζατε τα προηγούμενα χρόνια, για να τους έχετε συμμάχους, η εργατική τάξη, η πλειοψηφία των εργαζομένων πάντα απολάμβανε πολύ λιγότερα απ' αυτά που δικαιούνταν κι απ' αυτά που είχε ανάγκη. Και σήμερα χάνει τα πάντα.

Εμείς, λοιπόν, ως Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας, απευθυνόμαστε σ' αυτά τα νέα παιδιά που τους βομβαρδίζετε μ' αυτήν την προπαγάνδα της ενοχοποίησης των γενιών, για να κρυφτεί ο βασικός ένοχος για την κρίση, για τα μέτρα, που είναι η τάξη των κεφαλαιοκρατών, των τραπεζιτών, των βιομηχάνων και των εφοπλιστών, σ' αυτά τα παιδιά που βλέπουν τα προβλήματά τους να μεγαλώνουν και να χτυπιούνται από παντού.

Ποια είναι η κατάσταση σήμερα; Τι βιώνουν; Ο ένας στους δύο νέους είναι άνεργος. Όσοι καταφέρνουν να δουλεύουν με συμ-

βάσεις, θα παίρνουν 500 ευρώ μεικτά. Οι περισσότεροι, πολύ λιγότερα στη μερική απασχόληση και τη μαύρη εργασία. Νέοι μένουν με τις οικογένειές τους μέχρι τα τριάντα τους χρόνια, μπορεί και παραπάνω, γιατί είναι άνεργοι και δεν μπορούν να τα βγάλουν πέρα. Νέοι βλέπουν την παιδεία να μετατρέπεται σε εμπόρευμα, τα σχολεία και τα πανεπιστήμια σε επιχειρήσεις.

Με το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο και με το σημερινό Προϋπολογισμό έρχονται νέες περικοπές στην εκπαίδευση, δραματική μείωση των κονδυλίων για εκπαιδευτικό προσωπικό, λειτουργικές δαπάνες σχολείων και πανεπιστημίων. Πάνω από 10% είναι η μείωση σε σχέση με πέρσι κι αυτό στις προϋπολογισμένες δαπάνες, γιατί η εμπειρία των τριών τελευταίων χρόνων αποδεικνύει ότι ούτε κι αυτά δεν δίνονταν στο τέλος της χρονιάς.

Φτάσαμε σε σημείο, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, οίκοι ανοχής να γίνονται χορηγοί σε δημοτικά σχολεία, επειδή δεν μπορούν να καλυφθούν λειτουργικές δαπάνες, επειδή οι σχολικές επιτροπές των δήμων δεν έχουν χρήματα. Και βέβαια το πρόβλημα δεν είναι αυτή καθ' αυτή η χορηγία, που όπως μάθαμε τελικά αντέδρασαν οι γονείς και δεν δόθηκε, το πρόβλημα είναι οι γονείς να βάζουν το χέρι στην τσέπη, να γίνονται ζητιάνοι χορηγιών για να καλύψουν το πετρέλαιο της χρονιάς ή άλλες δαπάνες που έπρεπε να εξασφαλίζει η κρατική χρηματοδότηση. Για πολιτισμό και αθλητισμό βέβαια ούτε λόγος. Αυτά πλέον θεωρούνται πολυτέλεια.

Εμείς, λοιπόν, καλούμε τους νέους να προβληματιστούν. Η πείρα που έχουν, αν και μικρή, βοηθάει να καταλάβουν ότι η πραγματική μάχη μέσα στην κοινωνία δεν είναι μεταξύ γενιών, δεν είναι μεταξύ των ιδιών και των γονιών τους, είναι μεταξύ κοινωνικών τάξεων, είναι μεταξύ αυτών που παράγουν τον πλούτο και αυτών που τον κλέβουν.

Η επίθεση που δέχονται στα δικαιώματά τους έχει έναν και βασικό στόχο, να πληρώσει ο λαός τα χρέη, τα ελλείμματα που δημιουργήσε το κεφάλαιο, να εξασφαλιστεί πάνω απ' όλα μία πάμφθηνη εργατική δύναμη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Στις προτάσεις όλων των άλλων κομμάτων, ανεξάρτητα από τις επιμέρους διαφορές στη διαχείριση, υπηρετείται αυτός ο ενιαίος στόχος, πώς θα επανέλθει η καπιταλιστική ανάπτυξη, πώς θα γίνουν επενδύσεις, κρύβοντας όμως ότι απαραίτητη προϋπόθεση, ιδιαίτερα στις σημερινές συνθήκες και για την ανάπτυξη και για τις επενδύσεις, είναι το τσάκισμα όλων των δικαιωμάτων.

Οι εργαζόμενοι, η νεολαία πρέπει να οργανώσουν την πάλη τους, να βάλουν εμπόδια στην υλοποίηση των μέτρων, να πιστέψουν πάνω απ' όλα ότι υπάρχει διαφορετική οργάνωση της κοινωνίας, της οικονομίας, χωρίς την τάξη των καπιταλιστών. Ο λαός να καθορίζει τι, πώς και με ποιους όρους θα παράγεται, αξιοποιώντας τα επιτεύγματα της τεχνολογίας και της επιστήμης και όλες τις παραγωγικές δυνατότητες.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΓΚΙΟΚΑΣ:** Ως εκ τούτου και τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, δεν μας κάνει καθόλου εντύπωση ότι και ο Πρωθυπουργός στην προχθεσινή του ομιλία και πριν λίγο ο Υφυπουργός Ανάπτυξης, επιτέθηκε σ' αυτήν την πρόταση διεξόδου, επιτέθηκε με συκοφαντίες στις κατακτήσεις που είχαν οι λαοί, οι εργαζόμενοι στις σοσιαλιστικές χώρες. Αποδεικνύει τι φοβάται το κεφάλαιο και οι πολιτικοί του εκπρόσωποι.

Οι λαοί, όμως, αργά ή γρήγορα με την πάλη τους θα επιβάλουν αυτήν την προοπτική. Είναι και αναγκαία και ρεαλιστική.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ευχαριστούμε πολύ.

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Κωνσταντίνος Σκρέκας.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, άκουσα προσεκτικά δεκάδες συναδέλφους από τα τρία κόμματα της Συμπόλιτευσης που στηρίζουν αυτήν την Κυβέρνηση, να περιγράφουν την κρισιμότητα του Προϋπολογισμού και τους λόγους που πρέπει να ψηφιστεί καθώς και πολλούς συναδέλφους από τα κόμματα της αντιπολί-



τευσης να προτάσσουν επιχειρήματα για την εκτιμώμενη κατ' αυτούς πιθανή μελλοντική αστοχία από τους στόχους του Προϋπολογισμού.

Και όπως ακούω να περιγράφουν την κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει ο κόσμος και η χώρα μας, σκέφτομαι πόσο αναγκαίο είναι τώρα, σήμερα περισσότερο από ποτέ, να λέμε στον κόσμο αλήθειες. Ωμές αλήθειες, πικρές αλήθειες, αλήθειες οι οποίες παλαιότερα ωραιοποιούνταν και αποκρύπτονταν φθάνοντας στα σημερινά αποτελέσματα που βιώνουμε σήμερα. Αλήθειες για μία χώρα με τρομερές στρεβλώσεις, όπου ο γιατρός του ΕΣΥ είχε ονομαστικά μισθό μικρότερο από τον κηπουρό του δήμου, όπου ο πιλότος της Πολεμικής Αεροπορίας είχε λιγότερες αποδοχές από τον οδηγό του αστικού λεωφορείου, όπου ο καθηγητής πανεπιστημίου είχε μισθό μικρότερο από κάποιον τεχνικό σε μία ΔΕΚΟ, όπου ο πρωτοδιοριζόμενος επιστήμονας στον ιδιωτικό τομέα είχε τουλάχιστον 40% μικρότερες αποδοχές από τον αντίστοιχο του δημόσιου τομέα. Μία χώρα όπου το όνειρο των γονέων και η προσδοκία των νέων ήταν να κατακτήσουν μία θέση στο δημόσιο. Το ελληνικό όνειρο τα τελευταία χρόνια ήταν μία θέση στο δημόσιο και το αστείο που κυκλοφορούσε στην αγορά ήταν ότι «κάποτε οι δημόσιοι υπάλληλοι ήθελαν τα παιδιά τους να γίνουν επιχειρηματίες, σήμερα οι επιχειρηματίες θέλουν τα παιδιά τους να γίνουν δημόσιοι υπάλληλοι». Μία χώρα όπου μετά από πολλά-πολλά χρόνια οι θεσμοί, η αξιοκρατία, ο έλεγχος είχαν χαθεί και όπου κάθε ενέργεια από τους κυβερνώντες για αλλαγή έφερνε τρομερές αντιδράσεις και αναταραχές από ένα σύστημα που είχε δημιουργηθεί κάτω από το επίπεδο των αρετών διοικούντων και που ήταν πια αυτόνομο, αυτοδιοικούμενο, αυτορρυθμιζόμενο και πάνω απ' όλα αντίθετο σε κάθε προσπάθεια αλλαγής και ανατροπής. Σε μία χώρα όπου υποτίθεται ότι είχαμε τα καλά χρόνια της ανάπτυξης, δωρεάν υγεία, Αλλά αν, ω μη γένοιτο, συνέβαινε κάτι σοβαρό, έπρεπε ίσως ο πολίτης να πουλήσει και ένα χωραδάκι για να έχει τη σωστή και γρήγορη θεραπεία. Μία χώρα, όπου είχαμε δωρεάν παιδεία, αλλά έπρεπε να ξεδούλευε ένα μηνιαίο μισθό στα φροντιστήρια. Μία χώρα, όπου κάποιοι δημόσιοι λειτουργοί χρησιμοποιούσαν τη θέση τους για άγρια πελατών και την είχαν μετατρέψει σε παραμάγαζο προσωπικό. Μία χώρα όπου το 30% της οικονομίας της εκτιμάται ότι είναι μαύρη και όπου όποιος μπορεί, αποκρύπτει τα εισοδήματά του. Και όμως η χώρα αυτή και το κράτος όλα αυτά τα χρόνια στάθηκαν, επειδή υπήρχαν κάποιοι τίμιοι, κάποιοι εργατικοί, κάποιοι φιλότιμοι, γιατί οι Έλληνες είναι παγκοσμίως στις δύο πρώτες θέσεις από πλευράς εργατικότητας μαζί με τους Κορεάτες.

Και πράγματι, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το μεσοπρόθεσμο που ψηφίσαμε πριν δύο μέρες και ο προϋπολογισμός αυτός αποτελούν τις πιο κρίσιμες αποφάσεις τα τελευταία τριάντα χρόνια. Γιατί, ψηφίζοντας τον Προϋπολογισμό αυτό, διασφαλίζουμε την παρουσία μας στην Ευρωζώνη, αποτρέπουμε τη διεθνή απομόνωση και την απόλυτη χρεοκοπία που θα μας φέρει στην επιστροφή στη δραχμή. Γιατί η Ελλάδα στο παρελθόν δανειζόταν συνέχεια, γιατί κατανάλωνε περισσότερα από αυτά που παρήγαγε. Με το σχέδιο προϋπολογισμού που έχουμε μπροστά μας καταφέρνουμε μετά από πολλά-πολλά χρόνια επιτέλους να ισοσκελίσουμε τα έσοδά μας με τα έξοδά μας και μπορούμε να πούμε ότι η ελληνική οικονομία νοικοκυρεύεται με μικρότερο και πιο ευέλικτο κράτος, με συγκεκριμένους στόχους και νέες προτεραιότητες. Είναι ίσως ο πρώτος προϋπολογισμός της Μεταπολίτευσης που είναι πραγματικός και δεν μοιάζει με μία έκθεση ιδεών, όπως ίσως είχαμε συνηθίσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά από αυτά που περιέχονται στον Προϋπολογισμό και αφορούν περικοπές συντάξεων και μισθών είναι άδικο. Αλλά ακόμη πιο άδικο είναι σήμερα εν μέσω αυτής της τρομακτικής κρίσης, τα κόμματα της Αντιπολίτευσης να προσπαθούν να κεφαλαιοποιήσουν τη δεινή κατάσταση στην οποία έχουν περιέλθει πολλοί συμπολίτες μας για μικροκομματικούς και για μικροπολιτικούς και ψηφοθηρικούς σκοπούς και να επαναλαμβάνουν στα λόγια, αλλά και στις πράξεις τους αυτά που ανακαθεν έπρατταν.

Και θα εξηγηθώ περιγράφοντας δύο παραδείγματα. Κάποτε ένας Πρωθυπουργός αυτής της χώρας προσπάθησε να ιδιωτι-

κοποιήσει τις δημόσιες αστικές συγκοινωνίες της Αθήνας και δόθηκε ακόμα η δυνατότητα οι εργαζόμενοι σε αυτές να πάρουν και οι ίδιοι λεωφορείο που θα ήταν πια δικό τους και θα έβγαζαν το εισόδημά τους. Και τότε τι έγινε; Τα κόμματα της Αριστεράς αντέδρασαν σθεναρά και κήκε η Αθήνα και σήμερα οι αστικές συγκοινωνίες έχουν ένα τεράστιο χρέος και ελλείμματα κάθε χρόνο που καλούνται οι Έλληνες φορολογούμενοι να τα καλύπτουν.

Δεκαπέντε χρόνια περίπου μετά, ένας άλλος Πρωθυπουργός προσπάθησε να ιδιωτικοποιήσει την Ολυμπιακή, η οποία μας έβαζε μέσα 1 εκατομμύριο την ημέρα. Και τότε, παρ' όλο που τα κόμματα της Αντιπολίτευσης αντιδρούσαν και μίλαγαν για ξεπούλημα, όπως κάνουν άλλωστε και σήμερα, η Ολυμπιακή ιδιωτικοποιήθηκε και σήμερα δεν χρειάζεται να καλύπτουμε από τον προϋπολογισμό τις μαύρες τρύπες της, για τις οποίες θα έπρεπε, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, να μειώσουμε και άλλο πιθανότατα τις συντάξεις, γιατί δυστυχώς σταμάτησαν πια να μας δανείζουν οι ξένοι, για να καλύπτουμε τα ελλείμματα του προϋπολογισμού μας. Καταλαβαίνετε, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι οι παρατάξεις της Αντιπολίτευσης με τη συμπεριφορά τους δεν προστατεύουν το εθνικό συμφέρον ούτε τους ευπαθείς ούτε τους αδικημένους. Προνόμια προωθούν και αντιστέκονται στην ανατροπή που γίνεται ενάντια στις στρεβλώσεις και στις νοοτροπίες του χθες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλουμε αυτήν την ώρα να δούμε την αλήθεια, να παραμερίσουμε τις όποιες διαφορές και διαφωνίες και να σταθούμε στην ανάγκη σωτηρίας της πατρίδας μας, στην ανάγκη να δώσουμε ελπίδα και προοπτική στη νέα γενιά, στους ανθρώπους που μαστίζονται από την ανεργία, σε αυτούς που νιώθουν ότι έχουν χάσει τα πάντα. Να δείξουμε πως τίποτα δεν χάθηκε, πως εμείς οι νέοι Βουλευτές, η δημοκρατία μας μπορεί και θέλει να δώσει λύσεις. Γι' αυτό, κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ και κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, στηρίζω τον Προϋπολογισμό του κράτους και τον Πρωθυπουργό μας Αντώνη Σαμαρά.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Και εμείς ευχαριστούμε τον κ. Σκρέκα.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Για την Ολυμπιακή...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Παρακαλώ, αν έχετε την καλοσύνη.

Να μη γράφεται τίποτα στα Πρακτικά.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Κύριε συνάδελφε, εδώ δεν είναι καφενείο. Εδώ είναι Βουλή. Παρακαλώ.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** ...

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Μην απαντάτε, κύριε συνάδελφε.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Κύριε συνάδελφε, θα σας ανακαλέσω στην τάξη.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Όχι, δεν σας συγχωρώ. Ακούστε παρακαλώ. Σας παρακαλώ πάρα πολύ. Αν θέλετε να κάνετε διάλογο έξω από τον Κανονισμό, έξω από την Αίθουσα.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** ...

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΡΕΚΑΣ:** ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Όχι, κύριε Σκρέκα.

(Θόρυβος στην Αίθουσα-Κωδωνοκρουσίες)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γίνεται γνωστό στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση –και να δίνουμε το καλό παράδειγμα τώρα που είναι οι μαθητές εδώ πέρα- αφού ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, εξήντα τέσσερις μαθήτριες και μαθητές και τέσσερις εκπαιδευτικοί από το 11ο Γενικό Λύκειο Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή σας καλωσορίζει. Καλή προκοπή.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο κ. Ευάγγελος Αποστόλου Βουλευτής του ΣΥ-ΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε έναν Προϋπολογισμό που λόγω της ενσωμάτωσης του τρίτου μνημονίου επηρεάζει καθοριστικά τη ζωή των συμπολιτών μας για πολλά χρόνια. Δεν μπορεί αυτή η κορυφαία διαδικασία για ένα Κοινοβούλιο να γίνεται κάτω από συνθήκες εντολών και εκβιασμών. Πρέπει να γίνει αντιληπτό ότι η ελληνική κοινωνία δεν μπορεί να αντέξει άλλους εκβιασμούς, ούτε μπορεί να υπηρετήσει αυτές τις πολιτικές που φέρνουν τέτοιες περικοπές που ουσιαστικά τους οδηγούν σε εξαθλίωση, σε εξαφάνιση. Και βέβαια, η κατάσταση είναι πολύ χειρότερη για τον ασθενέστερο κρίκο της οικονομικής δραστηριότητας της χώρας μας που είναι ο αγροτικός και ληφτάται που έφυγε ο κ. Χαρακόπουλος, γιατί αυτά που λέμε εμείς δεν είναι λαϊκισμός.

Κάποια στιγμή πρέπει να μάθει η Κυβέρνηση να ακούει τα πράγματα με το όνομά τους.

Δεν είναι αλήθεια ότι η επιβάρυνση που φέρνει το τρίτο μνημόνιο στους ασφαλισμένους αγρότες και στους συνταξιούχους είναι της τάξης του ενός δισεκατομμυρίου ευρώ; Φτάσατε σε σημείο να περικόψετε τα δώρα και τα επιδόματα των αγροτών. Δεν είναι αλήθεια ότι αφαιρείτε πάνω από μισό δισεκατομμύριο από τους αγρότες εξαιτίας της μη επιστροφής φόρων και της φορολόγησης του εισοδήματός τους; Συνολικά, δηλαδή, μιλάμε για πάνω από 1,5 δισεκατομμύριο. Και ξέρετε πόσο είναι αυτό το 1,5 δισεκατομμύριο; Είναι περίπου τα 2/3 των άμεσων ενισχύσεων, δηλαδή, το 20% της αξίας της αγροτικής παραγωγής.

Διαρκώς η Κυβέρνηση διατυμπανίζει ότι ο αγροτικός τομέας είναι αυτός ο οποίος θα αποτελέσει το εργαλείο της ανάκαμψης, της ανασυγκρότησης της χώρας. Εγώ θέλω να σταθώ και στα νούμερα, επειδή οι προϋπολογισμοί είναι αριθμοί. Τα νούμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, δείχνουν παντελή έλλειψη κονδυλίων, εκεινών που θα υπηρετήσουν αυτές τις πολιτικές.

Οι δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού κατά φορέα δείχνουν για το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης μείωση 20,3%. Είναι η τρίτη σε ποσοστό μείωση. Αντιλαμβάνεστε, λοιπόν, σε τι κατάσταση βρίσκεται. Στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις οι προβλέψεις είναι αόριστες και ανυπαρκτες. Θα σταθώ σε τρία σημεία. Το πρώτο αναφέρει ότι θα υπάρξει ενίσχυση της συμβολής της έρευνας και της καινοτομίας των ινστιτούτων και των ιδρυμάτων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Η πρόβλεψη αυτή, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν αποτελεί τίποτα άλλο παρά μια ευχή, αφού δεν αναφέρονται συγκεκριμένοι φορείς της έρευνας και της καινοτομίας.

Η δεύτερη περίπτωση είναι αυτή που ανέφερε πριν από λίγο ο κ. Χαρακόπουλος για την εξοικονόμηση που θα προκύψει από τη μετεγκατάσταση του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και των εποπτευόμενων οργανισμών στο νέο κτήριο του Κεράνη. Το ΤΑΙ-ΠΕΔ, λοιπόν, άλλα προβλέπει. Τα συζητούσαμε προχθές. Προβλέπει ότι η παραχώρηση θα γίνει με προίκα το μίσθωμα που θα καταβάλει το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης για τη χρήση του συγκεκριμένου χώρου.

Το τρίτο που θέλω να σταθώ, αφορά αυτό που λέει για την αξιοποίηση των πόρων και της περιουσίας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης. Μάλιστα αναφέρει στην προκειμένη περίπτωση ως παράδειγμα το κτήριο που στεγάζονται οι υπηρεσίες του πολιτπλασιαστικού υλικού. Και ξέρετε σε αυτήν τη διαφορά που υπάρχει μεταξύ του ΚΕΣΠΥ και του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης, έχει μπει ο εισαγγελέας και ερευνά τα έσοδα που θα πάνε και πως θα πάνε. Άρα, δηλαδή, μιλάμε για μία αοριστολογία.

Τι είδους αγροτική πολιτική είναι τελικά αυτή που δεν προβλέπει δαπάνες προσανατολισμού και διαρθρωτικών αλλαγών και αφήνει τη στήριξη της γεωργικής δραστηριότητας μόνο στις μειωμένες έτσι και αλλιώς κοινοτικές ενισχύσεις, για τις οποίες αναφέρθηκε προηγούμενα ο κ. Χαρακόπουλος, ότι έχουμε δώσει τόσα στον αγροτικό χώρο;

Είναι δυνατόν μετά την εκχώρηση της Αγροτικής Τράπεζας και το σημερινό ύψος επιτοκίων δανεισμού στα τραπεζικά ιδρύματα

να υλοποιηθεί οποιαδήποτε πολιτική ανάπτυξης της πρωτογενούς παραγωγής και του αγρότη;

Αγαπητοί συνάδελφοι, αποτελεί μέγιστο έγκλημα για τον αγροτικό χώρο αυτό που έγινε με τη Αγροτική Τράπεζα. Όχι μόνο γιατί χαρίσατε την Τράπεζα, αλλά πολύ περισσότερο γιατί αφαιρέσατε από τον αγροτικό χώρο ένα σημαντικότατο εργαλείο στήριξής του. Δεν δίνουν, αγαπητοί συνάδελφοι, σήμερα εγγυητικές επιστολές οι τράπεζες με αποτέλεσμα όλες οι ιδιωτικές επενδύσεις να έχουν κυριολεκτικά κολλήσει.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ανέφερε πριν από λίγο ο κ. Χαρακόπουλος ότι υπάρχουν 500 εκατομμύρια παρκαρισμένα. Τα σχέδια βελτίωσης έχουν κολλήσει, δεν υπάρχει καμμία απορροφητικότητα στα προγράμματα.

Επιτρέψτε μου, κύριε Πρόεδρε, για ένα λεπτό.

Όλοι οι Έλληνες παραγωγοί σήμερα έχουν μια αγωνία. Ξέρουν οι ίδιοι τι θα σπείρουν και πώς θα τα σπείρουν. Η αγωνία τους είναι ότι δεν έχουμε χρήματα για να σπείρουμε. Ποιος θα χρηματοδοτήσει σήμερα την αγροτική δραστηριότητα; Ποιος θα προσφέρει εξειδικευμένη στήριξη στους αγρότες, όταν χιλιάδες γεωτεχνικοί είναι άνεργοι, όταν η αγροτική έρευνα έχει εγκληματικά υποβαθμιστεί;

Μετά από τρεις δεκαετίες μιας πολιτικής, η οποία ουσιαστικά είχε προσαρμοστεί στις κοινοτικές πολιτικές, φτάσαμε αγαπητοί συνάδελφοι, εξαιτίας των κακών χειρισμών μια παραδοσιακά αγροτική χώρα, να την μετατρέψουμε σε αιμορραγικά εισαγωγική χώρα. Και ξέρετε, ότι σε αυτήν τη σκληρή κατάσταση που βιώνουμε σήμερα, μια χώρα που έχει πρόβλημα ισοζυγίου εμπορικών αγροτικών προϊόντων, αντιλαμβάνεστε τι θα αντιμετωπίσει με μια επισιτιστική κρίση η οποία ενδέχεται να υπάρξει λόγω της αδυναμίας του αγροτικού τομέα να ανταποκριθεί.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω.

Επείγει, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, εμείς να παράξουμε ξανά αγαθά που θα υποκαταστήσουν όσο γίνεται γρηγορότερα και όσο γίνεται περισσότερο το διατροφικό έλλειμμα που έχουμε.

Για να μπορέσει, όμως, ο κόσμος της υπαίθρου να ανταποκριθεί σε αυτό το αίτημα που είναι αίτημα των καιρών, θέλει στήριξη. Και στήριξη δεν είναι μόνο η διασφάλιση ενός βιώσιμου εισοδήματος στην επαρχία. Είναι και η δημιουργία εκείνων των συνθηκών που θα επιτρέψει στους αγρότες να μείνουν στην περιφέρεια, να μείνουν στην επαρχία και στους νέους αγρότες ιδιαίτερα να επιστρέψουν στις ρίζες τους.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ:** Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Γι' αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, επειδή οι μνημονιακές πολιτικές που ακολουθείτε δεν θα αργήσουν να μας οδηγήσουν στην επισιτιστική κρίση, δεν αντιμετωπίζουμε τα προβλήματα που σας προανέφερα, καταψηφίζουμε τον Προϋπολογισμό σας και επιπλέον σας ζητάμε να απαλλάξετε και τη χώρα από τη διακυβέρνησή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Σολδάτος Θεόδωρος, για επτά λεπτά.

**ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΣΟΛΔΑΤΟΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτές τις μέρες κληθήκαμε να αποφασίσουμε για την τύχη της χώρας στα προσεχή τέσσερα χρόνια και τώρα καλούμαστε να τοποθετηθούμε ειδικά για τον Προϋπολογισμό του 2013 που είναι το έτος το οποίο θα σηκώσει το μεγαλύτερο των βαρών.

Θα αιτιολογήσω γιατί την περασμένη Τετάρτη ψήφισα το μεσοπρόθεσμο και γιατί την Κυριακή η θετική μου ψήφος δεν είναι δεδομένη στο σύνολο του Προϋπολογισμού. Ψήφισα το μεσοπρόθεσμο γιατί δεν υπάρχει εναλλακτικός δρόμος για την αντιμετώπιση της κατάστασης παρά μόνο το δημοσιονομικό συμβιβαστικό και οι διαρθρωτικές αλλαγές, γιατί δεν κατατέθηκε καμμία ρεαλιστική πρόταση από τα κόμματα της αντιπολίτευσης η οποία αναλώθηκε σε καταγγελτικό κυρίως λόγο για ζητήματα όμως, που η ίδια έχει μεγάλη ευθύνη, όπως επίσης αναλώθηκε

σε κενή από πλευράς προτάσεων ρητορική.

Για τον καταγγελλτικό λόγο της Αντιπολίτευσης έχω να πω ότι η άποψη πως μόνο όσοι κυβέρνησαν φταίνε, είναι τουλάχιστον φαιδρή και η άποψη πως φταίνε το ίδιο οι πολιτικοί και οι πολίτες είναι τουλάχιστον ανόητη. Θυμόμαστε όλοι ποια ήταν η στάση συγκεκριμένων κομμάτων κάθε φορά που κινδύνευε να κλείσει μια παραγωγική μονάδα της χώρας ή αποφάσιζε να αλλάξει έδρα εξαιτίας των αντιεπενδυτικών συνθηκών που επικρατούσαν ή ακόμα όταν κάποια ξένη εταιρεία ετοιμαζόταν να επενδύσει στη χώρα μας, όπως η «COSCO».

Για το ότι φταίνε το ίδιο πολιτικοί και πολίτες έχω να πω το εξής. Όπως, η ευθύνη ανήκει πρώτα στο δάσκαλο και όχι στον μαθητή ή, αν θέλετε, πρώτα στον πατέρα και μετά στον γιο για πράξεις και ενέργειες που αφορούν και στα δύο μέρη, έτσι και στην περίπτωση μας η ευθύνη ανήκει πρώτα στους πολιτικούς και μετά στους πολίτες.

Ο ρόλος του δασκάλου, του πατέρα, του πολιτικού, είναι ρόλος ποιμαντικός. Ας αφήσουν, λοιπόν, ορισμένοι την «καρδιά» ότι φταίνε «οι πολίτες το ίδιο με τους πολιτικούς», ότι «όλοι μαζί τα φάγαμε». Οι πολίτες απαιτούν να πληρώσουν αυτοί που ευθύνονται για τη σημερινή κατάσταση όποιοι και αν είναι, όσο ψηλά και αν βρίσκονται. Αυτό προσδοκώ και εγώ από την Κυβέρνηση του Αντώνη Σαμαρά.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης, όταν σε ένα σύστημα πραγμάτων –κράτος, οργανισμός, οικογένεια- τα λεφτά δεν φτάνουν, απαιτείται οικονομικός σχεδιασμός. Πρώτα συμμαζεύεις τα οικονομικά σου, ελαττώνεις τις δαπάνες σου και στη συνέχεια προγραμματίζεις την ανάκαμψή σου, προκειμένου να αποκτήσεις τη δυνατότητα πρόσθετων πόρων. Για να αποκτήσεις πρόσθετους πόρους, πρέπει να εργαστείς περισσότερο, πρέπει να βρεις χρήματα να επενδύσεις, ώστε να αποκτήσεις κέρδος. Αν δεν το πράξεις αυτό, μένεις στάσιμος στην ανέχειά σου και στη δυστυχία σου. Αν αναζητήσεις χρήματα να επενδύσεις, πρέπει είτε να αξιοποιήσεις τα περιουσιακά σου στοιχεία εφόσον έχεις είτε να δανειστείς είτε και τα δύο μαζί. Επίσης, για να είσαι σε θέση να αξιώνεις, με άλλα λόγια να κάνεις το παλληκάρι, εκτός από την ανάγκη να υπάρχει δημοσιονομικό πλεόνασμα, πρέπει να μπορείς να θρέψεις τα μέλη του συστήματος πραγμάτων, στην προκειμένη περίπτωση το λαό σου. Μιλώ προφανώς για εμπορικό ισοζύγιο και ειδικότερα, στον τομέα των υλικών αγαθών.

Υπενθυμίζω, ωστόσο, ότι το 90% του βοείου κρέατος εισάγεται, όπως και το 80% του χοιρινού και το μεγαλύτερο μέρος της πρώτης ύλης των γαλακτοκομικών.

Αφήστε, λοιπόν, τις παλληκαριές και ας προσγειωθούμε στην πραγματικότητα. Μου θυμίζετε το ανέκδοτο του λαγού με το λιοντάρι.

Πάμε, λοιπόν, στην αναζήτηση χρημάτων. Οι χώρες που μας δανείζουν θέλουν από εμάς δείγμα γραφής, διαφορετικό από αυτό που είχαμε μέχρι σήμερα, για να πείσουν τα Κοινοβούλια τους και τους πολίτες τους. Λένε κάποιοι να βρούμε καλύτερους δανειστές. Ας μας τους υποδείξουν. Αυτό που γνωρίζω εγώ είναι, ότι σε σχετική διερεύνηση των Κινέζων από κορυφαίο αξιωματούχο, η απάντηση ήταν ότι δανείζουν μόνο σε χώρες με οικονομία 3Α.

Πιστεύω ότι ξεκαθάρισα γιατί οι περικοπές ήταν απαραίτητες. Ακόμα και όσοι ισχυρίζονται ότι θα αποφασίσουν στο μέλλον άλλο δρόμο ανάκαμψης από αυτήν των δανεικών, τις χρειάζονται τις περικοπές στη θέση τους. Τα «ασημικά δεν φτάνουν».

Όσον αφορά τον Προϋπολογισμό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι:

Μετά την άλωση της Τροίας, ο Αινείας με μερικούς Τρώες εξακολούθησαν να αμύνονται σε κάποια συνοικία της πόλης, ώπου οι Αχαιοί τους διεμήνυσαν, ότι ύστερα από συμφωνία, μπορούσαν να αποχωρήσουν ανενόχλητοι με την άδεια να πάρει ο καθένας ό,τι μπορούσε να σηκώσει στα χέρια του από την περιουσία του. Ενώ όλοι επέλεξαν να πάρουν χρυσάφι, χρήματα και λοιπά, ο Αινείας σήκωσε στους ώμους τον γέροντα και ανήμπορο πατέρα του, τον Αγχίστη και τον μετέφερε έξω από την πόλη.

Κατά το παράδειγμα Αινεία-Αγχίστη, η πολιτεία έπρεπε να πάρει στους ώμους της, τους πάντες από εννιακόσιες χιλιάδες συνταξι-

ούχους γήρατος του ΟΓΑ πατέρες μας, από τους οποίους περικόπτεται το 15% από τις 5.000 ευρώ που παίρνουν ετησίως. Το κόστος είναι μόνο 0,673 δισεκατομμύρια από τα συνολικά 17. Αν έμπαιναν, μάλιστα, εισοδηματικές και περιουσιακές προϋποθέσεις, θα ήταν ακόμα λιγότερο. Μπορούσαμε να τα βρούμε από αλλού, όπως με τα ΑΜΕΑ. Ας ήταν, λοιπόν, συμβολική έστω η περικοπή, στη βάση του ότι όλοι συμμετέχουν και ας αναζητούνταν οι πόροι προσωρινά.

Τονίζω τη λέξη «προσωρινά», όπως στη Γαλλία που φορολογεί τα πολύ υψηλά εισοδήματα με 75% σήμερα ή στις ΗΠΑ με 79% το 1935 στο δεύτερο New Deal.

Για όσους ισχυριστούν ότι η θέση μου ακούγεται κάπως σοσιαλιστική, τους απαντώ: «Αυτό μου δίδαξε ο Ευάγγελος Αβέρωφ όταν σε νεαρή ηλικία διαμόρφωνα το πολιτικο-ιδεολογικό μου πιστεύω».

Σχετικά με αυτό, έχω καταθέσει σχετική ερώτηση με άλλους συναδέλφους και η απάντηση ήταν ότι θα πάρω απάντηση από το Υπουργείο Κοινωνικής Ασφάλισης και Πρόνοιας και τα λοιπά και ότι το Υπουργείο Οικονομικών δεν ήταν αυτό το αρμόδιο για να μου απαντήσει.

Καταθέτω στα Πρακτικά τη σχετική ερώτηση και απάντηση.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Σολδάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην τραγωδία του Σαίξπηρ ο έμπορος της Βενετίας, ο Αντώνιος, συνάπτει δάνειο από τον τοκογλύφο Σάιλοκ. Ο όρος είναι αν δεν εξοφληθεί το χρέος τον επιβεβλημένο χρόνο, ο Σάιλοκ να πάρει μία λίβρα σάρκας από οποιοδήποτε μέλος του σώματος του Αντώνιο ως αντάλλαγμα πληρωμής. Με την εξάντληση του χρονικού ορίου, ο Σάιλοκ αξιώνει να πάρει το συμφωνηθέν τίμημα της σάρκας του δανειολήπτη, αδιαφορώντας για το ότι ο Αντώνιο θα πεθάνει.

Είναι τεράστιος ο αριθμός των μικρομεσαίων επιχειρηματιών που βρίσκεται στο «κόκκινο» και δανείζεται από τοκογλύφους. Για το σχετικό θέμα έχω καταθέσει, επίσης, ερώτηση, την οποία καταθέτω στα Πρακτικά και για την οποία η απάντηση με παραπέμπει στο Υπουργείο Ανάπτυξης.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Θεόδωρος Σολδάτος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Ο χρόνος δεν μου επιτρέπει να διατυπώσω τις απόψεις μου στις προσδοκίες που υπάρχουν για τα έσοδα κυρίως από φόρους, καθώς, επίσης, και σε άλλα σημαντικά ζητήματα, όπως στην τιμολόγηση των γενοσήμων και της καθυστέρησης στην αναζήτηση κοινωνικών ισοδυνάμων, που θα μπορούσαν να αμβλύνουν τις εντυπώσεις του σκ, που υφίσταται η ελληνική κοινωνία.

Κύριε Υπουργέ, στηρίζω την Κυβέρνηση στη μεγάλη της προσπάθεια. Διαφωνώ με την κατανομή των βαρών και ειδικότερα σε εκείνα που αναφέρονται στα Υπουργεία Οικονομικών, Ανάπτυξης, Κοινωνικής Ασφάλισης και Υγείας.

Ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Απόστολος Αλεξόπουλος Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

**ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΑΛΕΞΟΠΟΥΛΟΣ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές -ποιοι Βουλευτές, πάλι «τρεις και ο κούκος» έχουμε μείνει, δεν πειράζει- μελετώντας τα επώδυνα μέτρα του μεσοπρόθεσμου προγράμματος που ψηφίστηκαν προχθές και διαβάζοντας αυτές τις μέρες τον προϋπολογισμό του 2013, δεν σας κρύβω ότι έχω ζαλιστεί με τους αριθμούς, που αναφέρονται σε εκατομμύρια και σε δισεκατομμύρια. Είναι ασύλληπτα ποσά για μένα, πόσο μάλλον για τον απλό πολίτη, που μετρά πια και τα λεπτά του ευρώ, για τον απλό πολίτη, που βλέπει ότι οι μισθοί και οι συντάξεις συνεχώς μειώνονται, ότι όλα του γύρω γίνονται πιο ακριβά και του επιβάλλεται να πληρώνει ένα επιπλέον ευρώ για κάθε συνταγογραφούμενο φάρμακο, 25 ευρώ για να μπορέ-



σει να απολαύσει το στοιχειώδες κοινωνικό δικαίωμα της νοσοκομειακής περίθαλψης και κάμποσα ευρώ για να μπορέσει να κλείσει ένα ραντεβού για ιατρική εξέταση.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ακούσαμε πολλά για τον προς ψήφιση Προϋπολογισμό του 2013 και μέχρι τα μεσάνυχτα της Κυριακής θα έχουμε την ευκαιρία να ακούσουμε ακόμη περισσότερα. Έτσι, δεν θα νιώσω ενοχές που σ' αυτήν την ομιλία δεν θα ασχοληθώ αποκλειστικά και μόνο με τον Προϋπολογισμό.

Είναι μικρός ο κοινοβουλευτικός μου βίος -μετρά μόνο τεσσερεσήμισι μήνες- και, όμως, δεν είναι λίγες οι φορές που με εκπλήξη διαπίστωνα ότι ζω σε ένα θέατρο του παραλόγου, μία παρωδία δημοκρατικού τρόπου λειτουργίας της Βουλής, μια βάναυση καταπάτηση τόσο του Κανονισμού Λειτουργίας της Βουλής όσο και του Συντάγματος. Δεν είναι λίγες οι φορές που ένιωσα ότι υποτιμάται η νοημοσύνη μου και η νοημοσύνη του ελληνικού λαού.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, δεν σας κρύβω ότι φοβάμαι και δεν φοβάμαι μόνο για την εξαθλίωση, στην οποία θα μας οδηγήσουν τα ήδη ψηφισθέντα μέτρα και ο προς συζήτηση Προϋπολογισμός. Φοβάμαι για τη δημοκρατία μας. Με φοβίζει ο αυταρχικός τρόπος λειτουργίας του Προέδρου της Βουλής και των εκ της Νέας Δημοκρατίας προερχόμενων Αντιπροέδρων της και ο τρόπος με τον οποίο η Κυβέρνηση συνεχίζει να νομοθετεί. Η Βουλή έχει μετατραπεί σε μία βιομηχανία κύρωσης πράξεων νομοθετικού περιεχομένου, που εμείς οι Βουλευτές θα πρέπει χωρίς την παραμικρή παρέμβαση να λέμε ένα «ναι» ή ένα «όχι». Με φοβίζει το γεγονός ότι η τρικομματική Κυβέρνηση για να «μαντρώσει» τους Βουλευτές της έφερε προς ψήφιση τα πολυάρθρα, βάρβαρα και επώδυνα δημοσιονομικά μέτρα σε ένα μόνο άρθρο και, μάλιστα, με τη διαδικασία του κατεπείγοντος.

Πείτε μου, σας παρακαλώ, πόσο δημοκρατικό είναι διατάξεις νόμων, που καταψηφίστηκαν πριν από λίγες μέρες, να έρχονται ξανά προς ψήφιση χωμένες μέσα σε ένα και μοναδικό άρθρο του νομοσχεδίου για το μεσοπρόθεσμο;

Δεν σας προσβάλλει, συνάδελφοι, αυτή η τακτική; Δεν σας ενοχλεί η ωμή δήλωση του Υπουργείου Οικονομικών ότι αποσύρει τροπολογίες επειδή είναι προφανές ότι θα καταψηφιστούν και ότι θα τις επαναφέρει σε άλλο νομοσχέδιο;

Αγαπητοί συνάδελφοι, με επιστημονικά τεκμηριωμένο τρόπο ο εισηγητής του ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο σύντροφος Τσακαλώτος, αλλά και πολλοί άλλοι συνάδελφοι στη συνέχεια, κατέδειξε ότι ο προς ψήφιση προϋπολογισμός είναι ανάλητος, είναι ταξικά άδικος, είναι ανεφάρμοστος, είναι ανεδαφικός, είναι αντιαναπτυξιακός, είναι φοροπηχτικός, είναι αντιφατικός και δεν είναι λειτουργικός. Σας τόνισε ότι είναι παγκόσμια πρωτοτυπία να ευελπιστεί κανείς σε ανάπτυξη μέσα σε συνθήκες παρατεταμένης ύφεσης και σκληρής λιτότητας. Σας απέδειξε τη μη βιωσιμότητα του χρέους. Σας επεσήμανε ότι δεν είναι αξιόπιστη η εκτίμησή σας ότι το χρέος είναι υπό έλεγχο.

Πριν από λίγο ο Υφυπουργός ο κ. Καλαφάτης, είπε: «Ξέρουμε ότι ο Προϋπολογισμός είναι πράγματι σκληρός». Θεωρεί, όμως, αναγκαία την εφαρμογή του. Ο κ. Σκρέκας πριν από λίγο είπε: «Πολλά από τα μέτρα είναι άδικα», παρά ταύτα ψηφίζει τον Προϋπολογισμό.

Κύριοι της συγκυβέρνησης, έχετε αντιληφθεί ότι η ανεργία καλπάζει; Έχετε αντιληφθεί ότι σήμερα οι απασχολούμενοι είναι εννιακόσιες είκοσι περίπου χιλιάδες λιγότεροι από τους μη απασχολούμενους, ότι κι αν ακόμη τους παίρνατε όλο τους το εισόδημα, δεν επρόκειτο να αναστραφεί η κατηφόρα της οικονομίας μας και το άδειασμα των ασφαλιστικών ταμείων;

Έχετε αντιληφθεί ότι τα 5 τόσα δισεκατομμύρια που περικόπτετε από τους μισθούς και τις συντάξεις και που τα αφαιρείτε ουσιαστικά από την κατανάλωση, να μην θα ανακουφίσουν προσωρινά τα ταμεία, αλλά γρήγορα θα εξανεμιστούν από την καλπάζουσα αύξηση της ανεργίας;

Έχετε αντιληφθεί σε τι κατάσταση βρίσκονται οι νέοι μας; Έχετε αντιληφθεί σε τι κατάσταση βρίσκεται αυτό το λαμπρό δυναμικό της χώρας που με τόσες θυσίες και στερήσεις πολλές φορές οι οικογένειές τους φρόντισαν και επεδίωξαν να τους μορφώσουν; Και να, που σήμερα εοδείς βάζετε φραγμούς στη μόρφωσή τους. Βάζετε φραγμούς στην παιδεία, βάζετε φραγμούς

στην εκπαίδευση. Ποιες είναι οι προβλεπόμενες δαπάνες για την παιδεία στον προϋπολογισμό σας; Είναι 10% μικρότερες των περσιών. Αντιστοιχούν στο «τεράστιο» ποσοστό 2,89% του ΑΕΠ, όταν ο ευρωπαϊκός μέσος όρος δαπανών για την παιδεία είναι 5%. Αλήθεια, κάθε πότε θυμόσαστε και επικαλείστε το μέσο ευρωπαϊκό όρο;

Επισημαίνω εδώ ότι οι πραγματικές δαπάνες για την παιδεία θα είναι ουσιαστικά ακόμη λιγότερες, γιατί τώρα στο Υπουργείο Παιδείας είναι και ο πολιτισμός. Μειώνονται, λοιπόν, και άλλοι οι δαπάνες για την παιδεία, παρά το γεγονός ότι το 2012 οι παιδικοί σταθμοί, τα νηπιαγωγεία, τα σχολεία, τα πανεπιστήμια, τα ερευνητικά ιδρύματα δεν μπορούσαν να αντιμετωπίσουν βασικά λειτουργικά τους έξοδα.

Μειώνετε κι άλλο τις πανεπιστημιακές δαπάνες με αποτέλεσμα να παραμένει και φέτος αδιόριστο το εδώ και τρία χρόνια εκλεγμένο διδακτικό προσωπικό στα ΑΕΙ, στα ΤΕΙ, απαραίτητο για τη συνέχιση της διδασκαλίας μαθημάτων.

Αποστερείτε τα περιφερειακά πανεπιστημιακά ιδρύματα από τους διδάσκοντες του π.δ 407. Αφού πετοσκοψάτε τα αποθεματικά των πανεπιστημίων, αφού στερήσατε τη χρηματοδότησή τους από άλλα έσοδα, βάζετε τώρα χέρι στους ειδικούς λογαριασμούς κονδυλίων έρευνας, υποχρεώνοντάς τους -τους λογαριασμούς εννοώ- να χρηματοδοτούν τις λειτουργικές δαπάνες των πανεπιστημίων σε ποσοστό 40%, αποστερώντας έτσι χρήματα από την έρευνα.

Ανευθυνότητα δε, ανακοινώνετε ότι ένα από τα έξι μέτρα που θα πάρετε για την εξοικονόμηση πόρων είναι οι συγχωνεύσεις τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ. Είναι το περίφημο πρόγραμμα «ΑΘΗΝΑ» για το οποίο ο Υπουργός Παιδείας έχει κατ' επανάληψη τόνισει ότι το πρόγραμμα αυτό, δηλαδή το πρόγραμμα του χωροταξικού εξορθολογισμού των πανεπιστημιακών σχολών και τμημάτων ανά την επικράτεια θα προχωρούσε όταν μετά από γόνιμο διάλογο θα καθορίζονταν τα κριτήρια με τα οποία θα γίνονταν οι συγχωνεύσεις. Ποια κριτήρια; Ένα είναι το κριτήριο. Δραστική μείωση των κρατικών δαπανών και παράδοση βεβαίως της παιδείας στα ιδιωτικά συμφέροντα, κάτι που πολύ έξυπνα και αδίστακτα προωθήσατε με τους νόμους 4009/11, και 4076/12 και τις διατάξεις που ενσωματώσατε στο ένα και μοναδικό άρθρο του μεσοπρόθεσμου προγράμματος της προηγούμενης εβδομάδας, σύμφωνα με τις οποίες απελευθερώνετε χωρίς κανέναν όρο την αγορά των ιδιωτικών κολλεγίων, των ιδιωτικών πανεπιστημίων και νομιμοποιείτε τα πάσης φύσεως ινστιτούτα και κέντρα επαγγελματικής κατάρτισης.

Κύριοι της Κυβέρνησης, ο Προϋπολογισμός σας είναι άδικος. Θα τον καταψηφίσω. Και ταυτόχρονα θα ενώσω τη φωνή μου με τη φωνή των άλλων συναδέλφων, με τη φωνή των χιλιάδων συμπολιτών μας που διαδήλωναν προχθές στην Πλατεία Συντάγματος και μαζί τους θα φωνάξω «φύγετε, παραιτηθείτε, είστε πλέον επικίνδυνοι».

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού κ. Τζαβάρας για οκτώ λεπτά.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Το πνεύμα και το κλίμα αυτής της Αίθουσας που υπηρετεί την έκφραση της λαϊκής κυριαρχίας επιτρέπει από του Βήματος αυτού να εκστομίζονται και υπερβολές και ακραίες λεκτικές επινοήσεις. Γι' αυτό θα σεβαστώ την τελευταία αποστροφή του λόγου του προλαλήσαντος συναδέλφου και πράγματι θα θεωρήσω ότι η προτροπή του αποδίδει το πνεύμα της παράταξής του αναφορικά με τα τόσο σοβαρά και σπουδαία ζητήματα για τα οποία η Κυβέρνηση έχει την πρότασή της ενσωματωμένη στο συζητούμενο προϋπολογισμό.

Αυτό, όμως, που μου είναι αδιανόητο να δεχθώ, γιατί αυτό επιβάλλει αυτός ο ιερός χώρος, είναι οι απρέπειες εκείνων, οι οποίοι χρησιμοποιούν το βήμα της ελευθερίας του λόγου, αυτό το βήμα εδώ, προκειμένου να εκστομίσουν απειλές και ύβρεις. Απειλές

στους πολιτικούς τους αντιπάλους, ύβρεις σε εκείνους με τη γνώμη των οποίων δεν συμφωνούν. Και αναρωτιέμαι: πόσο ελάχιστα δημοκρατικός πρέπει να είναι αυτός ο οποίος δεν ανέχεται να ακούει μια διαφορετική άποψη και κυρίως αυτός ο οποίος με έναν τρόπο αυθαίρετα ολοκληρωτικό αισθάνεται ότι είναι ο εγγυητής της πορείας αυτού του τόπου σε κάποιο σκοπό;

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Και όμως, μέσα από τα γραπτά κείμενα μεγάλων διανοουμένων και φιλοσόφων, τους οποίους κάποιοι από τους εκλεκτούς συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ μπορεί και ενστερνίζονται, μας έρχεται μια πολύ σημαντική διαπίστωση. Ότι η ιστορία είναι μια διαδικασία χωρίς υποκείμενο και χωρίς σκοπό. Αυτοί εδώ που έρχονται σήμερα για να απειλήσουν τους Υπουργούς αυτής της Κυβέρνησης, λέγοντάς τους ότι θα οδηγηθούν στο ειδικό δικαστήριο, δεν χρειάζεται να το πω εγώ ότι συμφωνούν με τη Χρυσή Αυγή. Γιατί το ίδιο ακούσαμε και από τα χείλη των συναδέλφων εκείνης της παράταξης. Αλλά το σοβαρότερο είναι ότι φτάνουν στο σημείο να απειλούν λειτουργούς του κράτους, νομιμοποιημένους δημοκρατικά με λιντσάρισμα.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΣΤΡΑΤΟΥΛΗΣ:** Εμείς;

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΤΖΑΒΑΡΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού):** Ο κ. Ευστάθιος Παναγιώτης, φορέας ενός ενδόξου ονόματος προς το οποίο πράγματι υποκλίνεται η δημοκρατία, πλην όμως, από τις στάχτες των λόγων του δεν πρόκειται τίποτα να διατηρηθεί στη μνήμη αυτών των ανθρώπων που σήμερα αγωνίζονται για ένα καλύτερο αύριο του τόπου μας. Σε αυτές τις στάχτες, λοιπόν, δεν μπορεί να οικοδομηθεί ούτε η ευπρέπεια ούτε η ελευθερία που απαιτεί η κοινοβουλευτική μας δημοκρατία, προκειμένου να αποδειχθεί ότι μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα ο λαός έχει τη δυνατότητα να βλέπει τους αντιπροσώπους να διασταυρώνουν επιχειρήματα, να αγωνίζονται ο καθένας με τον τρόπο του, να προσπαθεί να βγαίνει πάντοτε η καλύτερη γνώμη, η ορθότερη σύνθεση.

Ειλικρινά λυπάμαι, γιατί τέτοιου είδους συμπεριφορές όσο ακραίες και αν θεωρούνται ρητορικά στηρίζονται σε ένα ηθικο-διανοητικό επίπεδο με το οποίο και εγώ προσωπικά, αλλά και πολλοί συνάδελφοι απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής αισθάνονται ξένοι και το καταδικάζουμε ως αποκρουστικό. Είναι το επίπεδο που διανοητικά προσδίδει ευήθεια και θα έλεγα ότι ηθικά είναι πληθωρικό σε αναισχύντια.

Με τις σκέψεις αυτές θα μου επιτρέψετε να αναφερθώ στον προϋπολογισμό, ο οποίος σχετικά με τις δαπάνες που προβλέπει για την προστασία της πολιτιστικής μας κληρονομιάς, μπορεί να είναι περιοριστικός αναμφίβολα κατά το ποσό των 53.327.000 ευρώ και να προβλέπει το ποσό συνολικά των 250 εκατομμυρίων ευρώ αλλά όλα αυτά, με ένα πνεύμα κοινής προσπάθειας από τα στελέχη του πρώην Υπουργείου Πολιτισμού που σήμερα, πράγματι, έχει διακριτή ύπαρξη και παρουσία και μου το έχει εμπιστευθεί ο Πρωθυπουργός, γιατί σε αυτήν τη χώρα ο πολιτισμός είναι ένα από τα βάθρα στα οποία στηρίχθηκε και η δημοκρατία. Γιατί τι άλλο είναι η δημοκρατία παρά μια πολιτιστική επιπόνηση για τη διαχείριση των κοινών πραγμάτων. Και αυτήν ακριβώς την πολιτιστική κληρονομιά είναι βέβαιο ότι οποιαδήποτε εκατομμύρια και αν χρειαστεί να δαπανηθούν δεν πρόκειται να την προστατεύσει τόσο πολύ το χρήμα όσο η ηθική ποιότητα των ανθρώπων και κυρίως η ηθική ποιότητα των συλλογικών δράσεων.

Είναι δε, προφανές ότι οι προσπάθειες τις οποίες έχουμε ήδη οργανώσει και στις οποίες θα αφοσιωθούμε στο προσεχές διάστημα –μάλιστα ήδη έχουμε αρχίσει, αλλά από το 2013 θα είναι πράγματι η κορύφωση αυτών των προσπαθειών– αναφέρονται στα εξής:

Πρώτον, θα χρειασθεί –και ήδη το έχουμε κάνει– να εντατικοποιήσουμε τους ρυθμούς απορρόφησης των οικονομικών πόρων που προέρχονται από το ΕΣΠΑ. Ήδη αυτήν τη στιγμή το Υπουργείο Πολιτισμού έχει μετατρέψει σε ένα απέραντο εργοτάξιο την Ελλάδα, αφού σήμερα αυτήν την ώρα που μιλάμε πεντακόσια είκοσι δύο έργα εκτελούνται και θα φτάσουν στο ύψος της δαπάνης των 600.000.000 ευρώ, πέρα δηλαδή, από τα χρήματα, τα οποία προβλέπονται γι' αυτές τις δραστηριότητες στον προϋπο-

λογισμό.

Επιπλέον, μέσα από το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων, ήδη το Υπουργείο Πολιτισμού από τις αρχές του 2012 και μέχρι το τέλος, έχει απορροφήσει 112.000.000 και προβλέπεται με τις συνέργειες και με τους σχεδιασμούς που έχουν γίνει για 2013, να έχουμε απορροφήσει πάνω από 120.000.000 ευρώ.

Με βάση, λοιπόν, αυτά τα δεδομένα θεωρώ ότι υπάρχει πάντα μια διέξοδος –ειδικά στο χώρο αυτό του πολιτισμού– μέσα από την οποία μπορούμε να κάνουμε και να πραγματοποιούμε σχέδια χωρίς να στηριζόμαστε αναγκαστικά σε χρήματα τα οποία προέρχονται από τον κρατικό προϋπολογισμό με σκέψεις πάντα σε δράσεις όπως είναι η νομοθετική πρωτοβουλία που θα φέρουμε εντός των ημερών για την αναμόρφωση του θεσμού της χορηγίας, ενός θεσμού πράγματι, που και στο παρελθόν, αλλά ευελπιστούμε και στο μέλλον θα αποδειχθεί μια από τις βασικές χρηματοδοτήσεις των έργων του πολιτισμού που προέρχεται από την κοινωνία.

Και πέρα από όλα αυτά έχει πολύ μεγάλη σημασία να πούμε ότι σήμερα το Υπουργείο Πολιτισμού με τη διακριτή του λειτουργία στο πλαίσιο της συγχώνευσής του με το Υπουργείο της Παιδείας έχει καταφέρει να απασχολεί σε όλη την Ελλάδα τρεις χιλιάδες διακόσιους εργαζόμενους, πέραν του προσωπικού που έχει το Υπουργείο αυτό. Αυτό σημαίνει ότι στα έργα που χρηματοδοτούνται από το ΕΣΠΑ έχουμε τη δυνατότητα να απασχολούμε περισσότερους από εκείνους, που είναι ήδη διορισμένοι ως δημόσιοι υπάλληλοι ή ως συνδεδεμένοι με σχέση ιδιωτικού δικαίου με το δημόσιο.

Επίσης, είναι προφανές ότι με τον τρόπο που εκτελούνται αυτά τα έργα, δηλαδή την αυτεπιστασία, έχουμε τη δυνατότητα να χρημάτα των 600.000.000 που ανέφερα, να χρησιμοποιούνται για να γίνεται αιμοδοσία της τοπικής κοινωνίας, αφού με το σύστημα της αυτεπιστασίας στις τοπικές κοινωνίες γίνονται οι προμήθειες ή πληρώνονται οι απασχολούμενοι επιτόπιοι εργάτες και υπάλληλοι.

Με αυτές τις σκέψεις, λοιπόν, θεωρώ ότι στον πολιτισμό θα δώσουμε τον αγώνα, ώστε η κρίση να μην επέμβει με τον ίδιο περιοριστικό τρόπο που επεμβαίνει σε άλλες πτυχές της κρατικής δραστηριότητας.

Σας ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Στύλιος Γεώργιος.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Πρέπει να γίνει εναλλαγή, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Εντάξει.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Δεν μπορεί να μιλήσει Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Εν πάση περιπτώσει, μετά τον κ. Αλεξόπουλο, έχω βάλει τον κ. Τζαβάρα.

Δεν υπάρχει πρόβλημα. Να έρθει στο Βήμα η κ. Γεροβασίλη Όλγα, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Υποχρεωμένος είστε!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Εντάξει. Είστε εξουσιοδοτημένη από τον ΣΥΡΙΖΑ παντός επιστητού;

Εδώ υπάρχει ο Γραμματέας της Κοινοβουλευτικής Ομάδας, ο οποίος...

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Όταν παραβιάζετε τον Κανονισμό, θα τα ακούτε, κύριε Πρόεδρε.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ:** Τότε, κύριε Πρόεδρε ...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Κύριε Βούτση, προφανώς...

Όχι, εντάξει, κύριε Βούτση, αλλά κάποια στιγμή που πλέον θα γίνει καθεστώς –ξέρετε το έθιμο ενίοτε...

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, αφήστε να μιλήσει η κ. Γεροβασίλη τώρα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Δεν της έβαλα το χρόνο, οπότε μην φοβάστε, δεν της παίρνω χρόνο.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Εντάξει.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ορίστε, κυρία Γεροβασίλη, έχετε το λόγο.

**ΟΛΓΑ ΓΕΡΟΒΑΣΙΛΗ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι συζητώντας για τον Προϋπολογισμό του 2013, ακούω από συναδέλφους της Συγκυβέρνησης για το πόσο κρίσιμος και αληθινός είναι. Και είναι, πραγματικά, η μόνη διατύπωση στην οποία θα συμφωνήσω απολύτως.

Πρώτον, είναι εθνικά κρίσιμος, επειδή τον διαπερνά η πολιτική της υποτέλειας στους δανειστές μας και της απεμπόλησης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων.

Δεύτερον, είναι πολιτικά κρίσιμος επειδή τον διατρέχει η πιο άγρια μορφή νεοφιλελευθερισμού.

Τρίτον, είναι κοινωνικά κρίσιμος επειδή τον διαπερνά η ανάλγητη αντιμετώπιση των ανθρώπων υπέρ της ικανοποίησης των αριθμών, επειδή εκπέμπει ύφεση και παράγει συλλογική εξαθλίωση.

«Προνομιακό» πεδίο εφαρμογής αυτής της πολιτικής είναι η τοπική αυτοδιοίκηση. Στο πολυνομοσχέδιο και στον Προϋπολογισμό προβλέπονται νέες περικοπές στα έσοδα των δήμων ύψους περίπου 1.700.000.000 και αυτές προστίθενται στις ήδη τεράστιας μείωσης 60%, που έχουν υποστεί οι δήμοι την τελευταία τριετία. Η Κυβέρνηση ενώ από τη μια κόβει θεσμοθετημένους πόρους, από την άλλη προβλέπει ειδική επιχορήγηση περίπου 313.000.000 ευρώ.

Οι δήμοι, κύριοι συνάδελφοι, δεν έχουν ανάγκη έκτακτης ελεημοσύνης, αλλά τακτικών εσόδων. Συνοπτικά αν οι νόμοι που διέπουν τη χρηματοδότηση των δήμων από τον κρατικό προϋπολογισμό τηρούνταν πιστά και εφαρμόζονταν, θα έπρεπε μέχρι το τέλος της χρονιάς να αποδοθούν στους δήμους πόροι ύψους περίπου 900.000.000 ευρώ. Οι δήμοι αποστεώνονται, τόσο σε πόρους όσο και στο απαραίτητο επιστημονικό και υπαλληλικό προσωπικό.

Με το μεσοπρόθεσμο προβλέπεται η κατάργηση ειδικοτήτων και οργανικών θέσεων. Η Κυβέρνησή σας θα δείξει το δρόμο της εξόδου σε χιλιάδες εργαζόμενους. Η πλειοψηφία αυτών θα προέρχεται από την τοπική αυτοδιοίκηση και αυτό διότι, σύμφωνα με την τελευταία απογραφή, οι μισοί από τους υπαλλήλους της κατηγορίας ΔΕ και σχεδόν όλοι της κατηγορίας ΥΕ υπηρετούν στους δήμους. Κι αυτές οι κατηγορίες αποτελούν τον πρώτο στόχο σας.

Χτες και σήμερα, εργαζόμενοι σε όλους τους δήμους πανικόβλητοι ψάχνουν να βρουν αν είναι ανάμεσα σε αυτούς που απολύονται και τονίζω, πως δεν μιλάμε για εργαζόμενους οι οποίοι είχαν προσληφθεί παράνομα. Μιλάμε για ανθρώπους που πέφτουν θύματα της απόφασής σας να ακυρώσετε τους δικούς σας νόμους. Και σ' αυτήν την Αίθουσα υπάρχουν άνθρωποι που τότε τους εμπνεύστηκαν τους νόμους και σήμερα τους καταψηφίζουν.

Κύριοι της Συγκυβέρνησης, αφήνετε τους δήμους χωρίς προσωπικό σε κρίσιμες υπηρεσίες: καθαριότητα, αποκομιδή σκουπιδιών κ.λπ.. Με το μεσοπρόθεσμο καθίσταται σαφές αυτό που θέλει να κρύψει Κυβέρνηση και γίνεται φανερός ο αληθινός στόχος της: ότι δηλαδή, η υποστελέχωση βασικών δημοτικών υπηρεσιών και η σταδιακή απαξίωσή τους, θα δημιουργήσει την ανάγκη ιδιωτικοποίησης κρίσιμων κοινωνικών και αναπτυξιακών τομέων της αυτοδιοίκησης. Γι' αυτόν το λόγο, σήμερα χιλιάδες εργαζόμενοι στους δήμους διαδηλώνουν στους δρόμους ανταποκρινόμενοι στο πανελλαδικό κάλεσμα της ΠΟΕ-ΟΤΑ. Διαμαρτύρονται ενάντια στις επικείμενες απολύσεις, στην οικονομική επιτροπεία των δήμων και στην κατάργηση των κοινωνικών υπηρεσιών.

Εμείς, πάλι στεκόμαστε δίπλα τους και καλούμε όλους τους δημάρχους να αφήσουν πίσω κομματικές ταυτότητες, μικροκομματικές σκοπιμότητες, να διαφυλάξουν τις θέσεις εργασίας στους εργαζόμενους τους, να διαφυλάξουν ουσιαστικά την παροχή υπηρεσιών στους δημότες και να σώσουν ό,τι μπορούν, να αλλάξουν τακτική και οι δήμαρχοι, αλλά ακόμα και αυτοί, οι οποίοι είναι εκλεγμένοι με την υποστήριξη κομμάτων της συγκυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το πολιτικό πρόσημο που χρησιμοποιεί η Κυβέρνηση για την εφαρμογή αυτών των πολιτικών είναι η δημοσιονομική εξυγίανση των ΟΤΑ. Αποκρύπτετε ωστόσο, ότι οι ΟΤΑ της χώρας μας ήταν οι λιγότερο χρεωμένοι σε σχέση με τις υπόλοιπες χώρες της Ευρώπης. Σύμφωνα με τα διαθέσιμα

στοιχεία για το 2011 το ποσοστό δανεισμού τους έφτανε μόλις το 0,9% επί του ΑΕΠ. Την ίδια ώρα τα ψηλότερα ποσοστά εμφανίζουν η Ιταλία και η Ολλανδία με 8,6%, η Γαλλία με 8,4%, η Δανία με 7,3% και πάει λέγοντας.

Αυτά δεν τα λέω εγώ. Αυτά τα απάντησε ο Όλι Ρεν σε ερώτηση που κατέθεσε ο Ευρωβουλευτής μας ο Νίκος Ο Χουντής.

Κανείς δεν αρνείται φυσικά τον έλεγχο της λειτουργίας της τοπικής αυτοδιοίκησης. Εμείς όμως, ο ΣΥΡΙΖΑ, απαιτούμε διαφάνεια. Άλλο όμως ο έλεγχος και η διαφάνεια και άλλο η κατάργηση των ίδιων των θεσμών.

Διαλέξατε επίσης έναν όμορφο τίτλο για το υπό δημιουργία Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας των ΟΤΑ. Μέσω όμως της λειτουργίας του, η αυτοδιοίκηση μετατρέπεται σε μια κρατική υπηρεσία. Καταργείται ουσιαστικά η αυτονομία και το αυτοδιοίκητο του θεσμού παραβιάζοντας για άλλη μία φορά το Σύνταγμα.

Εμείς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο, θα υπερασπιστούμε την τοπική αυτοδιοίκηση. Για τη ριζοσπαστική Αριστερά η τοπική αυτοδιοίκηση αποτελεί το κοντινότερο προς τους πολίτες δημοκρατικό θεσμό διοίκησης.

Σε αυτές τις δύσκολες συνθήκες η αυτοδιοίκηση πρέπει να γίνει βασικός μοχλός οργάνωσης της αλληλεγγύης και υπεράσπισης της κοινωνικής συνοχής. Γι' αυτό πρέπει να στηρίζεται και όχι να αποδυναμώνεται από την Κυβέρνηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πίσω από τις προβλέψεις του προϋπολογισμού και του πολυνομοσχεδίου -τα αντιμετωπίζουμε ενιαία και καλά θα κάνουμε όλοι να τα αντιμετωπίζουμε ενιαία- υπάρχουν άτομα που είναι εκτεθειμένα στο κίνδυνο της φτώχειας και του κοινωνικού αποκλεισμού. Υπάρχουν ζωές που συνθλίβονται, αξιοπρέπειες που καταρρακώνονται, οι ελπίδες της νέας γενιάς που εξαφανίζονται. Υπάρχουν περιφέρειες της χώρας όπως η Ήπειρος όπου η καταγεγραμμένη ανεργία -το τονίζω, η καταγεγραμμένη- έφτασε το 28,5% το μήνα Αύγουστο. Σήμερα, στην ήπειρο ένας στους τρεις κατοίκους είναι άνεργος.

Ξεπουλήσατε τη «ΔΩΔΩΝΗ» με διαδικασίες οικονομικού και πολιτικού σκανδάλου. Έχετε εγκαταλείψει τους αγρότες στη διάθεση καρτέλ εμπόρων. Έχετε εγκαταλείψει τα νοσοκομεία, όπως της Άρτας από όπου κατάγομαι, στη μοίρα τους να λειτουργούν από το φιλότιμο απλήρωτων εργαζομένων.

Την Τετάρτη η ψήφιση των μέτρων παρουσιάστηκε ως αναγκαστική προϋπόθεση για την εκταμίευση της δόσης. Όμως, πριν αλέκτωρ λαλήσαι βρεθήκαμε πάλι στην αρχή, χωρίς δόση με ενδεχόμενο τη δόση της δόσης.

Οι δανειστές έχουν το βλέμμα στραμμένο στο πώς θα εισπράξουν γρήγορα τα κέρδη τους από την τοκογλυφία.

Εσείς, κύριοι της Συγκυβέρνησης, έχετε το βλέμμα στραμμένο στη Μέρκελ και περιμένετε ένα νεύμα ικανοποίησης από τις καλές υπηρεσίες που της παρέχετε. Εμείς, ο ΣΥΡΙΖΑ, έχουμε το βλέμμα στραμμένο στην κοινωνία.

Σας λέμε πως όχι μόνο θα καταψηφίσουμε τον Προϋπολογισμό, αλλά θα ανατρέψουμε μαζί με την κοινωνία τις πολιτικές εξαθλίωσης που κάποιοι σχεδιάζουν και εσείς εφαρμόζετε.

Αυτός ο Προϋπολογισμός έχει και ένα μεγάλο καλό. Είναι ο τελευταίος Προϋπολογισμός με τέτοιες αντιλαϊκές κατευθύνσεις, γιατί ο επόμενος που θα εισαχθεί προς συζήτηση, θα δίνει λύσεις στις πραγματικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας χωρίς να χρειάζεται να μπαίνουν τα σύνορα της χώρας. Γιατί ο επόμενος προϋπολογισμός θα συνταχθεί από το ΣΥΡΙΖΑ-Ενωτικό Κοινωνικό Μέτωπο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεώργιος Στύλιος.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΥΛΙΟΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσω με την συμπατριώτισσα μου, τη συντοπίτισσα μου την Όλγα τη Γεροβασίλη και προλαλήσασα στο Βήμα ότι ο Προϋπολογισμός αυτός όντως είναι κρίσιμος. Όμως, αλίμονό μας αν ο επόμενος προϋπολογισμός συνταχθεί με τη φιλοσοφία και την πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ, την οποία δεν τη γνωρίζουμε, δεν έχει διατυπωθεί, δεν την έχουμε ακούσει, την ψάχνουμε και ζητάμε από όλους τους ομιλητές του ΣΥΡΙΖΑ να μας τη διατυπώσουν με σα-



φήνεια και καθαρότητα.

Είναι κρίσιμος ο Προϋπολογισμός γιατί φιλοδοξεί να βάλει ένα τέλος στην αμφισβήτηση της ελληνικής οικονομίας, να θέσει τις βάσεις για ένα καλύτερο μέλλον, να σφραγίσει με κατηγορηματικό τρόπο την πορεία της πατρίδας μας στην Ευρώπη, να πιάσουν τόπο οι κόποι και οι θυσίες του ελληνικού λαού, όχι μόνο οι τωρινές, αλλά και οι θυσίες που υπήρξαν στη νεότερη ιστορία προκειμένου η Ελλάδα να αποτελεί πλήρες μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και αναπόσπαστο κομμάτι του δυτικού πολιτισμού.

Η ψήφος μας στην αυριανή ψηφοφορία είναι καθοριστική. Η ευθύνη είναι μεγάλη. Τόσο μεγάλη που σήμερα όλοι μας, ανεξάρτητα από την πολιτική μας κατεύθυνση, οφείλουμε να σταθούμε στο ύψος των περιστάσεων και να απομονώσουμε τις ακρότητες, τη στείρα αντιπολίτευση και τις διχαστικές φωνές.

Οι Έλληνες στις εκλογές του Ιουνίου του 2012 έστειλαν ένα σαφές μήνυμα. Απέρριψαν την επιστροφική της Ελλάδας στη δραχμή. Επέλεξαν ξεκάθαρα την ευρωπαϊκή πορεία της χώρας. Είπαν «ναι» στην Ευρωζώνη, «ναι» στο ευρώ το οποίο αποτελεί σήμερα την πολιτική άμυνα και τη δύναμη της χώρας μας.

Αυτός ο Προϋπολογισμός αποτελεί την αναγκαία προϋπόθεση για να συνεχίσει η χώρα μας την πορεία της στην Ευρωζώνη. Γνωρίζω ότι είναι δύσκολος και δεν είναι ευχάριστος. Κανείς εδώ μέσα δεν μπορεί να ισχυριστεί το αντίθετο. Δυστυχώς όμως είναι αναγκαίος.

Άκουσα προσεκτικά το λόγο της Αντιπολίτευσης εντός και εκτός του Κοινοβουλίου. Προσπαθούν να αποσπάσουν την εύνοια μιας δοκιμαζόμενης κοινωνίας με απώτερο στόχο την αύξηση των ποσοστών τους πρώτα στις δημοσκοπήσεις και στη συνέχεια στις εκλογές. Τη λογική του «λεφτά υπάρχουν» την πληρώνουμε πολύ ακριβά σήμερα και κάποιοι συνεχίζουν να την ενστερνίζονται, σαν να μην έχει συμβεί τίποτα.

Δεν έχει διατυπωθεί καμμία συγκεκριμένη, ρεαλιστική πρόταση εξόδου από την κρίση, κανένα εναλλακτικό σχέδιο, ούτε μία αισιόδοξη πρόταση, καμμία ελπίδα για τον δοκιμαζόμενο ελληνικό λαό. Δυστυχώς είναι πασιφανές ότι ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης επενδύει στην πλήρη καταστροφή της ελληνικής οικονομίας. Πώς αλλιώς θα μπορούσε να ερμηνεύσει κάποιος τις πολύ πρόσφατες δηλώσεις του αποδοκιμασίας ουσιαστικά των επενδύσεων στη χώρα;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση οφείλει να πετύχει. Δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Και ο μόνος σίγουρος τρόπος είναι να μπει η χώρα σε τροχιά ανάπτυξης. Δεν φτάνει να ευημερούν οι αριθμοί, αλλά και οι άνθρωποι για να επιστρέψει η αισιοδοξία στη κοινωνία μας. Επιβάλλεται τα αναπτυξιακά κονδύλια της Ευρωπαϊκής Ένωσης να πιάσουν τόπο. Δεν είναι μόνο τα χρήματα από τη δόση.

Να χτυπηθεί η γραφειοκρατία, ώστε να αξιοποιηθεί το ΕΣΠΑ, το πρόγραμμα «Αλέξανδρος Μπαλτατζής» για την αγροτική ανάπτυξη, το επιχειρησιακό πρόγραμμα για την αλιεία. Να ενισχυθούν οι μικρομεσαίες επιχειρήσεις με τα χρήματα που διατίθενται από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων και από την άμεση ενεργοποίηση του ΕΤΕΑΜ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρόκειται για δισεκατομμύρια ευρώ που μπορούν να δώσουν δύναμη στη χειμαζόμενη αγορά και να δημιουργήσουν κάποιες θέσεις εργασίας. Συνδυαστικά πρέπει να υπάρξει μέριμνα για την ελάφρυνση των νοικοκυριών από τα δάνεια. Είναι ένα θέμα που καίει όλη τη χώρα.

Οι πολίτες απαιτούν ένα σύγχρονο εκπαιδευτικό σύστημα, να δίνονται τα βιβλία στην ώρα τους, οι δάσκαλοι και οι καθηγητές να βρίσκονται στα σχολεία από την αρχή της χρονιάς όπως έγινε και φέτος, παρ' όλη τη δύσκολη οικονομική συγκυρία που βρίσκεται η χώρα.

Χρειαζόμαστε ένα νέο ακαδημαϊκό χάρτη της χώρας με στόχο την ποιότητα ώστε τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ να γίνουν ανταγωνιστικά και να κοστίζουν λιγότερο στον Έλληνα φορολογούμενο. Είναι κάτι που επιδιώκεται και είχε εξαγγελθεί από την Κυβέρνηση με το σχέδιο «Αθηνά».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, προέρχομαι από το Νομό Άρτας, την περιφέρεια της Ηπείρου, μια από τις πιο φτωχές περιοχές της Ελλάδας και της Ευρώπης με ένα από τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας στη χώρα μας. Συνάμα, όμως, μια περιφέρεια

που προσέφερε στην Ελλάδα, στις τέχνες και στα γράμματα, αλλά και σε υλικά αγαθά με πλήθος εθνικών ευεργετών που στις δύσκολες ώρες έβαλαν βαθεία το χέρι στην τσέπη για να στηρίξουν το έθνος και την πατρίδα.

Κυρίες και κύριοι Υπουργοί, η Αθήνα των υπηρεσιών ό,τι είχε να δώσει το έδωσε. Χρειαζόμαστε ένα εθνικό στρατηγικό σχέδιο για την ενίσχυση της παραγωγικής μας βάσης, για τις εξαγωγές. Τα αγροτικά και κτηνοτροφικά προϊόντα μας μπορούν να καταστούν η αιχμή του δόρατος.

Θέλω να αναφέρω ένα στοιχείο. Είναι χαρακτηριστικό ότι η διείσδυση της Ελλάδας σε αγορές όπως είναι αυτές της Κεντρικής Ευρώπης, είναι πολύ χαμηλή με μερίδιο κάτω από 2%, όταν άλλες ευρωπαϊκές χώρες του Νότου όπως η Ιταλία και Ισπανία έχουν διείσδυση περίπου 10%-13%. Ποιος όμως θα επενδύσει σε μια περιοχή όπως είναι η δυτική Ελλάδα και η Ήπειρος σήμερα με το απαρχαιωμένο οδικό δίκτυο; Είναι άμεση ανάγκη να ξεκινήσουν και πάλι οι εργασίες κατασκευής της Ιόνιας Οδού.

Κυρίες και κύριοι, η Κυβέρνηση έχει χρέος να εκμεταλλευθεί ένα γίγαντα εν γνώσει: την περιφέρεια. Να δώσει ευκαιρίες σε νέους ανθρώπους που επέλεξαν να ζήσουν στην ελληνική περιφέρεια, που αγαπούν τον τόπο τους και που διακρίνονται για την εργατικότητα τους και το φιλότιμό τους.

Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Χρήστος Μαρκογιαννάκης):** Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο κ. Γρηγοράκος, Βουλευτής Λακωνίας του ΠΑΣΟΚ και Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής.

**ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μια από τις υποχρεώσεις των Βουλευτών στο Κοινοβούλιο, όπως γνωρίζετε, είναι και η ψήφιση του Προϋπολογισμού. Από την εμπειρία που έχω τα δώδεκα και κάτι χρόνια που είμαι στη Βουλή ο Προϋπολογισμός αποτελεί μια άσκηση επί χάρτου, γιατί ποτέ δεν τηρείται. Δεν παύει όμως να έχει μια μεγάλη αξία γιατί είναι ένας μπουσούλας για την οικονομία της χώρας την επόμενη χρονιά.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Πρόεδρος της Βουλής, κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ-ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ Ι. ΜΕΪΜΑΡΚΗΣ**)

Ο Προϋπολογισμός του 2013 καλείται να ψηφιστεί από την παρούσα Βουλή και είναι ο δυσκολότερος μετά από μια δύσκολη Τετάρτη, προχθές, για το τρίτο μνημόνιο. Εγώ θα ψηφίσω τον προϋπολογισμό του 2013 όχι γιατί απάζομαι όλα όσα προτείνονται, αλλά γιατί πιστεύω ότι είναι απαραίτητο να ψηφιστεί ο προϋπολογισμός, γιατί η Ελλάδα βρίσκεται σε μια πάρα πολύ δύσκολη θέση. Είναι στο χείλος του γκρεμού, προ του κινδύνου της χρεοκοπίας. Οι συνάδελφοι της Αντιπολίτευσης επιτελώντας το καθήκον τους ασκούν και ελέγχουν την Κυβέρνηση αλλά στη φάση που βρίσκεται η Ελλάδα δεν αρκεί η κριτική. Χρειάζεται η κατάθεση μιας αξιόπιστης εναλλακτικής λύσης. Βλέπω ότι δεν υπάρχει άλλη εναλλακτική λύση. Δεν υπάρχει άλλη πρόταση από το Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα τους είκοσι τέσσερις τελευταίους μήνες έχει ψηφίσει διακόσιους σαράντα οκτώ νόμους. Όλοι οι διεθνείς οργανισμοί που ασχολούνται με το πρόβλημα της Ελλάδας έχουν πείσει έξω στις προβλέψεις τους. Το μέγεθος της ύφεσης είναι πάρα πολύ μεγάλο και απρόβλεπτο. Οι επενδύσεις στην Ελλάδα μηδενίστηκαν. Τα κόμματα διαλύθηκαν στις εκλογές. Το ελληνικό πρόβλημα αντιμετωπίζεται από τους διεθνείς οργανισμούς και από τη Διεθνή Κοινότητα με μεγάλο σκεπτικισμό. Κανείς όμως δε λέει την αλήθεια. Οφείλουν λοιπόν, οι φίλοι μας, οι εταίροι μας να αντικρίσουν την αλήθεια κατάματα και να μας πουν τι θα γίνει στο μέλλον. Η Ελλάδα δεν αντέχει άλλο την αμφιβολία. Οι Έλληνες πολίτες δεν μπορούν άλλο να μην ξέρουν τι θα γίνει τον επόμενο χρόνο.

Χωρίς να θέλω να αμφισβητήσω την καλή διάθεση των συναδέλφων της αντιπολίτευσης, έχω να παρατηρήσω ότι αυτό τον καιρό έχουμε ένα τεράστιο δημόσιο, κολοσσιαίο, θα έλεγα, χρέος. Εκείνο που χρειάζεται η χώρα αυτή τη στιγμή είναι η αύξηση της παραγωγής για να αντιμετωπιστεί η ανεργία, η φτώχεια, τα ελλείμματα και σε τελική ανάλυση το χρέος.

Κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα πω μόνο δυο αριθμούς. Το ΑΕΠ το 2009 ήταν 237 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2013 θα είναι 183 δισεκατομμύρια ευρώ, δηλαδή, θα έχουμε 50 δισεκατομμύρια μείωση του ΑΕΠ. Το χρέος το 2008 ήταν 262 δισεκατομμύρια ευρώ και το 2013 θα φτάσει στα 352 δισεκατομμύρια ευρώ, όταν ήδη έχουμε κάνει μείωση με το PSI 105 δισεκατομμύρια ευρώ. Τα προηγούμενα χρόνια υπήρχε από το Υπουργείο Οικονομικών το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Μπορούσε κάπως το πρόγραμμα να καλύψει διάφορες τρύπες, όπως λέγαμε στην πολιτική αλλά και στην καθημερινότητα. Έτσι, λοιπόν, από την στιγμή που δεν υπάρχει αυτό το πρόγραμμα βλέπουμε στάση κάποιων έργων: του Μετρό Θεσσαλονίκης, του τούνελ Τεμπών, της νέας εθνικής οδού Κορίνθου-Πατρών. Όλα αυτά έχουν χαθεί διότι δεν υπάρχουν εναλλακτικές προτάσεις και δεν υπάρχουν χρήματα.

Τι γίνεται αυτές τις μέρες; Εμείς ψηφίσαμε το μνημόνιο 3 για να πάρουμε 31 δισεκατομμύρια ευρώ εκ των οποίων τα 25 θα δοθούν στις τράπεζες για ανακεφαλαιοποίηση. Αυτό που προτείνω οι τράπεζες να τεθούν όχι υπό κρατικό αλλά υπό δημοκρατικό έλεγχο. Είναι απαίτηση όλων των Ελλήνων πολιτών και της Διεθνούς Κοινότητας. Μπορεί να έχουμε φτωχές τράπεζες, αλλά δε θέλουμε να έχουμε πλούσιους τραπεζίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πρέπει να ξεφύγουμε από την πεπατημένη. Πρέπει να βρούμε άλλους δρόμους ανάκαμψης. Στην έγκαιρη εφημερίδα «ΤΟ ΒΗΜΑ» πριν από μερικές μέρες δημοσιεύθηκε ότι έχουμε δώδεκα εκατομμύρια αιγοπρόβατα και θα μπορούσαμε σε δυο χρόνια να έχουμε είκοσι εκατομμύρια αιγοπρόβατα. Δημοσιεύθηκε ότι κάνουμε 85% εισαγωγή κρέατος. Δε θα πω τι είχε γίνει με όλες αυτές τις επιδοτήσεις για την αύξηση παραγωγής κρέατος την δεκαετία του 1980 και του 1990 στην Ελλάδα. Οι Έλληνες κατανάλωσαν το 2012 έντεκα χιλιάδες οκτακόσιους τόνους όσπρια, εκ των οποίων τα έντεκα χιλιάδες διακόσια ήταν εισαγωγής.

Οι Έλληνες παράτησαν τα χτήματά τους. Τα άφησαν χέρσα. Δεν παράγουν τίποτα. Το πορτοκάλι στη Λακωνία, από όπου είμαι, είναι στα αζήτητα. Οι κτηνοτρόφοι περνάνε δύσκολες στιγμές διότι οι ζωτροφές είναι πολύ ακριβές. Το λάδι είναι σε εξευτελιστική τιμή και ξέρουμε ότι ελέγχεται από τη μαφία του λαδιού.

Ως άνθρωπος των νοσοκομείων -επειδή δεν έχω πολύ χρόνο- θέλω να πω ότι τα νοσοκομεία περνάνε πολύ δύσκολες στιγμές. Το «Αττικό», ένα μεγάλο νοσοκομείο, είναι σε συνεχή απεργία. Η υγεία είναι το πολυτιμότερο αγαθό. Θα πρέπει να δώσουμε ένα προβάδισμα η Κυβέρνηση στο θέμα της υγείας και της ασφάλισης των πολιτών. Καταλαβαίνω ότι υπάρχουν προβλήματα, αλλά ένας λαός θέλει πρώτα απ' όλα να προφυλάξει την υγεία του γιατί τότε μπορεί να δουλέψει, μπορεί να ονειρευτεί.

Μπορούμε να κάνουμε πολλά πράγματα και να δούμε τι κάνουμε με τις σπατάλες στον ΟΣΕ, στις ΔΕΚΟ, σε όλα αυτά που είχαμε πει ότι θα κάνουμε και θα καταργήσουμε, γιατί κοστίζουν στον ελληνικό λαό, αλλά δεν κάναμε τίποτα.

Αυτό όμως που πρέπει να δούμε με πολλή προσοχή είναι τι θα κάνουμε με τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ και πώς θα μειωθούν αυτά τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ. Πρέπει να υπάρχει μια ορθολογική μείωση γιατί πιστεύω ότι το μέλλον της Ελλάδας εξαρτάται από την παιδεία της.

Ένα άλλο θέμα είναι οι επιχορηγήσεις στις αθλητικές ομοσπονδίες. Θα πρέπει να το δει καλά και αυτό η ηγεσία του Υπουργείου Αθλητισμού, γιατί ο Μαρξ είχε πει ότι οι άνθρωποι προτού ασχοληθούν με τον πολιτισμό πρέπει πρώτα να λύσουν το πρόβλημα της διατροφής, της ένδυσης και της κατοικίας. Παρακολουθούσα κάποιους συναδέλφους, οι οποίοι έλεγαν χθες το βράδυ ότι πρέπει να δώσουμε κι άλλα στον αθλητισμό. Δεν έχω καμμία αντίρρηση, αρκεί τον αθλητισμό να τον αναλάβει η ιδιωτική πρωτοβουλία. Και όταν η Ελλάδα ξελασπώσει απ' αυτές τις δυσκολίες που περνάει, τότε να ασχοληθεί και μ' αυτές τις παλιές μας συνήθειες, με χιλιάδες ομοσπονδίες, που δεν ξέρουμε ακόμα και τι σφραγίδες έχουν.

Κύριοι συνάδελφοι, τελειώνοντας, πιστεύω ότι η Ελλάδα μπορεί να κερδίσει το στοίχημα της εμπιστοσύνης. Φαίνεται να έχει κάνει ρήξεις με το παρελθόν που σηματοδοτούν μια νέα αρχή και φέρουν μια ελπίδα για το μέλλον. Πρέπει να πείσει τους εταίρους μας και την Παγκόσμια Κοινότητα ότι είναι αποφασισμένη να πετύχει τους στόχους που έχει θέσει, να γίνει πιο ισχυρή, πιο

ανταγωνιστική, να σταθεί στα πόδια της και σε σύντομο χρονικό διάστημα να μπει στις διεθνείς αγορές και να ξανακάνει μια καινούρια αρχή.

Είμαστε μια πλούσια χώρα με πάρα πολύ καλό λαό, πολύ ήλιο, πολύ αέρα, πλούσιο υπέδαφος και μεγάλο πολιτισμό. Παραφράζω τη ρήση του Ανδρέα Παπανδρέου «το ΠΑΣΟΚ δεν κληροδοτείται» και λέω ότι η Ελλάδα δεν κληροδοτείται, δεν τεμαχίζεται, δεν χαρίζεται, δεν παραχωρείται ούτε δωρίζεται από κανέναν από εμάς. Πιστεύω ότι όλοι είμαστε πατριώτες, είμαστε Έλληνες, αγαπάμε την πατρίδα μας και θα κάνουμε το καλύτερο γι' αυτήν.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης):** Το λόγο έχει ο κ. Ταμήλος Μιχαήλ. Να ετοιμάζεται ο κ. Χατζή Οσμάν μετά. Αναφέρω και τον επόμενο, για να ετοιμάζεται.

**ΜΙΧΑΗΛ ΤΑΜΗΛΟΣ:** Αγαπητοί συνάδελφοι, στην πορεία της χώρας συναντούμε πολλές φορές, μπορώ να πω, συνεχώς σταυροδρόμια. Καλείται η πολιτική ηγεσία να κάνει επιλογές. Πολλές φορές καλείται και ο λαός να κάνει ουσιαστικές ριζικές επιλογές οι οποίες έχουν πάρα πολύ μεγάλη σημασία. Αυτό έγινε στις εκλογές της 17ης Ιουνίου, όπου ο ελληνικός λαός αποφάσισε να παραμείνει η χώρα στην Ευρώπη, να διαπραγματευτεί με τους Ευρωπαίους, να επιλέξει μια δύσκολη επώδυνη συμφωνία, αλλά αυτή η συμφωνία να εξασφαλίσει τη βιωσιμότητα της χώρας στη Ζώνη του ευρώ, σε μια σταθερή οικονομική κατάσταση.

Έτσι, λοιπόν, μετά την ψηφοφορία των προηγούμενων ημερών, που όλοι εμείς αναλάβαμε την ευθύνη να υλοποιήσουμε την απόφαση της 17ης Ιουνίου, σήμερα συζητούμε τον Προϋπολογισμό ο οποίος υλοποιεί το σκέλος που αφορά το 2013.

Δεν θα μιλήσω σήμερα για οικονομικά στοιχεία. Δεν θα ανατρέξω στο ιστορικό, στην πορεία που μας οδήγησε στο να φτάσουμε σήμερα εδώ και στο ποιος φταίει. Δεν θα αναφερθώ σε λεπτομέρειες που άλλοι ομιλητές, βαθύτεροι γνώστες των οικονομικών δεδομένων, παρουσίασαν εδώ τις προηγούμενες ώρες και ιδιαίτερα οι εκπρόσωποι του Υπουργείου Οικονομικών. Θα αναφερθώ στη θετική πλευρά της Οικονομίας που πρέπει να εφαρμόσουμε το 2013, προκειμένου αυτές οι περικοπές που έγιναν τώρα, να μη μείνουν χωρίς αντίκρισμα.

Πρέπει να ομολογήσουμε, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι σήμερα βρισκόμαστε εδώ στην ίδια κατάσταση που ήμασταν πέρυσι, τέτοια εποχή περίπου, όταν μετά τους ατυχείς χειρισμούς του τότε Πρωθυπουργού του κ. Παπανδρέου, η χώρα μπήκε σε μία περιπέτεια, πέρασε αυτόν τον κυκλώνα με αλλεπάλληλες εκλογές, με συνεχείς κρίσεις, για να φτάσουμε σε μία ιστορική στιγμή όπου με τις αποφάσεις που παίρνουμε σήμερα και την πορεία που καλούμαστε να ακολουθήσουμε, να οδηγήσουμε την Ελλάδα σε καλύτερες οδούς.

Η ανάπτυξη είναι μία εύκολη λέξη να την πεις, αλλά δύσκολο να το κάνεις. Πώς μπορεί να υπάρξει ανάπτυξη όταν έχεις έναν κρατικό μηχανισμό ο οποίος πλέον δεν μπορεί να ανανεωθεί, διότι απαγορεύονται οι διορισμοί και άρα δεν μπορεί να αποκτήσει καινούργιο στελεχιακό δυναμικό, όταν αναγκάζεται το υπάρχον δυναμικό να συνταξιοδοτηθεί γρήγορα γιατί θα χάσει τα εργασιακά του δικαιώματα ή να οδηγηθεί στην αποχώρηση, προκειμένου να διασφαλίσει τις συνθήκες που θα του επιτρέψουν να ζήσει τα επόμενα χρόνια;

Το ζητούμενο για να πάει καλά η χώρα είναι πώς θα οργανώσουμε το κράτος, το κράτος που μας απομένει, αυτό το λιγότερο κράτος, που θέλουμε όλοι να είναι σε τέτοια μορφή που να μπορεί να υλοποιήσει αυτό το δύσκολο πρόγραμμα.

Άρα, λοιπόν, τι απαιτείται να γίνει άμεσα; Απαιτείται άμεση αξιολόγηση όλων των στελεχών που διοικούν σήμερα το κράτος, από τον προϊστάμενο κάθε τμήματος του ΙΚΑ, το διευθυντή της εφορίας, το διευθυντή ενός οργανισμού ΔΕΚΟ, αξιολόγηση για το αν μπορεί να σηκώσει το φορτίο αυτών των ευθυνών που σήμερα εμείς καλούμε να ακολουθήσει μία υπηρεσία, για να μπορέσουμε να εφαρμόσουμε αυτή την αναπτυξιακή στρατηγική.

Άρα, λοιπόν, θα πρέπει να καταλάβουμε ότι οι διοικητές των ΔΕΚΟ που δεν συμφωνούν με την πολιτική της Κυβέρνησης και του Κοινοβουλίου, θα πρέπει να αλλάξουν. Διότι όταν ο Πρωθυ-

πουργός ο Αντώνης Σαμαράς και όλη η Κυβέρνηση επιταχύνει, δεν μπορεί κάποιοι να βάζουν φρένο σε αυτήν την πορεία.

Αν, λοιπόν, αυτό δεν το λύσουμε, αν δεν λύσουμε το χειρόφρενο το οποίο υπάρχει σήμερα στη Δημόσια Διοίκηση, σε οποιαδήποτε αναπτυξιακή πορεία, θα είμαστε αναγκασμένοι σε λίγο καιρό να εφαρμόσουμε πάλι καινούργιες περικοπές.

Το δεύτερο είναι η μείωση της γραφειοκρατίας. Παράλληλα με την επιλογή καλών, σωστών διοικήσεων, προϊσταμένων και επικεφαλής Οργανισμών, πρέπει να σπάσουμε τη γραφειοκρατία η οποία παράχθηκε από το προηγούμενο καθεστώς. Δεν θέλω να πω πώς έφτασε η Ελλάδα στο σημείο να έχει τόσο γραφειοκρατία. Να βάλουμε ένα στόχο. Πρέπει μέχρι το τέλος του 2012 όλες οι μονάδες, όλων των Υπουργείων να μειώσουν κατά 50% τα έγγραφα που απαιτούνται στη δουλειά τους. Μόνο έτσι μπορεί να επιταχυνθεί η διαδικασία. Με δική της πρωτοβουλία, κάθε υπηρεσία να μειώσει στο μισό τα έγγραφά της.

Το τρίτο είναι ένα σταθερό φορολογικό σύστημα, το οποίο θα έρθει τις επόμενες ημέρες, όπως έχει πει η Κυβέρνηση, και όντως θα επιτρέπει την αναπτυξιακή προοπτική της χώρας και κάποιων επενδύσεων, οι οποίες, προφανώς, όπως έχουμε καταλάβει όλοι, θα γίνουν από ιδιωτικά κεφάλαια.

Η περίοδος που εύκολα βρίσκαμε χρήματα να δανειστούμε και η περίοδος η οποία επέτρεπε στην κρατική διοίκηση να κάνει επενδύσεις μεγάλου επιπέδου, όπως είναι τα μεγάλα οδικά έργα και διάφορα παράλληλα έργα στον κοινωνικό τομέα, έχει περάσει πλέον.

Πρέπει, λοιπόν, να έρθουν ιδιώτες. Για να έρθουν ιδιώτες στην Ελλάδα να επενδύσουν, πρέπει να υπάρξουν οι διαδικασίες οι οποίες να επιτρέπουν τα εξής: Πρώτον, να επενδύσουν. Δεύτερον, να κερδίσουν. Και τρίτον, να βγάλουν έξω τα κέρδη τους. Και πρέπει να προσέξουμε πάρα πολύ, γιατί η αξιοπιστία της χώρας, όπως χτίζεται, προσκρούει πάλι στις αδυναμίες του ίδιου του κράτους.

Θέλω να πω ότι δεν ήμουν καθόλου ευτυχής που προχθές επιβάλαμε φόρο, έκτακτη εισφορά στα φωτοβολταϊκά. Καλούσαμε, δηλαδή, να επενδύσουν στα φωτοβολταϊκά κι εμείς τους επιβάλαμε φόρο 25% στα έξοδά τους, ενώ μπορούσαμε να κάνουμε κάποια άλλα πράγματα. Αυτό, είναι ένα αρνητικό μήνυμα. Τι μήνυμα περνάμε όταν καλούμε να επενδύσουν κάποιοι στην ελληνική οικονομία; Θα φοβούνται, λοιπόν, ότι στον πέμπτο, στον έκτο χρόνο θα έρθει το κράτος και θα τους φορολογεί σε οποιοδήποτε κέρδος έχουν δημιουργήσει.

Αγαπητοί συνάδελφοι, θα πω και κάτι άλλο. Εμείς στη Θεσσαλία, μία περιοχή με εκατόχιλιάδες κατοίκους, εκτός από τη συμμετοχή μας στο μνημόνιο και στα μέτρα που όλος ο ελληνικός λαός θα αναγκαστεί να υποστεί, έχουμε δρομολογήσει μια σειρά από μεγάλα έργα με τις προηγούμενες κυβερνήσεις. Αυτά τα έργα πρέπει να γίνουν. Δεν πρέπει με τίποτα η οικονομική κατάσταση την οποία ζούμε, να ανακόψει την εκτέλεση και την υλοποίηση των έργων που έχουν προβλεφθεί είτε μέσω του ΕΣΠΑ είτε μέσω των συγχρηματοδοτούμενων έργων όπως η Ε65. Διότι για εμάς, αλλά και για τη Βόρεια Ελλάδα, τη Δυτική Μακεδονία και για όλες τις άλλες περιοχές που είναι βόρεια από τη Θεσσαλία, είναι πολύ σημαντικό να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις έτσι ώστε να υπάρχουν κίνητρα για να έρθει κάποιος επενδυτής – Έλληνας ή ξένος – να επενδύσει σε αυτή.

Άρα, λοιπόν, ζητούμε από την Κυβέρνηση, μαζί με τον Προϋπολογισμό αυτόν – που από πλευράς αριθμών τα νούμερα τα διαβάζει ο καθένας όπως μπορεί – να υλοποιούνται τα έργα. Η ουσία είναι ότι η κυβερνητική πολιτική υλοποιείται μέσω των έργων.

Ζητάμε, λοιπόν, η Θεσσαλία και ο Νομός Τρικάλων να είναι μέσα στις προτεραιότητες της Κυβέρνησης, προκειμένου αυτή η περιοχή, παρά την ύφεση που θα δεχθεί λόγω της μείωσης, των περικοπών, να μπορέσει να αγωνιστεί σε αυτό το δύσκολο παρόν και να έχει ένα καλύτερο μέλλον.

Ψηφίζω τον Προϋπολογισμό της Κυβέρνησης για το 2013, όπως ψήφισα και το μεσοπρόθεσμο πλαίσιο στήριξης της χώρας. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος – Βασίλειος Ι. Μειμαράκης):** Το λόγο έχει ο κ. Χατζή Οσμάν.

Αμέσως μετά το λόγο θα πάρει ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης.

**ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κάθε μέρα που περνάει είναι κρίσιμη για το μέλλον της χώρας μας και για το μέλλον των παιδιών μας. Όχι μόνο στην Αθήνα, αλλά και στην περιφέρεια ο κόσμος υποφέρει. Η φτώχεια, η ανεργία, η ανέχεια έχουν στοιχειώσει την καθημερινότητα των πολιτών. Έχουν γίνει ο καθημερινός μας εφιάλτης. Και μαζί με αυτά, η ανασφάλεια, ο φόβος, η αγανάκτηση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο λαός της Ροδόπης μου δίνει εντολή εκπροσώπησης στο Κοινοβούλιο από το 2007. Η εμπιστοσύνη των συμπολιτών μου είναι για εμένα κάτι ιερό. Σέβομαι απόλυτα την ψήφο κάθε συμπολίτη μου. Αισθάνομαι απόλυτα υπεύθυνος γι' αυτήν. Ναι, είμαι κι εγώ σε πολύ δύσκολη θέση, όπως κάθε πολίτης αυτής της χώρας.

Από το 2007 μέχρι σήμερα η πολιτική μου θέση και στάση είναι ξεκάθαρη και σταθερή.

Με όλη την ειλικρίνεια που διαθέτω, αγαπητοί συνάδελφοι και αγαπητέ λαέ αυτής της χώρας, στα διλήμματα που κληθήκαμε να λάβουμε θέση όλα τα προηγούμενα χρόνια μέχρι και σήμερα, ακολουθήσα σταθερή πορεία. Ψήφισα μέτρα και μνημόνια, τα οποία αποτελούν βαρύ πλήγμα για το λαό. Και αυτός είναι ο δύσκολος δρόμος.

Πιστεύω ότι η χώρα μας πρέπει να παραμείνει στο ευρώ και στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Κάποιοι θεωρούν ότι αυτή η πορεία είναι καταστροφική. Ομολογώ ότι είναι μια πορεία, που όμοια της δεν έζησαν ο λαός και η χώρα μας από τη Μεταπολίτευση μέχρι σήμερα. Εάν όμως ο εναλλακτικός δρόμος μάς οδηγή με ακρίβεια σε απόλυτο χάος, εγώ επιλέγω να αγωνιστώ, για να μην φθάσει η χώρα μας εκεί. Εμένα με ενδιαφέρει πρωτίστως η χώρα μου και οι πολίτες της. Δεν κάνω πολιτική για την πολιτική. Βρίσκομαι εδώ, επειδή νοιάζομαι για το μέλλον αυτού του τόπου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με τους συμπολίτες μου στη Ροδόπη έχω ιδιαίτερη σχέση. Είμαι και εγώ ένας από αυτούς που μαθαίνει πολλά από τον κόσμο. Μου αρέσει να βρίσκομαι με τους συνανθρώπους μου, να τους ακούω, να τους συμβουλευόμαι. Οι αγωνίες και οι δυσκολίες που ζουν σήμερα είναι ένα βαρύ φορτίο για μένα.

Για τη Ροδόπη, που είναι αγροτική περιοχή, οι κοινωνικές επιδοτήσεις δίνουν ανάσα στους παραγωγούς και τους κτηνοτρόφους μας. Το 2013 είναι χρονιά κρίσιμων αποφάσεων για το μέλλον του αγροτικού τομέα. Θέλω από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης να δώσει σκληρό αγώνα στις Βρυξέλλες για τη συνέχιση των επιδοτήσεων. Για τους παραγωγούς οι κοινωνικές ενισχύσεις είναι απαραίτητο συμπλήρωμα, δεν είναι πολυτέλεια.

Ειδικότερα για τους καπνοπαραγωγούς μας, τι θα γίνει με το μέτρο 214; Ζητάμε να τροποποιηθούν οι δεσμεύσεις του μέτρου, να ενταχθούν όσο το δυνατόν περισσότεροι καπνοπαραγωγοί. Στη Ροδόπη εντάχθηκαν μόνο εκατόν πενήντα άτομα σε σύνολο 650 χιλιάδων καπνοπαραγωγών. Περιμένουμε την απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Πρέπει να πιέσουμε, για να προκαλέσουμε τη θετική απάντηση.

Φέτος, ήταν χρονιά ιώσεων για τους βαμβακοπαραγωγούς της Ροδόπης. Λόγω των ιώσεων οι παραγωγοί δεν μπόρεσαν να συγκεντρώσουν το πλαφόν στα κιλά και κινδυνεύουν να χάσουν την ειδική ενίσχυση. Είναι άδικο να μείνουν απλήρωτοι αυτοί οι παραγωγοί. Σας ζητώ να δείτε με ιδιαίτερη ευαισθησία αυτό το θέμα και να αποζημιώσετε τους πληγέντες παραγωγούς.

Όσον αφορά τον τομέα της ανάπτυξης και των επενδύσεων, η βιομηχανική περιοχή της Κομοτηνής έβαλε εδώ και καιρό λουκέτο. Υπάρχει ενδιαφέρον για επενδύσεις στην περιοχή μας, αρκεί και εμείς να απλοποιήσουμε τις διαδικασίες, να βοηθήσουμε τους επενδυτές.

Σε κάθε ομιλία μου στη Βουλή βάζω το θέμα το Νοσοκομείο Κομοτηνής. Είναι ντροπή για τη χώρα μας. Θα γίνει κάτι με την κατασκευή του νέου νοσοκομείου;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ως μέλος της μειονότητας στη Θράκη και εκπρόσωπός της με απασχολούν έντονα τα μειονοτικά προβλήματα. Η επιλύσή τους είναι βασική μου προτεραιότητα. Τα προβλήματα μας βρίσκονται σε εκκρεμότητα εδώ και πολλές δεκαετίες. Δεν γίνεται να συνεχιστεί αυτή η κατάσταση.



Πρώτα απ' όλα, είναι το θέμα της εκπαίδευσης. Είναι δικαίωμα του καθενός να έχει πρόσβαση σε μια καλή και ποιοτική εκπαίδευση. Θέλω να εκφράσω ένα δικαίο αίτημα της μειονότητας. Ζητάμε την ίδρυση δίγλωσσων μειονοτικών νηπιαγωγείων. Θέλουμε το μοντέλο που εφαρμόζεται στα μειονοτικά σχολεία να εφαρμοστεί και στα νηπιαγωγεία. Τα νήπια της μειονότητας να προετοιμάζονται κατάλληλα, για να παρακολουθήσουν την εκπαίδευση στα μειονοτικά δημοτικά σχολεία. Αυτό είναι κύριο και δικαίο αίτημά μας.

Υπάρχουν πολλές ελλείψεις στη μειονοτική εκπαίδευση. Από το νηπιαγωγείο μέχρι την ανώτατη εκπαίδευση πρέπει να γίνουν πολλά βήματα.

Σχετικά με τα βακούφια και την εκλογή των διαχειριστικών επιτροπών, αλήθεια τότε θα έρθει η δημοκρατία στα βακούφια μας; Ψηφίστηκε το 2008 ένας νόμος, αλλά δεν εφαρμόστηκε, γιατί ως είχε ήταν αδύνατο να εφαρμοστεί. Είχα εκφράσει την έντονη διαφωνία μου με ομιλία στη Βουλή. Πρέπει να τον επαναφέρουμε για λίγες, αλλά ουσιαστικές τροποποιήσεις. Πρέπει, επιτέλους, να γίνουν εκλογές, να σταματήσουν οι διορισμοί, να λειτουργήσει η δημοκρατία.

Αξιόων απάντηση και για την εκλογή του μπουφτή. Η μειονότητα διεκδικεί και πρέπει να εκλέγει το θρησκευτικό της ηγέτη με απόλυτα διαφανείς και δημοκρατικές διαδικασίες. Πότε θα γίνουν οι εκλογές; Θέλω επίσημη απάντηση.

Πρέπει να λύσουμε αυτά τα προβλήματα, για να ηρεμήσουν η μειονότητα και η περιοχή μας. Αυτά είναι τα δικαιώματά μας. Η Κυβέρνηση, ο Πρωθυπουργός, οι Υπουργοί πρέπει να τα δουν πολύ σοβαρά και να κάνουν τις κατάλληλες ενέργειες, για να τα επιλύσουν.

Ο Προϋπολογισμός που ψηφίζουμε σήμερα είναι εξίσου δύσκολος και επώδυνος όσο ήταν και ο προϋπολογισμός για το 2012. Είναι, όμως, ο μοναδικός δρόμος, για να αποφύγουμε τη χρεοκοπία και ό,τι αυτό συνεπάγεται. Εγώ δεν μπορώ να αφήσω τη χώρα μου να κατακυλλήσει στο χάος. Ψηφίζω υπέρ του προϋπολογισμού.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ:** Ό,τι πει το προξενείο!

**ΑΧΜΕΤ ΧΑΤΖΗ ΟΣΜΑΝ:** Όχι, ό,τι πει η μειονότητα.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΥΚΟΥΤΣΗΣ:** Πολύ σωστά. Δεν γίνεται, όμως. **ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος- Βασίλειος Ι. Μείμαράκης):** Το λόγο έχει ο κ. Νικήτας Κακλαμάνης.

**ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ξεκινήσω συγχαίροντας τους δύο εξωκοινοβουλευτικούς Υπουργούς, οι οποίοι δίνουν μαθήματα κοινοβουλευτισμού.

Κυρίες Πρόεδρε, ξέρω ότι οι ομιλητές απευθύνονται στους συναδέλφους και όχι προς εσάς, αλλά είμαι υποχρεωμένος να απευθυνθώ προς εσάς και να πω ότι δεν είναι εικόνα Κυβέρνησης αυτή. Δεν είναι δυνατόν από πενήντα Υπουργούς, εκ των οποίων το 90% είναι κοινοβουλευτικοί, η Κυβέρνηση να εκπροσωπείται επί ώρες από εξωκοινοβουλευτικούς. Επαναλαμβάνω ότι συγχαίρω και τον κ. Μαυραγάνη που ήταν και χθες και τον Υπουργό Περιβάλλοντος.

Έρχονται, μας λένε αυτά που μας λένε και φεύγουν. Και μη μου πείτε ότι το κάνουν λόγω φόρτου εργασίας. Είκοσι χρόνια που είμαι στο Κοινοβούλιο τέτοια εικόνα δεν την έχω ξαναβιώσει! Να τους πείτε ότι θα έρθει κάποια στιγμή που θα ψάχνουν εμάς και δεν θα μας βρίσκουν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εγώ θα ψηφίσω υπέρ του Προϋπολογισμού για δύο λόγους.

Πρώτον, γιατί είθισται η ψήφος στον Προϋπολογισμό να είναι και ψήφος εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Και ο τόπος χρειάζεται Κυβέρνηση. Ο τόπος το μόνο που δεν χρειάζεται είναι εκλογές και το ξέρουν ακόμα και αυτοί που τις ζητούν. Τις ζητήσαν μόνο και μόνο για να συσπειρώσουν την κυβερνητική πλειοψηφία μπας και γίνει και καμμία στραβή και γίνουν εκλογές. Περισσότερο απ' όλους η Αξιωματική Αντιπολίτευση δεν θέλει εκλογές.

Δεύτερον, γιατί πρέπει να υπάρξει Κυβέρνηση, η οποία να κάνει συγκεκριμένα πράγματα, κύριοι Υπουργοί, προς τα έσω και προς τα έξω.

Προς τα έσω, με κάλυψε πλήρως και δεν έχω κανένα πρόβλημα να το πω η κ. Γεροβασίλη του ΣΥΡΙΖΑ για όσα είπε για τους ΟΤΑ. Επιπροσθέτως, εγώ έχω να πω δύο πράγματα.

Πρώτον, φέτος σε σχέση με πέρυσι η χρηματοδότηση των ΟΤΑ από τους θεσμοθετημένους πόρους, με βάση μελέτη που έχει κάνει η ΚΕΔΕ, είναι μείον 1,7 δισεκατομμύρια. Θα το καταθέσω στα Πρακτικά, για να γραφτεί.

Δεύτερον, ακούω συνεχώς από Υπουργούς –το άκουσα και από τον Πρωθυπουργό– να μιλούν για σπατάλη των δόμων. Ξέρετε, για να σπαταλήσει κάποιος λεφτά, πρέπει να έχει και μάλιστα πολλά και περισσευούμενα. Όταν σε σχέση με το 2009 οι πόροι της αυτοδιοίκησης είναι μείον 50%, εγώ δεν αντιλαμβάνομαι από πού προκύπτει η σπατάλη. Από πού να σπαταλήσεις, πολύ περισσότερο μάλιστα όταν εξαιτίας του «Καλλικράτη» έχουν φορτωθεί όλοι οι δήμοι επιπλέον αρμοδιότητες χωρίς επιπλέον χρήματα; Δεν λέω τώρα αν τηρείται το αντίστοιχο άρθρο του Συντάγματος. Αφήστε το, αυτό έχει γίνει φυσαρμόνικα.

Ο μύθος για τους υπερχρεωμένους δήμους κατέπεσε για μια ακόμα φορά από την επίσημη απάντηση του Όλι Ρεν στον Ευρωβουλευτή κ. Χουντή, όπου λέει ότι το χρέος των ελληνικών δήμων είναι μόλις στο 0,9% επί του ΑΕΠ, όταν άλλοι δήμοι πλουσιών χωρών, όπως της Γερμανίας, είναι στο 5,4%. Η Δανία είναι 7,3%. Η Ιρλανδία είναι στο 3,4%. Είμαστε στην προτελευταία θέση, πάνω από τη Μάλτα που είναι στο 0,1%. Καλό είναι που είμαστε στην προτελευταία θέση. Για ποιους υπερχρεωμένους δήμους μιλάμε, λοιπόν, εάν λάβετε υπ' όψιν ότι μας οφείλει το κράτος από θεσμοθετημένους παρακρατηθέντες πόρους, που πετύχαμε επί κυβερνήσεως Καραμανλή, ακόμη 1,3 δισεκατομμύριο, που εάν αυτό το αφαιρέσεις, τότε το 0,9% πέφτει στο 0,2%;

Αυτή είναι η πραγματικότητα για τους ΟΤΑ και εκνευρίζομαι αφάνταστα, όχι γιατί ήμουν και εξακολούθη να είμαι αυτοδιοικητικός, εκτός από Βουλευτής, αλλά γιατί είναι ψέματα όλα τα άλλα τα οποία λένε και τα οποία τα στοιχειοθετεί, κύριε Μαυραγάνη, η υπερκομματική νομενκλατούρα του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους. Δεν είναι η πρώτη φορά που το κάνει, το κάνει συνεχώς και μόνιμως αυτό. Καταθέτω και αυτά στα Πρακτικά της Βουλής.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Νικήτας Κακλαμάνης, καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Περαιτέρω προς τα έσω, κύριε Μαυραγάνη, να πιάσετε την λαθρεμπορία καυσίμων. Ξέρω ότι ξεκινήσατε την προσπάθεια. Θα σας παρακολουθώ στενά και στους τρεις μήνες θα σας κάνω ερώτηση να μου πείτε που βρίσκεται αυτή η προσπάθεια, την οποία ξεκινήσατε.

Παραεμπόριο, απελπιστικό πράγμα. Πάμε τώρα να χτυπήσουμε το παραεμπόριο με το να πιάσουμε τον μαύρο που πουλάει στο δρόμο κακώς, παράνομα ή την αποθήκη, λες και τα λαθραία εμπορεύματα πέφτουν με αλεξίπτωτο στις πόλεις μέσα. Εγώ θέλω να δώ πότε θα μπουν τα γιγαντιαία scanner στις πέντε πύλες εισόδους, τουλάχιστον τις επίσημες, να μην πάω στις ανεπίσημες, γιατί έτσι χτυπιέται μόνο το παραεμπόριο.

Τρίτον, να δω όταν πάρουμε τα 31,5 δισεκατομμύρια αν κόψετε από τα λεφτά που πρόκειται να δώσετε στις τράπεζες τα 550 εκατομμύρια που χρωστάνε από το 2008. Γιατί αν τους δώσουμε τα 24 δισεκατομμύρια και περιμένετε να μας δώσουν τα 550 εκατομμύρια του χρόνου θα ξαναμιλάμε για τον προϋπολογισμό και τα 550 εκατομμύρια δεν θα τα έχει πάρει το κράτος. Αυτά πρέπει να τα ζητήσετε πίσω και να τους τα κρατήσετε στην πηγή, όταν θα πάτε να κάνετε αυτήν την ιστορία.

Φοροδιαφυγή. Σας συγχαίρω γιατί σας άκουσα και εσάς, άκουσα και τον κ. Στουρνάρα, που είπατε ότι στείλατε δεκαπέντε χιλιάδες ειδοποιητήρια από τη λίστα των πενήντα τεσσάρων, διότι εκεί πραγματικά είναι η φοροδιαφυγή και όχι σε ψεύτικες λίστες για δήθεν φοροφυγάδες. Δεν αναφέρομαι στη λίστα Λαγκάρντ, αναφέρομαι στις άλλες που είδαν το φως της δημοσιότητας.

Παραεμπιπτόντως, μια και σας έχω εδώ, γνωρίζετε ότι έχω απαιτήσει να μου γίνει έλεγχος. Θέλω να αρχίσει το συντομότερο. Θέλω να τελειώσει το συντομότερο, γιατί αν δεν το κάνετε και κυρίως να το δημοσιοποιήσετε, όπως δημοσιοποιήσατε το όνομα μου, θα σας αναγκάσω να το κάνετε με επίκαιρη ερώτηση και αί-

τηση κατάθεσης εγγράφου στη Βουλή. Με αυτά τα πράγματα δεν παίζω εγώ.

Έρχομαι τώρα στα προς τα έξω, γιατί προς τα έσω είναι και άλλα μεταξύ των οποίων ο συμψηφισμός των χρεών. Προσέξτε. Δεν είναι μόνο οι επιχειρήσεις, είναι μικρά εργαστήρια, παραδείγματα χάριν, του χώρου του επαγγελματικού μου, ιατρικά, που τους χρωστάει το κράτος, ο ΕΟΠΥΥ και άλλα ασφαλιστικά ταμεία από 500.000 μέχρι ένα και δύο εκατομμύρια. Αυτά θα κλείσουν. Δεν το λέω για τους συναδέλφους μου, τους γιατρούς, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Σε κάθε τέτοιο εργαστήριο δουλεύουν δύο-τρία άτομα. Ξέρετε πόσα εργαστήρια τέτοια υπάρχουν σ' όλη την Ελλάδα; Πολλαπλασιάστε το επί 2,3 και θα δείτε πόσοι άνεργοι θα μείνουν, επειδή το κράτος είναι μπαταχτής απέναντί τους. Προχωρήστε επιτέλους, στον συμψηφισμό.

Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με την προσπάθεια προς τα έξω. Ακούστε, κύριοι της Κυβέρνησης. Δύο φορές –μια προχθές και μια την Κυριακή– τουλάχιστον η κυβερνητική Πλειοψηφία σας εμπιστεύεται και σας δίνει ψήφο εμπιστοσύνης, τρίτη δεν θα υπάρξει. Θα πρέπει να δούμε αυτά τα αποτελέσματα και θα πρέπει αυτή η κατ' ευφημισμών ενωμένη Ευρώπη, η οποία δεν έχει καμιά σχέση με την Ευρώπη των ιδρυτικών της πατέρων, δεν έχει καμιά σχέση με την Ευρώπη του Ντε Γκωλ, του Μιτερράν, του Κολ, ακόμη και της Θάτσερ, που στην Ελλάδα είχε εκφραστή τον Στέφανο Μάνο, αλλά ήταν μεγάλοι ηγέτες, καμιά σχέση με την Ευρώπη της εργασίας, της αλληλεγγύης, των λαών και του πολιτισμού, είναι η Ευρώπη των τραπεζιτών, η ορντινάντσα του ΝΑΤΟ, αλλά εν πάση περιπτώσει να καταλάβει ότι δεν μπορούμε να παίζουμε πλέον.

Δεν αναφέρομαι μόνο στα 31,5 δισεκατομμύρια. Αναφέρομαι και στα άλλα 12 δισεκατομμύρια που πρέπει να έρθουν μέχρι τέλος του χρόνου. Αναφέρομαι στην επιμήκυνση. Αναφέρομαι στο πραγματικό κούρεμα του χρέους και όχι έτσι όπως έγινε.

Κύριε Υφυπουργέ, συγγνώμη δεν φταίτε, αλλά εσάς βρίσκω τώρα ως εκπρόσωπο του Υπουργείου Οικονομικών, που τρεις μέρες πριν γίνει το περίφημο κούρεμα ξεφόρτωσαν οι ευρωπαϊκές τράπεζες στα ασφαλιστικά ταμεία και στις ελληνικές τράπεζες 52 δισεκατομμύρια και μπήκαν μέσα τα ασφαλιστικά ταμεία 22 δισεκατομμύρια. Το κούρεμα εκεί και όχι εδώ.

Επιτέλους, πείτε μας σας παρακαλώ πάρα πολύ –δεν μπορεί να είναι τόσο απόρητο– να μάθουμε και εμείς μέσα σ' αυτό το Κοινοβούλιο πόσες είναι οι ετήσιες αποδοχές του εκάστοτε Διοικητού της Τράπεζας της Ελλάδος. Όχι για λόγους λαϊκίστικους, αλλά υπάρχει λόγος που πρέπει να ξέρουμε. Και βεβαίως η ευθύνη του ότι πήρε τα χρήματα από τα ασφαλιστικά ταμεία και αντί να κάνει έντοκα γραμμάτια, τα έκανε ομόλογα που κουρευτήκαν είναι τεράστια, ίσως μεγαλύτερη από τους Υπουργούς Οικονομικών, που ήταν τότε και δεν του τράβηξαν το αυτί.

Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μείμαρράκης):** Ο κ. Αβραμίδης Γαβριήλ, έχει το λόγο.

**ΓΑΒΡΙΗΛ ΑΒΡΑΜΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, συζητούμε σήμερα τον τρίτο μνημονιακό Προϋπολογισμό, τον Προϋπολογισμό του 2013, μετά την οριακή έγκριση του μεσοπρόθεσμου που συντάχθηκε και ψηφίστηκε καθ' υπαγόρευση της τρόικας εξωτερικού.

Η τρικομματική Κυβέρνηση μάς ζητάει να υπερψηφιστεί ο προϋπολογισμός, μια κυβέρνηση που χρησιμοποιεί το φόβο και τον εκβιασμό στην κοινωνία και στο πολιτικό σύστημα, μια κυβέρνηση που τρομοκρατεί την κοινωνία.

Άκουσα και παρακολούθησα με ενδιαφέρον τον προλαλήσαντα συνάδελφο και θα μπορούσα να συνυπογράψω αρκετά απ' αυτά που λέει. Κατά παράδοξο τρόπο όμως η απόφαση, ενώ ελέγχθηκαν αυτά που ελέγχθηκαν, είναι ότι ψηφίζεται ο Προϋπολογισμός, όμως είπε ότι δεν θα υπάρξει τρίτη φορά.

Εμείς είμαστε εδώ όχι με λευκή επιταγή, αλλά εκπροσωπώντας τους πολίτες που μας έστειλαν εδώ στο σύστημα της αντιπροσωπευτικής δημοκρατίας. Είμαστε εδώ για να εκφράσουμε ο καθένας από εμάς τη βούληση ή την εικαζόμενη βούληση των εντολών των ψηφοφόρων μας. Διερωτώμαι εάν είχαν τη δυνατότητα οι εντολές μας να συζητήσουν οι ίδιοι σ' ένα σύστημα προ-

φανών άμεσης δημοκρατίας –θεωρητικό σχήμα είναι αυτό εδώ– αν θα ενέκριναν και θα υπερψηφίζαν αυτόν τον Προϋπολογισμό.

Θα μου επιτρέψετε –έχω λάβει όπως και όλοι οι συνάδελφοι ως νέος Βουλευτής τον Κανονισμό της Βουλής μαζί με το ελληνικό Σύνταγμα της χώρας μας– να πάω στο άρθρο 21, που διατυπώνει τα εξής: «Η οικογένεια ως θεμέλιο της συντήρησης και προαγωγής του έθνους, καθώς και ο γάμος, η μητρότητα και η παιδική ηλικία τελούν υπό την προστασία του κράτους». Και ρωτώ: Ο Προϋπολογισμός της Βουλής, ο Προϋπολογισμός του 2013, προάγει αυτόν το σκοπό ή τα ακριβώς αντίθετα;

Στο άρθρο 21 πάλι, παράγραφος 3 λέει ότι το κράτος μεριμνά για την υγεία των πολιτών και παίρνει ειδικά μέτρα για την προστασία της νεότητας, του γήρατος, της αναπηρίας και για την περίθαλψη των απόρων. Και ρωτώ: Ο Προϋπολογισμός του 2013, υπηρετεί αυτόν το σκοπό ή τα ακριβώς αντίθετα;

Δηλαδή, τι εξυπηρετείται με το 1 ευρώ χαράτσι για κάθε συνταγή που θα εκτελείται και με τα 25 ευρώ εισιτήριο στα νοσοκομεία; Εξυπηρετείται αυτός ο συνταγματικός σκοπός; Όχι βέβαια. Και βέβαια είναι το ερώτημα εάν το χαράτσι του 1 ευρώ θα μείνει 1 ή θα γίνει 5, αν το εισιτήριο θα μείνει 25 ευρώ γι' αυτούς που μπαίνουν στα νοσοκομεία ή θα γίνει 50 και αύριο 100 ευρώ.

Η τέταρτη παράγραφος στο άρθρο 21 λέει: «Η απόκτηση κατοικίας από αυτούς που την στερούνται ή που στεγάζονται ανεπαρκώς αποτελεί αντικείμενο ειδικής φροντίδας του κράτους». Και ρωτώ: Ο Προϋπολογισμός του 2013, που κατέθεσε η Κυβέρνηση εξυπηρετεί αυτόν τον σκοπό ή τα ακριβώς αντίθετο;

Με την εφαρμοζόμενη πολιτική που επιβάλλει η τρόικα, που επιβάλλουν οι δανειστές, οι πιστωτές μας, κινδυνεύουν οι πολίτες να χάσουν την κατοικία τους και ήδη πολλοί που έχουν ακόμα σπίτι δικό τους, δεν μπορούν να πληρώσουν ούτε τα χαράτσια ούτε το ηλεκτρικό ρεύμα ούτε το νερό και ούτε την τροφή, διότι είναι οικογένειες χωρίς τροφή σε δραματικές συνθήκες. Οφείλουμε να τα γνωρίζουμε αυτά και με βάση αυτά να αποφασίζουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Στο άρθρο 22 στο Σύνταγμα μας η εργασία αποτελεί δικαίωμα και προστατεύεται από το κράτος που μεριμνά για τη δημιουργία συνθηκών απασχόλησης όλων των πολιτών και για την ηθική και υλική εξύψωση του εργαζόμενου αγροτικού και αστικού πληθυσμού. Επαναλαμβάνω, απασχόληση όλων των πολιτών. Ο προϋπολογισμός μας, αυτός ο Προϋπολογισμός της Κυβέρνησης υπηρετεί αυτόν τον σκοπό, της εργασίας, της ανάπτυξης, της απασχόλησης ή το ακριβώς αντίθετο;

Στην πατρίδα μου τη Θεσσαλονίκη, η ανεργία φθάνει το 28%. Το εργατικό κέντρο ονομάζει τη Θεσσαλονίκη «πρωτεύουσα της ανεργίας». Η πραγματική ανεργία έχει φθάσει σε ιλιγγιώδη ύψη, τη στιγμή που ο άνεργος όχι μόνο δεν έχει ένα κοινωνικό δίκτυο προστασίας για να στηριχθεί και κυριολεκτικά πέφτει και συντρίβεται στα βράχια, αλλά πράγμα πρωτοφανές σε παγκόσμιο επίπεδο –δεν ξέρω αν υπάρχει άλλη χώρα– φορολογείται ο άνεργος, διότι οι άνεργοι με βάση τα τεκμήρια, με βάση έναν άδικο φορολογικό νόμο, φορολογήθηκαν.

Έχει λοιπόν ένας μία κατοικία, την οποία ενδεχομένως τη χρωστάει κατά 90%-95% στην τράπεζα και με βάση αυτήν τη δήλωσή του για την κατοικία, του ήρθε να πληρώσει φόρο. Ποιος; Ο άνεργος που δεν έχει να φάει, που δεν έχει να δώσει ούτε 1 ευρώ στο παιδί του, που θα πάει στο σχολείο να πάρει ένα κουλούρι.

Είναι ζητήματα για τα οποία πρέπει να δοθούν καθαρές απαντήσεις. Ο Προϋπολογισμός αυτός –το είπαν πολλοί συνάδελφοι– δεν βγαίνει, όπως δεν βγήκε και κανείς προϋπολογισμός. Ο προϋπολογισμός αυτός θα καταρρεύσει, όπως θα καταρρεύσει η μνημονιακή πολιτική την οποία επιβάλλουν.

Ως τότε θα υπάρχει αυτή η κολοσσιαία ιλιγγιώδης ανεργία που φθάνει το ενάμισι εκατομμύριο; Ποιος θα απολογηθεί για τις τρεις χιλιάδες αυτοκτονίες; Χίλιοι άνεργοι κάθε μέρα, δέκα αυτοκτονίες σχεδόν κάθε μέρα. Η κατάρρευση των κρατικών εσόδων.

Καμμία φερεγγυότητα λοιπόν γι' αυτόν τον προϋπολογισμό ότι μπορεί να είναι παραγωγικός, αναπτυξιακός ή έστω και για το σκοπό που δηλώνει ότι θέλει να εξυπηρετήσει. Απλά είναι ένας καταστροφικός προϋπολογισμός.

Μου έλεγε ένας φίλος μου από τη Θεσσαλονίκη ένα ρητό από

μία φίλη χώρα, ομόδοξη σε εμάς χώρα: «Μην φτύσεις το λαό, γιατί αν σε φτύσει ο λαός, θα πνιγείς». Μην φτύνετε λοιπόν το λαό, διότι τον οδηγείτε σε αδιέξοδο, τον οδηγείτε σε καταστάσεις που δεν έχουν καμμία δυνατότητα να του δώσουν μία ισορροπία στη ζωή του και τον οδηγείτε σε ακραίες καταστάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, λέγοντας τα εξής:

Το χρέος αυξάνεται και σε απόλυτους αριθμούς και ως ποσοστό του ΑΕΠ και είναι μη διαχειρίσιμο, μη ελέγξιμο, μη βιώσιμο. Το λένε οι ξένοι, διότι δεν μπορεί να δίνεις σ' αυτούς, το έχει πει και ο εκπρόσωπος του Υπουργείου Οικονομικών του Ομπάμα. Σ' αυτόν τον Προϋπολογισμό θα έπρεπε να εγγραφεί το κατοχικό δάνειο, να εγγραφούν οι αποζημιώσεις που οφείλει η Γερμανία σε εμάς, διότι μας χρωστάνε, δεν τους χρωστάμε.

Ένα λοιπόν βροντερό «όχι» θα πω σ' αυτόν τον προϋπολογισμό και περιμένω την επόμενη Βουλή, η οποία θα προκύψει σύντομα στο 2013, η οποία θα δώσει έναν άλλο προϋπολογισμό φιλολαϊκό, αναπτυξιακό, εθνικό.

Σας ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης):** Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο κ. Μιχαήλ Αρβανίτης από τη Χρυσή Αυγή έχει το λόγο για επτά λεπτά.

**ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ – ΑΒΡΑΜΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, προηγουμένως και συγκεκριμένα πριν ομιλήσει η Βουλευτής του κόμματός μας, κ. Ζαρούλια, έλαβε το λόγο ο Υφυπουργός Ανάπτυξης και είπε -ο tempora o mores- το εξής εκπληκτικό: «Ο πατριωτισμός είναι άμεσα συνδεδεμένος με την οικονομία». Δεν μπορούσε να εννοεί τίποτε άλλο απ' αυτό που συντελείται τώρα, από την πραγματικότητα, έκφραση της πραγματικότητας ήτο αυτό. Δηλαδή έχουμε υποστεί την ελληνική σημαία κι έχουμε αναρτήσει το δολάριο και το ευρώ αντ' αυτής. Κι όλα αυτά μέσα στο πλαίσιο των προπαρασκευαστικών ενεργειών όπου αξίες, αρχές, ιδεώδη, ιδανικά απαξιώθηκαν, ετέθησαν εκποδών, όπως και τα ευγενή του γένους οράματα. Αλλά το να ακούς έναν κυβερνητικό, έναν Υπουργό της Κυβέρνησεως να σου λέει ότι ο πατριωτισμός είναι άμεσα συνδεδεμένος με την οικονομία, είναι κάτι το οποίο ούτε στο χειρότερο εφιάλτη μου θα μπορούσα ποτέ να φανταστώ.

Δεν θα ήθελα να χρησιμοποιήσω χαρακτηρισμούς, τους αποφεύγω. Αλλά πιστεύω ότι γίνεται κατανοητό αυτό το αίσχος. Κάποτε πρέπει να τεθεί ένα φρένο αλλά η παρούσα Κυβέρνηση δεν είναι εις θέαν εκ της φύσεώς της και εκ των εντολών τας οποίας έχει λάβει, να θέσει αυτό το φρένο.

Ο μακαρίτης Μιχάλης Ράπτης -μεγάλη προσωπικότης του αναρχικού χώρου, αλλά αυτό δεν έχει σημασία, που δεν έχει καμμία σχέση με την αληθινή των κουκουλοφόρων- πριν πεθάνει έγραψε ένα άρθρο στον «ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΤΑΧΥΔΡΟΜΟ» κι έλεγε: «Έλληνες για να βρείτε τον εαυτό σας να γυρίσετε πίσω στις ρίζες σας». Κι εμείς κατακαίουμε τώρα τις ρίζες μας και σε λίγο το δέντρο θα πέσει και πας ανήρ και παν έθνος θα αρχίσει να ξυλεύεται.

Το πενήντημερο που διέρρευσε, ήταν ένα πενήντημερο σεμινάριο, όπως το χαρακτηρίζω εγώ, αριθμολογίας και οικονομικολογίας που αφορούσε το χρέος και τις τράπεζες. Βεβαίως τουλάχιστον οι συμπολιτευόμενοι, δεν μας είπαν σε ποιους οφείλεται αυτό το χρέος. Πώς έφτασε σ' αυτά τα δυσθεώρητα ύψη; Μόνο υποσχέσεις, προγράμματα και περί του δόντος γενέσθαι, το οποίο βεβαίως δέον γενέσθαι θα γίνει σύμφωνα με τον προϋπολογισμό και σύμφωνα με τα μέτρα τα οποία ελήφθησαν, αλλά θα είναι υπέρ των τοκογλύφων, των τοκογλύφων τραπεζιτών του διεθνούς σιωνισμού.

Υπήρχαν αντιπαραθέσεις βεβαίως μεταξύ των Βουλευτών της Αντιπολιτεύσεως, οι πλείστοι των οποίων με επιχειρήματα σοβαρά αντέταξαν ό,τι μπορούσαν να αντιτάξουν, ορθότατο ως επί το πολύ κατά τη γνώμη μου, κατά του προϋπολογισμού και των μέτρων.

Οι κυβερνώντες και οι Βουλευτές της συμπολιτεύσεως προπαθούν να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα. Ο λαός

άκουγε νούμερα, αριθμούς, ποσοστά, δεκαδικούς. Σας διαβεβαιώ και σας μεταφέρω -γιατί πήγα στον Άραξο προσκεκλημένος προχθές, στη γιορτή της Πολεμικής Αεροπορίας και είδα πάρα πολλούς στη Δυτική Αχαΐα- ότι ο λαός δεν κατάλαβε τίποτα απ' αυτές τις αντιπαραθέσεις. Δεν κατάλαβε πού αγόμεθα. Το μόνο το οποίο έχει νιώσει είναι, ότι οι αλυσίδες που τον έχουν περισφίξει, έχουν αρχίσει και τον σφίγγουν ακόμα περισσότερο και αρχίζει και ματώνει.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Κύριε Πρόεδρε, κύριοι συνάδελφοι, κύριοι κυβερνητικοί, πού αγόμεθα; Έχετε δώσει μία εναλλακτική λύση; Αυτό είναι το ερώτημα. Ο κ. Μαρκόπουλος προσφυώς είπε εις την Οικονομική Επιτροπή «περιμένουμε να αλλάξει το κλίμα της Ευρώπης επί τα βελτίω». Και είπε: «Αν αλλάξει επί τα χείρω, θα συμπαρασυρθεί και η Ελλάς;». Δηλαδή έχουμε προγραμματίσει μία εναλλακτική λύση εις περίπτωση καθ' ην θα αλλάξει επί τα χείρω το κλίμα της Ευρώπης;

Δηλαδή «αποθανέτω η ψυχή μου μετά των αλλοφύλων», «ανήκομεν εις τη Δύση». Αυτό το Καραμανλικό απόφθεγμα, ουδέποτε μπόρεσα να κατανοήσω. Αλλά δεν πρόκειται να αναφερθώ ούτε ειδικώς στην πληγείσαν παιδείαν μας που είναι πρωτίστη -τουλάχιστον σύμφωνα με την διάταξη της παραγράφου 2 του άρθρου 16- αποστολή του κράτους, όχι υποχρέωση.

Δεν θέλω να αναφερθώ στα κονδύλια που έχουν περικοπεί για τον άλλο πυλώνα μας, την εθνική μας άμυνα, δεν θέλω να αναφερθώ στο ότι περιεκόπησαν συντάξεις, επιδόματα φτωχών ανθρώπων και θα φτάσουν σε κατάσταση ενδείας και απελπισίας. Δεν ξέρω τι έχουν υπολογίσει οι κυβερνώντες και οι συνυπογράψαντες αυτά τα κείμενα που προσφυώς εξαρακτήρισε ο συνάδελφος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Χρυσής Αυγής, κ. Παππάς, ότι είναι μία δικογραφία.

Μία ποινική δικογραφία συμπληρώνω εγώ. Γιατί είναι ποινική δικογραφία; Είναι και ποινική δικογραφία, διότι έχει γίνει παράβαση των ανθρωπίνων δικαιωμάτων τα οποία προστατεύονται και η διάταξη 34α' περιπτώσεις η' -και θα τελειώσω, κύριε Πρόεδρε, είναι σημαντικά και βλέπετε ότι δεν αναφέρομαι σε αριθμολογίες και κουραστικά πράγματα, αναφέρομαι επί της ουσίας- λέγει ότι, όταν παραβιάζονται αυτά τα δικαιώματα τα ανθρώπινα, την παραβίαση των οποίων η κ. Μπενάκη το 2005 την είχε προαναγγείλει μετά βεβαιότητος, τότε αυτό υπάγεται στις κακουργηματικές εκείνες διατάξεις της εσχάτης προδοσίας του άρθρου 134 σε συνδυασμό με το άρθρο 134α'.

Πέραν αυτού, ευστόχως η εκπρόσωπος του ΣΥΡΙΖΑ, η κ. Ζωή Κωνσταντοπούλου, ανέφερε και ανέλυσε ένα προς ένα τα παραβιαζόμενα άρθρα του Συντάγματος. Αλλά δεν είναι μόνο παραβίαση του Συντάγματος, είναι κατάργηση του Συντάγματος. Με ποιο δικαίωμα; Έγινε δημοψήφισμα; Κανένα. Αυθαίρετες αποφάσεις κατόπιν εντολών. Και το επαναλαμβάνω: Είχε προαναγγείλει ως βέβαιο γεγονός αυτή η εξαθλίωσις και κανείς δεν αντέδρασε τότε, κανένας. Κανείς δεν απελύθη. Και έγιναν προπαρασκευαστικές ενέργειες τριάντα οκτώ ολόκληρων ετών για να φτάσουμε σε αυτό το σημείο.

Θα πω μόνο κάτι παραφράζοντας...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Τελειώνετε, κύριε Αρβανίτη.

**ΜΙΧΑΗΛ ΑΡΒΑΝΙΤΗΣ-ΑΒΡΑΜΗΣ:** Τελείωσα, είναι το τελευταίο, κύριε Πρόεδρε. Δυστυχώς δεν έχω χρόνο.

Θα πω κάτι, παραφράζοντας την ρήσιν, το απόφθεγμα του Δημοκρίτου: «Χαλεπόν άρχεσθαι υπό χείρονος». Εγώ τον συγκριτικόν βαθμόν θα τον μετατρέψω σε υπερθετικόν: «Χαλεπώτατον άρχεσθαι υπό των χειρίστων κυβερνητών». Αλλά «έσσεται ήμαρ». Να είστε βέβαιοι γι' αυτό. Τώρα βράζει το αίμα του λαού μας και η Χρυσή Αυγή θα κάνει ό,τι μπορεί προκειμένου να αντισταθεί στην υποδούλωση και τον προγραμματισμένο διαμελισμό της Ελλάδος.

Σας ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι από τα άνω δυτικά θεωρεία παρακολουθούν τη συνεδρίαση, αφού ξε-



ναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα οκτώ μαθητές και μαθήτριες και επτά εκπαιδευτικοί από το Δημοτικό Σχολείο Λιανοβεργίου-Αράχου Ημαθίας και το Ιδιωτικό Σχολείο «Άγιος Γεώργιος» Σύρου.

Η Βουλή σας καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Οδυσσέας Βουδούρης, για επτά λεπτά.

**ΟΔΥΣΣΕΑΣ ΒΟΥΔΟΥΡΗΣ:** Κύριε Υπουργέ, αγαπητοί συνάδελφοι, όπως πιθανώς γνωρίζετε, δεν ψήφισα το νομοσχέδιο την περασμένη Τετάρτη, αλλά προσπάθησα να μελετήσω με κάθε αντικειμενικότητα, όσο γίνεται πιο αμερόληπτα αυτόν τον προϋπολογισμό. Και προσπάθησα να τον μελετήσω, μη όντας οικονομολόγος, με τα απλά εργαλεία της λογικής και ανάγοντας τα στοιχεία αυτού του προϋπολογισμού στην εξέλιξη κάποιων βασικών οικονομικών μεγεθών και βασικά σε τέσσερα οικονομικά μεγέθη.

Το πρώτο είναι η εξέλιξη του ΑΕΠ και της ύφεσης ή της ανάπτυξης. Τι προβλέπει αυτός ο προϋπολογισμός; Προβλέπει στην πραγματικότητα μία συνέχιση της ύφεσης, η οποία θεωρητικά ελαττώνει την πτώση της. Είχαμε μία ύφεση της τάξεως του 2% το 2010, 5,5% το 2011, έφτασε 6,5% το 2012 και τώρα προβλέπουμε μία ύφεση της τάξεως του 4%. Στην πραγματικότητα όμως, εάν λάβουμε υπ' όψιν μας ότι σε αυτά τα στοιχεία υπάρχει πάντα μία απόκλιση -και υπενθυμίζω εδώ ότι η αρχική πρόβλεψη για την ύφεση για το 2012 ήταν της τάξεως του 3% και είχαμε τελικά μία διπλάσια ύφεση- είναι σαφές ότι η πρόβλεψη που κάναμε για το 2013, είναι δυσμενέστερη από την πρόβλεψη που κάναμε για το 2012. Αυτό σημαίνει προφανώς ότι, σύμφωνα με τα ίδια τα στοιχεία του προϋπολογισμού αυτού, η πτώση συνεχίζεται και η χώρα μας βρίσκεται σε μία συνεχιζόμενη πτωχευτική πορεία.

Το δεύτερο μέγεθος είναι το πρωτογενές αποτέλεσμα. Είναι το μέγεθος που καταγράφει τη δημόσια χρήση των πόρων. Και εδώ φαινομενικά φαίνεται μία βελτίωση. Υπάρχουν όμως δύο τρόποι να πετύχεις μία βελτίωση. Υπάρχει ο καλός τρόπος και ο καλός πάντα τρόπος είναι η αύξηση των εσόδων -που προφανώς δεν χαρακτηρίζει αυτόν τον προϋπολογισμό- και υπάρχει ο άλλος τρόπος που είναι η μείωση των εξόδων. Και πάλι εδώ υπάρχουν δύο τρόποι. Υπάρχει πάντα ο καλός τρόπος, ο οποίος είναι η μείωση της σπατάλης. Είναι κάτι το οποίο ούτε βέβαια προβλέπεται, αλλά ούτε και θα ήταν σοβαρό να προβλεφθεί, εφόσον δεν έχουν γίνει οι μεταρρυθμίσεις του δημόσιου τομέα και του πολιτικού συστήματος. Και υπάρχει ο άλλος τρόπος, ο κακός τρόπος, ο οποίος είναι η αποδυνάμωση της αγοραστικής δύναμης και η μείωση της επενδυτικής δυνατότητας του κράτους.

Όσον αφορά την αποδυνάμωση της αγοραστικής δύναμης, είναι εμφανής μέσα από τον προϋπολογισμό, αλλά αυτό το οποίο θέλω να σημειώσω είναι η εξής δυσαναλογία: Για να πετύχουμε τελικά ένα κέρδος της τάξεως του 1,2 δισεκατομμυρίου, έχουμε προγραμματίσει περικοπές της τάξεως των 7,6 δισεκατομμυρίων. Αυτό είναι μία τρομερή δυσαναλογία που δείχνει μία κακή κατεύθυνση και είναι ένας κακός τρόπος, θα έλεγα, ένας αναποτελεσματικός τρόπος να προχωρήσουμε προς αυτήν την κατεύθυνση. Όσον αφορά το θέμα των δημοσίων επενδύσεων, το ποσοστό των δημοσίων επενδύσεων σε σχέση με το ΑΕΠ εμφανίζεται σταθερό 3,7%, αλλά είχα την περιέργεια να δω τα προηγούμενα χρόνια ποιες ήταν οι προβλέψεις και τι υλοποιήθηκε. Και βλέπουμε ότι σταθερά υπάρχει μία απόκλιση της τάξεως του 20%. Άρα αυτή η πρόβλεψη σταθερότητας στην πραγματικότητα είναι μία πρόβλεψη μείωσης.

Το τρίτο μέγεθος είναι το εμπορικό ισοζύγιο. Και εδώ φαινομενικά υπάρχει μία βελτίωση, αλλά και εδώ υπάρχουν δύο τρόποι να πετύχεις αυτήν τη βελτίωση. Ο πρώτος είναι η αύξηση των εξαγωγών και ο δεύτερος είναι η μείωση των εισαγωγών. Προβλέπεται μέσα σε αυτόν τον προϋπολογισμό μία οριακή αύξηση των εξαγωγών. Επιτρέψτε μου να πιστέψω ότι πραγματικά αυτή η πρόβλεψη δεν είναι βάσιμη. Αντιθέτως είναι πάρα πολύ κατανοητό ότι θα πετύχουμε μία βελτίωση του εμπορικού ισοζυγίου

από μία μείωση των εισαγωγών, την οποία παρατηρούμε ήδη τον τελευταίο καιρό. Αυτή όμως η μείωση των εισαγωγών δεν είναι τίποτε άλλο παρά η αντανάκλαση της μείωσης της αγοραστικής αξίας του ελληνικού πληθυσμού. Στην πραγματικότητα δηλαδή είναι μία απλή συνέπεια της πτώχευσης της χώρας.

Και φτάνω στο τέταρτο μέγεθος, που ίσως είναι και το πιο σημαντικό, που είναι το χρέος. Βλέπουμε ότι το χρέος παραμένει λίγο-πολύ σταθερό, της τάξεως των 330 δισεκατομμυρίων, αλλά βέβαια με μία αυξητική πορεία. Κυρίως αυτό το οποίο πρέπει να δούμε είναι το μέγεθος το οποίο πραγματικά μετράει το βάρος του χρέους, που είναι η αναλογία του χρέους σε σχέση με το ΑΕΠ. Εδώ τι παρατηρούμε; Παρατηρούμε ότι, ενώ τα τελευταία χρόνια, δηλαδή μεταξύ του 2009 και του 2011, υπήρξε μία σταθερή αύξηση μεταξύ 12% και 14% του μεγέθους αυτού, υπήρξε μία πάρα πολύ σημαντική πτώση το 2012, η οποία βέβαια εξηγείται από το γεγονός ότι ήταν η χρονιά που μετρήθηκε το PSI, και βλέπουμε τώρα πάλι μία αύξηση. Είχε πέσει στο 2,5% το 2012 και πάλι έχουμε μία αύξηση αυτού του μεγέθους -που είναι καθοριστικό- της τάξεως του 6%. Δηλαδή, ξαναπαίρνει μπρος αυτή η εξάρτηση της ελληνικής κοινωνίας και του ελληνικού κράτους σε σχέση με το χρέος. Φτάνει το 2013 η σχέση του χρέους με το ΑΕΠ να είναι της τάξεως του 180%, τριπλάσιο δηλαδή από το ποσοστό το οποίο επιβάλλουν οι προδιαγραφές της Ευρωπαϊκής Ένωσης που είναι της τάξεως του 60%. Όλοι ξέρουμε και χωρίς να είμαστε οικονομολόγοι ότι πάνω από 120% δεν είναι διαχειρίσιμο το χρέος.

Όλα αυτά τα μεγέθη θα ήθελα να τα συνοψίσω λέγοντας το εξής. Τι περιγράφει αυτός ο προϋπολογισμός; Περιγράφει μία κατάρρευση της παραγωγής, μία ακόμα μεγαλύτερη κατάρρευση της αγοραστικής δύναμης και μία αυξανόμενη εξάρτηση σε σχέση με το χρέος. Και βέβαια αυτά τα οικονομικά μεγέθη πρέπει να τα βάλουμε μέσα σε ένα πολιτικό τοπίο. Ποιο είναι αυτό το πολιτικό τοπίο; Κατεδάφιση των εργασιακών σχέσεων. Δεν είναι τυχαίο ότι μπήκε αυτή η ρήτρα την τελευταία στιγμή από την τρόικα. Περιορισμός της εθνικής κυριαρχίας. Υπενθυμίζω το ξεπούλημα της Αγροτικής Τράπεζας. Υπενθυμίζω το νόμο για τις ιδιωτικοποιήσεις που καταργεί τη δυνατότητα του κράτους να έχει έναν έλεγχο σε στρατηγικές ΔΕΚΟ και επίσης καταργεί τον έλεγχο της Βουλής.

Και μην έχετε καμμία αμφιβολία ότι οι δυσκολίες που παρουσιάζονται τώρα τελευταία για την εκταμίευση των 31,5 δισεκατομμυρίων, αυτές οι δυσκολίες προφανώς σχετίζονται με την υστεροβουλία των δανειστών μας να μας επιβάλουν τον ειδικό λογαριασμό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Αν μου επιτρέπετε, θα ήθελα ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αγαπητοί συνάδελφοι, εγώ διαπιστώνω μέσα από τη μελέτη αυτού του προϋπολογισμού ότι δεν υπάρχει εκ μέρους της Κυβέρνησης σχέδιο ανάπτυξης. Διαπιστώνω όμως ότι υπάρχει ένα σχέδιο της τρόικας. Και αυτό το σχέδιο είναι η απορρύθμιση της αγοράς εργασίας, η συρρίκνωση του κοινωνικού κράτους, ο περιορισμός της εθνικής κυριαρχίας.

Καταλαβαίνετε ότι υπό αυτές τις συνθήκες δεν μπορώ να υπερψηφίσω αυτό το νομοσχέδιο, αυτό τον προϋπολογισμό.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Το λόγο έχει ο Βουλευτής του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, κ. Κωνσταντίνος Θεοδόσιος, για επτά λεπτά.

**ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, είναι κοινά αποδεκτό ότι ο κρατικός προϋπολογισμός του 2013 είναι ένας από τους σκληρούς και δύσκολους προϋπολογισμούς, από τους αντιλαϊκότερους προϋπολογισμούς της μεταπολιτευτικής περιόδου, αν όχι ο πιο αντιλαϊκός, λέμε εμείς.

Ο χαρακτηρισμός αυτός δικαιολογείται πλήρως αφού με εργαλείο το νέο κρατικό προϋπολογισμό και το πολυνομοσχέδιο που ψηφίσατε, όσοι ψηφίσατε πριν από λίγες μέρες, παίρνονται μέτρα που το καθένα ξεχωριστά και όλα μαζί μας οδηγούν, οδηγούν τα λαϊκά εισοδήματα και τα δικαιώματα των εργαζομένων

πολλά χρόνια πίσω.

Τι περιλαμβάνουν, πολύ επιγραμματικά, τα μέτρα αυτά; Νέες μειώσεις μισθών και συντάξεων, κατάργηση απ' ό,τι απέμεινε από τον δέκατο τρίτο και δέκατο τέταρτο μισθό, μείωση των κατώτερων συντάξεων, ακόμα και των πενιχρών συντάξεων του ΟΓΑ, κατάργηση της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας και των κλαδικών συμβάσεων, νέες δραστικές περικοπές στις κοινωνικές υπηρεσίες, στην πρόνοια, την υγεία, το φάρμακο που κυριολεκτικά βάζουν σε κίνδυνο ακόμα και ανθρώπινες ζωές, καινούργια φοροεπιδρομή και νέα χαράτσια για το λαό και τη λαϊκή οικογένεια, για να στηριχθούν και να ενισχυθούν οι φοροαπαλλαγές του μεγάλου κεφαλαίου.

Λένε ψέματα όσοι υποστηρίζουν ότι οι θυσίες αυτές θα είναι οι τελευταίες, ότι τα μέτρα αυτά θα είναι τελευταία και ότι δήθεν θα είναι προσωρινά, όταν όλοι γνωρίζουμε ότι η καπιταλιστική κρίση βρίσκεται σε εξέλιξη σε όλες τις χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, η Πορτογαλία, η Ισπανία, η Ιταλία, η Γαλλία αλλά και άλλες χώρες ψηφίζουν το ένα πακέτο μέτρων πίσω από το άλλο.

Σύμφωνα με τη δική σας λογική άλλωστε, προσπατούμενο για να ανακάμψει η κερδοφορία του κεφαλαίου είναι η δραστική μείωση της τιμής της εργατικής δύναμης και η ένταση της εκμετάλλευσης των εργαζομένων. Η φιλοδοξία σας λοιπόν είναι με μοχλό τον κρατικό προϋπολογισμό και το πολυνομοσχέδιο να δέσετε χειροπόδαρη την εργατική τάξη και τα φτωχά και μικρομεσαία στρώματα της πόλης και του χωριού.

Μέσα από αυτό το δρόμο λέτε ότι δήθεν θα έρθει η ανάπτυξη, η καπιταλιστική ανάπτυξη –λέμε εμείς– που θα επιτρέψει να πληρωθούν τα χρέη και να βγούμε στις αγορές. Ανάπτυξη όμως με εργαζομένους χωρίς δικαιώματα και το λαό εξαθλιωμένο δεν χρειάζεται ο τόπος.

Ακούσαμε πολλούς από εσάς τους κυβερνητικούς και όσους στηρίζουν τον προϋπολογισμό να λένε από το Βήμα αυτό ότι θλίβονται πολύ, γιατί ο λαός μας υποφέρει και ότι ούτε λίγο ούτε πολύ ψηφίζουν με βαριά καρδιά τα μέτρα, επειδή τάχα δεν βλέπουν άλλη λύση. Εμείς δεν κατηγορούμε κανέναν για το αν θλίβεται λιγότερο ή περισσότερο.

Σας καταλογίζουμε όμως κάτι πολύ πιο σοβαρό, τη συνειδητή επιλογή και εφαρμογή μιας σκληρής ταξικής πολιτικής που συνθλίβει τις ζωές εκατοντάδων χιλιάδων λαϊκών οικογενειών. Σε αυτές τις οικογένειες αργά ή γρήγορα πρέπει να απολογηθείτε, κύριοι της συγκυβέρνησης.

Από τότε που ο ελληνικός καπιταλισμός πέρασε στη φάση της κρίσης και κυρίως από την εποχή του πρώτου μνημονίου, δοκιμάστηκαν διάφορα μείγματα πολιτικής, όπως σας αρέσει να τα ονομάζετε. Πάρθηκαν μέτρα από κυβερνήσεις μονοκομματικές ή συμμαχικές σαν τη σημερινή που έχουν έναν ενιαίο παρανομαστή, τη μείωση των μισθών, των εισοδημάτων, την αφαίρεση δικαιωμάτων και την αναζήτηση λύσης εντός του ευρωπαϊκού καπιταλιστικού μονόδρομου. Σε αυτήν τη λογική κινείται και η Αντιπολίτευση.

Το αποτέλεσμα είναι γνωστό. Έχει περιγραφεί. Οι επιπτώσεις είναι επώδυνες και δραματικές για το λαό. Μα αυτή η λύση –ακούμε να λένε οι θιασώτες του ευρωπαϊκού μονόδρομου– είναι η μοναδική που υπάρχει, άλλος δρόμος δεν υπάρχει. Μόνο με τη διαπραγμάτευση, το δανεισμό, την επιμήκυνση, ίσως ένα νέο κούρεμα μπορεί να έχουμε αποτελέσματα. Άλλωστε δεν υπάρχουν άλλες προτάσεις. Το ΚΚΕ δεν έχει πρόταση. Οι προτάσεις του είναι ανεδαφικές.

Και εμείς ρωτάμε. Αλήθεια, γιατί πατάνε στο έδαφος οι προτάσεις διαχείρισης της φτώχειας και δεν πατάει στο έδαφος της πραγματικότητας η πρόταση του ΚΚΕ για μονομερή διαγραφή του χρέους; Ας είμαστε ειλικρινείς, η μόνο πρόταση που μπορεί να υλοποιηθεί χωρίς να εξαθλιώσει το λαό, αλλά αντίθετα να τον κάνει κυρίαρχο και αφέντη στον τόπο του, αλλά και ιδιοκτήτη του παραγόμενου πλούτου, είναι η πρόταση του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για μονομερή διαγραφή όλου του χρέους, έξοδο από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κοινωνικοποίηση των βασικών μέσων παραγωγής.

Ήρθε ο καιρός, κύριες και κύριοι, να δούμε την πραγματικότητα όπως έχει. Είσαστε υποχρεωμένοι να κάνετε απολογισμό και να πληροφορήσετε τον ελληνικό λαό με πραγματικά στοιχεία,

δηλαδή ποιο είναι το κόστος της ένταξης και της παραμονής μας σε αυτή τη λυκοσυμμαχία του κεφαλαίου, την Ευρωπαϊκή Ένωση σήμερα, την ΕΟΚ όταν ενταχθήκαμε. Αυτό είναι υποχρέωση όχι μόνο των τριών κομμάτων που στηρίζουν τη σημερινή Κυβέρνηση αλλά και του κόμματος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης που δεν χάνει ευκαιρία να τονίζει την προσήλωσή του στην Ευρωπαϊκή Ένωση και τους λεγόμενους Ευρωπαϊκούς θεσμούς και φυσικά όλων των άλλων κομμάτων, που σε κάθε ευκαιρία τονίζουν την ευρωλαγνεία τους και την προσήλωσή τους στον ευρωπαϊκό μονόδρομο.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Εμείς λοιπόν σας λέμε ότι το κόστος της ένταξης και της παραμονής μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση είναι πολύ μεγαλύτερο από αυτό της άμεσης εξόδου της χώρας από την Ευρωπαϊκή Ένωση. Δεν έχουμε χρόνο να το αναλύσουμε. Μία και μοναδική προϋπόθεση υπάρχει, να γίνει ο λαός αφέντης του πλούτου που παράγει και να πάρει τα μέσα παραγωγής στα χέρια του.

Ακούμε τον αντίλογο, ακούμε φωνές: «Τι είναι αυτά που λέει το ΚΚΕ; Αυτά τα πράγματα δεν γίνονται. Άλλωστε στις χώρες που ακολούθησαν αυτό το δρόμο, σήμερα έχουν καπιταλισμό και οι λαοί τους δεν είχαν ελευθερία». Το είπε ο κ. Υπουργός της Υγείας. Κύριε Υπουργέ, έχετε δίκιο. Στις κοινωνίες αυτές οι άνθρωποι δεν ήταν ελεύθεροι να πεθάνουν, επειδή δεν μπορούσαν να καταβάλλουν τα έξοδα της νοσηλείας και να αγοράσουν τα φάρμακά τους, όπως γίνεται στις αναπτυγμένες καπιταλιστικές χώρες. Και αυτό γιατί –ξέρετε– κύριε Υπουργέ, στις κοινωνίες αυτές το δικαίωμα και η πρόσβαση στη δημόσια υγεία και παιδεία ήταν καθολικό και φυσικά δωρεάν.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε μισό λεπτό, κύριε Πρόεδρε;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Βεβαίως.

**ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ πολύ.

Ακόμα και αν η ανθρωπότητα δεν γνώριζε την προσπάθεια οικοδόμησης του σοσιαλισμού στον εικοστό αιώνα, θα ήταν υποχρεωμένη σήμερα να βρει το δρόμο για μια άλλη κοινωνία, μια κοινωνία που τα αποτελέσματα της κοινωνικοποιημένης εργασίας δεν θα πήγαιναν στα θησαυροφυλάκια μιας χούφτας επιχειρηματιών, αλλά θα είναι πλούτος κοινωνικός και θα καλύπτει τις αυξημένες, σύγχρονες ανάγκες των εργαζομένων. Μια κοινωνία που θα σχεδιάζει την παραγωγή με βάση τις ανάγκες των ανθρώπων και δεν θα παράγει άναρχα με μοναδικό κριτήριο το καπιταλιστικό κέρδος. Μια κοινωνία που θα καταργήσει την εκμετάλλευση ανθρώπου από άνθρωπο.

Γνωρίζουμε ότι οι περισσότεροι στην Αίθουσα αυτήν είστε θιασώτες της περιφημής ιδιωτικής πρωτοβουλίας. Ωστόσο εμείς απευθυνόμαστε στο λαό και πρώτα απ' όλα στην εργατική τάξη και στα λαϊκά στρώματα, για να τονίσουμε για άλλη μια φορά ότι η καπιταλιστική βαρβαρότητα δεν είναι μονόδρομος. Οι λαοί έχουν το δικαίωμα να επιλέξουν το δικό τους δρόμο ανάπτυξης. Μπορούν να χτίσουν μια άλλη οικονομία, μια άλλη κοινωνία χωρίς εκμεταλλευτές και εκμεταλλευόμενους.

Αυτός είναι ο δρόμος που μπορεί και πρέπει να ακολουθήσουμε και εμείς ως χώρα. Να γιατί το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας καλεί σε ανυπακοή το λαό στο σύστημα, τον καλεί σε οργάνωση, σε αντεπίθεση και ανατροπή της εξουσίας των μονοπωλίων.

Σας ευχαριστώ πολύ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Κι εμείς ευχαριστούμε.

Ο Πρόεδρος της Επιτροπής Θεσμών και Διαφάνειας, Βουλευτής Πειραιά, κ. Αναστάσιος Νεράντζης, έχει το λόγο για επτά λεπτά. Το λέω με σεβασμό αυτό γιατί εκλέγεται από το 1974.

**ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΝΕΡΑΝΤΖΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Οδοιπορούμε αγκομαχώντας πάνω στη χαλεπότερη συνθήκη από τότε που ιστορήθηκαν τα δεινά αυτού του τόπου. Τα πράγματα είναι πολύ πιο δύσκολα και από τα χρόνια ευθύς μετά τον Εμφύλιο και την Κατοχή και από τη δεύτερη πτώχευση της Ελλάδας το 1932 επί Ελευθερίου Βενιζέλου, όταν επηκολούθησαν

οι μεγάλες απεργίες, η αιματοβαμμένη Πρωτομαγιά του 1936, οπότε κατέρρευσε και η αγροτική τάξη.

Είναι χαλεπότερες οι συνθήκες και από τον καιρό της Μικρασιατικής Καταστροφής, εκεί που ενάμισι εκατομμύριο Έλληνες, καθημαγμένοι και προδομένοι, δόθηκαν συνωστισμένοι στην παρاليا της Σμύρνης. Ακούσαμε και αυτό. Αιδώς -όχι εδώ- και τώρα!

Η παρούσα συνθήκη είναι χαλεπότερη και από την πρώτη πτώχευση επί Χαριλάου Τρικούπη, το 1983 από την εποχή του «Δυστυχώς επτωχεύσαμεν», τον ατυχή ελληνοτουρκικό πόλεμο και τη θέση της Ελλάδος υπό το διεθνή οικονομικό έλεγχο.

Όμως η κατάσταση η σημερινή είναι χειρότερη -αυτό ίσως δεν έχει ακουστεί ακόμη- και από την εποχή της διεξαγωγής του εθνικοαπελευθερωτικού αγώνα του 1821. Μη σας φανεί περίεργο.

Ο πρώτος προϋπολογισμός, κύριε Υπουργέ, καταρτίστηκε για το διάστημα 1823-1824. Λεγόταν: «υποθετικός λογαριασμός εσόδων και εξόδων». Για την ιστορία, σας αναφέρω ότι περιελάμβανε έσοδα 38 εκατομμύρια γρόσια και εξόδα 12,5. Ήταν εντελώς ελλειμματικός.

Η μόνη περίοδος με την οποία μπορεί να συγκριθεί η σημερινή χαλεπή συγκυρία είναι η περίοδος εκείνη των μέσων του τέταρτου αιώνα π.Χ. -όπως με ακούτε- στην αρχαία Αθήνα. Εκεί, ο Ισοκράτης χρησιμοποιεί κάποιους όρους, οι οποίοι ταιριάζουν απόλυτα στην πραγματική κατάσταση, τη σημερινή. Μας λέει: «Πλήθος οι ενδεείς», «οι των αναγκών απορούντες», «οι εις τὰ δεινотάτασ ανάγκας αφιγμένοι», «οι χρημάτων δεόμενοι», «οι διά βίου άποροι».

Έτσι λοιπόν αυτή κατάσταση, η οποία ισχύει σήμερα, σηματοδοτεί μερικά απαράδεκτα, μερικά κωλύματα και ανάβει κόκκινο φως στους φωτεινούς σηματοδότες των εθνικών λεωφόρων. Ειδικότερα:

Πρώτον, μη θεωρεί η Αντιπολίτευση ότι η συζήτηση επί του προϋπολογισμού -το κάνουμε κι εμείς αυτό, δυστυχώς- είναι αφορμή για να ασκήσουμε τα αντιπολιτευτικά μας μένη και να ξεθυμάνουμε. Άλλος είναι ο προορισμός. Ας μη θεωρούμε τον προϋπολογισμό σαν έναν απλό κατάλογο, στον οποίο απαριθμούνται διάφορα νούμερα ψυχρά, μηχανιστικά, ανούσια, φλύαρα. Ο προϋπολογισμός είναι βασικός δημοσιονομικός θεσμός και αποτελεί ένα εργαλείο ορθολογικής διαχείρισης, διαφάνειας, προγραμματισμού.

Μη θεωρούμε ότι αυτές τις δύσκολες ώρες δικαιούμεθα να μικρολογούμε και να ασημαντολογούμε. Θα έπρεπε να σπουδαιολογούμε και να σοβαρολογούμε, και αυτό δεν το πράττουμε. Μην θεωρούμε επίσης ότι μπορεί να ζητήσουμε την επιείκεια, μπορεί να ζητήσουμε και κεφαλές επί πίνακι.

Όστε λοιπόν τι πρέπει να κάνουμε και τι μένει; Για όλους εμάς, οι οποίοι έχουμε την κακή συνήθεια να μη δεχόμαστε αβασάνιστα αυτά που μας προσφέρουν, για όσους από εμάς έχουμε την περιέργεια να διεισδύουμε στον πυρήνα των γεγονότων διά της υποβολής ερωτήσεων και διά της ενδελεχούς ερεύνης, ένα μένει. Να σκάψουμε, να σκάψουμε ένδον, αλλά να σκάψουμε και πέραξ, και αυτό πράττουμε διότι το επιβάλλουν οι συνθήκες.

Πρέπει λοιπόν να επιστήσω την προσοχή όλων μας ότι οι καιροί ου μενετοί. Δεν συγχωρούνται λάθη, επιπολαιότητες, αμνησίες. Η άγνοια δεν είναι πιά και αγνεία, δηλαδή αθωότητα. Πρέπει να αφήσουμε στην άκρη τις προφάσεις και τις αντιφάσεις μας, τις καταφάσεις και τις αποφάσεις μας, τις παλινωδίες και τις υμνωδίες, τις διακηρύξεις και τις αποκηρύξεις. Όλα αυτά κούρσαν.

Πρέπει να αφήσουμε συνθήματα του στυλ «λεφτά υπάρχουν». Πρέπει να αφήσουμε τοποθετήσεις που θυμίζουν τον Οβίδιο.

Στην αρχή κάποιοι έλεγαν: «Δεν οφείλουμε τίποτα». Μετά, πρότειναν να έλθουν λογιστές να μετρήσουν αυτό που δεν οφείλουμε. Στη συνέχεια, πρότειναν μορατόριουμ και στο τέλος, είπαν μονομερή διαγραφή του χρέους. Όλα αυτά δεν «κουρεύουν» το χρέος, «κουρεύουν» σύρριζα τη δική μας λογική και την εμπιστοσύνη που τρέφει ο κόσμος και πρέπει να τρέφει ο κόσμος, απέναντι στους πολιτικούς.

Αυτά είναι τα μηνύματα αυτών των καιρών. Η κατάσταση είναι ζοφερή. Η ύφεση υπολογίζεται στο 6,5%, ενώ το δημόσιο χρέος υπολογίζεται στο 189% του ΑΕΠ και κάτι. Η ανεργία φουντώνει.

Φτάσαμε να υπερβαίνουμε σχεδόν την Ισπανία. Κοινωνικές δαπάνες, υγεία, παιδεία είδαν υποχρεωτικά μείωση των κονδυλίων.

Ερώτημα: Ως πού θα φτάσουν αυτές οι θυσίες; Αυτή η καταγίδα θα κοπιάσει;

Την απάντηση την έδωσε ο Πρωθυπουργός. Είπε ότι αυτά θα είναι τα τελευταία μέτρα και είμαστε υποχρεωμένοι να τον πιστέψουμε. Δεν μας έχει δώσει, άλλωστε, άλλη αφορμή.

Προχωρούμε και παρακάτω: Άραγε με αυτά τα μέτρα υπάρχει ελπίδα; Υπάρχει ελπίδα, ακόμη και γι' αυτούς που διακόπτουν και γι' αυτούς που χαμογελούν φιλάρεσκα, νομίζοντας ότι έτσι θα κερδίσουν μερικά δευτερόλεπτα δημοσιότητας. Ελπίδα υπάρχει.

Ήδη για πρώτη φορά από το 2002 υπολογίζεται ότι θα προκύψει πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο, βέβαια, δεν θα είναι στο 1,1%, όπως ήταν στο προσχέδιο του προϋπολογισμού, αλλά είναι στο 0,4% κάτι.

Να λοιπόν, γιατί πρέπει να δούμε τα πράγματα κατάματα. Αυτά τα λόγια δεν είναι επαναστατικά -έχουμε μάθει τώρα στην επαναστατική γυμναστική- γιατί δεν κατεδαφίζουν, οικοδομούν. Αυτά τα λόγια δεν λέγονται για να παρασύρουν τον κόσμο. Αυτά τα λόγια λέγονται για να εκφράσουν πραγματικές τοποθετήσεις.

Γι' αυτό, επιτρέψτε μου να απευθυνθώ και το στους «ιδεολόγους και στους ντερεσολόγους» -θα πω τι σημαίνει αυτό- και «της γραμματικής τους μανταρινούς και της πολιτικής τους φασουλήδες, ταρτούφους, ραμπαγάδες, ταρταρινούς». Αυτοί είναι οι σίτχοι του Παλαμά, σίτχοι, οι οποίοι πράγματι ακουμπάνε το γεγονός.

Δεν υπάρχει άλλη λύση. Δεν μπορούμε παρά να είμαστε και στο μνημόνιο, (να παίρνουμε τα χρήματα) και στο ευρώ όχι να καταγγέλλουμε το μνημόνιο, μένοντας στο ευρώ. Ολόκληρη η Ευρωζώνη είναι ένας μνημονιακός θεσμός. Επομένως πρέπει να επιλέξουμε. Ορθότερο είναι να πείτε: «Επιλέγουμε να φύγουμε από το ευρώ και γαία πυρί μειχθήτω». Εάν όμως σήμερα αποφασίζαμε να φύγουμε, υπολογίζεται ότι σε δύο μήνες, λόγω της υποτιμήσεως και του πληθωρισμού, θα χάναμε το 80% της αγοραστικής δυνάμεως. Εκεί θέλετε να μας πάτε, όσοι υποστηρίζετε αυτά; Εμείς αρνούμεθα.

Ψηφίζω λοιπόν τον προϋπολογισμό ακριβώς, γιατί δεν υπάρχει άλλη διέξοδος ακριβώς, γιατί ουδείς άλλος αρθρώνει διαφορετική βιώσιμη και πραγματοποιήσιμη λύση και, εν πάση περιπτώσει, ελπίδα φαίνεται. Στο βάθος ανακλύπεται μια γραμμή φωτός, η οποία μπορεί να μας βοηθήσει.

Ευχαριστώ για την ανοχή σας, κύριε Πρόεδρε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)  
**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Το λόγο έχει η κ. Φωτίου Θεανώ, Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ, για επτά λεπτά.

**ΘΕΑΝΩ ΦΩΤΙΟΥ:** Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός του 2013, όπως διεξοδικά αναλύθηκε από τον Ευκλείδη Τσακαλώτο και άλλους συναδέλφους του ΣΥΡΙΖΑ, είναι καταδικασμένος να καταρρεύσει αφού κατασκευάζεται πάνω σε μία ηθελημένα ψευδή εκτίμηση ότι η ύφεση θα περιοριστεί στο 5,6%. Το ίδιο ακριβώς έγινε και με τον προϋπολογισμό του 2012. Η οικονομία έχει μπει λοιπόν στο σπινάλ του θανάτου κατά Στίγκλιτς και, δυστυχώς, παρασύρει τα πάντα σε κατάρρευση.

Όμως, ο προϋπολογισμός και το μνημόνιο 3 δεν φέρνουν μόνο φτώχεια και δυστυχία. Σε κάποιους προσφέρουν χρυσές ευκαιρίες. Ακούστε πώς.

Κύριε Υπουργέ της Παιδείας, φέρατε σε μία νύχτα, χωρίς να το ξέρουν ούτε οι εταίροι σας της τρικομματικής, στο μνημόνιο 3 την απελευθέρωση χωρίς όρους της κερδοφόρας αγοράς των ιδιωτικών πανεπιστημίων.

Καταργήσατε ογδόντα πέντε σελίδες νομοθεσία προϋπάρχουσα, η οποία ήταν στοιχειώδεις ασφαλιστικές δικλίδες, έτσι ώστε να μην υπάρχει πια κανένας έλεγχος ούτε στους διδάσκοντες αυτών των κολεγίων -όπου αρκεί να έχουν μόνο πτυχίο ημεδαπής ή αλλοδαπής- ούτε στο περιεχόμενο ούτε στο πρόγραμμα σπουδών ούτε στα προσόντα των εισακτέων ούτε στις εγκαταστάσεις, αλλά ούτε και στη διαφήμιση.

Επιτρέπετε στον οποιονδήποτε να ανοίξει μαγαζάκια ανώτατης εκπαίδευσης και να πουλάει μπάτσελορ και μάλιστα για να πλουτίσει από την αγωνία ενός φτωχού λαού που θέλει να σπουδάσει



τα παιδιά του. Παραδίδετε τη νεολαία της χώρας στους εμπόρους της τριτοβάθμιας εκπαίδευσης. Με το θεσμό της δικαιόχρησης franchise εκχωρείτε τα ίδια επαγγελματικά δικαιώματα στους αποφοίτους των κολεγίων με τους πτυχιούχους των ελληνικών ΑΕΙ. Όπως ακριβώς δηλαδή ο καθένας μπορεί να αγοράσει το franchise των «MACDONALD'S» και να ανοίξει μαγαζί με αυτόν τον τίτλο «MACDONALD'S», έτσι θα κάνουμε και εδώ ακριβώς. Μόνο που τα «MACDONALD'S» ελέγχουν τα μπιφτέκια, ενώ εσείς δεν ελέγχετε απολύτως τίποτα. Γι' αυτό κατεδαφίζετε συστηματικά τόσο τον καιρό τη δημόσια εκπαίδευση.

Κουρέψατε τα αποθεματικά των ΑΕΙ και έχασαν 97 εκατομμύρια. Δεσμεύσατε την περιουσία τους με το ΤΑΙΠΕΔ. Απολύετε τώρα τους ΙΔΑΧ που στηρίζουν τις διοικητικές και εργαστηριακές δραστηριότητες. Εξαθλιώνετε τους πανεπιστημιακούς. Δεν διορίζετε κανέναν. Σταματάτε και τη συνταγματικά κατοχυρωμένη κρατική επιχορήγηση στα ΑΕΙ, αφού πια τα ΑΕΙ θα πληρώνουν από ίδιους πόρους -άκουσον, άκουσον- φως, νερό, τηλέφωνα, θέρμανση. Ετοιμάζετε τη μείωση των εισακτέων με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ» για να έχουν πελατεία αμέσως έτοιμη τα κολέγια.

Κύριε Υπουργέ, οδηγείτε την ανωτάτη εκπαίδευση σε πτώχευση. Καταργήσατε το άρθρο 16 του Συντάγματος με το μνημόνιο 3 εν μια νυκτί. Να μη σπουδάσει, ο λαός λοιπόν τα παιδιά του, να του πάρετε και το τελευταίο ευρώ στα ιδιωτικά πανεπιστήμια. Κύριε Υπουργέ, διαβήκατε το Ρουβίκωνα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές της συμπολίτευσης και της συγκυβέρνησης, πολλές φορές αυτές τις ημέρες για να υποστηρίξετε τις νομοθετικές σας ρυθμίσεις και αφού κατέρρεε η κοινή λογική στα επιχειρήματά σας, προσφεύγατε στα προσφιλή προεκλογικά και μετεκλογικά σας κλισέ.

Πρώτον, μας λέτε, δεν έχετε το μονοπώλιο της ευαισθησίας και πράγματι δεν θέλουμε να το έχουμε. Κύριε Πρωθυπουργέ, ο ομόλογός σας στην Ισπανία κ. Ραχόι μετά από αυτοκτονία χθες μιας γυναίκας, λόγω έξωσης που συνέβαινε για λόγους ακάλυπτου δανείου, δήλωσε πως θα σταματήσει τις εξώσεις. Εσείς, μετά από εκατοντάδες, ίσως χιλιάδες αυτοκτονίες για τον ίδιο λόγο στη χώρα μας, πότε σκοπεύετε να κάνετε το ανάλογο;

Δεύτερον, μας λέτε: «είστε λαϊκιστές». Δεν είναι «λαϊκιστής», κύριοι της συγκυβέρνησης, όποιος επεξεργάζεται, εκφράζει και υπερασπίζεται λαϊκά αιτήματα, όπως το δικαίωμα στη δουλειά, το δικαίωμα στην ασφάλιση, την υγεία και την παιδεία. Αυτός είναι ο ρόλος των κομμάτων να εκπροσωπούν το λαό και τα αιτήματά του. Ο ΣΥΡΙΖΑ οφείλει να εκπροσωπεί τα αιτήματα του κόσμου της εργασίας απέναντι στον κόσμο του κεφαλαίου. Λαϊκιστής είναι όποιος παριστάνει ότι εκφράζει λαϊκά αιτήματα, για να τα πετάξει στον κάλαθο των αχρήστων μόλις πάρει την εξουσία.

Αυτό κάνατε με το παλλαϊκό αίτημα διαπραγμάτευσης του χρέους. Αυτό κάνατε με το παλλαϊκό αίτημα, όχι άλλα μνημόνια. Αυτό κάνατε με το παλλαϊκό αίτημα, όχι άλλες περικοπές στους μισθούς και στις συντάξεις. Εσείς είστε οι λαϊκιστές. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα αποδείξει ότι δεν είναι λαϊκιστής όταν θα έρθει στην εξουσία. Λίγη υπομονή. Θα τηρήσουμε τα λαϊκά αιτήματα για τα οποία δεσμευτήκαμε. Θα καταργήσουμε τα μνημόνια 1,2,3, θα καταγγέλλουμε τις δανειακές συμβάσεις για να επαναδιαπραγματευτούμε το χρέος με ρήτρες ανάπτυξης και θα φέρουμε για ψήφισμα πρόγραμμα και προϋπολογισμό εθνικής ανασυγκρότησης της χώρας.

Μας λέτε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ με τις συνιστώσες του δεν έχει ενιαία πολιτική γραμμή, δεν είναι ενιαίο κόμμα. Αν είμαστε ενιαίοι, το βλέπετε εδώ καθημερινά μέσα στη Βουλή. Σας αντιμετωπίζουμε ενιαία, αποφασιστικά, ανυποχώρητα, στις κοινοβουλευτικές εκτροπές που επιχειρείτε καθημερινά. Ο κατάλογος είναι μακρύς. Τον είπε αναλυτικά η Σοφία η Σακοράφα. Θα κάνουμε αυτόν τον κατάλογο κτήμα του ελληνικού λαού, για να υπερασπιστεί την κοινοβουλευτική δημοκρατία, το δημοκρατικό πολίτευμα, για να μη δηλητηριάζει η Χρυσή Αυγή το λαό ότι η πολιτική είναι άχρηστη και οι πολιτικοί διεφθαρμένοι και τεμπέληδες, για να μην προβάλλονται ως σωτήρες οι βρυκόλακες του παρελθόντος, δηλαδή η χούντα και ο ναζισμός!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με την ανοχή σας.

Ευτυχώς, μας σώζει το κανάλι της Βουλής! Ο λαός παρακολουθεί και νομίζω ότι η τηλεθέαση ανεβαίνει. Μας βλέπετε λοιπόν όλους εδώ ενιαίους, όπως μας βλέπει στις ανοιχτές γενικές συνελεύσεις του ΣΥΡΙΖΑ όλος ο ελληνικός λαός να συγκροτούμε το κόμμα της Ριζοσπαστικής Αριστεράς, το οποίο ενισχύει την κοινωνική αλληλεγγύη για να μη μείνει κανείς μόνος στην κρίση, ενισχύει τις κοινωνικές αντιστάσεις για να μην περάσει το μνημόνιο, δημιουργεί κοινωνική χειραφέτηση.

Αυτή είναι η ελπίδα μας, για να γίνει ο λαός συμμετοχός και συνδιαμορφωτής για να έρθει και να μας στηρίξει, όταν έρθει η Αριστερά στην εξουσία.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, γνωρίζουμε ότι σε ιστορικές περιόδους ο πολιτικός χρόνος συμπυκνώνεται και λειτουργεί ως καταλύτης εξελίξεων, επηρεάζει και διαρρηγγύνει τις πολιτικές μας βεβαιότητες, τις κομματικές μας ταυτότητες, επανασυγκροτεί συνειδήσεις, δημιουργεί νέες συλλογικότητες. Το βλέπουμε αυτές τις μέρες εδώ μέσα στη Βουλή. Το ζούμε εδώ και δύο χρόνια στην κοινωνία.

Δώστε ελπίδα στο λαό! Μπορείτε! Καταψηφίστε τον ανέφικτο, ανεφάρμοστο, ψευδή, κοινωνικά και ταξικά ανάληπτο προϋπολογισμό του 2013!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Ο κ. Κοντογιάννης Γεώργιος, Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας, έχει το λόγο για επτά λεπτά.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΟΝΤΟΓΙΑΝΝΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριε Πρόεδρε, η συζήτηση για το φετινό προϋπολογισμό βρίσκει τη χώρα μας σε οριακό σημείο σε όλους τους τομείς. Η οικονομία μας βρίσκεται σε ύφεση για τέταρτο χρόνο, η ανεργία καλπάζει, το κοινωνικό κράτος αποδομείται, η κοινωνία βρίσκεται εν βρασμό. Μέσα στα τρία προηγούμενα χρόνια, ο ελληνικός λαός αναγκάστηκε να οδηγηθεί σε οδυνηρές απώλειες, με αποκορύφωμα τα αναγκαία για την επιβίωση της χώρας μέτρα που ψηφίστηκαν στο πλαίσιο του Μεσοπρόθεσμου Προγράμματος 2013-2016.

Ωστόσο η σκληρή λιτότητα στην οποία υποβάλλεται ο ελληνικός λαός επί τρία συνεχόμενα χρόνια, έχει θετικά αποτελέσματα και μάλιστα σημαντικότερα των αναμενόμενων. Σύμφωνα με το δελτίο οικονομικών εξελίξεων της ALPHA BANK, «το μέγεθος της δημοσιονομικής προσαρμογής το εννεάμηνο Ιανουαρίου-Σεπτεμβρίου 2012 υπερβαίνει τα 5,4 δισεκατομμύρια ευρώ, έναντι προσαρμογής κατά 2,3 δισεκατομμύρια ευρώ που προέβλεπε ο επικαιροποιημένος προϋπολογισμός του Φεβρουαρίου του 2012» και τούτο, παρά τις απαισιόδοξες προβλέψεις της τρόικας.

Με την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου και εφόσον το εφαρμόσουμε πιστά, θεωρείται δεδομένη η μετάβαση της δημοσιονομικής λειτουργίας του κράτους σε μία νέα ισορροπία, που οι πρωτογενείς δαπάνες θα είναι λιγότερες από τα έσοδα, ώστε να μη βρεθούμε ξανά στην ανάγκη για δανεισμό.

Αρκεί όμως αυτό για να βγούμε από τη δίνη της κρίσης; Αρκούν τα μέτρα που έχουν ληφθεί για να ανακάμψει η οικονομία και να μπούμε στην πολυπόθητη ανάπτυξη; Ας είμαστε ειλικρινείς. Όχι! Πρέπει να προχωρήσουμε και σε άλλες διαρθρωτικές αλλαγές με στόχο να οικοδομήσουμε ένα κράτος σύμμοχο στον πολίτη όχι μόνο στην αντιμετώπιση των καθημερινών του προβλημάτων, αλλά στην προσπάθεια ενδυνάμωσης του ιδιωτικού τομέα που είναι και ο μόνος που μπορεί να μας οδηγήσει σε έξοδο από την κρίση και να δημιουργήσει νέες θέσεις εργασίας.

Πρέπει λοιπόν τάχιστα να ληφθούν αποφάσεις που θα φέρουν αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας του κράτους και της αγοράς κατά τρόπο που:

Πρώτον, το κράτος να στηρίζει και όχι να σαμποτάρει τη λειτουργία του ιδιωτικού τομέα.

Δεύτερον, να ενισχύει την παραγωγή που είναι στοιχείο καθοριστικό για την αύξηση του ΑΕΠ.

Τρίτον, να αποδίδει κοινωνική δικαιοσύνη σε ό,τι αφορά τους εισπρακτικούς μηχανισμούς και την πάταξη της φοροδιαφυγής. Τέταρτον, να άρει τα περίπου διακόσια πενήντα αντικίνητρα για την προσέλκυση επενδύσεων και,

Πέμπτον, να πληρώσει άμεσα τις οφειλές των 8,5 δισεκατομ-

μιριών ευρώ προς τους ιδιώτες, με τρόπο όμως, που θα διασφαλίζεται ότι αυτά τα χρήματα θα πέσουν στην αγορά και δεν θα γίνουν νέες καταθέσεις στην Ελβετία.

Χωρίς αυτές τις κινήσεις, κανένα μέτρο, καμμία περικοπή, καμμία θυσία του ελληνικού λαού δεν θα έχει αποτέλεσμα. Αντίθετα, θα βυθιζόμαστε ολοένα και πιο βαθιά στην ύφεση, με απρόβλεπτες φυσικά επιπτώσεις για τη διατήρηση της κοινωνικής ηρεμίας και της πολιτικής σταθερότητας.

Πρέπει λοιπόν να προχωρήσουμε με ταχύτερα βήματα. Οι περισσότερες αποφάσεις που από εδώ και πέρα πρέπει να λάβουμε, είναι μηδενικού κόστους. Αντίθετα, υπάρχουν πολιτικές, όπως ένα σταθερό φορολογικό σύστημα, που θα φέρουν χρήματα στα ταμεία του ελληνικού κράτους, ενώ παράλληλα θα στείλουν το μήνυμα ότι στην Ελλάδα έχουν αλλάξει πολλά, διαμορφώνοντας ένα φιλικό επενδυτικό περιβάλλον.

Μέχρι σήμερα, αντί να προσελκύουμε, δυστυχώς, διώχνουμε επενδύσεις. Κύριοι Υπουργοί, θα σας αναφέρω, για παράδειγμα, μία ειδήση που πέρασε στα ψιλά. Με την απόφαση 2880/2012 το Συμβούλιο της Επικρατείας απέρριψε σχέδιο για τη δημιουργία στην περιοχή των Αφιδνών του τεχνολογικού πάρκου «ΑΚΡΟΠΟΛΙΣ», δηλαδή της ελληνικής «Silicon Valley», στο οποίο θα στεγαζόνταν εκατόν είκοσι επτά ελληνικές εταιρείες υψηλής τεχνολογίας. Στο συγκεκριμένο σχέδιο είχαν επενδυθεί 12 εκατομμύρια ευρώ και υπήρχε πρόβλεψη για τη δημιουργία οκτώ χιλιάδων θέσεων εργασίας και προσέλκυση πρόσθετων επενδύσεων 200 εκατομμυρίων ευρώ.

Δεν αρκούν λοιπόν οι αλλαγές που μέχρι σήμερα έχουμε κάνει. Εκείνο που πρέπει πρωτίστως να αλλάξουμε είναι η αντίληψή μας για το πώς αντιμετωπίζουμε την κρίση. Και αυτή η αλλαγή πρέπει να γίνει σε όλα τα επίπεδα. Πρέπει να γίνει και στο επίπεδο της δικαιοσύνης όπου και το περιβάλλον πρέπει να προστατεύεται, αλλά και επενδύσεις πρέπει να γίνονται. Σ' αυτήν τη λογική, ίσως, πρέπει να εξεταστεί η δημιουργία ενός νέου τμήματος στο Συμβούλιο της Επικρατείας ταχύρρυθμης συζήτησης και έκδοσης αποφάσεων, με αρμοδιότητα τις στρατηγικού ενδιαφέροντος επενδύσεις, στο πλαίσιο πάντα της προάσπισης και ενίσχυσης του δημοσίου συμφέροντος.

Με ρηξικέλευθες αποφάσεις και με γρήγορη και διαφανή υλοποίηση της πολιτικής των αποκρατικοποιήσεων και, γενικότερα, αξιοποίησης της δημόσιας περιουσίας, με την επανένταξη κατασκευών των μεγάλων έργων στο σύνολό τους και την αξιοποίηση του ΕΣΠΑ, μπορούμε να δημιουργήσουμε ελπίδα και να μπούμε σε τροχιά ανάπτυξης. Υπάρχει ελπίδα, κυρίες και κύριοι, ότι με ρυθμούς ανάπτυξης 3% ετησίως, αυτό δεν είναι ανέφικτο. Η σχέση δημοσίου χρέους προς το ΑΕΠ μέσα στην επόμενη δεκαετία μπορεί να βελτιωθεί κατά εξήντα μονάδες και να καταστεί βιώσιμο.

Χρειάζεται ένα νέο συμβόλαιο με το λαό που θα έχει δύο άξονες, πρώτον ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης και, δεύτερον, σταδιακή αποκατάσταση των κοινωνικών αδικιών που επάφταν τα αρχικά δημοσιονομικά μέτρα. Αυτό το εθνικό σχέδιο ανάπτυξης έπρεπε ήδη να το έχουμε αποφασίσει τα κόμματα που στηρίζουμε την Κυβέρνηση.

Πρόκειται για ένα εθνικό σχέδιο ανάπτυξης το οποίο θα περιλαμβάνει μέτρα που θα ωθούν στην ενίσχυση της παραγωγής σε τομείς, όπου οι Έλληνες μπορούν να διαπρέψουν. Και αυτοί οι τομείς, είναι:

Πρώτον ο τουρισμός,

Δεύτερον η ναυτιλία,

Τρίτον η γεωργία και η κτηνοτροφία. Σας επισημαίνω ότι πάνω από το 70% του κρέατος που καταναλώνουμε, έρχεται από το εξωτερικό. Αν η γεωργία προσανατολιζόταν και στην καλλιέργεια ζωοτροφών, το κόστος παραγωγής της κτηνοτροφίας θα ήταν ακόμα χαμηλότερο.

Τέταρτος τομέας που πρέπει να ενισχυθεί είναι η υγεία, ώστε η Ελλάδα να γίνει κέντρο παροχής υπηρεσιών σε όλη τη Νοτιοανατολική Μεσόγειο.

Πέμπτος τομέας είναι η παιδεία, όπου η χώρα μας θα μπορούσε να γίνει κέντρο παροχής μεταπτυχιακών σπουδών σε Βαλκάνια, Μέση Ανατολή και Βόρεια Αφρική. Σας επισημαίνω ότι στο στρατιωτικό τομέα ήδη αυτό γίνεται.

Έκτος τομέας είναι η ενέργεια, με την εκμετάλλευση των υδρογονανθράκων που διαθέτει η χώρα μας.

Παράλληλα, όμως, με τις πολιτικές ανάπτυξης, πρέπει να ενισχύσουμε και τον κοινωνικό ιστό. Οφείλουμε να αποκαταστήσουμε με την πρώτη ευκαιρία τις αδικίες εις βάρος των αδυνάμων, ασκώντας μία κοινωνική πολιτική που θα αποτελέσει ανάχωμα στη στρόφι του λαού προς τα άκρα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Ελλάδα έχει να επιλέξει μεταξύ του ξαφνικού θανάτου και του αγώνα για την επιβίωση, ενός σκληρού και επώδυνου αγώνα που όμως κρατά τη χώρα μας ζωντανή μέσα στο ευρώ, μέχρι οι ηγέτες της Ευρώπης να αποφασίσουν να προχωρήσουν στην πολιτική λύση ενός ζητήματος, το οποίο είναι πλέον αντιληπτό από όλους ότι δεν αφορά μόνο την Ελλάδα, αλλά αποτελεί έκφραση μίας συστημικής κρίσης που απειλεί τα θεμέλια του ευρωπαϊκού οικοδομήματος.

Ωστόσο πρέπει και οι ηγέτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και δανειστές μας να καταλάβουν ότι όχι μόνο η κοινωνία, αλλά και το πολιτικό σύστημα στην Ελλάδα έχει φθάσει στα όριά του και αν ξεπεραστούν αυτά τα όρια, δεν μπορεί να υπάρξει καμμία πολιτική, οικονομική και κοινωνική σταθερότητα.

Ψηφίζω, λοιπόν, τον προϋπολογισμό, γιατί τον θεωρώ τμήμα του αγώνα επιβίωσης που δίνει η Ελλάδα, τμήμα του αγώνα για έξοδο από την κρίση.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Το λόγο έχει για επτά λεπτά η κ. Μαρία Κανελλοπούλου από το ΣΥΡΙΖΑ.

**ΜΑΡΙΑ ΚΑΝΕΛΛΟΠΟΥΛΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καλούμαστε σήμερα να κυρώσουμε τον εθνικό προϋπολογισμό. Στην εποχή της μεταμοντέρνας τρικομματικής τραπεζοκρατίας, όμως, όλοι οι όροι υπακούουν στην περίφημη «Νέα Γλώσσα» του Όργουελ. Ενώ λέμε τα ίδια, εννοούμε άλλα. Ποιος εθνικός προϋπολογισμός; «Εθνικός» σημαίνει ότι συντάσσεται από Έλληνες για Έλληνες. «Εθνικός» σημαίνει ότι το ελληνικό Κοινοβούλιο καθορίζει αυτόβουλα τα οικονομικά του ελληνικού κράτους. «Εθνικός» σημαίνει ότι οι Έλληνες υπολογίζουν, σκέπτονται και αποφασίζουν για την ελληνική κοινωνία. Σήμερα ούτε Έλληνες Βουλευτές αποφασίζουν αυτόβουλα ούτε περί της ελληνικής κοινωνίας πρόκειται. Και εννοώ της αληθινής κοινωνίας, της διαλυμένης κοινωνίας.

Ποιος «εθνικός» προϋπολογισμός; Όταν προϋπολογίζεις, σημαίνει ότι δεσμεύεσαι για το μέλλον. Εδώ εσείς έχετε κουρευτεί διαδοχικές προεκλογικές δεσμεύσεις σας. Συμπεριφέρεστε σαν να μην έχουν υπάρξει προγραμματικές δηλώσεις. Συμπεριφέρεστε σαν να μην υπάρχει καμμία μεταξύ σας συμφωνία. Αναιρείτε προϋπολογισμούς, προγράμματα και με απλές τζιφρες βαφτίζετε τις αθετήσεις των υποσχέσεών σας «πράξεις νομοθετικού περιεχομένου».

Δεν θα τηρήσετε κανέναν προϋπολογισμό και το ξέρουμε, όπως δεν τηρείτε τίποτα απ' όσα λέτε εσείς ή τίποτα απ' όσα υπαγορεύει ο Θεός. Ο προϋπολογισμός είναι πια μια τυπική διαδικασία, μια επίδειξη θεσμικής ευγένειας, ένα έθιμο, όπως τα κάλαντα να Χριστούγεννα και το αρνί το Πάσχα που καλό είναι, έστω και για τα μάτια του κόσμου, βρε αδερφέ, ας το κάνουμε και φέτος ακόμα και αν δεν προηγήθηκε απολογισμός.

Μπαίνω στον πειρασμό από τον ατέρμονο κατάλογο των όσων υποσχεθήκατε ότι θα κάνετε και δεν κάνατε, να αναφέρω δύο, τρία πράγματα. Μας είπατε και δεσμευθήκατε ότι ελάχιστα σχολεία θα συγχωνευθούν. Τώρα μαθαίνουμε για χίλια πεντακόσια. Μας είπατε ότι λύθηκε το πρόβλημα της μεταφοράς των μαθητών σε όλα τα σχολεία. Τότε, γιατί κάθε μέρα φτάνουν στα γραφεία μας καταγγελίες από γονείς και εκπαιδευτικούς ότι το πρόβλημα δεν έχει λυθεί; Όμως για ποια μεταφορά μαθητών μιλάμε; Εδώ κόβετε δραματικά τα κονδύλια για τη μεταφορά νεφροπαθών που χρειάζονται αιμοκάθαρση και τους συκοφαντείτε και από πάνω ότι κλέβουν το δημόσιο!

Μας είπατε ότι θα αποκαταστήσετε τις ζημιές των σεισμόπληκτων και πυρόπληκτων σπιτιών της Χαΐας και της Δυτικής Ελλάδας. Οι άνθρωποι έκαναν τα χαρτιά τους και ενώ πληρούν

όλες τις προϋποθέσεις, μένουν ακόμα σε κοντέινερς και συγγενικά σπίτια.

Όταν αυτά συμβαίνουν με το πιο ιερό εμπράγματο αγαθό, τη στέγη, τότε η αναληγσία μπορεί να θριαμβεύσει παντού. Άρα και στον πολιτισμό, που έτσι και αλλιώς θεωρείται από πάντα πολυτέλεια.

Για τον πολιτισμό θέλω να πω δυο πράγματα σαν άνθρωπος που εργάστηκε για δεκαετίες σ' αυτόν το χώρο και όχι σαν μανδάρινο των επιχορηγήσεων, όχι σαν εκλεκτή διευθυντών κρατικών ή άλλων θεάτρων, όχι σαν σύμβουλος των σούπερ μάρκετ θεάματος, αλλά σαν απλός εργάτης. Θέλω να μιλήσω ακριβώς γι' αυτούς τους απλούς εργάτες, διότι, κυρίες και κύριοι, αντίθετα απ' ότι τεχνηέντως καλλιεργείται, εκτός από μια μικρή μειοψηφία προβεβλημένων και πολύ προνομιούχων παντός καιρού ανθρώπων της τέχνης, ζουν και εργάζονται σ' αυτόν το χώρο δεκάδες άνθρωποι τους οποίους η κρίση έχει χτυπήσει ανεπανόρθωτα, όπως είναι οι ηθοποιοί, οι τεχνικοί της τηλεόρασης και του κινηματογράφου, οι σκηνογράφοι, οι φροντιστές, οι συγγραφείς, οι σκηνοθέτες. Καταδικασμένοι στην ανεργία που φτάνει το καταμετρημένο 97%, ζουν χωρίς δικαίωμα ασφάλισης, χωρίς βιβλία υγείας, χωρίς πιθανότητα να πάρουν σύνταξη από τη δουλειά που μέχρι πριν από δύο χρόνια έκαναν οι περισσότεροι από αυτούς με επιτυχία.

Κυρίες και κύριοι, όταν η δημόσια τηλεόραση δεν έχει ελληνικό πρόγραμμα, ως όφειλε, όταν τα ιδιωτικά κανάλια, ενώ θεωρούν τσιφλίκι τους τις δημόσιες συχνότητες, κατακλύζονται από τούρκικες παραγωγές στο όνομα του κέρδους, όταν δεν πληρώνουν το συμφωνημένο ποσοστό που τους αναλογεί για τον ελληνικό κινηματογράφο, όταν ο κάθε θεατρώνης μπορεί με την κατάργηση της Εθνικής Συλλογικής Σύμβασης να συνάψει ταπεινωτικές προσωπικές συμφωνίες με τους ηθοποιούς και οι πάγιες ανάγκες του πολιτισμού καλύπτονται πλέον με προσφυγή σε κοινοτικά προγράμματα, τότε και η τέχνη και ο πολιτισμός δεν είναι πια παρά παράσιτα, οικονομικοί ναρκωμανείς που αναζητούν την επόμενη δόση όχι για να ζήσουν και να ανθίσουν, αλλά για να πεθάνουν. Όλα είναι σοφά καμωμένα.

Εφόσον ο πολιτισμός απουσιάζει από την καθημερινότητά μας, απαιδευτοί άνθρωποι, άνθρωποι με άγνοια της ελληνικής ιστορίας και της παγκόσμιας κουλτούρας και της αισθητικής παραδίδονται αμαχητί στο φασισμό. Αλήθεια, πώς έφτασε να γίνεται life style ο ναζισμός στις μεσημεριανές εκπομπές; Πώς έφτασαν τα νέα βαρβαρικά φύλα να καθαγιαστούν από τα ΜΜΕ και από εγκληματική οργάνωση να θεωρούνται πολιτικό κόμμα που συμμετέχει κανονικά στον πολιτικό στίβο; Πώς άνθρωποι που δεν ξέρουν ελληνικά και ελληνική ιστορία, έφτασαν να αρθρώνουν κυρίαρχο λόγο γι' αυτά; Ξέρετε, ο φασισμός εμφανίζεται εκεί όπου έχει ήδη ηττηθεί η δημοκρατία, η οικονομία, η μνήμη και η γνώση.

Και όμως, υπάρχει ένας ακάματος φρουρός, πέρα από κυβερνήσεις, πέρα από θεσμούς, πέρα από αποφάσεις. Είναι ο άγρυνος φρουρός του πολιτισμού και του πνεύματος. Μόνος και αστείρευτος ο πολιτισμός γίνεται προνόμιο και πολυτέλεια. Υποστηριζόμενος ωστόσο από το κράτος και την κοινωνία γίνεται προθάλαμος δημοκρατίας και προόδου. Όταν εκατοντάδες πόλεις και χιλιάδες χωριά γνωρίζουν τη ζωή, την τέχνη και τον πολιτισμό μόνο μέσα από την ελεγχόμενη τηλεόραση, όπως τη σκέπτεται ο κάθε Λιάτσος και ο κάθε Μαλέλης και ο κάθε Μπόμπολας και ο κάθε Κουρής, τότε η ζωή μας θα γίνει ένα απέραντο Θέατρο Χυτήριου!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Τελειώνω σε μισό δευτερόλεπτο, κυρία Πρόεδρε.

Κύρια Πρόεδρε, διαβάζουμε χαρακτηριστικά στην εισηγητική έκθεση ότι θα μειωθεί η κρατική επιχορήγηση στους κρατικούς και μη κρατικούς φορείς, όπως ομοσπονδίες, αθλητικά κέντρα, θέατρα, μουσεία και φεστιβάλ. Ακόμα και στο ελληνικό φεστιβάλ-αδιάψευστο τεκμήριο του επαρχιωτισμού σας- θα δοθούν 1 εκατομμύριο ευρώ λιγότερα απ' ό,τι πέρυσι, για να παρουσιάσει βέβαια λίγα και καλά πράγματα συγκεντρωμένα στην πρωτεύουσα συνήθως με ξένους που θα δείξουν στους εδώ αμόρφωτους ιθαγενείς τι σημαίνει τέχνη. Θα τρίζουν τα κόκκαλα της αείμνηστης

Μελίνας Μερκούρη για την απαξίωση των ΔΗΠΕΘΕ, ένα θεσμό που η ίδια τον έφερε από τη Γαλλία παίρνοντας παράδειγμα από την Ευρώπη της κουλτούρας και του πολιτισμού και όχι των τραπεζών.

Εσείς αντίθετα συνεχίστε να επενδύετε σε Υπουργούς και λογικές που θεωρούν ότι ο πολιτισμός είναι χόμπι και οι καλλιτέχνες κάτι ερασιτέχνες σαν ερασιτέχνες ψαράδες, χομπίστες.

Εγώ λοιπόν κρίνοντας και φυσικά μην ψηφίζοντας τον προϋπολογισμό σας, θα σας απαντήσω αντίθετα μ' αυτό που τραγουδάτε χρόνια «Live your myth in Greece», όπως μας λέτε, θα σας απαντήσω ελληνικά με τους στίχους ενός αληθινού ποιητή, του αλλοτινού Σαββόπουλου, του παντοτινού Νιδνίου στα ελληνικά «Ελλάδα, γλώσσα τυφλή στη γεωγραφία, Ελλάδα οικόπεδο και αποικία». Αυτή την Ελλάδα ετοιμάζετε! Γι' αυτό θα είμαστε απέναντί σας!

Σας ευχαριστώ.

(Ζωηρά και παρατεταμένα χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Το λόγο έχει η Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Άννα-Μισέλ Ασημακοπούλου.

**ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:** Κύρια Πρόεδρε, κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούσαμε ανάλυση, ακούσαμε επιχειρήματα, ακούσαμε έντονη κριτική βέβαια για τον προϋπολογισμό του έτους 2013. Δεν περιγράφω την κατάσταση, απλούστατα γιατί τη γνωρίζουμε όλοι και τη ζούμε καθημερινά. Κάποιοι είναι πιο τυχεροί, όπως εγώ, όπως εμείς. Κάποιοι τα βγάζουν πέρα με δυσκολία και κάποιοι υποφέρουν πραγματικά.

Ο προϋπολογισμός που έχουμε στα χέρια μας σήμερα αντικατοπτρίζει αυτήν την πραγματικότητα που ζούμε. Και η πραγματικότητα συνοψίζεται σε μία φράση «Λεφτά δεν υπάρχουν».

Και δυστυχώς δεν υπάρχει εύκολος δρόμος για να βγούμε από την κρίση. Με αυτά λοιπόν, ως δεδομένα, ο προϋπολογισμός του 2013 είναι ένας προϋπολογισμός επιβίωσης. Είναι μέρος του τιμήματος που θα πληρώσουμε σαν χώρα για τα λάθη του παρελθόντος, για να αποκτήσουμε τη χαμένη αξιοπιστία μας, για να ενισχυθεί η δύναμή μας στις δύσκολες διαπραγματεύσεις στην Ευρώπη που έπονται και για να πετύχουμε επιτέλους την επανεκκίνηση της οικονομίας, αλλά και την επιστροφή στην ανάπτυξη εντός της Ευρωζώνης και εντός του ευρώ.

Η επιχειρηματολογία γύρω από τον προϋπολογισμό και στην επιτροπή και στην Ολομέλεια επικεντρώθηκε σε τρία σημεία: εάν ο προϋπολογισμός είναι ειλικρινής, εάν είναι αξιόπιστος και εάν υπάρχει εναλλακτική λύση.

Ξεκινώ λοιπόν με το πρώτο, δηλαδή εάν είναι ειλικρινής. Θα το πω με απλά λόγια. Κανείς δεν είπε ότι μαγειρέψαμε τα νούμερα. Οι έντονες διαφωνίες που διατυπώθηκαν είχαν να κάνουν με το εάν ο προϋπολογισμός είναι εφικτός, εάν ο προϋπολογισμός έχει αξιοπιστία. Και πάλι με απλά λόγια συζητάγαμε εάν βγαίνει ή δεν βγαίνει ο προϋπολογισμός. Οι Υπουργοί, οι εισηγητές και όσοι υποστήριξαν τον προϋπολογισμό δεν ωραιοποίησαν την κατάσταση. Μίλησαν ανοικτά για τους κινδύνους οι οποίοι θα έθεταν υπό αμφισβήτηση την εφικτότητα αλλά και την αξιοπιστία του προϋπολογισμού. Κίνδυνοι όπως είναι η χειροτέρευση του μακροοικονομικού σεναρίου, αστοχίες στους πολλαπλασιαστές, τυχόν καθυστερήσεις στις διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις και στις αποκρατικοποιήσεις. Κίνδυνοι όπως η πολιτική κωλυσιεργία της Ευρώπης. Και ενώνω βεβαίως τη φωνή μου με τις φωνές όλων των άλλων Βουλευτών με τη θερμή παράκληση στον Υπουργό Οικονομικών να μεταφέρει στους Ευρωπαίους εταίρους μας ότι ο ελληνικός λαός με τις θυσίες του κάνει το καθήκον του και περιμένουν και η Ευρώπη να κάνει το ίδιο.

Η αλήθεια λοιπόν, είναι ότι οι διαφωνίες μας με την Αντιπολίτευση ως προς την αξιοπιστία του προϋπολογισμού οφείλονται στο ότι έχουμε διαφορετική ιδεολογία. Ό,τι και να πούμε για τον προϋπολογισμό, ο ΣΥΡΙΖΑ και το ΚΚΕ δεν θα τον ψηφίσουν ποτέ γιατί τον χαρακτηρίζουν ταξικό προϋπολογισμό.

Περνώ λοιπόν, στο αν έχει διατυπωθεί μια εναλλακτική λύση και επισημαίνω ότι η περιγραφή της υφιστάμενης κατάστασης με μελανά χρώματα όπως της αρμόζει είτε γίνεται πολιτισμένα είτε γίνεται με φωνασκία δεν αποτελεί εναλλακτική λύση. Η συνωμοσιολογία δεν αποτελεί εναλλακτική λύση. Ο λαϊκισμός δεν



αποτελεί εναλλακτική λύση.

Οι βασικές προτάσεις που έχουν πέσει στο τραπέζι είναι οι εξής: Να φύγουμε από την Ευρώπη και το ευρώ. Να καταγγείλουμε τα μνημόνια και τη δανειακή σύμβαση. Να διαγράψουμε μονομερώς το χρέος.

Πάμε να δούμε τις λύσεις λοιπόν. Η πρώτη λύση απορρίπτεται γιατί είναι ξεκάθαρη και νωπή η λαϊκή εντολή να μείνουμε μέσα στην Ευρώπη και μέσα στο ευρώ. Ως προς τα υπόλοιπα, ειλικρινά θέλω να ρωτήσω κυρίες και κύριοι: Ποιος πιστεύει ότι επειδή θα καταγγείλουμε τη δανειακή σύμβαση, θα μας συγχωρήσουν και το χρέος; Μπορείτε, κυρίες και κύριοι, να διαγράψετε μόνοι σας το στεγαστικό σας δάνειο, να σκίσετε το συμβόλαιο με την τράπεζα και μετά να σας αφήσουν ήσυχους; Δεν μπορείτε. Δεν χρειάζεται να είστε νομικός για να ξέρετε...

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΓΑΚΗΣ:** Όλοι αυτό κάνουνε.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:** Και εγώ αυτό το οποίο κάνω είναι να ακούω με σεβασμό τους ομιλητές πάντοτε. Και θα εκτιμούσα, κύριε Πρόεδρε, τον ίδιο σεβασμό από το ακροατήριο.

Δεν μπορείτε λοιπόν να μην πληρώνετε το δάνειο και να μη γίνει τίποτα. Και δεν χρειάζεται να είστε νομικός για να καταλάβετε ότι το Διεθνές Δίκαιο θα συνεχίσει να ισχύει και δεν θα σταματήσει επειδή το καταγγέλλει ο κ. Τσίπρας ή ο κ. Καμμένος. Και όσοι ισχυρίζονται ότι με τις αποκρατικοποιήσεις θα πουλήσουμε την πατρίδα μας για ένα πινάκιο φακής, ως σκεφθούν: Πόσο θα αξίζει ένα ελληνικό νησί άραγε όταν θα κατάσχεται νομίμως και όταν το τίμημα θα καθορίζεται σε υποτιμημένες δραχμές; Θα χρειαστεί ένα τάνκερ με πεντοχιλίαρα για να το πληρώσετε.

**ΔΕΣΠΟΙΝΑ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΟΥ:** Δεν ντρέπεστε λίγο;

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ. Μη διακόπτετε την ομιλήτρια. Σας ακούσαμε με σεβασμό.

**ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:** Εάν δεν σας αρέσει αυτό υπάρχει και μία άλλη λύση.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Αυτό είναι το πρόγραμμά σας;

**ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:** Η λύση που ανοικτά υποστήριξε ο κ. Τσίπρας προχθές.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Κυρία Κωνσταντοπούλου, σας παρακαλώ! Συνεχίστε, κυρία Ασημακοπούλου.

**ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:** Ευχαριστώ πολύ.

Υπάρχει μία άλλη λύση. Δεν την σκέφθηκα εγώ. Την είπε ο κ. Τσίπρας μέσα σ' αυτήν την Αίθουσα την Τετάρτη το βράδυ. Να μη συζητάμε για λύσεις. Αντί γι' αυτό να κάνουμε εκλογές. Να κάνουμε εκλογές συνέχεια. Να κάνουμε εκλογές ξανά και ξανά. Να κάνουμε εκλογές ακόμα και όταν προκύπτει ότι υπάρχει εντολή να σχηματιστεί κυβέρνηση. Να μη σχηματίζουμε κυβέρνηση. Να κάνουμε εκλογές. Να το καθιερώσουμε, κυρίες και κύριοι, τρεις φορές το χρόνο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που καλούμαι να ψηφίσω στη Βουλή των Ελλήνων. Δηλώνω ότι είμαι οικονομολόγος, είμαι νομικός και δηλώνω και το αυτόνοτο, για να μην ξεχνιόμαστε, ότι τον έχω διαβάσει.

Άκουσα με προσοχή τα επιχειρήματα των συναδέλφων από όλες τις παρατάξεις. Έχω ξεκάθαρη ιδεολογία και σταθερή και δεν φορώ ιδεολογικές παρωπίδες. Παραδέχομαι...

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Κυρία συνάδελφε...

**ΑΝΝΑ-ΜΙΣΕΛ ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΥ:** Βεβαίως πιστεύω στον Αντώνη Σαμαρά και καλά θα ήταν να πιστέψετε και εσείς.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Παραδέχομαι όμως ενώπιόν σας ότι ο βασικός λόγος που θα ψηφίσω σήμερα δεν έχει να κάνει με τους αριθμούς που περιλαμβάνει ο προϋπολογισμός. Θα τον ψηφίσω γιατί όταν με μαθηματική ακρίβεια όλοι οι άλλοι δρόμοι οδηγούν στην καταστροφή, διαλέγεις το μοναδικό δρόμο που είναι στη διάθεσή σου από ανάγκη, από ένστικτο επιβίωσης. Θα τον ψηφίσω γιατί η έμφυτη ηθική παρόρμηση να πράξω το σωστό για την Ελλάδα με οδηγεί να δω πέρα από τους αριθμούς.

Εξάλλου οι αριθμοί έχουν αξία για να κάνουμε πράξεις. Οι πράξεις είναι αυτές που οδηγούν στο αποτέλεσμα. Και πιστεύω ότι θα κάνουμε ως Έλληνες τις σωστές πράξεις. Και παρά το δυ-

σώϊνο των αριθμών, παρά τις φωνές που συστηματικά και σταθερά καλλιεργούν την αβεβαιότητα και την αστάθεια σε αυτήν τη χώρα, εγώ πιστεύω και επιλέγω να πιστεύω ότι οι πράξεις θα οδηγήσουν στο επιθυμητό αποτέλεσμα και η Ελλάδα θα τα καταφέρει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Το λόγο έχει ο κ. Κωδέλας Βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ για επτά λεπτά.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΩΔΕΛΑΣ:** Συγκλονιστική ομιλία από μία οικονομολόγο κιάλα. Δεν ξέρω πόσοι επιχειρηματίες θα εμπιστευθούν τις επιχειρήσεις τους σε τέτοιους οικονομολόγους. Απ' ό,τι φαίνεται όμως εμπιστευόμαστε εμείς το κράτος και τη χώρα μας σε τέτοιους.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα συμφωνήσουμε ότι ο προϋπολογισμός που έφερε η Κυβέρνηση είναι ένας προϋπολογισμός σωτηρίας, σωτηρίας όμως των δανειστών και του εγχώριου κατεστημένου. Είναι ένας προϋπολογισμός που κατεδαφίζει την κοινωνία, δημιουργεί νέα ύφεση, εξαντλεί τους οικονομικά αδύνατους, υπονομεύει κάθε δυνατότητα ανάκαμψης και ελπίδας για το μέλλον. Είναι ένας προϋπολογισμός που επιταχύνει το πείραμα κοινωνικής εξόντωσης ενός λαού και αρπαγής του δημόσιου πλούτου, κατάρρευσης της εθνικής κυριαρχίας και μετατροπής της χώρας σε προτεκτοράτο. Είναι ένας προϋπολογισμός, κομμένος ραμμένος και γραμμένος από τους φίλους σας εντός και εκτός της χώρας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Αυτό το συμβόλαιο θανάτου που φέρατε και ονομάσατε προϋπολογισμό, όπως και το μεσοπρόθεσμο που ψήφισε η ισχνή και φοβισμένη Πλειοψηφία των εκατόν πενήντα τριών Βουλευτών την Τετάρτη, λέει στο νέο να φύγει από τη χώρα ή να μείνει με τους γονείς του ζητώντας κάθε μέρα δύο με τρία ευρώ για έναν καφέ, σκοτώνοντας όνειρα, προσδοκίες, ικανότητες και δυνατότητες ολόκληρων γενεών. Λέει στις νέες κοπέλες να μην γίνουν μανάδες, να μην κάνουν οικογένειες. Λέει στους νέους μαθητές να παρατήσουν τη μόρφωση, αφού έφτασαν χιλιάδες γονείς στο σημείο να αδυνατούν να σπουδάσουν τα παιδιά τους. Λέει στον άνεργο ότι θα παραμείνει άνεργος. Μάλιστα είναι βέβαιο ότι θα προστεθούν πολλές δεκάδες χιλιάδες νέοι άνεργοι, αφού καθημερινά περισσότεροι από χίλιοι εργαζόμενοι, αριθμός που αντιστοιχεί με τον εργασιακό ενεργό πληθυσμό μιας κωμόπολης, απολύονται ενώ μόνο ως κακόγουστο αστείο μπορεί να εκληφθεί η εκτίμησή σας ότι η ανεργία το 2013 θα παραμείνει στο 22,8%. Λέει στο συνταξιούχο ότι θα πρέπει να τον ζουν τα παιδιά του, εφόσον μπορούν και αυτά. Λέει στον ασθενή όταν δεν έχει χρήματα ότι δεν μπορεί ούτε καν να μπει στο νοσοκομείο. Λέει στον μικροεπιχειρηματία να εγκαταλείψει τη δουλειά του και να πηγαίνει να ψωνίζει αυτά που πούλαγε από τις μεγάλες αλυσίδες. Λέει στον ελληνικό λαό ότι οτιδήποτε έφτιαξε δεκαετίες τώρα θα ξεπουληθεί.

Και τέλος, επειδή είμαι από μια κατ' εξοχήν αγροτική περιοχή, λέει στον αγρότη να σταματήσει να καλλιεργεί. Σκοτώνετε την ύπαιθρο. Παίρνετε δύο συντάξεις από τους υψηλόμισθους συνταξιούχους του ΟΓΑ που παίρνουν 360 ευρώ το μήνα και αυξάνετε τις ασφαλιστικές εισφορές. Μειώνετε την επιστροφή φόρου στους αγρότες, μειώνετε την επιδότηση του ειδικού φόρου κατανάλωσης ντίζελ, αλλάζετε τη φορολογία, φορολογείτε ακόμα και τα αγροτεμάχια, αυξάνετε τα τιμολόγια του αγροτικού ρεύματος. Σύνολο του κουστουμιού περίπου 2 δισεκατομμύρια ευρώ.

Αλλά για καθίστε λίγο. Εσείς δεν ήσασταν που φοβερίζατε τους αγρότες προεκλογικά ότι εάν βγει ο ΣΥΡΙΖΑ θα χάσουμε τις επιδοτήσεις από την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Τώρα τι κάνετε; Παίρνετε ό,τι μας δίνει η Ευρωπαϊκή Ένωση και το επιστρέφετε πίσω. Ουσιαστικά, κρατάμε τους περιορισμούς της κοινής αγροτικής πολιτικής και επιστρέφουμε τις ενισχύσεις. Χτυπάτε με αυτόν τον τρόπο το μόνο κλάδο της οικονομίας που είχε μείνει να παράγει. Δεν ξέρω, αν κατανοείτε αυτή την έννοια, κύριε Υπουργέ, τη λέξη «παράγει», γιατί κυρίως ασχολείστε με το χρέος, τα δάνεια και τα επιτόκια.

Αναρωτιέμαι, πώς θα πάνε οι Βουλευτές της επαρχίας από τη Δευτέρα στις περιοχές τους; Πώς θα αντιμετωπίσουν τους παραγωγούς και τους γέροντες των χωριών που ούτε ταϊγάρα δεν θα μπορούν να αγοράσουν για να πάνε στο καφενείο του χωριού και που τον καφέ τον πίνουν βερεσέ; Όλα αυτά δεν είναι υπαρκτός λαϊκισμός, κύριοι της Κυβέρνησης, αλλά η υπαρκτή Ελλάδα που φτιάχνετε. Είναι η υπαρκτή ταπείνωση και ο εξευτελισμός των ανθρώπων. Είναι η κατάληξη του τόπου μας ύστερα από δεκαετίες της δικής σας διακυβέρνησης.

Ο προϋπολογισμός αυτός δεν είναι προϋπολογισμός σωτηρίας. Αυτός δεν είναι προϋπολογισμός κυρίαρχης χώρας. Αυτός ο προϋπολογισμός είναι σύμφωνο κοινωνικής εξόντωσης, είναι προϋπολογισμός μιας χώρας που αυτοκτονεί, είναι κατοχικός προϋπολογισμός και ως τέτοιος επιστρέφεται στους εμπνευστές του.

Κύριοι της Κυβέρνησης, πάρτε το cd που μου δώσατε με τον προϋπολογισμό σας. Αν θέλετε να φέρετε πραγματικό προϋπολογισμό, φέρτε ένα cd με τις λίστες των φίλων σας που επί χρόνια έκαναν πάρτι με το δημόσιο χρήμα και στέλνουν σήμερα το χρέος στις πλάτες του ελληνικού λαού, αυτούς τους φίλους σας που κρύβετε τα ονόματά τους.

Επιτρέψτε μου να κάνω αναφορά σε τρία πιο ειδικά ζητήματα: Πρώτον, μπορεί να μας βγάλει από το αδιέξοδο αυτή η Κυβέρνηση που κατά βάση αποτελείται από αυτούς που το δημιούργησαν;

Κύριοι της Κυβέρνησης, είστε αυτοί που έριξαν το κράτος έξω συνειδητά, εξυπηρετώντας επί χρόνια συγκεκριμένα συμφέροντα και αποδιαιρώνοντας την παραγωγική βάση της χώρας. Είστε αυτοί που το «ναι σε όλα» το ονομάσατε διαπραγμάτευση και την ικανοποίηση της τρόικας για την εθελοδοουλία σας την ονομάσατε αξιοπιστία.

Ο κ. Σαμαράς για να κερδίσει την αξιοπιστία του –τη δική του και όχι της χώρας όπως ισχυρίζεται– έδωσε εξετάσεις υποτέλειας και περιμένει εναγωνίως τα αποτελέσματα, μαδώντας τη μαργαρίτα για τη δόση των 31,5 εκατομμυρίων ευρώ. Για να κερδίσει ο κ. Σαμαράς τη δική του αξιοπιστία πούλησε τη δική μας αξιοπρέπεια και υποθήκευσε το δικό μας μέλλον. Είστε αυτοί που πριν λίγους μήνες σύσσωμοι πανηγυρίζατε για το σωτήριο κούρεμα και σήμερα εκτιμάται ότι το χρέος θα ξεπεράσει το 180% του ακαθάριστου εγχώριου προϊόντος και χαρακτηρίζεται πλέον από όλους ως «μη βιώσιμο».

Αντί να σταματήσετε να βγαίνετε με ύφος χιλίων καρδινάλιων και ύφος ειδικών, αντί να αποδεχθείτε, αν όχι ότι συνειδητά εξυπηρετείτε συμφέροντα των τραπεζών και των δανειστών, τουλάχιστον ότι έχετε αποτύχει παταγωδώς, μας φέρνετε αυτόν τον προϋπολογισμό που συνεχίζει την ίδια καταστροφική πορεία. Αυτή είναι η αξιοπιστία σας.

Δεύτερον, ακούσαμε σε αυτήν την Αίθουσα και τον εξής φοβερό συλλογισμό: Η υπαγωγή της χώρας σε μνημόνια και έλεγχο να ονομάζεται «προσπάθεια ανάκτησης της εθνικής ανεξαρτησίας». Ο ραγιαδισμός και η υποδούλωση, δηλαδή, είναι ο δρόμος προς την ανεξαρτησία.

Λέτε ξανά ψέματα. Δεν είναι το πρωτογενές έλλειμμα που μας δίνει με τους δανειστές, αλλά είναι η υποτέλειά σας. Τα μέτρα τα παίρνετε, όχι για να καλυφθεί το πρωτογενές έλλειμμα, αλλά για να πληρωθούν μέχρι κεραίας οι τόκοι στους δανειστές. Οι τόκοι φέτος είναι 11,7 δισεκατομμύρια και 8,9 δισεκατομμύρια για το 2013. Όλες, οι περικοπές, δηλαδή, συντάξεων, μισθών, επιδομάτων πηγαίνουν στους δανειστές. Αυτούς υπηρετείτε. Αυτούς υπηρετεί και ο τοκογλυφικός, γραμμένος από τη Μέρκελ προϋπολογισμός σας.

Τελευταίο σημείο: Λέτε ψευδώς ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος. Στις δύσκολες στιγμές της χώρας, όταν η «μόνη» επιλογή ήταν η καταστροφή, ο λαός έφτιαχνε και περπατούσε άλλους δρόμους, υπηρετώντας την ανάγκη του για επιβίωση και ελευθερία.

Οφείλουμε και σήμερα να φτιάξουμε αυτόν τον άλλο δρόμο. Οφείλουμε να χαράξουμε ένα δρόμο που να οδηγεί στη σωτηρία του τόπου, στην πολιτική, οικονομική, κοινωνική διέξοδο της χώρας μαζί και με τους υπόλοιπους λαούς, ειδικά του ευρωπαϊκού Νότου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Υπάρχει μια προϋπόθεση γι' αυτό. Η προϋπόθεση είναι να τελειώνουμε με ένα πολιτικό σύστημα που αφορά τη διαπλοκή πολιτικού προσωπικού μέσωσν ενημέρωσης μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων και επιδιώκει να διασωθεί μοιράζοντας φτώχεια και απόγνωση στο λαό. Είναι ένα σάπιο φθαρμένο και διεφθαρμένο, απαξιωμένο και γυμνό πολιτικό σύστημα που επιμένει να θέλει να κυβερνάει, να ορίζει τις μοίρες μας, να μας εξαπατάει, να μας υπόσχεται και να μας ξευπόσχεται, να δηλώνει σωτήρας μας, την ώρα που μας καταστρέφει. Είναι ένα πολιτικό σύστημα που είναι προσανατολισμένο είτε στο Μερκελισμό είτε στις μίζες και τη διαπλοκή.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ:** Δώστε μου μισό λεπτό, κυρία Πρόεδρε.

Το βασικό κριτήριο ενός άλλου δρόμου θα είναι πως η επιβίωση του λαού είναι πάνω από την ικανοποίηση των δανειστών και της τρόικας. Βασικές παραδοχές θα είναι οι εξής:

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Όχι «οι εξής». Ολοκληρώστε τη σκέψη σας, σας παρακαλώ.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ:** Κλείνω.

Μας κάνουν μια φτωχή χώρα με φτωχούς ανθρώπους. Ε, λοιπόν, η φτωχή χώρα με τα λίγα έσοδα που έχει εξαιτίας των πολιτικών σας, σφεύγει πρωτίστως να καλύπτει τις ανάγκες του λαού της.

Δεύτερον, μέχρι να επανέλθουμε από την πολεμικού επιπέδου καταστροφή που έχουμε υποστεί, για να δούμε, τι είναι αυτό το χρέος;

Τέλος, μνημόνια τέλος. Ήρθε η ώρα οι δημιουργικές και παραγωγικές δυνάμεις του τόπου να οργανώσουν την ανασυγκρότηση της χώρας και της οικονομίας με τρόπο συμμετοχικό για την κοινωνία και κοινωνικά δίκαιο.

Κύριοι της Κυβέρνησης, φάνηκε ότι δεν ήσασταν έτοιμοι να κυβερνήσετε, αλλά ήσασταν έτοιμοι να παραδώσετε τη διακυβέρνηση της χώρας. Αυτό που κάνετε δεν είναι διακυβέρνηση ενός τόπου, αλλά η τελετή παράδοσης- παραλαβής της χώρας στη Μέρκελ, στους Φούχτελ κ.τ.λ.. Κοροϊδέψατε και ξεγελάσατε τους ψηφοφόρους που σας απέμειναν.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κύριε συνάδελφε, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ. Έχετε ξεπεράσει το χρόνο σας.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ:** Δύο σειρές, έχω να πω.

Κλείνοντας θα σας πω ότι πιστεύω ότι επιτέλους ξεκινήσατε να μιλάτε ειλικρινά. Είπατε ότι αυτά θα είναι τα τελευταία μέτρα. Πράγματι, αυτά είναι τα τελευταία μέτρα, γιατί εσείς είστε η τελευταία μνημονιακή Κυβέρνηση. Γιατί ο ελληνικός λαός μαζί με τις αντιμνημονιακές δυνάμεις –και ειδικά την Αριστερά– θα συγκροτήσει ένα λαϊκό πολιτικό ρεύμα επιβίωσης, αλληλεγγύης και διεξόδου της χώρας και άμεσα θα χαράξει και θα επιβάλλει αυτόν τον άλλο δρόμο, το δρόμο της αξιοπρέπειας, της ανεξαρτησίας, της δημοκρατίας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κύριε συνάδελφε.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΟΔΕΛΑΣ:** Φύγετε για να ηρεμήσει ο πολύπαθος τόπος μας. Φύγετε για να χαράξουμε δρόμο ελπίδας. Εκλογές τώρα, για να μια μεγάλη πολιτική αλλαγή με το λαό στο τιμόνι.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι τη συνεδρίασή μας παρακολουθούν από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής των Ελλήνων, τριάντα δύο μαθητές και μαθήτριες και έξι εκπαιδευτικοί από το 4ο Δημοτικό Σχολείο Καλαμαριάς - Θεσσαλονίκης.

Η Βουλή τούς καλωσορίζει.

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Υπουργός Οικονομικών κ. Στουρνάρας.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών):** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, ο προϋπολογισμός τους έτους 2013 σηματοδοτεί τη μεγάλη προσπάθεια που καταβάλλουμε οι Έλληνες πολίτες με σκοπό να ξεπεράσουμε τη δύσκολη οικονομική κατάσταση και να ανοίξει ο δρόμος για μια βιώσιμη αναπτυξιακή πορεία μακριά από τον κίνδυνο άτακτης χρεοκοπίας και περιθωριοποίησης.

Η συζήτηση που διεξήχθη μέχρι σήμερα έχει αναδείξει δυο εκ διαμέτρου αντίθετες σχολές σκέψης για την οικονομική πολιτική της χώρας που συγκρούονται αυτήν τη στιγμή: Από τη μια, είμαστε εμείς που αναγνωρίζουμε τα λάθη του παρελθόντος και μοχλούμε για να τα διορθώσουμε και από την άλλη, είναι εκείνοι που θεωρούν ότι η πεπατημένη που μας έριξε στο γκρεμό είναι ο δρόμος που πρέπει να συνεχίσουμε.

Από τη μία, είμαστε εμείς που παρουσιάζουμε με νηφαλιότητα την πραγματικότητα και τα δεδομένα που αντιμετωπίζουμε και από την άλλη είναι όσοι διαστρεβλώνουν την εικόνα, αποκρύπτοντας τους κινδύνους και τα διακυβεύματα της εποχής, υιοθετώντας μισαλλόδοξες, αλλά συνάμα γελοίες κραυγές περί ειδικών δικαστηρίων και λιντσαρισμάτων. Δεν τους φοβόμαστε.

Από τη μία πλευρά, βρισκόμαστε εμείς που με πολιτικό και προσωπικό κόστος προωθούμε σήμερα θυσίες, ώστε να υπάρχει μέλλον για τις νέες γενιές και από την άλλη, βρίσκονται όσοι τάζουν τα πάντα σχεδόν σε όλους, ακόμη και στους πλέον βολεμένους και προνομιούχους.

Από τη μία, είμαστε εμείς που με αίσθημα ευθύνης αναλαμβάνουμε το τιτάνιο έργο να κρατήσουμε τη χώρα όρθια, να εξουδετερώσουμε τους κύκλους εκείνους που επιθυμούν την έξοδό μας από την Ευρωζώνη και να την οδηγήσουμε σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης, από την άλλη μεριά, βρίσκονται όσοι πολεμούν για να ακυρωθεί κάθε προσπάθεια για αλλαγή και εκσυγχρονισμό.

Όπως είπα χθες, μου προκάλεσε θλίψη και αποτροπιασμό η συνέντευξη του Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης στη γερμανική εφημερίδα «DIE ZEIT» όπου στην ουσία απειλεί τους επενδυτές που θέλουν να επενδύσουν τα χρήματά τους στην Ελλάδα.

Πριν από λίγες εβδομάδες, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης μάς προέτρεψε να ακολουθήσουμε το μοντέλο της Αργεντινής. Αν διαβάσει σήμερα στο διεθνές προσκήνιο και από την άλλη, βρίσκονται όσοι είναι διατεθειμένοι να παίξουν στα ζάρια τη διεθνή υπόληψη της χώρας, απαιτώντας μια αδιάλλακτη – δηθεν- εθνική στάση, αδιαφορώντας αν η τακτική τους στην ουσία οδηγεί σε απομόνωση, εσωστρέφεια και τελικά στην εθνική καταστροφή.

Δεν είμαι από εκείνους που υιοθετούν σενάρια συνωμοσίας. Πιστεύω ειλικρινά ότι όσοι ανήκουν στη σχολή σκέψης που απορρίπτει την αλλαγή και το δρόμο της υπευθυνότητας δεν το κάνουν από κάποια σκοπιμότητα. Απλά η παλιά νοσηρή νοοτροπία που επέβαλλε στο πολιτικό σύστημα να είναι αρεστό με κάθε τρόπο, συνεχίζει να υφίσταται και σήμερα παρά τα δεινά που έχει προκαλέσει.

Το να ανήκει κάποιος στη σχολή σκέψης που υποστηρίζει την ανάληψη των ευθυνών, είναι δύσκολο και ψυχοφθόρο. Σε κανένα μέλος της Κυβέρνησης και σε κανένα Βουλευτή της συμπολίτευσης δεν είναι εύκολο να ψηφίζει τα μέτρα που πήραμε την προηγούμενη Τετάρτη, ώστε να μπορέσουν να υλοποιηθούν οι στόχοι που θέτει ο προϋπολογισμός. Αλλά ουδείς πρότεινε σ' αυτήν την Αίθουσα μία βιώσιμη εναλλακτική λύση. Ακουστήκαν

μεγάλα λόγια αλλά όχι εναλλακτικές λύσεις, διότι δυστυχώς δεν υπάρχουν. Αυτή είναι η ωμή αλήθεια. Αυτά που προτάθηκαν από την Αντιπολίτευση ισοδυναμούν με άτακτη χρεοκοπία και αν εφαρμοστούν θα φέρουν δυστυχία και πείνα.

Η ψήφος των Βουλευτών στον προϋπολογισμό αποτελεί μία ψήφο εμπιστοσύνης στο μέλλον της χώρας, αποτελεί ένα ακόμα δύσκολο αλλά μεγάλο βήμα για την ενίσχυση της καταρρακωμένης αξιοπιστίας μας. Και δεν επιτρέπεται να ξεχνάμε ότι η ανάκτηση της αξιοπιστίας μας είναι το μοναδικό διαβατήριο για την ανάκαμψη της οικονομίας, τη δημιουργία νέων θέσεων εργασίας και την προστασία των ασθενέστερων κοινωνικών τάξεων.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πριν χαράξουμε τη στρατηγική μας για το μέλλον, πρέπει πρώτα να αποτιμήσουμε την πορεία μας στο παρελθόν, γιατί φτάσαμε εδώ. Νομίζω ότι πλέον λίγοι αμφισβητούν ότι η χώρα βιώνει μία κρίση, που εκτός από δημοσιονομική είναι και κρίση παραγωγικού μοντέλου, ένα παραγωγικό μοντέλο που στηρίχθηκε σχεδόν μονομερώς στη δημόσια κατανάλωση και την ανεξέλεγκτη δημοσιονομική επέκταση. Η χώρα επί τριάντα πέντε συναπτά έτη δαπανούσε ετησίως 5% έως 10% παραπάνω απ' ό,τι παρήγαγε, κυρίως μέσω της αλόγιστης επέκτασης ενός αναποτελεσματικού και εντόνως ελλειμματικού κράτους, το οποίο αύξανε διαρκώς τις δαπάνες του, που δεν μπορούσε όμως να καλύψει από τα φορολογικά του έσοδα.

Το διαρκές και μεγάλο έλλειμμα του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, το οποίο ευθύνεται για την εξάρτηση της χώρας μας από τον εξωτερικό δανεισμό και για το σημερινό μας πρόβλημα, οφείλεται κυρίως στο διαρκές έλλειμμα του δημόσιου τομέα, ενώ από το 2001 και μετά, οφείλεται και στην ταχεία αύξηση του δανεισμού του ιδιωτικού τομέα από το τραπεζικό σύστημα.

Παράλληλα η κοινωνική πολιτική στην Ελλάδα συντηρούσε ένα παράδοξο. Οι υψηλές κοινωνικές δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ, οι οποίες εκτοξεύτηκαν πάνω από το μέσο όρο της ευρωζώνης τα τελευταία χρόνια, συνδυάστηκαν με ένα υψηλό ποσοστό φτώχειας σε σχέση με την υπόλοιπη Ευρωζώνη. Για ποιο λόγο; Τα αίτια είναι γνωστά:

Συντάξεις και προνομιακά επιδόματα σε άτομα που δεν τα είχαν ανάγκη, μεγάλη εισφοροδιαφυγή, ευγενή ταμεία που χορηγούν υψηλές συντάξεις χωρίς αντίστοιχες εισφορές, αλόγιστη συνταγογράφηση φαρμάκων, κρατικά νοσοκομεία χωρίς διπλογραφικά λογιστικά συστήματα, έλλειψη μηχανογράφησης και αξιολόγησης του κόστους της αποτελεσματικότητας των ιατρικών πράξεων, κρατικά περιφερειακά νοσοκομεία που λειτουργούν με πληρότητα κάτω του 50%, υπερτιμολόγηση αναλώσιμων ιατρικών υλικών και συσκευών.

Και ενώ το κράτος επιτελούσε στρεβλά τον κοινωνικό του ρόλο, τα φορολογικά του έσοδα ταλανίζονταν από την υψηλή φοροδιαφυγή, αλλά και από τη νόμιμη φοροαποφυγή λόγω των ποικίλων εξαιρέσεων, τις περισσότερες φορές χωρίς κανένα κοινωνικό περιεχόμενο.

Επιπλέον την ανεξέλεγκτη δημοσιονομική επέκταση επέτεινε η ανεξέλεγκτη λειτουργία πληθώρας δημοσίων επιχειρήσεων και οργανισμών, στις οποίες το δημόσιο χορηγούσε αφειδώς κρατικές ενισχύσεις, εγγυήσεις και αυξήσεις μετοχικού κεφαλαίου που τελικά επιβάρυναν το δημόσιο χρέος.

Εάν σε αυτά αθροιστεί η συχνά κακή οικονομική διαχείριση της τοπικής αυτοδιοίκησης και οι υψηλές αμυντικές δαπάνες, μπορεί κάποιος να κατανοήσει γιατί επήλθε ο δημοσιονομικός εκτροχιασμός.

Αλλά οι αποτυχίες του παραγωγικού μας μοντέλου δεν ήταν μόνο δημοσιονομικές. Χρόνιες διαρθρωτικές αδυναμίες παρέλυσαν τις παραγωγικές δυνατότητες της χώρας και παρόπλισαν τα ανταγωνιστικά της πλεονεκτήματα πολύ πριν από το ξέσπασμα της δημοσιονομικής κρίσης. Η χώρα μας απώλεσε την ανταγωνιστικότητά της, κυρίως λόγω γραφειοκρατικών περιορισμών που επέβαλε το κράτος στην επιχειρηματική δραστηριότητα και τις επενδύσεις, λόγω των δεκάδων κλειστών επαγγελματιών και αγορών. Γενικότερα λόγω της υποβάθμισης των εννοιών αξιοκρατία, αριστεία, καινοτομία, δημιουργικότητα, παραγωγικότητα, μέσα από την επιδότηση της κρατικοδίαιτης επιχειρηματικότητας.

Για να σας δώσω ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα, σήμερα ένα εμπορικό κατάστημα για να πουλήσει σε χαμηλές τιμές το εμπό-



ρευμά του προκειμένου να το ανανεώσει, πρέπει να κάνει αίτηση με χαρτόσημο στο πρωτοδικείο και να περιμένει δικαστική απόφαση, η οποία τις πιο πολλές φορές είναι αρνητική. Πείτε μου, σε ποια άλλη χώρα του κόσμου ισχύει αυτό;

Τα λάθη αυτά του παρελθόντος κατέστησαν τη χώρα μας μία από τους αδύναμους κρίκους στην ευρωζώνη, τον πλέον αδύναμο κρίκο. Έτσι το ξέσπασμα της παγκόσμιας χρηματοπιστωτικής κρίσης με την κατάρρευση της Τράπεζας LEHMAN BROTHERS οδήγησε στον αποκλεισμό μας από τις διεθνείς χρηματοπιστωτικές αγορές και την οικονομική εξάρτηση μας από τη χρηματοδότηση που λαμβάνουμε από τις χώρες μέλη της Ευρωζώνης, την Ευρωπαϊκή Κεντρική Τράπεζα και το Διεθνές Νομισματικό Ταμείο.

Μέσα σ' αυτήν την κρίση η χώρα μας κατέβαλε τα τελευταία χρόνια μία προσπάθεια δημοσιονομικής προσαρμογής άνευ προηγουμένου στην διεθνή οικονομική ιστορία, που μόλις πρόσφατα έχει αρχίσει να αναγνωρίζεται από τους δανειστές μας. Η χώρα μας εφαρμόζει τα τελευταία χρόνια ένα πρόγραμμα οικονομικής πολιτικής με στόχο την οριστική εξάλειψη των υψηλών δημοσιονομικών ελλειμμάτων και τη βελτίωση της ανταγωνιστικότητάς της.

Και χάριν στις θυσίες των Ελλήνων μέχρι σήμερα έχουμε επιτύχει τα 2/3 τόσο της απαιτούμενης δημοσιονομικής προσαρμογής όσο και της απαιτούμενης προσαρμογής στην ανταγωνιστικότητά μας. Με τα μέτρα και το μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα που ψηφίσαμε την Τετάρτη και τον προϋπολογισμό που καλούμεθα να ψηφίσουμε αύριο ολοκληρώνουμε την προσπάθεια.

Η δημοσιονομική προσαρμογή είχε ως αποτέλεσμα τη σημαντική μείωση του πρωτογενούς ελλείμματος της γενικής κυβέρνησης κατά εννέα περίπου εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ συνολικά την τριετία 2010-2012, δηλαδή από περίπου 10% το 2009 σε λιγότερο από 1,5%, περίπου 1,2% φέτος. Αυτή η μείωση είναι η μεγαλύτερη που έχει σημειωθεί ιστορικά από κράτος-μέλος σε τόσο μικρό χρονικό διάστημα σε περίοδο ειρήνης. Είναι, για παράδειγμα, σχεδόν τριπλάσια από την αντίστοιχη μείωση που πέτυχε η Πορτογαλία κατά την ίδια αυτή περίοδο.

Ειδικότερα, το 2012, σύμφωνα με νέες εκτιμήσεις, το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης ως ποσοστό του ΑΕΠ θα διαμορφωθεί ελαφρά χαμηλότερα από 6,7% του ΑΕΠ, δηλαδή σημαντικά χαμηλότερα από το 2011, ενώ το πρωτογενές έλλειμμα εκτιμάται ότι θα βελτιωθεί κατά 1,1 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ σε σχέση με το αντίστοιχο του έτους 2011 και θα διαμορφωθεί στο 1,2% του ΑΕΠ. Θυμίζω ότι το 2009 το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης ήταν 15,5% του ΑΕΠ. Σύμφωνα δε με τις φθινοπωρινές οικονομικές προβλέψεις της Ευρωπαϊκής Επιτροπής για την Ελλάδα, η επίδοση της Ελλάδας σε επίπεδο ελλείμματος για το 2012 αναμένεται να είναι η έκτη καλύτερη στις δεκαεπτά χώρες στην Ευρωζώνη.

Για το έτος 2013 η Κυβέρνηση στην κρατική διαχείριση στοχεύει μετά από πολλά χρόνια να πετύχει πρωτογενές πλεόνασμα. Τα μέτρα που ψηφίστηκαν την προηγούμενη εβδομάδα μας επιτρέπει να μειώσουμε το έλλειμμα της γενικής κυβέρνησης στα 9,4 δισεκατομμύρια ευρώ, περίπου, δηλαδή 5,5% του ΑΕΠ και το πρωτογενές αποτέλεσμα της γενικής κυβέρνησης αναμένεται να διαμορφωθεί σε πλεόνασμα ύψους 800 εκατομμυρίων ευρώ, περίπου 0,5 εκατοστιαία μονάδα του ΑΕΠ. Η επίδοση αυτή αναμένεται να είναι η καλύτερη στην Ευρωζώνη.

Η βελτίωση του ελλείμματος κατά 1,4 εκατοστιαίες μονάδες του ΑΕΠ θα προέλθει κυρίως από την προβλεπόμενη μείωση των δαπανών του τακτικού προϋπολογισμού κατά 6 δισεκατομμύρια ευρώ. Η δέσμευσή μας είναι για επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος στη γενική κυβέρνηση 4,5% του ΑΕΠ το 2016, αυτό μετά την ευόδωση των προσπαθειών μας για την επιμήκυνση του χρόνου δημοσιονομικής προσαρμογής σε τέσσερα έτη αντί για δύο. Αν δεν είχαμε επιτύχει αυτήν την επιμήκυνση, το πλεόνασμα αυτό έπρεπε να επιτευχθεί το 2014 με πολύ περισσότερα και επώδυνα μέτρα και άρα, με ύφεση πολύ μεγαλύτερη απ' αυτή που θα έχουμε.

Το μεγαλύτερο μέρος της δημοσιονομικής προσαρμογής για το 2013 προέρχεται, όπως ήδη ανέφερα, στο σκέλος των δαπανών. Οι συνολικές δαπάνες του τακτικού προϋπολογισμού προ-

βλέπεται να διαμορφωθούν σε περίπου 55,5 δισεκατομμύρια ευρώ, μειωμένες κατά 6 δισεκατομμύρια ευρώ ή περίπου 10% σε σχέση με τις αντίστοιχες εκτιμήσεις για το 2012.

Παρ' όλα αυτά, υπολογίζεται ότι εντός του 2013 θα αποπληρωθούν οι ληξιπρόθεσμες υποχρεώσεις φορέων της γενικής κυβέρνησης ύψους 3,5 δισεκατομμυρίων ευρώ, επιπλέον αυτών που θα εξοφληθούν το 2012. Αυτό αναμένεται να συμβάλει τα μέγιστα στη βελτίωση της ρευστότητας. Επιπλέον έχει εκτιμηθεί ότι έτσι οι ληξιπρόθεσμες οφειλές θα μειωθούν σημαντικά και δεν θα συγκεντρωθούν νέες απλήρωτες υποχρεώσεις.

Στο σημείο αυτό θα ήθελα να τονίσω ότι παρ' όλο που το μεγαλύτερο μέρος της δημοσιονομικής προσαρμογής για το 2013 προέρχεται από το σκέλος των δαπανών, το Υπουργείο Οικονομικών επιδιώκει μία σειρά από αλλαγές στο φορολογικό μας σύστημα, οι οποίες είναι πολύ μεγάλης σημασίας όχι μόνο για το επόμενο έτος, αλλά και μακροπρόθεσμα.

Με το νομοσχέδιο που ψηφίσαμε την Τετάρτη ο αναχρονιστικός και περίπλοκος Κώδικας Βιβλίων και Στοιχείων αντικαθίσταται από έναν απλό και σύγχρονο κώδικα φορολογικής απεικόνισης συναλλαγών, ο οποίος αίρει τις υφιστάμενες γραφειοκρατικές αγκυλώσεις, προσαρμοζόμενος στην εξέλιξη της τεχνολογίας και τις νέες μορφές συναλλαγών και οικονομικών σχέσεων. Ταυτόχρονα θα τροποποιηθεί και το πλαίσιο για τις φορολογικές ποινές με έμφαση στην κατάργηση προστίμων και τον περιορισμό των προσαυξήσεων, με έμφαση στον καταλογισμό του μη καταβληθέντος φόρου με προσαυξημένο τόκο υπερημερίας.

Μία από τις βασικές προτεραιότητες της Κυβέρνησης είναι η επιβολή ενός ενιαίου και προοδευτικού φόρου ακινήτων με σκοπό τη δίκαιη συνεισφορά των κατόχων της ακίνητης περιουσίας στα δημόσια έσοδα. Στο πλαίσιο αυτό εντάσσεται η επέκταση της εφαρμογής των αντικειμενικών αξιών και σε περιοχές που δεν υπάρχουν στο σύστημα για δικαιότερη και πιο αποτελεσματική φορολόγηση.

Όλες οι μεταρρυθμίσεις σε κάθε μία από τις κατηγορίες φόρων συνδυάζονται μ' ένα πρόγραμμα αναδιοργάνωσης της φορολογικής διοίκησης που σα σκοπό έχει να εκσυγχρονίσει τη δομή των υπηρεσιών και την κατανομή του ανθρώπινου δυναμικού. Ήδη, όπως ξέρετε, εκτελείται ένα ευρύ πρόγραμμα συγχώνευσης και αναδιοργάνωσης των ΔΟΥ ώστε να αυξηθεί ο ελεγκτικός τους ρόλος εις βάρος άλλων διεκπεραιωτικών λειτουργιών, με αρκετές αντιστάσεις, θα έλεγα. Για το λόγο αυτό η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων έχει προχωρήσει αλλά και συνεχίζει με ταχείς ρυθμούς την καθιέρωση μιας σειράς ηλεκτρονικών συναλλαγών με τις ΔΟΥ. Επιτελικό ρόλο στο φορολογικό έργο και στην αντιμετώπιση των προβλημάτων που έχουμε στην είσπραξη των δημοσίων εσόδων αναμένεται να έχει ο νεοσύστατος θεσμός του γενικού γραμματέα δημοσίων εσόδων πενταετούς θητείας που θα προΐσταται όλων των υπηρεσιών που υπάγονταν ως τώρα στη Γενική Γραμματεία Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων.

Το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για το 2013 προβλέπεται να φτάσει περίπου τα 7 δισεκατομμύρια ευρώ. Οι δαπάνες αυτές αντιπροσωπεύουν το 3,7% του ΑΕΠ, κατανέμονται δε σε 6 δισεκατομμύρια ευρώ για την προώθηση των έργων που θα χρηματοδοτηθούν από πόρους της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σε περίπου 900 εκατομμύρια ευρώ για τα έργα που θα χρηματοδοτηθούν αποκλειστικά από εθνικούς πόρους.

Βασικός στόχος του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων είναι η αύξηση του ρυθμού απορροφητικότητας των πόρων του ΕΣΠΑ. Σημαντική συμβολή σ' αυτό θα έχει η τήρηση και η εμπέδωση των νέων διαδικασιών υλοποίησης του προγράμματος που υιοθετήθηκαν το 2012 και αφορούν το συνολικό μεσοπρόθεσμο προγραμματισμό καθώς και την ανάληψη διορθωτικών κινήσεων.

Ειδικότερα σ' ό,τι αφορά τις δράσεις του ΕΣΠΑ, ιδιαίτερη έμφαση θα δοθεί στους τομείς της εκπαίδευσης και της κατάρτισης, της τόνωσης της απασχόλησης, της διοικητικής μεταρρύθμισης, της υγείας και της πρόνοιας, της επιχειρηματικότητας κυρίως στους τομείς της μεταποίησης και του τουρισμού, των έργων της προστασίας του περιβάλλοντος, των μεγάλων έργων στις υποδομές καθώς και των έργων των ΟΤΑ σ' όλη την επικράτεια.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η μεγαλύτερη του αναμενόμενου ύφεση, η καθυστέρηση στην εφαρμογή των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων, η καθυστέρηση των αποκρατικοποιήσεων και η αβεβαιότητα λόγω της παρατεταμένης προεκλογικής περιόδου είχαν φέρει το πρόγραμμα εκτός πορείας. Ωστόσο η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης με τα τρία κόμματα που τη στηρίζουν με αποφασιστικότητα το επαναφέρει σε τροχιά.

Το μεγάλο στοίχημα της παρούσας Κυβέρνησης, όπως έχω πει επανειλημμένως, είναι η ανταγωνιστικότητα και κυρίως η ανάπτυξη. Γι' αυτό το λόγο ο κύριος και πρωταρχικός σκοπός της Κυβέρνησης είναι να αλλάξει εκ βάθρων το παραγωγικό μοντέλο της χώρας που θα βασίζεται πλέον σ' ένα διαφορετικό όραμα για μία εξωστρεφή, ανταγωνιστική οικονομία και ένα σύγχρονο κοινωνικό κράτος ίσων ευκαιριών με στοχευμένες κοινωνικές δαπάνες.

Τα μέτρα που ψηφίσαμε την Τετάρτη αποβλέπουν στο να «θεραπεύσουν» και μία άλλη στρέβλωση, στο ότι ενώ έχουν μειωθεί οι μισθοί και τα ημερομίσθια και έχει βελτιωθεί σημαντικά η διεθνής ανταγωνιστικότητα της χώρας με βάση το κόστος εργασίας ανά μονάδα προϊόντος -παρεμιπιπτόντως, η Ελλάδα και η Ιρλανδία από το 2008 παρουσιάζουν τη μεγαλύτερη βελτίωση ανταγωνιστικότητας με βάση αυτό το δείκτη- οι τιμές δεν έχουν προσαρμοστεί αναλόγως. Αυτό οφείλεται στη χαμηλή ένταση ανταγωνισμού στις αγορές προϊόντων, αγαθών και υπηρεσιών λόγω κυρίως των περιορισμών που έχει επιβάλει το κράτος προκειμένου να προστατεύσει ομάδες συμφερόντων. Οι περιορισμοί αυτοί τώρα καταργούνται. Έτσι καταπολεμάται η ακρίβεια και αυξάνεται η παραγωγή και η απασχόληση. Η χώρα μπορεί έτσι να αξιοποιήσει όλα τα μεγάλα ανταγωνιστικά πλεονεκτήματά της για να αποκτήσει ξανά ρόλο στο ευρωπαϊκό και διεθνές οικονομικό γίγνεσθαι. Η γεωγραφική της θέση, οι υφιστάμενες υποδομές της, ο ορυκτός της πλούτος και κυρίως το εξαιρετικά υψηλών προσόντων ανθρώπινο δυναμικό μπορούν να την επαναφέρουν σε τροχιά βιώσιμης ανάπτυξης.

Αυτό που λείπει αυτή τη στιγμή είναι ρευστότητα και επενδύσεις. Οι δημόσιες επενδύσεις στο ΕΣΠΑ και ο αναπτυξιακός νόμος είναι βασικοί αναπτυξιακοί μοχλοί, αλλά πλέον έμφαση πρέπει να δοθεί κυρίως στην προσέλκυση ιδιωτικών επενδύσεων, εγχώριων και ξένων.

Κρίσιμο ρόλο στην προσέλκυση διεθνών επενδυτικών κεφαλαίων αναμένεται να διαδραματίσει το φιλόδοξο πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων που επιταχύνεται αυτή τη στιγμή. Η σχεδιασμένη μεταφορά επιλεγμένων περιουσιακών στοιχείων στον ιδιωτικό τομέα θα ωφελήσει πολλαπλά την ελληνική οικονομία.

Θέλω επίσης να σας πω ότι ήδη έχουμε σημαντικό ενδιαφέρον -θα το δείτε τις επόμενες μέρες- για ορισμένες επιχειρήσεις που έχουν προχωρήσει στην αποκρατικοποίησή τους. Θα ωφελήσουν λοιπόν πολλαπλά την ελληνική οικονομία με την άμεση μείωση του δημοσίου χρέους από τις χρηματικές προσόδους του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων, τη μείωση και εξάλειψη της κρατικής χρηματοδότησης οποιασδήποτε μορφής προς αυτά και τη συνεπακόλουθη μείωση των ελλειμμάτων του προϋπολογισμού και την αξιοποίησή τους, καθώς θα ενισχύσουν την οικονομική δραστηριότητα της χώρας οδηγώντας σε δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, νέα φορολογικά έσοδα και καλύτερες υπηρεσίες προς τους πολίτες.

Ένα ευρύτατο χαρτοφυλάκιο περιουσιακών στοιχείων μεταφέρεται σταδιακά στο Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου, δηλαδή το ΤΑΙΠΕΔ, από τη σύστασή του, δηλαδή την 1η Ιουλίου του 2011. Τα περιουσιακά αυτά στοιχεία κατηγοριοποιούνται ως ακολούθως: Ακίνητα του δημοσίου τομέα τα οποία διαχειρίζονται δημόσιες κτηματικές εταιρείες, η εταιρεία ακινήτων του δημοσίου, ΔΕΚΟ ή διάφορα Υπουργεία, υποδομές διαθεσίμες για χρήση όπου εντάσσονται μαρίνες, λιμάνια, αεροδρόμια, εταιρείες υδρεύσεως, ενέργεια όπου εντάσσονται περιουσιακά στοιχεία των κλάδων διανομής αερίου, διύλισης πετρελαίου, παραγωγής ηλεκτρισμού καθώς και υπόγειος χώρος αποθήκευσης φυσικού αερίου και λοιπά περιουσιακά στοιχεία που περιλαμβάνουν μετοχές σε εταιρείες τυχερών παιχνιδιών, παραγωγής νικελίου, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, τράπεζες, καθώς και

άδειες εκμετάλλευσης των κρατικών λαχείων και χρήσης ραδιοσυχνότητων.

Έχει υπολογιστεί ότι για κάθε ένα ευρώ που θα εισπράττεται από τις αποκρατικοποιήσεις, τρία επιπλέον ευρώ θα επενδύονται. Έτσι, για παράδειγμα, σύμφωνα με τις υπάρχουσες εκτιμήσεις μόνο η αξιοποίηση του Ελληνικού θα προσθέσει 0,3% του ΑΕΠ στους ρυθμούς ανάπτυξης της χώρας για κάθε έτος της χρονικής διάρκειας των κατασκευών. Ειδικότερα για το έτος 2013 αναμένεται να αξιοποιηθούν περιουσιακά στοιχεία αξίας 2,5 δισεκατομμυρίων ευρώ.

Οι αποκρατικοποιήσεις θα συμβάλουν στην επίτευξη και άλλων στόχων. Η Ελλάδα μέσω των αναβαθμισμένων εμπορικών λιμανιών της τα επόμενα χρόνια μπορεί να καταστεί μία από τις βασικότερες εμπορικές πύλες στην Ευρώπη. Παράλληλα η αξιοποίηση των μικρών λιμανιών και των μαρίνων θα αναβαθμίσει το τουριστικό προϊόν, προσελκύοντας περισσότερους τουρίστες και ξένο συνάλλαγμα.

Επιπλέον, το Υπουργείο Οικονομικών μέσω της Γενικής Γραμματείας Δημόσιας Περιουσίας έχει ξεκινήσει την καταγραφή σε ενιαίο μητρώο του συνόλου της ιδιωτικής ακίνητης περιουσίας του δημοσίου. Οι Έλληνες είμαστε από τους πλέον σκληρά εργαζόμενους λαούς στην Ευρώπη και όμως η παραγωγικότητα και η ανταγωνιστικότητά μας δεν έχουν φτάσει στα αντίστοιχα επίπεδα διότι, όπως είπα πριν, έχουμε πολλούς περιορισμούς στις αγορές προϊόντων, υπηρεσιών και εργασίας, διότι μέχρι σήμερα επαγγέλματα που κάποιοι θεωρούν ότι είναι απλά ρυθμισμένα, ήταν στην πραγματικότητα ερμητικά κλειστά, κρατώντας τεχνηέντως νέους επαγγελματίες και επιστήμονες έξω απ' αυτά.

Το νέο εργατικό δυναμικό της χώρας μας είναι εγκλωβισμένο. Η ανεργία των νέων στην Ελλάδα ξεπερνάει, σύμφωνα με τα πρόσφατα στοιχεία, το 50%. Κάποιοι από τους νέους μας ήδη επέλεξαν την ξενιτιά. Αυτό το φαινόμενο αποτελεί και την πλέον νοσηρή συνέπεια της κρίσης. Η «αιμορραγία» της χώρας μας πρέπει να ανακοπεί τώρα.

Ωστόσο, το πρόβλημα αυτό προϋπήρχε της κρίσης. Η έλλειψη επαγγελματικών ευκαιριών για τους νέους συγκαλυπτόταν από χιλιάδες συμβάσεις ορισμένου χρόνου στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, συμβάσεις θνησιγενείς. Αυτό δεν μπορεί να είναι λύση για το μέλλον. Μόνο αν επιτρέψουμε να αναδυθεί επιτέλους η οικονομία της γνώσης, της καινοτομίας και της εξωστρέφειας θα υπάρξει προοπτική για το πραγματικά αξιόλογο επιστημονικό δυναμικό αυτής της χώρας, διότι είναι πράγματι παράλογο να έχουμε τις περισσότερες επιστημονικές δημοσιεύσεις ανά ερευνητή στην Ελλάδα, σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ και της Διεθνούς Τραπεζής, συνάμα όμως πολύ μικρή καινοτομική δραστηριότητα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, η κατάθεση του προϋπολογισμού συμπίπτει χρονικά με μία νέα περίοδο για την οικονομία και την αξιοπιστία της χώρας. Η Ελλάδα πριν από λίγο καιρό θεωρούνταν στο κατώφλι της εξόδου από την Ευρωζώνη. Αυτό δεν ισχύει πια.

Το 2013 εκτιμάται ότι θα είναι έτος καμψής για την επανεκκίνηση της ελληνικής οικονομίας, με δεδομένο ότι αναμένεται βελτίωση της χρηματοδότησης της οικονομίας λόγω της εισροής κεφαλαίων από την Ευρώπη και της ανακεφαλαιοποίησης του τραπεζικού τομέα, τόνωση των επενδύσεων από το πρόγραμμα αποκρατικοποιήσεων και κυρίως την εξάλειψη των αβεβαιότητων για την πορεία της χώρας.

Είναι αλήθεια ότι το διεθνές οικονομικό περιβάλλον χαρακτηρίζεται από αστάθεια και γενικευμένη αβεβαιότητα. Η πορεία ανάκαμψης της παγκόσμιας οικονομίας είναι και χαρακτηρίζεται ως εύθραυστη. Η αύξηση του παγκόσμιου ΑΕΠ εκτιμάται στο 3,3% το 2012 και στο 3,6% το 2013 από 3,8% το 2011. Ειδικότερα στην Ευρωζώνη αναμένεται μείωση της οικονομικής δραστηριότητας υπό την επίδραση της κρίσης χρέους της αυξημένης αβεβαιότητας, της περιοριστικής δημοσιονομικής πολιτικής και της απομόχλευσης των χρηματοπιστωτικών ιδρυμάτων.

Στη συζήτηση που έχει διεξαχθεί μέχρι σήμερα πολλοί Βουλευτές αμφισβήτησαν τα στοιχεία του προϋπολογισμού επικαλούμενοι τη ρευστότητα του διεθνούς περιβάλλοντος. Είναι προφανές ότι πάντα υπάρχει ο κίνδυνος εκτροχιασμού των προ-

βλέψων ενός προϋπολογισμού λόγω δυσμενών εξωτερικών οικονομικών εξελίξεων. Ωστόσο είναι εξίσου προφανές πλέον ότι η Ευρωζώνη αρχίζει να αντιλαμβάνεται τα προβλήματα αρχιτεκτονικής του ευρώ και να προχωρά -αργά μεν, αλλά σταθερά- σε λύσεις ομοσπονδιακού χαρακτήρα τόσο στον οικονομικό, όσο και στο χρηματοπιστωτικό τομέα.

Στο πλαίσιο αυτό είναι αυτονόητο ότι πρέπει να καταβάλουμε κάθε δυνατή προσπάθεια ώστε να επιτύχουμε τους στόχους που προβλέπει το πρόγραμμα δημοσιονομικής εξυγίανσης της χώρας, διασφαλίζοντας την παραμονή της χώρας στην Ευρωζώνη και αποκαθιστώντας την αξιοπιστία της, διότι θα ήταν πραγματικά κρίμα να μετατραπούμε σε Ιφιγένεια, όπως ορισμένοι στην Ευρωζώνη επιθυμούν, προκειμένου να παραδειγματιστούν οι υπόλοιποι «άτακτοι» της ευρωπαϊκής περιφέρειας και να φυσήξει ούριος άνεμος για τους υπόλοιπους.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης):** Κι εμείς ευχαριστούμε τον κύριο Υπουργό που ήταν συνεπής στο χρόνο του και μάλιστα και πιο σύντομος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν ζητήσει το λόγο οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και βλέπω ότι θα μπορούμε στον κύκλο συζήτησης των Κοινοβουλευτικών Εκπροσώπων και ταυτόχρονα έχουν ζητήσει το λόγο και Υπουργοί.

Επειδή είναι άχαρο να μιλούν όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι και όλοι οι Υπουργοί στη σειρά και επειδή το Προεδρείο ενδιαφέρεται να μιλήσουν και οι Βουλευτές που είναι εγγραμμένοι στον κατάλογο και αυτούς μας ενδιαφέρει περισσότερο να ακούσουμε, θα πρότεινα να ομιλεί ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ένας Υπουργός, δύο Βουλευτές και μετά ένας Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος, ένας Υπουργός, δύο Βουλευτές και να τελειώσουμε στις δώδεκα το βράδυ για να μπορέσουμε να έχουμε στη συζήτηση και μια δημιουργική αντιπαράθεση και εναλλαγή.

Παρακαλώ λοιπόν τον κ. Λαφαζάνη, ο οποίος έχει ζητήσει το λόγο ως Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος...

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Δεν συμφωνούμε, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης):** Αν δεν συμφωνείτε να μιλήσετε όλοι οι Κοινοβουλευτικοί Εκπρόσωποι, μετά μια σειρά όλων των Υπουργών, αλλά προσέξτε, και οι Υπουργοί, όπως γνωρίζετε...

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Γιατί δεν κάνουν πίσω οι Υπουργοί;

**ΠΡΟΕΔΡΟΣ (Ευάγγελος-Βασίλειος Ι. Μειμαράκης):** Κύριε Παφίλη, να σας πω, όπως γνωρίζετε οι Υπουργοί έχουν και αυτοί κατά τον Κανονισμό το δικαίωμα να πάρουν το λόγο όποτε είναι. Δεύτερον, αυτό που ενδιαφέρει το Προεδρείο είναι να μιλήσουν οι Βουλευτές και θα έλεγα ότι έχουμε συζητήσει με την Κυβέρνηση να περιοριστεί ο αριθμός των ομιλητών των Υπουργών. Αν όμως, εσείς θέλετε, αμέσως μετά τον κ. Λαφαζάνη πάρτε το λόγο, αν κρίνετε ότι δεν μπορείτε να περιμένετε.

Σας ευχαριστώ πολύ.

Ο κ. Λαφαζάνης έχει το λόγο.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Είπε αρκετά ο κύριος Υπουργός, ξέχασε όμως, μια λεπτομέρεια. Και η λεπτομέρεια, κύριε Υπουργέ, είναι η δόση, για την οποία μας πιπλίσате τα αυτιά όλες τις προηγούμενες μέρες. Κάνετε το οτιδήποτε για να διαλύσετε τον Κανονισμό και να κουρελιάσετε το Σύνταγμα, προκειμένου να προχωρήσετε και να προωθήσετε το πολυνομοσχέδιο-τέρας. Και όλα αυτά για άλλη μια φορά για να πάρετε τη δόση και τα χαμπέρια ήρθαν από τας Ευρώπας: Η δόση παραπέμπεται στις καλές νδες.

Ή κοροϊδεψατε, λοιπόν, τον ελληνικό λαό, ώστε άρον-άρον να προχωρήσετε με το πολυνομοσχέδιο, γιατί μας λέγατε ότι τη Δευτέρα το Eurogroup αποφασίζει και σας δίνει τα 31,5 δισεκατομμύρια ευρώ, ή εσάς σας κοροϊδεψαν και δεν είχατε καμμία συμφωνία. Είτε το ένα είτε το άλλο συμβαίνει, είσατε υπόλογοι, υπεύθυνοι και συνένοχοι. Αλλά θέλουμε να μας δώσετε κάποιες εξηγήσεις και όχι να μας λέτε αόριστες καθησυχαστικές διαβεβαιώσεις. Αυτά τα έχουμε ακούσει πάρα πολλές φορές, γιατί στο τέλος η ειρωνεία της ζωής μπορεί να δείξει ότι ο συντομότερος

δρόμος για να παίρνετε δόσεις είναι να ακυρώσεις τα μνημόνια.

Μιλήσατε για τον κίνδυνο άτακτης χρεοκοπίας. Πρώτα απ' όλα ο κίνδυνος αυτός είναι ορατότατος με την πολιτική που εφαρμόζετε. Η πολιτική που εφαρμόζετε, διαλύοντας τα πάντα σε αυτή τη χώρα, οδηγεί με μαθηματική σχεδόν ακρίβεια, για να μην πω με απόλυτη ακρίβεια, σε καταστάσεις άτακτης χρεοκοπίας.

Αλλά ας αφήσουμε την άτακτη χρεοκοπία, τη χρεοκοπία του ελληνικού λαού δεν τη βλέπετε; Τη χρεοκοπία της μεγάλης κοινωνικής πλειοψηφίας; Τους ανθρώπους που πένονται και εξαθλιώνονται δεν τους βλέπετε; Τα εκατομμύρια των ανέργων που καλπάζουν ως αριθμός δεν τα βλέπετε κι αυτά; Τίποτα από αυτά δεν βλέπετε; Για ποια άτακτη, λοιπόν, χρεοκοπία μιλάτε; Έχετε χρεοκοπήσει τον ελληνικό λαό και έχετε αποδιαιρρώσει την ελληνική οικονομία με τη μνημονιακή πολιτική την οποία συνεχίζετε και κλιμακώνετε.

Λέτε ότι υπάρχουν δύο σχολές σκέψης, έτσι μας είπατε, η μία η οποία αναγνωρίζει τα λάθη που έχει κάνει για να μην τα επαναλάβει και η άλλη σχολή που ακολουθεί την πεπατημένη. Εσείς αναγνωρίζετε τα λάθη σας; Εγώ λέω ότι τα αναγνωρίζετε, αλλά ξέρετε γιατί τα αναγνωρίζετε; Για να τα επαναλάβετε με ακόμα χειρότερο και επώδυνο τρόπο. Τρία χρόνια τώρα συνεχίζετε από μνημόνιο σε μνημόνιο, από πακέτο σε πακέτο. Τι συμπέρασμα βγάλατε, λοιπόν, αυτά τα λάθη; Ή ήταν ορθότατα όλα όσα έγιναν τα τρία τουλάχιστον τελευταία χρόνια για να μην πάω μακρύτερα;

Εμείς δεν ακολουθούμε καμμία πεπατημένη. Εμείς αυτό που λέμε με συνέπεια και σταθερότητα όλα αυτά τα χρόνια είναι ότι πρέπει να αλλάξει η Ελλάδα και να αλλάξει ριζικά και εκ θεμελίων, να αλλάξει και να ακολουθήσει μια νέα προοδευτική πορεία που θα έχει στις σημάδες της την ανάπτυξη, το κοινωνικό περιεχόμενο, την κοινωνική δικαιοσύνη, την παραγωγική ανασυγκρότηση, την οικολογία -που δεν πρέπει να την ξεχνάμε και αυτή μέσα στην κρίση, διότι είναι παράγοντας και αυτή για να ξεπεράσουμε την κρίση- και τη δημοκρατία, την οποία κουρελιάζετε συνεχώς και αδιαλείπτως όλα τα τελευταία χρόνια με τις πράξεις και τα έργα σας.

Είπατε ότι αισθανόσαστε θλίψη και αποτροπιασμό γι' αυτά που είπε ο Αλέξης Τσίπρας σχετικά με τις ιδιωτικοποιήσεις, το ξεπούλημα της χώρας. Σας απαντήσαμε, αλλά φαίνεται ότι δεν ακούτε, έχετε βαρηκοΐα, διότι, αν θέλατε να γίνεται ένας δημιουργικός διάλογος σ' αυτήν την Αίθουσα, πρέπει να απαντάτε στα επιχειρήματα που σας αντιλέγουν. Εμείς σας είπαμε με ακρίβεια, αν εννοείτε επενδύσεις το να έρχονται διάφοροι ιδιώτες είτε εγχώριοι είτε από ό, τι βλέπω όλο και περισσότεροι ξένοι, για να παίρνουν και μάλιστα μπιρ παρά -το «μπιρ παρά» το λέω συμπληρωματικά, δεν είναι το κύριο, ιδιωτικοποιείτε, αλλά ξεπουλάτε κιόλας- δημόσιες, δυναμικές, κερδοφόρες και με αναπτυξιακή προοπτική δημόσιες επιχειρήσεις, εμείς το λέμε καταστροφή της χώρας, εκποίηση της χώρας, διάλυση της Ελλάδας, Ελλάδα χωρίς μέλλον, Ελλάδα η οποία μετατρέπεται σε αποικία και σε προτεκτοράτο και αυτό κάνετε.

Ασφαλώς θέλουμε επενδύσεις. Όμως επένδυση σημαίνει νέος πλούτος για τη χώρα και όχι να έρχονται και να παίρνουν αυτά τα οποία ο ελληνικός λαός έχει δημιουργήσει με αίμα και ιδρώτα επί δεκαετίες, και με το καπιταλιστικό σύστημα. Δεν λέω ότι αυτά τα έκανε πάντοτε η Αριστερά. Συμβαίνει να τα παίρνουν λοιπόν τώρα αυτά, να τα οικειοποιούνται, για να βγάσουν κέρδη σε βάρος του ελληνικού λαού και σε βάρος της ελληνικής οικονομίας και να μας το λέτε αυτό «επένδυση».

Τέτοιου είδους επενδύσεις εμείς δεν τις θέλουμε. Εμείς θα αντιταχθούμε με όλα τα δημοκρατικά μέσα που διαθέτουμε, για να αποτρέψουμε τις ιδιωτικοποιήσεις και το ξεπούλημα της χώρας. Σας το κάνουμε αυτό σαφέστατο. Κι όταν μιλάτε για επενδύσεις θα σας έλεγα το εξής: μη μιλάτε στο σπίτι του κρεμασμένου για σκόνιν, γιατί εσείς έχετε διαλύσει τις επενδύσεις σ' αυτήν τη χώρα. Δεν μιλάω μόνο για την κατάρρευση χρόνου με το χρόνο του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων. Όμως δείτε τα στοιχεία του δικού σας προϋπολογισμού, τον οποίο καταθέτετε. Τι λένε για τις επενδύσεις; Το 2011 οι επενδύσεις ήταν μείον 20%, το 2012 ήταν μείον 15% κι η μετριοπαθέστατη πρόβλεψη για το 2013 είναι πως η πτώση των επενδύσεων θα είναι 3,7%. Πού πάμε



λοιπόν; Πού βαδίζουμε; Δεν αναφέρομαι στα προηγούμενα χρόνια, αλλά μόνο στα τρία τελευταία. Έχουμε σχεδόν μηδενικές επενδύσεις. Και λέτε: «ποιος διώχνει τις επενδύσεις σ' αυτήν τη χώρα;» Εσείς τις διώχνετε, με τις μνημονιακές καταδραφιστικές πολιτικές σας. Εσείς δεν αφήνετε δυνατότητα να υπάρχει επενδυτικό ενδιαφέρον σ' αυτήν τη χώρα. Αυτή είναι η πραγματικότητα κι η αλήθεια.

Εάν δεν εγκαταλείψετε αυτές τις καταστροφικές μνημονιακές πολιτικές, δεν πρόκειται η Ελλάδα να δει παραγωγική ανάκαμψη. Και πολύ περισσότερο δεν πρόκειται να την δει όσο διαλύετε και αποδιαρθρώνετε το δημόσιο τομέα. Ο δημόσιος τομέας έπρεπε να είναι το κεντρικό εργαλείο σήμερα για ένα μεγάλο και ουσιαστικό μέσα στην ύφεση Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων που θα αρχίσει σταδιακά να αλλάζει την τροχιά και τη φορά των πραγμάτων σ' αυτήν τη χώρα. Πού είναι αυτό το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων; Πού είναι οι σκέψεις και οι θέσεις σας για τα χρηματοδοτικά εργαλεία που είναι αναγκαία σ' αυτήν τη χώρα πλέον, αν θέλουμε να ξεκινήσουμε μια αντίστροφη πορεία για να φύγουμε από την ύφεση; Γιατί δεν μιλάτε για το κεντρικό πρόβλημα της χώρας, που είναι η χρηματοδότηση, το χρηματοδοτικό εργαλείο, το οποίο θα κινήσει τα πράγματα προς τα εμπρός; Γιατί το αποσιωπάτε; Το ξεχνάτε αυτό;

Αυτό είναι το κεντρικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει και πρέπει να αντιμετωπίζει οποιαδήποτε κυβέρνηση εν μέσω κρίσης και ύφεσης. Εσείς δεν έχετε εθνικό πρόγραμμα, δεν διεκδικείτε ευρωπαϊκό πρόγραμμα χρηματοδότησης. Εσείς δεν διεκδικείτε απολύτως τίποτα! Έχετε παραδοθεί! Ακόμη και τη δόση που υποτίθεται ότι την ανταλλάξατε με αυτά τα μέτρα –εκτός κι αν δεν την ανταλλάξατε και τα μέτρα, ανεξαρτήτως δόσης, είναι επιλογή σας– δεν τη διασφαλίσατε. Τίποτα δεν διεκδικείτε, απολύτως τίποτα!

Είστε μια Κυβέρνηση –το λέω και για τις προηγούμενες κυβερνήσεις– η οποία έχει παραδοθεί και πιστεύει ότι μέσα από τις διαμάχες και τους ανταγωνισμούς που υπάρχουν μέσα στον ευρωπαϊκό χώρο κατ' αρχάς αλλά και μεταξύ ευρωπαϊκού χώρου και της πέραν του Ατλαντικού υπερδύναμης, θα μπορέσει να διασφαλίσει κάποια «ψίχουλα» για να επιβιώσει αυτή η χώρα. Είναι πολιτική, είναι στρατηγική αυτή;

Έχετε καταντήσει την Ελλάδα μπαλάκι ανάμεσα στις ευρωπαϊκές μεγάλες δυνάμεις και τη Γερμανία, το ΔΝΤ και τις ΗΠΑ. Την παίζουν κλωτσοσκούφι και αναμένετε ποιος καλός παίκτης θα βρεθεί απ' όλους αυτούς για να πει κάτι θετικό, να κρυφτείτε πίσω του, χωρίς όμως να ψελλίζετε απολύτως τίποτα εσείς γι' αυτό που πρέπει να γίνει σ' αυτήν τη χώρα. Είστε Κυβέρνηση εσείς; Ούτε νομαρχιακή επιτροπή να ήσασταν σ' αυτήν τη χώρα δεν θα διαχειριζόσασταν τα πράγματα μ' αυτόν τον τρόπο. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει η ΣΤ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΜΑΡΙΑ ΚΟΛΛΙΑ-ΤΣΑΡΟΥΧΑ**)

Μας λέτε: 1 ευρώ θα δίνεται για τις ιδιωτικοποιήσεις, 3 ευρώ θα έχουμε ανάπτυξη. Καλά, εκτός τόπου είστε; Πού ζείτε; Είναι δυνατόν να τα λέτε αυτά τα πράγματα; Οι ιδιωτικοποιήσεις ξεκίνησαν στην Ελλάδα όχι τώρα αλλά από το 1990 επί Μητσotάκη. Είδατε να υπάρχουν αυτές οι σχέσεις από το 1990 μέχρι σήμερα; Υπήρξε τεράστιο κύμα ιδιωτικοποιήσεων και όμως η Ελλάδα απ' αυτό το κύμα των ιδιωτικοποιήσεων έφθασε στη σημερινή καταστροφή.

Μας λέτε ότι δεν έχουμε βιώσιμη εναλλακτική λύση. Η βιωσιμότητα της δικής σας λύσης φαίνεται. Δεν υπάρχει καμμία βιωσιμότητα. Είναι μη πρόταση αυτό που κάνετε. Είναι παράδοση! Σηκώνετε τα χέρια ψηλά, εγκαταλείπεστε, ό,τι σας λένε κάνετε και πιστεύετε ότι θα γίνει ένα θαύμα –δεν ξέρω πώς– και θα ανακάμψουμε ή θα πιάσουμε πάτο. Όμως, ξέρετε, μέσα στο πλαίσιο της Ευρωζώνης δεν είναι εύκολο να πιάσεις πάτο. Πηγαίνεις συνεχώς προς τα κάτω χωρίς να πατώσεις. Αυτό το λέτε πρόταση;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Εμείς δεν λέμε ότι έχουμε τη μαγική συνταγή ή την εύκολη απάντηση για όλα τα προβλήματα –μία κουβέντα θα πω μόνον, κυρία Πρόεδρε– αλλά δεν είναι δυνατόν να πάμε μπροστά, εάν δεν ακυρώσουμε τη λιτότητα κι αν δεν αντιμετωπίσουμε το πρό-

βλημα του χρέους και το θέμα των τραπεζών. Είναι και πολλά άλλα που πρέπει να αντιμετωπιστούν. Όμως αυτά τα τρία είναι κεντρικά ζητήματα.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ:** Πώς θα αντιμετωπιστούν;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά):** Κύριε Μπούρα, αν σας απαντήσει, θα γίνει πάλι παρέμβαση.

Κύριε Λαφαζάνη, ολοκληρώστε παρακαλώ.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε. Τηλεγραφικά, φράσεις μόνο θα πω.

Αν δεν εγκαταλειφθεί η μνημονιακή πολιτική, η λιτότητα, αν δεν εγκαταλειφθούν οι ιδιωτικοποιήσεις, αν δεν πάμε σε διεκδίκηση για τη διαγραφή αν όχι όλου, τουλάχιστον του μεγαλύτερου μέρους του χρέους κι αν δεν προχωρήσουμε ραγδαία, άμεσα, τώρα στην εθνικοποίηση, κοινωνικοποίηση των τραπεζών προκειμένου να εξασφαλιστεί και να προωθηθεί μια άλλη χρηματοπιστωτική πολιτική με αποκλειστικά αναπτυξιακά και κοινωνικά κριτήρια, η χώρα αυτή δεν έχει μέλλον. Κι αυτές είναι οι απαρχές μιας άλλης, διαφορετικής, εναλλακτικής πολιτικής.

Περιμένω την απάντησή σας, συγκεκριμένα όμως. Και μη μου πείτε ότι θα πάρουμε ή δεν θα πάρουμε τη χρηματοδότηση. Βεβαίως η χρηματοδότηση μπορεί να δοθεί και με αυτούς τους όρους και με αυτές τις πολιτικές που λέμε εμείς, αλλά κι αν δεν δοθεί, δεν θα καταστραφεί αυτή η χώρα. Μπορεί να αντιμετωπίσει τα προβλήματα δύσκολα, αλλά θα τα βγάλει πέρα, θα περάσει απέναντι και θα ανοίξει ελπιδοφόρους δρόμους.

Σας ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε, και για την ανοχή σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια - Τσαρουχά):** Κι εμείς σας ευχαριστούμε, κύριε Λαφαζάνη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Σώμα ότι παρακολουθούν τη συνεδρίασή μας από τα άνω δυτικά θεωρεία, αφού προηγουμένως ξεναγήθηκαν στην έκθεση της αίθουσας «ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ» και ενημερώθηκαν για την ιστορία του κτηρίου και τον τρόπο οργάνωσης και λειτουργίας της Βουλής, τριάντα ένας μαθητές και μαθήτριες και οκτώ εκπαιδευτικοί από τα 6ο και 44ο Δημοτικά Σχολεία Ηρακλείου Κρήτης.

Καλώς μάς ήρθατε!

(Χειροκροτήματα απ' όλες τις πτέρυγες της Βουλής)

Το λόγο έχει ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Χρήστος Κέλλας.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΕΛΛΑΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Αξιότιμοι κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, συζητούμε σήμερα ίσως τον κρισιμότερο προϋπολογισμό στην ιστορία της χώρας. Ο προϋπολογισμός αυτός έχει ιδιαίτερα χαρακτηριστικά καθώς προέρχεται από μία τρικομματική Κυβέρνηση κι ως εκ τούτου είναι αποτέλεσμα συζήτησης και συγκερασμού διαφορετικών πολιτικών απόψεων. Με τις προβλέψεις του επιχειρεί να μετατρέψει το κράτος από παραγωγό ελλειμμάτων σε δημιουργό πλεονασμάτων και ταυτόχρονα θέτει τις βάσεις για την επίτευξη της πολυπόθητης ανάπτυξης.

Η Κυβέρνηση πρέπει να δράσει κάτω από συνθήκες ασφυκτικής πίεσης λόγω της τρομακτικής ύφεσης και της κοινωνικής ανασφάλειας. Ένας προϋπολογισμός με πρωτογενές πλεόνασμα 748 εκατομμυρίων ευρώ για το ελληνικό κράτος, όπως αυτός που συζητάμε, έχει συμβολισμούς με μεγάλη πολιτική και οικονομική αξία. Στέλνει το μήνυμα προς τον ελληνικό λαό, που έχει υποστεί πρωτόγνωρες για τα σύγχρονα ευρωπαϊκά δεδομένα θυσίες, ότι επιτέλους μπαίνουμε σε μια τροχιά εξόδου από το ολέθριο σπирάλ ύφεση –έλλειμμα– μέτρα– ύφεση και αντικρίζουμε φως στο τούνελ.

Ο φετινός προϋπολογισμός δεν καταρτίστηκε με την αυθαίρετη μέθοδο της ποσοστιαίας αύξησης των εσόδων και των δαπανών, αλλά βασίζεται σε πολύ αυστηρές εκτιμήσεις σε σχέση με την απόδοση των μέτρων που έχουν θεσμοθετηθεί σε συνεννόηση με τους εταίρους μας.

Έτσι λοιπόν το έλλειμμα για πρώτη φορά μετατρέπεται σε πρωτογενές πλεόνασμα.

Πριν αυτό όμως εξαλείψαμε ένα άλλο έλλειμμα, το έλλειμμα αξιοπιστίας που είχαμε στην Ευρώπη, χάριν στις άοκνες προσπάθειες του Πρωθυπουργού μας, του ακούραστου Αντώνη

Σαμαρά. Η Ελλάδα έγινε ξανά ένας αξιόπιστος εταίρος. Μπήκε ξανά στην ατζέντα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για συνολική αντιμετώπιση των χρόνιων προβλημάτων της. Οι εξαγωγές άρχισαν να ανεβαίνουν, ο πρωτογενής τομέας κάνει δειλά βήματα ανάκαμψης, οι κρατικές δαπάνες συμμαζεύονται, ο πληθωρισμός μειώνεται, ο τουρισμός αρχίζει να ανεβαίνει, μπήκε στην ατζέντα το μεταναστευτικό, συλλαμβάνονται επιτέλους φοροφυγάδες και μεγαλοφειλέτες, το επιχειρηματικό περιβάλλον βελτιώνεται και αρχίζει να υπάρχει ένα αίσθημα κοινωνικής δικαιοσύνης.

Αγαπητοί συνάδελφοι, σε αυτήν την Αίθουσα δεν υπάρχουν περισσότεροι ή λιγότεροι πατριώτες, περισσότεροι ή λιγότεροι κοινωνικά ευαίσθητοι. Πρέπει όλοι μαζί να συμφωνήσουμε σε μερικά απλά και ρεαλιστικά προαπαιτούμενα για να προχωρήσει η χώρα μπροστά. Αυτά μπορεί να είναι: πρώτον, η οριστική λύση στις δημοσιονομικές ανισορροπίες, ώστε να βάλουμε τέλος στην ασυδοσία. Δεύτερον, η οριστική αποφυγή κινδύνου εξόδου της χώρας από το ευρώ, ώστε η Ελλάδα να ξαναγίνει ένας ασφαλής προορισμός επενδύσεων. Και η προχθεσινή συνέντευξη του Προέδρου του ΣΥΡΙΖΑ στη γερμανική εφημερίδα «DIE ZEIT» δεν βοηθάει προς αυτήν την κατεύθυνση.

Τρίτον, ύστερα από τη λήψη μέτρων θα πρέπει να εστιάσουμε την προσοχή μας στην κοινωνική πολιτική και ιδιαίτερα σε όλους όσους έχουν τη μεγαλύτερη ανάγκη. Να επαναφέρουμε την κοινωνική συνοχή, να μην κάνουμε άλλες εκπτώσεις στο κοινωνικό κράτος και να δημιουργήσουμε κοινωνικά ισοδύναμα στην κρίση.

Τέταρτον, η μείωση του χρέους και η επαναφορά του σε βιώσιμα επίπεδα. Στόχος της Κυβέρνησης σε πρώτη φάση είναι η επιμήκυνση του προγράμματος που μπορεί άμεσα να μην αλλάξει εντυπωσιακά τους δείκτες, όμως μακροπρόθεσμα θα υπάρξει σταδιακή βελτίωση του πρωτογενούς ισοζυγίου, υψηλότεροι ρυθμοί ανάπτυξης, όπως επίσης σημαντική βελτίωση στο επενδυτικό περιβάλλον.

Πέμπτον, πρέπει να γίνει πλήρης επανασχεδιασμός των αναπτυξιακών μέτρων και μάλιστα σε συμπυκνωμένο χρόνο, να αξιοποιηθεί πλήρως το ΕΣΠΑ, να γίνει άμεσα η επανεκκίνηση μεγάλων έργων. Αθροιστικά όλα αυτά θα αλλάξουν την ψυχολογία, θα ενισχύσουν την επιχειρηματικότητα και θα μειώσουν την ανεργία.

Αγαπητοί συνάδελφοι, όσον αφορά τον πρωτογενή τομέα και την υγεία, επειδή κατάγομαι από τον ευλογημένο θεσσαλικό κάμπο, θέλω να τονίσω ότι είναι κοινή εκτίμηση πως αν υπάρχει βάσιμη ελπίδα ανάκαμψης, τότε αυτή δεν μπορεί παρά να είναι συνυφασμένη με την ενίσχυση της γεωργίας και της κτηνοτροφίας. Η Κυβέρνηση σταθερή στις δεσμεύσεις της έδωσε έγκαιρα την εξισωτική στους κτηνοτρόφους. Έχει στόχο τη θέσπιση κινήτρων για την καλλιέργεια ψυχρανθών και πρωτεϊνούχων ζωοτροφών και έχει δεσμευθεί για προγράμματα ενίσχυσης των κτηνοτρόφων.

Στη γεωργία η χώρα μας με βάση την τροποποίηση του Ευρωπαϊκού Κανονισμού 1698/2005 έχει τη δυνατότητα ως πληγείσα από την οικονομική κρίση να χρηματοδοτηθεί για προγράμματα ενίσχυσης αγροτών από το Ευρωπαϊκό Γεωργικό Ταμείο έως και 95%. Εμείς πρέπει να είμαστε δίπλα τους, ιδιαίτερα μάλιστα τώρα που έχουμε δει τα θετικά σημάδια όπως αυξήσεις των εξαγωγών σε αγροτικά και προϊόντα μεταποίησης.

Μιλώντας ως γιατρός θέλω να πω ότι στην υγεία δεν χωρούν εκπτώσεις. Άκουσα με ανακούφιση την εξαίρεση των βαριά αναπήρων από τις περικοπές. Δεν φτάνει όμως. Παρά το γεγονός ότι οι πιστώσεις για την υγεία για το 2013 είναι ελαφρά μειωμένες, πρέπει αυτά τα χρήματα να τα αξιοποιήσουμε σωστά και να τα πάρουμε άμεσα. Χρειάζεται αποτελεσματική διασύνδεση, διοικητική διασύνδεση των νοσοκομείων, διαφάνεια και αυστηρός έλεγχος στις προμήθειες, να επεκταθεί πλήρως η ηλεκτρονική συνταγογράφηση, να εκσυγχρονιστεί το ΕΚΑΒ, να δώσουμε στον ΕΟΠΥΥ τον πραγματικό ρόλο που πρέπει να έχει και όλοι οι ασφαλισμένοι του να αισθάνονται σίγουροι και ασφαλείς. Όσο για τα γενόσημα, αν θέλουμε να αυξηθεί η διεύθυνσή τους στην αγορά θα πρέπει να το κάνουμε με αυστηρότατους ελέγχους του ΕΟΦ ώστε να εκλείψουν οι καχυποψίες, οι ενδοιασμοί και οι τυχόν ενστάσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομι-

λίας του κυρίου Βουλευτή)

Τέλος, προχωρήστε στο συμψηφισμό χρεών, οφειλών προς όλους τους επαγγελματίες, κύριοι Υπουργοί των Οικονομικών. Θα δώσετε μία πραγματική ανάσα στην αγορά, αφού δεν μπορούμε να δώσουμε χρήμα.

Κυρίες και κύριοι Βουλευτές, πρέπει όλοι μας να καταλάβουμε ότι δεν υπάρχουν άλλα περιθώρια. Παραλάβαμε έναν τσουχερό λογαριασμό, αλλά καταφέραμε να μειώσουμε στο τραπέζι των διαπραγματεύσεων και να υπάρχει επόμενη μέρα.

Έχω την πεποίθηση ότι η ελληνική κρίση, με τη γενναία απόφαση της ψήφισης των τελευταίων μέτρων, οδηγείται στο τέλος της, παρά τη δυστοκία και τις καθυστερήσεις των δύο τελευταίων ημερών από την πλευρά ορισμένων εκ των δανειστών μας. Κάποιοι Ευρωπαίοι θεωρούσαν ότι η ελληνική κρίση είναι ένα μεμονωμένο πρόβλημα. Τώρα όλοι αναγνωρίζουν ότι είμαστε μέρος του μεγάλου ευρωπαϊκού και όχι μόνο δημοσιονομικού προβλήματος. Εναπόκειται πλέον σ' εμάς να αποφασίσουμε. Θέλουμε στην κρίσιμότερη στιγμή της ιστορίας μας να είμαστε παρόντες στη συνολική λύση ή θα κοιτάμε από μακριά το τρένο που χάνεται; Μακάρι να μπορούσαμε να βρούμε λύση χωρίς να ματώσουμε, αλλά δυστυχώς τέτοιος δρόμος δεν υπάρχει. Όλοι πρέπει να κοιταχτούμε στον καθρέφτη, να αφήσουμε την μικροπολιτική και να αποφασίσουμε τι χώρα θα παραδώσουμε στα παιδιά μας.

Ο λαός έχει καταλάβει ότι χωρίς τις ριζικές αλλαγές δεν έχουμε καμία τύχη. Αν είμαστε συνεπείς στις δεσμεύσεις μας, εργατικοί και αποκτήσουμε ξανά εμπιστοσύνη στις δυνάμεις μας, μπορούμε να καταφέρουμε πολλά. Ας είμαστε ενωμένοι, Έλληνες είμαστε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κυρίες συνάδελφε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ. Μαυροδίδης Βορίδης.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχω παρακολουθήσει το μεγαλύτερο μέρος της διεξαγωγής μέχρι τώρα συζητήσεως. Οφείλω να εκφράσω τη θλίψη μου κατ' αρχάς για κάτι το οποίο θεωρώ ότι θα έπρεπε να είναι μία εύκολη σύγκλιση, συνεννόηση και σύμπνοση σε μία κοινή κατεύθυνση. Εκφράζω τη θλίψη μου γιατί η Αξιοματική Αντιπολίτευση δείχνει να επιχαίρει με δηλώσεις Ευρωπαίων αξιωματούχων που δυσκολεύουν την εκταμίευση της δόσης. Αυτό είναι αξιοπερίεργο και με αφήνει κατάπληκτο. Αξιοπερίεργο διότι η Αξιοματική Αντιπολίτευση δεν έχει πάρει καμία ευθύνη. Καταψήφισε τα μέτρα. Την ευθύνη την έχουν πάρει τα κόμματα που στηρίζουν την Κυβέρνηση, στηρίζουν τον προπολογισμό, τα δύο κόμματα που ψήφισαν τα μέτρα. Αυτά είναι που δημιούργησαν τις πολιτικές προϋποθέσεις για την εκταμίευση της δόσης και για τη διεκδίκηση αυτής της εκταμίευσης. Και τώρα που είναι η ώρα που η Ελλάδα να υψώσει μία ισχυρή φωνή διεκδίκησης, απαίτησης συμμόρφωσης προς όσα έχουν συμφωνηθεί και τώρα που θα έπρεπε όλη η Ελλάδα να είναι ενωμένη, ξέρετε τι ακούσαμε χθες από τον εκπρόσωπο της Αξιοματικής Αντιπολίτευσης; Ότι προτιμούν τις εκλογές! Αντί να υψώσουν τη φωνή τους, προτιμούν τις εκλογές! Αυτό λοιπόν είναι που δημιουργεί μία βαθιά διαίρεση σε ένα σημείο στο οποίο, το ξαναλέω, δεν θα έπρεπε να υπάρχει. Ακόμα σε αυτό θα περίμενε κανείς η ανεύθυνη Αξιοματική Αντιπολίτευση να πει «επιτέλους, ας γίνει μόνο το θετικό μέρος». Ούτε αυτό δεν μπορούν να πουν.

Και, δεύτερον, διαμαρτύρονται για το ζήτημα των επενδύσεων. Είναι ένα ζήτημα να διαφωνείς με τις αποκρατικοποιήσεις και είναι ένα άλλο ζήτημα να λες ότι στη χώρα σου δεν υπάρχει πολιτική σταθερότητα και γι' αυτό δεν πρέπει να υπάρξουν επενδύσεις. Είναι δύο διαφορετικά ζητήματα.

Στο ερώτημα που έγινε, αν κάποιος έχει βαρηκοΐα, είναι η Αξιοματική Αντιπολίτευση, γιατί το επιχείρημα δεν ήταν γιατί διαφωνείτε με τις αποκρατικοποιήσεις, το έχουμε καταλάβει ότι διαφωνείτε, αλλά δεν σας ρώτησαν αυτό. Η ερώτηση του δημοσιογράφου είναι «τι θα κάνετε για να σταματήσετε τις αποκρατικοποιήσεις;». Τι απάντησε ο Αρχηγός του ΣΥΡΙΖΑ; «Δεν χρειάζεται να κάνουμε τίποτα. Ποιος σοβαρός επενδυτής θα έρθει στην Ελ-

λάδα από τη στιγμή που δεν υπάρχει πολιτική σταθερότητα.»

Δεν υπονομεύετε με τη δική σας δράση μόνο τις αποκρατικοποιήσεις. Λέτε ότι η Ελλάδα είναι ένας τόπος στον οποίο δεν πρέπει να έρχονται σοβαροί επενδυτές. Και σε αυτό δεν απαντάτε, δεν έχετε πει τίποτα.

Λυπάμαι πολύ! Μπορεί να σας φαίνεται διασκεδαστικό, αλλά είμαι βέβαιος πως όσοι μπορεί να σκέφτηκαν προς στιγμή να επενδύσουν στην Ελλάδα, ακούγοντας τις θέσεις της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, προφανώς το ξανασκέφτονται. Αυτό θεωρώ πως είναι κάτι που θα έπρεπε να μας απασχολεί όλους, γιατί εγώ δεν πιστεύω ότι είμαστε μοιρασμένοι εδώ ως προς το ζήτημα της δημιουργίας θέσεων εργασίας.

Ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει τη δημιουργία θέσεων εργασίας; Κόπτεται για την ανεργία, αλλά δεν θέλει να δημιουργήσουμε θέσεις εργασίας; Ή αν οι θέσεις εργασίας δημιουργούνται από μία ιδιωτική επένδυση, ο ΣΥΡΙΖΑ δεν θέλει να γίνει αυτή η ιδιωτική επένδυση; Εγώ δεν θέλω να πιστέψω ότι είναι αυτή η θέση σας, όμως έτσι διατυπώθηκε.

Τι επιτυγχάνουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με την ψήφιση αυτού του προϋπολογισμού; Τι επιτύχαμε και τι επιτυγχάνουμε με την ψήφιση των μέτρων δημοσιονομικής προσαρμογής; Είπε ο Υπουργός ότι επιτυγχάνουμε ένα μεγάλο στόχο, την αντιμετώπιση των ελλειμμάτων. Είπε ο Υπουργός ότι τον Οκτώβριο, μετά από χρόνια, έχουμε πρωτογενές πλεόνασμα, το οποίο θα έχουμε και στην επόμενη χρονιά. Αντιμετωπίζουμε, λοιπόν, τη μάστιγα των ελλειμμάτων.

Τι άλλο αντιμετωπίζουμε; Το μεγάλο έλλειμμα στο ισοζύγιο τρεχουσών συναλλαγών. Αυξάνουμε τις εξαγωγές, μειώθηκαν οι εισαγωγές, επομένως στην πραγματικότητα ισορροπούμε στα δύο αυτά σημεία. Για να συνεννοηθούμε για όσους είναι εθνικά ευαίσθητοι, αυτά τα δύο σημεία, η αντιμετώπιση του δημοσιονομικού ελλείμματος και η αντιμετώπιση του ελλείμματος των τρεχουσών συναλλαγών, σημαίνουν εν τοις πράγμασι την ανάκτηση της δημοσιονομικής μας ελευθερίας.

Δημοσιονομική ελευθερία δεν μπορείς να έχεις όταν είσαι υποχρεωμένος να δανείζεσαι, όταν στην πραγματικότητα οι εισαγωγές σου είναι πολλαπλασίως περισσότερες από τις εξαγωγές σου και υπάρχει μία πλήρης ανισορροπία. Όλοι αυτοί που ασχολούνται με την εθνική κυριαρχία πρέπει να αντιληφθούν ότι η εθνική κυριαρχία πρωτίστως, πέρα από το τυπικό νομικό στοιχείο, στην ουσία είναι απεικόνιση δυνάμεων. Και η απεικόνιση δυνάμεων είναι στην πραγματικότητα και ένας οικονομικός συσχετισμός. Ο οικονομικός συσχετισμός αποτυπώνεται και στο έλλειμμα και σε αυτό το ισοζύγιο.

Άρα, λοιπόν, στην πραγματικότητα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, με αυτά τα μέτρα, με αυτόν τον προϋπολογισμό, με αυτήν την τεράστια προσπάθεια ανακτούμε τη δημοσιονομική μας κυριαρχία, ανακτούμε τη δημοσιονομική μας ελευθερία, ανακτούμε ένα μεγάλο κομμάτι της εθνικής μας κυριαρχίας. Αυτό επιτυγχάνουμε και αυτό είναι η πατριωτική πολιτική και γι' αυτό εμείς, που είμαστε εθνικά ευαίσθητοι, υπερψηφίζουμε ενσυνειδήτως και τον προϋπολογισμό, υπερψηφίσαμε και το πακέτο των μέτρων.

Άρα, λοιπόν, επιτυγχάνουμε και ένα τρίτο σημείο, την ανάκτηση της ανταγωνιστικότητας της ελληνικής οικονομίας, έντεκα θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη, είκοσι δύο θέσεις στη βελτίωση του επιχειρηματικού περιβάλλοντος. Και αυτό βεβαίως επηρεάζει πάλι το άλλο ισοζύγιο. Εξυπηρετούμε το χρέος. Άρα, αυτά είναι που επιτυγχάνουμε με αυτήν τη συγκεκριμένη πολιτική.

Έχει κόστος, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτή η πολιτική; Βεβαίως και έχει. Πολύ σοβαρό, πολύ μεγάλο. Έχει κόστος που απεικονίζεται στα μακροοικονομικά μεγέθη του προϋπολογισμού. Το κόστος είναι η ύφεση, η ανεργία. Προφανώς έχει κόστος. Είναι πράγματι κατακτήσεις που έχουν κόστος και αυτό σε πολύ μεγάλο βαθμό προσδιορίζει και κατευθύνει την ανάγκη της κυβερνητικής πολιτικής από εδώ και πέρα.

Η Ελλάδα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει κάνει αυτό που έπρεπε. Πήρε τα μέτρα που πρέπει να πάρει, ψηφίζει τον προϋπολογισμό που πρέπει να ψηφίσει για να επιτύχει αυτούς τους στόχους. Το τονίζω, δεν είναι η εκταμίευση της δόσης το κρίσιμο. Και ποτέ δεν αναπτύχθηκε αυτό ως κεντρικό επιχείρημα για

όσους παρακολουθούν ...

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** (Δεν ακούστηκε)

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κυρία Κωνσταντοπούλου, θα το εκτιμούσα αν δεν είχα echo! Θα το εκτιμούσα αυτό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)  
**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Ό,τι και να κάνετε, δεν με πείθετε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Σας παρακαλώ, μην κάνετε διάλογο.

Συνεχίστε, κύριε Βορίδη.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Η αλήθεια είναι ότι δεν στοχεύω να πείσω εσάς. Δεν είμαι τόσο φιλόδοξος, αλλά για τους υπόλοιπους το συζητάμε.

Εκείνο, λοιπόν, που γίνεται είναι ότι αυτές οι επιτυχίες, αλλά ταυτόχρονα και αυτές οι δυσκολίες, προσδιορίζουν το ποιες είναι οι προκλήσεις από εδώ και πέρα.

Η πρόκληση για την Κυβέρνηση, κύριοι Υπουργοί, είναι η ανάπτυξη. Ανάπτυξη δεν σημαίνει πια γενικές νομοθετικές πρωτοβουλίες. Αν έχουμε ένα πρόβλημα στο θεσμικό πλαίσιο, να το λύσουμε με νομοθετική πρωτοβουλία. Ανάπτυξη, όμως, σημαίνει στοχευμένες δράσεις που προσελκύουν συγκεκριμένες επενδύσεις, επενδυτικά σχέδια, που στοχεύει, οργανώνει, υλοποιεί με συγκεκριμένο τρόπο η Κυβέρνηση.

Από εδώ και πέρα το κρίσιμο θα είναι μετρήσιμα αποτελέσματα σε αυτό το επίπεδο. Δεν αναφέρομαι μόνο στις μεγάλες επενδύσεις. Οι μεγάλες επενδύσεις μπορεί να είναι δύσκολες. Αναφέρομαι σε συγκεκριμένα επενδυτικά σχέδια που πρέπει να υλοποιούνται κάθε μέρα από εδώ και πέρα.

Κάθε ημέρα πρέπει να ακούμε μία συγκεκριμένη ανακοίνωση για κάτι που έγινε, να πάμε να μιλήσουμε με τις περιφέρειες, να πάμε να μιλήσουμε με τις επιχειρηματικές ομάδες, να μιλήσουμε με τα εμπορικά επιμελητήρια και τα βιοτεχνικά επιμελητήρια. Να δούμε τι είναι εκείνο που χρειάζεται, προκειμένου να έχουμε οργάνωση επενδύσεων.

Αυτή είναι η ανάπτυξη. Σημαίνει να ανοίξουμε μέτωπο κατά της ακρίβειας. Δεν μπορεί να υπάρξει μείωση της ιδιωτικής κατανάλωσης 7,7% και να υπάρχει ο δείκτης τιμών καταναλωτή που ανεβαίνει κατά 0,8% ή 1%. Είναι ανορθόλογο, είναι ασυμμετρία, προφανώς είναι στρέβλωση. Πρέπει να δούμε τι συμβαίνει εκεί.

Παρέμβαση στην Επιτροπή Ανταγωνισμού; Αν χρειάζεται αυτό, τότε αυτό να κάνουμε. Αντιμετώπιση των καρτέλ; Να κάνουμε ό,τι απαιτείται. Συζήτηση με τους παίκτες στην αγορά, προκειμένου να υπάρξει παρέμβαση στις τιμές; Να το δούμε.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** (Δεν ακούστηκε)

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Κύριε Λαφαζάνη, θα τα λύσετε εσείς, γιατί θα επιβάλλετε τιμές σε όλα. Το ξέρω το σχέδιο.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Επικροτώ τη συζήτηση.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Φοροδιαφυγή. Παρέμβαση η οποία επίσης χρειάζεται να είναι μετρήσιμη. Χρειάζεται να υπάρξει λογαριασμός, στον οποίο θα βλέπουν οι πολίτες τα έσοδα από τη φοροδιαφυγή. Έσοδα από τη διαφθορά, πόλεμος εναντίον όλων όσων πλούτισαν όλα αυτά τα χρόνια χρησιμοποιώντας το αξιωμα τους με συγκεκριμένο τρόπο.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Δεν έχουμε να φοβηθούμε τίποτα και κανέναν, κυρίες Υπουργέ. Μία κυβέρνηση που πήρε τα μέτρα που πήραμε, πόσω μάλλον δεν έχει να φοβηθεί το οποιοδήποτε συμφέρον. Δεν φοβόμαστε κανέναν τη στιγμή που έχουμε πάρει τη νομιμοποίηση να κάνουμε ό,τι απαιτείται για να αντιμετωπίσουμε τη διαφθορά και να πάρουμε και τα χρήματα πίσω, όχι μόνο να τιμωρήσουμε, αλλά να πάρουμε τα χρήματα πίσω!

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Άνθρωποι που για χρόνια διαχειρίστηκαν ευρωπαϊκά προγράμματα, τα οποία σπαταλήθηκαν, άνθρωποι που είχαν θέσεις μέσα στο διοικητικό μηχανισμό και ήρθαν σε επαφή με χρήματα και εκβίασαν και δωροδοκήθηκαν ...

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Με λίστες.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αυτό είναι στη φοροδιαφυγή, βεβαίως.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)



‘Αρα, λοιπόν, αυτοί οι άνθρωποι είναι εκείνοι που πρέπει να φέρουν τα κλεμμένα πίσω και εμείς πρέπει να το παρακολουθούμε βήμα-βήμα, μέρα-μέρα, με συγκεκριμένες δράσεις.

Έχω ακόμα δύο λεπτά, κυρία Πρόεδρε; Περιμένω το «ναι», κυρία Πρόεδρε.

**ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Έχει, έχει.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Υπάρχουν θέματα στα οποία θα χρειαστεί πράγματι η συμπράταση των εταίρων μας.

Χρέος. Χρειαζόμαστε μια ευρωπαϊκή απάντηση για το χρέος. Είτε θα είναι η επαναγορά στη δευτερογενή αγορά είτε θα είναι ο τρόπος προσδιορισμού του χρέους –ιδιωτικό και δημόσιο χρέος να μην προσμετράται όλο στο δημόσιο, μιλά για την ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών- είτε θα οδηγηθούμε σε κάποιου είδους απομείωση, επιμήκυνση, μείωση επιτοκίων, όλα αυτά είναι μια σειρά από επιλογές.

Όμως, πρέπει να καταλήξουμε κάπου στο ζήτημα της διαχείρισης του χρέους. Πρέπει να καταλήξουν οι εταίροι και οι δανειστές μας στο συγκεκριμένο θέμα και να υπάρξει απάντηση.

Ως προς τα αναπτυξιακά κεφάλαια, έγινε μια αύξηση 10 δισεκατομμυρίων στο μετοχικό κεφάλαιο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων. Αυτά τα χρήματα πρέπει να χρησιμοποιηθούν και πρέπει να έχουμε σχέδια, για να χρηματοδοτηθούν από την Ευρωπαϊκή Τράπεζα Επενδύσεων.

Δεν μπορώ να αφήσω αναπάντητο κάτι στο οποίο πρέπει, κατά τη γνώμη μου, να απαντήσει η Ευρώπη –το έχει θέσει συχνά σε ομιλίες του εκ μέρους του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας ο Νίκος Καραθανασόπουλος, το έθεσε τις προάλλες και ο Φίλιππος Σαχινίδης- και είναι το ζήτημα της θέσης της Ελλάδας στον παγκόσμιο καταμερισμό εργασίας.

Δεν είναι όμως μόνο η θέση της Ελλάδας –σωστά έχει επισημανθεί. Στην πραγματικότητα, μιλάμε για την Ευρώπη και το πώς θα σταθεί απέναντι στις αναδυόμενες αγορές. Εδώ, λοιπόν, πρέπει να πούμε ότι η βασική φιλοσοφία και ιδέα της ενιαίας αγοράς ήταν ότι δημιουργείται ένας μεγάλος χώρος που επιτρέπει να αναπτυχθούν ανταγωνιστικές οικονομίες μέσα από την καινοτομία, μέσα από την έρευνα, μέσα από την τεχνολογική πρόοδο, προκειμένου να διασφαλίσουν τελικώς τα εισοδήματα των Ευρωπαίων εργαζομένων. Αυτό θέλει απάντηση σε ευρωπαϊκό επίπεδο. Η χώρα μας θέλει να πρωταγωνιστήσει σε αυτήν την απάντηση.

Τελειώνω απαντώντας σε κάτι το οποίο νομίζω εύστοχα έθεσε ο κ. Τσακαλώτος, το ζήτημα της πολιτικής νομιμοποίησης, όχι υπό την έννοια –δεν το είπα έτσι και σωστά δεν το είπα έτσι- του αν έχει η Κυβέρνηση την πλειοψηφία ή δεν έχει την πλειοψηφία –δεν έλεγε αυτό- αλλά υπό την έννοια του ποιο είναι τελικώς το μέρος και οι κοινωνικές δυνάμεις που στηρίζουν μια συγκεκριμένη πολιτική.

Υπάρχει μια πολύ μεγάλη μετάβαση που γίνεται αυτή τη στιγμή μέσα στην ελληνική κοινωνία. Στρώματα ολόκληρα τα οποία αναπτύχθηκαν τις τελευταίες δεκαετίες, συντηρούμενα κυρίως από το κράτος και από τις σχέσεις τους με το κράτος, από το κράτος και την κομματοκρατία, από το κράτος και το πελατειακό σύστημα, καθώς σήμερα μεταμορφώνεται η ελληνική κοινωνία και αλλάζουν οι κρατικές δομές μέσα από την κρίση, πλήττονται και αντιδρούν. Είναι οι πολιτικοί πελάτες του ΣΥΡΙΖΑ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

Αυτά τα στρώματα που πλήττονται, προφανώς, φωνάζουν πολύ. Όμως, δίπλα σε αυτά τα στρώματα δημιουργούνται νέες κοινωνικές δυνάμεις. Δημιουργούνται δυνάμεις που έχουν να κάνουν με την ελευθερία, με τη δημιουργία, με την προκοπή, με το εμπόριο, με την καινοτομία. Δημιουργούνται νέες δυνάμεις που έχουν να κάνουν με την αγροτική ανάπτυξη, με τη βιοτεχνική παραγωγή, με τον τουρισμό, καινούργιοι άνθρωποι που δεν συνδέουν την επιβίωσή τους από ένα νοσηρό κρατισμό!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Παρακαλώ, κυρίες Βορίδη, ολοκληρώστε.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αυτές είναι οι κοινωνικές δυνάμεις που μας στηρίζουν, που θα μας στηρίζουν, άνθρωποι με τους οποίους συναντιόμαστε και με τους οποίους δίνουμε τη μάχη και οικοδομούμε τη νέα Ελλάδα.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)  
**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε και εμείς.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Μιχάλης Χρυσόχοϊδης έχει το λόγο.

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

Είναι ο τέταρτος προϋπολογισμός που ψηφίζει η Βουλή των Ελλήνων, ο τρίτος ουσιαστικά μέσα στο πλαίσιο των συμβάσεων που υπέγραψε η χώρα τα τελευταία χρόνια και είναι η πρώτη φορά μετά το 1994-1995 που επιχειρούμε να ψηφίσουμε και να υλοποιήσουμε προϋπολογισμούς ισοσκελισμένους.

Αυτό έχει πια πάρα πολύ μεγάλη και κρίσιμη σημασία για την πορεία της χώρας, για την οικονομική πραγματικότητα στην Ελλάδα αλλά και για τα εισοδήματα των πολιτών, για την ανάπτυξη της χώρας, αν σκεφτούμε ότι το 2009 είχαμε ένα έλλειμμα της τάξης των 35 δισεκατομμυρίων ευρώ, ένα έλλειμμα το οποίο για κάθε οικογένεια –θεωρητικό είναι το μέγεθος, αλλά το αναφέρω για να έχουμε μια τάξη μεγέθους στη σκέψη μας- αντιστοιχούσε σε 12.000 ευρώ, επιπλέον από αυτά που μπορούσαμε να παράγουμε ως χώρα και ως έθνος.

Κάποια στιγμή οι αγορές, δυστυχώς, λόγω της κρίσης σταμάτησαν να μας δανείζουν και εκεί ετέθη το ερώτημα της χρεοκοπίας ή όχι της χώρας και της διάσωσης της στο πλαίσιο της Ευρωζώνης, μια νέα πραγματικότητα που δεν υπήρχε ως ερώτημα μέχρι την ημέρα που ιδρύθηκε και λειτούργησε το νέο κοινό νόμισμα της Ευρώπης. Πάνω σε αυτό το ερώτημα υπήρξαν εδώ, σε αυτή την Αίθουσα, πολλές αντιδικίες και υπήρξαν εκλογές που αποφάνθηκε ο ελληνικός λαός.

Συνεχίζουμε σήμερα την προσπάθεια για την παραμονή μας στην Ευρωζώνη και ταυτόχρονα για τη λύση της κρίσης. Εδώ, χονδρικά, έχουν αναπτυχθεί δύο θεωρίες, η μία θεωρία, η οποία λέει ότι μέσα από το δρόμο της Ευρώπης, μέσα από την ευρωπαϊκή διαδρομή θα δώσουμε απαντήσεις και θα ξεπεράσουμε την κρίση και η άλλη λογική που λέει, περίπου, να διαγράψουμε μόνοι μας το χρέος, να πάμε να διαπραγματευθούμε το επενδύσιμο χρέος και, εν πάση περιπτώσει, να μην πληρώσουμε, να καταργήσουμε τις συμφωνίες και από εκεί και πέρα ενδεχομένως είτε θα μείνουμε στο ευρώ είτε όχι.

Το ζήτημα δεν είναι αν θα μείνουμε στο ευρώ ή όχι. Αυτό το ερώτημα έχει πια ξεπεραστεί. Το ερώτημα είναι αν μπορεί να επιβιώσει η Ελλάδα και ο ελληνικός λαός τα επόμενα χρόνια μέσα σε καθεστώς ελπίδας, προοπτικής, ανάπτυξης, εργασίας, παραγωγής και ευημερίας. Αυτό είναι το ερώτημα.

Σε αυτό το ερώτημα η μια πλευρά δίνει απάντηση, η οποία είναι εξαιρετικά επώδυνη, με πολλές θυσίες του ελληνικού λαού. Δίνει μια απάντηση κοπιαστική, που απαιτεί χρόνο, αλλά έχει έξοδο, έχει αποτέλεσμα αυτή η προσπάθεια. Έχει αποτέλεσμα πολύ συγκεκριμένο.

Είναι η πρώτη φορά φέτος που θα οδηγηθούμε ψηφίζοντας αυτό τον προϋπολογισμό σε ένα πρωτογενές πλεόνασμα. Είναι η πρώτη φορά που έχουμε μεγέθη που πετύχαμε με τις θυσίες του ελληνικού λαού, πρωτοφανή, που δεν πέτυχε καμία χώρα και ταυτόχρονα βάζουμε τις προϋποθέσεις και τα θεμέλια για την έξοδο από την κρίση.

Έχουμε για πρώτη φορά, μετά από τριάντα ολόκληρα χρόνια, εξαγωγές που αντιστοιχούν σε ένα σεβαστό ποσοστό του ΑΕΠ της χώρας και αυτό είναι μεγάλη επιτυχία, αυτό είναι εθνική επιτυχία! Άνθρωποι χωρίς χρηματοδότηση, χωρίς εγγυητική επιστολή τρέχουν καθημερινά και επιτίθενται και καταλαμβάνουν τις αγορές του κόσμου και μάλιστα σε απαιτητικές και πλήρως ανταγωνιστικές αγορές όπως είναι οι ευρωπαϊκές.

Σήμερα έχουμε πια παραγωγούς που πωλούν αποκλειστικά χιλιάδες τόνους προϊόντων σε πολύ απαιτητικές αγορές της Ευρώπης και όχι μόνο αλλά και στις αναδυόμενες αγορές της περιοχής στη Μαγκρέμπ και στη Μέση Ανατολή. Έχουμε νέους ανθρώπους που τολμούν μέσα στην κρίση και παράγουν. Αυτή, λοιπόν, είναι η νέα Ελλάδα που αναδύεται και ταυτόχρονα έχουμε πάρα πολλά κοινωνικά προβλήματα να αντιμετωπίσουμε, μέχρι πολλές φορές και υποτυπώδη ανθρώπινα προβλήματα, όπως είναι η έλλειψη φαρμάκων.

Ας συμφωνήσουμε, λοιπόν, ότι θα πάμε με την Ευρώπη, γιατί

η Ευρώπη ήταν πάντα προοδευτική. Η Ευρώπη των λαών, η Ευρώπη των εργαζομένων είναι πάντα προοδευτική και αν καμμία φορά γίνεται συντηρητική, επανέρχεται μέσα από τους αγώνες των λαών. Οποιοσδήποτε αγώνας έξω από την Ευρώπη είναι μάταιος και οδηγεί την Ελλάδα σε μια τριτοκοσμική αφρικανική λογική και πορεία.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ:** Είμαστε σίγουροι;

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** Ας συμφωνήσουμε επίσης ότι το χρέος είναι πολύ επαχθές. Το αν είναι επονείδιστο ή όχι, αυτό είναι μια άλλη κουβέντα, αλλά είναι επαχθές. Ας συμφωνήσουμε εδώ ότι θα δώσουμε τον αγώνα το επόμενο χρονικό διάστημα να ρυθμίσουμε το χρέος και θα ρυθμιστεί το χρέος. Ας συμφωνήσουμε ότι θα ξεκινήσουμε μια Ελλάδα από την αρχή, μια Ελλάδα που θα έχει...

(Θόρυβος από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κύριοι συνάδελφοι, σας παρακαλώ κάνετε ησυχία. Διακόπτετε τον ειρμό της σκέψης του κ. Χρυσόχοϊδη.

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** ...κράτος δικαίου, δικαιοσύνη, αλληλεγγύη, εργασία, παραγωγή, εξωστρέφεια και ανταγωνιστικότητα.

Ακούμε εδώ πρωτοφανείς θεωρίες. Καλό είναι ορισμένες φορές όσα λέγονται εδώ μέσα να αναλύονται περαπέρω. Ακούγονται, λοιπόν, πρωτοφανείς θεωρίες και πρωτοφανή πράγματα. Άκουσα προηγουμένως τον κ. Λαφαζάνη να λέει: «Μάλιστα, θα έρθουν και οι ξένοι».

Μα, πρέπει να έρθουν οι ξένοι. Ποιος θα έρθει; Σε μια χώρα, όταν έχει κρίση, οι πρώτες επενδύσεις που συμβάλλουν στην έξοδο από την κρίση και στην ανάπτυξη είναι οι άμεσες ξένες επενδύσεις. Όμως, αυτές οι επενδύσεις θέλουν σταθερότητα, θέλουν βεβαιότητες, θέλουν σιγουριά, θέλουν μια χώρα με ευνομία και δικαιοσύνη, γιατί κανείς δεν έρχεται να επενδύσει τα λεφτά του σε μια χώρα που τελεί σε ερωτηματικό αν θα είναι στο ευρώ ή όχι.

Ο τουρισμός μας μπορεί να αυξηθεί πάρα πολύ και ταυτόχρονα, η αγροτική μας παραγωγή, η μεταποίηση, η εξυγίανση των δικτύων, έτσι ώστε πραγματικά να υπάρξει μια επανάσταση στην περιφερειακή Ελλάδα η οποία τόσο πολύ αγνοήθηκε και ξεχάστηκε τα τελευταία χρόνια.

Επίσης, ο κ. Λαφαζάνης με εξέπληξε προηγουμένως. Κατηγορούσε τον Υπουργό Οικονομικών, γιατί δεν ήρθε ακόμη η δόση. Άρα, ενδιαφέρεται για τη δόση ο κ. Λαφαζάνης. Ενδιαφέρεται πάρα πολύ.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΛΑΦΑΖΑΝΗΣ:** Τρελαίνομαι!

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** Τρελαίνεται για τη δόση, όπως λέει ο ίδιος, γιατί ξέρει τι θα γίνει, αν δεν έρθει η δόση, για την οποία παλεύουν κάποιοι εδώ μέσα σε αυτή την Αίθουσα και η Κυβέρνηση, οι Βουλευτές, ο ελληνικός λαός με τις θυσίες του.

Δεν είναι θέμα, κύριε Λαφαζάνη, να έρθει η δόση. Η δόση είναι απάντηση σεβασμού και αξίας απέναντι στον ελληνικό λαό. Αυτή είναι η έννοια της δόσης και των χρημάτων. Όμως, αφού έχετε τόση πολλή αγωνία για το αν θα έρθει η δόση ή όχι, εγώ σας λέω ότι θα έρθει. Και επειδή γράφεται στα Πρακτικά, θα έρθει και θα έρθει σύντομα και θα έρθει και μεγάλη δόση για να καλύψει όλες τις ανάγκες που έχουμε χρηματοδότησης της χώρας.

Πρέπει, όμως, να δούμε, επειδή δηλώσατε πριν από λίγες μέρες εσείς ότι δεν είστε έτοιμοι να κυβερνήσετε, πώς θα βάλατε τα πράγματα σε μια σειρά σε αυτά που λέτε εδώ μέσα.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ:** Αυτό το διαβάσατε, από ό,τι είδα.

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** Πάρα πολύ.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ:** Το μνημόνιο, όχι.

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** Θα τα πούμε. Μην ανησυχείτε τώρα. Για να τελειώνουμε και με εσάς και τα διαβάσματά σας, για να δούμε πόσο μελετηροί τελικώς είστε εσείς.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Εσείς δεν μπορείτε να κρίνετε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Θέλετε να κάνουμε διάλογο τώρα; Αφήστε να ολοκληρώσει ο κ. Χρυσόχοϊδης τη σκέψη του. Να κάνει την τοποθέτησή του.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ:** Μας αρέσει ο τρόπος που σκέφτεται.

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** Ο κ. Λαφαζάνης, λοιπόν, είτε προηγουμένως ότι πρέπει να ακυρώσουμε τα μνημόνια. Από την άλλη μεριά, όμως, ζητά τη δόση. Μα, η δόση έρχεται μέσω των μνημονίων -τι να κάνουμε τώρα;- μέσω, δηλαδή, της συμφωνίας που έχει κάνει η χώρα.

Επίσης, ο κ. Λαφαζάνης μάς είπε για τις ιδιωτικοποιήσεις. «Θα ακυρώσουμε», λέει, «δεν θα επιτρέψουμε».

Ποιοι είστε εσείς και δεν θα επιτρέψετε; Τι είστε; Δικτάτορες; Τι ρόλο έχετε αναλάβει εδώ και δεν θα επιτρέψετε; Υπάρχει δημοκρατία στον τόπο. Υπάρχει δημοκρατία, υπάρχει Σύνταγμα, υπάρχει ελληνική Βουλή, η οποία αποφασίζει.

Να τα πάρετε, λοιπόν, πίσω αυτά, όπως και αυτά που είπε ο Αρχηγός σας στη «DIE ZEIT» πριν από δυο μέρες, που καλεί τους επενδυτές να μην έρθουν στην Ελλάδα, γιατί η Ελλάδα δεν είναι σταθερή χώρα. Αυτά δεν είναι σοβαρά πράγματα να λέγονται από πολιτικό Αρχηγό και μάλιστα, από Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης. Κάνουν κακό στον τόπο.

Επίσης, επειδή είπατε ότι εγώ δεν διάβασα...

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Εσείς το είπατε. Εσείς είπατε ότι δεν το διαβάσατε.

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** Ο μελετηρός κ. Τσίπρας, λοιπόν, εδώ, σ' αυτήν την Αίθουσα μελέτησε πάρα πολύ καλά το αργεντινικό παράδειγμα και μας είπε να το μιμηθούμε.

Θέλω να σας πω, λοιπόν, πλην αυτών που είπε ο Υπουργός κ. Στουρνάρας προηγουμένως, ότι αυτήν τη στιγμή η χώρα είναι σε κατάσταση πάλλυ εκτάκτου ανάγκης, όλος ο αργεντινικός λαός είναι στους δρόμους και υπάρχει και κάτι ακόμα χειρότερο: Υπάρχουν δεκάδες αποφάσεις δικαστηρίων εκτός Αργεντινής - τα αμερικάνικα εφετεία, τα ευρωπαϊκά δικαστήρια - που εγκαλούν την Αργεντινή να πληρώσει τους κατόχους αργεντινικών ομολόγων, επειδή υπήρξε μια άτακτη χρεοκοπία.

Σε αυτό το καθεστώς θέλετε να μας πάτε εσείς. Σε αυτά πάτε εσείς.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Τα ελληνικά δικαστήρια έκριναν αντισυνταγματικούς τους νόμους σας.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Μη διακόπτετε, κυρία Κωνσταντοπούλου.

**ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ:** Και εσείς, επίσης, που μιλάτε, να μάθετε πολύ καλά το Συνταγματικό Δίκαιο και τον Κανονισμό της Βουλής και να μην έρχεστε ξανά εδώ να ζητάτε ψηφοφορίες οι οποίες είναι και αντισυνταγματικές και ενάντια στον Κανονισμό της Βουλής.

Οι ιδιωτικοποιήσεις, λοιπόν, θα προχωρήσουν. Πρέπει να προχωρήσουν και μάλιστα, δίνει εξετάσεις το πολιτικό σύστημα εδώ με διαφάνεια, με ό,τι καλύτερο έχει όχι σε ό,τι αφορά την τιμή, αλλά κυρίως σε ό,τι αφορά τις επενδύσεις που πρέπει να γίνουν και τις θέσεις εργασίας που πρέπει να παράγει η κάθε ιδιωτικοποίηση.

Υπερασπιζόσαστε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, και να το πείτε δημόσια και άλλο, γιατί ακούω που το λέτε ακόμα, τον ΟΠΑΠ, τους εργαζόμενους που παίρνουν είκοσι μισθούς, παρακαλώ. Να το μάθουν όλοι οι Έλληνες και οι Ελληνίδες ότι παίρνουν είκοσι μισθούς οι εργαζόμενοι του ΟΠΑΠ, μισθούς οι οποίοι αυτήν τη στιγμή δεν κόπηκαν καθόλου και όχι μόνο δεν κόπηκαν καθόλου αλλά είναι πάρα πολύ υψηλοί. Πρόκληση!

Αυτούς υπερασπιζόσαστε, λοιπόν και λέτε ότι θα επαναφέρετε τον ΟΠΑΠ στο δημόσιο τομέα. Και όχι μόνο αυτό, αλλά μοιράζει και 150 εκατομμύρια κάθε χρόνο ο κάθε Υπουργός και ο κάθε διοικητής παρανόμως, παρατύπως και χωρίς αξιοκρατία. Μοιράζουν την κρατική διαφήμιση για να γίνεται η διαπλοκή σε αυτόν τον τόπο.

Ευχαριστώ, κυρία Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστώ και εγώ, κύριε Χρυσόχοϊδη, και για τη συνέπεια στο χρόνο.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξαρτήτων Ελλήνων κ. Κωνσταντίνος Μαρκόπουλος έχει το λόγο.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Κυρία Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούω τους εκλεκτούς Κοινοβουλευτικούς Εκπροσώπους, άκουσα και τον κύριο Υπουργό. Πολύ φοβάμαι ότι οι νέοι συνάδελφοι σε αυτήν την Αίθουσα, οριζόντια

όλων των κομμάτων, αγγίζουν την πραγματικότητα και την ψη-  
λαφούν μάλλον καλύτερα. Πολύ φοβάμαι ότι η νόσος του πολι-  
τικού συστήματος, ο πλαστικοποιημένος ξύλινος πολιτικός λόγος  
και η επανάληψη θέσεων που αναίρουν τις θέσεις που είχε ο  
καθένας πριν από λίγο είναι το πιο κακό συστατικό στοιχείο  
αυτής της Αίθουσας. Ίσως είναι το μεδούλι, η αιτιολογία για την  
αποτυχία του μεταπολιτευτικού μοντέλου.

Κύριε Χρυσόχοϊδη, σας άκουσα με ευλάβεια. Σας εκτιμώ, το  
ξέρετε. Είπατε για τον ΟΠΑΠ. Οι συνάδελφοι σε αυτήν την Αί-  
θουσα έδιναν είκοσι μισθούς στον ΟΠΑΠ; Τόσα χρόνια κυβερ-  
νούσατε αυτόν τον τόπο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ:** Μαζί με σένα.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Τώρα το διαπιστώσατε;

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΜΠΟΥΡΑΣ:** Μαζί δεν ήμασταν;

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Τώρα διαπιστώσατε, δη-  
λαδή, ότι αυτή η εταιρεία την οποία θέλει η Κυβέρνηση να που-  
λήσει, που είχε πολύ μεγάλη κοινωνική προσφορά, είχε αυτή τη  
μοιρασιά στο εσωτερικό της; Τώρα το λέτε αυτό; Τώρα έρχεστε  
και λέτε ότι πρέπει να γίνουν οι ιδιωτικοποιήσεις; Ο ιδρυτής του  
κομμάτος σας δεν ήταν αυτός ο οποίος είχε πάει έξω από τον  
ΟΤΕ και απειλούσε και υποσχόταν ότι θα τον ξαναγοράσει; Ο  
προηγούμενος Πρωθυπουργός, ο προηγούμενος Αρχηγός του  
κόμματός σας, ο Γιώργος Παπανδρέου, δεν ήταν αυτός που  
απειλούσε την ιδιωτικοποίηση της «COSCO», λέγοντας ότι θα  
την ξαναγοράσει το κράτος; Σήμερα έρχεστε και υπεραμύνεστε  
και δεν λέτε τουλάχιστον «κάναμε λάθος, παρασύραμε τον ελλη-  
νικό λαό με έναν ακούνητο κρατισμό»;

Εσείς μοιράσατε την τράπουλα του κρατισμού, εσείς μοιρά-  
σατε την τράπουλα της κομματοκρατίας.

Έρχεται σήμερα ο κ. Στουρνάρας και λέει ότι η κομματοκρατία  
είναι αυτή που εμποδίζει -και θα απαντήσω για αυτά- τη χώρα να  
προχωρήσει μπροστά. Εσείς είστε το ΠΑΣΟΚ που δανείζετε τις  
δυνάμεις στο ΣΥΡΙΖΑ για να φουσκώσουν τα φτερά του.

Προσέξτε, κύριοι συνάδελφοι του ΣΥΡΙΖΑ. Φούσκωσαν τα  
φτερά σας, αλλά δεν σημαίνει ότι μπορείτε και να πετάξετε. Διότι  
πολύ φοβάμαι ότι, αν συνεχίσετε να παίρνετε στο εσωτερικό σας  
και να υιοθετείτε όλα αυτά τα στοιχεία που οδήγησαν τη χώρα  
σε αυτήν την κατάντια, θα υποστείτε αυτό που υπέστη ο Δαίδα-  
λος. Όταν πέταξε ψηλά, πολύ ψηλά, έλιωσαν τα φτερά του και  
έπεσε στη θάλασσα.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Ο Δαίδαλος ήταν;

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ:** Ο Δαίδαλος ήταν;

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Ο Ίκαρος ήταν. Ευχαρι-  
στώ.

Θέλω, λοιπόν, να σας πω ότι εύχομαι το πείραμα των εκλογών  
που πετάξατε να σας βγει στην εκτίμηση του κόσμου.

Πρέπει, όμως, να σας πω, ανεξάρτητα από το αν θα γίνουν  
εκλογές, ότι δυο στους τρεις ανθρώπους δεν θέλουν εκλογές.  
Οι δυο στους τρεις ανθρώπους είναι αυτοί που διαφωνούν με την  
πολιτική της Κυβέρνησης, γιατί τρεις στους τέσσερις διαφωνούν  
με την Κυβέρνηση και λένε ότι πάμε στραβά, ότι αρμενίζουμε  
κακά. Δεν θέλουν εκλογές, αλλά θέλουν λύσεις και προτάσεις σε  
αυτή την Αίθουσα.

Και μερικές φορές, η Αξιωματική Αντιπολίτευση, με όση αντί-  
θεση έχει απέναντι στην Κυβέρνηση όταν διαφωνεί μαζί της, είναι  
πιο χρήσιμη στην πίεση που βάζει ακόμα και στη διαπραγμα-  
τευση της Κυβέρνησης από το να ζητά εκλογές.

Άρα, λοιπόν, σ' αυτήν την Αίθουσα πρέπει να συνηγορήσουμε  
να εγκαταλείψουμε αυτά που λέγαμε στο παρελθόν και να κοι-  
τάξουμε αν μπορούμε να αλλάξουμε την Ελλάδα. Επιχαίρει η Κυ-  
βέρνηση, για παράδειγμα, για το γεγονός ότι φέτος θα έχουμε  
ένα μικρό πλεόνασμα στο ισοζύγιο των εξωτερικών συναλλαγών  
της χώρας.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΣΤΟΥΡΝΑΡΑΣ (Υπουργός Οικονομικών):** Στο πρω-  
τογενές πλεόνασμα!

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΡΚΟΠΟΥΛΟΣ:** Μάλιστα. Στο πρωτογενές  
πλεόνασμα της χώρας.

Εύχομαι να το πετύχει η Κυβέρνηση. Ποιος δεν θα το ήθελε  
αυτό; Όμως, είναι επιτυχία να το πετύχουμε αυτό, όταν έχουμε  
γυρίσει την Ελλάδα σαράντα χρόνια πίσω σε επίπεδο κοινωνικής  
ευημερίας, όταν έχουμε πάρει την πρωτιά της ανεργίας από την

Ισπανία πριν εφαρμοστεί το μνημόνιο 3; Είναι επιτυχία αυτό, όταν  
πολύ καλά ξέρετε ότι για να είναι βιώσιμο το χρέος, θέλει 4,5  
πρωτογενές πλεόνασμα για να αρχίσει να ικανοποιείται;

Άρα, είναι λάθος και είναι ψέμα ότι αυτά είναι τα τελευταία  
μέτρα που παίρνετε, γιατί για να πάτε στο 4,5 με τα νούμερα του  
μεσοπρόθεσμου, όπως υπολογίζετε, πρέπει να πάρετε τουλάχι-  
στον άλλα 4,5 δισεκατομμύρια ευρώ για το 2015 και το 2016 –  
εσείς τα γράφετε στο μεσοπρόθεσμο- και άλλα τόσα, όσα ακόμα  
πέσετε έξω στις προβλέψεις του 2012, του 2013 και του 2014!  
Πόσο θα πέσετε έξω; Δεν το ξέρω. Θα απαντήσετε εσείς, όταν  
εκτιμήσετε πόσο έπεσαν έξω οι προβλέψεις του μνημονίου 1 και  
του μνημονίου 2, όταν δεν βγήκαμε στις αγορές το 2011, όταν  
δεν πετύχαμε καμία αποκρατικοποίηση ούτε το 2010 ούτε το  
2011 ούτε το 2012!

Το αποτέλεσμα της ύφεσης είναι τα 50 δισεκατομμύρια ευρώ  
του Ζάππειου 2 να γίνουν 15 δισεκατομμύρια ευρώ στον προϋπο-  
λογισμό, να γίνουν 9 δισεκατομμύρια ευρώ στο μεσοπρόθεσμο,  
να γίνουν 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ το 2013! Και σας ερωτώ,  
κύριε Υπουργέ, το ξέχες; Μόνο 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ για τον  
ΟΠΑΠ, τη ΛΑΡΚΟ, τη ΔΕΗ, τα Λαχεία; Και για τις πέντε αυτές  
εταιρείες 2,5 δισεκατομμύρια ευρώ; Αυτές θα πουλήσετε το  
2013! Αρα, τι γίνεται εδώ πέρα; Αυτή είναι η σωτηρία της χώρας;  
Αυτή είναι η μεγάλη επιτυχία της διαπραγμάτευσης, την οποία  
κάνετε με την Ευρωπαϊκή Ένωση;

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Νέας Δημοκρατίας κ.  
Βορίδης λέει «πετύχαμε δέκα μονάδες στον ανταγωνισμό, αλλά  
χρειαζόμαστε κι άλλο». Πώς τα πετύχατε, ξέρετε; Αυτά τα πετύ-  
χατε βαλκανοποιώντας τις αμοιβές του μέσου εργαζόμενου –είτε  
δημόσιου, είτε ιδιωτικού- ενώ είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση  
και κρατιέται ακόμα χαμηλά ο ανταγωνισμός της χώρας, γιατί  
έχετε εφαρμόσει ένα μοντέλο των υψηλότερων άμεσων και έμ-  
μεσων φόρων σε ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Μη διερωτάσθε, λοιπόν, γιατί ενώ μειώνονται οι αμοιβές των  
εργαζομένων, αυξάνεται ο πληθωρισμός ενώ έχουμε ύφεση!  
Διότι τον πληθωρισμό, κύριε Βορίδη, τον ανεβάζει το κράτος! Το  
κράτος βάζει έμμεσους φόρους! Το κράτος αυξάνει τα διόδια!  
Το κράτος αυξάνει τη βενζίνη! Το κράτος αυξάνει το πετρέλαιο  
θερμάνσης! Γι' αυτό είναι 1,2 ευρώ φέτος τον Οκτώβρη έναντι  
0,8 ευρώ του Σεπτεμβρίου, διότι όλες οι ανατιμήσεις είναι κρατι-  
κές! Άρα εδω βάζετε φόρους για να εισπράξετε, οι φόροι αυξά-  
νουν την ύφεση και χαμηλώνουν τον ανταγωνισμό του κράτους  
και το αποτέλεσμα είναι να μειώνονται οι θέσεις εργασίας και να  
εισπράττετε λιγότερα στο τέλος!

Άρα έχετε ανοίξει μία τεράστια κάνουλα βρύσης και ανοίγετε  
συνέχεια τρύπες στον κουβά από κάτω και προσπαθείτε να τον  
γεμίσετε! Είναι ακριβώς αυτό που έκανε ο Γιώργος Παπανδρέου!  
Είναι αυτό ακριβώς που εισήγαγε ο Γιώργος Παπακωνσταντίνου!  
Είναι αυτό ακριβώς που εισήγαγε στο μνημόνιο 2 ο Βαγγέλης Βε-  
νιζέλος!

Αυτό ακολουθείτε! Και επιχαίρετε γι' αυτό! Και δεν βλέπετε  
τους αριθμούς! Και μετά κατηγορείτε όλους εμάς, επειδή σας  
λέμε ότι οι αριθμοί δεν βγαίνουν! Μα, αφού δεν βγαίνουν, γιατί  
να σας πούμε ότι βγαίνουν; Μα, δεν σας το λέμε μόνο εμείς! Σας  
το λένε οι ίδιοι οι δανειστές! Οι ίδιοι οι δανειστές κάνουν δηλώ-  
σεις ότι το χρέος δεν είναι βιώσιμο! Δεν είναι ευχή δική μας! Είναι  
ανησυχία αυτών που μας δάνεισαν!

Κύριε Υπουργέ, για να είναι βιώσιμο ένα χρέος –γιατί μας κά-  
νате μία οικονομική ανάλυση η οποία παραβιάζει σοβαρούς κα-  
νόνες της κοινής λογικής- δεν μπορούμε συνεχώς να αφαιρούμε  
από την τσέπη μας με φόρους, με ανεργία, με μείωση όλων των  
κινητών και ακινήτων αξιών! Πρέπει κάποτε να βάλουμε και στο  
τσουκάλι, δηλαδή να παράγουμε νέο πλούτο! Παραγωγή νέου  
πλούτου, όμως, δεν είναι οι αποκρατικοποιήσεις! Αυτή είναι πώ-  
ληση του πλούτου! Είναι αλλαγή χειριών! Δεν προοιωνίζεται νέες  
θέσεις εργασίας! Παραγωγή νέου πλούτου είναι η εκμετάλλευση  
της ακίνητης περιουσίας του τόπου! Αυτό είναι σωστό!

Όμως, για να κάνετε εκμετάλλευση της ακίνητης περιουσίας  
του τόπου, πρέπει να έχετε ένα σχέδιο! Το «sale and leaseback»  
δεν είναι σχέδιο! Είναι λογιστική τακτοποίηση της ακίνητης ιδιο-  
κτησίας του τόπου! Ποιο είναι το σχέδιο με το οποίο θα εκμεταλ-  
λευτείτε την ακίνητη περιουσία του τόπου και ποια θα είναι αυτή;



Γιατί μας το κρατάτε μυστικό; Έχετε; Αν έχετε, να μας το πείτε!

Ποιο είναι το σχέδιο εκείνο το οποίο θα ανατρέψει τη μετανάστευση του επιστημονικού προσωπικού που, όπως πολύ σωστά είπατε, έχει από τις υψηλότερες στην Ευρώπη παραγωγές επιστημονικών και ερευνητικών εργασιών, μία ανά επιστήμονα στη χώρα; Διότι έχουμε λαμπρό επιστημονικό προσωπικό και καλά πανεπιστήμια! Και χαίρομαι που είναι εδώ ο φίλος μου ο Υπουργός Παιδείας!

Ποιο είναι, λοιπόν, το σχέδιο με το οποίο θα ανατραπεί η μετανάστευση του πιο ισχυρού κομματιού της νεολαίας, δηλαδή των μορφωμένων ανθρώπων; Πού είναι το σχέδιο για τις ερευνητικές πλατφόρμες με την Ευρωπαϊκή Ένωση που προωθούνται από την Ευρωπαϊκή Ένωση; Με ποια πανεπιστήμια θα τα κάνετε; Με αυτά που τους κλαδέψατε τα ομόλογα και τον προϋπολογισμό ή μ' αυτά που θα τους μειώσετε κατά 90% το προσωπικό;

Άρα πώς θα ανατρέψετε τη μετανάστευση των επιστημόνων και πώς θα δημιουργήσετε ευρεσιτεχνίες και παραγωγή ιδεών σ' αυτόν τον τόπο; Επίσης, πώς θα συνδέσετε αυτούς τους ανθρώπους με την παραγωγή, αφού κάνετε το ανάποδο; Άρα, λοιπόν, δεν μπορείτε ούτε αυτό να το ανατρέψετε και να παράγετε καινούργιο πλούτο!

Θα σας δώσω ένα παράδειγμα. Φέρατε προχθές τη δραστηριότητα και την περάσατε στο μεσοπρόθεσμο, γνωρίζοντας πολύ καλά ότι είναι ένα καίριο χτύπημα στην ελληνική φαρμακοβιομηχανία. Είναι, ίσως, ο ισχυρότερος εξαγωγικός κλάδος της ελληνικής βιομηχανίας μετά τα βαρέα μέταλλα αλουμίνιο και νικέλιο.

Κι όμως, παρά τις φωνές οριζόντια και παρά τις διαφωνίες μέσα στην Κυβέρνηση, κύριε Σαλμά, τη φέρατε τη δραστηριότητα, όταν ξέρετε ότι μ' αυτόν τον τρόπο το μόνο που προωθείτε είναι τρία εισαγωγικά γραφεία με δύο υπαλλήλους το καθένα, για να εισάγετε φάρμακα από το εξωτερικό! Ακόμα και αν χρειαζόταν να δώσετε 10% παραπάνω στην εγχώρια βιομηχανία, είχατε εξασφαλίσει δέκα χιλιάδες θέσεις εργασίας και κυρίως είχατε εξασφαλίσει τη συντήρησή της και την εξαγωγική της δραστηριότητα!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ούτε αυτό κάνετε! Γιατί δεν τα κάνετε αυτά; Έχει κανείς από εμάς περισσότερο μυαλό από εσάς; Όχι! Είναι πολύ απλό. Έχετε υποστεί τη νόσο της δόσης. Ζείτε για τη δόση, δουλεύετε για τη δόση, εργάζεστε για τη δόση, αγωνιάτε για τη δόση. Γι' αυτό δεν θα σας πω τίποτα για τη δόση της Δευτέρας, γιατί το δίλημμα δεν είναι αν θα πάρετε τη δόση ή όχι. Δεν είναι αυτό το δίλημμα. Ακόμα και αν την πάρετε τη δόση, μη βγείτε την Τρίτη το πρωί και ζητωκραυγάζετε, γιατί έχετε περάσει το μεσοπρόθεσμο και έχετε περάσει τα μέτρα! Τα μέτρα είναι που θα φέρουν την ύφεση του 9% κατά τις προβλέψεις των διεθνών ινστιτούτων και όχι 6% που έχετε στον προϋπολογισμό!

Άρα τι να την κάνουμε τη δόση που δεν πρόκειται να πάει πουθενά; Γι' αυτό και βγήκατε την Τρίτη για 3,2 δισεκατομμύρια ευρώ από τον ΟΔΔΗΧ σε δημόσια δημοπρασία για να πάρετε ομόλογα, διότι ακόμα και αν την πάρετε τη δόση, κανένα ευρώ δεν πρόκειται να πάει στην πραγματική οικονομία ούτε στην ικανοποίηση κανενός οφειλέτη ή πιστωτή του δημοσίου! Αυτά πρέπει να πείτε στους Βουλευτές, να πείτε δηλαδή την πραγματική αλήθεια.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και κλείνω λέγοντάς σας το εξής: Έχετε εστίες να μαζέψετε χρήμα. Είναι οι ίδιες εστίες που βουλώνουν τις εστίες της διαφθοράς. Είναι οι ίδιες εστίες που ενδυναμώνουν το κράτος. Είναι οι ίδιες εστίες που αυξάνουν την πεποίθηση των πολιτών για το κράτος. Ποιες είναι αυτές οι εστίες; Θέλετε ανταγωνισμό και χτύπημα φοροδιαφυγής; Δεν έχετε παρά να δώσετε υπαλλήλους στο ΣΔΟΕ, στον οποίο δεν υπάρχει ούτε μία μετακίνηση υπαλλήλου, παρά τις εναγώνιες κραυγές απ' όλα τα γραφεία της περιφέρειας από τότε που ανέλαβε το ΣΔΟΕ και απαγόρευσε τις μετακινήσεις προς το ΣΔΟΕ από τις εφορίες ο κ. Διώτης.

Θέλετε να χτυπήσετε τα καρτέλ; Γεμίστε τις κενές θέσεις της Επιτροπής Ανταγωνισμού που βγάζει μία υπόθεση κάθε δύομισι χρόνια. Έτσι θα τα χτυπήσετε.

Θέλετε να χτυπήσετε τις τιμές; Μην κάνετε ούτε ευχέλαιο ούτε ευχολόγια. Βάλτε τις εφορίες να δουλέψουν και τις επιθεωρήσεις εργασίας να κάνουν τη δουλειά τους.

Τίποτα απ' αυτά δεν γίνεται σ' αυτόν τον τόπο. Μία παραλυμένη Δημόσια Διοίκηση, με χαμηλωμένους τους μισθούς των δημοσίων υπαλλήλων, στο κόκκινο τα στεγαστικά τους δάνεια, σε απελπισία για τα παιδιά τους, σε μετανάστευση τα μεγαλύτερα παιδιά τους κι εσείς κάνετε ευχές για να κυνηγήσετε το χρήμα που δεν μπορέσατε ποτέ να πιάσετε.

Υπάρχουν δέκα χιλιάδες offshore εταιρείες στον τόπο και, όπως απάντησε ο κ. Μαυραγάνης σε ερώτηση άλλου συναδέλφου –έντιμη απάντηση– ούτε το 1/4 δεν έχει ελεγχθεί από το κράτος, για να δουν τι έπρεπε να εισπράξουν από την ακίνητη περιουσία. Τι συζητάμε εδώ μέσα; Τι συζητάμε εδώ; Πώς πιστεύετε εσείς ότι μ' αυτό το παραλυμένο κράτος, τις παραλυμένες ιδέες, το ανύπαρκτο σχέδιο και τους κακούς συνεταίρους στην Κυβέρνηση –και εννοώ το ΠΑΣΟΚ– ότι θα βγάλατε σε άλλη όχθη; Πώς τα πιστεύετε αυτά; Από πότε, δηλαδή, αποφασίσατε να συγκυβερνήσετε για να αθωώσετε τις αμαρτίες της μεταπολίτευσης; Και πώς ελπίζετε ότι είναι δυνατόν μ' αυτόν τον τρόπο να σας εμπιστευθούν οι πολίτες;

Είπατε, κύριε Βορίδη, ότι εσείς έχετε σχέση –εννοώ ως κόμμα, ως παράταξη– με εκείνες τις νέες παραγωγικές τάξεις, τους νέους επιστήμονες, τους νέους επιχειρηματίες που θέλουν να μπουν στην αγορά. Καταπληκτικό! Τους ρωτήσατε, όμως, αν θέλουν να έχουν σχέση μαζί σας; Εγώ, λοιπόν, σας λέω ότι δεν θέλουν να έχουν σχέση μαζί σας, γιατί δεν σας πιστεύουν.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξαρτήτων Ελλήνων)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κύριε Μαρκόπουλε.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Λαϊκού Συνδέσμου Χρυσή Αυγή κ. Χρήστος Παππάς.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ:** Κυρία Πρόεδρε, μου επιτρέπετε να πω κάτι επί της διαδικασίας;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ορίστε, κύριε συνάδελφε.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ:** Έχουν μιλήσει ογδόντα συνάδελφοι, ενώ είναι εγγεγραμμένοι εκατόν εξήντα πέντε. Θα ήθελα, λοιπόν, να παρακαλέσω να μην υπάρχει παρέκκλιση από το δικαιούμενο χρόνο των ομιλητών και επίσης, όπως κάθε φορά αποφασίζετε και πράττετε, να μειωθεί έστω κατά ένα λεπτό ο χρόνος που δικαιούνται οι συνάδελφοι, ώστε να μπορέσουν να μιλήσουν όσο το δυνατόν περισσότεροι. Νομίζω ότι πρόκειται για μια λογική απαίτηση των συναδέλφων.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Κύριε συνάδελφε, γίνονται απεγνωσμένες προσπάθειες από το Προεδρείο για να τηρηθεί ο χρόνος. Όμως, όλοι οι ομιλητές ...

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ:** Να μειωθεί ο χρόνος, κυρία Πρόεδρε, να αρχίσουμε νωρίτερα και να τελειώσουμε αργότερα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Εντάξει, κύριε συνάδελφε, θα το δούμε και αυτό το θέμα.

Κύριε Παππά, έχετε το λόγο.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΠΑΠΠΑΣ:** Όσον αφορά τα εξοντωτικά μέτρα που ψηφίσατε προχθές, εμείς τα θεωρούμε ως την ταφόπλακα της Ελλάδας. Μάλιστα, υποσχεθήκατε ότι οι τρομακτικές θυσίες που θα κάνει ο ελληνικός λαός θα γίνουν για να πάρουμε τη δόση, ενώ δόση δεν έρχεται. Και αντί να έρχεται η δόση, βλέπουμε τους δανειστές μας να μας εμπαίζουν και να μας εξευτελίζουν ως λαό.

Θεωρούμε, λοιπόν, ότι δεν έγινε καμμία διαπραγμάτευση και, δυστυχώς, δεν υπάρχει ούτε ίχνος ντροπής από αυτούς που δεν έκαναν τη διαπραγμάτευση, παρά μόνο τα χειροκροτήματα από τους εκατόν πενήντα τρεις «χειροκροτητές», όταν ανηγέλη το «ΝΑΙ» από το Προεδρείο.

Ως Χρυσή Αυγή καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό της Συγκυβέρνησης, διότι δεν προβλέπει τίποτα για την ανάπτυξη της χώρας, δεν προβλέπει απολύτως τίποτα για την καταπολέμηση της ανεργίας και για την επιστροφή –που είναι και το βασικότερο όλων– στην εθνική παραγωγή. Είναι προοίμιο, είναι προσάρτημα,

θα έλεγα, είναι το τρίτο σχέδιο νόμου που έρχεται κατά σειρά. Προηγήθηκε το ξεπούλημα των ΔΕΚΟ και το ξεπούλημα της δημόσιας περιουσίας. Ζήσαμε το πολυνομοσχέδιο με τον τρόπο που ήρθε και τώρα, λοιπόν, ολοκληρώνεται η βρώμικη δουλειά με τον προϋπολογισμό, που είναι ένα προοίμιο νέων αντιλαϊκών μέτρων και μιας σαρωτικής ύφεσης για την ελληνική οικονομία.

Είναι προφανές σε όλους, εκτός από τους εκατόν πενήντα τρεις –ίσως και σε μερικούς ακόμα που τους τράβηξαν το αυτί– ότι ο προϋπολογισμός του έτους 2013, τον οποίο καλούμαστε εμείς αύριο να ψηφίσουμε και να εγκρίνουμε ή όχι, δεν είναι προϋπολογισμός που κατήρτισαν Έλληνες τεχνοκράτες. Είναι, όπως προείπα, προσάρτημα στα δύο σχέδια νόμου.

Όσον αφορά τους τομείς του προϋπολογισμού, που είναι τρεις κάθε ευνομούμενου εθνικού κράτους –όπως είναι το κράτος που οραματίζεται η Χρυσή Αυγή– αυτοί είναι η υγεία, οι δημόσιες επενδύσεις, η ναυτιλία, ο τουρισμός, η εργασία, η παιδεία.

Στα θέματα αυτά και στους τομείς αυτούς έχουν τοποθετηθεί άριστα και θα τοποθετηθούν και οι υπόλοιποι ομιλητές της Χρυσής Αυγής. Θα σταθώ, όμως, ιδιαίτερα στο θέμα της παιδείας, γιατί γνωρίζετε πόσο σημαντική είναι η παιδεία για την ψυχή ενός λαού. Για το λόγο αυτόν, άλλωστε, φροντίσατε ξεκινώντας από το Γεώργιο Ράλλη να την καταστρέψετε. Εάν οι σύγχρονοι Έλληνες είχαν λάβει παιδεία, ελευθερία και εθνική υπερηφάνεια, δεν θα ψήφισαν σήμερα τους υποτελείς ξένων συμφερόντων, δεν θα γίνονταν και οι ίδιοι Έλληνες υποτελείς, δεν θα γίνονταν δούλοι των κομμμάτων. Θα είχαν αξιοπρέπεια. Θα είχαν την αξιοπρέπεια και την υπερηφάνεια που ήδη ξαναδίνετε στο λαό μας η Χρυσή Αυγή.

Απευθύνομαι από αυτό εδώ το Βήμα κυρίως σε όλους όσους είναι νέοι.

Νέες και νέοι, αγαπητά μου παιδιά, αυτοί οι οποίοι κρατούσαν μέχρι τώρα στα χέρια τους τις τύχες της χώρας, η περίφημη γενιά του Πολυτεχνείου, οι πασόκοι, οι νεοδημοκράτες και οι αριστεροί, όλοι αυτοί την παραδίδουν σάχη και μπουρμπερ με χρέη για δύο και τρεις γενιές και συγχρόνως με εκχώρηση εθνικής κυριαρχίας. Εμείς, παιδιά μου, δεν δεχόμαστε την πολιτική τους. Ποτέ δεν τη δεχτήκαμε.

Είμαι τώρα πενήνταχρονος. Όμως, από τα μαθητικά μου χρόνια έμαθα να είμαι πάνω απ' όλα και πριν απ' όλα Έλληνας. Νιώστε, παιδιά, την ψυχή της Ελλάδας. Μη συμβιβάζεστε, μην παραδίδετε, μην πιστεύετε στα ψέματα που σας εκτοξεύουν σαν αλήθεια αριστεροί και δεξιοί.

Απευθύνομαι σε όλους τους σημερινούς δεκαεξάρηδες, τους μελλοντικούς χρυσαυγίτες. Εσείς είστε το μέλλον της χώρας και κρατάτε το μέλλον της χώρας στα χέρια σας. Είστε το αύριο και όλοι αυτοί εδώ είναι το χθες.

«Σήκω επάνω, ελληνική νεολαία», έλεγε ο Περικλής Γιαννόπουλος. Εμπρός, λοιπόν, ελληνική νεολαία, να διώξουμε τους φαύλους, τους τιποτένιους, τους προδότες, να οικοδομήσουμε μια νέα Ελλάδα, να σηκώσουμε τον ήλιο ψηλά, να πάρουμε από το βούρκο τον ήλιο, να φωτίσει ο ήλιος όλο τον κόσμο, ο φωτεινός ήλιος της Ελλάδας, ο ήλιος της Χρυσής Αυγής.

Και μια που είναι εδώ και ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας, ας με ακούσει. Ο τελευταίος τομέας του προϋπολογισμού –στον οποίο δεν αναφερθήκαμε– είναι ο τομέας που λέγεται «Εθνική Άμυνα». Σας μιλώ σήμερα –το ανέφερε και ο προηγούμενος ομιλητής– όχι με το γνωστό και ξύλινο λόγο των πολιτικών που κατά κόρον εκπορεύεται από αυτήν εδώ την έδρα, αλλά σας μιλώ από ψυχής. Και δεν θα μεταφέρω λόγια δικά μου, αλλά θα μεταφέρω ένα γραπτό, ένα γράμμα κατάθεση ψυχής, αλλά και οργής και περιφρόνησης για όλους εδώ μέσα που έκοψαν τα 100 και τα 200 ευρώ από τις αποδοχές των ενστόλων της Πολεμικής μας Αεροπορίας.

Αυτό το γράμμα, λοιπόν, μεταξύ άλλων, λέει: «Όσο και αν προσαρτηθούν να μικρύνουν αυτό που κάνουμε μέσα στο αεροπλάνο, όσο και αν παλέψουν να μας παρουσιάσουν σαν μια επαγγελματική κατηγορία ενστόλων που πρέπει να μας κόψουν 100 ή 200 ευρώ το μήνα, να τους πεις ότι δεν θα μπορέσουν να μας στερήσουν ποτέ το δικό μας γαλάζιο ουρανό της Ελλάδας, που είναι το σπίτι μας και δεν θα συρρικνώσουν την αγάπη που έχουμε για την πατρίδα. Τους χαρίζουμε και τα 100 και τα 200

ευρώ και όλο μας το μισθό, αν χρειάζεται αυτό για τη σωτηρία της χώρας.

Όταν εγώ πιάνω στα ψαλίδια τον Τούρκο εισβολέα και «λοκάρω» το δικό του αεροπλάνο στους δικούς μου πυραύλους, τότε βλέπω σαν μυρμήγκια τους τριακόσιους της Βουλής που αποφασίζουν αν αυτό που κάνω αξίζει περισσότερο ή λιγότερο από 100 ευρώ το μήνα.

Όταν φωνάζω στο Κέντρο Επιχειρήσεων, καθώς κυνηγάω τον Τούρκο, «Fox 1» –δηλαδή ότι είμαι σε θέση εικονικής βολής με πύραυλο «Sparrow», όπως το αναφέρει– και μετά «Fox 2» για βολή με «AM 9», είναι σαν να αγκαλιάζω την Ελλάδα για να την προστατεύσω. Τους τα χαρίζω όλα, αν είναι έτσι να σωθεί η Ελλάδα. Δεν τους χαρίζω ποτέ την τιμή μου, την υπερηφάνεια μου και αυτό το απέραντο γαλάζιο πάνω από το Αιγαίο».

Δεν χαρίζουμε την τιμή μας οι χρυσαυγίτες. Γι' αυτό και κυρίαρχο ζήτημά μας είναι «Πατρίδα, Τιμή, Χρυσή Αυγή».

Από αυτά που σας προείπα και από αυτό το συγκλονιστικό γράμμα του Έλληνα αεροπόρου προκύπτει ότι η Χρυσή Αυγή δεν θα σταθεί υποκριτικά όπως στάθηκαν δεκαετίες τώρα τα αστικά κόμματα ΠΑΣΟΚ και Νέας Δημοκρατίας με την εναλλαγή τους στην εξουσία. Όταν ψηφίζονταν εδώ οι προϋπολογισμοί των ετών, έλεγαν «λέμε σε όλα όχι, αλλά μόνο για τα κονδύλια της Εθνικής Άμυνας λέμε ναι». Εμείς λέμε σε όλα «όχι» γιατί είναι υποκριτικά τα κονδύλια για τη Εθνική Άμυνα. Γιατί εκεί γίνεται η μεγάλη ρεμούλα. Γιατί ο Τσοχατζόπουλος λέει μέσα από τη φυλακή «Δεν ήμουν μόνος μου. Ήταν και άλλοι στο ΚΥΣΕΑ». Μαζί τα φάγατε. Θα πληρώσετε κάποια στιγμή και ο λαός το ξέρει.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κύριε Παππά.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος της Δημοκρατικής Αριστεράς κ. Βασίλειος Οικονόμου.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ:** Κυρία Πρόεδρε, πρέπει να σας πω ότι είναι ο δέκατος προϋπολογισμός για τον οποίο ανεβαίνω στο Βήμα. Σ' αυτήν την πορεία λοιπόν της κοινοβουλευτικής μου θητείας πρέπει να πω ότι παρακολούθησα ουσιαστικά αυτήν την τελευταία δεκαετία. Γιατί όπως καταλαβαίνετε όλοι, ο προϋπολογισμός αποτυπώνει την πραγματική και ουσιαστική πορεία ενός κράτους στο έτος του αλλά όταν έχεις συσσωρευμένη τέτοια εμπειρία, βλέπεις τη διαχρονική πορεία ενός τόπου.

Και εγώ θα σας πω τη δική μου εμπειρία όπως την έχω ζήσει σε αυτά τα δέκα τελευταία χρόνια. Προϋπολογισμοί προσδοκιών, προϋπολογισμοί ελπίδας, προϋπολογισμοί επιτυχιών, προϋπολογισμοί διαψεύσεων και προϋπολογισμοί συντριβών. Εδώ σε αυτήν την Αίθουσα πανηγυρίζαμε την είσοδο της χώρας στην Οικονομική και Νομισματική Ένωση, πανηγυρίζαμε τη μεγάλη επιτυχία του ευρώ, σ' αυτήν εδώ την Αίθουσα με τους προϋπολογισμούς που ψηφίζαμε για τη μεγάλη προσδοκία, για τη μεγάλη επιτυχία που λεγόταν Ολυμπιακοί Αγώνες. Έχουμε μπροστά μας έναν μεγάλο νικητή αυτών των Αγώνων και του έθνους μας και της πατρίδας μας, τον Πύρρο Δήμα, και σ' αυτήν όμως την Αίθουσα ψηφίσαμε προϋπολογισμούς μνημόνιων, προϋπολογισμούς που οδήγησαν στην κοινωνική συντριβή και στο ψαλίδισμα των ονείρων των νέων ανθρώπων.

Αυτή η δεκαετία, λοιπόν, ήταν μια κρίσιμη δεκαετία για την πατρίδα μας. Και όσοι είχαν την τύχη να τη ζήσουν μέσα από αυτόν εδώ τον ιερό χώρο, από τα κοινοβουλευτικά έδρανα μπορούν να δουν πώς προχώρησε τελικά και πού προχώρησε αυτή η χώρα και τελικά αν διαψεύστηκαν ή επιβεβαιώθηκαν οι προσδοκίες.

Έχω την τιμή να είμαι και εκπρόσωπος και να μιλώ εκ μέρους της Δημοκρατικής Αριστεράς, ένα νέο κόμμα. Έχουν περάσει μόλις δύο χρόνια από την ίδρυσή του. Είναι ένα κόμμα στο οποίο συναντήθηκαν δυνάμεις από την Ανανεωτική Αριστερά, από το Δημοκρατικό Σοσιαλισμό, από την Πολιτική Οικολογία, από την Κοινωνική Μεταρρύθμιση, δυνάμεις οι οποίες φέρνουν την ελπίδα και έχουν την ελπίδα να συμβάλουν στην ανόρθωση αυτού του τόπου.

Ο καθείς εδώ θα δώσει λογαριασμό, είτε είναι κόμμα είτε είναι πολιτικός είτε είναι Βουλευτής. Και του καθενός το αποτύπωμα δεν θα καταγραφεί μόνο στα Πρακτικά της Βουλής. Αν είναι σπουδαίο και έχει κάποια αξία μεγαλύτερη, θα αποτυπωθεί και στην ιστορία.

Το 2010 η Δημοκρατική Αριστερά με τις δυνάμεις της -εγώ προσωπικά ψήφισα «ΠΑΡΩΝ»- οι Βουλευτές της είχαν ψηφίσει όχι. Το 2012 ξαναψηφίσαμε «ΠΑΡΩΝ» και πρέπει να το αιτιολογήσουμε και να πούμε ότι αυτά σε αυτά τα δύομισι χρόνια καταγράφεται μια πορεία που αποτυπώνει και το πώς τίθενται τα διλήμματα σε αυτήν την Αίθουσα και στο λαό τον ίδιο.

Το 2010 λοιπόν ρωτήθηκε η Αίθουσα εδώ και ο ελληνικός λαός «Μπαίνουμε στο μνημόνιο ή δεν μπαίνουμε στο μνημόνιο;». Εγώ με την προσωπική μου στάση, η ταπεινότητά μου, είχα πει «όχι, λάθος δρόμος». Σήμερα έρχεται το τότε επιτελείο, συνεργάτες του τότε Πρωθυπουργού και λένε ότι ήταν ο χειρότερος δρόμος που μπορούσαμε να επιλέξουμε. Το λένε οι χρυσά αμειβόμενοι τότε συνεργάτες του. Τα ξέρετε τα ονόματα.

Υπήρχαν άλλες εναλλακτικές το Μάιο του 2010; Έρχονται σήμερα οι τότε συνεργάτες του -εγώ δεν θα πιάσω τους αντιμαχόμενους αυτής της θεωρίας- και λένε ότι ναι, υπήρχαν και άλλοι δρόμοι, τουλάχιστον άλλοι δύο, τρεις δρόμοι και ακολουθήθηκε ο χειρότερος δρόμος.

Σήμερα, αγαπητοί συνάδελφοι, το ερώτημα ποιο είναι; Αν θα μπορούμε ή όχι στο μνημόνιο; Όχι, δυστυχώς είμαστε στο μνημόνιο. Αυτή η πολιτική ασκείται εδώ και δύομισι χρόνια. Σήμερα το ερώτημα κατά τη δική μου άποψη και κατά την άποψη της Δημοκρατικής Αριστεράς είναι πώς συνεχίζεται η χρηματοδότηση της χώρας και με ποιους όρους. Αυτό είναι το σημερινό ερώτημα. Το ερώτημα δεν είναι αν μπήκα ή δεν μπήκα στο μνημόνιο. Έτσι και αλλιώς λύθηκε όπως λύθηκε.

Αυτό λοιπόν το ερώτημα είναι η βάση για να δούμε πώς το απαντάμε. Σήμερα σε αυτήν την Αίθουσα και στη δημόσια συζήτηση κατατίθενται δύο προτάσεις. Η μία πρόταση λέει ότι λύνουμε αυτόν τον γρίφο μέσα από το ευρώ. Η άλλη πρόταση λέει ότι το λύνουμε μέσα από τη δραχμή, μέσα από το εθνικό νόμισμα. Δύο τελείως διαφορετικές φιλοσοφίες, δύο τελείως διαφορετικοί δρόμοι. Ο καθείς αποφασίζει, επιλέγει και παίρνει, είτε είναι Βουλευτής είτε είναι πολίτης. Ο καθείς αποφασίζει.

(Θόρυβος στην Αίθουσα από την πλευρά του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Πυροδοτώ τα ανήσυχα πνεύματά σας, αλλά δεν πειράζει. Γι' αυτό γίνεται η συζήτηση, για να μπορέσουμε να βοηθήσουμε ο ένας τον άλλο διά του διαλόγου.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ο χρόνος τρέχει όμως.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ:** Το 2013 είναι το τρίτο σημείο που πρέπει να δούμε. Είναι η χρονιά που έρχεται. Το 2013, αγαπητοί κύριοι της Κυβερνήσεως και αγαπητοί συνάδελφοι, έχουμε το στοίχημα αν η κοινωνία, η οικονομία, η ελληνική πολιτεία θα σταθεί όρθια στα πόδια της. Σε αυτό το στοίχημα πρέπει να απαντήσουμε, αν το 2013 στανάτσησει η πτώση, σταθεροποιηθεί το σκάφος και αρχίσει την ανάκαμψη, δηλαδή αν το 2013 θα συζητάμε για μια εθνικά κυρίαρχη, αυτοδύναμη οικονομία και χώρα, η οποία θα μπορέσει να αντιμετωπίσει το στοιχειώδες. Ποιο; Να πληρώνω το μισθό, τη σύνταξη, τα λειτουργικά έξοδα του κράτους, δηλαδή αυτό που λέμε και στην καθομιλουμένη, να έχουμε ισοσκελισμένο προϋπολογισμό, ισοσκελισμένα έσοδα-έξοδα, δηλαδή να είμαστε εθνικά κυρίαρχοι για να μπορούμε να δούμε στα μάτια το δανειστή μας και τον έτερο παράγοντα με αξιοπρέπεια, με εθνική κυρίαρχια η οποία να μας δίνει τη δυνατότητα να κάνουμε τον αντίλογό μας. Αν δεν έχω αυτή τη δυνατότητα, να μπορώ να πληρώνω τα στοιχειώδη και τα καθημερινά, οι μαγκιές είναι ψεύτικες και όσοι έρχονται σε αυτήν την Αίθουσα ή έξω από αυτήν την Αίθουσα και παριστάνουν τους πολύ γενναίους και πολύ σπουδαίους, πρέπει να λύσουν πρώτα αυτόν τον γρίφο, να εξηγήσουν πώς θα είσαι ισότιμος με κάποιον, όταν δεν έχεις καλύψει ούτε τα νώτα σου σαν κράτος και μετά να συζητήσεις.

Τι λέει η Δημοκρατική Αριστερά λοιπόν γι' αυτό το θέμα, για το 2013; Φτάνει μόνο η συζήτηση περί αριθμών; Η αριθμολαγνεία είναι το προαπαιτούμενο για να απαντήσουμε στο μεγάλο πρόβλημα της χώρας; Εμείς ξέρετε τι λέμε, κύριε Υπουργέ; Εμείς λέμε ότι το απόλυτο προαπαιτούμενο για να κερδίσουμε αυτό το στοίχημα της κυριαρχίας, το να σταθούμε στα πόδια μας ως χώρα, το να είμαστε μια οικονομία ζωντανή, να είμαστε ένας λαός αξιοπρεπής και σοβαρός μέσα στην Ευρώπη, είναι η συνολική μεταρρύθμιση του κράτους, της οικονομίας και των θεσμών.

Το 2013 πρέπει να είναι η χρονιά που όλα θα αλλάξουν. Πρέπει να είναι η χρονιά που όλα θα έλθουν ανάποδα, που όλα θα ανατραπούν για να μπορέσουμε έτσι και μόνο έτσι να βάλουμε σε κίνηση μια οικονομία που είναι σε κρίση και να πούμε ότι ξαναζωντανεύουμε την οικονομία.

Γιατί, κύριοι Υπουργοί, αν κυνηγάτε τη δόση όπως έκαναν οι προηγούμενες κυβερνήσεις και γίνετε οι λάτρες της δόσης, πολύ θα μου θυμίσετε τους δυστυχείς συμπατριώτες μας στη Στουρνάρη. Και αυτό δεν σας αρμόζει. Δεν πρέπει να είναι αυτή η εικόνα και η φαντασίωση που μπορεί να έχει ο καθένας. Δεν πρέπει να συζητάμε γι' αυτό που λέμε «δόση» κάθε μήνα, κάθε εβδομάδα και κάθε μέρα. Πρέπει να ξεφύγετε από αυτόν το φαύλο κύκλο. Πρέπει να αλλάξετε ρότα. Αυτή η Κυβέρνηση δεν μπορεί να πέσει στην παγίδα των προηγούμενων.

Η Δημοκρατική Αριστερά θέτει ως απόλυτη προτεραιότητα την υιοθέτηση ενός ολοκληρωμένου σχεδίου μεγάλων μεταρρυθμίσεων προς την Κυβέρνηση που έχει τέσσερις άξονες. Σας παρακαλώ, ακούστε ένα μεγάλο σχέδιο μεταρρυθμίσεων. Αφήστε τη συζήτηση για τη μεζούρα. Αφήστε τη συζήτηση για το «Πώς θα πάρω τη δόση; Πώς δεν θ' αφήσω το 1 ευρώ ή θα αφήσω τα 2 ευρώ;». Αφήστε αυτή τη συζήτηση που δεν βγάζει τίποτα και πουθενά.

Πρώτη μεγάλη μεταρρύθμιση που προτείνουμε είναι στο πολιτικό σύστημα: Κύριοι της Κυβέρνησης, θα αλλάξουμε το νόμο περί ευθύνης Υπουργών; Αυτό είναι ένα μεγάλο ερώτημα. Σας παρακαλώ. Διότι ο νόμος περί ευθύνης Υπουργών σήμερα είναι νόμος περί απαλλαγής Υπουργών και τελικά νόμος χωρίς ευθύνη Υπουργών, με αποτέλεσμα να μην έχουμε κανέναν να κάθεται στο εδώλιο, κανένας να μην παίρνει την ευθύνη και να βλέπει η κοινή γνώμη και ο λαός ότι κανείς δεν τιμωρείται.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Αναθεωρητική.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ:** Θα φτάσω κι εκεί.

Δεύτερο θέμα: Χρηματοδότηση των πολιτικών κομμάτων. Θα πάρете την πρωτοβουλία; Κύριε Στυλιανίδη, σας βλέπω μέσα στην Αίθουσα.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΗΦΟΥΝΑΚΗΣ:** Τον εκλογικό νόμο.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΟΙΚΟΝΟΜΟΥ:** Έχουμε σύμπλευση πλέον εις τα κύματά μας.

Τρίτον: Εκλογικός νόμος. Θα φέρετε νέο εκλογικό νόμο αναλογικότερο, για να αλλάξουμε το πολιτικό τοπίο;

Τέταρτον: Λειτουργία Βουλής. Θα αλλάξουμε τη λειτουργία της Βουλής; Στα θέματα περί Βουλευτού, περί δημάρχου, περί περιφερειάρχη, περί αιρετών θα βάλουμε θητείες; Και θα δούμε μετά εδώ ο καθένας πώς θα μιλήσει. Να δούμε, αν χρειάζονται παραπάνω από δύο θητείες να έχει κάποιος. Να δούμε τα προνόμιά τους.

Πέμπτον: Αναπτυξιακό μοντέλο. Χρειάζεται μια μεγάλη μεταρρύθμιση στο αναπτυξιακό μοντέλο της χώρας και αν πρέπει να φύγουμε από την κρατικοδίαιτη επιχειρηματικότητα; Θα βάλουμε επιτέλους κανόνες για την διαφάνεια στο πώς γίνεται η ανάπτυξη; Θα βάλουμε την ανταγωνιστικότητα στη συζήτηση;

Έκτον: Παραγωγικό μοντέλο. Χαίρομαι που το άκουσα και από τον Υπουργό να το λέει, ότι πρέπει να φύγουμε από την ανατροπή της εσωστρέφειας. Πρέπει να φύγουμε από τα καρτέλ και τις συντεχνίες που λειτουργούν εις βάρος της κοινωνίας.

Έβδομον: Δημόσιος τομέας. Θα κάνουμε το 2013 τις μεγάλες ρίξεις και τις μεγάλες μεταρρυθμίσεις; Θα πάμε στον εκσυγχρονισμό, στην αποτελεσματικότητα ενός δημόσιου τομέα που θα εξυπηρετεί τον πολίτη και όχι αυτούς που το νέμονται; Θα πάμε στην αξιολόγηση, επιτέλους; Θα προχωρήσουμε στην περιστολή των δαπανών;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κυρία Πρόεδρε.

Μια τέτοια μεταρρυθμιστική επανάσταση, αγαπητοί κύριοι Βουλευτές, πιστεύουμε ότι απαιτεί τα εξής: Απαιτεί κοινωνικό και πολιτικό διάλογο, όχι πολεμικό πολιτικό λόγο, όχι λαϊκισμό και όχι δημαγωγία, για να μπορούμε να συζητάμε.

Δεύτερον, απαιτεί συναίνεση κοινωνίας και πολιτικών φορέων. Είναι φανερό, όπως καταλαβαίνετε, ότι όλα αυτά δεν μπορούν να γίνουν ερήμην του λαού.



Τρίτον, χρειάζεται αποφασιστικότητα για τομές κόντρα σε κατεστημένα συμφέροντα. Σας έχουμε δει μέχρι στιγμής, μια-δυο φορές να μπαينوβγαίνετε από την απόφαση για κόντρα με τα συμφέροντα.

Τέταρτον, οι μεταρρυθμίσεις αυτές να γίνουν απ' αυτή τη Βουλή. Δεν υπάρχει χρόνος για πισωγυρίσματα. Οι μεταρρυθμίσεις πρέπει να γίνουν τώρα.

Πέμπτον, πρέπει να υπάρξει κοινωνική δικαιοσύνη. Η Δημοκρατική Αριστερά έβαλε τη ρήτρα αντικατάστασης ισοδυνάμων. Χαιρόμαστε που ο Πρωθυπουργός ενστερνίστηκε την άποψη και την έθεσε και στον προϋπολογισμό και στην ομιλία του. Οι νίκες και οι επιτυχίες στη φοροδιαφυγή, στο λαθρεμπόριο, στην παραοικονομία θα εξοβελίσουν τα σκληρά μέτρα που αποφασίσαμε την Τετάρτη.

Να πω, λοιπόν, ένα σύνθημα για να το εφαρμόσουμε, μήπως μας βοηθήσει; Κάθε ένας φοροφυγάς που θα πιάνεται θα επιβαρύνονται λιγότερο δέκα συνταξιούχοι. Ας προσπαθήσουμε, λοιπόν, όλοι να αντιμετωπίσουμε αυτά τα προβλήματα, τα οποία έχει θέσει και ο κ. Γιακουμάτος προσφάτως.

Τέλος, πρέπει να κάνουμε και προετοιμασία των συνταγματικών μεταρρυθμίσεων. Θέλετε λιγότερους ή περισσότερους; Δεν σας άρεσε το σύνθημα;

Πάντως, ας πιάσουμε τους φοροφυγάδες. Πάντως, ας πιάσουμε εκείνον που βγάζει μαύρο χρήμα.

Όσον αφορά τη συνταγματική αναθεώρηση, ήρθε ο χρόνος. Αυτή η Βουλή ας την προετοιμάσει. Ας κάνουμε τις μεγάλες αλλαγές κι ας ξεκινήσουμε από το 2013.

Η Δημοκρατική Αριστερά, όπως καταλαβαίνετε, θα ολοκληρώσει αυτό που ξεκίνησε τον Ιούνιο του 2012. Θα στηρίξει και θα είναι κοντά στην Κυβέρνηση. Αν μάλιστα, τα κάνει όλα αυτά η Κυβέρνηση την επόμενη χρονιά, έχει μεγάλες πιθανότητες να καταγραφεί θετικά στη συνείδηση του ελληνικού λαού.

Η Δημοκρατική Αριστερά θα στηρίξει τον προϋπολογισμό.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της ΔΗΜΑΡ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ευχαριστούμε, κύριε Οικονόμου.

Το λόγο έχει ο τελευταίος Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Αθανάσιος Παφίλης.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** «Και οι έσχατοι έσονται πρώτοι».

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Θα δείξει αυτό.

**ΜΑΥΡΟΥΔΗΣ ΒΟΡΙΔΗΣ:** Ξεκινάμε με το Ευαγγέλιο.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Ο εισηγητής μας, όπως και οι ομιλητές του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας αναφέρθηκαν αναλυτικά στον προϋπολογισμό. Ωστόσο, είναι φυσικό η συζήτηση για τον προϋπολογισμό να ξεφεύγει από το στενό περιεχόμενο των αριθμών που παρουσιάζονται και να γενικεύεται.

Αν άκουγε κανείς και τον Υπουργό, αλλά και ορισμένους συνταξιούχους της Κυβέρνησης θα νόμιζε ότι βρίσκεται σε άλλη χώρα. «Αυξάνονται οι εξαγωγές». «Η Ελλάδα κάνει βήματα». Όλα αυτά έχουν καμμία σχέση με την πραγματικότητα;

Ωστόσο, οι εξελίξεις, ιδιαίτερα των τελευταίων χρόνων αντικειμενικά αναδεικνύουν στην πρώτη γραμμή το ερώτημα: Ποια είναι η διέξοδος. Προφανώς ο προϋπολογισμός -ένας προϋπολογισμός σε συνθήκες κρίσης- και η πολιτική της Κυβέρνησης -όπως και όλη η πολιτική της συνολικά- έχει μια συνέχεια και συνέπεια. Εμείς αυτό δεν το αμφισβητούμε. Η πολιτική της Κυβέρνησης έχει μια συνέπεια και συνέχεια που λέει «Ρημαδιό ο λαός». Όλα στο κεφάλαιο για να βγούμε από την κρίση».

Σε αυτήν την Αίθουσα, όμως, και τώρα πολλές φορές περισεψαν οι επικλήσεις του πατριωτισμού και του εθνικού συμφέροντος, οι εκκλήσεις για την ανάπτυξη, οι εκκλήσεις για θυσίες με προοπτική, οι εκκλήσεις, πως όλοι μαζί θα βγούμε από την κρίση για να σώσουμε την Ελλάδα.

«Όλοι μαζί», λοιπόν. Καλά ακούγεται. Κάποιος κόσμος ακόμη μπορεί να συγκινείται. Κάτι, λείπει, όμως. Λέει ο κ. Βορίδης, παραδείγματος χάριν: «Όλοι μαζί για να πάρουμε τη δόση». Ποια δόση; Τα είκοσι οκτώ δισεκατομμύρια πηγαίνουν στις τράπεζες. Τα υπόλοιπα θα πάνε σε αυτά που χρωστάμε και τίποτε δε θα πάει στο λαό. Θα τα πάρουμε όλοι μαζί, να τα δώσουμε στις τράπεζες και να τα πληρώσετε εσείς, ο λαός δηλαδή, διπλά.

«Όλοι μαζί», λοιπόν. Κάτι λείπει απ' αυτήν την ιστορία, απ' αυτήν τη συγχωρδία κυβέρνησης, προπαγάνδας των στρατευμένων Μαζικών Μέσων Ενημέρωσης που επιχειρεί να πείσει το λαό.

Τι λείπει; Λείπει η πραγματικότητα. Αλήθεια, τα προηγούμενα χρόνια -και τώρα ιδιαίτερα- ίδιους λογαριασμούς κάνει η λαϊκή οικογένεια για την επιβίωσή της με τους τραπεζίτες, τους βιομήχανους, τους μεγάλεμπορους, τα τσιράκια τους, Έλληνες και ξένους; Αλήθεια, σε αυτήν τη χώρα, οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα ακόμη και στις πιο καλές συνθήκες κάλυπταν τις πραγματικές τους ανάγκες με τον ίδιο τρόπο που τις κάλυπταν μια χούφτα πλουτοκράτες που έχουν την οικονομική εξουσία;

Αλήθεια, τα παιδιά της λαϊκής οικογένειας είχαν ποτέ μέσα στο σύστημά σας τις ίδιες δυνατότητες στη μόρφωση, στην υγεία, στην παιδεία, στον πολιτισμό, στον αθλητισμό; Ακόμη, και στις χρυσές για τον καπιταλισμό εποχές, ποια ήταν η ζωή του εργαζόμενου και ποια του αφεντικού; Πάντα, τον καλούσαν να μην απαιτεί περισσότερα, ακόμη κι όταν είχαμε φοβερούς ρυθμούς ανάπτυξης, για το εθνικό συμφέρον, για την ανάπτυξη που θα έφερνε η κερδοφορία των επιχειρηματιών.

Και όλο και περισσότερα ψίχουλα θα περίσσευναν γι' αυτόν, γι' αυτόν που παρήγαγε τα πάντα, γι' αυτόν που παράγει τον κοινωνικό πλούτο.

Έρχεστε, λοιπόν, σήμερα εσείς οι ίδιοι που υπερασπιζέστε αυτό το σύστημα και τον καλείται να δυστυχήσει, να ζήσει στην κόλαση, γιατί όλα τα προηγούμενα χρόνια κατανάλωνε περισσότερα απ' όσα παρήγαγε.

Ποιος αλήθεια κατανάλωνε περισσότερα; Ο οικοδόμος που έχτισε τη σύγχρονη Ελλάδα στον έβδομο και στον όγδοο όροφο, στα υπόγεια με τον κίνδυνο της ζώης του κι έφτιαξε ένα σπίτι ή και δεύτερο δουλεύοντας κι ο ίδιος προσωπικά;

Ποιον άραγε καλείτε; Τον εργάτη του μετάλλου που δουλεύει στο τρίτο αμπάρι και κινδυνεύει να καεί ζωντανός ή να του φύγει ο τροχός και να κόψει το χέρι του; Αυτός ζούσε πάνω απ' αυτά που παρήγαγε;

Ποιον καλείτε τον εργάτη της Χαλυβουργίας του Μάνεση, ο οποίος ζει στη χλιδή και στον πλούτο και ξοδεύει όσα ξοδεύουν όλοι οι εργάτες μαζί, που δούλεψε με 1.200 ευρώ και τώρα του ζητάει να δουλέψει με 500; Αυτός είναι που φτάνει για το χρέος της Ελλάδας; Αυτός ήταν αυτός που κατανάλωνε παραπάνω απ' όσα παρήγαγε;

Ποιους καλείτε; Τις γυναίκες που άφηναν τα παιδιά οκτώ και έξι χρονών μοναχά τους στο σπίτι και δούλευαν πάνω από τις μηχανές, μέσα στα χνούδια με τον κίνδυνο του καρκίνου, σε άθλιες συνθήκες για να πλουτίζουν οι μεγαλόστομοι κεφαλαιοκράτες;

Ποιον καλείτε αλήθεια; Τους νέους επιστήμονες με δύο πτυχία, δέκα ώρες στο κομπιούτερ να στραβώνονται για 700 και τώρα για 400 ευρώ; Αυτοί είναι που κατανάλωναν περισσότερα απ' όσα παρήγαγαν όλα αυτά τα χρόνια;

Ποιους αλήθεια καλείτε; Αυτούς που ήταν μέσα στα μεταλλεία, που μπαίνουν νύχτα και βγαίνουν νύχτα με κίνδυνο για να βγάλουν το χρυσό, τα μέταλλα δηλαδή, για να πλουτίζουν οι κεφαλαιοκράτες; Αυτοί παρήγαγαν λιγότερα απ' όσα κατανάλωναν;

Ποιον καλείτε; Το φτωχό αγρότη που ξεροψήνεται στον ήλιο, που δουλεύει στην οικοδομή και το απόγευμα πάει στο χωράφι, που παγώνει το χειμώνα και δεν ξέρει τι θα γίνει με την παραγωγή του; Αυτός κατανάλωνε περισσότερα στη χώρα απ' όσα παρήγαγε;

Ποιον καλείτε άραγε; Τον κτηνοτρόφο που δεν ξέρει τι πάει να πει ξεκούραση, που είναι αιχμάλωτος και που δεν ξέρει Πάσχα και Χριστούγεννα τι θα κάνει και πώς θα ζήσει; Αυτόν που του παίρνουν το γάλα πιο φθηνό από το νερό! Αυτού του λέτε ότι παράγει λιγότερα απ' όσα καταναλώνει.

Ποιον άραγε; Ποιον κατηγορείτε; Το νέο της εργατικής οικογένειας, δώδεκα, δεκατριών, δεκατεσσάρων χρόνων παιδιά που δεν ξέρουν τι είναι Πάσχα, Χριστούγεννα και καλοκαίρι και πάνε να δουλέψουν για να βγάλουν ένα χαρτζιλίκι και να βοηθήσουν την οικογένεια; Αυτοί είναι που καταναλώνουν περισσότερα απ' όσο παράγουν, το φθηνό παιδικό, τριφυρό κρέας για να κερδίζουν οι ξενοδόχοι της Μυκόνου και των άλλων ελληνικών νησιών που τους στέλνουν στο δουλεμπόριο;

Όλους αυτούς κατηγορείτε; Αυτούς κατηγορείτε! Αυτούς που

παράγουν τον πλούτο. Τους ξεγελούσατε τα προηγούμενα χρόνια δίνοντας ένα κόκκαλο με λίγο κρέας. Τώρα τι τους λέτε; Να πεινάσουν, κυριολεκτικά! Και τους λέτε -άθλιο σύστημα- να τρώνε ληγμένα το 2012! Αυτοί είστε. Αυτό είναι το σύστημά σας και μ' αυτήν την πολιτική και πιο βάρβαρα τους ζητείται να την εφαρμόσετε για να βγούμε από την κρίση, μήπως και δεν φάνε ληγμένα.

Γιατί άραγε να συγκεντρωθεί το χρήμα απ' αυτούς όλους που ανέφερα και πάρα πολλούς άλλους που παρέλειψα; Να δοθεί πού; Στους επιχειρηματίες, σε αυτούς με τα κότερα, τις βίλες, τα ελικόπτερα, αμύθητα πράγματα, που θα ξανακάνουν την ανάπτυξη όλοι αυτοί, που θα δώσουν ελεημοσύνη, που θα τους φέρουν απασχόληση, με δούλους του 21ού αιώνα. Είναι υπερβολές ή είναι η αλήθεια; Είναι η αλήθεια. Πράγματι, είναι η αλήθεια και ακόμα δεν έχει συνειδητοποιήσει ο εργαζόμενος τι τον περιμένει όταν εφαρμοστούν τα νέα μέτρα.

Επομένως, μπροστά στην κοινωνία -αντικειμενικά, όχι επειδή το λέει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας- μπαίνει ένα ερώτημα: Υπάρχουν δυο δρόμοι. Ή θα πάει στη βαρβαρότητα και στην κόλαση με το σύστημα το καπιταλιστικό που σήμερα αποδεικνύει, το 2012, ότι γυρίζει την ανθρωπότητα πενήντα και εξήντα χρόνια πίσω ή θα το ανατρέψει και θα πάρει την εξουσία. Τρίτος δρόμος διαχείρισης φιλολαϊκής ή μεσοβέζικες λύσεις δεν υπάρχουν ούτε υπήρξαν ποτέ στην ιστορία.

Εσείς λέτε ότι είναι μονόδρομος. Συμφωνούμε. Για το κεφάλαιο, την αστική τάξη, αυτούς που κατέχουν τον πλούτο, μονόδρομος είναι. Μόνο μέσα από σωρούς ερειπίων μπορούν προσωρινά να ανακάμψουν. Το έχουν αποδείξει στην ιστορία. Ανέκαμψαν με δύο Παγκόσμιους Πολέμους πάνω στο αίμα και στη δυστυχία της ανθρωπότητας. Ανέκαμψαν παλαιότερα με άλλα στοιχεία σφάζοντας λαούς ολόκληρους. Έτσι αναπτύχθηκαν. Γι' αυτούς, ναι, είναι μονόδρομος, αλλά για το λαό άλλος είναι ο δρόμος. Και είναι ο δρόμος που προτείνει το Κομμουνιστικό Κόμμα Ελλάδας.

Με τρεις λέξεις, με τρεις φράσεις εμείς λέμε: Μονομερής διαγραφή του χρέους. Δεν χρωστάνε όλοι αυτοί που είπα κι είναι η συντριπτική πλειοψηφία του ελληνικού λαού, οι εργαζόμενοι και τα λαϊκά στρώματα τίποτα και σε κανέναν. Ένα, χρωστάνε σε όλους αυτούς που κυβερνούν, να τους πάρουν την εξουσία. Διαγραφή του χρέους. Δεν υπάρχει χρέος καλό και κακό για μας. Αποδέσμευση από την Ευρωπαϊκή Ένωση, λαϊκή εξουσία, λαϊκή οικονομία.

Είναι εφικτός; Εδώ είναι ο ρεαλισμός ο οποίος προβάλλεται κι από εδώ για να απορριφθεί κι από εδώ για να φανεί ότι πρέπει να πάμε λίγο πιο πονηρά. Είναι τώρα, έτοιμος, αρκεί να τον αποφασίσει ο λαός. Είναι ρεαλιστικότερος και εφικτότερος.

Τι λέμε λοιπόν, εμείς και τι απαντάμε κι εδώ; Μετριοφύνηται και πρέπει να μετρηθούν μπροστά στο λαό οι πολιτικές δυνάμεις. Εμείς λέμε ότι σήμερα η επιστήμη, η τεχνολογία, η παραγωγικότητα της εργασίας, ο πλούτος που παράγεται είναι ασύλληπτος. Μπορεί να καλύψει τις κοινωνικές ανάγκες και να ζει όλος ο κόσμος πολύ καλά.

Αυτό εσείς λέτε ότι θα γίνει αφού τους στείλετε στο διάολο και στην κόλαση, αφού τους στείλετε με 200 και 300 ευρώ, αφού τους στείλετε στον κάδο των σκουπιδιών, αφού τους στείλετε στη χωματερή να μαζεύουν το 2012 σίδερα για να πάρουν 2 ευρώ. Ελάτε στο κέντρο της Αθήνας να δείτε και δεν είναι μόνο ξένοι. Αυτό τους λέτε. Θα πάτε εκεί για να σηκωθείτε ξανά, αν σηκωθείτε ξανά.

Εμείς τι λέμε; Όχι, δεν θα πάτε. Θα πάρετε αυτά που σας ανήκουν απ' αυτούς που σας τα κλέβουν τόσα χρόνια. Θα τελειώσετε, δηλαδή, με την εξουσία του κεφαλαίου.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Θα μου δώσετε μια ανοχή, κύρια Πρόεδρε. Σας ευχαριστώ πολύ εκ των προτέρων.

Μας λένε ότι δεν έχουμε πρόγραμμα και καμιά φορά βγαίνει από τα ρούχα σου ή λένε ότι εδώ δεν υπάρχουν προτάσεις. Να πω επιγραμματικά:

Η Ελλάδα είναι πλούσια χώρα, από τις πλουσιότερες στον κόσμο για το μέγεθός της. Έχει μεγάλες πλουτοπαραγωγικές

πηγές και γεωστρατηγική θέση. Τι έχει; Ορυκτό πλούτο και μάλιστα, σπάνιο. Αν είχα χρόνο θα σας έλεγα ότι μόνο με το νικέλιο η Ελλάδα θα μπορούσε να εξασφαλίσει τεράστια κέρδη. Νικέλιο έχουν τρεις χώρες στον κόσμο Ελλάδα - Κούβα - Καληδονία. Αν πεις δεν πουλάω κάτω από 20.000 -θα το πω έτσι με λογικές αγορές- από πού θα το φέρουν; Από την Κούβα και την Καληδονία; Μόνο τα μεταφορικά το ανεβάζουν στα ύψη. Μόνο να εκμεταλλευτείς το νικέλιο λέω, που δεν υπάρχει όπλο χωρίς νικέλιο και τίποτα άλλο.

Έχουμε βωξίτη τον καλύτερο στην Ευρώπη. Τον ρήμαξε η «ΠΕΣΙΝΕ» όλα αυτά τα χρόνια και τώρα τον ρημάζει κάποιος επιχειρηματίας. Έχουμε λευκόλιθο, χρυσό, ουράνιο, σπάνια μέταλλα, χουντίτη -δεν περιγράφω, για το μέταλλο συζητώ- και πάρα πολλά άλλα. Έχουμε ενεργειακές πηγές, τα μεγαλύτερα αποθέματα λιγνίτη στην Ευρώπη. Έχουμε αξιοποιήσει το 1/3 του υδάτινου δυναμικού. Έχουμε υδρογονάνθρακες, πετρέλαια δηλαδή και φυσικό αέριο.

Όλα αυτά μπορεί να δημιουργήσουν μία ισχυρή βιομηχανική βάση, γιατί έχουμε μεγάλη παράδοση και δυνατότητες στο μέταλλο, στην κλωστοϋφαντουργία, στο δέρμα, στα ναυπηγεία. Η Ελλάδα με τα πέντε ναυπηγεία. Ο Πειραιάς είναι το πέμπτο λιμάνι στον κόσμο από πλευράς σπουδαιότητας. Μπορούσαμε στην αμυντική βιομηχανία να καλύψουμε στοιχειώδεις ανάγκες. Ούτε σφαίρες δεν παράγουμε πια. Εκεί έχουμε φτάσει.

Έχει τι άλλο; Εξειδικευμένο επιστημονικό και εργατικό δυναμικό. Τεράστιες δυνατότητες και μια άλλη εξουσία θα απελευθερώσει τεράστιες δυνάμεις που υπάρχουν στην κοινωνία. Δεύτερον, έχουμε αγροτική οικονομία που μπορεί να καλύψει όλες τις ανάγκες. Η Ελλάδα παράγει τα πάντα, μπορεί να είναι σχεδόν -για να μην πω είναι- αυτάρκης και να είναι και εξαγωγική χώρα.

Για την Κοινή Αγροτική Πολιτική κάποιος -απ' αυτόν το χώρο του ΣΥΡΙΖΑ- είχε πει ότι και αν δεν υπήρχε, θα έπρεπε να την εφεύρουμε. Κατέστρεψαν την αγροτική οικονομία της χώρας.

Τρίτον, η χώρα έχει γεωστρατηγική θέση στο χάρτη, είναι διασταύρωση τριών ηπείρων και μπορεί έξω από τις δεσμεύσεις της Ευρωπαϊκής Ένωσης και του ΝΑΤΟ να κάνει διεθνείς συμφωνίες προς όφελος του ελληνικού λαού.

Θα σας το πω ωμά: Όλα αυτά υπήρχαν, ναι ή όχι; Υπήρχαν. Τα διαχειρίστηκε ο καπιταλισμός όλα αυτά τα χρόνια, ναι ή όχι; Τα διαχειρίστηκε και μας έφτασε εδώ.

Τελειώσατε λοιπόν. Φύγετε για να έλθει ο λαός στην εξουσία. Τελειώσατε. Τα ξεπουλήσατε όλα, τα καταστρέψατε όλα, κέρδισαν τα διεθνή και τα ελληνικά μονοπώλια και φτάσατε σήμερα τη χώρα σ' αυτό το σημείο.

Τι προϋποθέσεις, λοιπόν, βάζουμε; Πρέπει να τελειώσει η μεγάλη αντίθεση, άλλοι να παράγουν και άλλοι να κερδίζουν, δηλαδή η εργατική τάξη, ο λαός να κοινωνικοποιηθεί τα μέσα παραγωγής, να γίνουν λαϊκή περιουσία.

Δεύτερον, εθνικός σχεδιασμός. Σας προκαλώ να μου πείτε αν μπορείτε να κάνετε εθνικό σχεδιασμό με γνώμονα τις ανάγκες του λαού. Φυσικά όχι, γιατί κάθε καπιταλιστής επενδύει ανάλογα με τα κέρδη του, άρα δεν μπορείς να τον υποχρεώσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΥΣΑ (Μαρία Κόλλια-Τσαρουχά):** Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Επειδή είμαστε στην Ευρωπαϊκή Ένωση, σου καθορίζουν το πού και τί θα αναπτύξεις. Για εκείνους που λένε για ανάπτυξη, μπορείς να έχεις ενέργεια κοινωνικοποιημένη και να είσαι στην Ευρωπαϊκή Ένωση; Όχι. Η Συνθήκη του Μάαστριχτ το απαγορεύει. Μπορείς στις τηλεπικοινωνίες, μπορείς στους στρατηγικούς τομείς; Κανέναν δεν μπορείς να έχεις γιατί το απαγορεύουν όλες αυτές οι συνθήκες. Μιλάμε για γνήσια λαϊκή εξουσία, όχι εμμέσως πλην σαφώς. Έχουμε βγάλει συμπεράσματα γι' αυτό από την οικοδόμηση του σοσιαλισμού.

Αυτή λοιπόν είναι η πολιτική πρόταση του ΚΚΕ και αυτή ακριβώς η εξουσία θα φέρει και την εργατική λαϊκή κυβέρνηση και είμαστε έτοιμοι να δώσουμε τα πάντα σε μία τέτοια προοπτική της χώρας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Ε' Αν-

τιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ**)

Ποιος είναι ο όρος για να δημιουργηθεί προοπτική; Τι λέμε στον κόσμο με απλές κουβέντες; Να ενωθούν μ' αυτήν την πρόταση αυτοί που έχουν συμφέρον. Ποιοι είναι αυτοί; Οι εργαζόμενοι, οι αυτοαπασχολούμενοι, οι φτωχοί αγρότες.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει επανειλημμένα το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, έτσι κι αλλιώς μόνο εμείς έχουμε αυτήν την πρόταση. Αφήστε μας να έχουμε λίγο χρόνο παραπάνω.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΑΦΙΛΗΣ:** Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η ιστορία –και ιδιαίτερα των τελευταίων χρόνων– δείχνει ότι δεν υπάρχουν διαχειριστικά μοντέλα που να εξανθρωπίσουν τον καπιταλισμό. Η κεντροαριστερά στην Ιταλία τι έκανε; Εφάρμοσε ακριβώς την ίδια πολιτική. Στη Γαλλία τα ίδια. Όσο για το πείραμα της Κύπρου, παρ' όλες τις προθέσεις, η πραγματικότητα είναι βαριά. Άρα, λοιπόν, λαϊκή συμμαχία και ανατροπή.

Θέλω να τελειώσω με το εξής: Συνειδητοποιείτε ότι στέλνετε την πλειοψηφία του λαού στην κόλαση; Μετά ξέρετε τι υπάρχει: Το «εμπρός της γης οι κολασμένοι».

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Ο κ. Μανιάτης έχει το λόγο για επτά λεπτά.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ:** Κύριοι συνάδελφοι, στο δημόσιο διάλογο το τελευταίο χρονικό διάστημα επικρατούν δύο βασικά ερωτήματα. Το πρώτο ερώτημα είναι: Θα μπορούσαμε να έχουμε αποφύγει το μνημόνιο ή τα μνημόνια και όλα αυτά τα επώδυνα που συζητάμε; Το δεύτερο ερώτημα είναι: Αφού μπλέξαμε, υπάρχει ελπίδα να ξεφύγουμε κάποια στιγμή και, αν ναι, πώς; Θα προσπαθήσω πολύ συνοπτικά να δώσω μία απάντηση στα δύο αυτά πολύ βασικά ερωτήματα.

Υπήρχε η δυνατότητα να αποφύγει η Ελλάδα το μνημόνιο; Δυστυχώς δεν μπορούσαμε να το αποφύγουμε για πολύ απλούς και σκληρούς λόγους. Ο πρώτος είναι ότι ουσιαστικά το 2009 η χώρα ήταν μπροστά στη χρεοκοπία με το απίστευτο έλλειμμα και χρέος που είχε εκείνη τη χρονική στιγμή. Υπήρχε δυνατότητα να εφαρμοστεί ένα άλλο είδος μνημονίου; Ξαναλέω ότι δυστυχώς όχι γιατί απλούστατα το είδος του μνημονίου που εφαρμόζεται στην Ελλάδα εφαρμόζεται στην Πορτογαλία, στην Ιρλανδία, στην Ισπανία και μάλλον θα εφαρμοστεί και στην Κύπρο. Δυστυχώς πρόκειται για δράσεις οι οποίες στην πραγματικότητα εξειδικεύουν αυτό το απίστευτο, κυνικό, απάνθρωπο πλαίσιο μέσα στο οποίο λειτουργεί ο καπιταλισμός που ωραιοποιημένα τον λέμε τώρα «παγκόσμιες αγορές» και ο οποίος καπιταλισμός στην πραγματικότητα το μόνο που μπορεί να κάνει είναι επιλογές σε βάρος των κοινωνιών και των ανθρώπων.

Υπήρχε η δυνατότητα να βρούμε από αλλού λεφτά; Θέλω ως απλός πολίτης να αναρωτηθώ: Η Κύπρος άραγε που αποπειράθηκε να βρει από αλλού λεφτά τα κατάφερε; Θέλω να σας θυμίσω ότι η Κυπριακή Δημοκρατία με κεντροαριστερή κυβέρνηση του Προέδρου Χριστόφια δοκιμάζει εδώ και πολλούς μήνες να βρει πηγές χρηματοδότησης προκειμένου να μην πέσει και αυτή στη «μέγγενη» του Διεθνούς Νομισματικού Ταμείου και της Ευρωπαϊκής Κεντρικής Τράπεζας. Η Κύπρος έχει μία σπουδαία γεωπολιτική θέση και ταυτόχρονα έχει εξαιρετικά καλές σχέσεις και με τη Ρωσία και με την Κίνα και δοκίμασε για πολλούς μήνες να βρει χρηματοδότηση εκτός Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δυστυχώς, παρά τις προσπάθειες της κυβέρνησης της Κυπριακής Δημοκρατίας, και η Κύπρος θα εμπλακεί –απ' ό,τι φαίνεται, ήδη η τρόικα βρίσκεται εκεί από χθες– σε μία σκληρή διαπραγμάτευση με τους ίδιους δανειστές με τους οποίους έχει εμπλακεί και η Ελλάδα.

Δεύτερη ερώτηση: «Βγαίνει» το μνημόνιο; «Βγαίνει» το μεσοπρόθεσμο; Υπάρχει ελπίδα; Έχουν νόημα όλες αυτές οι απίστευτες, οι τεράστιες θυσιές του ελληνικού λαού; Θα απαντήσω στο πρώτο, εάν «βγαίνει» το μεσοπρόθεσμο και ο προϋπολογισμός που συζητάμε. Το μεσοπρόθεσμο που ψηφίσαμε πριν από λίγες μέρες και ο προϋπολογισμός δεν θα «βγουν» εάν δεν ισχύσουν και οι υπόλοιπες προϋποθέσεις που έχουμε θέσει στο δημόσιο διάλογο. Δεν θα βγουν εάν δεν έχουμε πετυχημένη πολιτική διαπραγμάτευση, εάν δεν δοθεί άμεσα ολόκληρη η δόση στην εθνική οικονομία, εάν δεν υπάρξει επιμήκυνση, εάν δεν υπάρξει

όλο αυτό το πλέγμα των κοινωνικών και οικονομικών αντίβαρων που έχουμε ζητήσει.

Βεβαίως σ' αυτήν την κατεύθυνση θέλω να πω ότι είναι τουλάχιστον ατυχέστατες οι δηλώσεις του Προέδρου του Συνασπισμού και Αρχηγού της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κ. Τσίπρα για το ζήτημα της προσέλκυσης επενδύσεων και δεν είναι απλώς γιατί λέμε σε διεθνείς επενδυτές «μην έλθετε να επενδύσετε στην Ελλάδα». Δεν είναι μόνο γι' αυτό. Είναι και για κάτι άλλο που το ξεχνάμε και το οποίο θεωρώ ότι υποβαθμίζει το εθνικό Κοινοβούλιο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας θυμίσω ότι με παρέμβαση δική μας ζητήσαμε και μπήκε ειδική ρήτρα στο συγκεκριμένο άρθρο των αποκρατικοποιήσεων, ώστε καμμία αποκρατικοποίηση να μην προχωρήσει εάν δεν περάσει πρώτα από τη Βουλή των Ελλήνων, εάν δεν δημοσιοποιηθεί στο Σώμα και εάν δεν υποστεί τη βάσανο του διαλόγου και της διαφάνειας αυτού του Σώματος. Αν θεωρήσουμε, λοιπόν, ότι κακά κάνουν τη δουλειά τους οι τεχνοκράτες, ότι κακά κάνει τη δουλειά της η Κυβέρνηση, μα και το εθνικό Κοινοβούλιο ως Σώμα το οποίο θα συζητήσει την κάθε είδους αποκρατικοποίηση ξεχωριστά, είναι δυνατόν να μην το εμπιστευόμαστε ούτε και αυτό;

Θεωρώ, λοιπόν, ότι τέτοιου είδους δηλώσεις δεν βοηθούν καθόλου και αντίθετα οδηγούν σε μία κατεύθυνση όπως αυτή που σήμερα γράφεται στις εφημερίδες για το 25% πληθωρισμού της περήφανα πτωχευμένης Αργεντινής και του τεράστιου βαθμού εγκληματικότητας που υπάρχει στη συγκεκριμένη χώρα.

Υπάρχει ελπίδα; Έχει νόημα όλο αυτό; Εγώ θέλω σ' αυτήν τη δημόσια συζήτηση να καταθέσω ορισμένα σημεία αισιοδοξίας και ελπίδας. Έχουμε διανύσει τα 2/3 του δρόμου. Πάμε σε πρωτογενές πλεόνασμα. Έχουμε αυξήσει τις εξαγωγές. Η ελληνική επιχειρηματικότητα είναι αυτό που λέμε στην οικονομία «ρηχή» επιχειρηματικότητα, δηλαδή όχι με βαριά βιομηχανία, αλλά με μικρομεσαίες επιχειρήσεις του τουριστικού ή του κατασκευαστικού ή άλλων τομέων που είναι εξαιρετικά ευέλικτες και μπορούν στο πρώτο εξάμηνο «να πάρουν τα πάντα τους» αν τους δώσεις μια «ανάσα». Άρα έχουμε τη δυνατότητα μέσα σε έξι μήνες να ανατρέψουμε την πορεία.

Η Ελλάδα έχει μία σπουδαία γεωστρατηγική θέση. Χαίρομαι που ο συνάδελφος κ. Παφίλης αναφέρθηκε σ' αυτό το ζήτημα. Ναι, η Ελλάδα έχει μεγάλο ορυκτό πλούτο, που τον είχε αγνοήσει επειδή ζούσε στη φενάκη των δανειακών.

Τώρα, όμως, αυτό έχει αντιστραφεί. Ξεκινούμε τις έρευνες υδρογονανθράκων. Αύριο στην Πάτρα θα έρθει το νορβηγικό καράβι που τη Δευτέρα ξεκινά στο Ιόνιο και νότια της Κρήτης, για πρώτη φορά μετά από δεκαπέντε χρόνια, τις έρευνες υδρογονανθράκων. Τα αναμενόμενα έσοδα είναι 150 δισεκατομμύρια ευρώ σε βάθος τριακονταετίας. Έχουμε άλλον ορυκτό πλούτο; Ναι, έχουμε τον ορυκτό πλούτο τον επίσης αγνοημένο, που το ΙΓΜΕ τον έχει αξιολογήσει ότι είναι της τάξης των 45 δισεκατομμυρίων και που ήδη με διεθνείς διαγωνισμούς στη γεωθερμία, στο χρυσό, στο χαλκό, έχουμε ξεκινήσει και τον αξιοποιούμε. Άρα είμαστε και σε αυτό μπροστά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Και θέλω να τελειώσω με κάτι που κατά τη γνώμη μου είναι χρέος φορέων εκτός της πολιτικής, αλλά που πρέπει και αυτοί να κάνουν σωστά τη δουλειά τους. Αναφέρομαι στην Τράπεζα της Ελλάδος και την υποχρέωσή της να παρακολουθεί και να παραδίδει στους θεσμοθετημένους ελεγκτικούς φορείς της πολιτείας όλους αυτούς που έχουν βγάλει τα λεφτά τους έξω. Μπορούμε να έχουμε δεκάδες λίστες με όλους αυτούς και να ελέγξουμε αν είναι μαύρο χρήμα, γιατί αν είναι νόμιμο είναι εντάξει, αλλά το πολύ μαύρο χρήμα μπορούμε να το βρούμε.

Να τελειώσω με μια φράση. Θέλω να ελπίζω ότι σε μια χώρα όπου το δημοκρατικό πολίτευμα και τα ανθρώπινα δικαιώματα βρίσκονται σε κρίση, όπου έχουν αρχίσει να φαίνονται σαφή σημάδια εντός του Κοινοβουλίου και κυρίως έξω στην κοινωνία εκφασισμού της δημόσιας συμπεριφοράς, είμαστε όλοι μαζί στον ίδιο δρόμο υπεράσπισης της δημοκρατίας.

Και θέλω πραγματικά να ελπίζω ότι οι εκφράσεις που άκουσα από συνάδελφο του Συνασπισμού ότι όσοι υπογράφουν το μνη-



μόνιο δεν θα περάσουν απλώς από ειδικό δικαστήριο, αλλά θα έχουν την τύχη του λιντσαρίσματος του Αμερικάνου πρέσβη στη Λιβύη, είναι απλώς μια απίστευτη δήλωση.

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Τελειώνετε, κύριε συνάδελφε.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΜΑΝΙΑΤΗΣ:** Τελειώνοντας, λοιπόν, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να πιστεύω ότι στη μάχη κατά του ναζισμού, κατά του φασισμού, κατά της καταπάτησης των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, είμαστε όλοι ενωμένοι.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Αυτό είναι αίσχος, κύριε Πρόεδρε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Κύριε συνάδελφε, είστε πάρα πολύ νέος για να κάνετε παρατηρήσεις στο Προεδρείο. Λίγος σεβασμός στο Προεδρείο και στους συναδέλφους δεν βλάπτει.

**ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ ΔΙΑΜΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ:** Σεβασμό όταν διαστρεβλώνει...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Ειλικρινά σας λέω στην εποχή τη δική μου τουλάχιστον-παρεμβαίνω ως Πρόεδρος-το 2000, δεν θα τολμούσα να το κάνω αυτό. Ευχαριστώ πολύ. Γιατί τουλάχιστον σε όλους τους συναδέλφους δίνω το χρόνο και δεν διακόπτω κανέναν.

(Θόρυβος και διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

Σας παρακαλώ, λίγο σεβασμό στην Αίθουσα και λίγο σεβασμό στην ιστορία.

Ο Βουλευτής της Νέας Δημοκρατίας κ. Γεωργαντάς έχει το λόγο για επτά λεπτά.

**ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΓΕΩΡΓΑΝΤΑΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

«Κύριοι συνάδελφοι, είστε ανάληγτοι, στερείστε ευαισθησίας, στερείστε πατριωτισμού. Αυτό που έπρεπε να σας τύχει θα ήταν ή ένα στρατοδικείο ή στην καλύτερη περίπτωση ένα λαϊκό δικαστήριο.» Βεβαίως, απευθύνομαι σε όσους συναδέλφους την Τετάρτη το βράδυ ψήφισαν θετικά για το μεσοπρόθεσμο. Σε αυτούς απευθύνομαι θέλοντας να ανακεφαλαιώσω και να θυμίσω τις εκφράσεις που ακούστηκαν όλες αυτές τις μέρες εδώ μέσα.

Ακούστηκαν αυτές οι εκφράσεις για όσους συναδέλφους ψήφισαν το μεσοπρόθεσμο επειδή θέλησαν να τηρήσουν τη δέσμευσή τους έναντι των πολιτών που τους εξέλεξαν με τη βασική εντολή να παραμείνει η Ελλάδα στην Ευρωζώνη. Επέλεξαν να πουν την αλήθεια στον ελληνικό λαό για τις ταμειακές ανάγκες μας και επέλεξαν το δρόμο των συγκρούσεων και των μεταρρυθμίσεων.

Ως νέο Βουλευτή αυτές οι κραυγές αυτών των ημερών σίγουρα με στεναχώρησαν, σίγουρα με προβλημάτισαν, αλλά ευτυχώς για όλους εμάς που την Τετάρτη το βράδυ ψηφίσαμε το μεσοπρόθεσμο, ο κόσμος που μας έστειλε εδώ μας στηρίζει και αυτήν τη στιγμή για την ολοκλήρωση αυτής της προσπάθειας.

Επισκέφτηκα την Πέμπτη την εκλογική μου περιφέρεια, γύρισα σήμερα από εκεί και διαπίστωσα αυτό που νομίζω ότι διαπιστώνετε κι εσείς καθημερινά. Η συντριπτική πλειοψηφία των ανθρώπων που στηρίζαν τις επιλογές των κομμάτων που αποτελούν τη Συγκυβέρνηση είναι μαζί μας σε αυτήν την προσπάθεια. Είναι συνειδητοποιημένοι για τις δυσκολίες των ημερών, για τις δυσκολίες που έρχονται, αλλά θεωρούν πράγματι ότι αποτελούμε και τη μόνη ελπίδα για τη σωτηρία της χώρας.

Είναι απόλυτα ώριμος ο ελληνικός λαός για να δεχτεί και την εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, αλλά αυτό το οποίο απαιτεί από εμάς είναι να υπάρξει πιστή τήρησή του, έτσι ώστε με δίκαιο τρόπο, όπως προβλέπεται, να γίνει και η κατανομή των βαρών. Αυτό είναι το μόνο που ζητάει από εμάς ο λαός, να υπάρχει δίκαιη κατανομή στην εφαρμογή του μεσοπρόθεσμου προγράμματος, καμμία απόκλιση και, επίσης, να μην κάνουμε πίσω σε αυτήν την προσπάθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό δεν μπορεί να είναι μακριά από τη γενικότερη συζήτηση περί των μνημονιακών δεσμεύσεων της χώρας. Όμως, το λάθος

το οποίο γίνεται σε πολλούς από εμάς είναι ότι η συζήτηση αναφέρεται σε μνημονιακούς και αντιμνημονιακούς, ενώ η σωστή έκφραση έπρεπε να είναι «σε αυτούς που επιθυμούν τις μεταρρυθμίσεις και σε αυτούς που εμποδίζουν τις μεταρρυθμίσεις, σε αυτούς που επιθυμούν να αλλάξουν πράγματα και σε αυτούς που επιδιώκουν πρακτικές και πολιτικές που οδηγήσαν τη χώρα σε αυτήν την κατάσταση να παραμείνουν ως έχουν».

Δεν νομίζω ποτέ άλλοτε κυβέρνηση να επιδίωξε να αλλάξει τόσα πράγματα και η αντιπολίτευση, η οποία κατά κανόνα επιδιώκει την αλλαγή των πραγμάτων, στην προκειμένη περίπτωση να θέλει να παραμείνουν τα πράγματα ως έχουν.

Δεν ακούστηκε, δυστυχώς, για όλους μας όλες αυτές τις μέρες των συζητήσεων κάποια εναλλακτική πρόταση, κάποια άλλη λύση, κάποιο άλλο μοντέλο για την ανάπτυξη ή την παραγωγή έξω από τις κατευθύνσεις οι οποίες και στο μεσοπρόθεσμο και στον προϋπολογισμό αναφέρονται, για να μπορεί να αισθανθεί και ο ελληνικός λαός και όλοι εμείς ότι, αν αποτύχει αυτό το μοντέλο, υπάρχει και μια άλλη αξιόπιστη εναλλακτική λύση. Δεν υπάρχει αυτή η αξιόπιστη εναλλακτική λύση. Μάλλον, δεν υπάρχει καθόλου κάποια άλλη λύση.

Η χώρα χρειάζεται μεταρρυθμίσεις. Αυτό είναι σαφέστατο και κατανοητό. Οι μεταρρυθμίσεις πάντα δημιουργούν συγκρούσεις, πάντα δημιουργούν αντιπαράθεσεις με συντεχνίες, πάντα επιδιώκουν να απολεσθούν κάποια κακώς αναφερόμενα ως κεκτημένα ομάδων, κοινωνικών ή επαγγελματικών, τα οποία πρέπει να τα θίξουμε. Σε αυτήν την προσπάθεια η Κυβέρνηση πρέπει να είναι ανυποχώρητη. Δεν υπάρχει περιθώριο άλλο για την Ελλάδα. Είναι γνωστό σε όλους μας.

Το 2013 -και θα συμφωνήσω με τον κ. Οικονόμου, που ήταν προηγούμενα στο Βήμα- είναι μια καθοριστική χρονιά για την Ελλάδα, απόλυτα καθοριστική όχι για να επιτύχει τους δημοσιονομικούς της στόχους. Οι δημοσιονομικοί στόχοι είναι ένα μέρος μόνο αυτής της προσπάθειας. Αλλά ελαχε σε εμάς να κάνουμε τις απαραίτητες ενέργειες, να δείξουμε με τη στάση μας και τη συμπεριφορά μας ότι το πολιτικό σύστημα ανακτά να αξιοπρέπεια του, ανακτά την εμπιστοσύνη του ελληνικού λαού.

Το στοίχημα αυτού του έτους είναι να αποδείξουμε πράγματι ότι το πολιτικό προσωπικό που έχει στείλει ο λαός σε αυτή την Αίθουσα είναι ικανό να κάνει όλες εκείνες τις ενέργειες, έτσι ώστε να αποκτηθεί πάλι η σχέση εμπιστοσύνης ανάμεσα στον πολίτη και στο Βουλευτή. Χωρίς αυτή τη σχέση εμπιστοσύνης δεν θα μπορέσει καμμία μεταρρυθμιστική προσπάθεια να επιτύχει.

Οι νέοι τουλάχιστον συνάδελφοι, με τους οποίους βρίσκομαι καθημερινά, νομίζω ότι έχουν δείξει αυτούς τους μήνες ότι πράγματι είναι αποφασισμένοι να συμβάλουν με όλες τους τις δυνάμεις σε αυτή την προσπάθεια. Νομίζω ότι και όλο το υπόλοιπο πολιτικό προσωπικό το έχει διαπιστώσει και νομίζω ότι σθεναρά ανταποκρινόμενοι στο αίτημα του ελληνικού λαού για μεταρρύθμιση, θα μπορέσουμε να οδηγήσουμε την Ελλάδα στη διέξοδο από αυτήν την κρίση.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Ευχαριστούμε τον κ. Γεωργαντά και για την τήρηση του χρόνου.

Η κ. Κουντουρά έχει το λόγο.

**ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ:** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε μπροστά μας έναν προϋπολογισμό που υλοποιεί τα μέτρα που ψηφίστηκαν την Τετάρτη και υπακούει στο μνημόνιο. Πρόκειται για έναν προϋπολογισμό μιας σκληρής λιτότητας που οδηγεί με ακρίβεια στην ολοκλήρωση της πτώχευσης του ελληνικού λαού, η οποία θα σημάνει αναπόφευκτα την επίσημη χρεοκοπία.

Δεν θα σταθώ στην υπόθεση της ανατροφοδότησης του φαύλου κύκλου της ύφεσης, τα έχει εξηγήσει άλλωστε ο νυν Πρωθυπουργός τη διετία 2009-2011, που ήταν ενάντια στο μνημόνιο. Δικαιολογημένα όμως διερωτώμαι και θα ρωτήσω και εσάς: Πιστεύετε αλήθεια ότι αυτό που ψηφίσατε εκατόν πενήντα τρεις από εσάς σ' αυτή την Αίθουσα την περασμένη Τετάρτη και αυτό που πάει να υλοποιηθεί ο προϋπολογισμός, πρόκειται να λειτουργήσει; Πρόκειται να αποδώσει;

Θα σας μιλήσω με ένα παράδειγμα ενός μικρομεσαίου επιχειρηματία. Ας πούμε ότι η οικονομία μας είναι ένα κατάστημα αυτή τη στιγμή. Συρρικνώνουμε και κόβουμε τα λειτουργικά έξοδα, περιορίζουμε το χώρο μας, απολύουμε προσωπικό, συρρικνώνουμε αν θέλετε το μέγεθος και φυσικά μοιράει τις δυνατότητές μας, χωρίς όμως παράλληλα να υπάρχει σχέδιο ενίσχυσης της πελατείας και των εσόδων μας, χωρίς να υπάρχει σχέδιο ή στήριξη για μια ανάπτυξη της επιχείρησης. Υπάρχει ενδεχόμενο αυτή η επιχείρηση να σωθεί; Όχι βέβαια, πάει να κλείσει. Γιατί εκεί πάει η Κυβέρνηση και η τρόικα την οικονομία και τη χώρα μας, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για λουκέτο. Είναι αδύνατον να μην το βλέπετε και εσείς.

Ακόμα και στον τουρισμό ο οποίος αποτελεί τον τομέα της κοινοβουλευτικής μου ευθύνης, η κατάσταση διαγράφεται ασφυκτική. Το 2009 το ΠΑΣΟΚ κατήγγειλε το Υπουργείο Τουρισμού, πράξη που δίνει το δικαίωμα σε όλους εμάς να σκεφτούμε ότι έγινε σκόπιμα, προκειμένου να μην υπάρχει στρατηγική, σχεδιασμός και ανάπτυξη σε αυτόν τον εθνικής σημασίας τομέα που αποδίδει στην πατρίδα μας έσοδα.

Η παρούσα Κυβέρνηση επανασύστησε στο Υπουργείο Τουρισμού. Από την άλλη πλευρά όμως, διατηρεί μια τουριστική πολιτική δεσμευμένη στη γενικότερη πολιτική του μνημονίου, αθετώντας όλες τις προεκλογικές της δεσμεύσεις όπως για παράδειγμα τη μείωση του ΦΠΑ στην εστίαση κατά δέκα ποσοστιαίες μονάδες, από 23% σε 13% μέσα στο 2012. Αντιλαμβάνεστε ότι έτσι θα ζεσταίνονταν η αγορά στο χώρο της εστίασης και αυτό θα επηρέαζε θετικά και τις περιοχές υψηλής τουριστικής κίνησης εντός της Αθήνας και αλλού.

Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες έχουμε ζητήσει με επιμονή τη γενική μείωση του ΦΠΑ σε όλα τα προϊόντα και τις υπηρεσίες και σε ό,τι μάλιστα αφορά τον τουρισμό έχουμε ζητήσει ΦΠΑ 5% στο σύνολο του τουριστικού πακέτου δηλαδή διαμονή, υπηρεσίες, εστίαση κ.λπ.. Αυτός είναι ένας δραστικός τρόπος να δώσουμε ώθηση στο τουριστικό μας προϊόν.

Επίσης, είναι τελείως ακατανόητη η επιλογή της Κυβέρνησης να πλῆξει το επάγγελμα των ξεναγών, το οποίο στελεχώνεται από άξιους και άριστα εκπαιδευμένους συμπατριώτες μας που δίνουν τον καλύτερό τους εαυτό.

Εξίσου ακατανόητη είναι και η τουριστική συνεργασία που επιδιώκεται με την Τουρκία πάνω στον τουρισμό, μια χώρα που είναι βασικός μας ανταγωνιστής και που επιθετικά προσπαθεί να μας αφαιρεί συνεχώς τουριστική κίνηση. Θα περιμέναμε από την Κυβέρνηση να παρουσιάσει μια ολοκληρωμένη πλατφόρμα τουριστικής ανάπτυξης με συγκεκριμένους άξονες και χρονοδιαγράμματα και όχι γενικότητες και ευχολόγια.

Να σταθώ και στην Αθήνα. Λέει η Κυβέρνηση για τόνωση της τουριστικής ζωής εδώ και από την άλλη η πρωτεύουσα και το λεκανοπέδιο είναι ακόμα σήμερα παραδομένα στην ανομία. Αν πάει ένας τουρίστας μια ή ώρα το μεσημέρι πίσω από το δημαρχείο της πόλης θα δει στη μια πλευρά τοξικομανείς να κάνουν χρήση ναρκωτικών ή να βρίσκονται πεσμένοι στα πεζοδρόμια. Αν ξεστράτισει δε και βρεθεί και στα στενά πιο κάτω της Ομόνοιας κινδυνεύει σοβαρά η ασφάλειά του. Χάος και ζούγκλα στην καρδιά της Αθήνας. Από τη μια μεριά ένα τσουνάμι με παράνομους μετανάστες, εγκληματικότητα και όλο αυτό εξαπλώνεται λόγω της ανικανότητας του κράτους και της έλλειψης πολιτικής βούλησης και από την άλλη κάποιοι υποκαθιστούν τους αστυνομικούς και εντελώς παράνομα, φυσικά, παίρνουν το νόμο στα χέρια τους. Και ενώ συμβαίνουν όλα αυτά οι κάτοικοι βρίσκονται σε απόγνωση. Σε περιοχές του ιστορικού κέντρου, στην Ομόνοια και στις γύρω γειτονιές, στον Άγιο Παντελεήμονα, στην Αχαρνών, στην Λιοσίων όσοι συμπατριώτες απέμειναν δεν είναι πλέον κάτοικοι αλλά όμηροι και έγκλειστοι, αφού αδυνατούν να ξεμυτίσουν έστω για να πεταχτούν μέχρι το μπακάλικο της γειτονιάς τους για να πάρουν τα απαραίτητα. Μετά τη δύση του ηλίου δε, κανένας δεν μπορεί να κυκλοφορήσει με ασφάλεια. Παντού, μέρα και νύχτα διακίνηση ναρκωτικών, ληστείες, βία, πορνεία, ξεχασμένες μεταδοτικές ασθένειες, οι οποίες ξανακάνουν την εμφάνισή τους, παραεμπόριο στους δρόμους που δίνει το τελειωτικό χτύπημα στους καταστηματαρχες.

Η Κυβέρνηση διαφημίζει τη λύση «Ξένιος Ζευς». Έχω κάνει

ερώτηση στον Υπουργό κ. Δένδια γιατί τα στατιστικά της επιχείρησης αυτής –αν είναι δυνατόν– δείχναν ότι το 92% των αλλοδαπών που ελέγχθηκαν βρέθηκαν να είναι εντάξει με τα χαρτιά τους. Δηλαδή τι σημαίνει αυτό; Ότι εννιά στους δέκα που πιάνουμε είναι νόμιμοι; Δηλαδή ενάμισι με δύο εκατομμύρια αλλοδαποί μονάχα στο Λεκανοπέδιο και στην ευρύτερη Αττική είναι νόμιμοι; Τότε έχει αλλοιωθεί η πληθυσμιακή και εθνολογική βάση της Αθήνας και της Ελλάδας και κανένας δεν βγαίνει να το παραδεχθεί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτός ο προϋπολογισμός δεν δίνει καμμία ελπίδα ανάταξης, ανάκαμψης της οικονομίας. Οι δανειστές μας ήδη αμφισβητούν φανερά τη βιωσιμότητα του χρέους το οποίο φτάνει στα 350 δισεκατομμύρια και ακολουθεί ανεξέλεγκτη ανοδική πορεία. Έχουμε επιβεβαιωθεί οι Ανεξάρτητοι Έλληνες απ' όλους και απ' όλα, ότι τίποτα από τις δόσεις δανείων δεν πάει στην ανάπτυξη παρά μόνο σε τοκοχρεολύσια και τραπεζικές ανακεφαλαιοποιήσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Οι δόσεις, φόροι και γενικά έσοδα του κράτους, μαζί με τα έσοδα από αποκρατικοποιήσεις πάνε μαζί σε ένα καλάθι για να πληρωθούν κατά προτεραιότητα οι δανειστές. Εγώ λοιπόν κάνω μια πρόταση: Τα έσοδα από τις αποκρατικοποιήσεις συν τα έσοδα από την αξιοποίηση της δημόσιας περιουσίας, αντί να τα πετάξουμε μέσα στο λογαριασμό του ελληνικού χρέους σε ένα βαρέλι χωρίς πάτο, να έχουμε εμείς το δικαίωμα, είναι δικά μας τα λεφτά, να τα χρησιμοποιήσουμε για την ανάπτυξη και την τόνωση της ρευστοποίησης της αγοράς.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κλείνοντας θέλω να σας πω ότι αυτός ο προϋπολογισμός είναι ανεφάρμοστος λόγω της απόλυτης οικονομικής αδυναμίας των πολιτών, πόσω μάλλον όταν την επόμενη μέρα που ψηφίστηκαν αυτά τα μέτρα ήρθαν και όλοι οι άλλοι, Μέρκελ, Σόιμπλε, Ρεν να σας αδειάσουν και εσάς και τη χώρα. Ας ανταποκριθούμε στη θέληση και την προσδοκία ενός υπερήφανου λαού και ας ορθώσουμε ομαδικά το ανάστημά μας.

Σκεφτείτε πως με αυτήν την πολιτική οι γέροντες δεν μπορούν να αγοράσουν ένα παιχνίδι για τις γιορτές στα εγγόνια τους, δεν έχουν τη δυνατότητα να πάρουν γάλα, πρέπει να πληρώσουν για να νοσηλευτούν στα δημόσια νοσοκομεία, μισό εκατομμύριο παιδιά καθημερινά υποσιτίζονται, άνθρωποι τρώνε από τα σκουπίδια, πατεράδες απολύονται και δεν έχουν τα μούτρα να γυρίσουν το βράδυ στο σπίτι τους, καθημερινό φαινόμενο πλέον οι αυτοκτονίες των συνανθρώπων μας. Πείτε μου πως το ανέχεστε αυτό; Πώς ανέχεστε να βλέπετε τη χαρά να γίνεται οδύνη, την προσδοκία ανανρωση, την ελπίδα κατάθλιψη; Η κατάσταση τείνει να γίνει μη αναστρέψιμη. Η ακολουθούμενη πολιτική είναι αδιέξοδη. Η λαϊκή οργή φουντώνει, η κοινωνική έκρηξη είναι προ των πυλών. Η αντίστροφη μέτρηση άρχισε.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Σας παρακαλώ τελειώνετε.

**ΕΛΕΝΑ ΚΟΥΝΤΟΥΡΑ:** Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σας ζητώ ταπεινά, ως μια απλή Ελληνίδα, να καταψηφίσετε τον προϋπολογισμό αυτόν που οδηγεί στην ολοκληρωτική καταρράκωση της αξιοπρέπειάς μας, στην εξαθλίωση της ελληνικής οικογένειας και απαγορεύει στα παιδιά μας να κάνουν όνειρα για το μέλλον.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Ο Υπουργός Εθνικής Άμυνας κ. Πάνος Παναγιωτόπουλος έχει το λόγο.

**ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Ένοπλες Δυνάμεις ανήκουν στο έθνος μας, ανήκουν σε ολόκληρο τον ελληνικό λαό από τον οποίο προέρχονται και εκλεκτό κομμάτι του οποίου αποτελούν. Ο χώρος των Ενόπλων Δυνάμεων πρέπει να είναι ένας χώρος που μας ενώνει, όχι ένας χώρος που μας χωρίζει, ένας χώρος συνάντησης από οποιο σημείο ιδεολογικής ή πολιτικής εκκίνησης ξεκινάει ο καθένας. Γι' αυτό ο κομματισμός, η μικροκομματική και μικροπολιτική σκοπιμότητα είναι στοιχεία που πρέπει να μέ-

νουν απ' έξω από τη συνολική αντιμετώπιση του πολιτικού κόσμου προς τις Ένοπλες Δυνάμεις για να μπορούμε ακριβώς να βλέπουμε με καθαρό μάτι τις εθνικές προτεραιότητες που συνδέονται με αυτές. Ο χώρος των Ενόπλων Δυνάμεων είναι ο χώρος προσφοράς και αφοσίωσης προς την πατρίδα, χώρος με αξιακούς κώδικες και με ιδανικά.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις της Ελλάδος εξασφαλίζουν και κατοχυρώνουν την εθνική ασφάλεια της χώρας. Εγγυώνται την εθνική κυριαρχία, την εθνική ανεξαρτησία, την εθνική ακεραιότητα. Χωρίς να είναι εγγυημένα αυτά τα στοιχεία δεν μπορεί να λειτουργήσει η οικονομία, δεν μπορεί να υπάρξουν επενδύσεις, δεν μπορεί να υπάρξει καμία οικονομική και κοινωνική δραστηριότητα γιατί το αγαθό της εθνικής ασφάλειας είναι πολύτιμο αγαθό, υπέρτατο αγαθό.

Η Ελλάδα σήμερα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει εμπλακεί -όχι από δική της υπαιτιότητα- σ' έναν ακήρυχτο οικονομικό πόλεμο και τον πόλεμο αυτόν πρέπει να τον κερδίσουμε. Τώρα έφθασε η ώρα της Ευρώπης. Μέχρι τώρα ο ελληνικός λαός έκανε μεγάλες θυσίες. Το τελευταίο «πακέτο» μέτρων λιτότητας αλλά και διαρθρωτικών αλλαγών που εγκρίθηκε από τη Βουλή των Ελλήνων πριν από λίγες μέρες αποτελεί έναν ιστορικό σταθμό και βάζει την Ευρώπη προ των ευθυνών της.

Ο ελληνικός λαός δεν απαιτεί. Ο ελληνικός λαός είναι περήφανος, κυρίαρχος και αξιοπρεπής. Ζητάμε να υπάρξουν πρωτοβουλίες από τους ισχυρούς της Ευρώπης και ιδιαίτερα από χώρες όπως η Γερμανία, η Γαλλία αλλά και άλλες χώρες, για να μπορέσει συνολικά η Ευρώπη -κι όχι μόνο η Ελλάδα- να ξεπεράσει τα σημερινά αδιέξοδά της και να ξαναβρεί το δρόμο προς την πολιτική και οικονομική ενοποίησή της, σύμφωνα με τις επιταγές και τα οράματα των θεμελιωτών της Ενωμένης Ευρώπης, μεταξύ των οποίων κι ένας κορυφαίος Γερμανός πολιτικός, ο δημιουργός της Γερμανίας μετά τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο, ο Αντενάουερ.

Μίλησα πριν για έναν ιδιότυπο οικονομικό πόλεμο. Σε αυτήν την αναμέτρηση το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και οι Ένοπλες Δυνάμεις βρίσκονται στην πρώτη γραμμή.

Οι Ένοπλες Δυνάμεις αναλαμβάνουν ένα μεγάλο φορτίο -δυσβάσταχτο αλλά ιστορικό φορτίο- από τις περικοπές που αναλαμβάνει όλος ο ελληνικός λαός, περικοπές που κρίθηκαν απαραίτητες για να σωθεί η χώρα και να πετύχει η προσπάθεια εθνικής σωτηρίας και εθνικής ανασυγκρότησης που έχει αναλάβει η Κυβέρνηση της τρικομματικής συνεργασίας με επικεφαλής τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά, στηριζόμενη από τον Πρόεδρο του ΠΑΣΟΚ Βαγγέλη Βενιζέλο και τον Πρόεδρο της Δημοκρατικής Αριστοτελής Φώτη Κουβέλη. Δεν θα σας κουράσω με αριθμούς. Θα σας αναφέρω ενδεικτικά ότι το 2009 ο προϋπολογισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας έφθανε τα 6,5 δισεκατομμύρια. Το 2012 θα κυμανθεί στα επίπεδα του 3,715 δηλαδή 3 δισεκατομμύρια 715 εκατομμύρια και το 2013 θα πέσει στο 3,3 δηλαδή 3 δισεκατομμύρια 300 εκατομμύρια. Πρόκειται για γενναίες περικοπές, που δεν έθιξαν όμως και δεν πρόκειται να θίξουν το αξιόμαχο, την επιχειρησιακή ετοιμότητα και την υψηλή αποτρεπτική ικανότητα των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, περικοπές σε λειτουργικά έξοδα, περικοπές σε εξοπλιστικές δαπάνες και μικρές περικοπές και στα μισθολογικά.

Δώσαμε πολύ μεγάλη μάχη και καταβλήθηκε μεγάλη προσπάθεια και θέλω να ευχαριστήσω τη στρατιωτική ηγεσία των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας για την πολύ στενή και αποδοτική συνεργασία που είχαμε όλοι μαζί, καθώς και τους δύο Υφυπουργούς, γιατί καταφέραμε αυτές οι μειώσεις να είναι στα επίπεδα, μεσοσταθμικά, του 7% κι όχι παραπάνω. Και ταυτόχρονα, είναι προς τιμήν της στρατιωτικής ηγεσίας που δέχθηκε και προσπάθησε μαζί μας αυτές οι μειώσεις στους πολύ χαμηλούς βαθμούς να είναι κάτω από το 5%, ενώ στους πιο υψηλούς βαθμούς να είναι σαφώς πάνω από το 7% για να βγει ο μεσοσταθμικός όρος του 7%.

Όπως σας είπα, όμως, το πιο σημαντικό είναι ότι μέσα από πολύ σκληρή δουλειά καταρτίσαμε και προωθούμε τη νέα δομή των Ενόπλων Δυνάμεων της χώρας, που είναι μια δομή αυστηρά προσανατολισμένη στα μεγάλα στρατηγικά ζητούμενα του 21ου αιώνα και στο Εθνικό Αμυντικό Δόγμα. Με βάση αυτήν τη νέα

δομή κι όχι στον αέρα, έγιναν οι απαραίτητες περικοπές για να σωθεί η χώρα. Μπορώ όμως να σας διαβεβαιώσω για το αξιόμαχο των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων, για την υψηλή αποτρεπτική ικανότητά τους και για την υψηλή επιχειρησιακή τους ετοιμότητα.

Αξίζει, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, -και το λέω για να ακουστεί μέσα από τη Βουλή των Ελλήνων- δημόσιος έπαινος στους άνδρες και στις γυναίκες που υπηρετούν στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, γιατί έχουν αποσυνδέσει το οποιοδήποτε δίκαιο παράπονο ή την οποιαδήποτε δίκαια διαμαρτυρία τους -άλλωστε είναι κομμάτι του ελληνικού λαού, έχουν κοινή μοίρα με τον υπόλοιπο λαό, συμμερίζονται τις αγωνίες του, αφουγκράζονται τα προβλήματα του- από την ανάγκη επιτέλεσης του καθήκοντος, από την ανάγκη να τιμούν κι οι άνδρες κι οι γυναίκες που υπηρετούν στις Ένοπλες Δυνάμεις τον όρκο που έχουν δώσει και να είναι πιστοί και συνεπείς στην αποστολή που τους έταξε το Σύνταγμα της ελληνικής δημοκρατικής πολιτείας.

Αξίζει ένα μεγάλο ευχαριστώ στα παιδιά μας, τους ηρωικούς πιλότους της ελληνικής Πολεμικής Αεροπορίας, που είναι από τους καλύτερους πιλότους στον κόσμο και που φέρουν σε πέρας με επιτυχία τις αναχαιτίσεις, όταν κακοί γείτονες προχωρούν σε παραβάσεις και παραβιάσεις του δικού μας εναέριου χώρου.

Αξίζει ένα μεγάλο ευχαριστώ στα παιδιά του Πολεμικού Ναυτικού και στα παιδιά του Στρατού Ξηράς, που δίνουν τη μάχη είτε στη θάλασσά μας για να προστατεύσουν τα κυριαρχικά μας δικαιώματα, είτε στον Έβρο είτε στα νησιά μας, όσον αφορά το Στρατό Ξηράς, για να μπορέσει η χώρα να αισθάνεται ασφαλής κι ο λαός μας να μπορεί να κάνει αυτή την καθημερινή του προσπάθεια για να ξεφύγει από την κρίση και να ανακάμψει.

Αξίζει επίσης ένα πολύ μεγάλο ευχαριστώ σε όσα στελέχη, άνδρες και γυναίκες των Ενόπλων Δυνάμεων, βρίσκονται στα μετόπισθεν, στις μονάδες βάσης, στις μονάδες συντήρησης, στις μονάδες υποστήριξης και των τριών κλάδων -Στρατός Ξηράς, Ναυτικό, Αεροπορία- των οποίων η δουλειά και η συνεισφορά είναι απαραίτητη για να μπορούν οι Ένοπλες Δυνάμεις της χώρας να είναι δυνατές επιχειρησιακά.

Σας καλώ επίσης να σκεφθείτε και το τεράστιο κοινωνικό έργο που παράγουν οι Ένοπλες Δυνάμεις, από την αποτελεσματική συνδρομή τους στις πυρκαγιές, όπως πρόσφατα στις πυρκαγιές του καλοκαιριού -Χίος, Άθως κ.ο.κ.- μέχρι τη συμπαράσταση -και θα το πω, γιατί δεν είναι γνωστό- που υπάρχει εκ μέρους των Ενόπλων Δυνάμεων στη δύσκολη καθημερινότητα που περνάνε στην Ελλάδα πολλές κοινωνικές κατηγορίες. Ίσως δεν ξέρετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ότι με βάση μία συμφωνία που υπογράψαμε με τον Υπουργό Παιδείας, αυτήν τη στιγμή καθηγητές και διδάσκαλοι σε απομακρυσμένες περιοχές της χώρας μπορούν να σιτίζονται σε λέσχες των ελληνικών Ενόπλων Δυνάμεων.

Ζούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σ' έναν κόσμο που χαρακτηρίζεται από αστάθεια, ρευστότητα και υψηλή επικινδυνότητα. Πρέπει να ανακάμψουμε γρήγορα σε ό,τι αφορά τα δημοσιονομικά και οικονομικά μας προβλήματα, γιατί η οικονομική κρίση και το σημερινό δημοσιονομικό και οικονομικό πρόβλημα -κι αυτό το λέω σε όλες τις επαφές μου και σε όλα τα fora όπου συμμετέχω ως Υπουργός Άμυνας, σε NATO, Ευρωπαϊκή Ένωση, σε διμερείς επαφές με Ηνωμένες Πολιτείες, με Ευρώπη, με χώρες του Αραβικού κόσμου, με το Ισραήλ- δεν μπορεί να χαρακτηρίζει την Ελλάδα. Αν χαρακτηρίζει κάτι την Ελλάδα και αν αποτελεί κάτι διαχρονικά δεδομένο για την ιστορική μας ταυτότητα, εκτός από τα υπόλοιπα -πολιτισμό, παράδοση, γλώσσα- είναι και το ότι η Ελλάδα αποτελεί χώρα -«κλειδί» για το παγκόσμιο σύστημα ασφάλειας χάρη στη γεωστρατηγική της θέση, το γεωπολιτικό της ρόλο, χάρη στις Ένοπλες Δυνάμεις της και στο λαό της και χάρη στον πλούτο της, φυσικό και ορυκτό, μεταξύ των οποίων και οι υδρογονάνθρακες, ένα πρόγραμμα που θα αναπτυχθεί από τις πρωτοβουλίες που θα λάβουμε στα θέματα της αποκλειστικής οικονομικής ζώνης.

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε, με το εξής.

Αναπτύσσουμε στον τομέα της αμυντικής διπλωματίας έντονη δραστηριότητα στην ταραγμένη ζώνη της Νοτιοανατολικής Μεσογείου και της Μέσης Ανατολής. Θεωρούμε ότι η αναβάθμιση



των σχέσεών μας με το Ισραήλ αλλά και με χώρες του αραβικού κόσμου, όπως η Αίγυπτος, συμβάλλει αποφασιστικά στο να αναβαθμίζεται ο ρόλος της Ελλάδος στην ευρύτερη περιοχή, σε μία περιοχή όπου παρατηρούνται ραγδαίες ανατροπές και ανακατατάξεις και στην οποία η Ελλάδα παραμένει σταθερό σημείο αναφοράς.

Θέλω να σας πω ακόμη ότι λαμβάνουμε πρωτοβουλίες για συνεργασίες στον τομέα της αμυντικής βιομηχανίας, όπως επίσης και για αναβάθμιση των διμερών σχέσεων με σημαντικές χώρες-συμμάχους μας, αλλά δημιουργώντας ταυτόχρονα και νέες φιλίες και νέες συμμαχίες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πολλά έχω να πω ακόμη για τη δουλειά που γίνεται στις ελληνικές Ένοπλες Δυνάμεις, χρόνος όμως δεν υπάρχει.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

**ΠΑΝΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Εθνικής Άμυνας):** Κλείνω, κύριε Πρόεδρε, με μία σκέψη.

Συμπληρώνονται φέτος εκατό χρόνια από τους Βαλκανικούς Πολέμους. Η Ελλάδα στους πολέμους αυτούς διπλάσισε την επικράτειά της. Απελευθερώσαμε τη Μακεδονία και τη Θεσσαλονίκη. Αυτά τα κατορθώματα τα πέτυχαν οι δικοί μας άνθρωποι, τα πέτυχαν άνθρωποι από το κύτταρο των οποίων προερχόμαστε και εμείς.

Στο χέρι μας είναι να αντιμετωπίσουμε τις νέες προκλήσεις του σήμερα και του αύριο και να βρούμε νικητές σε αυτό τον ακήρυχτο, αλλά ιδιότυπο οικονομικό πόλεμο που μας έχει επιβληθεί, αρκεί να διατηρήσουμε την εθνική ενότητα, την εθνική και την κοινωνική συνοχή.

Με αυτές τις σκέψεις σας καλώ να δώσουμε ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση, γιατί ψήφος εμπιστοσύνης είναι η ψήφος στον προϋπολογισμό, την οποία θα κληθούμε να δώσουμε αύριο το βράδυ.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σας ενημερώνω ότι πρόκειται να μιλήσουν άλλοι πέντε Υπουργοί. Η συνεδρίαση θα τελειώσει στις 12 το βράδυ. Όπως είδατε ο κ. Παναγιωτόπουλος μίλησε δέκα λεπτά.

(Διαμαρτυρίες από την Αίθουσα)

Σας παρακαλώ, ξέρω πόσο μίλησε. Δέκα λεπτά έδωσα ως χρόνο, άσχετα αν μίλησε δώδεκα λεπτά. Έχει μειωθεί ο χρόνος των Υπουργών στα δέκα λεπτά. Εκτός από τον κ. Χατζηδάκη, που είναι συναφής η αρμοδιότητά του ως Υπουργού με την εθνική οικονομία, που θα μιλήσει δεκαπέντε λεπτά, όλοι οι άλλοι Υπουργοί, οι Αναπληρωτές Υπουργοί και οι Υφυπουργοί θα μιλήσουν ως εξής: Οι μεν Υπουργοί θα μιλήσουν δεκάλεπτα, οι δε Αναπληρωτές οκτώ λεπτά.

Το λόγο έχει ο κ. Γρέγος από τη Χρυσή Αυγή για επτά λεπτά.

**ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΓΡΕΓΟΣ:** Ευχαριστώ.

Κυρίες Υπουργέ, οι άνθρωποι των Ενόπλων Δυνάμεων τηρούν τον όρκο τους, κάποιοι άλλοι δεν τον τηρούν.

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό θα επικεντρωθώ στο θέμα της ναυτιλίας, στα προβλήματα των εργαζομένων του κλάδου και σε ό,τι αυτός ο προϋπολογισμός τους αφορά. Κρίνοντας από τη σχέση που είχαν μέχρι τώρα οι αρμόδιοι Υπουργοί με το αντικείμενο, συμπεραίνουμε ότι η κατάθεση αυτού του προϋπολογισμού σχετικά με τη ναυτιλία είναι το λιγότερο πρόχειρη, στερούμενη προοπτικής και αφορά μία εικονική πραγματικότητα.

Θυμίζω ότι με τα «αξιοκρατικά» μέχρι τώρα κριτήρια των μέχρι τώρα κυβερνήσεων, Υπουργοί Ναυτιλίας διετέλεσαν από γυναικολόγοι και ποινικολόγοι μέχρι και βιβλιοπώλες προσφάτως. Είναι μία τακτική που συνηθίζεται κατά κόρον και σε άλλα Υπουργεία, συνταγή επιτυχίας που μόνο στην Ελλάδα εφαρμόζεται.

«Αίρεται» πρώτα γενέσθαι πριν πηδαλίοις επιχειρείν», λέει το ναυτικό ρητό. Ακούσαμε πολλά ρητά, αλλά δεν είναι κακό αυτό. Οι Έλληνες ναυτικοί είτε σαν ενεργά πληρώματα είτε σαν συνταξιούχοι του ΝΑΤ υπέστησαν και θα υποστούν τραγικές μειώσεις στους μισθούς και στις συντάξεις τους, σαν αποτέλεσμα των δραματικών περικοπών της πολιτικής σας.

Αυτό θα γίνεται, πρώτον, με υποβαθμισμένη ναυτική εκπαί-

δευση. Δεύτερον, με μία ανταγωνιστική σημαία. Τρίτον, με απαξίωση του εθνικού πραγματικά ρόλου που έχουν παίξει τόσο σε οικονομικό όσο και σε εθνικό επίπεδο. Σίγουρα κάποιοι από σας δεν περιμένετε να δείτε τα παιδιά σας για έξι ή εννιά μήνες. Σίγουρα δεν έχετε δουλέψει χειμώνα στη Ρωσία και καλοκαίρι στον Περσικό Κόλπο, αλλιώς δεν θα κόβατε τις συντάξεις των ναυτικών.

Τέταρτον, με χιλιάδες Φιλιππινέζους και τριτοκοσμικούς απασχολούμενους στα πλοία, με τη δημιουργία σχολών εκπαίδευσης κατωτέρων πληρωμάτων και σύντομα και αξιωματικών στις Φιλιππίνες και αλλού. Αλήθεια πληρούν τις προϋποθέσεις οι απόφοιτοι αυτών των σχολών;

Δεν μπορείτε να αμφισβητήσετε το γεγονός ότι κάθε ξένος εργάτης είναι και ένας Έλληνας άνεργος. Αυτό λύνεται εύκολα, αν υπάρχει βούληση και προσωπική αντίδραση.

Επισημαίνω εδώ και τα τεράστια προβλήματα που δημιουργούν στους Έλληνες αλιείς οι Αιγύπτιοι εργάτες, καθώς και οι συνεχείς παρενοχλήσεις από τα τουρκικά αλιευτικά που ψαρεύουν μαζικά, με συνοδεία πολλές φορές πολεμικών πλοίων της Τουρκίας.

Πέμπτον, με φορολογικά κίνητρα που δεν βοηθούν στην αποκλειστική απασχόληση Ελλήνων ναυτικών. Έκτον, με τεράστια προβλήματα ασφάλειας των εργαζομένων στα βαπόρια, όπως λέγεται από τους ναυτικούς. Συμβαίνουν εργατικά ατυχήματα μέχρι και πειρατείες. Έβδομον, με μισθούς πείνας για το Λιμενικό Σώμα, με μείωση της μισθολογικής δαπάνης κατά 1,7 εκατομμύρια ευρώ, με την κατάργηση των δώρων και των επιδομάτων και τις μειώσεις των ειδικών μισθολογίων.

Όγδοον, με τη μη είσπραξη των χρεών στο ΝΑΤ και τη ζημιά που προκλήθηκε από το PSI την ώρα που το Ναυτικό Απομαχικό Ταμείο είχε κάποτε τόσα αποθεματικά, ώστε να μπορεί να ανοίξει και τράπεζα ακόμα. Υπήρχε και κτήριο στον Πειραιά.

Ένατον, με το ξεπούλημα των λιμανιών, των μαρίνων και των παραλιών δεν λύνονται τα προβλήματα, αλλά συνεχώς πολλαπλασιάζονται. Οι Έλληνες πλοιοκτήτες το τελευταίο εννιάμηνο έκαναν παραγγελίες για την κατασκευή ενενήντα επτά πλοίων, αξίας 3,8 δισεκατομμυρίων δολαρίων, εκτός Ελλάδας φυσικά.

Στην Ελλάδα υπάρχουν τα Ναυπηγεία του Σκαρφαμαγκά, της Ελευσίνας και της Χαλκίδας, το Νεώριο Σύρου, οι ειδικές εγκαταστάσεις του Πειραιά. Γιατί δεν εκμεταλλεύεστε σωστά αυτές τις εγκαταστάσεις, που θα αποφέρουν πολλά δισεκατομμύρια ευρώ και θα δώσουν δουλειά στους Έλληνες εργαζόμενους;

Η ένταξη του ΝΑΤ στον ΕΟΠΥΥ έδειξε ότι δεν σέβεστε τον Έλληνα ναυτικό. Και πώς να τον σέβεστε, τη στιγμή που κάποιοι από εσάς που έχετε διατελέσει Υπουργοί Ναυτιλίας και Οικονομικών δεν ξέρετε ποια είναι η πρύμνη και ποια η πλώρη ενός πλοίου; Άλλωστε τα πιο πολλά σας ταξίδια τα έχετε κάνει με θαλαμηγούς και γιοτ.

Είπε ο Ηρόδοτος «μαίνετε της θαλάσσης κράτος». Δεν έχετε εκμεταλλευτεί το γεγονός ότι είμαστε η πρώτη ναυτική δύναμη στον κόσμο και ακόμα και σε πόλεμο να βρεθούμε με την Τουρκία μπορούμε να αποκλείσουμε τα παράλια της, βάζοντας τα πλοία μας το ένα πίσω από το άλλο. Μην ξεχνάτε ότι τα πλοία που φέρουν την ελληνική σημαία θεωρούνται ελληνικό έδαφος.

Το Αιγαίο είναι δική μας θάλασσα. Γκρίζες ζώνες δεν υπάρχουν για μας. Οι αλλαγές στη φορολόγηση των πλοίων βάση χωρητικότητας, με κέρδος 80 εκατομμύρια ευρώ, με το αναγκαστικό χαράτσι των 140 εκατομμυρίων ευρώ, θα υποχρεώσουν τους πλοιοκτήτες να υποστούν την ελληνική σημαία και από άλλα πλοία. Επισημαίνουμε εδώ ότι δεν παίρνουμε το μέρος των πλοιοκτητών. Εσείς παρακαλάτε κάθε φορά για τη βοήθειά τους.

Εμείς προτείνουμε ως αντισταθμιστικό όφελος την αύξηση του φόρου στο πετρέλαιο τράνζιτ, που είναι στην εξευτελιστική τιμή των 0,50 ευρώ, με την ταυτόχρονη μείωση του φόρου στο πετρέλαιο θέρμανσης, που τόσο ανάγκη έχει ο ελληνικός λαός στη δύσκολη περίοδο που διανύουμε.

Εμείς ζητάμε για τα πλοία που θα γυρίσουν τη σημαία τους στο ελληνικό νηολόγιο να απασχολούν αποκλειστικά και μόνο Έλληνες ναυτικούς. Η πορεία, η ρότα μάλλον του καραβιού που λέγεται Ελλάδα, μας θυμίζει το τραγικό ταξίδι του Τιτανικού. Εσείς είστε η ορχήστρα που ακόμα παίζει.

Έχω και μια απορία που πιστεύω ότι θα είναι απορία κάθε σκεπτόμενου Έλληνα πολίτη σε όποιο χώρο και αν ανήκει. Χασκογελούσατε και χειροκροτούσατε προχθές στην ψήφιση των μέτρων. Για ποιο λόγο; Τόσο πολύ χαρήκατε που πέρασαν αυτά τα μέτρα; Θα έπρεπε το λιγότερο να σκύψετε ταπεινά το κεφάλι «ταπεινά», άγνωστη λέξη!- και να ζητήσετε ένα μεγάλο συγκίνημα από τα θύματα της πολιτικής σας.

Να ξέρετε όμως ότι δεν νικήσατε. Αυτό ήταν το κύκνειο άσμα σας και το δικό σας και των κομμάτων σας. Η ιστορία έγραψε αυτά τα εκατόν πενήντα τρία ονόματα, αυτούς που ψήφισαν το μνημόνιο 1, το μνημόνιο 2, το μνημόνιο 3, αυτούς που θα λογοδοτήσουν πολύ σύντομα στον ελληνικό λαό, αυτούς που νομίζουν ότι θα ζουν πάντα στις πολυτελείς βίλες τους, ότι θα αισθάνονται ασφάλεια με τις καταθέσεις τους, αυτούς που νομίζουν ότι θα κυκλοφορούν εφ' όρου ζωής με την προστασία αστυνομικών.

Η προχθεσινή ψηφοφορία δεν έπρεπε να σας κάνει να χαρείτε. Είστε μόνο εκατόν πενήντα τρεις και είμαστε εκατομμύρια. Στα ψέματα που είπατε πριν τις εκλογές προσθέτουμε και τους εκβιασμούς. Λέγατε ότι στις 15 Νοεμβρίου δεν θα υπάρχουν ταμειακά αποθέματα. Αυτό ισχύει ή όχι; Τελικά τι είστε; Ψεύτες ή εκβιαστές;

Όσον αφορά τον προϋπολογισμό, πρέπει να μας πείτε τι έχετε προϋπολογίσει για τις τακτικές και εκλογικές χρηματοδοτήσεις των κομμάτων. Μέχρι τώρα έχετε πάρει τα εξής ποσά. Ενδεικτικά θα αναφέρω, από το 2000 μέχρι και το τρίτο τρίμηνο του 2011 για τα κόμματα ΠΑΣΟΚ, Νέα Δημοκρατία κ.λπ. το σύνολο είναι 582.745.680 ευρώ. Δεν τα καταθέτουμε στα Πρακτικά, θα τα δώσουμε στο λαό. Αυτά είναι χρήματα με τα οποία εξαγοράζετε συνειδήσεις και ψήφους.

Τέλος, πείτε μας τι θα γίνει με τα ποσά που χρωστούν τα κόμμάτα σας στις τράπεζες. Πάλι ενδεικτικά αναφέρω ότι το ΠΑΣΟΚ χρωστάει 111 εκατομμύρια, η Νέα Δημοκρατία 120 εκατομμύρια, το ΚΚΕ 4.402.000, ο ΣΥΡΙΖΑ 6 εκατομμύρια ευρώ σε Αγροτική, Εθνική και άλλες τράπεζες.

Και επειδή μας κατηγορείτε ότι δεν έχουμε προτάσεις, σας κάνω δύο προτάσεις. Πρώτον, να παραιτηθείτε και, δεύτερον, να ζητήσετε την άρση της ασυλίας σας.

Θα είχαμε με κάποιους στίχους του ποιητή Σουρή. Αυτός δεν ήταν ούτε φασίστας ούτε αναρχικός και ο νόυν νοεϊτώ. «Θέλετε όλα να γίνουν αλλά με το ραχάτι. Δουλειά σας είναι η τεμπελιά και η πολιτική. Χειροτονείτε στρατηγούς απάνω στο κρεβάτι και λέγεστε οι απόγονοι Ελλήνων κλασικοί. Στολίζει με παράσημα ο κλέφτης άλλο κλέφτη και επιτάφιος εκφωνεί ο ψεύτης σε άλλο ψεύτη».

Ευχαριστώ.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Η κ. Ρεπούση έχει το λόγο για επτά λεπτά.

**ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Δημοκρατική Αριστερά ψηφίζει, όπως γνωρίζετε, τον προϋπολογισμό και το κάνει για να δώσει άλλη μια φορά ψήφο εμπιστοσύνης στην Κυβέρνηση που τη θεωρεί ακόμα και αν δεν είναι πάντα Κυβέρνηση εθνικής συνευθύνης.

Ψηφίζει τον προϋπολογισμό για να μην αποσταθεροποιήσει την κυβερνητική Πλειοψηφία, που με πολύ κόπο και υπερβάσεις διαμόρφωσαν τρία κοινοβουλευτικά κόμματα, με σημαντικές μεταξύ τους ιδεολογικές και πολιτικές διαφορές.

Αυτό δεν σημαίνει όμως ότι δεν βλέπουμε στον προϋπολογισμό το αποτύπωμα μιας σκληρής δημοσιονομικής προσαρμογής που όχι μόνο δεν ισορροπεί καλά με τους αναπτυξιακούς στόχους, αλλά σε κάποιες περιπτώσεις τους αντιστρατεύεται.

Θα αξιοποιήσω την παιδεία και την έρευνα παραδειγματικά, για να δείξω την ανισορροπία και την αντίφαση αυτή. Θα πω εισαγωγικά ότι η αναπτυξιακή διάσταση της έρευνας και της εκπαίδευσης έχει αναγνωριστεί πλήρως από την Ευρωπαϊκή Ένωση και κυρίως η έρευνα αποτελεί σήμερα κύριο πυλώνα για τις χρηματοδοτήσεις των διαρθρωτικών ταμείων της περιόδου 2014-2020 και αυτό γιατί έχει αποδειχθεί ότι η αύξηση των επενδύσεων στην έρευνα και την τεχνολογία έχει άμεσο αντίκρυσμα στην αύξηση του ΑΕΠ. Άλλωστε, με βάση το εθνικό πρόγραμμα μεταρρύθμισης 2011-2014, καλούμαστε να αυξήσουμε τον δικό

μας μέσο όρο που κινείται στο 0,5% του ΑΕΠ για να προσεγγίσουμε τον ευρωπαϊκό μέσο όρο για την έρευνα που κινείται περίπου στο 2% του ΑΕΠ.

Εμείς κάνουμε το αντίθετο. Κόβουμε και από την έρευνα και από την εκπαίδευση και από τον πολιτισμό. Μουσεία, ερευνητικά κέντρα, πανεπιστήμια και τεχνολογικά ιδρύματα, λύκεια, γυμνάσια και δημοτικά σχολεία, ακόμα και νηπιαγωγεία, δοκιμάζονται ήδη από τις σημαντικές μειώσεις που είχαν το 2012 και θα δοκιμαστούν ακόμα περισσότερο τη χρονιά που μας έρχεται, για να ανταποκριθούν στα απολύτως αναγκαία.

Οι εκπαιδευτικοί αλλά και οι πανεπιστημιακοί θα κληθούν να αφήσουν πίσω τους κεκτημένα με αγώνες εργασιακά δικαιώματα. Θα το κάνουν –θέλω να πιστέψω– αν δουν ότι οι θυσίες τους πιάνουν τόπο, αν οι περικοπές και η άρση των κεκτημένων εντάσσονται σε ένα σχέδιο αφ' ενός εξορθολογισμού των δημοσίων δαπανών και ανάπτυξης αφ' ετέρου. Εντάσσονται, όμως; Θα φέρω δυο παραδείγματα για το αντίθετο. Είναι και τα δύο από το χώρο της παιδείας.

Το πρώτο εικονογραφεί, κατά τη γνώμη μου, τον ελλειμματικό χαρακτήρα της αναπτυξιακής προοπτικής του προϋπολογισμού και το δεύτερο την επιβίωση μιας πελατειακής λογικής, ακόμα και σε αυτόν τον προϋπολογισμό της σκληρής δημοσιονομικής προσαρμογής.

Σ' αυτήν την Αίθουσα ο Υπουργός Παιδείας μας είπε παραπάνω από μία φορές ότι οι συγχωνεύσεις στα ΑΕΙ θα υπακούσουν στις αναπτυξιακές προοπτικές της ανώτατης εκπαίδευσης. Θα γίνουν, με άλλα λόγια, μετά από σχεδιασμό με αναπτυξιακά κριτήρια.

Πριν όμως γίνει ο σχεδιασμός αυτός, πριν συζητηθούν τα κριτήρια, στη βάση των οποίων πρέπει να γίνουν οι συγχωνεύσεις, ο προϋπολογισμός προβλέπει μείωση λειτουργικών δαπανών για τα ΑΕΙ και τα ΤΕΙ κατά 42 εκατομμύρια ευρώ λόγω συγχωνεύσεων. Αναρωτιέται κανείς πώς έγινε ο υπολογισμός της μείωσης, αφού ακόμα δεν υπάρχει αναπτυξιακό σχέδιο, στο οποίο υπακούουν οι συγχωνεύσεις.

Θα περάσω στο δεύτερο παράδειγμα που αφορά σε προνόμια και σε εξαιρέσεις, που ακόμα και αυτός ο προϋπολογισμός της σκληρής δημοσιονομικής προσαρμογής έχει. Εκεί που η εκπαιδευτική κοινότητα είναι ανάστατη με την άρση της οργανικότητας των θέσεων στα σχολεία, εκεί που η ερευνητική κοινότητα είναι βαθιά ανήσυχη με τη συγχώνευση των ερευνητικών κέντρων, εκεί που οι ερευνητές του Εθνικού Κέντρου Κοινωνικών Ερευνών, για παράδειγμα, αναρωτιούνται δικαίως γιατί πρέπει ειδικά αυτοί να περάσουν από καθεστώς νομικού προσώπου δημοσίου δικαίου σε νομικού προσώπου ιδιωτικού δικαίου και ποιο είναι το συγκεκριμένο δημοσιονομικό όφελος αυτής της μετάβασης, ο προϋπολογισμός που αφορά στην Ακαδημία Αθηνών αυξάνεται κατά 105%. Από περίπου 6 εκατομμύρια το 2011, περνά στα 8 εκατομμύρια το 2012 και τώρα πηγαίνει στα 12 εκατομμύρια στον προϋπολογισμό του 2013.

Τι συμβαίνει εδώ; Αναρωτιούνται οι λογικοί άνθρωποι. Τι έκανε η Ακαδημία Αθηνών, για να δικαιούται τέτοια αύξηση σε συνθήκες σκληρής δημοσιονομικής πειθαρχίας; Θα πρέπει να εξηγηθεί αυτό στο ελληνικό Κοινοβούλιο και στους Έλληνες πολίτες.

Δεν θέλω να συνδέσω την αύξηση αυτής της χρηματοδότησης με κάποιες φήμες που μιλούν για την ίδρυση ενός ερευνητικού κέντρου στη Μεσσηνία, με αντικείμενο τη μελέτη της κλιματικής αλλαγής, όταν μάλιστα το αντικείμενο αυτό καλύπτεται από υπάρχοντα ερευνητικά κέντρα, όπως είναι το Αστεροσκοπείο ή το ΕΛΚΕΘΕ.

Και στα δύο αυτά παραδείγματα –που ελπίζω ότι είναι εξαιρέσεις– ενυπάρχουν, κατά τη γνώμη μου, λογικές πελατειακές και για πολλούς πολίτες αυτής της χώρας που είναι διατεθειμένοι να υποστούν θυσίες για να παραμείνει η χώρα στο ευρώ, που είναι διατεθειμένοι να ξανασκεφτούν τα καταναλωτικά τους πρότυπα και να τα αλλάξουν, να στηρίξουν τις διαρθρωτικές αλλαγές ακόμα και αν θίγουν βασικά τους δικαιώματα, οι παλιές πελατειακές λογικές δεν είναι πια ανεκτές. Το κυβερνητικό έργο πρέπει να πάρει οριστικά διαζύγιο από εκείνες τις παθογένειες που μας έφεραν στη χρεοκοπία. Το στοίχημα της χώρας είναι συνεπώς και ένα στοίχημα ρήξης με αυτές τις πρακτικές.

Στις παλαιοκομματικές πρακτικές θα ήθελα, τέλος, να εντάξω και τα εθνικολαϊκιστικά μαθήματα ιστορίας που δίνονται και σ' αυτήν ακόμα την Αίθουσα. Είναι, στην πραγματικότητα, μαθήματα πατριδοκαπηλίας και λαϊκισμού, που επενδύουν στα φοβικά αισθήματα που έχει μερίδα των πολιτών, καλλιεργώντας ό,τι πιο συντηρητικό και οπισθοδρομικό.

Και καλά όταν αυτό γίνεται από τους χρυσαυγίτες ή όσους τους συναγωνίζονται στις εθνικιστικές κορώνες ζηλεύοντας τη δημοσκοπική τους άνοδο. Να το κάνουν όμως και οι Βουλευτές της κυβερνητικής παράταξης και μάλιστα αυτοί που προσβλέπουν, κατά τα λεγόμενά τους, σε ένα σύγχρονο ευρωπαϊκό κράτος, είναι τουλάχιστον αντιφατικό.

Ας επιλέξουν τι τελικά θέλουν. Ένα σύγχρονο κράτος που αξιοποιεί την ιστορία του για να βελτιώσει το παρόν και το μέλλον του, για να μάθει τους πολίτες του να σκέφτονται κριτικά ή ένα κράτος που χρησιμοποιεί την ιστορία του για να φανατίσει τους πολίτες του και να φυλακίσει το μέλλον τους στο παρελθόν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Παρακαλώ την ανοχή σας για πολύ λίγο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Συνεχίστε παρακαλώ.

**ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ:** Αυτό θα ήθελα να απαντήσω σε όσους, όπως πριν από λίγο ο κ. Νεράντζης, θυμούνται το συνωτισμό, για να αποδείξουν τον πατριωτισμό τους. Θα τους πρότεινα να επιλέξουν κάτι άλλο.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΤΟΣ:** Ήταν και οι παππούδες μας τότε εκεί! Τους παππούδες μας τους έσφαξαν εκεί!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Παρακαλώ αφήστε τη συνάδελφο να ολοκληρώσει. Ο κ. Νεράντζης ολοκλήρωσε.

**ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ:** Στο συνωτισμό επενδύει σήμερα η Χρυσή Αυγή.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΤΟΣ:** Αφήστε τώρα τη Χρυσή Αυγή!

**ΜΑΡΙΑ ΡΕΠΟΥΣΗ:** Θέλω να ελπίζω, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι έχετε πια πάρει οριστικό διαζύγιο από αυτήν τη ρητορική, γιατί πρέπει να ξέρετε ότι όσο συνωστίζεστε μαζί τους σε αυτήν τη λογική, δεν κάνετε τίποτα άλλο παρά να τους ενισχύετε.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Δημοκρατικής Αριστεράς)

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΤΟΣ:** Να μελετήσεις καλύτερα την ιστορία!

**ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ:** Πολύ προοδευτική είστε, κυρία Ρεπούση!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Το λόγο έχει η κ. Ελένη Γερασιμίδου, Βουλευτής Β' Θεσσαλονίκης του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδας, για επτά λεπτά.

**ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί –όσοι βρίσκεστε εδώ– κύριοι Υφυπουργοί, ... (Θόρυβος από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Μισό λεπτό, κυρία Γερασιμίδου.

Κύριοι συνάδελφοι, προηγουμένως ο κ. Νεράντζης, για να είμαστε δίκαιοι, είπε και εκείνος τη δική του άποψη –και δεν μίλησε κανείς– και κάποιοι άλλοι λένε και εκείνοι τη δική τους άποψη.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΤΟΣ:** Και εμείς τη δική μας λέμε!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Η ζωή έχει πάρα πολλές πλευρές, κύριε Κοντέ.

**ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΝΤΟΣ:** Είναι ανιστόρητη, κύριε Πρόεδρε!

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Ε, μα τώρα, σας παρακαλώ πολύ!

Ορίστε, κυρία Γερασιμίδου, μηδενίζω το χρόνο σας και μπορείτε να ξεκινήσετε.

**ΕΛΕΝΗ ΓΕΡΑΣΙΜΙΔΟΥ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κάποιες λέξεις ακούγονται πολύ συχνά εδώ μέσα. Τη λέξη «λαϊκισμός» την εμπεδώσαμε από όλες τις μπάντες, μια και χρησιμοποιήθηκε κατά κόρον από τους οπαδούς του συγκεκριμένου κινήματος. Πόσα πράγματα σας ενώνουν, αλήθεια, και πρώτη και κύρια η αντιλαϊκή πολιτική σας, όπου χρησιμοποιείται και ένας ακόμα «-ισμός» εδώ μέσα, χρήσιμος για να πείσετε και στον οποίο κανείς δεν αναφέρθηκε: βερμπαλισμός.

Και βέβαια χρησιμοποιείτε κυρίως τις με κατάληξη «-ισμός» λέ-

ξεις που εξαπατούν, εξαθλιώνουν, εξοντώνουν, αφανίζουν το λαό υπέρ ενός και μοναδικού «-ισμού». Θα την πούμε εμείς τη λέξη που δεν είναι της μόδας και είναι ξύλινη και είναι καραμέλα και και και...

Καπιταλισμός είναι η λέξη και γι' αυτόν δουλεύετε απροκάλυπτα, τρομοκρατώντας, κινδυνολογώντας, χτυπώντας και δηλητηριάζοντας –περάσατε προχθές το μεσοπρόθεσμο– δίνοντας τη χαριστική βολή στο λαό μας και χαρίζοντας πλούσια δώρα στην πλουτοκρατία –άλλη λέξη που ενοχλεί.

Μας συγχωρείτε, αλλά δεν μπορούμε να βαφτίσουμε τη σκάφη υδρομασάζ! Εμείς μάθαμε να λέμε τη σκάφη σκάφη, για να θυμηθούμε και έναν ποιητή που δεν λάβατε καθόλου υπ' όψιν σας όσοι από εοδός επιστρατεύετε ενίοτε και την ποιήση για τις υποκριτικές κοντρίτσες σας, έναν ποιητή που εξέφρασε το λαό, χρησιμοποιώντας και τις παροιμίες του, έναν λαό που τώρα, αυτή τη στιγμή έχει την έγνοια του ψωμιού, όπως έγραψε στο χρονικό του ο μεγάλος Γιάννης Ρίτσος.

Έχοντας αυτή την έγνοια, παρουσιάζετε τον προϋπολογισμό του 2013; Θα περίμενε κανείς να είναι διαφορετικός από τα μέτρα που υπογράψατε; Άρον-άρων σταύρωσον αυτόν, το λαό μας δηλαδή, με έναν προϋπολογισμό τρεις το λάδι, τρεις το ξύδι, τρεις και το λαδόξυδο.

Αφήνετε το λαό να λύσει αυτό το τεράστιο μαθηματικό πρόβλημα, γιατί έτσι σας διέταξαν. Εσείς επιδίδεστε και εδώ μέσα και όπου αλλού στις δημόσιες εμφανίσεις σας σε ρεσιτάλ υποκριτικής, σε έργα μελό που δεν ξανάγιναν. Η τέχνη σας είναι στρατευμένη στ' αλήθεια. Πρέπει ο λαός να κάνει θυσίες για το καλό του! Διότι είναι για το καλό του η περικοπή των συντάξεων, των δώρων, της άδειας για την προνομιούχα τάξη των συνταξιούχων, που τρέφεται από τα περισεύματα της λαϊκής αγοράς. Για το καλό η ανεργία, οι απολύσεις, τα υποσιτισμένα ή λιμοκτονούντα παιδιά, οι ασθμαίνουσες μητέρες. Είναι για το καλό, γιατί στην άλλη ζωή όλα αυτά τα δεινά θα μας χαρίσουν τη Βασιλεία των Ουρανών! Σφάξε με, αγά μου, ν' αγιάσω! Τόσο πίσω θέλετε να μας πάτε.

Ξεπουλάτε ό,τι έχουμε στο όνομα της ανάπτυξης όχι του λαού, βέβαια, αλλά των κερδών των μεγάλων επιχειρηματικών ομίλων. Ιδιωτικοποίηση παντού, στην υγεία, την παιδεία, την τοπική αυτοδιοίκηση, τον πολιτισμό. Εδώ θέλετε να πουλήσετε και τον Όλυμπο για το περιβόητο University of Mythology ή όπως αλλιώς μας το εισηγήθηκαν οι καθηγητάδες εξ Εσπερίας που επιστρατεύσατε.

Καταδικάσατε σε ανέχεια και στάση πληρωμών ένα ολόκληρο Κρατικό Θέατρο Βόρειας Ελλάδας, σε θάνατο τα ΔΗΠΕΘΕ, σε μαρασμό όλες τις μορφές τέχνης, γιατί εσείς ξέρετε πολύ καλά τι σοβαρό όπλο μπορεί να είναι η τέχνη και ο πολιτισμός για την αφύπνιση του λαού.

Εμείς στην προοπτική της μοιρολατρίας και της αδράνειας λέμε «όχι» και καλούμε το λαό να πιστέψει στη δύναμή του, να καταργήσει μνημόνια και δανειακές συμβάσεις, να διαγράψει χρέη που δεν είναι δικά του και να ανατρέψει αυτές τις πολιτικές που στηρίζουν το σαθρό οικοδόμημα του καπιταλισμού. Καλούμε το λαό να απαντήσει με αγώνες σε αυτή την επίθεση του ταξικού του εχθρού που κρύβεται πίσω από την κρίση.

Και για όσους δεν κατάλαβαν, είναι ο καπιταλισμός, αγαπημένοι μου, για να μην πω άλλη λέξη.

Ευχαριστώ. Εμείς σας ακούμε προσεκτικά. Δεν ξεπέρασα την ώρα. Το ρολόι μου κάνει 15 ευρώ, επειδή εδώ έγινε και συζήτηση για ρολόγια.

(Χειροκροτήματα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Είστε καταπληκτική! Ο Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Χατζηδάκης έχει το λόγο, για δεκαπέντε λεπτά.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο στρατηγός Ντε Γκόλ έλεγε ότι ο ορισμός της πολιτικής είναι να επιλέγεις μεταξύ δυο σχεριών. Και πράγματι, αυτήν την ώρα έχουμε να διαλέξουμε ανάμεσα στο κακό και στο χειρότερο. Έχοντας μπροστά μας τη μεγαλύτερη κρίση από τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά, πρέ-



πει να πάρουμε όλα τα μέτρα που χρειάζεται για να παραμείνει η Ελλάδα στην Ευρωζώνη. Με αυτή την εντολή είχε εκλεγεί η Κυβέρνηση Σαμαρά και σε αυτό το δρόμο κινείται ο Πρωθυπουργός και ολόκληρη η Κυβέρνηση.

Εμείς παίρνουμε το κόστος γνωρίζοντας ότι γινόμαστε δυσάρεστοι, αλλά θεωρούμε πως με αυτόν τον τρόπο είμαστε κυρίως χρήσιμοι στον τόπο, στην πατρίδα μας. Κάποιοι άλλοι προτείνουν να βρεθούμε εκτός Ευρωζώνης, λησμονώντας ότι αυτό θα είναι μια εθνική καταστροφή που θα γυρίσει την Ελλάδα δεκαετίες πίσω. Ορισμένοι λένε να έχουμε και την πίτα ολόκληρη και το σκύλο χορτάτο, δηλαδή, να παραμείνουμε στην Ευρωζώνη, αλλά να μη σεβόμαστε τους κανόνες του παιγνιδιού.

Ε, αυτοί είναι απλώς και μόνο δημαγωγοί και πρέπει να το ξέρει ο ελληνικός λαός και είμαι βέβαιος ότι η πλειοψηφία των Ελλήνων πολιτών το καταλαβαίνει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι πρέπει να αφήσουμε πίσω τις λαϊκίστικες και κρατικίστικες τακτικές, διότι ο λαϊκισμός είναι ο εθνικός καρκίνος, αυτός που ιστορικά ζημίωσε τον τόπο κατ' επανάληψη. Ας διδαχθεί η γενιά μας, γιατί αυτή είναι μια βασική προϋπόθεση να κερδίσουμε τη μάχη που είναι σε εξέλιξη, που είναι, τίποτα λιγότερο-τίποτα περισσότερο, η μάχη της δικής μας γενιάς.

Οι δήθεν αντισυστηματικοί και οι δήθεν προοδευτικοί στην πραγματικότητα έρχονται να συνεχίσουν τις αδιέξοδες τακτικές της Μεταπολίτευσης. Αντιγράφουν τον κακό εαυτό της Νέας Δημοκρατίας του παρελθόντος και τον κακό εαυτό του ΠΑΣΟΚ του παρελθόντος. Στη θέση αυτών των πρακτικών προτείνουν καινούργιες, που στην πραγματικότητα είναι οι ίδιες οι παλιές.

Εν πάση περιπτώσει, πρέπει να ξαναγυρίσουμε στο δρόμο της κοινής λογικής και γι' αυτό, οι λέξεις-κλειδιά είναι ανταγωνιστικότητα, από τη μια πλευρά, εξωστρέφεια, από την άλλη. Όμως, πιο πριν βασική προϋπόθεση είναι η ανάκτηση της αξιοπιστίας της χώρας. Πιστέψτε με -το καταθέτω ως προσωπική μαρτυρία- αυτό ήταν το βασικό μας πρόβλημα από τον Ιούνιο και μετά, να πείσουμε ότι η χώρα πραγματικά έχει αποφασίσει να ξεπεράσει την κρίση.

Ορισμένοι νομίζουν, προσπαθούν να πλάσουν στο λαό την εντύπωση ότι μόνο αυτή η Κυβέρνηση παίρνει επώδυνα μέτρα, αλλά οι πολίτες παρακολουθούν και ξέρουν ότι δεν είμαστε η εξαίρεση, ότι στην Ιταλία λαμβάνονται παρόμοια μέτρα, στην Πορτογαλία λαμβάνονται παρόμοια μέτρα, στην Ισπανία λαμβάνονται παρόμοια μέτρα. Όλοι οι αδύναμοι κρίκοι της Ευρωζώνης παίρνουν παρόμοια μέτρα.

Άρα, αυτοί οι οποίοι διεκδικούν, από τη μια πλευρά, εδώ στην Ελλάδα το μονοπώλιο της ευαισθησίας και από την άλλη, το μονοπώλιο της εξυπνάδας δεν έχουν παρά να σκεφτούν τι γίνεται στη γειτονιά μας και να καταλάβουν ότι ούτε το μονοπώλιο της εξυπνάδας έχουν ούτε το μονοπώλιο της ευαισθησίας. Είναι απλά και μόνο δημαγωγοί και λαϊκιστές.

Πρέπει να καταλάβουμε και κάτι άλλο: Η ανάκτηση της αξιοπιστίας της χώρας είναι βασική προϋπόθεση για να προχωρήσουμε μπροστά, για να φύγουμε από το βάλτο της ύφεσης και να μπούμε στο δρόμο της ανάκαμψης αρχικά και της ανάπτυξης, στη συνέχεια. Διότι ανάπτυξη στο κενό και στο γκρεμό δεν γίνεται και δεν μπορούν να την πετύχουν ούτε δεξιόι ούτε αριστεροί οικονομολόγοι. Είναι θέμα απλής λογικής, όπως σημείωσα και προηγουμένως.

Με βάση, λοιπόν, αυτές τις προϋποθέσεις και με βάση τη συμφωνία με την τρόικα, που επίκειται, εμείς, στο Υπουργείο Ανάπτυξης έχουμε εργασθεί και εργαζόμαστε στους εξής τρεις άξονες: Πρώτον, ενίσχυση της ρευστότητας, δεύτερον, προώθηση των μεγάλων έργων, τρίτον, προώθηση των διαρθρωτικών αλλαγών και μεταρρυθμίσεων. Θα αναφερθώ εν τάχει στους τρεις αυτούς άξονες, χωρίς συνθήματα, με συγκεκριμένα παραδείγματα.

Ρευστότητα: Τη Δευτέρα παρουσιάζουμε συγκεκριμένα μέτρα για την απεμπλοκή εκατοντάδων εκατομμυρίων που είναι μπλοκαρισμένα στο ΕΤΕΑΜ όλο αυτό το διάστημα. Κάναμε συζήτηση με τις αρμόδιες υπηρεσίες και με τις τράπεζες και είμαστε στη θέση -από Δευτέρα, ξανά- να ανακοινώσουμε μέτρα, έτσι ώστε τα λεφτά αυτά, που είναι μπλοκαρισμένα, να πάνε στις μι-

κρές και πολύ μικρές επιχειρήσεις.

Δεύτερον, την Τετάρτη ο κ. Στουρνάρας και εγώ έχουμε συνάντηση με τον αρμόδιο Αντιπρόεδρο της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων για να δούμε τις τελικές λεπτομέρειες για την απεμπλοκή και εκεί 1.440.000.000 ευρώ, που είναι δάνεια, ενισχύσεις στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις. Είμαστε αποφασισμένοι να κλείσουμε οριστικά αυτή τη συζήτηση.

Τρίτον, ΕΣΠΑ: Στο ΕΣΠΑ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε, ούτε λίγο ούτε πολύ, έξι διαφορετικά μέτωπα σε εξέλιξη. Σε τίτλους. Απορρόφηση: Στην απορρόφηση στο πρώτο εξάμηνο υπήρχε στόχος για 1.200.000.000 ευρώ.

Δυστυχώς, λόγω των αλληπάλληλων εκλογών και άλλων δυσχερειών απορροφήθηκαν μόνο 770 εκατομμύρια ευρώ. Και τώρα πρέπει να καλύψουμε το κενό τρέχοντας πάρα πολύ. Η χώρα είναι ήδη πάνω από το μέσο όρο των απορροφήσεων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Δεν είμαστε ευχαριστημένοι μ' αυτό. Υπάρχουν χώρες που είναι μπροστά από εμάς και θέλουμε να τις φθάσουμε. Και δουλεύουμε κάθε μέρα. Και δεν μιλώ για μένα. Δεν είμαι μόνος μου σ' αυτήν την προσπάθεια. Υπάρχουν εκατοντάδες άνθρωποι στα Υπουργεία, στις περιφέρειες, στη ΜΟΔ που δουλεύουν κάθε μέρα για να πετύχουμε αυτό το στόχο.

Παράλληλα, έχουμε το στόχο της απλοποίησης των διαδικασιών του ΕΣΠΑ. Εξαγγείλαμε συγκεκριμένα μέτρα για μείωση των υπογραφών, κλπ και μέχρι το Δεκέμβριο θα εξαγγείλουμε κι άλλα μέτρα συμπεριλαμβανομένης της απλοστεύσεως στις απαλλοτριώσεις. Από τα εκατόν ογδόντα ένα έργα προτεραιότητας του ΕΣΠΑ, στα σαράντα που είναι προβληματικά θα βάλουμε «project managers». Προχωρούμε αυτήν την ώρα σε διορισμό «project managers» καθ' ομάδες, για να αντιμετωπίσουμε το συγκεκριμένο πρόβλημα.

Δώσαμε στην Ευρωπαϊκή Επιτροπή την πρότασή μας για την αναθεώρηση του ΕΣΠΑ από το Σεπτέμβριο, όπως είχαμε δεσμευτεί και μέσα στο Νοέμβριο πιστεύω ότι θα έχουμε την τελική απάντηση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής.

Ενισχύουμε τα προγράμματα επιχειρηματικότητας και απασχόλησης.

Έχουμε τη μάχη για τα ημιτελή έργα. Όταν ανέλαβα, είχαμε τον κίνδυνο να χάσουμε 2,6 δισεκατομμύρια ευρώ από τα έργα της περιόδου 2000-2006. Χωρίστηκαν σε δύο ομάδες. Μέχρι το τέλος Σεπτεμβρίου που ήταν ο πρώτος στόχος, δεν χάσαμε σχεδόν τίποτα και δίνουμε τώρα τη μάχη για τη δεύτερη ομάδα έργων μέχρι το τέλος Μαρτίου.

Φυσικά, μέσα σ' όλα αυτά έχουμε και τη διαπραγμάτευση για το καινούργιο ΕΣΠΑ. Ξέρετε ότι η περυσινή πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής μας κατέβαζε από τα 20 δισεκατομμύρια ευρώ που έχουμε τώρα, στα 12 δισεκατομμύρια ευρώ και δίνουμε μία μάχη με το Υπουργείο Εξωτερικών και με τον Πρωθυπουργό επικεφαλής -μαζί πάμε, ο Πρωθυπουργός μαζί με μένα και τον κ. Κούρκουλα- στις Βρυξέλλες την Τρίτη και την επόμενη εβδομάδα θα πάμε ξανά στο Ευρωπαϊκό Συμβούλιο για το καινούργιο ΕΣΠΑ. Αυτά αφορούν τη ρευστότητα.

Προχωρώ στο δεύτερο άξονα που είναι τα δημόσια έργα και θα αναφερθώ σ' αυτά με τίτλους. Μίλησε και ο κ. Καλογιάννης το πρωί, αλλά θα τα πω με τίτλους για να συνοψίζω.

Οι τέσσερις μεγάλοι αυτοκινητόδρομοι. Εντός των ημερών επίκειται η ανακίνηση της συμφωνίας με τους παραχωρησιούχους. Είναι το πρώτο ημίχρονο του αγώνα. Προσπαθούμε να βρούμε μία ρεαλιστική συμφωνία, έτσι ώστε με βάση αυτή τη συμφωνία να πάμε στη συνέχεια στις τράπεζες -σαράντα μία τράπεζες, ελληνικές και ξένες, μεταξύ των οποίων και ισπανικές και πορτογαλικές και ιρλανδικές- για να μπορέσουν οι τράπεζες να χρηματοδοτήσουν αυτά τα έργα που έχουν σταματήσει, όπως ξέρετε, εδώ και είκοσι μήνες. Θα ανακοινώσουμε σε πρώτη φάση το πλαίσιο της συμφωνίας μας με τους παραχωρησιούχους, έτσι ώστε στη συνέχεια να ξεκινήσει το δεύτερο ημίχρονο που είναι η διαπραγμάτευση με τις τράπεζες. Θα κάνουμε το καλύτερο δυνατό, χωρίς συνθήματα, με ρεαλισμό, για να κρατήσουμε αυτά τα έργα ζωντανά.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΜΟΥΛΗΣ:** Είκοσι μήνες και αυτά, κύριε Υπουργέ;

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Αν-**

**ταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Μετρό Αθήνας. Όπως ξέρετε, είχε γίνει δουλειά από τους προκατόχους μου –ένας-έναν εκ των οποίων είναι και ο κ. Βορίδης που είναι μέσα στην Αίθουσα- και υπήρξαν οι αναγκαίες συμφωνίες. Τα έργα του μετρό της Αθήνας προχωρούν κανονικά. Τον Απρίλιο το μετρό θα φθάσει στην Ανθούπολη, τον Ιούλιο στο Ελληνικό και το Σεπτέμβριο στο Χαϊδάρι.

Τραμ στον Πειραιά. Έχει προχωρήσει η προεργασία και το Δεκέμβριο-Γενάρη μπαίνουν μπουλντόζες.

Σιδηροδρομική επέκταση στο Ικόνιο, δηλαδή στο εμπορικό λιμάνι του Πειραιά. Το Δεκέμβριο, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τελειώνουν τα έργα. Ο Πειραιάς θα έχει στο εμπορικό λιμάνι σιδηροδρομική σύνδεση. Μην το υποτιμάτε. Είναι πολύ μεγάλης σημασίας εξέλιξη, διότι ο σιδηρόδρομος δίνει δύναμη στα λιμάνια και τα λιμάνια στο σιδηρόδρομο.

Μετρό Θεσσαλονίκης. Από την πρώτη μέρα που αναλάβαμε, σημείωσα ότι υπήρχε πρόβλημα μ' αυτό το έργο. Έχει κατά βάση πρόβλημα ρευστότητας η ανάδοχος εταιρεία. Κάθε εβδομάδα ασχολείται ο κ. Καλογιάννης μ' αυτό το θέμα και εγώ από δίπλα. Έχουμε κατορθώσει να ξεπεραστεί το πρόβλημα σ' αυτή τη φάση. Το παρακολουθούμε κάθε μέρα και ελπίζω ότι το πράγμα θα εξελιχθεί σχετικά ομαλά.

Έργα στην περιφέρεια. Από τον Ιούλιο και μετά έχουμε δημοπρατήσει και προχωρήσει δεκατέσσερα μεγάλα έργα περιφερειακής κλίμακας, συνολικού προϋπολογισμού 340 εκατομμυρίων ευρώ.

Τηλεματική στις συγκοινωνίες. Πριν από μία εβδομάδα μπήκαμε στην τελική φάση για να έχουμε τηλεματική στις συγκοινωνίες της Αθήνας. Αν δεν έχουμε ενστάσεις, τα πράγματα θα τελειώσουν τον ερχόμενο Απρίλιο.

Τον επόμενο μήνα προχωρούμε με το ηλεκτρονικό εισιτήριο, πράγμα που σημαίνει και μπάρες στο μετρό, για να περιορίσουμε περαιτέρω την εισιτηριοδιαφυγή. Αυτό θα τελειώσει επίσης από πλευράς διαγωνισμού τον επόμενο χρόνο. Όμως, κάνουμε και προσπάθεια στην εισιτηριοδιαφυγή και ο Οκτώβριος ήταν ο πρώτος μήνας μετά από ένα χρόνο που είχαμε αύξηση στα έσοδα.

Συμπράξεις δημόσιου και ιδιωτικού τομέα. Προχωρούμε διάφορα έργα, μεταξύ των οποίων επτά μεγάλα έργα για την ολοκληρωμένη διαχείριση απορριμμάτων σε αντίστοιχες περιφέρειες και θέλω να ελπίζω ότι θα έχουμε σύντομα αποτελέσματα, ξεκινώντας από τη δυτική Μακεδονία που μέχρι το τέλος Δεκεμβρίου θα έχουμε τον πρώτο ανάδοχο.

Σας έδωσα μία εικόνα και για τα μεγάλα έργα. Μετά τη ρευστότητα, λοιπόν και τα δημόσια έργα, περνώ στον τρίτο άξονα που είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές. Μίλησε ο κ. Σκορδάς. Θα μιλήσει και στη συνέχεια ο κ. Μητράκης.

Σε τίτλους και πάλι, σας δίνω μία γεύση, για να καταλάβετε ποια είναι η κατεύθυνση της Κυβέρνησης.

Πρώτον, θέλουμε να γίνουμε μία χώρα φιλική στις επενδύσεις. Γι' αυτό, μέσα στο Νοέμβριο θα κατατεθεί το νομοσχέδιο του Υπουργείου για τις στρατηγικές και ιδιωτικές επενδύσεις, το οποίο μεταξύ των άλλων προβλέπει και κεντρική αδειοδοτική αρχή. Οι υπάλληλοι όλων των συναρμόδιων Υπουργείων θα μαζευτούν σε ένα χώρο –απλή λογική, δεν είχε γίνει- έτσι ώστε να κερδίζουμε χρόνο και να προχωρούν γρηγορότερα οι επενδύσεις.

Ανταγωνισμός. Μιλάμε για τον ανταγωνισμό, όχι γιατί είμαστε λάτρες του ανταγωνισμού, αλλά γιατί θέλουμε μ' αυτόν τον τρόπο να πέσουν οι τιμές. Παρουσιάσαμε καινούργια αγοραστική νομοθεσία –χαϊρετίστηκε από την αγορά- και καινούργιες υγειονομικές διατάξεις μαζί με το Υπουργείο Υγείας. Περισσότερα προϊόντα μπορούν να πωλούνται σε περισσότερα σημεία. Αυτό που κάναμε με το βρεφικό γάλα είναι ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα. Όταν το βρεφικό γάλα επιτράπη στα σουπερ μάρκετ, έπεσε η τιμή του κατά 25%!

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Χρησιμοποιούμε την εργαλειοθήκη του ΟΟΣΑ. Στις 3 Δεκεμβρίου θα υπογράψουμε τη συμφωνία για τέσσερις κομβικούς τομείς για τη λειτουργία του ανταγωνισμού και κάνουμε και μία δική μας προσπάθεια για τα εμπόδια εισόδου επιχειρήσεων, γιατί μας

ενδιαφέρει μία πραγματικά ελεύθερη και ομαλά λειτουργούσα αγορά.

Επίσης, για την ομαλή λειτουργία της αγοράς παρουσίασε ο κ. Σκορδάς τις ιδέες μας για τις εκπώσεις και τις προσφορές, για να υπάρχουν περισσότερες ευκαιρίες για τον καταναλωτή. Λειτουργεί καλύτερα με πολύ μεγαλύτερη επισκεψιμότητα το Παρατηρητήριο Τιμών. Δίνουμε μία μάχη για το παρεμπόριο και εκεί που μπορούμε εμείς οι ίδιοι να βάλουμε διαίτημα –κυλικεία, αεροδρόμια, κλπ- ήδη από το Σεπτέμβριο παρουσιάσαμε μέτρα και έπεσαν οι τιμές με απόφαση του Υπουργείου φυσικά. Ενώ στα συγκεκριμένα σημεία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Δώστε μου δύο λεπτά, κύριε Πρόεδρε, αν έχετε την καλοσύνη, γιατί το αντικείμενο του Υπουργείου είναι πολύ μεγάλο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Βεβαίως, κύριε Υπουργέ. Δύο λεπτά όμως!

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Κάναμε παρέμβαση στις μεταφορές, έτσι ώστε και εκεί να αρθούν κάποια τελευταία εμπόδια εισόδου.

Στην αγορά καυσίμων παρουσιάσαμε μαζί με το Υπουργείο Οικονομικών συγκεκριμένο πακέτο μέτρων, το οποίο επίσης είχε θετική υποδοχή. Μέσα στο πακέτο μέτρων υπήρχαν συγκεκριμένα μέτρα για το λαθρεμπόριο. Ξεκινάμε και την εγκατάσταση των μηχανισμών που απαιτούνται –GPS, συστήματα εισροών-εκροών- για τον έλεγχο του λαθρεμπορίου.

Στα αεροδρόμια παρουσιάσαμε τη στρατηγική μας για την αξιοποίηση των περιφερειακών αεροδρομίων. Έγιναν δεκτές οι προτάσεις μας από την Ευρωπαϊκή Επιτροπή και από το Γενάρη ξεκινά ο διαγωνισμός για τις παραχωρήσεις στα αεροδρόμια μέσω του ΤΑΙΠΕΔ.

Προμήθειες. Θα ανακοινώσουμε σε ένα μήνα περίπου το συγκεκριμένο πλαίσιο για τις προμήθειες. Θα έρθει ο νόμος για τις ηλεκτρονικές προμήθειες και θα περιοριστούν οι αναθέτουσες αρχές κατά 80%, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι!

Αποκρατικοποιήσεις. Κάνουμε αυτό που πρέπει για το ρυθμιστικό πλαίσιο των αποκρατικοποιήσεων, είτε αυτό αφορά την καθολική υπηρεσία των ΕΛΤΑ είτε τις ρυθμίσεις για το ψηφιακό μέρισμα είτε το νόμο για τις ΥΠΠΑ είτε την Αρχή Υδάτων είτε οτιδήποτε άλλο χρειάζεται και είμαστε μέσα στα χρονοδιαγράμματα.

Και στις εξαγωγές παρουσιάσαμε –σε συμφωνία με την αγορά και ήταν μέτρα που τα χαίρετσαν οι εξαγωγείς- μέτρα για την απλοποίηση των εξαγωγών που οδηγούν σε αύξηση του Ακαθάριστου Εθνικού Προϊόντος, αν εφαρμοστούν με βάση τα χρονοδιαγράμματα που εξαγγείλαμε, κατά 1,7% και στη δημιουργία ογδόντα χιλιάδων θέσεων εργασίας. Το πού στηρίχθηκαν αυτά τα μέτρα δεν το λέω εγώ, αλλά η μελέτη της Παγκόσμιας Τράπεζας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για να μην κάνω κατάχρηση του χρόνου, κλείνω λέγοντας ότι οι στιγμές που ζούμε είναι ιστορικές. Νομίζω πως όλοι, ανεξάρτητα από το αν είμαστε Αριστεροί, Κεντρώοι, Δεξιοί, πρέπει να υπερβούμε τον εαυτό μας. Άλλωστε, δεν υπάρχει μία αλήθεια, αλλά υπάρχει η ανάγκη να καταλάβουμε, να θυμόμαστε και να μην ξεχνάμε ότι πέρα από τις κομματικές μας διαφορές, είμαστε πάνω απ' όλα Έλληνες.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΧΑΤΖΗΔΑΚΗΣ (Υπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Ήμουν χρόνια Ευρωβουλευτής. Είχα την τιμή αυτή να εκπροσωπώ την Ελλάδα έξω. Θυμάμαι τη Σουηδία να εγκρίνει μέτρα λιτότητας και ήταν μαζί η κυβέρνηση και η αντιπολίτευση. Θυμάμαι στη Βρετανία να γίνονται επενδύσεις από εξτρεμιστές και η Δεξιά κυβέρνηση να υποστηρίζεται από τη σοσιαλιστική αντιπολίτευση, όταν αυτή αποφάσισε να χρησιμοποιήσει σκληρά μέτρα για την εφαρμογή του νόμου και της τάξης. Θυμάμαι στη Γαλλία, ένα ευρύ δημοκρατικό μέτωπο να στέκεται απέναντι στον ολοκληρωτισμό.

Ασφαλώς έχουμε δημοκρατία και η ουσία της δημοκρατίας

είναι οι αντίθετες απόψεις, ο διάλογος. Όμως, εγώ πουθενά σε όλη την Ευρώπη δεν έχω δει τέτοια οξύτητα, τέτοια αμφισβήτηση του πατριωτισμού και τέτοια αμφισβήτηση της εντιμότητας του αντιπάλου απλά και μόνο επειδή έχει διαφορετική άποψη, που τυχαίνει καμιά φορά να είναι και λιγότερο δημοφιλής από αυτόν που κατηγορεί.

Ας καταλάβουμε ότι για να κερδίσουμε τον πόλεμο που έχουμε μπροστά μας, πρέπει να τελειώσουμε με τον εμφύλιο πετροπόλεμο στον οποίο επιδίδονται κάποιοι. Όλους μας συμφέρει να πετύχει αυτή η Κυβέρνηση, διότι τυχόν αποτυχία αυτής της Κυβέρνησης, θα είναι αποτυχία και της Αντιπολίτευσης και κυρίως της Ελλάδας.

Ας βάλουμε, λοιπόν, πάνω απ' όλα την πατρίδα μας, ας ξεφύγουμε από το λαϊκισμό, τη δημαγωγία και το μικροκομματισμό, ας αφήσουμε πίσω τις αρνητικές πρακτικές του παρελθόντος και ας δούμε το συμφέρον της νέας γενιάς. Έτσι πρέπει να πολιτευτούμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος):** Το λόγο έχει για επτά λεπτά ο κ. Κωνσταντίνος Σκανδαλίδης. Μετά θα έχει το λόγο ο Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. Δραγασάκης και ο κ. Τσαβδαρίδης Λάζαρος. Μετά θα πάρει το λόγο ο κ. Σαλμάς.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΚΑΝΔΑΛΙΔΗΣ:** Ο κ. Χατζηδάκης θυμάται πως στις άλλες ευρωπαϊκές χώρες η Αντιπολίτευση και η Συμπόλιτευση ψήφιζαν μαζί τα μέτρα λιτότητας. Και θυμάμαι και εγώ τη Νέα Δημοκρατία στην αντίστοιχη περίοδο πόσο υποστήριξε εκείνες τις πολιτικές. Όμως, αυτή είναι μια άλλη υπόθεση. Έχουμε φύγει από εκείνη τη φάση.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εδώ και τρία χρόνια η χώρα βιώνει μια συγκλονιστική κρίση χρέους. Στην αρχή αυτής της κρίσης -τι πιο φυσιολογικό- η Κυβέρνηση ζήτησε τη συνδρομή των εταίρων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το πρώτο μνημόνιο φάνταζε τότε η μόνη λύση για την απρόσκοπτη χρηματοδότηση της χώρας και για την αποφυγή μιας άτακτης χρεωκοπίας. Άλλωστε, ήταν θεμελιώδης προϋπόθεση για την εκδήλωση της διεθνούς και κοινοτικής αλληλεγγύης. Για να είμαστε ειλικρινείς, σε εκείνο το στάδιο υποτιμήθηκε το βάθος της κρίσης και παραγνωρίστηκε το υφεσιακό αποτέλεσμα της λιτότητας. Κι όμως, έπρεπε να το γνωρίζουμε. Καμιά δημοσιονομική κρίση δεν ξεπεράστηκε μόνο με λιτότητα και ανελέητη φτωχοποίηση του λαού. Το πρώτο μνημόνιο απέτυχε όχι μόνο γιατί εμείς δειλιάσαμε μπροστά σε αυτονόητες εδώ και χρόνια μεταρρυθμίσεις και διαρθρωτικές αλλαγές, αλλά γιατί ουσιαστικά διέλυε κάθε δυνατή ευκαιρία ανάκαμψης.

Όταν το πρώτο μνημόνιο απέτυχε, ήρθε το δεύτερο. Είτε μας αρέσει είτε όχι, το δεύτερο μνημόνιο έθετε για πρώτη φορά στο χειρισμό της κρίσης χρέους πολιτικά ζητήματα. Το κούρεμα κατά 100 δισεκατομμύρια και το PSI. Το εγχείρημα ήταν πρωτοφανές. Αν σε εκείνη τη χρονική στιγμή είχε συνοδευτεί από ένα λελογισμένο πακέτο αναπτυξιακής ρευστότητας, ίσως να είχαμε μια ευπρόσωπη -επώδυνη μεν, αλλά ευπρόσωπη- λύση. Η δογματική αγκύλωση των πιστωτών μας στη λιτότητα, σκότωνε την οικονομία και εξαθλιώνει το λαό.

Το ΠΑΣΟΚ σ' αυτήν την πορεία κατέβαλε βαρύ τίμημα. Στο βαρύ τίμημα συνυπολογίζω και το σχηματισμό της Κυβέρνησης εθνικής ευθύνης. Πρόκειται για έναν ιστορικό συμβιβασμό. Μικρό το κακό, εάν επρόκειτο να σωθεί η χώρα.

Έχω αναρωτηθεί, γιατί άραγε έγιναν οι εκλογές. Απλά για να αντικαταστήσει ο κ. Σαμαράς τον κ. Παπαδήμο; Οι εκλογές -και μάλιστα διπλές- έγιναν για να σταθεί όρθια η χώρα και να αλλάξει, να αναθεωρηθεί το πρόγραμμα εξόδου από την οικονομική κρίση. Όλα ανεξάρτητα τα κόμματα που συμμετείχαν στις εκλογές, ακόμα και αυτά που στήριξαν τις πολιτικές επιλογές της τελευταίας περιόδου, αναγνώριζαν ότι το μείγμα πολιτικής που επέβαλαν τα μνημόνια εγκαθιστούσε μακροχρόνια και διαρκώς αυξανόμενη ύφεση, η οποία δεν θα επέτρεπε να καταστεί βιώσιμο το δημόσιο χρέος.

Ήρθε η προγραμματική συμφωνία της Κυβέρνησης που διατυπώθηκε για να εκφράσει ακριβώς αυτήν την ανάγκη. Υιοθετήθηκε από τον Πρωθυπουργό και τη χαρακτήρισε σ' αυτήν εδώ

την Αίθουσα ως το «ευαγγέλιο» της πολιτικής του. Τις δε εβδομάδες που ακολούθησαν και ο Πρόεδρος του ΠΑΣΟΚ έγκαιρα και συγκεκριμένα έθετε όρους διαπραγμάτευσης και τις προϋποθέσεις κατά τις οποίες το πακέτο των μέτρων θα μπορούσε να αποδειχθεί οριστική και βιώσιμη λύση.

Πέντε μήνες μετά, βλέπουμε τις εκλογές να μοιάζουν μακρινή και θολή ανάμνηση, την προγραμματική συμφωνία να μένει στα αζήτητα, τις προϋποθέσεις που καθιστούσαν βιώσιμο το χρέος και το πρόγραμμα να μετατρέπονται σε κενό γράμμα και τις διαρθρωτικές αλλαγές να περιορίζονται σε κάποια ανέξοδα ψήγματα λαϊκισμού, την ίδια στιγμή που το κράτος κυβερνάται με τον παλιό γνωστό παραδοσιακό τρόπο.

Όσον αφορά στο τελευταίο μνημόνιο, είναι κοινό μυστικό, ακόμα και για τους εμπνευστές του, ότι δεν αποτελεί λύση. Ούτε το χρέος καθιστά βιώσιμο ούτε θέτει ένα όριο στα βάσανα του λαού μας. Οι υποστηρικτές του υπαινίσσονται ότι είναι η προϋπόθεση για ένα επόμενο στάδιο, το οποίο όλοι παραδέχονται ότι είναι αδύνατον να ανοίξει πριν από τις γερμανικές εκλογές, το Σεπτέμβριο του 2013, γιατί αποτελεί μια επιλογή της γερμανικής κυβέρνησης να διατυμπανίζει προς τους Γερμανούς ψηφοφόρους σε έναν ανάληγτο λαϊκισμό την κυνική και εξοντωτική τιμωρία ενός λαού, αφού πρώτα συκοφαντηθεί ασύστολα και κυρίως άδικα. Αυτό το βαρύ κλίμα ζούμε όλοι αυτόν τον καιρό.

Και ύστερα από όλα αυτά, ο κύριος Πρωθυπουργός, ο Υπουργός Ανάπτυξης υπόσχονται ανάπτυξη και νέες θέσεις εργασίας πάνω στα αποκαϊδια. Φυσικά κάποτε θα υπάρξει ένα είδος ανάπτυξης. Δεν είμαστε άνθρωποι που δεν μπορούμε να δούμε την πραγματικότητα. Όμως, τα προχθεσινά μέτρα προσδιορίζουν με σαφήνεια τι είδους ανάπτυξη θα μπορούσε να υπάρξει.

Θα πούμε, λοιπόν, στην ελληνική οικογένεια που μάτωσε για να σπουδάσει το παιδί της, ότι τα πτυχία, τα μεταπτυχιακά και τα διδακτορικά δεν θα μας χρειαστούν, ότι τα παιδιά μας, όσα παραμείνουν ή αναγκαστούν να παραμείνουν στη χώρα, θα εργάζονται ως ανειδίκευτοι εργάτες χωρίς εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα και αυτό, όποτε βρουν δουλειά και μισθούς. Επίσης, θα τους πούμε ότι η επένδυσή τους στο μέλλον ήταν μια αποτυχία και ότι το πολιτικό προσωπικό της χώρας αποδέχθηκε να γυρίσουμε στο επίπεδο των μεταλλωρύχων του Λαυρίου του 19ου αιώνα.

Είναι κρίμα, γιατί χωρίς τη στοιχειώδη διαπραγμάτευση τα μέτρα καθίστανται με τρόπο βίαιο την Ελλάδα χώρα φθηνής εργασίας, απαξιωμένης περιουσίας και μηδενικής αντίστασης απέναντι στο νέο οικονομικό ιμπεριουμ και την κυριαρχία του χρηματοπιστωτικού κεφαλαίου.

Εμείς που ξεκινήσαμε κάποτε και δεν ήμασταν μια «φούσκα», δεν φανταστήκαμε μια χώρα γονατισμένη και φόρου υποτελής στο διηνεκές, χωρίς έμπρακτη εγγύηση ότι θα αλλάξουν τα πράγματα σε έναν ορατό ορίζοντα.

Κάποια στιγμή έπρεπε να ορθώσουμε το ανάστημά μας και να πούμε ως εδώ. Η κυριαρχία, η εθνική ευρωπαϊκή αλληλεγγύη και κυρίως η νίκη της πολιτικής απέναντι σε δογματικούς νεοσυντηρητικούς και ανάληγτους τοκογλύφους, θα μπορούσαν να δώσουν μια λύση. Χρειαζόμασταν πραγματική και επίπονη διαπραγμάτευση και όχι ένα υποκριτικό πρόσχημα διαπραγμάτευσης.

Αυτό το μήνυμα επιχείρησα να στείλω με τη στάση μου στην ψηφοφορία για το νέο μνημόνιο. Δεν ψήφισα τα μέτρα και δεν ταυτίζομαι άλλο με το λάθος που μαραζώνει την οικονομία και συντρίβει την κοινωνία. Δεν προσχωρώ σε εύκολους λαϊκισμούς διαπραγματευόμενος στο παρασκήνιο την πολιτική μου επιβίωση και βέβαια, δεν απείλησα σε καμιά στιγμή την κυβερνητική σταθερότητα.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, επιτρέψτε μου να συνεχίσω για ένα λεπτό ακόμα.

Και εδώ οφείλω μια εξήγηση στη Βουλή των Ελλήνων.

Στη δήλωσή μου που συνόδεψε τη μη ψήφιση των μέτρων, αιτιολόγησα την υπερψήφιση της γενικής αρχής του προϋπολογισμού. Το ερώτημα που τίθεται είναι το εξής: Πώς αρνείσαι τα μέτρα και ψηφίζεις το νόμο του κράτους που τα υλοποιεί; Η απάντηση είναι εξίσου απλή. Ο προϋπολογισμός δεν είναι ένας



απλός νόμος του κράτους. Είναι μια εν δυνάμει ψήφος εμπιστοσύνης προς την Κυβέρνηση. Ουσιαστικά η καταψήφισή του θα έφτανε τη χώρα σε προεκλογική περίοδο και οι εκλογές που θα ακολουθούσαν αυτήν τη στιγμή όχι μόνο δεν έχουν να προσφέρουν τίποτα στη χώρα, αλλά πιθανότατα θα τη βάλουν και σε νέες περιπέτειες.

Η ψήφος μου, λοιπόν, είναι μια ψήφος θετική, αλλά είναι πολιτική ψήφος κατά παραδοχή.

Και θέλω να πω εδώ το εξής που συνοδεύει αυτήν την ψήφο. Ο Πρωθυπουργός οφείλει μετά την ψήφιση του προϋπολογισμού να αναλάβει τις ευθύνες του. Δεν είναι μόνο τα θέματα κυριαρχίας και ποιότητας ζωής των ανθρώπων στη χώρα μας. Είναι και τα θέματα δημοκρατίας. Αντί οι Υπουργοί να έρχονται εδώ και να λένε ο καθένας το δικό του τροπάριο και το δικό του τραγούδι, καλά θα ήταν αφού έγινε κουρελόχαρτο η προγραμματική συμφωνία, να συνεννοηθούν οι εταίροι της Κυβέρνησης και να φέρει ο Πρωθυπουργός μια καινούργια συμφωνία μετά τα μέτρα, την οποία θα πρέπει να παρακολουθήσουμε και να ακολουθήσουμε.

Ο προϋπολογισμός δεν αποτελεί κακή συμφωνία. Ο προϋπολογισμός είναι απλά η υλοποίηση των μέτρων. Να διαμορφωθεί, λοιπόν, αυτή και να έρθει στη Βουλή να τη συζητήσουμε και να ψηφίζουν οι Βουλευτές με βάση αυτή. Γιατί αλλιώς αυτή η ανυποληψία του να λέμε συνεχώς στον κόσμο πράγματα που μετά δεν εφαρμόζονται και να τα ποδοπατάμε την επόμενη ημέρα, είναι αυτή που κυρίως γεννά τη βία και τον εκφασισμό στη δημόσια ζωή της χώρας.

Και κάτι τελευταίο, αγαπητοί συνάδελφοι. Αυτήν την κρίσιμη ώρα θεωρώ ότι το ΠΑΣΟΚ πρέπει να βρει σταθερό βηματισμό όχι για να έχουν κάποιοι από εμάς κομματική στέγη, αλλά γιατί μόνο ο ιστορικός και ιδεολογικός χώρος της μεγάλης δημοκρατικής παράταξης, της ευρύτερης προοδευτικής κοινοβουλευτικής παράταξης μπορεί να ηγηθεί μιας μεγάλης εθνικής προσπάθειας. Αυτή την ώρα το ΠΑΣΟΚ πρέπει να σταθεί όρθιο.

Η ενότητα του κινήματος δεν είναι για εμένα απλώς αδιαπραγμάτευτη. Υπηρετήσα την παράταξη και το κίνημα χωρίς ιδιοτέλεια και προσωπικές επιδιώξεις και αυτή την παρακαταθήκη δεν την χαρίζω σε κανέναν. Εγώ με το ΠΑΣΟΚ μπήκα στην πολιτική, με το ΠΑΣΟΚ θα φύγω αλλά από το ΠΑΣΟΚ δεν θα φύγω.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδας Γρηγοράκος):** Το λόγο έχει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής, κ. Ιωάννης Δραγασάκης για 7 λεπτά.

**ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ (Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής):** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο προϋπολογισμός του 2013 συνεχίζει μία πορεία προδιαγεγραμμένη. Δεν μπορεί να υλοποιηθεί. Στηρίζεται σε υποεκτίμηση της ύφεσης σκόπιμα. Πολύ πριν το τέλος του προϋπολογισμού η Βουλή θα συζητά ξανά για νέα μέτρα.

Όμως, οι αποφάσεις απ' ό,τι φαίνεται έχουν ληφθεί. Οι δυνάμεις που συγκροτούν την Κυβέρνηση έχουν πάρει τις αποφάσεις τους. Εκείνοι που ισχυρίζονται ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος, εκείνοι που ισχυρίζονται ότι ο ΣΥΡΙΖΑ -έχει εναλλακτική πολιτική είναι ακριβώς οι δυνάμεις που έφεραν τη χώρα ως εδώ, είναι οι δυνάμεις που έχουν αποφασίσει συνειδητά να υπηρετήσουν τυφλά τη θέληση των πιστωτών, ελπίζοντας πως θα έχουν την προστασία τους. Ακριβώς γι' αυτό συνεχίζουν μία πολιτική που οι ίδιοι ομολογούν ότι είναι αδιέξοδη. Ακριβώς γι' αυτό -για να φέρω ένα παράδειγμα- ενώ όλος ο κόσμος φωνάζει και διατυπώνει ιδέες και προτάσεις για το πώς θα κουρευτεί το ελληνικό χρέος, έχουμε μία Κυβέρνηση η οποία δεν θέτει καν το θέμα αυτό ως αίτημα.

Όμως, υπάρχει άλλος δρόμος. Πρέπει όμως να μετακινηθεί από τη θέση του. Πρέπει να φύγει από τον προβολέα της τύφλωσης που έχει απέναντί του από τις δυνάμεις του χρήματος και των αγορών, και να δει λίγο τα πράγματα από τη σκοπιά των αναγκών της κοινωνίας. Μία κυβέρνηση λαϊκής ενότητας και ανασυγκρότησης της χώρας, όπως εμείς τη φανταζόμαστε, μαζί με την κοινωνία, μπορεί να βάλει τέλος στα μνημόνια και στην πολιτική της λιτότητας, μπορεί να θέσει σε εφαρμογή ένα σχέδιο για την ανασυγκρότηση της οικονομίας και της κοινωνίας, για την αποκατάσταση της λαϊκής κυριαρχίας, για τη διεύρυνση της δη-

μοκρατίας.

Σε πρόσφατη ομιλία της η κ. Μέρκελ στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έκανε την παρατήρηση ότι η Ελλάδα είχε προβλήματα και πριν από το μνημόνιο. Θέλουμε να συμφωνήσουμε με την επισημάνση αυτή, αλλά να πούμε ότι αυτά τα προβλήματα τα δημιούργησαν στην Ελλάδα οι πολιτικοί της φίλοι. Και να πούμε ότι η δύναμη που μιλούσε και πριν από την κρίση γι' αυτά τα προβλήματα ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ. Όμως, όπως αναγνωρίζει το ψήφισμα με αριθμό 1884 του Συμβουλίου της Ευρώπης, τα μνημόνια αποτελούν μια αυτόνομη αιτία επιδείνωσης των κρίσεων, διότι τα μνημόνια οργανώνουν και επιβάλλουν από τα πάνω την ύφεση ως μέσο προσαρμογής, ως μέσο συμπίεσης των μισθών, ως μέσο συμπίεσης των συντάξεων. Δεν είναι λάθος η ύφεση. Είναι επιλογή, είναι το σχέδιο.

Ακριβώς γι' αυτό εμείς επιμένουμε -επιμέναμε από την αρχή, αλλά τώρα πια αρχίζει και αποδεικνύεται και το συμμερίζονται πάρα πολλοί σε όλο τον κόσμο- ότι αυτό που χρειαζόμαστε δεν είναι άλλα μέτρα ή άλλα «φάρμακα». Αυτό που χρειαζόμαστε είναι μια άλλη διάγνωση, μια άλλη θεραπεία, μια νέα πολιτική.

Ο ΣΥΡΙΖΑ έχει συγκεκριμένο πρόγραμμα. Το εμφάνισε στις εκλογές. Εγκρίθηκε από μία μεγάλη μερίδα της κοινωνίας. Βεβαίως εμείς από τότε είπαμε ότι το πρόγραμμά μας δεν έχει τη μορφή εντολών του Μωυσή, αλλά είναι μία σχέση με την κοινωνία που διαρκώς την εμβαθύνουμε, διαρκώς την εξειδικεύουμε, διαρκώς την εμπλουτίζουμε.

Οι βασικοί άξονες του σχεδίου μας προβλέπουν: Πρώτον, την υλοποίηση των ώριμων αλλαγών και των ριζικών μεταρρυθμίσεων, πολλές από τις οποίες εκκρεμούν στη χώρα μας όχι απλώς για χρόνια, αλλά και για δεκαετίες: στο φορολογικό σύστημα, στο πολιτικό σύστημα, στο κράτος και τη διοίκηση, παντού.

Δεύτερον, την εφαρμογή ενός σχεδίου παραγωγικής ανασυγκρότησης σε παλαιούς κλάδους, αλλά και σε νέους. Είναι λάθος ότι η Ελλάδα δεν παράγει τίποτα και ότι δεν μπορεί να παράγει τίποτα. Υπάρχουν σημαντικές δυνατότητες και στον πρωτογενή τομέα, που κακώς υποτιμήθηκε, και στη βιομηχανία, αλλά και σε νέες υπηρεσίες προστιθέμενης αξίας. Ο Πρόεδρος της Κοινοβουλευτικής Ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ, ο Αλέξης Τσίπρας, παρουσίασε ένα πρώτο σχέδιο αυτού του προγράμματος στη Διεθνή Έκθεση Θεσσαλονίκης.

Τρίτον είναι η δημοσιονομική εξισορρόπηση. Είναι για μας πολιτικός στόχος να μηδενίσουμε το πρωτογενές έλλειμμα, ακριβώς και γιατί γίνεται μέσο εκβιασμού. Όμως αυτό θα γίνει με μία πολιτική αναδιάρθρωσης των δαπανών, αναδιάρθρωσης και διεύρυνσης των εσόδων με όρους δικαιοσύνης.

Δεν υπάρχει χρόνος στο πλαίσιο μιας ομιλίας για να μιλήσει κανείς εξειδικευμένα για τα επιμέρους κεφάλαια. Θα ήθελα όμως, επειδή έγινε λόγος και αξιοποιήθηκε και μία δήλωση του Αλέξη Τσίπρα, να δηλώσω το αυτονόητο. Δεν το γνωρίζετε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι αντίθετος στις ιδιωτικοποιήσεις; Γιατί σας κάνει έκπληξη ότι εμείς θα κάνουμε ό,τι μπορούμε για να μην ξεπουληθεί ό,τι απέμεινε σε αυτόν τον τόπο; Η πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ είναι μία πολιτική η οποία λέει το εξής απλό: Ό,τι έχει απομείνει στον δημόσιο έλεγχο, ό,τι συνιστά συλλογική περιουσία του ελληνικού λαού δεν θα πουληθεί. Θα προστατευθεί και σε ορισμένες περιπτώσεις θα χρησιμοποιηθεί ως ίδια συμμετοχή δική μας, ως δική μας εθνική συμμετοχή για να πετύχουμε ευρύτερες αναπτυξιακές συμπράξεις με δημόσιους και ιδιωτικούς φορείς του εξωτερικού. Αυτή είναι η στρατηγική μας. Απαντήστε επί της ουσίας αν έχετε διαφορετική γνώμη.

Επίσης, επί της φορολογίας, μέχρι τότε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι θα συγκαλύπτετε στην Ελλάδα τη μεγάλη φοροδιαφυγή; Μέχρι τότε θα παρακολουθούμε το φαινόμενο η Γερμανία να έχει υπογράψει σύμβαση με την Ελβετία και εσείς τώρα να διαβάζουμε ότι κάτι προσπαθείτε να κάνετε;

Προχθές ο κ. Σόιμπλε ήταν στη Σιγκαπούρη. Ξέρετε γιατί ήταν στη Σιγκαπούρη; Γιατί διαπίστωσαν ότι ορισμένοι φοροφυγάδες Γερμανοί φεύγουν από την Ελβετία και πάνε στη Σιγκαπούρη. Πήγε επί τόπου για να υπογράψει σύμβαση.

Και σας ερωτώ: Γιατί δεν αντιγράφετε το φορολογικό σύστημα της Γερμανίας. Στην Γερμανία, αν κάποιος συλληφθεί να μην έχει δηλώσει την περιουσία του, τη χάνει ολόκληρη. Είναι 50% ο

φόρος και 50% το πρόστιμο. Τολμάτε εσείς να κάνετε κάτι εδώ; Και η λίστα Λαγκάρντ ανέκδοτο είναι, επί μέρους περίπτωση είναι. Επομένως, μην προσβάλλετε την νοημοσύνη του κόσμου ότι δεν υπάρχει άλλος δρόμος.

Θέλω να κάνω μία διευκρίνιση. Οι αντιθέσεις μας με την κ. Μέρκελ και την Κυβέρνησή της είναι αντιθέσεις πολιτικές. Δεν είμαστε ούτε αντιγερμανοί, ούτε φιλογερμανοί. Είμαστε Έλληνες και Ευρωπαίοι, είμαστε αριστεροί. Το ίδιο ισχύει και με εσάς. Δεν τίθεται θέμα προσωπικών αντιπαραθέσεων. Είναι πολιτική η διαφωνία μας, είναι διαφωνία γραμμής. Σας θεωρούμε και εσάς και τους άλλους στην Ευρώπη ότι είστε γιατροί χωρίς εργαλεία. Περιφέρετε φάρμακα ληγμένα και γι' αυτό επικίνδυνα.

Δεν μπορείτε να το κάνετε αυτό –ακόμη κι αν θέλετε να δώσετε ελπίδα– διότι εκπροσωπείτε ένα σύστημα που είναι σε κρίση, εκπροσωπείτε έναν κόσμο που ανήκει στο παρελθόν, εκπροσωπείτε –ειδικά στην Ελλάδα– ένα καθεστώς που έχει καταρρεύσει. Είναι επικίνδυνη η απαίτησή σας να εξακολουθείτε να θέλετε να είστε στα πράγματα.

Εμείς, όσο χαμηλά κι αν ρίξετε την κοινωνία, θα παλέψουμε μαζί της για να την ανορθώσουμε. Εκείνο, όμως, ακριβώς που λέμε στον κόσμο είναι αυτό: Όσο αφήνουμε το χρόνο να κυλάει, όσο δείχνουμε ανοχή σε αυτά τα καταστροφικά μέτρα, τόσο μεγαλύτερο κόπο και τόσο μεγαλύτερη προσπάθεια πρέπει να καταβάλουμε, αλλά και τόσο μεγαλύτερο άλμα πρέπει να κάνουμε για να μπορέσουμε να βγούμε από αυτό το τούνελ. Ακόμη, όμως, και αυτό το άλμα εμείς είμαστε εδώ για να το επιτελέσουμε.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Λεωνίδα Γρηγοράκος):** Ευχαριστούμε τον κύριο Αντιπρόεδρο.

Κύριοι συνάδελφοι, περίπου στις 12 τα μεσάνυχτα θα τελειώσουμε με την κ. Ξουλίδου Σταυρούλα, Βουλευτή των Ανεξάρτητων Ελλήνων. Θα μιλήσουν οι Υπουργοί ακόμη: Ο κ. Σαλμάς, ο κ. Στυλιανίδης, ο κ. Αρβανιτόπουλος και ο κ. Μηταράκης.

Σας είπα προηγουμένως –ακούει ο κύριος Αντιπρόεδρος– ότι έχουμε μειώσει τους χρόνους των Υπουργών. Οι Υπουργοί μιλούν από δέκα λεπτά και οι Αναπληρωτές Υπουργοί από οχτώ λεπτά.

Το λόγο έχει ο κ. Τσαβδαρίδης.

**ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ακούγοντας όλες αυτές τις ώρες τη σφοδρή κριτική της Αντιπολίτευσης για το σύνολο του κυβερνητικού έργου, έρχονταν διαρκώς στο μυαλό μου τα λόγια του Γοργία που υποστήριζε ότι τα σοβαρά επιχειρήματα του αντιπάλου πρέπει να τα αντικρούεις με αστείο τρόπο, ενώ τα αστεία με σοβαρότητα.

Αποφάσισα ως εκ τούτου, στη σημερινή τοποθέτησή μου στο Σώμα να ακολουθήσω την παραίνηση του περίφημου αρχαίου ρήτορα, αντιτάσσοντας τις μνημειώδεις αντιπολιτευτικές κορώνες και απειλές ένα λόγο όσο γίνεται πιο σοβαρό.

Δεν προσδοκώ, βέβαια, να συγκινήσω –πολλώ δε μάλλον να πείσω– όλους όσους με αίοια επιχειρήματα επιδίδονται σε μια σταυροφορία κατασφυοφάντησης των πολιτικών προτεραιοτήτων της νέας διακυβέρνησης, όλους όσους από την Αξιωματική Αντιπολίτευση με τυφλό μένος μιλούν για λιντσαρίσματα και οδηγούν σε εμφυλίου πολέμους, όλους όσους αποπειρώνται να διαστρεβλώσουν επιδεικτικά τη δύσκολη για τον τόπο πραγματικότητα, υποδυόμενοι τους ταχυδακτυλουργούς που μπορούν με τρόπο μαγικό να βγάζουν λαγούς από το καπέλο.

Γνωρίζω εκ των προτέρων ότι αυτό είναι εντελώς ανεδαφικό, όχι γιατί δεν έχουν την ικανότητα να πειστούν από εμένα, αλλά γιατί δεν θέλουν. Εξάλλου, ο σοφός λαός λέει «Κανείς δεν είναι περισσότερο κουφός απ' αυτόν που δε θέλει να ακούσει».

Γιατί πώς ακριβώς να πείσεις αυτόν που διαπρυσιώς κηρύσσει χωρίς καν να τηρεί τα προσήματα ότι η τυχόν υπερψήφιση του προϋπολογισμού από μια –σημειωτέον– προσφάτως εκλεγμένη κυβέρνηση, αποτελεί έγκλημα εις βάρος της κοινωνίας;

Πώς ακριβώς να πείσεις αυτόν που σε όλους τους τόνους κραυγάζει για ανυπακοή και κατάργηση στους δρόμους, για όλα αυτά που με απόλυτα δημοκρατικές διαδικασίες αποφασίζονται στη Βουλή από τους εκλεγμένους από το λαό αντιπροσώπους

του;

Ασφαλώς, δεν πρόκειται να πείσεις εκείνον που θεωρεί τη δημοκρατία και την αρχή της πλειοψηφίας ως μπαλάκι, που κατά το δοκούν μπορεί να το ερμηνεύει και να το επικαλείται.

Όταν τους βολεύει ο λαός είναι σοφός και κυρίαρχος. Όταν δεν τους βολεύει ο λαός είναι παραπλανημένος και υποδουλωμένος.

Ξεχνάνε, βέβαια, ότι ο ίδιος ο λαός, του οποίου την κρίση – υποτίθεται – σέβονται απέρριψε ρητά προ λίγων μηνών τα φοβικά διλήμματα που το αποκαλούμε αντιμνημονιακό μπλοκ του έθετε και επέλεξε την ψύχραιμη και συγκροτημένη φωνή όλων όσων προσδιορίζουν το μέλλον της Ελλάδος ως άρρηκτα συνδεδεμένο με την ευρωπαϊκή οικογένεια, αλλά και τη ζώνη του ευρώ.

Θα στεναχωρήσω τους συναδέλφους μου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, υπενθυμίζοντάς τους ότι ο προϋπολογισμός, τον οποίο συζητάμε σήμερα είναι προϋπολογισμός μιας χώρας που βρίσκεται πολύ μακριά από τις φαντασιακές τους εμμονές, βρίσκεται πολύ μακριά από τους ψευτοσαμπουκάδες απέναντι στους εταίρους της που θα πλήγναν ανεπανόρθωτα την προσπάθεια γόνιμης διαπραγμάτευσης του πλαισίου υποχρεώσεων που έχουμε απέναντί τους, πολύ μακριά πλέον από την πτώση της στο βάραθρο της δραχμής που θα ήταν καταστροφική για το σύνολο των μισθωτών, των συνταξιούχων, των αγροτών, των εμπόρων, των ελεύθερων επαγγελματιών και όλων των απλών εργαζομένων Ελλήνων στο δημόσιο ή στον ιδιωτικό τομέα, πολύ μακριά από τη διεθνή της απομόνωση και ανυποληψία που θα σηματοδοτούσε η αποχώρησή της από την Ευρωζώνη για χάρη απροσδιόριστων και θολών προοπτικών τύπου Βενεζουέλας.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Δ' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΔΡΑΓΑΣΑΚΗΣ**)

Αντίθετα, το περιεχόμενο του προϋπολογισμού που συζητάμε σηματοδοτεί μια τιπάνια προσπάθεια για να τεθεί επιτέλους τέλος στην αμφισβήτηση της προοπτικής της ελληνικής οικονομίας για να ισχυροποιηθούν και να χαλκωδωθούν οι αντιστάσεις της χώρας μας και η αναπτυξιακή της πορεία, δυστυχώς, σε ένα περιβάλλον βαθιάς ύφεσης, παρατεταμένης υψηλής ανεργίας και μεγάλης αβεβαιότητας.

Η Αξιωματική Αντιπολίτευση βέβαια, κάνει πως δεν βλέπει ότι η χώρα μας θα συνεχίσει να αντιμετωπίζει διογκούμενες δυσκολίες στην άσκηση της επιθυμητής δημοσιονομικής της πολιτικής όσο δεν επιλύονται τα χρόνια διαθρωτικά και δημοσιονομικά προβλήματα της ελληνικής οικονομίας, όσο δεν αντιμετωπίζονται τα ελλείμματα, όσο δεν οργανώνουμε με ορθό τρόπο τη διαχείριση του κράτους.

Κι ενώ από τη μία κατακεραυνώνει τη δήθεν ανικανότητά μας να προχωρήσουμε στις αναγκαίες τομές, είναι η ίδια που υποθάλπει στους κόλπους της το παλιό, που εναγκαλίζεται με συντεχνίες που αρνούνται να εγκαταλείψουν τα πλουσιοπάροχα προνόμια που μέχρι σήμερα απολάμβαναν, που χύνει κροκοδείλια δάκρυα, τάζοντας στους πάντες τα πάντα, χωρίς να νοιάζεται ούτε για το κόστος των όσων υπόσχεται, ούτε για το απαραίτητο νοικοκύρεμα που επιβάλλουν οι καιροί.

Πουθενά δεν διακρίνουμε προτάσεις στο λόγο της. Πουθενά δεν εντοπίζουμε κοινό νοητικό υπόβαθρο στη συλλογιστική της. Διακρίνουμε μόνο άρνηση των πάντων. Μόνο ανεμόμυλους βλέπει να γίνονται επικίνδυνοι γίγαντες σαν νέος δον Κιχώτης.

Η νέα διακυβέρνηση είναι, όμως, αποφασισμένη να προχωρήσει σταθερά, βήμα-βήμα στη δημιουργία εκείνων των προϋποθέσεων που θα επιτρέψουν την ανάκτηση της εμπιστοσύνης στην ελληνική οικονομία και την επίτευξη μιας διατηρήσιμης, δημοσιονομικής σταθερότητας, ξεκινώντας από την επίτευξη πρωτογενούς πλεονάσματος γενικής κυβέρνησης του 2013.

Ο προϋπολογισμός τους 2013 διαμορφώνει το απαραίτητο πλαίσιο για τη χάραξη και την εφαρμογή ενός νέου, πιο δίκαιου, πιο απλού και σταθερού φορολογικού συστήματος, εγγυάται την αναδιάρθρωση και τον περιορισμό των δομών του κράτους, μερμνάνει για τον ουσιαστικό εξορθολογισμό των δημοσίων δαπανών, οριοθετεί τα κριτήρια εκείνα, τα οποία θα οδηγήσουν στην εξάλειψη της σπατάλης σε όλες τις βαθμίδες του δημοσίου τομέα. Ο προϋπολογισμός του 2013 θέτει σαν πρώτη προτεραι-

ότητα την εντατικοποίηση των διαδικασιών αποκρατικοποιήσεων και αξιοποίηση της ακίνητης περιουσίας του δημοσίου.

Αυτή η τιτάνια προσπάθεια βέβαια, μερικές φορές αδικείται και ακυρώνεται είτε από όγκους σχεδιαστικής τσαπατσουλιάς, είτε από άτολμα ακόμη και πλανημένα ημίμετρα που αντί να συμβάλουν στην επίλυση των προβλημάτων, αντίθετα τα διογκώνουν και τα επιτείνουν.

Θα μου επιτρέψει ο Υπουργός Άμυνας να απευθυνθώ σε αυτόν. Δεν γνωρίζω για ποιο λόγο κάποιοι στρατηγοί εισηγούνται και μεθοδεύουν την κατάργηση του Β' Σώματος Στρατού από τη Βέροια, του πιο ιστορικού, αλλά και συνάμα και του πιο επιχειρησιακού Σώματος Στρατού, το οποίο στα πενήντα χρόνια της παρουσίας του στη μακεδονική γη του Φιλίππου και του Αλεξάνδρου έχυσε ποταμούς αίματος αξιωματικών και οπλιτών για την ελευθερία της πατρίδας.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Δώστε μου ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτό που γνωρίζω είναι ότι αυτές οι μεθοδεύσεις των στρατηγών, τις οποίες σας καλώ άμεσα, κύριε Υπουργέ, να απορρίψετε δεν έχουν καμμία σχέση ούτε με ευαισθησίες νοικοκυρέματος και οικονομίας, ούτε καμμία σχέση με επιχειρησιακές αναγκαιότητες, τις οποίες αντί να διασφαλίζουν οι εισηγητές στρατηγοί, μάλλον τις υποσκάπτουν.

Θέλω να πιστεύω, κύριε Υπουργέ, ότι άμεσα θα καταργήσετε εσείς στην πράξη τους πέρα από κάθε λογική συγκεκριμένους σχεδιασμούς, γιατί έχω εμπιστοσύνη και στη βαθύτατη γνώση σας για τα θέματα και τις ανάγκες που άπτονται των αρμοδιοτήτων σας, αλλά και στην οξυδερκεία σας να ξεχωρίσετε το αναγκαίο από το υποβολιμαίο.

Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ανάμεσα στους άγραφους κανόνες της ζωής υπάρχει κι ένας που λέει «ό,τι είσαι, αυτό βλέπεις, ό,τι ζητάς, αυτό βρίσκεις». Άλλοι βλέπουν το δάσος σε αυτήν τη χώρα κι άλλοι το δέντρο. Άλλοι βλέπουν το φεγγάρι κι άλλοι το δάχτυλο που τους το δείχνει.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ολοκληρώστε, σας παρακαλώ, κύριε συνάδελφε.

**ΛΑΖΑΡΟΣ ΤΣΑΒΔΑΡΙΔΗΣ:** Θα πρέπει λοιπόν η Αξιωματική Αντιπολίτευση να ξεπεράσει τη μονολιθική αντιπολιτευτική τακτική του «όχι σε όλα» και να αναλογιστεί την ευθύνη σε αυτές τις δύσκολες περιόδους που διέρχεται η χώρα.

Να ξέρετε ότι αυτή η Κυβέρνηση θα καταφέρει να πετύχει τους στόχους της, γιατί προφανώς και ευτυχώς η νέα διακυβέρνηση σε αντίθεση με το ΣΥΡΙΖΑ, μπορεί επαρκώς να κατανοήσει τα λόγια του περίφημου Λατίνο ποιητή Βιργιλίου που έλεγε ότι η ακαμψία πρέπει να υπάρχει στη θέληση κι όχι στην κρίση.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ο κ. Καραγιαννίδης έχει το λόγο για επτά λεπτά.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω να ξεκινήσω με τα λόγια ενός στελέχους της Νέας Δημοκρατίας που συμφωνώ μέχρι τελείας μ' αυτά που έχει πει, όσο παράξενο κι αν σας φανεί.

«Ο Σαμαράς λέει διάφορα διαφημιστικά τεχνάσματα, αναδιαπραγμάτευση, Ζάππειο 2 και διάφορα τέτοια. Προσέξτε, τώρα, ποια είναι η αλήθεια. Αυτά όλα δημιουργούν στο κοινό μία προσδοκία. Σου λέει κάποιος, θα ψηφίσω Σαμαρά για να πάρω πίσω τη σύνταξή μου. Όλοι ξέρουν ότι αυτό αποκλείεται να συμβεί κι ο Σαμαράς το ξέρει. Αυτός που θα τον ψηφίσει δεν το ξέρει. Όπως ψήφισε το «λεφτά υπάρχουν», έτσι θα ψηφίσει κι αυτόν που λέει θα πάρω πίσω τη σύνταξή μου. Ο Σαμαράς, λοιπόν, δεν θέλει να καταλάβει ο ψηφοφόρος εν δυνάμει ότι αυτό που του λέει είναι ψέματα. Άδωνις Γεωργιάδης, ο εισηγητής των μέτρων. Αυτών χειροκροτούσατε προχθές.

Δεύτερον, βλέπω από το προεκλογικό φυλλάδιο της Δημοκρατικής Αριστεράς τα μέτρα άμεσης εφαρμογής –τονίζω το άμεσης εφαρμογής: Πάγωμα των μέτρων του Ιουνίου για τους μισθούς και τις συντάξεις. Επαναφορά του κατώτατου μισθού στο ύψος πριν από την περικοπή και την προσαρμία των συλλογικών συμβάσεων. Επιμήκυνση δημοσιονομικής προσαρμογής έως το

2018. Όχι στις περικοπές των μισθών. Πέστε μου, συνάδελφοι της ΔΗΜΑΡ, πού βρίσκεται έστω κι ένα ίχνος από αυτά στον προϋπολογισμό; Γιατί έχετε πυροβολήσει τη λογική κατά μέτωπο.

Τέσσερις ερωτήσεις και τέσσερις απαντήσεις: Τι ακριβώς σώζετε με τα μέτρα και τον προϋπολογισμό; Σίγουρα δεν σώζετε τους εργαζόμενους, τους ανέργους, τους συνταξιούχους, τα άτομα με αναπηρία, τους αγρότες. Κάνετε, όμως, φιλότιμη προσπάθεια και σκληρή δουλειά ώστε να σώσετε το βιοτικό επίπεδο των τραπεζιτών και να διατηρήσετε τα κέρδη των βιομηχάνων και εφοπλιστών σε ζηλευτό επίπεδο, εν μέσω κρίσης μάλιστα.

Τι έχετε πετύχει μ' αυτήν τη συνταγή εδώ και τρία χρόνια; Ενάμισι εκατομμύρια άνεργοι, τετρακόσιες τριάντα χιλιάδες υποσιτισμένα παιδιά, αποσάρθρωση εργασιακών και ασφαλιστικών δικαιωμάτων, διάλυση του Εθνικού Συστήματος Υγείας, ευτελισμός της παιδείας, σχολεία που κλείνουν λόγω έλλειψης πετρελαίου, αποδιάρθρωση της αγροτικής παραγωγής και δωρεάν στους προϊσταμένους σας το σύνολο του δημοσίου πλούτου. Όχι και λίγα για τρία χρόνια. Υπάρχει περίπτωση να βγούμε απ' την κρίση μ' αυτήν την πολιτική; Όσο πιθανόν είναι να βγει ο ήλιος από τη Δύση, άλλο τόσο είναι πιθανόν να βγούμε κι απ' αυτήν την κρίση με την πολιτική σας.

Εξάλλου τρία χρόνια τώρα το μόνο που κάνετε είναι να μας βυθίζετε όλο και πιο βαθιά σε ένα βαρέλι δίχως πάτο, με την ιδεολογική εμμονή που σας διακατέχει περί μονοδρόμου, μια εμμονή δοσοεξαρτημένου. Αυτή η εμμονή σας βέβαια έχει εξήγησή, γιατί έχετε μία σφοδρή ταξική μεροληψία υπέρ του κεφαλαίου.

Ποιος είναι ο σκοπός των μνημονίων; Ο σκοπός των μνημονίων είναι ο περιορισμός του δημόσιου χώρου, η υιοθέτηση του κοινωνικού κανιβαλισμού ως ιδεολογία, η αυταρχικοποίηση του κράτους, η εξαθλίωση των εργαζομένων μέσω της επαπειλούμενης λαιλαπας της ανεργίας που αγκαλιάζει όλο και περισσότερους συμπολίτες μας, η αύξηση της κερδοφορίας των αφεντικών, η διατήρηση στην εξουσία της αστικής τάξης με κάθε τρόπο.

Αυτό που σας χαλάει βέβαια, πάρα πολύ είναι η πολιτική ως πεδίο αντιπαράθεσης ιδεών, ως πόλεμος ιδεών. Γι' αυτό και ζούμε τον τελευταίο καιρό μια ακατάσχετη θύελλα από ουρανομήκεις αερολογίες, από εξυπνακισμούς από τους Βουλευτές σας κι αυτό τείνει να γίνει κανόνας σ' αυτήν την Αίθουσα.

Το δεύτερο που αποφεύγετε ως διάολος το λιβάδι είναι η ίδια η δημοκρατία που τη συρρικνώνετε και τη γελοιοποιείτε καθημερινά. Απόδειξη αυτού του ισχυρισμού είναι η διαδικασία για την ψήφιση των μέτρων, αλλά και η μοναδική δουλειά που κάνει αυτή η Βουλή εδώ και καιρό: Να ψηφίζει κυβερνητικά διατάγματα σαν να έχουμε πόλεμο.

Μόνο που αυτή η πολιτική συμπεριφορά είναι που απαξιώνει την ίδια την πολιτική και βγάζει τα φίδια απ' τα αβγά του. Οπότε μην ζορίζετε άλλο με αυτό το παραμύθι περί άκρων. Από τους δικούς σας ιδεολογικούς κόσμους προέρχονται αυτοί. Το δικό σας κράτος τους περιθάλπει και τα δικά σας ΜΜΕ τους δίνουν χρόνο για να διαφημίζουν το ναζιστικό τους προορισμό.

Είναι φυσικά και η εφεδρεία της αστικής τάξης η οποία θα ενεργοποιηθεί όταν δεν θα μπορεί να καθυποτάξει τους από κάτω με το μονοπώλιο της κρατικής βίας που συνεχώς κραδαίνει ο κ. Βορίδης ως απειλή στις διογκούμενες αντιδράσεις.

Αυτό που πρέπει να ρωτήσω είναι εάν έχετε τη λαϊκή βούληση για να πάρετε αυτά τα μέτρα γι' αυτόν τον προϋπολογισμό. Να σας πω μία απάντηση που δόθηκε στο Νομό Δράμας. Το εργατικό κέντρο, ο εμπορικός σύλλογος, οι επαγγελματιοβιοτέχνες, το εμπορικό και βιοτεχνικό επιμελητήριο, οι μονάδες αγροτικών παραγωγών έχτισαν συμβολικά τις εισόδους των κυβερνητικών Βουλευτών για να τους δείξουν ότι διαφωνούν πλήρως. Έχουν εναντίον τους όλη τη δραμινή κοινωνία και παρ' όλα αυτά μιλάνε στο όνομα του δραμινού λαού.

Αυτό που φοβάστε περισσότερο είναι η λαϊκή αντίσταση, η λαϊκή αντίδραση, το ξύπνημα των από κάτω, η πραγματική δημοκρατία, η αλληλεγγύη των απόκληρων. Γιατί ξέρετε ότι η κοινωνική πλειοψηφία βρίσκεται έξω στους δρόμους, παλεύει καθημερινά κόντρα στις πολιτικές σας.

Κι όσους αστυνομικούς και να κατεβάσετε, όσες αύρες και να παρατάξετε, όσα χημικά και να ρίξετε, όσες απειλές και να εκτο-



ξεύσετε, όσους νόμους και να ψηφίσετε, όσους εξωνημένους δημοσιογράφους και να βάλετε για να μας τρομοκρατήσουν, η κοινωνία έρχεται κατά πάνω σας και θα σας σαρώσει.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ - ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Το λόγο έχει ο κ. Σαλμάς, Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για οκτώ λεπτά.

**ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας):** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Ας επιστρέψουμε στον κόσμο της πραγματικότητας, όπου είμαστε υποχρεωμένοι σήμερα να συζητήσουμε τον προϋπολογισμό του κράτους για το 2013 και να πούμε ότι όταν συζητούμε τον προϋπολογισμό σε Υπουργεία, όπως είναι το Υπουργείο Υγείας που είναι ένα κοινωνικό Υπουργείο στην αιχμή της αξιολόγησης και των προτεραιοτήτων για τις δαπάνες, πρέπει να πούμε ότι προσπαθούμε να υιοθετήσουμε τις εντολές του Πρωθυπουργού, του Αντώνη του Σαμαρά, για να εξορθολογήσουμε τις δαπάνες, να νοικοκυρέσουμε το σύστημα της υγείας και όλους τους εποπτευόμενους οργανισμούς, να δώσουμε αξία στο τελευταίο ευρώ που έχει απομείνει και διατίθεται στο σύστημα υγείας, όλους τους πόρους δηλαδή και να μπορέσουμε να κάνουμε μία γενικότερη μεταρρύθμιση στο χώρο.

Το Υπουργείο Υγείας συμμετείχε σε όλη αυτήν την περικοπή των δαπανών και στη δημοσιονομική προσαρμογή πολύ σημαντικά. Η στόχευση ήταν οι δημόσιες δαπάνες για την υγεία να είναι κάτω από 6% του ΑΕΠ. Πράγματι, φτάσαμε να είμαστε κοντά στο 5,5% του ΑΕΠ και επειδή το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν μειώνονταν λόγω της ύφεσης, φτάσαμε να είναι οριακά τα πράγματα και έπρεπε πραγματικά να κάνουμε σημαντικές μεταρρυθμίσεις.

Ο κύριος οργανισμός, ο κύριος φορέας που έχει τη χρηματοδότηση του συστήματος υγείας είναι ο ΕΟΠΥΥ. Είναι ο οργανισμός που δημιουργήθηκε από τη συνένωση των κλάδων υγείας των ασφαλιστικών ταμείων και πρόσφατα εντάσσονται και περισσότερα ταμεία και είναι ο οργανισμός που δημιουργήθηκε για να δημιουργηθεί ένα μεγάλο μονοψώνιο και να μπορεί να επιτυγχάνει οικονομίες κλίμακος, να δώσει αξία στις εισφορές των ασφαλισμένων και να μπορεί να βγει στην αγορά υπηρεσιών υγείας, να συναντήσει η ζήτηση την προσφορά και να διαπραγματευτεί καλύτερες υπηρεσίες υγείας για τους ασφαλισμένους στις καλύτερες δυνατές τιμές.

Επομένως σήμερα θα εστιάσω τα οκτώ λεπτά που έχω για να μιλήσω για το τι κάναμε τους τέσσερις αυτούς μήνες στον ΕΟΠΥΥ και τι κάναμε για τη φαρμακευτική πολιτική.

Είναι αρκετά αυτά που κάναμε, γιατί πράγματι ο οργανισμός αυτός έγινε με πολλές στρεβλώσεις. Ήταν προς τη σωστή κατεύθυνση, αλλά πρωτίστως δεν λειτούργησε για το λόγο για τον οποίο φτιάχτηκε, δηλαδή, όπως είπα, για να μπορεί να κάνει διαπραγματεύσεις, γιατί δεν είχε ένα τέτοιο ρυθμιστικό πλαίσιο που, όπως θα σας πω στη συνέχεια, το διορθώνουμε.

Ο οργανισμός, επίσης, είχε μία μεγάλη διαρθρωτική αδυναμία. Είχε συμβασιοποιήσει δαπάνες πολύ μεγαλύτερες από τα έσοδά του. Η κρατική επιχορήγηση έχει μειωθεί. Θα σας πω μόνο ότι ο ΟΓΑ έπαιρνε 1,2 δισεκατομμύρια πριν δύο χρόνια για τον κλάδο υγείας και τώρα παίρνει 795 εκατομμύρια όλος ο ΕΟΠΥΥ. Άρα, λοιπόν, μεγαλύτερες συμβασιοποιημένες δαπάνες και λιγότερα έσοδα από το κομμάτι και του κρατικού προϋπολογισμού, αλλά και των ασφαλιστικών εισφορών αφού η ύφεση φέρνει ανεργία και η ανεργία φέρνει μείωση των ασφαλιστικών εισφορών. Πρέπει τώρα εμείς να τον κάνουμε βιώσιμο και θα τον κάνουμε.

Σήμερα από το Βήμα της Βουλής στέλνω ξεκάθαρο μήνυμα προς όλους τους Έλληνες: Ο οργανισμός αυτός θα σταθεί στα πόδια του και θα είναι βιώσιμος και αυτό γίνεται γιατί πήραμε όλα εκείνα τα μέτρα πολύ νωρίς. Ήδη έχουμε πάρει μέτρα 1,2 δισεκατομμυρίων ευρώ στο σκέλος των δαπανών για περικοπή των δαπανών, χωρίς ουσιαστικά να πειράξουμε και να θίξουμε τον πυρήνα των παρεχομένων υπηρεσιών των ασφαλισμένων και το κάναμε χωρίς να μας το πει η τρόικα.

Σας αναφέρω τα μέτρα που έφερναν τα 1,2 δισεκατομμύρια εξοικονώνοντας από το κομμάτι του φαρμάκου που είναι περίπου το

50% των δαπανών του ΕΟΠΥΥ. Σας λέω ότι μόνο από την τελευταία μεταρρύθμιση που κάναμε στη μείωση των τιμών του φαρμάκου -από το προηγούμενο Σάββατο έχουμε μειωμένες τιμές των φαρμάκων κατά 15% μεσοσταθμικά, κάτι που είναι πρωτόγνωρο- έχουμε εξοικονόμηση 400 εκατομμυρίων ευρώ από τα ασφαλιστικά ταμεία που είναι κέρδος της βιομηχανίας που κόβεται προς όφελος των ασφαλισμένων. Θα σας πω ότι στο μνημόνιο και στην τρόικα είχαμε δεσμευτεί για 180 εκατομμύρια από τη μείωση των τιμών για το 2013. Φέραμε πιο νωρίς το μέτρο με 400 εκατομμύρια όφελος προς τα ασφαλιστικά ταμεία συν 150 εκατομμύρια όφελος από τα νοσοκομειακά φάρμακα στα νοσοκομεία συν 150 εκατομμύρια που είναι το όφελος από τους ιδιώτες που πάνε και αγοράζουν ιδιωτικά τα φάρμακα, όποιοι δεν έχουν ασφάλιση ή όταν πάνε μόνοι τους στο φαρμακείο. Άρα βλέπετε ότι τρέχουμε μπροστά για να νοικοκυρέσουμε τον οργανισμό.

Καθορίσαμε ασφαλιστική τιμή. Από το 1998 που υποτίθεται ότι μπήκε η θετική λίστα, ποτέ δεν εφαρμόστηκε και για πρώτη φορά την καθορίζουμε. Μαζί με την τιμή, δηλαδή την αποζημίωση με βάση τη δραστική, είναι μία εξοικονόμηση 250 εκατομμυρίων ευρώ.

Μίας και αναφέρθηκα στη δραστική, επειδή ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος των Ανεξάρτητων Ελλήνων είπε πριν από δύο ώρες στην ομιλία του ότι εμείς εφαρμόσαμε σ' αυτό το πολυνομοσχέδιο χθες τη δραστική ουσία, πρέπει να σας πω ότι δεν είμαστε εμείς που εφαρμόσαμε και νομοθετήσαμε τη δραστική ουσία. Ήταν η προηγούμενη κυβέρνηση. Εμείς ήμασταν που διαπραγματευτήκαμε και κερδίσαμε το 15% των εξαιρέσεων για να συνταγογραφούν οι γιατροί. Αυτή είναι η πραγματικότητα και την περιγράφω απ' αυτό το Βήμα της Βουλής.

Επίσης με αφορμή το δελτίο τιμών, τις τελευταίες μέρες γίνεται μία κουβέντα για ελλείψεις φαρμάκων στα φαρμακεία και πρέπει να το ξεκαθαρίσω αυτό. Δεν δικαιολογείται καμία έλλειψη κανενός φαρμάκου στα φαρμακεία. Καμμία εταιρεία δεν έχει κάνει αίτηση στον Εθνικό Οργανισμό Φαρμάκων για να αποσύρει φάρμακο και ξέρετε γιατί; Διότι τα φάρμακα που είναι προστατευόμενα, που είναι σε πατέντα, αλλά και σ' αυτά που είναι off patent και δεν έχουν γενόσημα, δηλαδή τα μοναδικά, τα προστατέψαμε για να είναι στο μέσο όρο των τριών φθηνότερων τιμών της Ευρώπης. Άρα στην ίδια τιμή πωλούνται και σ' άλλες χώρες της Ευρώπης, άρα δεν υπάρχει λόγος να αποσυρθούν. Στα υπόλοιπα που έχουν γενόσημα φάρμακα και που δεν υπήρξε αυτή η προστασία στο κατώφλι των τριών φθηνότερων, αν θέλει κάποιος να αποσύρει τα off patent, ας τα αποσύρει. Υπάρχουν γενόσημα. Μέχρι στιγμής όμως δεν ισχύει αυτό. Αυτό που ίσχυε ήταν ότι οι φαρμακοποιοί, όπως συμβαίνει πάντα, όταν οι τιμές των φαρμάκων πέφτουν, προσπαθούν να έχουν τα ράφια τους άδεια για να τα γεμίσουν με τις χαμηλότερες τιμές των φαρμάκων. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Επίσης, 100 εκατομμύρια παίρνουμε από τη διείσδυση των γενοσήμων στην αγορά. Δεν είναι κάτι που το περιγράφουμε. Το έχουμε δει, υπάρχει. Από τον καινούργιο κανονισμό παροχών που υπογράψαμε παίρνουμε 400 εκατομμύρια από την εξοικονόμηση από τις ιδιωτικές κλινικές στα νοσήλια, από τα διαγνωστικά κέντρα με το πώς αποζημιώνονται όλες οι διαγνωστικές εξετάσεις και επομένως έτσι έχουμε φτάσει στα 1,2 δισεκατομμύρια. Αυτά είναι μέτρα που έχουμε πάρει. Μένει ακόμη περίπου 1 δισεκατομμύριο στο σκέλος των εσόδων να συζητήσουμε με το Υπουργείο Οικονομικών και ο οργανισμός αυτός θα είναι απόλυτα νοικοκυρεμένος και βιώσιμος.

Επίσης, πρέπει να πω ότι ετοιμάζουμε για τον ΕΟΠΥΥ αναλογιστική μελέτη η οποία εκτιμά την πορεία της εξέλιξης και των λοιπών δεδομένων του ΕΟΠΥΥ, αλλά και τις απαιτούμενες παρεμβάσεις που τον εξασφαλίζουν, γιατί ο οργανισμός αυτός δεν είχε αναλογιστική μελέτη.

Δεύτερον, συστήνεται στον ΕΟΠΥΥ ομάδα διαπραγματεύσεως η οποία θα κάνει διαπραγματεύσεις με τους παρόχους υγείας για να εξασφαλίσει φθηνότερες τιμές.

Τρίτον, ολοκληρώνουμε τις διοικητικές διαδικασίες της ένταξης και των υπολοίπων ταμείων στον ΕΟΠΥΥ. Εκδίδονται οι αποφάσεις για τη μετάταξη του προσωπικού που δεν έχει ολοκλη-

ρωθεί, αλλά και που αφορούν αυτές στη μεταβίβαση της περιουσίας. Ζητήσαμε από το Υπουργείο Εργασίας να φτιάξει τα μητρώα των ασφαλισμένων, δηλαδή να περιγράψει και τους έμμεσα ασφαλισμένους αλλά και αυτούς που έχουν ασφαλιστική ενημερότητα, διότι σήμερα ο οργανισμός αυτός που είναι ένας ασφαλιστικός οργανισμός υγείας, ο δεύτερος μεγαλύτερος στην Ευρώπη μετά το γερμανικό, δεν έχει μητρώα για το ποιους πρέπει να καλύψει. Αυτό είναι κάτι που φτιάχνει το Υπουργείο Εργασίας. Ενσωματώσαμε τα στοιχεία των άμεσα ασφαλισμένων του ΟΓΑ, του ΙΚΑ, του ΟΑΕΕ και του ΟΠΑΔ στο σύστημα ηλεκτρονικής συνταγογράφησης της ΗΔΙΚΑ. Συνδέουμε τα ολοκληρωμένα πληροφοριακά συστήματα του ΙΚΑ με την ΗΔΙΚΑ για τη μεταφορά on line των στοιχείων ασφαλιστικής ικανότητας των ασφαλισμένων.

Επιπλέον, χωρίς να διαθέσουμε ούτε ένα επιπρόσθετο ευρώ, έχουμε σε πραγματικό χρόνο εικόνα από την ΗΔΙΚΑ της ηλεκτρονικής συνταγογράφησης όλων των γιατρών σε πραγματικό χρόνο από τον ΕΟΠΥΥ και γι' αυτό κάθε τέλος του μήνα και στο τέλος της ημέρας στέλνουμε σημειώματα στους γιατρούς που υπερβαίνουν το μέσο όρο συνταγογράφησης της ειδικότητάς τους και τούς κάνουμε τις συστάσεις.

Επίσης, ενοποιείται η ηλεκτρονική εφαρμογή του esyntagografisi με το edidiagnosis, δηλαδή οι γιατροί γράφουν σε άλλο λογισμικό τη συνταγογράφηση σε φάρμακα και σε άλλο τα παραπεμπτικά για τις εξετάσεις. Αυτό σημαίνει χρόνο για τους γιατρούς και για τους ασφαλισμένους. Αυτά τα ενοποιούμε και τα συνδέουμε με το ηλεκτρονικό σύστημα εκκαθάρισης, το ΗΔΑΠΙ, όπου εκεί εκκαθαρίζονται τα τιμολόγια και οι αποδείξεις από τα διαγνωστικά για τις κλινικές.

Την ίδια ώρα έχει δοθεί εντολή σ' όλα τα διαγνωστικά κέντρα ώστε σε καθημερινή βάση να αποστέλλουν τις πράξεις μέσω της ειδικής εφαρμογής στο ΗΔΑΠΙ και να βλέπουμε αν πραγματικά εκτελούνται οι εξετάσεις οι οποίες συνταγογραφούνται και χρεώνονται, αν έχουν εκτελεστεί εξετάσεις.

Επίσης, διασυνδέθηκαν τα μηχανογραφικά συστήματα των φαρμακείων με το esyntagografisi και έτσι πραγματικά έχουμε συνολική εκτίμηση στο 100% των εκτελεσθέντων συνταγών ηλεκτρονικά.

Πέραν αυτού, παραλάβαμε την ηλεκτρονική συνταγογράφηση στο 50% των συνταγών και την έχουμε φτάσει στο 85% και στο κομμάτι του ΕΟΠΥΥ, δηλαδή πολυϊατρεία του ΙΚΑ και συμβεβλημένοι γιατροί, είμαστε στο 98%. Αυτές είναι εξελίξεις χωρίς χρήματα, χωρίς να έχουμε δαπανήσει πρόσθετους πόρους. Απλά είχαμε τη βούληση και οργανώσαμε το σύστημα.

Φτιάξαμε ενιαίο λογισμικό πρότυπο στον ΕΟΠΥΥ που δέχεται τις απαιτήσεις των δημοσίων και ιδιωτικών νοσηλευτικών ιδρυμάτων. Θα σας πω ότι μέχρι τώρα οι ιδιωτικές κλινικές έρχονται με στοίβες χαρτιών και υποβάλλουν όλα τα νοσήλια που κανείς δεν μπορεί να τα ελέγξει στην πράξη. Τώρα φτιάξαμε σύστημα με το οποίο ηλεκτρονικά υποβάλλονται όλες αυτές οι δαπάνες και όλα τα νοσήλια.

Διασυνδέουμε το σύστημα της συνταγογράφησης μαζί με το σύστημα της ταινίας γνησιότητας του ΕΟΦ ώστε με τη διαδικασία check digit να έχουμε έλεγχο της ανάλωσης και της διακίνησης των φαρμάκων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Κύριε Υπουργέ, ολοκληρώστε, σας παρακαλώ.

**ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ (Αναπληρωτής Υπουργός Υγείας):** Έχετε δίκιο, κύριε Πρόεδρε, αλλά μιλώ για πράγματα που ήδη κάναμε για να αισθανθούν ασφάλεια οι πολίτες ότι πραγματικά εδώ παλεύουμε για να στήσουμε τον ΕΟΠΥΥ στα πόδια του.

Αναπτύσσουμε ένα πλαίσιο αξιολόγησης. Αξιολογούμε τα διαγνωστικά κέντρα και τις κλινικές, τα κατατάσσουμε σε κατηγορίες και θα τα αποζημιώνουμε και θα κατανέμουμε τους πόρους με βάση την κατάταξή τους για να υπάρχει ένα κίνητρο, για να επενδύουν σε εξοπλισμό και σε ανθρώπινους πόρους για να βελτιώνεται η παρεχόμενη ποιότητα υπηρεσιών υγείας.

Τέλος, δημιουργούμε νέα πρότυπα σύμβασης στον ΕΟΠΥΥ με τους παρόχους υγείας. Οι νέες συμβάσεις θα ενσωματώνουν τα

επίπεδα διαβάθμισης της ποιότητας και θα συνδέουν την ποιότητα παρεχόμενων υπηρεσιών με εκπαιύσεις και θα κάνουν εύκολη και την επιβολή των κυρώσεων σε παραβατικές περιπτώσεις. Επανασχεδιάζουμε το σύστημα αποζημίωσης των υπηρεσιών σε είδος και αναπτύσσουμε σύστημα αξιολόγησης των τιμών στις διαγνωστικές εξετάσεις και πράξεις, αλλά και υγειονομικού υλικού. Τέλος, κωδικοποιούμε όλο το υγειονομικό υλικό που αποζημιώνει ο ΕΟΠΥΥ και το πιστοποιούμε με ταινίες γνησιότητας. Είναι μία δουλειά που κάνει και ολοκληρώνει το ΕΚΑ-ΠΤΥ.

Μ' αυτά τα λίγα λόγια κλείνω λέγοντας άλλη μια φορά ότι συνεχίζουμε την προσπάθειά μας. Ο ΕΟΠΥΥ θα σταθεί στα πόδια του και το 2014 θα είναι ένας οργανισμός που θα εκπληρώνει σε πραγματικό χρόνο όλες τις υποχρεώσεις του.

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ευχαριστούμε κι εμείς.

Ο κ. Σενετάρχης έχει το λόγο για επτά λεπτά.

**ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ:** Σας ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κύριοι Υπουργοί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στιγμές είναι κρίσιμες για τη χώρα και πολιτικά επώδυνες για μας που καλούμαστε να πάρουμε αποφάσεις που αλλάζουν τη ζωή πολλών συμπολιτών μας, όμως πριν από μερικούς μήνες ο ελληνικός λαός απάντησε στο δίλημμα των εκλογών που ήταν ευρώ ή δραχμή και μας έδωσε την εντολή να κάνουμε ό,τι είναι δυνατό για να κρατήσουμε τη χώρα στην Ευρώπη, για να υπηρετήσουμε μία εθνική στρατηγική επιλογή. Αυτό κάνουμε, αυτή την εντολή εκτελούμε. Με πολλή δουλειά η Κυβέρνηση κατάφερε να απομακρύνει τον κίνδυνο εξόδου από την Ευρωζώνη και σήμερα ελάχιστοι μιλούν για grexit. Η Κυβέρνηση εθνικής ευθύνης με εγγυητή τον Αντώνη Σαμαρά πέτυχε την αποκατάσταση της αξιοπιστίας της χώρας και την έθεσε ξανά ισότιμο συνομιλητή μεταξύ των Ευρωπαίων εταίρων. Έτσι πέτυχε σήμερα η παραμονή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη να θεωρείται εξασφαλισμένη. Άρα η Κυβέρνηση πέτυχε ως προς τον πρώτο σκοπό της.

Ο δεύτερος σκοπός αυτής της Κυβέρνησης ήταν να διαπραγματευτεί πολιτικά για να βελτιώσει το προηγούμενο μνημόνιο. Είπαμε ότι θα κάνουμε μία πολιτική διαπραγμάτευση για να βελτιωθούν ορισμένα σημεία της συμφωνίας και να δοθεί έμφαση στην ανάπτυξη.

Αυτό έκανε η Κυβέρνηση και αυτό συνεχίζει να κάνει και τα αποτελέσματα είναι ορατά. Στο πρόγραμμα που ψηφίσαμε προ ημερών δεν υπάρχουν μόνο μέτρα λιτότητας. Υπάρχουν και πολιτικές ανάπτυξης. Άρα είμαστε συνεπείς και ως προς το δεύτερο σκοπό μας.

Είμαστε συνεπείς, επίσης, και με την αποφασιστικότητά μας να υλοποιήσουμε τις δεσμεύσεις μας. Το κάναμε σε αρκετές περιπτώσεις. Στην περίπτωση της χαλυβουργικής, στην περίπτωση του νόμου-πλαίσου για την ανώτατη εκπαίδευση, που είχε ως αποτέλεσμα με τις αλλαγές που έφερε ο Υπουργός την εύρυθμη εφαρμογή του νόμου, στην περίπτωση των αποκρατικοποιήσεων που προχωράμε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σήμερα βρισκόμαστε εδώ για να ολοκληρώσουμε το πρώτο μέρος της μεγάλης προσπάθειας που ξεκινήσαμε πριν από τέσσερις μήνες. Η υπερψήφιση και του προϋπολογισμού συνιστά προϋπόθεση για την εκταμίευση των χρημάτων, για να μην κηρύξουμε στάση πληρωμών, για να παραμείνει η Ελλάδα στο ευρωπαϊκό τρένο, για να έχει μια ευκαιρία να βγει από την κρίση. Είναι τόσο απλό. Συνεπώς, η επιλογή είναι ξεκάθαρη όπως και το δίλημμα. Δίνουμε άλλη μία ευκαιρία στη χώρα ή την οδηγούμε στο χάος; Δεν μπορούμε να ρισκάρουμε κάτι τέτοιο και δεν θα το επιτρέψουμε αυτό.

Από εκεί και πέρα το σίγουρο είναι πως πρέπει πολλά ακόμα να γίνουν. Τα δύσκολα τώρα αρχίζουν, όπως είπε ο Υπουργός Οικονομικών κ. Στουρνάρας, και όχι μόνο για να πάρουμε την επόμενη δόση, η οποία συζητιέται τη Δευτέρα στο Eurogroup. Αμέσως μετά και εφόσον η χώρα χρηματοδοτηθεί, θα πρέπει να συνεχίσουμε τη μεγάλη προσπάθεια της ανασυγκροτήσής της, να βάλουμε προτεραιότητες, να εφαρμόσουμε το δίκαιο φορολογικό σύστημα και ένα πλαίσιο ξεκάθαρων και δίκαιων κανόνων

στο οικονομικό περιβάλλον.

Δεν νοείται να υπάρχουν κοινωνικές ή επαγγελματικές ομάδες που να λειτουργούν σαν κάστες εις βάρος του κοινωνικού συνόλου. Δεν νοείται να υπάρχουν κρυφές λίστες με χιλιάδες πιθανούς φοροφυγάδες που έχουν αποθησαυρίσει το κράτος και έχουν ληστέψει κατ' επέκταση τους συμπολίτες τους και δεν νοείται να μιλάμε για εφαρμογή μέτρων λιτότητας στους πολίτες όταν υπάρχουν ακόμη κάποιοι που κυκλοφορούν και κινούνται ελεύθεροι πίνοντας στην υγεία των κορόιδων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορούμε να παραγνωρίζουμε τις δυσμενείς κοινωνικές και οικονομικές επιπτώσεις των προηγούμενων μνημονίων που καθιστούν μεγάλο μέρος των πολιτών δύσπιστους ως προς την αποτελεσματικότητα και της νέας συμφωνίας. Δεν τους αδικώ. Και ποιος δεν θα ήθελε οι αλλαγές να γίνουν ομαλά και με το λιγότερο κοινωνικό κόστος. Πολύ περισσότερο δε, ποιος δεν θα ήθελε ένα πρόγραμμα εκσυγχρονισμού γραμμένο αποκλειστικά από ελληνικά χέρια; Αλλά τόσα χρόνια ακούμε και συζητούμε για αναδιαμόρφωση του παραγωγικού μοντέλου της χώρας, το οποίο σταθήκαμε ανίκανοι ως χώρα να σχεδιάσουμε.

Κάποιοι, λοιπόν, δεν συμφωνούν με τις δεσμεύσεις που αναλαμβάνουμε έναντι των δανειστών. Τους κατανοώ. Είναι δικαίωμά τους να πιστεύουν πως, αν εκείνοι ήταν στη θέση μας, θα συμφωνούσαν σε άλλο είδους δεσμεύσεις. Σύμφωνα, αλλά κάποιες δεσμεύσεις θα αναλάμβαναν, διαφορετικά δεν γίνεται. Θα έπρεπε, λοιπόν, να μας πούνε από ποιες άλλες πηγές θα έβρισκαν να χρηματοδοτηθεί η χώρα. Ποιους άλλους τρόπους θα έβρισκαν; Δεν λένε τίποτα. Προτιμούν να δημιουργούν ψευδαισθήσεις στο λαό.

Επιτέλους, όλοι όσοι σήμερα εκμεταλλεύονται την αγανάκτηση και την οργή του κόσμου για να κερδίσουν πολιτικά, θα πρέπει να μας πουν ευθαρσώς ποια θα είναι η μοίρα της χώρας αν αρνηθούμε τα χρήματα των εταίρων ή τις υποχρεώσεις μας απέναντί τους. Είναι έτοιμοι να πουν στον ελληνικό λαό ότι θα πρέπει να ζούμε σε μια χώρα πτωχευμένη και απομονωμένη;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι στιγμές είναι κρίσιμες για τη χώρα και οι διαφορές μας σημαντικές ως προς τις αποφάσεις που πρέπει να πάρουμε. Όλη αυτή η ατμόσφαιρα δημιουργεί σύγχυση στον κόσμο που παρακολουθεί με αγωνία τις εξελίξεις, που πιστεύει ή ακόμη χειρότερα φοβάται πως η νέα συμφωνία είναι ένα αναπόφευκτο κακό. Ας μη γελιάσουμε. Κανένα προϋπολογισμός, καμμία διαρθρωτική αλλαγή, κανένα μέτρο δεν θα υλοποιηθεί αν επιχειρήσουμε απλώς να το επιβάλουμε στην κοινωνία.

Τα μέτρα θα νομιμοποιηθούν στη συνείδηση του κόσμου και να εφαρμοστούν αν πειστούν οι Έλληνες πολίτες ότι οι προωθούμενες αλλαγές βγάζουν τη χώρα από την ύφεση και την οδηγούν στην ανάπτυξη. Θα εφαρμοστούν μόνο αν πείσουμε τους πολίτες πως οι θυσίες τους δεν πάνε χαμένες και θα εφαρμοστούν αν πείσουμε τους πολίτες πως οι διαρθρωτικές αλλαγές είναι πάνω από όλα δίκαιες. Η μάχη δεν τελειώνει με αυτήν την ψηφοφορία.

Δουλειά και υποχρέωση της επόμενης γενιάς πολιτικών είναι να αποκαταστήσουμε τη σχέση εμπιστοσύνης μεταξύ πολιτικών και πολιτών και να επαναφέρουμε τη χαμένη αξιοπιστία του πολιτικού συστήματος και αυτό γίνεται και θα γίνει τηρώντας τη συνταγματική τάξη, σεβόμενη τους δημοκρατικούς θεσμούς και στο πλαίσιο μιας συνεταγμένης πολιτείας που βρίσκεται στον πυρήνα των χωρών της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Γι' αυτούς τους λόγους, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν μπορώ παρά να υπερψηφίσω και τον προϋπολογισμό του κράτους.

Πριν φύγω θα ήθελα να κάνω μια παρατήρηση. Να υπενθυμίσω στον κύριο που μιλούσε πριν ότι πριν τέσσερις μήνες είχαμε εκλογές. Ο λαός, λοιπόν, αποφάσισε κατά 50% να υποστηρίξει αυτήν τη συγκυβέρνηση, αυτήν την Κυβέρνηση εθνικού σκοπού. Όλες αυτές οι απειλές, οι οποίες εκτοξεύονται στο πρόσωπο των Βουλευτών της Κυβέρνησης, ουσιαστικά πάνε στον ελληνικό λαό, στο 50% του ελληνικού λαού. Να ξέρει, λοιπόν, ο κόσμος πως θα αντιμετωπίσετε, αν τυχόν υπάρχει περίπτωση να αναλάβετε, το υπόλοιπο 50%, το οποίο δεν σας ψη-

φίζει.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Το λόγο έχει ο κ. Πετράκος για επτά λεπτά.

**ΧΡΗΣΤΟΣ ΚΑΡΑΓΙΑΝΝΙΔΗΣ:** Αύριο ελάτε στην πλατεία να τα πούμε αυτά.

**ΜΑΞΙΜΟΣ ΣΕΝΕΤΑΚΗΣ:** Με εσάς, κύριε, δεν θα τα πούμε στην πλατεία.

(Θόρυβος στην Αίθουσα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Κύριε συνάδελφε, σας παρακαλώ.

Αρχίστε, κύριε Πετράκο.

Μισό λεπτό να βάλουμε ξανά το χρόνο και συγγνώμη που σας έχουμε αδικήσει, εξαιτίας, όμως, ενός συναδέλφου σας.

**ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΠΕΤΡΑΚΟΣ:** Μπορεί το «ΜΕΓΑ» να επιστρέψει ακόμη και το Θεό να μας ενημερώνει ότι ο κύριος Πρωθυπουργός μιλώντας με τους στενούς του συνεργάτες τους είπε ότι ακόμη και με το Θεό να μιλήσει, θα του πει να μην αλλάξει πολιτική.

Εγώ βέβαια με το Θεό δεν μιλάω, μιλάω όμως με τους πολίτες της Μεσσηνίας, με κοινούς γνωστούς με τον κύριο Πρωθυπουργό, οι οποίοι προσδοκούσαν και ήλπιζαν ότι δεν θα ακολουθήσει την ίδια πολιτική με τον κ. Παπανδρέου, τον κ. Βενιζέλο και τον κ. Παπακωνσταντίνου και τώρα βλέπουν όχι μόνο να ακολουθεί την ίδια, αλλά και χειρότερη. Και δεν εννοούν βέβαια αυτοί οι πολίτες της Μεσσηνίας που ήλπιζαν και προσδοκούσαν κυρίως ούτε την αθέτηση των δεσμεύσεων του για τη ρύθμιση των πυρόπληκτων δανείων, ούτε τη μη αλλαγή του αντισυνταγματικού νόμου του κ. Βενιζέλου για την επιστροφή του ΦΠΑ των αγροτών με τον οποίο παρακρατούνται και οι μη ληξιπρόθεσμες οφειλές, ούτε το ότι ένας δρόμος, ένα κομμάτι δώδεκα χιλιομέτρων φτιάχνεται δέκα χρόνια και μια παράκαμψη έτοιμη, το Παραδείσα-Τσακώνα, δεν μπορεί να παραδοθεί, ούτε για τον αυτοκινητόδρομο Κόρινθος-Πάτρα-Πύργος-Τσακώνα, που όπως φαίνεται οδηγείται στις καλές, γιατί ο κύριος Πρωθυπουργός και η Κυβέρνησή του έχουν ρίξει «λευκή πετσέτα» αποδεικνύοντας ότι είναι υπηρέτες των τραπεζών και των τραπεζιτών.

Εννοούν πάνω από όλα οι συμπατριώτες του κυρίου Πρωθυπουργού και οι δικόι μου ότι ήλπιζαν ότι θα ακολουθούσε άλλη πολιτική. Έτσι ήλπιζαν οι άνθρωποι, παρά τα όσα τους λέγαμε εμείς. Βλέπουν τώρα, όμως, το νέο πιο καταστροφικό μνημόνιο και τον προϋπολογισμό να οδηγούν τη χώρα στην απόλυτη καταστροφή. Γιατί μόνο ως δολοφονικό σχέδιο κατεδάφισης της ελληνικής κοινωνίας, βραχυπρόθεσμο, μεσοπρόθεσμο και μακροπρόθεσμο μπορεί να χαρακτηριστεί ο προϋπολογισμός του 2013 και το επικαιροποιημένο μεσοπρόθεσμο πρόγραμμα 2013-2016. Τα 11 δισεκατομμύρια του 2013 και τα συνολικά μέτρα των 18,9 δεν έχουν προηγούμενο στη μεταπολεμική ιστορία του δυτικού κόσμου.

Γι' αυτό, λοιπόν, όταν οι συνεργάτες του κυρίου Πρωθυπουργού, μη έχοντας άλλο επιχείρημα, φτάνουν στο Θεό, οφείλω να τους θυμίσω και το άλλο: «Οργή λαού, φωνή Θεού». Και οφείλω να θυμίσω και κάτι άλλο, που έπρεπε να θυμούνται, ότι οι πρόγονοί μας έλεγαν ότι το «δix εξαμαρτείν ουκ ανδρός σοφού». Όπως βλέπετε, λοιπόν, δεν αναγνώριζαν να κάνει κάποιος παραπάνω από δύο φορές το ίδιο λάθος.

Κυρίες και κύριοι της Κυβέρνησης, όμως, εσείς δεν διδαχτήκατε τίποτα ούτε από το πρώτο ούτε από το δεύτερο μνημόνιο και προχωράτε στο τρίτο, το οποίο θα οδηγήσει τη χώρα και το λαό σε κοινωνικό και οικονομικό ολοκάτωμα. Και δεν το λέμε εμείς, το λένε τα στοιχεία σας. Το πρώτο μνημόνιο οδήγησε το ΑΕΠ από τα 222 στα 208 δισεκατομμύρια και το χρέος από το 148,3 στο 170. Το δεύτερο μνημόνιο κατέβασε κι άλλο το ΑΕΠ στα 194 και ανέβασε το χρέος στο 175 και παρόλα αυτά ψηφίσατε χτες το τρίτο μνημόνιο το οποίο βάσει των δικών σας στοιχείων θα οδηγήσει το ΑΕΠ στα 183 δισεκατομμύρια για 2013 και στα 182 το 2014 και το χρέος στο 189 το 2013 και στο 191 το 2014. Και δεν είναι μόνο αυτά.

Το 2013 η χώρα θα είναι για έκτη κατά συνέχεια χρονιά σε ύφεση με πρόβλεψη για μείωση του ΑΕΠ με βάση τους διεθνείς



οργανισμούς κατά 7%. Η ανεργία θα αυξηθεί ακόμη περισσότερο και θα ξεπεράσει το 30%. Αν λοιπόν η ελληνική οικονομία, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ήταν ένας άρρωστος και ο γιατρός συνταγογραφούσε ένα φάρμακο και εγώ ως συγγενής του ασθενούς έβλεπα τον πυρετό να ανεβαίνει, θα του ζητούσα απλά να σταματήσει αυτό το φάρμακο γιατί θα τον σκοτώσει. Με λίγα λόγια, όταν το χρέος προς το ΑΕΠ ανεβαίνει και παράλληλα ανεβαίνει η ύφεση και η ανεργία και η φτωχοποίηση του ελληνικού λαού, με τη συνταγή της λιτότητας που ακολουθείτε ή αυτό είναι πολιτική ηλιθιότητα ή ταξική επιλογή. Επειδή δεν πιστεύω ότι υπάρχει πολιτική ηλιθιότητα σε καμμία περίπτωση, γιατί είστε ιδιαίτερα έξυπνοι άνθρωποι, προφανώς κάνετε ταξική επιλογή.

Μας λέτε ότι φέρνεται αυτόν τον προϋπολογισμό και ψηφίσατε το τρίτο μνημόνιο για τη σωτηρία της χώρας. Η σωτηρία της χώρας δηλαδή για εσάς έχει ταυτιστεί με την καταστροφή των ανθρώπων της χώρας; Σώζετε τη χώρα όταν φτωχοποιείτε το λαό -σαράντα χιλιάδες είναι οι άστεγοι- όταν έχετε δημιουργήσει ενάμισι εκατομμύριο ανέργους, όταν φορολογείτε το ΕΚΑΣ, όταν βάζετε εισόδο στα νοσοκομεία 25 ευρώ και 1 ευρώ σε κάθε συνταγή; Όταν τελειώσατε ακόμα και την άθληση της νεολαίας; Εδώ μας έχει στείλει ένα χαρτί και βλέπω τον Ολυμπιονίκη Πύρρο Δήμα απέναντι που λέει «μην ψηφίζετε αυτόν τον προϋπολογισμό» η Ολυμπιακή Επιτροπή που δεν έχει καμμία σχέση με τον ΣΥΡΙΖΑ. Το καταθέτω στα Πρακτικά.

(Στο σημείο αυτό ο Βουλευτής κ. Αθανάσιος Πετράκος καταθέτει για τα Πρακτικά τα προαναφερθέντα έγγραφα, τα οποία βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Θα φτάσετε λοιπόν με αυτά τα χρήματα για τον αθλητισμό, να μην μπορεί να αθληθεί κανένα παιδί. Μειώνετε το επίδομα της ανεργίας και λέτε ότι θα το μειώσετε ακόμα και σε συγκεκριμένες περιοχές που θα εξετάσετε. Γράφετε μέσα ότι εξετάζετε το όριο της ελάχιστης ημερησίας ανάπαυσης να είναι οι έντεκα ώρες. Δηλαδή, να δουλεύει ο εργαζόμενος δεκατρείς ώρες! Και μετά έρχεστε και μας λέτε ότι αν δεν πάρετε αυτά τα μέτρα να γίνουμε Αλβανία του Χότζα. Μα, την έχετε κάνει τη χώρα. Την έχετε κάνει ειδική οικονομική ζώνη, όπως λένε οι Γερμανοί βιομήχανοι και επιμένουν και μέσα στην ειδική κάνετε ακόμη πιο χειρότερη ειδική. Γιατί τι άλλο είναι ο μισθός της νεολαίας, ο οποίος είναι λιγότερος από το μισθό οποιουδήποτε άλλου; Τι άλλο είναι αυτό που λέτε ότι θα εξετάσετε σε μερικές περιοχές τη μείωση του επιδόματος της ανεργίας; Δηλαδή, εκεί οι άνθρωποι χρειάζονται λιγότερη τροφή;

Αλλά, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, από τα έντεκα δισεκατομμύρια όταν παίρνετε τα επτά από μισθούς και συντάξεις και τα υπόλοιπα από τις κοινωνικές δαπάνες, τι άλλο χρειάζεται για να αποδειχθεί η ταξικότητα των επιλογών σας; Αν είναι να χρεοκοπήσει η χώρα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αν δεν κοπούν συντάξεις δύο μηνών των αγροτών των 330 ευρώ, τότε σίγουρα τη χώρα την έχετε χρεοκοπήσει και το λαό της. Μα, καλά, δεν βλέπετε ότι η ελληνική οικονομία έχει πέσει σε έναν φαύλο κύκλο ύφεσης, αύξησης του χρέους, ανεργία, πάλι αύξηση του χρέους, πάλι ύφεση, πάλι ανεργία; Και λέτε σε εμάς ότι δεν έχουμε πρόγραμμα; Έχουμε πρόγραμμα.

Σας τα είπαμε και πριν. Για να αλλάξει αυτός ο φαύλος κύκλος ένας δρόμος υπάρχει. Να αλλάξουν ριζικά τα πράγματα. Χρειάζεται να καταγγελθεί το μνημόνιο, να ακυρωθούν οι εφαρμοστικοί του νόμοι, να διαγραφεί το μεγαλύτερο μέρος του χρέους και το υπόλοιπο να αποπληρώνεται με όρους ανάπτυξης. Και παράλληλα, για να βγει η χώρα από το φαύλο κύκλο, χρειάζεται ένα σχέδιο ανάπτυξης τονώνοντας τη βιομηχανία και την αγροτική παραγωγή. Γι' αυτόν το σκοπό χρειάζονται υγιείς δημόσιες τράπεζες, πολιτική δημοσιονομικών επενδύσεων που εσείς κατακρεουργείτε για να βελτιώσετε τις υποδομές χρειάζεται εξυγίανση των δομών στην παραγωγή και το εμπόριο, σταθερό και ασφαλές πλαίσιο λειτουργίας. Τέλος, χρειάζεται κοινωνική αλλαγή με αναδιανομή του πλούτου και του εισοδήματος. Αυτή είναι η πρόταση του ΣΥΡΙΖΑ για να μην έχετε απορίες και να μη λέτε ότι δεν έχουμε προτάσεις.

Εσείς τι κάνετε; Κάνετε PSI και καταστρέψατε τα ασφαλιστικά ταμεία. Περικοπές κάνετε και καταστρέφετε τον κόσμο ανεβά-

ζοντας την ύφεση. Σε λίγο θα ζητήσετε χρήματα και άλλα. Τον προϋπολογισμό που κάνετε δεν πρόκειται να λειτουργήσει και θα κόψετε και τις συντάξεις σε λίγο, αν μείνετε στην εξουσία, κάτω από τα 1.000 ευρώ και πάλι. Αν συνεχίσετε έτσι, οδηγείτε τους πολίτες και τη χώρα στην καταστροφή. Αυτή είναι η γενική διαπίστωση του προϋπολογισμού και γι' αυτό το μόνο καλό που μπορείτε να κάνετε, είναι να παραιτηθείτε. Απέναντι στην κοινωνική καταστροφή ο δρόμος σωτηρίας είναι μία προοδευτική ανατροπή με κορμό το ΣΥΡΙΖΑ, με μία κυβέρνηση η οποία μπορεί να βγάλει τη χώρα από την καταστροφή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Σας ευχαριστούμε και εμείς.

Το λόγο έχει ο Υπουργός Εσωτερικών, κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης για δέκα λεπτά.

**ΕΥΡΙΠΙΔΗΣ ΣΤΥΛΙΑΝΙΔΗΣ (Υπουργός Εσωτερικών):** Ευχαριστώ πολύ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, βρισκόμαστε ενώπιον μιας εκ των κρίσιμότερων αποφάσεων της Εθνικής Αντιπροσωπείας, μαζί με την προχθεσινή απόφαση. Η επιλογή μας θα προσδιορίσει τη μοίρα των νέων Ελλήνων αλλά και θα καθορίσει εκ νέου τον εθνικό προσανατολισμό της Ελλάδας και για το λόγο αυτό πρέπει να είναι μία συνειδητή επιλογή που θα προσμετρά τις πραγματικές εθνικές, αλλά και διεθνείς συνθήκες και δεν θα εγκλωβίζεται στις άγονες μικροκομματικές αντιπαραθέσεις εντυπώσεων.

Οι Έλληνες είναι βέβαιο ότι έχουν υποστεί απίστευτες θυσίες και μάλιστα σε ελάχιστο χρόνο. Η ελληνική κοινωνία βιώνει με υπομονή την πιο δύσκολη περίοδο μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο. Επιδεικνύει όμως πίστη στο στόχο, επιμονή στην προσπάθεια, υπευθυνότητα στη συμπεριφορά και αξιοθαύμαστη εθνική αυτοπεποίθηση. Παρά την απόπειρα που κάνουν κάποιοι και από το εσωτερικό της χώρας αλλά και απ' έξω να κλονίσουν αυτήν την εθνική αυτοπεποίθηση η κοινωνία, ο τόπος, η πατρίδα μας έχουν ανάγκη από ηγέτες που μπορούν να βλέπουν πέρα από τα τείχη, με ορίζοντα όχι τις επόμενες εκλογές αλλά τις επόμενες γενιές.

Το πρώτο κρίσιμο και διλημματικό ερώτημα που μας τίθεται είναι «τι αντιπροτείνουν οι αντίπαλοί μας»; Μήπως υπάρχει άλλη λύση εκτός από την Ευρώπη; Εμείς διαχειριζόμαστε μία δύσκολη κατάσταση που την κληρονομήσαμε. Έχουμε διασχίσει ήδη τα μισά του ποταμού. Εντατικοποιούμε και συστηματικοποιούμε τις προσπάθειές μας για να βγούμε στην απέναντι όχθη. Στοχεύουμε στην είσπραξη μίας διευρυμένης δόσης που θα δημιουργήσει ρευστότητα στην αγορά. Στη διετή παράταση ενός προγράμματος που θα ελαφρύνει τα βάρη των πολιτών, στην επίσπευση της εξόδου από την ύφεση στην ανάπτυξη που θα μειώσει την ανεργία. Με απλά λόγια, στην παραμονή της Ελλάδας στην Ευρωζώνη.

Τι προτείνουν οι αντίπαλοί μας; Μονομερή καταγγελία των συμφωνηθέντων, πλήρη κατάρρευση της οικονομίας, δηλαδή άναρχη πτώχευση και επομένως έξοδος της Ελλάδας από την Ευρώπη και επιστροφή στην εθνική απομόνωση που ήταν πριν σαράντα χρόνια. Την ώρα δε που ασκούν δριμύτατη κριτική στην πολιτική μας, δηλώνουν απερίφραστα ότι δεν είναι έτοιμοι να κυβερνήσουν και περιφρονούν την πρόσφατη ετυμηγορία των Ελλήνων πολιτών που ξεκάθαρα ψήφισαν υπέρ για την Ελλάδα της Ευρώπης. Προσφάτως δε ζητούν και εκλογές για να κάνουν τον ελληνικό λαό να ξεχάσει ότι πριν από λίγες ημέρες από τα πιο επίσημα χείλη είπαν ξεκάθαρα ότι δεν είναι έτοιμοι να κυβερνήσουν.

Το δεύτερο σημαντικό ερώτημα που τίθεται είναι αν διαπραγματεύτηκε ή όχι η Κυβέρνηση Σαμαρά. Νομίζω ότι η απάντηση είναι καθαρή. Ανακήρυξαμε διαπραγματευόμενοι τη διεθνή αξιοπιστία της χώρας, παλέψαμε να ξεπεράσουμε την ασυνέπεια και την αναποτελεσματικότητα του παρελθόντος, να επιτύχουμε τη δρομολόγηση διαρθρωτικών αλλαγών και να προστατεύσουμε όσο ήταν δυνατόν τον πυρήνα του κοινωνικού κράτους και του κράτους δικαίου που απειλήθηκε από διεθνείς κερδοσκόπους, ντόπιους τυχοδιώκτες και οριζόντιες τεχνοκρατικές προσεγγί-

σεις που ισοπέδωναν πολιτικές ευαισθησίες και περιφρονούσαν την ευρωπαϊκή αρχή της αλληλεγγύης.

Το ότι μέχρι σήμερα δεν μιλήσαμε και δεν αναδείξαμε τις πτυχές της διαπραγματευτικής μας προσπάθειας οφείλεται στην αντίληψή μας που τοποθετεί το συμφέρον της πατρίδας πάνω από το προσωπικό ή το μικροκομματικό συμφέρον.

Το τρίτο ερώτημα που τίθεται είναι αν πέτυχε αποτελέσματα μέχρι στιγμής αυτή η διαπραγμάτευση. Η συνολική απάντηση είναι βέβαιος ότι θα δοθεί ολοκληρωμένα σε βάθος χρόνου και θα αξιολογηθεί και ιστορικά. Σήμερα όμως για λογαριασμό του Υπουργείου Εσωτερικών νομίζω ότι μπορώ και δικαιούμαι να επισημάνω μερικά ζητήματα. Παρ' ότι οι Οργανισμοί της Τοπικής Αυτοδιοίκησης της χώρας συνεισέφεραν στην εθνική προσπάθεια με περικοπές που προσεγγίζουν το 60% των δημοσίων δαπανών τους ωστόσο αμφισβητήθηκε από κάποιους απαράδεκτα η συμβολή τους και η ηθική τους. Γι' αυτό οφείλω να καταθέσω στη Βουλή των Ελλήνων δύο πίνακες.

Ο ένας πίνακας αποδεικνύει ότι οι ελληνικοί δήμοι είναι οι λιγότερο χρεωμένοι στην Ευρώπη.

Και ο δεύτερος πίνακας παρουσιάζει τη βελτίωση που πέτυχαν οι ελληνικοί ΟΤΑ και το Υπουργείο Εσωτερικών στην απομείωση των ληξιπρόθεσμων οφειλών προς την αγορά. Είναι το μόνο Υπουργείο που καταγράφει θετικά αποτελέσματα τώρα, το τελευταίο διάστημα, μέσα στο 2012.

(Στο σημείο αυτό ο Υπουργός Εσωτερικών κ. Ευριπίδης Στυλιανίδης καταθέτει για τα Πρακτικά τους προαναφερθέντες πίνακες, οι οποίοι βρίσκονται στο αρχείο του Τμήματος Γραμματείας της Διεύθυνσης Στενογραφίας και Πρακτικών της Βουλής)

Επί τέσσερις εβδομάδες το καλοκαίρι, όταν εμείς διαπραγματευόμαστε σθεναρά τη στήριξη των τελευταίων κοινωνικών δικτύων που διαθέτουν οι δήμοι για να στηρίζουν με τη σειρά τους την ελληνική κοινωνία, κάποιοι μας αποκαλούσαν «συνδικαλιστές Υπουργούς». Εμείς όμως συστηματικά, στοιχειοθετημένα, επιμέναμε τόσο σε εθνικό όσο και σε ευρωπαϊκό επίπεδο και πετύχαμε σημαντικά αποτελέσματα που σήμερα αναγνωρίζονται απ' όλους. Ενώ ξεκίνησα με απαίτηση της τρόικας για περικοπές που αγγίζουν το 1 δισεκατομμύριο από τα 2,4 δισ. ευρώ της κρατικής επιχορήγησης προς τους ΟΤΑ, παλέψαμε και επιτύχαμε να τριχοτομηθεί το βάρος και να αναγνωριστεί η δυνατότητα μιας πιο αναπτυξιακής πολιτικής. Αλλάξαμε δηλαδή παντελώς τη φιλοσοφία προσέγγισης του συστήματος εξυγίανσης το οποίο επελέγη. Έτσι οι περικοπές δημοσίων δαπανών για τους ΟΤΑ περιορίζονται στο 1/3 του ποσού, το άλλο 1/3 της εξοικονόμησης αφορά εξορθολογιστικές πολιτικές μέσα στη διοίκηση και τη διαχείρισή τους και το τρίτο 1/3 αφορά προσδοκώμενα έσοδα μέσα από αναπτυξιακές πολιτικές που ξεκινούν τώρα.

Τίθεται καθαρά πια ο στόχος, που είναι η ενίσχυση της οικονομικής αυτοτέλει των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης. Θεσμοθετείται η υποχρέωση υποβολής επιχειρησιακού σχεδίου, επίσημου και πενταετούς, ισοσκελισμένου προϋπολογισμού και ισοσκελισμένου απολογισμού. Δημιουργούνται νέα, ευρωπαϊκά χρηματοδοτικά εργαλεία, όπως η δημοτική ενημερότητα, η αξιοποίηση και η μόχλευση της ακίνητης περιουσίας των δήμων, η Ενιαία Αρχή Προμηθειών ανά οργανισμό τοπικής αυτοδιοίκησης, η δυνατότητα εξυπνων επενδύσεων, η φορολογική αποκέντρωση.

Ιδρύεται στο Υπουργείο των Εσωτερικών Παρατηρητήριο Οικονομικής Αυτοτέλειας που παρακολουθεί, στηρίζει, ελέγχει και επιβάλλει την καλή εκτέλεση των προϋπολογισμών, αξιοποιώντας βεβαίως και τα ψηφιακά μέσα. Αν παρά ταύτα η δημοτική αρχή δεν επιτύχει τους στόχους, καλείται να καλύψει με την αύξηση των τοπικών φόρων τη «μαύρη τρύπα» που δημιουργείται, αναλαμβάνοντας και το σχετικό πολιτικό κόστος, ώστε να μην δημιουργούνται συνεχώς νέα χρέη. Ευθύνη, λοιπόν, στο κεντρικό πολιτικό σύστημα, ευθύνη όμως και στο αποκεντρωμένο πολιτικό σύστημα.

Παράλληλα, εξορθολογίζονται σημαντικά οι δαπάνες για τα πολιτικά και τα τεχνοκρατικά πρόσωπα, μερικές φορές και καθ' υπερβολήν, χωρίς όμως να θίγεται η λειτουργικότητα κυρίως των μικρών νησιωτικών δήμων.

Είναι βέβαιο ότι η πολιτική αυτή για την ενίσχυση της οικονο-

μικής αυτοτέλει των οργανισμών τοπικής αυτοδιοίκησης θα συμπληρωθεί το επόμενο διάστημα από νομοθετικές παρεμβάσεις που θα μετεξελίσσουν, θα διορθωθούν και θα συμπληρώνουν τον «Καλλικράτη» βάσει προτάσεων που συγκεντρώνουμε από τους ίδιους τους δήμους και τις περιφέρειες. Στόχος είναι η οικονομική αυτοτέλεια των ΟΤΑ να συμπληρωθεί από ενίσχυση της διοικητικής αυτονομίας τους και βελτίωση, βεβαίως, των υπηρεσιών τους, αυτών που παρέχουν προς τους πολίτες.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι αποφάσεις που σήμερα καλούμαστε να πάρουμε είναι εξαιρετικά δύσκολες αλλά αναγκαίες, για να ανακτήσει η Ελλάδα τη χαμένη της αξιοπιστία και η πολιτική την κλονισμένη της αποτελεσματικότητα. Αμέσως μετά από την αυριανή ψηφοφορία η ευθύνη περνά απόλυτη και βαριά στα χέρια των Ευρωπαίων εταίρων. Η Ευρώπη καλείται να στηρίξει έμπρακτα και αποφασιστικά την Ελλάδα, χωρίς υπεκφυγές και χωρίς πίσωγυρίσματα. Η ευρωπαϊκή ηγεσία καλείται να εφαρμόσει στην πράξη την αρχή της αλληλεγγύης στέλνοντας τα σωστά μηνύματα τόσο προς το εσωτερικό όσο και προς τη διεθνή κοινότητα. Η ολιγωρία, η ατολία και η καθυστέρηση μπορεί να σημάνουν και την αυτοδιάλυση της Ευρώπης. Αντίθετα, η μετατροπή της Ελλάδος από «μαύρο πρόβατο» σε μοντέλο επιτυχίας θα σημάνει μία νέα δυναμική αρχή για τη δημοσιονομική, οικονομική και εντέλει πολιτική ένωση της Ευρώπης.

Είμαι βέβαιος ότι τις ώρες αυτές συνομιλούμε όλοι με την Ιστορία. Όχι μόνο οι Έλληνες, αλλά κυρίως οι Ευρωπαίοι έχουμε χρέος κι έχουν χρέος να δικαιώσουν όλες εκείνες τις ιστορικές προσωπικότητες που οραματίστηκαν και πέτυχαν περισσότερη Ευρώπη, δηλαδή περισσότερη ειρήνη, περισσότερη δημοκρατία, περισσότερα ανθρώπινα δικαιώματα, περισσότερη αλληλεγγύη, περισσότερη ανάπτυξη, για να ξεπεράσουμε την κρίση και να επιστρέψουμε στην ευημερία. Στην ευημερία όμως και στην ελπίδα για όλους και όχι για λίγους!

Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Κι εμείς ευχαριστούμε, κύριε Υπουργέ.

Το λόγο έχει ο κ. Κυριαζίδης για επτά λεπτά.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, μετά από ομιλία Υπουργού ο επόμενος ομιλητής θα πρέπει να είναι από άλλο κόμμα.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Θα μπορούσε να γίνει κι έτσι. Δεν το θεωρώ φοβερό.

Ορίστε, κύριε Κυριαζίδη, έχετε το λόγο.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κύριοι Υπουργοί, κύριε Πρόεδρε, η δυσμενής οικονομική συγκυρία, η κρίση χρέους κι η κρίση δανεισμού που μαστιίζουν την πατρίδα μας είναι ένα καρκίνωμα που κατατρώγει τις σάρκες της ελληνικής κοινωνίας που ήδη διαβίει σε συνθήκες οικονομικής εξαθλίωσης. Ο άκριτος υπερδανεισμός της χώρας κατά τις τελευταίες δεκαετίες και η έλλειψη μακροχρόνιας εθνικής στρατηγικής για μείωση των πρωτογενών ελλειμμάτων και δημιουργίας τουλάχιστον ισοσκελισμένων προϋπολογισμών είναι οι κύριες αιτίες της παρούσας δεινής κατάστασης της χώρας, η οποία προσπαθεί με πενιχρά μέσα να εξέλθει από το αδιέξοδο που δυστυχώς το παλιό πελατειακό πολιτικό σύστημα εξέθρεψε.

Η έλλειψη εθνικής στρατηγικής και η παντελής έλλειψη ενός υγιούς συστήματος ανάπτυξης και ενίσχυσης των επενδύσεων, σε συνδυασμό με την έλλειψη ενός σταθερού και δίκαιου φορολογικού συστήματος και μιας πολιτικής ουδετέρας δημοσίας δικήσεως, απαλλαγμένης από τη γραφειοκρατία και τη διαφθορά που το ίδιο το σύστημα εξέθρεψε, θα οδηγούσε με μαθηματική ακρίβεια στην παρούσα ανυπόφορη κατάσταση για την οποία όλοι διαμαρτυρόμαστε, μια κατάσταση πραγματικά νοσηρή για την πατρίδα και την ιστορία της, που δεν της άξιζε και που την οδήγησε στο περιθώριο.

Η έλλειψη δημοσιονομικής πειθαρχίας και η έλλειψη μακροπρόθεσμου οράματος για την τύπη, όπως αποδείχθηκε, κρατιά εθνική οικονομία είχε ως συνέπεια τον πλήρη οικονομικό εκτροχιασμό με τις συνέπειες που όλοι σήμερα γνωρίζουμε, συνέπειες που ζουν καλά στο πετσί τους οι συμπολίτες μας αλλά κι όσοι εξ ημών προέρχονται από τους απλούς ανθρώπους, μισθω-

τούς και συνταξιούχους. Οι συντάξεις έχουν μειωθεί, οι αποδοχές των δημοσίων υπαλλήλων έχουν υποστεί μεγάλες μειώσεις, η κρατική πρόνοια έχει ελαχιστοποιηθεί, το κοινωνικό κράτος έχει μειωθεί σοβαρά, οι λειτουργίες του κρατικού μηχανισμού έχουν συρρικνωθεί. Κι όλα αυτά μέσα σε μια κατάσταση γενικής φτωχοποίησης της ελληνικής οικογένειας, μιας ελληνικής οικογένειας που απαιτεί μεταξύ άλλων διαφάνεια στο δημόσιο βίο, λογοδοσία, καταλογισμό των ευθυνών και εντέλει τιμωρία των επίορκων δημοσίων λειτουργών αλλά και των πολιτικών εκείνων που καταλήστευσαν το δημόσιο χρήμα και για τους οποίους πρέπει αφενός να πέσει βαρύς ο πέλεκυς της δικαιοσύνης το συντομότερο δυνατόν και αφετέρου να ληφθούν άμεσα μέτρα για την κατάσχεση των παρανόμως κτηθέντων περιουσιών τους και την απόδοσή τους στον δικαιούχο ελληνικό λαό, γιατί μόνον έτσι θα υπάρξει ελπίδα να ανακτήσει το πολιτικό σύστημα εν μέρει την αξιοπιστία του και να υπάρξει μερική ικανοποίηση του λαϊκού αισθήματος που εναγωνίως αναμένει την κάθαρση.

Πώς θα αποκατασταθεί αυτή η πολιτική αναξιπιστία, όταν βλέπουμε τον φέρελπι Αρχηγό της Χρυσής Αυγής, Κασιδιάρη, που «έδωσε» στην ψύχρα τον Αρχηγό του με την αναφορά ότι αμείβεται βουλευτικά με 8.000 ευρώ, λέγοντας ταυτόχρονα στην ουσία ότι η οικογενειοκρατία ζει και βασιλεύει και στη Χρυσή Αυγή ή στη Χρυσή Αυγή, διότι και ο Αρχηγός του και η σύζυγός του αμείβονται με αυτά τα ποσά; Αυτό ανέφερε ο συνάδελφος κ. Γεωργιάδης. Παρέλειψε, όμως, να αναφέρει ότι είναι και τρίτο πρόσωπο, αυτό το οποίο μας το μαρτυρεί ο παρατηρητής Βουλευτής των Σερρών, για να αναλάβει ο μνηστήρας της θυγατρός του Αρχηγού του πολιτικού αυτού μορφώματος. Αυτά προς γνώση όλων μας. Σε ό,τι αφορά τις υπόγειες διαδρομές με το αδελφό από πλευράς Αξιωματικής Αντιπολίτευσης κόμμα της Χρυσής Αυγής ή το μόρφωμά αυτό, δεν υπάρχουν σε μας. Αντιθέτως εμείς, συνάδελφοι της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, μετά τη διαδικασία Διάσκεψης των Προέδρων, αναρρωτήθηκαμε για τη συζήτηση εκείνη που διημέφθη μεταξύ του εκπροσώπου της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης και του εκπροσώπου του μορφώματος αυτού επί μισή ώρα.

Αναρωτιόμασταν τι συζητούσε επί μισή ώρα ο εκπρόσωπος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης με τον εκπρόσωπο του μορφώματος αυτού. Θα πρέπει να μας ειπωθεί. Βεβαίως, θα μιλούσαν προφανώς για την κοινοβουλευτική διαδικασία...

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ:** Τι λέτε;

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ:** Θα τα μάθετε, είναι γνωστό.

Επί μισή ώρα μιλούσε ο εκπρόσωπός σας μόνος, κατ' ιδίαν, με τον εκπρόσωπο του μορφώματος. Τι διημέφθη; Προφανώς θα μιλούσαν για την κοινοβουλευτική τάξη, τη διαδικασία των ημερών που έρχονται, γιατί αμέσως μετά είδαμε αυτό το κοινοβουλευτικό ενδιαφέρον του εκπροσώπου του μορφώματος, που ήρθε εδώ κατά τη διάρκεια της διαμαρτυρίας των εργαζομένων στο Κοινοβούλιο και προέτρεπε τους υπαλλήλους να εγκαταλείψουν το καθήκον τους, την υπηρεσία τους και να εξέλθουν της Αιθούσας.

Αφού δεν το κατάφερε, αμέσως μετά ο υπασπιστής του βγήκε της Αιθούσας και προέτρεπε -και ευτυχώς δεν ακολούθησαν οι υπάλληλοι της Βουλής- να εφορμήσουν στο Κοινοβούλιο. Αυτή είναι η καινούργια πολιτική τάξη, τα πολιτικά πράγματα, όπως κανείς τα αντιλαμβάνεται.

Και οι δύο ομιλείτε για στρατοδικεία, για ειδικά δικαστήρια. Θεωρώ άτυχη την αναφορά του συναδέλφου κ. Παναγιώλη ότι και εδώ θα συμβεί το ίδιο ενδεχομένως, με τη λειτουργία των ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής. Αυτά θέλουν ιδιαίτερη προσοχή. Ειλικρινά αυτά έχουν έτσι. Μακάρι να μείνουν έτσι, γιατί ξέρετε πως όταν λέω κάτι, αυτό έχει αξία και ουσία.

Στα ανωτέρω πλαίσια διερωτάται κανείς ποιος είναι ο ρόλος του Βουλευτή και πώς μπορεί να συμβάλλει...

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ:** Ο ένοπλος βραχίονας...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Να ολοκληρώσει την ομιλία του, σας παρακαλώ.

**ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΒΟΥΤΣΗΣ:** Για όνομα του Θεού, τι λέτε;

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ:** Αυτά να τα βρείτε μεταξύ σας.

Ποιος είναι ο ρόλος ενός εκπροσώπου του λαού που καλείται να αποφασίσει για τα σκληρά μέτρα περικοπών για τους ψηφο-

φόρους του, για τον ίδιο και την οικογένειά του; Ποιος είναι ο ρόλος των νέων Βουλευτών αλήθεια μέσα σε αυτήν την κατάσταση, για την οποία εν πολλοίς ευθύνεται το παλαιό πολιτικό σύστημα;

Ειδικά προκαλούμαστε όταν Βουλευτές και της Κυβέρνησής μου, αλλά και του ΠΑΣΟΚ που μεταπήδησαν σε άλλα κόμματα μάς εγκαλούν ως προδότες ή οτιδήποτε άλλο με ένα σωρό αναφορές. Θα έπρεπε να είναι πιο σεμνοί.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οι Βουλευτές της Συμπόλιτευσης μέσα από μία διαδικασία πρόσφατης ψήφισης του μεσοπρόθεσμου κλήθηκαν να αναλάβουν την ιστορική ευθύνη που τους αναλογεί και να πράξουν το αυτονόητο. Ποιο είναι αυτό; Να αναλάβουν την πολιτική ευθύνη, ώστε να μην πτωχεύσει ολοκληρωτικά ο ήδη εξαθλιωμένος λαός μας. Όλοι θέλουμε να μην κοπούν οι μισθοί και οι συντάξεις, αλλά γνωρίζουμε πολύ καλά ότι αυτό δεν είναι εφικτό.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Ανεβήκαμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, το δικό μας Γολγοθά. Σταυρωθήκαμε, ήπιαμε το πικρό ποτήρι της ψήφισης των μέτρων και αναμένουμε την ανάσταση της ελληνικής οικονομίας, μέσα από ένα νέο πλαίσιο αναπτυξιακής στρατηγικής, που θα φέρει δουλειές, έσοδα στο δημόσιο ταμείο και ανασύνταξη της κοινωνίας μας. Αναμένουμε άμεσα πρωτοβουλίες από την Κυβέρνηση.

Είμαι υποχρεωμένος να τρέξω. Ακούμε τις ημέρες αυτές ότι υπάρχει ανάγκη για ενότητα. Οι δηλώσεις πόρρω απέχουν από το εμείς και το όλοι μαζί. Το μήνυμά της ενότητας πρέπει να σταλεί αποφασιστικά και στο εξωτερικό, στους εταίρους και φίλους μας με μια δυνατή φωνή «μην παίζετε με τη χώρα μας». Να καταστήσουμε με σαφή τρόπο ότι νέα μέτρα δεν θα είναι ανεκτά από την ελληνική κοινωνία και από μας.

Αντ' αυτού διαπιστώνουμε καθημερινά την Αντιπολίτευση να υποσκάπτει με κάθε τρόπο και μέσο την εθνική αυτή προσπάθεια, εντός και εκτός του Κοινοβουλίου.

Η συνάδελφος κ. Κωνσταντοπούλου πριν από λίγες ημέρες ανέφερε ότι όσοι θέλουν να επενδύσουν, πέρα από τους τεχνικούς συμβούλους που θα έχουν, θα έπρεπε να έχουν και καμιά δεκαριά ποινικολόγους, διότι έτσι θα γλυτώσουν ενδεχομένως τη φυλακή. Μετά από λίγες ημέρες ο Πρόεδρος του ΣΥΡΙΖΑ είπε κάτι παραπλήσιο.

Σήμερα ο κ. Παναγιώλης μίλησε για μία ανίερη συμμαχία τριών κομμάτων, Νέας Δημοκρατίας, ΠΑΣΟΚ και Δημοκρατικής Αριστεράς. Αν η κοινή εθνική προσπάθεια προκειμένου η χώρα να βγει από το αδιέξοδο, θεωρείται μία ανίερη συμμαχία, δεν νομίζω...

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε. Έτσι και αλλιώς κανείς εδώ δεν μπορεί να τα πει όλα.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ:** Από το Βήμα αυτό θα ήθελα να μου επιτρέψετε να μιλήσω για τον ακριτικό Νομό της Δράμας από όπου προέρχομαι και να μεταφέρω την κραυγή αγωνίας, τόσο τη δική μου όσο και της τοπικής κοινωνίας. Είναι περισσότερο από επιτακτική η ανάγκη να επωφεληθεί η τοπική κοινωνία από την αξιοποίηση του πλούτου του νομού μας, δασικού και ορυκτού. Υπάρχει επίσης η αναγκαιότητα της σύνδεσης, γιατί είναι ο μόνος νομός της βόρειας Ελλάδας που δεν συνδέεται με την Εγνατία Οδό.

Θα μου επιτρέψετε, κύριε Πρόεδρε, να αναφερθώ και στους πρώην συναδέλφους μου.

(Θόρυβος -διαμαρτυρίες από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-ΕΚΜ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ολοκληρώστε, κύριε συνάδελφε, για να μην έχουμε διαμαρτυρίες. Επί τη ευκαιρία, θέλω να πω ότι μπορούμε να καταθέτουμε και ομιλίες στα Πρακτικά, για όποιον έχει γραπτό.

**ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΖΙΔΗΣ:** Πιστεύω ότι οφείλουμε να κάνουμε έκκληση προς τον Πρωθυπουργό και τους Υπουργούς της συγκυβέρνησης σε ό,τι αφορά τους εργαζόμενους στα Σώματα Ασφαλείας και το ένοστο προσωπικό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε χρέος στο προσεχές μέλλον να αποκαταστήσουμε τις αδικίες και να δώσουμε πάλι πίσω την αξιοπρέπεια στους ανθρώπους αυτούς, γιατί έχουν



πρόβλημα επιβίωσης. Είναι βαρύ το φορτίο που κλήθηκαν να σηκώσουν, το βάρος, όμως, αυτό οφείλουμε να το άρουμε το ταχύτερο δυνατόν με την επερχόμενη ανάπτυξη. Οφείλουμε να δούμε αυτά τα θέματα ξανά με σωφροσύνη και να δώσουμε πίσω το χαμόγελο στον ένστολο και την οικογένειά του.

Προς τούτο απευθύνω έκκληση προς την Κυβέρνηση να ξεκινήσει ένα διάλογο με τις ομοσπονδίες, έτσι ώστε να αποκατασταθούν οι υφιστάμενες κοινωνικές αδικίες για τους ανθρώπους που αγωνίζονται με πενιχρά μέσα για δύο πρωτεύοντα αγαθά, που χωρίς αυτά η έννομη τάξη και η πολιτεία δεν μπορούν να σταθούν, δηλαδή χωρίς δημόσια τάξη και εθνική ασφάλεια.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Το λόγο έχει ο κ. Χατζηλάμπρου για επτά λεπτά.

**ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΧΑΤΖΗΛΑΜΠΡΟΥ:** Θα προτιμούσα, κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση να γίνεται επί των οικονομικών, που σημαίνει και των αριθμών. Έχει καταπτήσει το τελευταίο διάστημα –όσο παρακολουθώ– να γίνεται μία *credo* πίστης του τύπου: «Πιστεύω στον Αντώνη Σαμαρά και στο μέλλον που θα έρθει».

Πρέπει να δούμε, λοιπόν, τι ήταν αυτό που μας έφθασε εδώ. Ο κοινοβουλευτικός σας εκπρόσωπος έφθασε στο σημείο προηγούμενων να πει ότι πρέπει να ξαναδούμε πώς φθάσαμε εδώ για να πείσουμε τον ελληνικό λαό να φθάσει στα ταμεία της εφορίας και να δέχεται τις περικοπές, να τον πείσουμε ότι θα πληρώσουν όλοι αυτοί που μας έφεραν σε αυτή την κατάσταση.

Πού υπάρχει έστω και ο υπαινιγμός γι' αυτά μέσα στον προϋπολογισμό; Μέσα στον προϋπολογισμό υπάρχει και πάλι ο άνεργος, ο μισθωτός, ο συνταξιούχος του ΟΓΑ και οι περικοπές που πηγαίνουν σε ιδρύματα που καλούν τους συγγενείς να τους δώσουν πίσω τον ανίατο άρρωστο, σε σεισμόπληκτους που συνεχίζουν να μένουν σε κοντέινερ. Γι' αυτά δεν υπάρχει ούτε ένα ευρώ πρόβλεψη μέσα στον προϋπολογισμό; Το ξέρετε αυτό.

Η απεικόνιση δηλαδή του προϋπολογισμού μπορεί να μη βγαίνει και δεν θα βγαίνει. Ούτε εσείς θα γυρίσετε να τον ξανακοιτάξετε ποτέ, γιατί ξέρετε ότι είναι εικονικός. Μαρτυρά όμως την κατεύθυνση, δηλαδή του ποιος θα πληρώσει το μάρμαρο στην ελληνική κοινωνία.

Το πώς φτάσαμε εδώ αποτελεί το μυστήριο της τρικομματικής συγκυβέρνησης; Γιατί όταν άκουσα τον κ. Βορίδη να λέει «φέρτε πίσω τα κλεμμένα», είπα ότι μάλλον έχει διαλυθεί η Κυβέρνηση. Δεν υπάρχει περίπτωση και οι τρεις μαζί να βρουν άκρη στο πώς φτάσαμε εδώ.

Τι να εξετάσουν; Την περίοδο 2000-2004; Την περίοδο 2004-2007 που το χρέος έγινε διπλάσιο; Και είναι δυνατόν να λέει ο κ. Μπέζας για τις αστοχίες που έχουν γίνει, όταν ήταν στο οικονομικό επιτελείο της κυβέρνησης Καραμανλή; Σε ποιον τα λέει αυτά; Πείθουν αυτά τον ελληνικό λαό;

Υπάρχει λοιπόν πρόβλημα αξιοπιστίας. Αν υπάρχει εδώ πρόβλημα αξιοπιστίας, δηλαδή στον ελληνικό λαό, νομίζετε ότι οι ξένοι δεν το ξέρουν; Δεν καταλαβαίνουν ότι αυτοί που εκλέχτηκαν για επαναδιαπραγμάτευση, για απαγκίστρωση, εκλέχτηκαν με άλλα σενάρια και σήμερα έρχονται και λένε «η μόνη λύση είναι η πιστή εφαρμογή του μνημονίου για να αποκτήσουμε την αξιοπιστία μας»; Πώς τα λέτε αυτά; Νομίζετε ότι δεν σας διαβάζουν; Μόνο τις υπογραφές σας έχουν;

Ξέρουν μέχρι πού μπορεί να πάτε, ξέρουν ότι έχετε καταντήσει επαίτες και αυτό εμφανίζεται σήμερα να λέγεται, ότι δηλαδή αν καταφέρουμε να ισοσκελίσουμε τον προϋπολογισμό, θα είναι και ο όρος για να σταθούμε αύριο.

Δεν έχετε χρόνο για κάτι τέτοιο. Η κοινωνία δεν πρόκειται να συναενώσει να σας δώσει ξανά και ξανά από αυτό που δεν έχει! Δεν έχει ο άνεργος που καλείται να πληρώσει ΕΤΑΚ για το σπίτι. Δεν έχει ο συνταξιούχος να σας τα δώσει. Τι θα τον πείτε αυτόν; Άπατρι; Ότι δεν συμμετέχει στην εθνική προσπάθεια; Ή θα πληρώνει και θα πληρώνει και θα μπαίνει με τόκους υπερημερίας στην εφορία;

Ανοίγετε πόλεμο απέναντι στην κοινωνία! Γιατί; Για να φυλάξετε τις off-shore, για να φυλάξετε όσους είναι στις λίστες, για να φυλάξετε τον πλούτο. Πού υπάρχει ο υπαινιγμός μέσα στον προϋπολογισμό ότι θα πληρώσει ο πλούτος στην Ελλάδα; Πάλι οι γνωστοί πληρώνουν!

Ήταν ευκαιρία, ίσως, να εκμεταλλευθείτε το κλίμα που διαμορ-

φώθηκε μετά τις εκλογές και να πείτε ότι εμείς για να σταθούμε, δεν μπορούμε να σταθούμε εφαρμόζοντας τα ίδια μέτρα που εφαρμόστηκαν δύο φορές. Δεν τους έχετε αποδώσει ευθύνη στις αστοχίες. Το ξέρετε, επειδή συνομιλείτε μαζί τους, ότι άλλο καταλαβαίνουν εκείνοι για τον μικρομεσαίο Έλληνα. Εννοούν ότι δεν έχει γίνει αυτό που έπρεπε να γίνει στην ελληνική κοινωνία και γι' αυτό έχουμε τόσα μαγαζιά. Έτσι νομίζουν. Δεν ξέρουν ότι το ψιλικατζίδικο είναι επειδή ο άλλος δεν βρήκε εξαρτημένη σχέση εργασίας στην Ελλάδα ή επειδή στο παρελθόν ήθελε πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων για να βρει δουλειά κάπου και άνοιξε μια ΕΒΓΑ.

Δεν την ξέρουν την ελληνική πραγματικότητα, αλλά κοντά σε αυτούς εμφανίζεστε να μην την ξέρετε και εσείς, να μην διαβάσετε δηλαδή στα μάτια της απόγνωσης του κόσμου ένα μεγάλο πρόγραμμα για μεταρρυθμίσεις, το οποίο γεννιέται. Και έρχεστε εδώ και μας ρωτάτε: Χρειαζόμαστε μεταρρυθμίσεις; Φυσικά και χρειαζόμαστε μεταρρυθμίσεις! Η πρώτη μεταρρύθμιση που χρειαζόμαστε είναι να αλλάξει το πολιτικό σύστημα, το οποίο διαπλέκεται με τα μίντια, διαπλέκεται με τους επιχειρηματίες. Το ξέρετε, το λέτε!

Ο Υπουργός κ. Στυλιανίδης νωρίτερα έδωσε έναν κατάλογο, σύμφωνα με τον οποίο η αυτοδιοίκηση χρωστάει λίγα. Αυτός ο κατάλογος είναι από μια επερώτηση στον Ευρωκοινοβούλιο από τον κ. Χουντή. Γιατί έκανε αυτή την επερώτηση ο κ. Χουντής; Διοχρόνια τώρα η προπαγάνδα σας λέει ότι οι δήμοι είναι οι πιο διεφθαρμένοι, οι πιο χρεωμένοι, οι πιο χρεοκοπημένοι. Τους κόβετε στον προϋπολογισμό τη δυνατότητα να πληρώνουν τους υπαλλήλους τους, να κάνουν κάποιες δράσεις. Τους κόβετε αυτήν τη δυνατότητα! Και τους δίνετε νέα χρηματοδοτικά εργαλεία. Ιδιωτικοποιήστε και χρέος. Αυτό τους δίνετε! Να κάνουν συμβόλαια με τράπεζες.

Τα ίδια κάνετε σε κάθε τομέα της κοινωνικής ζωής. Δίνετε τάχατες νέες δυνατότητες. Ξαναγυρίζω. Χρειαζόμαστε μεταρρυθμίσεις; Χρειαζόμαστε πάρα πολλές μεταρρυθμίσεις. Ποιος θα τις κάνει αυτές; Θα τις κάνει αυτός ο οποίος πλούτισε στην Ελλάδα και συνεχίζει και πλουτίζει και αποτελεί –στη θαλπωρή των καναλιών του, γιατί είναι εργολάβος– για εκείνον αυτό το πολιτικό σύστημα είναι το άπαν της δημοκρατίας. Γι' αυτούς, αυτό είναι δημοκρατία. Το «153» ψήφισε, τελειώσαμε. Αυτό είναι δημοκρατία και όχι πώς έγινε αυτό, πώς μήκαν εδώ μέσα οι τροποποιήσεις και γιατί στις 9 το βράδυ βάλατε τροποποίηση.

Και τι βγαίνει στα κανάλια; Οι επαίσχυντοι του ΣΥΡΙΖΑ που υποστηρίζουν τους υπαλλήλους της Βουλής! Πού είναι ο Πρόεδρος του Κοινοβουλίου να ξεκαθαρίσει; Να ξεκαθαρίσει ότι δεν παιζόντουσαν τα προνόμια τους, αλλά αυτή η τροποποίηση αφορούσε το αν είναι ή δεν είναι επικεφαλής της Βουλής και των υπαλλήλων της ο Πρόεδρος της Βουλής. Πού είναι δυο-τρεις μέρες τώρα που στα κανάλια παίζει ότι ο ΣΥΡΙΖΑ υποστηρίζει τις συντεχνίες;

Με τέτοιους όρους νομίζετε ότι αποτελεί μεταρρύθμιση ο τρόπος, με τον οποίο θα πάτε; Σας ξέρουν! Ξέρουν το μπόι σας. Ο ελληνικός λαός ήθελε άλλα πράγματα, δύσκολα, αλλά θα τα καταφέρει. Εμείς του δίνουμε μια ελπίδα, ότι θα είμαστε δίπλα του και θα παλέψουμε μαζί. Δεν είναι οι έτοιμες λύσεις, τις οποίες μάλιστα δεν φέρατε! Γιατί φέρατε την ίδια λύση τρίτη φορά και το λέτε πρόγραμμα και σχέδιο αυτό! Και κάποιος από λάθος είπαν «κα θέλαμε έναν προϋπολογισμό να συντάσσεται στην Ελλάδα».

Τι είναι αυτά που λέτε; Αυτή είναι η υποστήριξη που κάνετε στον προϋπολογισμό για να μαζέψει εκατόν εξήντα πέντε ψήφους; Να τους χαίρεστε! Εμείς δεν θα ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό γιατί πιστεύουμε ότι μπορεί στην Ελλάδα να υπάρξει δικαιοσύνη, ότι μπορεί στην Ελλάδα να πάμε αλλιώς. Δεν μπορεί οι άνθρωποι οι οποίοι γονατίζουν στην κούραση και στον ιδρώτα να είναι στην απ' έξω και κάποιον μεγαλοεργολάγο να υπερασπίζεστε το έχουν, το βίος και την εξουσία!

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΣΥΡΙΖΑ-EKM)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ο κ. Αρβανιτόπουλος, Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού, έχει το λόγο για δέκα λεπτά.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού):** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η συζήτηση για τον προϋπολογισμό του 2013 πραγματοποιείται πέντε μήνες μετά τις προγραμματικές δηλώσεις της τρικομματικής Κυβέρνησης και λίγες μέρες μετά την υπερψήφιση του πολυνομοσχεδίου.

Η Κυβέρνηση υπό τον Πρωθυπουργό Αντώνη Σαμαρά έδωσε και κέρδισε τη μάχη της αξιοπιστίας προς τα έξω και δίνει τη μάχη της σταθεροποίησης της χώρας, της οικονομίας, για να αποφύγουμε να μπορούμε στη δίνη μιας άμεσης χρεοκοπίας που θα πυροδοτούσε κοινωνικές εκρήξεις και συγκρούσεις. Σε μια εποχή που η διεθνής οικονομία βρίσκεται σε ύφεση, κατοχυρώνουμε την ασφάλεια της χώρας με την παραμονή μας στην ευρωζώνη και πρωτίστως το δικαίωμα στην ανασυγκρότηση, στην ανάπτυξη, στην ελπίδα.

Παράλληλα, όμως, αυτή η Κυβέρνηση εν μέσω δημοσιονομικών δυσχερειών προσπαθεί να διατηρήσει την ποιότητα και την ποσότητα των παρεχομένων υπηρεσιών σε κρίσιμους τομείς της δημόσιας πολιτικής, γιατί η δημοσιονομική κρίση δεν μπορεί και δεν πρέπει να δημιουργήσει συνθήκες αποσύνθεσης της ελληνικής κοινωνίας.

Η οικονομική πολιτική της Κυβέρνησης διαμορφώνεται μέσα από τη δημοσιονομική αριθμητική, αλλά δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι αφορά τη ζωή Ελλήνων πολιτών και αυτή η θέση και αντίληψη δεσποίζει στην Κυβέρνηση για τη λήψη των αποφάσεων και την άσκηση πολιτικής.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Υφυπουργός κ. Ιωαννίδης έχει ήδη τοποθετηθεί για τα θέματα του αθλητισμού και ο Αναπληρωτής Υπουργός έχει τοποθετηθεί ήδη για τα θέματα πολιτισμού. Θα μου επιτρέψετε να επικεντρώσω τη σημερινή ομιλία στα θέματα παιδείας.

Στον τομέα της παιδείας ξεκινήσαμε τη σκληρή δουλειά με το βλέμμα στραμμένο ταυτόχρονα στο παρόν και το μέλλον, αντιμετωπίζοντας τα προβλήματα της καθημερινότητας αποτελεσματικά, με χαρακτηριστικό παράδειγμα την έναρξη της σχολικής χρονιάς, με την έγκαιρη παροχή των σχολικών βιβλίων και την πλήρωση των θέσεων των δασκάλων και των καθηγητών με τα λιγότερα δυνατά κενά.

Νοικοκυρέψαμε τις δαπάνες και κόψαμε σπατάλες, εξοικονομώντας πόρους για κοινωνική πολιτική. Με τον τρόπο αυτό πετύχαμε την αύξηση των δικαιούχων φοιτητών και σπουδαστών που σιτίζονται δωρεάν στις δομές της φοιτητικής μέριμνας από 57.000 σε 70.000 και συνεχίζουμε με στόχο τις 90.000. Θα διπλασιάσουμε δηλαδή μέσα στο 2013 σε αυτήν τη βαθιά οικονομική κρίση τους δικαιούχους σίτισης, προκειμένου να ανταποκριθούμε στις αυξημένες ανάγκες που δημιουργεί αυτή η κρίση στην ελληνική οικογένεια και στους Έλληνες σπουδαστές.

Αυξήσαμε επίσης τις φοιτητικές κλίνες κατά επτακόσιες, αμβλύνοντας ένα εξίσου σοβαρό πρόβλημα. Δώσαμε τη δυνατότητα στους αναπληρωτές εκπαιδευτικούς που ζουν μακριά από το σπίτι τους να σιτίζονται δωρεάν και προχωράμε τις επόμενες μέρες με την κατάθεση του νομοσχεδίου σε δυο μέτρα για να ανακουφίσουμε τις ελληνικές οικογένειες που αντιμετωπίζουν οικονομικά προβλήματα.

Θα δώσουμε τη δυνατότητα μετεγγραφής σε συγκεκριμένες κατηγορίες πρωτοετών φοιτητών, με βάση κοινωνικά και εισοδηματικά κριτήρια...

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

...και θα προχωρήσουμε επίσης στην εισαγωγή μιας επιπλέον εξεταστικής το Φεβρουάριο για τους επί πτυχίω φοιτητές, για να μπορούμε να ολοκληρώσουν τις σπουδές τους γρηγορότερα.

Αυτά, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, είναι κοινωνικά ισχύοντα που υιοθετούνται εκτάκτως για τη φετινή χρονιά, για να στηρίξουμε την ελληνική οικογένεια που δοκιμάζεται από τη βαθιά οικονομική κρίση.

Πέρα όμως από την κοινωνική πολιτική και τα κοινωνικά μέτρα, η Κυβέρνηση αυτή στις προγραμματικές δηλώσεις παρουσίασε στην Εθνική Αντιπροσωπεία και στην ελληνική κοινωνία ένα συγκεκριμένο σχέδιο για την παιδεία με στόχους και χρονοδιαγράμματα που τηρούνται απαρέγκλιτα.

Θα ήθελα να αρχίσω από την τριτοβάθμια εκπαίδευση. Στην

τριτοβάθμια εκπαίδευση υποστηρίξαμε στις προγραμματικές δηλώσεις ότι ο πρώτος στόχος μας ήταν η ολοκλήρωση των εκλογών των συμβουλίων διοίκησης στα ανώτατα ιδρύματα. Προς την κατεύθυνση αυτή νομοθετήσαμε ρυθμίσεις το καλοκαίρι -τον Αύγουστο- οι οποίες κατέστησαν δυνατή την εκλογή των συμβουλίων διοίκησης στα ιδρύματα. Κάποιοι τότε διαστρέβλωσαν τις ρυθμίσεις αυτές και μας κατηγορήσαν άλλοι για υπαναχώρηση και άλλοι για αναξιοπιστία. Τώρα κάποιοι άλλοι μας κατηγορούν για τεχνοφασισμό.

Ποια είναι, όμως, η αλήθεια;

Η αλήθεια, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι ότι εμείς νομοθετούμε και εφαρμόζουμε αυτά τα οποία νομοθετήσαμε. Η αλήθεια είναι ότι με τις ρυθμίσεις αυτές δώσαμε τη δυνατότητα να εκφραστεί ελεύθερα, μέσα από αδιάβλητες διαδικασίες, η πανεπιστημιακή κοινότητα.

Και οποία αποκάλυψε, αγαπητοί συνάδελφοι! Η συμμετοχή στις εκλογικές διαδικασίες αγγίζει το 80%! Εκλογές ήδη έχουν γίνει σε όλα τα ΤΕΙ και σε όλα τα πανεπιστήμια, πλην τεσσάρων που τις ολοκληρώνουν τις επόμενες μέρες.

Το ερώτημα παραμένει σε όλους μας: Πώς αντιλαμβάνεται τη δημοκρατία η μειοψηφία αυτή που μπλόκαρε τις εκλογές, άρπαζε τις κάλπες και εμπόδιζε την ελεύθερη έκφραση; Από την άλλη πλευρά, πού είναι σήμερα οι δήθεν εκσυγχρονιστές, οι οποίοι με τις ιδεοληπτικές τους μονομανίες, κόντεψαν να υπονομεύσουν μια πολύ σοβαρή μεταρρύθμιση;

Μετά την ολοκλήρωση της εφαρμογής του νόμου για τα διοικητικά των ιδρυμάτων, αγαπητές και αγαπητοί συνάδελφοι, περνάμε στην ουσία της αναβάθμισης του ελληνικού δημοσίου πανεπιστημίου με το σχέδιο «ΑΘΗΝΑ», ένα σχέδιο που λογοδοτεί και ανταποκρίνεται σε ένα εθνικό όραμα, το όραμα της δημιουργίας ανταγωνιστικών δημόσιων ιδρυμάτων, ιδρυμάτων αριστείας, που θα μπορέσουν να τους συνενώσουν τους θύλακες αξιοσύνης που υπάρχουν στα ανώτατα ιδρύματά μας και να συνδέσουν με τους παραγωγικούς τομείς και τις παραγωγικές δυνάμεις κάθε ελληνικής περιφέρειας, ενισχύοντας τα συγκριτικά πλεονεκτήματα της χώρας μας, για να μπορέσουμε να διασφαλίσουμε το μέλλον των παιδιών μας, δηλαδή, το μέλλον του τόπου μας.

Το σχέδιο «Αθηνά» θα προχωρήσει στο χρονοδιάγραμμα που έχουμε θέσει με διάλογο, συναίνεση και αποφασιστικότητα. Αυτό το σχέδιο «Αθηνά» δεν μας το επέβαλε κανείς. Μας το επέβαλε η εθνική λογική.

Θέλω να απαντήσω, παρότι δεν συνηθίζω να απαντώ σε ανθρώπους που δεν είναι παρόντες, σε αυτά που είπε η κ. Ρεπούση. Μίλησε, επίσης, για την Ακαδημία Αθηνών, ότι δήθεν αυξάνουμε τον προϋπολογισμό της για να καλύψουμε κάποιο ινστιτούτο κάποιο στη Μεσσηνία. Η Μεσσηνία έχει κατατηρήσει να γίνεται της μόδας τελευταία, λες και οι Μεσσηνίοι είναι παιδιά κανενός κατώτερου Θεού. Μια το μουσείο, μια η Ακαδημία Αθηνών!

Εν πάση περιπτώσει, δεν πρόκειται περί αυτού. Όσον αφορά την Ακαδημία Αθηνών και την αύξηση του προϋπολογισμού της, οφείλεται στο γεγονός ότι με τη νέα νομοθεσία τα νομικά πρόσωπα δημοσίου δικαίου πρέπει να ισοσκελίζουν τον προϋπολογισμό τους. Άρα, το Υπουργείο Οικονομικών συμπεριέλαβε παλαιά δάνεια τα οποία είχε συνάψει η Ακαδημία Αθηνών και γι' αυτό αυξήθηκε ο προϋπολογισμός της.

Όμως, είπε και κάτι άλλο η κ. Ρεπούση όσον αφορά το περίφημο και επίμαχο ζήτημα των συνωστισμών στη Σμύρνη.

Κοιτάξτε, το θέμα δεν είναι αν έχει κανείς μια προοδευτική ή μια συντηρητική αντίληψη για τα ιστορικά γεγονότα. Το θέμα είναι αν η μεθοδολογική και επιστημονική του προσέγγιση είναι επαρκής και ακριβής και η τεκμηρίωσή του είναι τέτοια, ώστε να αποδίδει σωστά τα ιστορικά γεγονότα. Λυπάμαι να το πω, ότι πέρα από τα αριστερά και τα δεξιά, η καταγραφή των επίμαχων γεγονότων από την κ. Ρεπούση είναι απλά λανθασμένη, είναι κακή ιστορία, είναι τσαπατσούλικη ιστορία.

Εν πάση περιπτώσει, θα προχωρήσουμε στο σχέδιο «Αθηνά» και το νέο μηχανογραφικό θα είναι ένας χάρτης ευκαιριών, γνώσης και απασχόλησης και όχι πόρτα στην ανεργία.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Κύριε Πρόεδρε, θα μου δώσετε λίγο χρόνο.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ένα ή δυο λεπτά, κύριε Υπουργέ, επειδή έχουμε και άλλους ομιλητές.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού):** Και αυτό θα το κάνουμε με διάλογο, συναίνεση, αλλά και με αποφασιστικότητα μέσα στο χρονοδιάγραμμα που έχουμε θέσει.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μιλήσαμε επίσης στις προγραμματικές δηλώσεις για την αξιολόγηση δομών, διαδικασιών και ανθρώπινου δυναμικού στην πρωτοβάθμια και τη δευτεροβάθμια εκπαίδευση. Είναι μια διαδικασία που κάθε κοινωνία που έχει στοιχειώδη συλλογικό αυτοσεβασμό πρέπει να την επιζητά, αντί να την αποφεύγει, πρωτίστως στον κρίσιμο τομέα της παιδείας, που διαμορφώνει χαρακτήρες, διαμορφώνει συνειδήσεις, ήθος, δηλαδή, διαμορφώνει την ιστορική συνέχεια κάθε έθνους. Γι' αυτόν το λόγο, προχωράμε στην αξιολόγηση μετά από πολλά χρόνια και καταθέτουμε στο τέλος του Νοεμβρίου το προεδρικό διάταγμα για την αξιολόγηση.

Είναι γεγονός ότι πολλές από τις σημερινές διαδικασίες στο εκπαιδευτικό μας σύστημα είναι γραφειοκρατικές, είναι αδιαφάνεις, είναι στρεβλές και υποκρύπτουν συντεχνιακές λογικές και βολεμένους.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Υπουργού)

Έχουμε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εκατόν πενήντα έξι χιλιάδες εκπαιδευτικούς και δεκατέσσερις χιλιάδες εννιάκοσις σχολικές μονάδες και χρειαζόμαστε κάθε χρόνο άλλους είκοσι χιλιάδες αναπληρωτές και ακόμα συναντάμε κενά. Γιατί; Γιατί αλλού έχουμε υπεράριθμους και αλλού ελλείψεις; Γιατί στη μια άκρη της Ελλάδας δάσκαλοι και καθηγητές δουλεύουν με υπερωριακή απασχόληση, ενώ κάποιοι άλλοι κρύβονται και κάποιοι άλλοι υποαπασχολούνται; Είναι ένα σύστημα τοποθέτησης εκπαιδευτικών χωρίς αρχή και τέλος.

Όλο αυτό το σύστημα χρειάζεται εξορθολογισμό. Χρειάζεται όλοι οι εκπαιδευτικοί να γυρίσουν από τα γραφεία στις τάξεις τους με τους μαθητές τους. Αυτό, λοιπόν, το σύστημα δεν πρέπει να αξιολογηθεί; Δεν πρέπει να διορθώσουμε τις στρεβλώσεις που έχουμε εντοπίσει;

Ερωτώ, συνάδελφοι: Θα υπερασπιστούμε όλοι την κοινωνική δικαιοσύνη ή θα υπάρξουν πολιτικές δυνάμεις που θα ταχθούν υπέρ της διαιώνισης των στρεβλώσεων και των αγκυλώσεων;

Από την άλλη πλευρά, είναι η αξιολόγηση των ίδιων των εκπαιδευτικών. Έχουμε εκπαιδευτικούς που γηράσκουν αεί διδασκόμενοι, έχουν μεράκι, επιμορφώνονται, κάνουν μεταπτυχιακά, παρακολουθούν τις εξελίξεις. Είναι αυτοί οι φωτισμένοι δάσκαλοι που όλοι συναντήσαμε και σημάδεψαν την πορεία μας. Υπάρχουν και οι άλλοι -λίγοι, λιγότεροι- που μένουν στάσιμοι, ικανοποιημένοι από τις μηχανιστικές, αυτοματοποιημένες διαδικασίες εξέλιξης. Θα τους βάλουμε όλους στην ίδια μοίρα; Γιατί φοβόμαστε να επιβραβεύσουμε τους ικανούς ως κοινωνία; Είναι αυτό δίκαιο ή άδικο;

Πέρα από την αξιολόγηση, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα καταθέσουμε στο τέλος του χρόνου το νομοσχέδιο για την αναβάθμιση του λυκείου και του επαγγελματικού λυκείου. Στο χεούμε στη μορφωτική αυτοτέλεια του λυκείου, στο γνωσιακό επαναπροσδιορισμό του και στην αντιμετώπιση της σχολικής διαρροής. Στο επαγγελματικό λύκειο επιδιώκουμε την αναβάθμιση της τεχνικής και επαγγελματικής εκπαίδευσης, με στόχο τη σύνδεση της και την ευκολότερη πρόσβαση στην αγορά εργασίας.

Θα ήθελα να πω και κάτι άλλο όσον αφορά την αποκέντρωση δομών και υπηρεσιών στη μη τυπική και άτυπη εκπαίδευση. Εκατόν είκοσι έξι δήμοι σε όλη τη χώρα έχουν ιδρύσει κέντρα «Διά Βίου Μάθησης» για την εκπαίδευση ενηλίκων και από το Σεπτέμβριο του 2013 τα δημόσια ΙΕΚ περνούν στις περιφέρειες, με στόχο την ουσιαστική τους αναβάθμιση, αλλά και την ενίσχυση των τοπικών παραγωγικών δυνάμεων μέσω της επαγγελματικής εκπαίδευσης και κατάρτισης.

Και κάτι άλλο. Αδράξαμε την ευκαιρία και μετατρέψαμε τις μνημονιακές υποχρεώσεις για άρσεις εμποδίων στην άσκηση επαγγελματιών σε μια συνολική ρύθμιση για την αδειοδότηση και

λειτουργία των δομών της μη τυπικής και άτυπης εκπαίδευσης μέσα από διαφανείς, απλουστευμένες και ομογενοποιημένες διαδικασίες. Υπήρχε μια πληθώρα νόμων, προεδρικών διαταγμάτων, υπουργικών αποφάσεων, με χαρακτηριστικό παράδειγμα το νόμο περί ιδρύσεως φροντιστηρίων, που πήγαινε πίσω στο '40.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Κύριε Υπουργέ, αν έχετε την καλοσύνη, ολοκληρώστε.

**ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΑΡΒΑΝΙΤΟΠΟΥΛΟΣ (Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων, Πολιτισμού και Αθλητισμού):** Ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Αυτά όλα δημιουργούσαν ένα πλέγμα επικαλύψεων, στρεβλώσεων, γραφειοκρατίας και αδιαφάνειας.

Χρειάστηκαν, αγαπητοί συνάδελφοι, μόλις δυο άρθρα για να διαμορφώσουμε ένα σύγχρονο, ασφαλές, διαφανές και μακράς πνοής περιβάλλον.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, είναι προφανές ότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα χρειάζεται ουσιαστικές τομές. Βήμα-βήμα, χωρίς υπερβολές, χωρίς κομपाσμούς, χρειάζεται μια απλούστευση διαδικασιών. Απαιτείται μια ριζική επανατοποθέτηση και αξιοποίηση των ανθρωπίνων πόρων και μια λελογισμένη διαχείριση των διαθέσιμων κονδυλίων. Αρκεί να αναλογιστούμε ότι το 2011 το Υπουργείο Παιδείας δαπάνησε 6.180.000.000 ευρώ, ενώ το 2013 θα διαθέσει 4.900.000.000 ευρώ.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η παιδεία είναι υπόθεση εθνική και απαιτεί ένα εθνικό σχέδιο και όταν υπάρχει ένα εθνικό σχέδιο, κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί στη λογική των επιχειρημάτων του, κανείς δεν μπορεί να αντισταθεί στη λογική των επιχειρημάτων ενός σε βάθος μελετημένου εθνικού σχεδίου. Ούτε η τρόικα ούτε κανείς. Κανείς δεν μπορεί να μας υποδείξει την κατεύθυνση που θα πάμε. Καμμία τρόικα, κανείς απολύτως.

Μπορούμε να συμφωνήσουμε και να διαφωνήσουμε σε επιμέρους πολιτικές ή διαρθρωτικές αλλαγές που προτείνει η οποιαδήποτε τρόικα, αλλά μέχρι εκεί. Διαφωνήσαμε σε πολλά και επιβάλαμε πολύ περισσότερα. Αυτή η Κυβέρνηση έχει ένα εθνικό σχέδιο για την παιδεία, ένα σχέδιο το οποίο παρουσίασε στις προγραμματικές δηλώσεις και το εφαρμόζει απαρέγκλιτα με σκληρή δουλειά και με τη μέγιστη δυνατή συνηγορία όλων των εμπλεκομένων, προετοιμάζοντας τη χώρα και τη νέα γενιά για τη μετά κρίση εποχή.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Το λόγο έχει ο κ. Δήμας για επτά λεπτά.

**ΧΡΙΣΤΟΣ ΔΗΜΑΣ:** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τα τελευταία τριάντα χρόνια στην Ελλάδα ξοδεύαμε περισσότερα απ' όσα εισπράτταμε. Δυστυχώς, η πραγματικότητα είναι πως ζούσαμε πέρα και πάνω από όσα παρήγαμε. Έτσι εκτροχιάστηκε η ελληνική οικονομία. Η ευθύνη βαρύνει όλα τα πολιτικά κόμματα, άλλα περισσότερο και άλλα λιγότερο. Πολιτική ευθύνη έχουν όχι μόνο τα κόμματα που κυβερνούσαν, αλλά και αυτά τα οποία με τη δράση τους εμπόδιζαν συστηματικά τις μεταρρυθμίσεις, έκλειναν τα λιμάνια και τα κέντρα των πόλεων, υπερασπιζόνταν διάφορες συντεχνιακές ομάδες σε βάρος του συνόλου, επιζητούσαν την ανάπτυξη μέσω του κράτους, με αποτέλεσμα να ισοπεδώνουν τον ιδιωτικό τομέα, καλλιεργούσαν το ρατσισμό ή ακόμα και το φασισμό.

Όμως, ευθύνη για τη σημερινή κατάσταση έχουν και όσοι έλαβαν συντάξεις και επιδόματα που δεν δικαιούνταν, ζητούσαν εκβιαστικά γρηγορόσημο ή φακελάκι, επέτρεψαν σε κάποιους να λάβουν παραπάνω αγροτική αποζημίωση ή γεωργική επιδότηση, φοροδιέφευγαν συστηματικά ή δεν έκοβαν αποδείξεις -ειδικά πριν από το 2009- και, γενικότερα, όσοι οικειοποιηθήκαν το δημόσιο χρήμα. Όλα αυτά σε βάρος των συνεπών φορολογουμένων.

Σήμερα έχουμε πλέον δύο ξεκάθαρες τάσεις, τόσο εντός, όσο και εκτός του Κοινοβουλίου. Από τη μία είναι όσοι υπογραμμίζουν πως πρέπει να ξοδεύουν σύμφωνα με τις δυνατότητές μας, τις οποίες πρέπει να εκμεταλλευόμαστε ώστε να παράγουμε περισσότερο. Από την άλλη είναι όσοι ισχυρίζονται πως θέλουν να ξοδεύουμε αλόγιστα, πολύ πάνω από τις δυνατότητές μας, χωρίς να τους ενδιαφέρουν οι επιπτώσεις. Η πρώτη στηρίζεται στο ρε-



αλισμό, η δεύτερη στο λαϊκισμό.

Τι προβλέπει, όμως, ο προϋπολογισμός του 2013; Αναφέρω ενδεικτικά ορισμένες σημαντικές δομικές αλλαγές που οι περισσότεροι από εμάς θέλουμε επιτέλους να τις δούμε να γίνουν πράξη. Δημιουργία απλού και σταθερού φορολογικού συστήματος, εκτενής χρήση της νέας τεχνολογίας και του διαδικτύου στην υποβολή των δηλώσεων, αλλά και στην καταπολέμηση της φοροαποφυγής και της φοροδιαφυγής, θέσπιση θέσης ανεξάρτητου Γενικού Γραμματέα Φορολογικών και Τελωνειακών Θεμάτων πενταετούς θητείας, αξιολόγηση των προϊσταμένων των ΔΟΥ και άλλων δημοσίων υπηρεσιών βάσει συγκεκριμένων στόχων, λειτουργία υπηρεσιών μίας στάσης –one stop shop- για την ίδρυση επιχειρήσεων, απλοποίηση και επίταξη της διαδικασίας χορήγησης άδειας για τις τουριστικές επενδύσεις, συνέχιση και ολοκλήρωση των έργων ΣΔΙΤ, δημιουργία Εθνικού Ηλεκτρονικού Περιουσιολογίου, κατάργηση του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων και αντικατάστασή του από απλοποιημένο σύστημα τήρησης βιβλίου και απεικόνισης των συναλλαγών, με σκοπό τη μείωση του γραφειοκρατικού κόστους και για τις επιχειρήσεις και για το κράτος, καταργήσεις και συγχωνεύσεις φορέων, που δεν προσφέρουν στο κοινωνικό σύνολο, εξορθολογισμό των αμυντικών δαπανών, χωρίς όμως να πλήττεται η αμυντική ικανότητα της χώρας.

Πρόκληση για τη σημερινή Κυβέρνηση είναι η περίφημη δημοσιονομική προσαρμογή, δηλαδή να ξοδεύουμε σύμφωνα με τις δυνατότητές μας. Γι' αυτό, το υπ' αριθμόν ένα στοιχείμα της Κυβέρνησης δεν είναι μόνο να υπερψηφιστεί ο σημερινός προϋπολογισμός, αλλά επιτέλους να εφαρμοστεί χωρίς καμία απόκλιση.

Είναι σημαντικό πως για πρώτη φορά προβλέπονται συγκεκριμένοι όροι διαρκούς παρακολούθησης και επέμβασης, αν χρειαστεί, για την καλύτερη εκτέλεση του προϋπολογισμού. Υπερψηφίζω, συνεπώς, τον προϋπολογισμό και καλώ και εσάς να κάνετε το ίδιο. Όμως, το ζητούμενο είναι η επανεκκίνηση της πραγματικής οικονομίας. Για να συμβεί αυτό, δεν αρκεί μόνο η πιστή εκτέλεση του προϋπολογισμού –που φυσικά είναι προσπάθειά μας- αλλά παράλληλα πρέπει να αποκατασταθεί η ρευστότητα στην ελληνική οικονομία.

Η αποκατάσταση της ρευστότητας μπορεί να επιτευχθεί μόνο με την ανακεφαλαιοποίηση και –επιτέλους- ενεργοποίηση του τραπεζικού συστήματος, για να αυξηθεί η ρευστότητα στη λεγόμενη πραγματική οικονομία. Εάν δεν βρούμε λύση σ' αυτό το θέμα, όλα τα υπόλοιπα θα έχουν μικρή πρακτική σημασία, διότι χωρίς επαρκή και με σχετικά καλούς πόρους χρηματοδότηση του παραγωγικού ιδιωτικού τομέα, αποκλείεται να βγούμε από την παγίδα της ύφεσης.

Χρειάζεται επιτάχυνση της απορρόφησης των προγραμμάτων του ΕΣΠΑ, αξιοποίηση των χρηματοδοτικών εργαλείων της Ευρωπαϊκής Τράπεζας Επενδύσεων, «ξεπάγωμα» των μεγάλων δημοσίων έργων, όπως τα οδικά δίκτυα –για παράδειγμα, ο εθνικός δρόμος Κορίνθου-Πατρών- ανάπτυξη μίας εθνικής στρατηγικής για τις εξαγωγές, υλοποίηση του προγράμματος ιδιωτικοποιήσεων.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Μόνο αν μπορέσουμε να προωθήσουμε με αποφασιστικότητα όλα τα παραπάνω ταυτόχρονα, θα επανεκκινήσουμε την πραγματική οικονομία. Μόνο αν καταφέρουμε να επανεκκινήσουμε την οικονομία, θα μειωθεί η ανεργία και, ειδικότερα, η ανεργία των νέων. Στόχος όλων μας είναι ένας νέος που αναζητά εργασία, να μπορεί να βρίσκει μία αξιοπρεπή εργασία. Πρέπει οπωσδήποτε να αντιστρέψουμε την τάση φυγής των νέων στο εξωτερικό την αναγκαστική μετανάστευση των νέων. Αυτή είναι η περίφημη διαρροή εγκεφάλων.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήταν εξαιρετικά θετικό έστω και αν μία φορά η Αντιπολίτευση ψήφιζε υπέρ μίας αποκρατικοποίησης ή μίας μεγάλης επένδυσης. Θα γίνει αυτό; Οι ενδείξεις είναι πως όχι. Αντιθέτως, ο Αρχηγός της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, με συνεντεύξεις του στο εξωτερικό, υπονομεύει την προσπάθεια να προσελκύσουμε επενδυτές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σε αυτό το σημείο πρέπει να υπενθυμίσουμε σε όσους κάνουν δηλώσεις στο εξωτερικό πως την πατρίδα σου στα ξένα ΜΜΕ και στις ξένες χώρες δεν την κατηγορείς ποτέ ούτε υπονομεύεις τις προσπάθειες της Κυβέρνησης! Αντιθέτως, την υπερασπίζεσαι πέρα και πάνω από όποιες εσωτερικές μικροπολιτικές διαφορές μπορεί να έχεις!

Θα ήθελα, όμως, να κλείσω με κάτι διαφορετικό, που δεν έχει να κάνει μόνο με τον παρόντα προϋπολογισμό, αλλά με την ανάγκη να επανακτήσει το πολιτικό σύστημα τη χαμένη του αξιοπιστία. Τώρα που κάνουμε πράγματι το εγχείρημα των μεγάλων αλλαγών στη χώρα, πρέπει να βάλουμε στην ατζέντα των συζητήσεων και το θέμα της Αναθεώρησης του Συντάγματος. Πρέπει η επόμενη Βουλή να είναι αναθεωρητική. Πρέπει να αρχίσουμε όχι μόνο να συζητάμε, αλλά και να προχωρήσουμε στην ταχύτατη θέσπιση αναγκαίων αλλαγών, όπως είναι ο νόμος για την ευθύνη των Υπουργών, η κατάργηση της βουλευτικής ασυλίας, η ορθολογικοποίηση της μονιμότητας στο δημόσιο τομέα, η καθιέρωση ενός σταθερού εκλογικού συστήματος, η αλλαγή των προνομιών των Βουλευτών και πολλά άλλα τα οποία θα συμβάλουν ουσιαστικά στο να επανακτήσει το πολιτικό σύστημα τη χαμένη του αξιοπιστία.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ευχαριστούμε κι εμείς.

Το λόγο έχει ο κ. Συμεών Κεδίκογλου για επτά λεπτά.

**ΣΥΜΕΩΝ ΚΕΔΙΚΟΓΛΟΥ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Αυτές τις δύο ημέρες έχω παρακολουθήσει αρκετούς από τους συναδέλφους ομιλητές και –καθώς, απ' ό,τι έχετε ίσως καταλάβει, απεχθάνομαι τον ξύλινο λόγο- θα προσπαθήσω να δώσω κάποιες απαντήσεις σ' όλα όσα ακούστηκαν, αλλά να δώσω και μία απάντηση στο ερώτημα αν τελικά όλα αυτά τα μέτρα και αυτός ο προϋπολογισμός οδηγούν κάπου –γιατί αυτό είναι το ζητούμενο- ή να πω τι πρέπει να κάνουμε ώστε πράγματι να ξεφύγουμε απ' αυτό το αδιέξοδο.

Είναι άλλος ένας προϋπολογισμός, ο οποίος είναι πράγματι δυσάρεστος. Είναι ένας επώδυνος προϋπολογισμός, ο οποίος έχει σκληρά μέτρα για μία ακόμα φορά, αλλά είναι ο πρώτος προϋπολογισμός που μας οδηγεί μετά από πολλά χρόνια σε πρωτογενές πλεόνασμα.

Σίγουρα δεν είναι ευχάριστο να ψηφίζεις τέτοιο προϋπολογισμό. Όμως θα έλεγα ότι είναι προτιμότερος ένας προϋπολογισμός αντικειμενικός από όλους αυτούς τους χάρτινους προϋπολογισμούς που είχαμε στα χρόνια της αμεριμνησίας, τότε δηλαδή που μοιράζαμε τα δανεικά, που λέγαμε «δεν βαριέσαι» και όλη αυτή η κατάσταση μας οδήγησε στο σήμερα.

Πράγματι δεν θα πρέπει να μας διαφεύγει το γεγονός ότι τα τελευταία δύο χρόνια με τις θυσιές πράγματι του ελληνικού λαού είχαμε μια μείωση του πρωτογενούς ελλείμματος κατά 24 δισεκατομμύρια, ένα ποσό δηλαδή το οποίο είναι πρωτόγνωρο για μια δυτική οικονομία.

Η κριτική που και εγώ έχω να κάνω είναι ότι αυτός ο στόχος, πέρα από τις θυσιές που είπα, δεν επετεύχθη με την κοινωνική δικαιοσύνη που θα επιθυμούσα. Δηλαδή πήγαμε, για παράδειγμα, σε περικοπές μισθών και συντάξεων και δεν κάναμε –επώδυνες μπορεί- αλλά απαραίτητες διαρθρωτικές αλλαγές.

Επίσης, όσον αφορά το φορολογικό, για το οποίο έχω ακούσει τόσα πολλά, θα πρέπει πράγματι να προχωρήσουμε σε μια ουσιαστική μεταρρύθμιση.

Κύριε Υπουργέ, το να μιλάμε για φορολογική μεταρρύθμιση μετά από τόσα χρόνια. Ξέρετε ο πολίτης είναι πολύ δύσπιστος και κάτι τέτοιο το ακούει σαν κοροϊδία.

Και άκουσα προηγουμένως τον κ. Δραγασάκη –ο οποίος αυτήν τη στιγμή είναι στο Προεδρείο- να αναφέρει το παράδειγμα της Γερμανίας και να λέει πως εμείς πρέπει να παραδειγματιστούμε από εκεί, να το εφαρμόσουμε και να είμαστε σκληροί και άτεγκτοι με τους φοροφυγάδες. Όμως, ξέρετε κάτι; Υπάρχει μια τεράστια διαφορά μεταξύ λόγων και έργων, γιατί μπορεί να τα λέμε αυτά, αλλά την ίδια στιγμή ο κ. Δραγασάκης ήταν Βουλευτής του κόμματός σας, ο οποίος εμπόδισε το φορολογικό μηχανισμό του

ΣΔΟΕ να επιβάλει έστω κάποια πρόστιμα. Άρα, λοιπόν, αν θέλουμε να είμαστε σωστοί και σοβαροί μεταξύ μας, θα πρέπει αυτά τα οποία λέμε να τα εννοούμε κιόλας.

Εγώ θα έλεγα και κάτι άλλο. Μιλάμε όλοι για εθνική ανεξαρτησία, για ανεξαρτησία που προφανώς γνωρίζουμε. Όμως, πότε είσαι ανεξάρτητος; Ανεξάρτητος σαν χώρα είσαι όταν δανείζεσαι και όταν στηρίζεσαι σε κάποιον άλλο ή όταν -έστω για πρώτη φορά- βασίζεσαι και πατάς στα δικά σου πόδια και έχεις ισοσκελισμένο προϋπολογισμό; Τότε είσαι πραγματικά ανεξάρτητος, όταν δεν έχεις κανένα δανειστή πάνω από το κεφάλι σου, κανέναν τοκογλύφο δανειστή, για να πω και για άλλον έναν από αυτούς τους αστικούς μύθους που μιλάνε για τοκογλύφους: τη στιγμή που εμείς θα δανειζόμαστε με 2%-2,5% και χώρες που μας δανείζουν, όπως είναι η Ιταλία και η Ισπανία, δανείζονται με ένα 6%-6,5%. Όμως, εν πάση περιπτώσει, προχωράω προς τα κάτω.

Πιστεύετε ότι εμείς στο ΠΑΣΟΚ θα θέλαμε να πάμε τόσο απότομα και να έχουμε αυτήν την προσαρμογή μέσα σε τρία, τέσσερα χρόνια; Προφανώς όχι. Αν είχαμε ερωτηθεί... είναι κάτι που κανένας δεν το ήθελε.

Και επειδή ειπώθηκε από κάποιους ότι υπήρχε και ένας άλλος δρόμος, ο οποίος δεν προτιμήθηκε, θυμίζω ότι βρεθήκαμε ξαφνικά να είναι κλειστές οι αγορές, όπως είναι και αυτήν τη στιγμή. Και αν μετά από τέσσερα χρόνια και τόσες επώδυνες αλλαγές και μέτρα έχουμε φτάσει σ' αυτό το σημείο, σκεφθείτε να έπρεπε κατευθείαν και αυτομάτως -αυτό σημαίνει να μην πάρεις βοήθεια από πουθενά- να έχεις ισοσκελισμένο προϋπολογισμό. Καταλαβαίνετε πόσο επώδυνο θα ήταν αυτό.

Πράγματι, λοιπόν, αν εμείς είχαμε τη δυνατότητα, δεν θα πηγαίναμε τόσο απότομα και σε τέτοιου είδους αλλαγές. Όμως υπήρχε άλλος δρόμος; Και προφανώς, ο εισηγητής της ΔΗΜΑΡ αναφερόταν στον κ. Ρουμελιώτη, στον τότε συνεργάτη του Πρωθυπουργού. Μα, συγγνώμη. Πού ήταν τότε ο κ. Ρουμελιώτης, όταν ήταν υπεύθυνος; Εκ των υστέρων; Εκ των υστέρων μπορώ και εγώ να πω πολλά. Όμως, αν κάποιος πρέπει να απολογηθεί, είναι ο κ. Ρουμελιώτης σε μένα το Βουλευτή που τον ακούω και τον πιστεύω, είναι ο τεχνοκράτης και, αν θέλετε, είναι αυτός που εκπροσωπεί τη χώρα μας στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο. Εγώ ακόμα θυμάμαι τις συνεντεύξεις του στο ραδιόφωνο για το πόσο πετυχημένο ήταν το πρόγραμμα. Το να λες μετά και εκ των υστέρων ότι κάτι δεν πήγε καλά, συγγνώμη, αλλά εμένα δεν μου λέει τίποτα.

Και θέλω να πω, επειδή πραγματικά πιστεύω ότι καμμία φορά χάνεται η λογική σ' αυτήν την Αίθουσα και θα αρχίσω να υιοθετώ κάποιες θεωρίες που λένε ότι κάποιοι μάς ψεκάζουν εδώ μέσα, το εξής. Σήμερα, μετά από όλα αυτά -για να γίνω και πιο επιθετικός- θα απολογηθεί κάποια στιγμή ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και γενικά η Αντιπολίτευση που -αφού έφτασε μια κοινωνία στα κάγκελα και πήραμε διαζύγιο με την πραγματικότητα, τρία χρόνια μετά τα πρώτα μνημόνια- δεν έχει να μας πει μια εναλλακτική πρόταση; Γιατί και εγώ θέλω να ακούσω και ενδεχομένως να πειστώ.

Είπε ο κ. Δραγασάκης -και πάλι αναφέρομαι στον κ. Δραγασάκη, τον οποίο θεωρώ από τις πολύ σοβαρές φωνές που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ- ότι θα γίνει αναδιάρθρωση δαπανών. Αυτή ήταν η φράση του. Σύμφωνοι. Άρα, λοιπόν, θα πάρετε από κάποιους άλλους και θα τα δώσετε κάπου αλλού. Μέχρι τώρα, όμως, μας μιλάτε μόνο γι' αυτά που θα δώσετε. Υιοθετείτε το κάθε αίτημα όλων των κοινωνικών ομάδων, είτε προνομιούχων είτε μη, είτε μιλάμε για τους υπαλλήλους της Βουλής είτε για τους δικαστικούς είτε για οποιαδήποτε άλλη κοινωνική ομάδα. Δεν μας έχετε πει, όμως, μέχρι τώρα από πού θα πάρετε αυτά τα λεφτά. Και μη μας πείτε πάλι για τον Τσάβες, ούτε για το πετρέλαιο εκεί ούτε για τους Νεφελίμ. Πρέπει να μας πείτε συγκεκριμένα από πού θα γίνετε δυσάρεστοι και πώς θα πάρετε έναν άλλο δρόμο, που δεν θα είναι ο δικός μας, αυτός που εμείς υιοθετούμε.

Και ακούω τώρα ότι ανησυχείτε για τη δόση. Σε τελική ανάλυση, τι σας κόφτει εσάς για τη δόση; Εσείς, όλη σας η ψήφος και το «όχι» ήταν στη λογική ότι δεν θέλετε τη δόση, δεν θέλετε αυτήν την πορεία. Διότι όσον αφορά τη δόση, εγώ θα πω συγκεκριμένα το τι πρέπει να κάνουν οι Ευρωπαίοι. Όμως, δεν μπορεί να έρχεται σήμερα ο ΣΥΡΙΖΑ και να μέμφεται τους Ευρωπαίους

ότι δεν τηρούν τα υπεσχημένα.

Και θα πω και για ποιες άλλες απειλές που ακούστηκαν σήμερα στην Αίθουσα και οι οποίες είναι απαράδεκτες. Ειπώθηκε από τον Βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ της Δράμας για κάποιους, λέει, φορείς στη Δράμα, οι οποίοι εμποδίζουν τους εκλεγμένους - ακούστε- εκπροσώπους του ελληνικού Κοινοβουλίου να πάνε στη Δράμα. Και αυτό το έλεγε με υπερηφάνεια.

Και άκουσα προηγουμένως και τον κ. Παναγούλη -και δεν πίστευα στα αυτιά μου- επίσης από την Κοινοβουλευτική Ομάδα του ΣΥΡΙΖΑ να λέει όχι απλά απειλές, αλλά ότι οι Έλληνες Βουλευτές θα φτάσουν στο σημείο να λιντσαριστούν, ότι υπέστη, όπως είπε, ο διπλωμάτης στη Λιβύη.

Χθες η Χρυσή Αυγή μίλησε για εκτελεστικό απόσπασμα των έξι. Εσείς προχωρήσατε ένα βήμα παραπέρα και μιλήσατε για λιντσάρισμα όλων των Βουλευτών. Μετά παραπονιέστε ότι ταυτίζουμε τα άκρα και ότι σας ταυτίζουμε με την Χρυσή Αυγή. Μα είναι δηλώσεις αυτές; Έχουμε ξεφύγει τελείως σ' αυτήν την Αίθουσα, αγαπητοί συνάδελφοι;

Θα ήθελα να πω πάρα πολλά ακόμα, όπως ότι αυτά τα μέτρα από μόνα τους προφανώς δεν φτάνουν. Απλά αποτελούν το σωληνάκι που μας δίνει μια παράταση ζωής, μέχρι να καταφέρουμε να βγούμε στο ξέφωτο. Όμως έχω πει ότι, για να έχουν νόημα αυτά τα μέτρα, χρειάζονται τρεις-τέσσερις παραδοχές.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Κύριε Πρόεδρε, θα ήθελα για λίγο την ανοχή σας.

Η πρώτη είναι ότι επιτέλους θα εφαρμόσουμε τα όσα εδώ ψηφίζουμε, όπως είναι οι διαρθρωτικές αλλαγές κ.λπ.. Δεύτερον, ότι θα προχωρήσουμε σε προγραμματική ανάπτυξη. Ξέρετε, αποτελεί και ευθύνη του πολιτικού συστήματος το γεγονός ότι όλο αυτό το διάστημα δεν είχαμε να προτείνουμε ένα άλλο συγκεκριμένο, δικό μας αναπτυξιακό σχέδιο. Ερχόταν, λοιπόν, η τρόικα με ένα συγκεκριμένο σχέδιο -με το οποίο μπορεί κάποιος να διαφωνεί- αλλά αυτό ήταν. Και εμείς «παίζαμε άμυνα και κατενάτσιο». Λέγατε ότι θα κόψετε διακόσια και εμείς λέγαμε ότι θα κόψουμε εκατό. Λέγατε ότι θα κόψετε πενήντα και λέγαμε θα κόψουμε σαράντα. Δεν είχαμε το δικό μας πρόγραμμα, κάτι που είναι απαραίτητο να συμβεί από αύριο.

Τρίτον -που γι' αυτό δεν είμαι και τόσο αισιόδοξος- είναι οι όποιες αλλαγές να αγκαλιαστούν από την κοινωνία και να καταλάβει το απαραίτητο του εγχειρήματος.

Θέλω να πω ότι πραγματικά και οι Ευρωπαίοι πρέπει να κάνουν το καθήκον τους και να επιδείξουν αλληλεγγύη. Εμείς κάναμε από την πλευρά μας αυτά που έπρεπε. Τώρα πρέπει να προχωρήσουμε στην ανακεφαλαιοποίηση των τραπεζών, στην επιμήκυνση και, βεβαίως, στο κούρεμα του χρέους. Γι' αυτό θα πρέπει να δείξουν κατανόηση, γιατί -με την πολιτική που ακολουθούμε- πολύ φοβάμαι ότι και η κοινωνική συνοχή κινδυνεύει, αλλά και ο εκφασισμός των άκρων παραμονεύει.

Άρα, λοιπόν, ας είμαστε όλοι υπεύθυνοι σ' αυτήν την Αίθουσα, μήπως και καταφέρουμε να βγάλουμε τη χώρα στο ξέφωτο.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από τις πτέρυγες της Νέας Δημοκρατίας και του ΠΑΣΟΚ)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Πριν δώσω το λόγο στον Υφυπουργό Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων κ. Παναγιώτη Μητράκη, θα ήθελα να πω ότι θα μιλήσουν ακόμα δύο ομιλητές και μετά μπορούμε να συνεχίσουμε τη μελέτη του προϋπολογισμού.

Κύριε Υπουργέ, έχετε το λόγο για επτά λεπτά.

**ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΜΗΤΡΑΚΗΣ (Υφυπουργός Ανάπτυξης, Ανταγωνιστικότητας, Υποδομών, Μεταφορών και Δικτύων):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ανεργία είναι σήμερα το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετωπίζει η ελληνική κοινωνία. Υποχρέωσή μας είναι η κατά προτεραιότητα δημιουργία νέων θέσεων εργασίας, θέσεων εργασίας που πρέπει να είναι βιώσιμες.

Είναι δεδομένο ότι ο δημόσιος τομέας δεν θα δημιουργήσει τα επόμενα χρόνια τέτοιες θέσεις. Δεν έχει τους πόρους. Και οποιαδήποτε άλλη θέση εκφράζεται σ' αυτήν την Αίθουσα δεν στηρίζεται στην πραγματικότητα.

Το μεγάλο στοίχημα, δηλαδή, είναι η προσέλκυση ιδιωτικών

επενδύσεων, επενδύσεων και ελληνικών και ξένων και μικρών και μεσαίων και μεγάλων.

Ας το παραδεχθούμε. Ως χώρα δεν ήμασταν ποτέ φιλική στην επιχειρηματικότητα. Διώξαμε επενδύσεις, προσφέραμε σε άλλες χώρες τις θέσεις εργασίας, που θα μπορούσαμε να έχουμε εδώ στην Ελλάδα για τους Έλληνες. Και εδώ οι ευθύνες της Αριστεράς είναι μεγάλες.

Και, παρά τις δυσκολίες που αντιμετωπίζει σήμερα ο τόπος, συνεχίζει την ίδια τακτική. Η Αντιπολίτευση προσπαθεί να απωθήσει και πάλι τους επενδυτές με απαράδεκτες δηλώσεις, σαν να προτιμάτε να παραμείνει υψηλή η ανεργία, για να προσκομίσετε μικροπολιτικά οφέλη. Βέβαια η Κυβέρνηση δεν θα σας κάνει τη χάρη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, πετύχαμε να επαναφέρουμε στην πορεία το πρόγραμμα δημοσιονομικής σταθεροποίησης που είχε εκτροχιασθεί, έτσι ώστε με τον υπό ψήφιση προϋπολογισμό του 2013 να αναμένουμε για πρώτη φορά πρωτογενές πλεόνασμα. Δηλαδή να ξοδέψουμε λιγότερα απ' όσα εισπράτουμε κατά 750 εκατομμύρια. Βέβαια πρέπει να παραδεχτούμε ότι αυτός ο στόχος επιτεύχθηκε με μεγάλες θυσίες του ελληνικού λαού, με μέτρα την προηγούμενη τριετία 49 δισεκατομμυρίων - για να μειωθεί το έλλειμμα κατά 23 δισεκατομμύρια - αλλά και με τα αναγκαία, δυστυχώς, μέτρα των 9 δισεκατομμυρίων στον τομέα των δαπανών το 2013.

Το στοίχημα τώρα είναι να εκμεταλλευθούμε αυτήν τη μεγάλη προσπάθεια, ώστε να ανακάμψει η ελληνική οικονομία. Σήμερα η εικόνα της Ελλάδας ως επιχειρηματικού προορισμού αλλάζει ταχύτατα. Ενδεικτικά αναφέρω ότι η Παγκόσμια Τράπεζα στην έρευνά της για το 2013 ανέβασε την Ελλάδα είκοσι δύο θέσεις στην παγκόσμια κατάταξη και αναγνώρισε την ελληνική οικονομία ως μία από τις δέκα στον πλανήτη με τη μεγαλύτερη βελτίωση.

Βέβαια αυτό δεν φτάνει. Αντίθετα σηκώνει τον πήχυ. Μας δημιουργεί ακόμη μεγαλύτερη ευθύνη.

Κινούμαστε τώρα με πέντε προτεραιότητες.

Η πρώτη προτεραιότητα είναι η εδραίωση κλίματος δημοσιονομικής σταθερότητας. Γιατί ούτε επενδύσεις ούτε ανάπτυξη μπορούν να υπάρχουν μέσα σε μια ατμόσφαιρα αμφιβολίας περί παραμονής ή όχι της χώρας μας στην Ευρωζώνη. Θυμάστε όλοι σε αυτήν την Αίθουσα ότι η παραμονή της χώρας μας στο ευρώ δεν ήταν δεδομένη τον Ιούνιο. Αλλά σήμερα είναι.

Η δεύτερη προτεραιότητά μας είναι η ρευστότητα, που -καλώς ή κακώς- απαιτεί άμεσα την επόμενη δόση, ώστε να ανακεφαλαιοποιηθεί το τραπεζικό σύστημα, να στηρίξει τις καταθέσεις των Ελλήνων πολιτών και να μπορέσει το δημόσιο να επιστρέψει το 2012 και το 2013 τα 7 δισεκατομμύρια που χρωστά στην πραγματική οικονομία.

Η τρίτη μεγάλη προτεραιότητα είναι η συνέχιση των διαρθρωτικών αλλαγών, για να εκσυγχρονίσουμε την ελληνική οικονομία και να την κάνουμε πιο ανταγωνιστική.

Ο Υπουργός Ανάπτυξης, ο Αναπληρωτής και ο Υφυπουργός κ. Σκορδάς μίλησαν για τους τομείς ευθύνης τους. Εγώ θα ήθελα να αναφέρω ως παράδειγμα διαρθρωτικής αλλαγής την εθνική στρατηγική για τις εξαγωγές, την οποία ανακοινώσαμε την 1η Νοεμβρίου με συγκεκριμένους στόχους: τη δραστική ελαχιστοποίηση του ισοζυγίου τρεχουσών συναλλαγών, δηλαδή τη διαφορά μεταξύ εισαγωγών και εξαγωγών έως το 2014, το οποίο θα επιτευχθεί με την ενίσχυση των εξαγωγών από το 10% του ΑΕΠ που είναι σήμερα, στο 16% το 2014.

Τέταρτη προτεραιότητα είναι η προσέλκυση νέων επενδύσεων. Για το σκοπό αυτό καταθέτουμε άμεσα, τις επόμενες ημέρες, το επενδυτικό και αναπτυξιακό νομοσχέδιο. Αναφορικά με τις στρατηγικές επενδύσεις, στόχος του νομοσχεδίου είναι η περαιτέρω απλοποίηση των διαδικασιών έγκρισης μεγάλων επενδύσεων και η δημιουργία μιας κεντρικής αδειοδοτικής αρχής, ώστε να μειώσουμε επιτέλους τη γραφειοκρατία που τόσα χρόνια απωθούσε επενδύσεις, επιτρέποντας το Invest in Greece να επικεντρωθεί στην προσέλκυση επενδύσεων και τη στήριξη των επενδυτών κατά την αδειοδοτική διαδικασία.

Για τον αναπτυξιακό νόμο στόχος μας είναι η απλοποίηση των διαδικασιών, η αύξηση της ρευστότητας που δίνεται στην αγορά,

ειδικά στις μικρομεσαίες επιχειρήσεις, η βελτίωση της ταχύτητας των ελέγχων, ώστε να πάνε πιο γρήγορα τα χρήματα στην πραγματική οικονομία, και βέβαια η διασφάλιση της μέγιστης δυνατής διαφάνειας.

Παράλληλα, εργαζόμαστε για την υλοποίηση επενδυτικών σχεδίων. Προτεραιότητα είναι να ξεμπλοκάρουμε επενδύσεις που έχουν κολλήσει εδώ και χρόνια. Για παράδειγμα, να αναφέρω ότι η Διυπουργική Επιτροπή Στρατηγικών Επενδύσεων πριν από λίγες εβδομάδες μετά από δεκατέσσερα χρόνια ξεμπλόκαρε την επένδυση «ITANOS ΓΑΙΑ», πέντε ξενοδοχεία, 270 εκατομμύρια ευρώ στην Κρήτη.

Επίσης εντάσσονται στο νομοσχέδιο προκειμένου να κυρωθούν από τη Βουλή, οι μεγάλες επενδύσεις του αναπτυξιακού νόμου που δυστυχώς παρέμειναν στα συρτάρια, ίσως, αδικαιολόγητα για πολλά χρόνια.

Αφ' ετέρου εργαζόμαστε για την προσέλκυση νέων επενδύσεων, τις οποίες θα ανακοινώσουμε όταν ολοκληρωθούν οι σχετικές συζητήσεις με τους επενδυτές. Βέβαια, ήδη πρέπει να αναφέρω ότι υπάρχει κινητικότητα σε αυτόν τον τομέα, παρ' ότι δεν έχει κλείσει ακόμα η δημοσιονομική συζήτηση. Τους προηγούμενους τρεις μήνες στην Ελλάδα είδαμε, παραδείγματος χάριν, τον ελβετικό όμιλο «DUFREY» να αγοράζει το 51% των καταστημάτων αφορολογήτων ειδών, τον αμερικανικό όμιλο «US DIAMOND RESORTS» να αγοράζει πέντε ξενοδοχεία στην Κρήτη και στη Ρόδο, την αμερικανική εταιρεία «PAINE & PARTNERS» να εξαγοράζει την ελληνική εταιρεία «EURODRIP», η οποία εξειδικεύεται σε σύγχρονα προϊόντα ύδρευσης και την εταιρεία «STRATEGIC INITIATIVES» να προχωρά στην εξαγορά της «ΔΩ-ΔΩΝΗΣ».

Πέμπτη σημαντική προτεραιότητα είναι να αξιοποιήσουμε τη δημόσια περιουσία και τις παραχωρήσεις, οι οποίες μπορεί να λειτουργήσουν ως καταλύτες ανάπτυξης. Ενισχύουμε το θεσμό των Συμπράξεων Δημοσίου και Ιδιωτικού Τομέα, ειδικά στη διαχείριση απορριμμάτων. Προχωράμε αποφασιστικά στις αποκρατικοποιήσεις. Δρομολογούμε την αξιοποίηση του παράκτιου αττικού μετώπου. Δρομολογούμε την επανένταξη των μεγάλων αυτοκινητοδρόμων. Δρομολογούμε την αξιοποίηση των τριάντα επτά περιφερειακών αεροδρομίων της χώρας μας, ώστε να μετατραπούν από απλές πίστες προσγείωσης και απογείωσης σε πολλούς τοπικούς ανάπτυξης.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην Ελλάδα τους τελευταίους μήνες πετύχαμε πολλά. Τα πετύχαμε χάρις σε μια μνημειώδη προσπάθεια του ελληνικού λαού, με πόνο κοινωνικό και οικονομικό. Ο δρόμος μπροστά μας, τον οποίο εκφράζει και ο σημερινός προϋπολογισμός είναι δύσκολος. Αποτελεί όμως τη μόνη διέξοδο για τη χώρα μας. Σας καλώ να τον υπερψηφίσουμε (Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Ευχαριστούμε τον κ. Μητράκη.

Το λόγο έχει ο κ. Παπαδόπουλος για επτά λεπτά.

**ΜΙΧΑΗΛΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ:** Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να κάνω δύο σχόλια πριν ξεκινήσω την εισήγησή μου για τον προϋπολογισμό.

Το πρώτο απευθύνεται στην κ. Ρεπούση. Κυρία Ρεπούση, πραγματικά γνωρίζουμε τη στήριξή σας στην Κυβέρνηση, με τις ιδιορρυθμίες που έχετε και τις διαφορετικές απόψεις, αλλά έλεος πια! Νομίζω ότι είστε ανιστόρητη και συνεχίζετε να λέτε τις ίδιες αηδίες τις οποίες κάνατε όταν ήσασταν στο Υπουργείο Παιδείας. Σαν πρόσφυγας από πατέρα από τη Σεβάστεια του Πόντου και μάνα από τα Βουρλά της Μικράς Ασίας δεν ανέχομαι να ακούω τέτοιες αηδίες μέσα στην ελληνική Βουλή. Και δεν γνωρίζει η κ. Ρεπούση ούτε καν την τουρκική αντεθνική αριστερή ιστοριογραφία, η οποία χωρίς κανένα ταμπού καταγγέλλει ανοικτά τον Κεμάλ Ατατούρκ, που -μετά την αποχώρηση των ελληνικών στρατευμάτων- έπνιξε στο αίμα τα παράλια της Μικράς Ασίας.

Κυρία Ρεπούση, δεν έχουμε και δεν έχετε καμία ανάγκη να συγκαλύπτουμε τα εγκλήματα των Τούρκων. Έχετε άγνοια. Έχετε ημιμάθεια. Έχετε αχρειότητα. Οι Τούρκοι ιστορικοί εκφράζονται πλέον με πλήρη ελευθερία και λένε τα πράγματα με το όνομά τους. Λένε τα πράγματα τα αληθινά, λένε τα πράγματα



που συνέβησαν στη Μικρασιατική Καταστροφή. Έλεος πια!

Δεύτερη παρατήρηση. Έχουν περάσει περίπου οκτώ ώρες από τότε που ακούσαμε την ομιλία του κ. Παναγιώλη. Πέρασαν δεκάδες ομιλητές από το ΣΥΡΙΖΑ. Δεν άκουσα από κανέναν να σχολιάσει την άλλη αχρειότητα του κ. Παναγιώλη.

Κυρίες και κύριοι του ΣΥΡΙΖΑ, σήμερα καταφέρατε κάτι πολύ σημαντικό: στις τόσες συνιστώσες που έχετε να αποκτήσετε άλλη μία: τη συνιστώσα του μίσους. Και βλέπω ότι σας χαροποιεί.

Αγαπητοί συνάδελφοι, να μπω επί της ουσίας. Θεωρώ ότι είναι μεγάλη ευκαιρία για την πατρίδα μας τώρα. Τώρα πρέπει εμείς –και, όταν λέω εμείς, εννοώ όλοι οι Βουλευτές του ελληνικού Κοινοβουλίου– να κάνουμε τη μεγάλη ανατροπή, να κάνουμε την πραγματική αλλαγή που χρειάζεται, να απειμπλακούμε από τις αδικίες, τις παθογένειες του παρελθόντος, που όλα αυτά οδήγησαν τη χώρα μας και έναν αξιοπρεπή λαό στην κατάσταση που βρισκόμαστε σήμερα. Τώρα, μετά από ένα σημαντικό βήμα που έγινε προχθές, πρέπει να σταθεροποιήσουμε το πολιτικό και κοινωνικό περιβάλλον, ώστε να ξαναμπούμε πάλι στο δρόμο της αξιοπρέπειας και της δημιουργίας. Πρέπει να συγχρονίσουμε ως κυβερνητικοί εταίροι, όσους αφορά αυτό, το βηματισμό μας και να φέρουμε συγκεκριμένα αποτελέσματα στην κυβερνητική μας δράση, να αλλάξουμε τη στρεβλή εικόνα της Μεταπολίτευσης, ότι οι πολιτικοί κάνουν θαύματα ή έχουν ένα μαγικό ραβδί, ότι είναι απαιτώντες όλοι και ότι είναι κλέφτες, να δώσουμε στον ελληνικό λαό την πραγματική εικόνα που ισχύει. Δυστυχώς όμως –και σε αυτό δεν βλέπω να συναινούμε όλες οι πτέρυγες της Βουλής– κάποιοι και κάποιες κινούνταν μόνο στη λογική των μικροκομματικών οφελών, που θέλουν να αποκομίσουν, ή σε μία τελείως διαφορετική λογική.

Ο προϋπολογισμός του 2013 θεωρώ ότι είναι μάλλον ο πιο κρίσιμος της νεότερης ιστορίας μας. Θεωρώ ότι είναι ένας προϋπολογισμός ο οποίος θα κρίνει αν η Ελλάδα θα παραμείνει στην Ευρώπη, στην πρώτη γραμμή της Ευρώπης, ή αν θα τεθεί εκτός. Είναι επομένως μια πολιτική απόφαση για τη νέα εποχή στη χώρα μας. Η ψήφιση του προϋπολογισμού θα στείλει ηχηρά μηνύματα και στο εσωτερικό, στην ελληνική κοινωνία, αλλά κυρίως στους θεσμικούς μας εταίρους, οι οποίοι είναι δύσπιστοι, αναζητούν πολλές φορές εύκολα προσχήματα εναντίον μας και κάποιοι από αυτούς παίζουν με τις αντοχές των πολιτών και της ελληνικής κοινωνίας αλλά και με τις αντοχές της Κυβέρνησης.

Νομίζω ότι χρειάζονται μία ηχηρή απάντηση.

Η ελληνική οικονομία προσωπικά πιστεύω ότι ακόμα είναι ζωντανή, εκσυγχρονίζεται και προσπαθεί να προσαρμοστεί στις νέες συνθήκες και ελπίζω σε ένα καλύτερο μέλλον.

Εμείς, λοιπόν, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν έχουμε κανένα δικαίωμα να στερήσουμε την ελπίδα από ένα μεγάλο –ίσως το μεγαλύτερο– κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, που ελπίζει σε ένα καλύτερο αύριο.

Κύρια εμπόδια για την ανάπτυξη της οικονομίας μας είναι το χρέος και το έλλειμμα. Το χρέος –ως συνέπεια μιας λάθος πολιτικής– συνδέεται με την αναποτελεσματικότητα του κράτους, την εξυπηρέτηση συντεχνιών, τη διαμόρφωση ειδικών προνομίων, την αλόγιστη σπατάλη.

Και όμως το χρέος σήμερα είναι το μικρότερο πρόβλημα. Το πραγματικό πρόβλημα είναι το έλλειμμα και κυρίως το πρωτογενές έλλειμμα. Διότι η συνέχιση ύπαρξης ελλείμματος κάνει απαραίτητο το δανεισμό και άρα αυξάνει το χρέος, διότι μας κάνει ευάλωτους στις απαιτήσεις των δανειστών. Είναι λογικό αυτό.

Τι κάνει, λοιπόν, ο προϋπολογισμός σήμερα αυτός; Κάνει αυτό, το οποίο χρειάζεται η χώρα: προσπαθεί με κάθε τρόπο –και εγώ πιστεύω ότι θα τα καταφέρει, αλλά για να τα καταφέρει χρειάζεται η βοήθεια όλων μας– να μειώσει το έλλειμμα. Διότι η συνεχής ύπαρξη του ελλείμματος κάνει απαραίτητο το δανεισμό και άρα αυξάνει το χρέος, διότι μας κάνει ευάλωτους στις απαιτήσεις των δανειστών. Είναι λογικό αυτό.

Οι λογικές που ακούγονται σήμερα –για τη μείωση, για κατάργηση, για εξαγορά, για κούρεμα, για απομείωση μέρους του χρέους και άλλα τινά– νομίζω ότι είναι ανεύθυνοι ηρωισμοί, οι οποίοι δεν πρόκειται να φέρουν κανένα αποτέλεσμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γι' αυτό το λόγο θα πρέπει τα κόμματα να αναλογισθούν τις ευθύνες τους. Θα πρέπει να παύ-

σει η Αντιπολίτευση να στέκεται απέναντι σε αυτήν την εθνική προσπάθεια. Αν δεν μπορεί να είναι δίπλα, αν δεν θέλει να είναι δίπλα, να μην είναι απέναντι. Διότι είναι απέναντι και το είδαμε αυτό.

Η Αντιπολίτευση είναι απέναντι προστατεύοντας αδιακρίτως όλα τα συντεχνιακά συμφέροντα. Είναι σαν μία κλώσα, η οποία καλύπτει στα φτερά της όλες τις παθογένειες του παρελθόντος και τις εκφράσεις τους επωάζοντας την καταστροφή της χώρας. Αυτό κάνει σήμερα. Και αυτό το κάνει και η Αντιπολίτευση γενικότερα, όχι μόνο η Αξιωματική. Από αυτό εξαρτάται το ΚΚΕ, το οποίο είναι σταθερό στις απόψεις του.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτού)

Θα χρειαστώ ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε, και τελειώνω.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η σπορά του φόβου, τον οποίο δημιουργεί ο ΣΥΡΙΖΑ στους ξένους επενδυτές μέσα από τη συνέντευξη του Προέδρου του δεν είναι τίποτα παραπάνω από το ότι ο Πρόεδρος της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης το μόνο που κάνει είναι να αντιγράφει τους Παπανδρέου. Αντιγράφει τον Ανδρέα Παπανδρέου. Αυτό φαίνεται ξεκάθαρα στις κινήσεις του, στις υποσχέσεις του, στα «θα» τα οποία τάζει. Αντιγράφει και τον Γιώργο Παπανδρέου, ο οποίος εξευτέλιζε τη χώρα μας στο εξωτερικό. Αυτό συνεχίζει να κάνει.

Θέλω να θυμίσω στο ΣΥΡΙΖΑ ότι σαν χθες έπεσε το τείχος του Βερολίνου και μαζί με αυτό η πολιτική και η πρακτική του μαρξισμού. Εσείς σήμερα, μετά από είκοσι τρία χρόνια, θέλετε να φέρετε τη χώρα πάλι στον απομονωτισμό. Μη χτίζετε, κυρίες και κύριοι, σε γυάλινους πύργους πάνω στον πόνο των ανθρώπων, που βρίσκονται αντιμέτωποι ξαφνικά με τη βία και με το φάσμα της φτώχειας.

Έχετε την εντύπωση, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι εμείς όλοι συμφωνούμε με τα μέτρα; Κανείς δεν συμφωνεί. Έχετε την εντύπωση ότι θέλουμε ο ελληνικός λαός να υποφέρει; Κανείς δεν συμφωνεί.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Τότε γιατί τα ψηφίζετε;

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Κύριε συνάδελφε, παρακαλώ ολοκληρώστε.

**ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ:** Η μάνα μου η μακαρίτισσα, αυτή που σας έλεγα από τα Βουρλά, από τη Σμύρνη, ξέρετε τι έλεγε; Οι άδικοι τενεκέδες κάνουν φασαρία, οι γεμάτοι δεν κάνουν φασαρία.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Δεν ξέρω αυτήν τη στιγμή αν ενδιαφέρει αυτό στη συγκεκριμένη συζήτηση.

**ΖΩΗ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ:** Από τενεκέδες ξέρετε σίγουρα.

**ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ:** Είπα για άδειους. Δεν αναφέρω-μαι σε εσάς.

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Κύριε Παπαδόπουλε, ολοκληρώστε.

**ΜΙΧΑΗΛΗΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ:** Ολοκληρώνω σε ένα λεπτό, κύριε Πρόεδρε.

Τελειώνοντας, λοιπόν, θα σας πω το εξής: Εμείς στηρίζουμε την Κυβέρνηση εθνικής ανάγκης. Δίνουμε την ψήφο εμπιστοσύνης μας, αλλά δεν συμφωνούμε με όλα αυτά που γίνονται. Έχουμε τις διαφωνίες μας, έχουμε τις ενστάσεις μας.

Ειδικά εγώ από τον νομό από τον οποίο προέρχομαι, από το Νομό Κοζάνης, ένα νομό με τα μεγαλύτερα ποσοστά ανεργίας, ζω στο πετσί μου τα προβλήματα που αντιμετωπίζει ο κόσμος.

Αυτό, όμως, που θέλω να πω είναι ότι, αν δεν στηρίζουμε την Κυβέρνηση αυτή, εάν δεν ψηφίσουμε τον προϋπολογισμό αυτό, το μόνο που μπορούμε να καταφέρουμε είναι ότι όλα αυτά που θα συμβούν θα είναι σε βάρος του ελληνικού λαού.

Εμείς, λοιπόν, δεν παίξαμε ποτέ με κανέναν και δεν θα παίξουμε ποτέ από εδώ και πέρα, γιατί πιστεύουμε ότι ο λαός καταλαβαίνει, υποφέρει, αλλά έχει μία ελπίδα. Εμείς την ελπίδα αυτή –την οποία έχει– θα του τη δώσουμε.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Το λόγο έχει η κ. Σταυρούλα Ξουλίδου.

**ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΞΟΥΛΙΔΟΥ:** Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι Βουλευτές, για την τουρκόψυχη κ. Ρεπούση, την ανθέλληνα και μισέλληνα, θα ασχοληθεί σίγουρα η ιστορία. Σήμερα, ήρθαμε

εδώ να συζητήσουμε το φετινό κρατικό προϋπολογισμό. Ο θεός μονάχα θα μπορούσε να τον πει προϋπολογισμό αυτό το σφαιρίδιο του λαού μας. Ο προϋπολογισμός αποτυπώνει το σύνολο των νέων απάνθρωπων μέτρων που εμπεριέχονται στο νέο μνημόνιο κοινωνικής κατεδάφισης και οδηγούν το λαό μας σε ανθρωπιστική κρίση.

Την ώρα που διάβαζα στον προϋπολογισμό το πετσόκομμα που θα συντελεστεί στο μνημόνιο 3, ρίγη τρόμου με διαπέρασαν. Μου ήρθε η εικόνα του στρατού των ανέργων, των απεγνωσμένων αυτοχείρων, των μαθητών που λιποθυμούν στα σχολεία από ασιτία, των αστέγων που λίγα χρόνια πριν ήταν νοικοκυραίοι, των νέων ανθρώπων και των επιστημόνων που συνωστίζονται στις ουρές για να μπουν στη σειρά και να φύγουν μετανάστες σε άλλες χώρες, των αρρώστων που δεν μπορούν να πληρώσουν τα φάρμακά τους, των γονιών που έτυχε να κάνουν πολλά παιδιά και τώρα πληρώνουν χαράτσι - γιατί έφεραν παιδιά στον κόσμο - αλλά και αυτών που θέλουν να κάνουν οικογένεια και δεν τολμούν ούτε καν να το διανοηθούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, μπροστά σας έχετε μία εν δυνάμει Μήδεια. Απέκτησα τέσσερα παιδιά και σήμερα εσείς φέρετε χιλιάδες μανάδες σαν και εμένα σε ένα πολύ μεγάλο δόλημα: ποιο από τα παιδιά μας πρέπει να σκοτώσουμε, κύριοι; Ποιο έγκλημα κάναμε και μας καταδικάζετε σε μαρτύριο; Τι έγκλημα κάναμε και πρέπει να πληρώσουμε με το αίμα των παιδιών μας τις δικές σας λοβιτούρες; Βάζετε φόρους στους πολύτεκνους 1.240 ευρώ; Βάζετε επιπλέον φόρο 1.240 ευρώ ετησίως; Είναι τεκμήριο τα παιδιά; Μπράβο σας! Βρήκατε τη λύση στο δημογραφικό μας πρόβλημα.

Δεν είναι εδώ ο κύριος Πρωθυπουργός, αλλά σίγουρα θα ακούσει. Να σας θυμίσω, λοιπόν, κύριε Πρωθυπουργέ, τι λέγατε το 2009; Λέγατε ότι η Ελλάδα δεν γεννάει, αλλά ότι γεννάει. Λέγατε ότι η ενίσχυση των πολυτέκνων δεν είναι σπατάλη, αλλά ότι είναι επένδυση στο μέλλον του τόπου. Το θυμάστε αυτό, κύριε Σαμαρά;

Πολύ ωραία επενδύετε στο μέλλον του τόπου, σφαγιάζοντας τους τρίτεκνους, τους πολύτεκνους, με την κατάργηση των επιδομάτων, της ισόβιας σύνταξης της πολύτεκνης μητέρας. Έτσι αντιλαμβάνεστε την τήρηση των υποσχέσεών σας; Τέτοιου είδους αντιπολιτευτική, αντιοικογενειακή, αντιδημογραφική και τέλος-τέλος ανθελληνική πολιτική δεν έχει ξαναγίνει.

Επιπλέον, οι επιχειρηματίες, οι βιοτέχνες και οι αγρότες ιδιαίτερα της Β' Περιφέρειας Θεσσαλονίκης και του Νομού Κιλκίς αισθάνονται σαν πρόβατα σε σφαγή, όπως και χιλιάδες νοικοκυριά που βλέπουν από τη μία το εισόδημά τους να μειώνεται και από την άλλη να αυξάνονται οι φόροι. Κάθε οικογένεια, δηλαδή, που κερδίζει σήμερα περισσότερα από 990 ευρώ το μήνα πρέπει να τιμωρηθεί.

Στόχος μου δεν είναι βεβαίως να αναφερθώ στο σύνολο των αντιλαϊκών μέτρων, αλλά να επισημάνω ίσως τις πιο σημαντικές πτυχές των δημοσίων πολιτικών στον τομέα της παιδείας, του πολιτισμού και του αθλητισμού, για τον οποίο έχω την ευθύνη στους Ανεξάρτητους Έλληνες.

Ο διορισμένος Υπουργός Οικονομικών κ. Στουρνάρας προβλέπει μεταξύ των άλλων για το Υπουργείο Παιδείας συγχωνεύσεις τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ, χωρίς μείωση των εισελθόντων φοιτητών, έτσι, για να μειώνονται και οι δείκτες ανεργίας.

Τα βιβλία θα χρεώνονται στους γονείς των μαθητών για το σχολικό έτος, με υποχρέωση επιστροφής ή αλλιώς πληρωμής για όσα δεν επιστραφούν.

Έχουμε περικοπή του μισθολογικού κόστους των αναπληρωτών καθηγητών με τη βέλτιστη αξιοποίηση των μόνιμων εκπαιδευτικών και την ορθολογικότερη κατανομή τους σε οργανικές θέσεις. Με απλά λόγια, εκτελούνται κυριολεκτικά χιλιάδες αδιόριστοι εκπαιδευτικοί για τη νέα σχολική χρονιά.

Σύμφωνα με όσα προβλέπονται στο νέο μνημόνιο, το οποίο υπέγραψε η συγκυβέρνηση, από το σχολικό έτος 2013-2014 προβλέπεται μείωση του μη μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού σε ποσοστό 85%. Συγκεκριμένα προβλέπεται ότι θα εκδοθεί απόφαση για τη μείωση του μη μόνιμου εκπαιδευτικού προσωπικού σε ετήσια βάση από δεκαπέντε χιλιάδες διακόσιους είκοσι έξι εκπαιδευτικούς σε δύο χιλιάδες εκπαιδευτικούς. Πρόκειται για τη

μεγαλύτερη εκκαθάριση-εκτέλεση χιλιάδων αναπληρωτών εκπαιδευτικών, οι οποίοι μετά από χρόνια τρέξιμο από τη μία άκρη της χώρας στην άλλη καταδικάζονται σήμερα σε ανεργία.

Προφανώς το κενό θα το καλύψουν οι εκατοντάδες συγχωνεύσεις-λουκέτα σχολείων, η αύξηση του ωραρίου των εκπαιδευτικών, η μετατροπή τους σε λάστιχο με την απελευθέρωση των μετακινήσεών τους από περιοχή σε περιοχή.

Με ένα νήμα είναι δεμένο το τσάκισμα του μισθού τους, η αύξηση των ορίων συνταξιοδότησης και η απειλή της απόλυσης με τις συγχωνεύσεις σχολείων και την καταδίκη σε ανεργία χιλιάδων εκπαιδευτικών. Το ίδιο θα συμβεί και με το μη μόνιμο εκπαιδευτικό προσωπικό της ανώτερης εκπαίδευσης από τη μείωση του αριθμού των τμημάτων ΑΕΙ και ΤΕΙ.

Και, τέλος, για τον αθλητισμό και τον πολιτισμό το κερασάκι στην τούρτα είναι η μείωση της κρατικής επιχορήγησης σε ομοσπονδίες, αθλητικά κέντρα, θέατρα, μουσεία, φεστιβάλ.

Θα ήταν αστείο, φυσικά, κάποιος να μιλήσει για το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων. Γιατί; Ούτε καρφί δεν μπορεί να μπει στα σχολεία της χώρας, πολύ περισσότερο να εκσυγχρονιστούν και να επισκευαστούν με τα ποσά που υπάρχουν στον προϋπολογισμό.

Μισθοί στον πάτο, σχολεία και πανεπιστήμια να καταρρέουν, αθλητικά και πολιτιστικά κέντρα ερειπωμένα κι αυτοί μιλούν για νέες τεράστιες περικοπές! Το ποιος θα πληρώσει τη νύφη το ξέρουμε όλοι.

Τέλος, ο περιορισμός σε δαπάνες με τις συγχωνεύσεις σχολείων με ΑΕΙ και ΤΕΙ δείχνουν και το μέλλον που επιφυλάσσουν για τη δημόσια δωρεάν παιδεία, γι' αυτήν που έδωσαν το αίμα τους κάποιοι γραφικοί αγωνιστές. Είναι απόλυτα σαφές από τα παραπάνω ότι αυτός ο προϋπολογισμός οδηγεί το δημόσιο σύστημα παιδείας στον γκρεμό, ενώ αντίθετα το μόνο κονδύλι που είναι αυξημένο είναι αυτό των εξοπλισμών. Δεν είναι εδώ ο κ. Βενιζέλος να μας πει μήπως έχετε σκοπό να προμηθευτείτε κι άλλα υποβρύχια που γέρνουν;

(Στο σημείο αυτό κτυπάει προειδοποιητικά το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Από το πρωί σας παρακολουθώ. Είμαι η τελευταία ομιλήτρια. Δώστε μου λίγη ανοχή στο χρόνο, σας παρακαλώ.

Είναι απορίας άξιο τι επίτευγμα ακριβώς σημειώνεται σήμερα, που να δικαιολογεί το αίσθημα επιτυχίας των εκπροσώπων σας. Σημείωσαν μήπως οι εκλεγμένοι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας, του ΠΑΣΟΚ, της ΔΗΜΑΡ κάποια επιτυχία προς όφελος του ελληνικού λαού; Επέβαλαν πολιτικούς όρους στη σηνοθεσία διαπραγματεύσεων με την τρόικα; Σώζεται η χώρα από τον κυκλώνα της λιτότητας, της ύφεσης και της ανεργίας; Μήπως σε δυο-τρεις μήνες θα βάλετε κι άλλα μέτρα -για να σώσετε όσους Έλληνες επιζήσουν- γιατί η δόση δεν θα έρθει άμεσα, όπως διατυμπανίζετε;

Θέλω να αναφερθώ και σε συναδέλφους που δυστυχώς δεν είναι εδώ, εκλεγμένους της Β' Περιφέρειας που είναι μέλη της συγκυβέρνησης. Θα έλεγα, λοιπόν, στον κ. Καραόγλου -που τυγχάνει να είναι και Υπουργός Μακεδονίας και Θράκης- και τον κ. Αναστασιάδη. Ψάχνετε τη σωστή συνταγή στα χείλη του αντιμνημονιακού Αρχηγού σας με τα δεκαοκτώ μέτρα. Δέκα σας έλεγε για άμεση εφαρμογή και τα υπόλοιπα σε διαπραγματεύσεις.

Είμαι πεπεισμένη πως δεν αντιλαμβάνεστε το μέγεθος της δυστυχίας που φέρετε με το «ΝΑΙ» σε όλα που είπατε στην περιοχή μας, με το 80% περίπου μείωση στον προϋπολογισμό για την αποκεντρωμένη περιοχή της Μακεδονίας-Θράκης. Ή μήπως με τη δημιουργία ειδικών οικονομικών ζωνών στην Αλεξανδρούπολη, στις Σκουριές Χαλκιδικής και στο Κιλκίς έχετε σκοπό να ξεπουλήσετε όλο τον ορυκτό πλούτο της Μακεδονίας στον Μπόμπολα και την «El Dorado», καθιστώντας τους κατοίκους αυτών των περιοχών σκλάβους των 300 ευρώ;

Τώρα με απειλές και φοβέρες χειροκροτείτε κι από πάνω την αποτυχημένη συνταγή. Ξεχάσατε τους τοκογλύφους, τα διαπλεκόμενα, όλα εκείνα που θέλετε να τσακίσετε και να αλλάξετε; Τι πετύχατε; Ανθρώπους εξαθλιωμένους και χώρα υποθηκευμένη και υποταγμένη.

Και εσείς, κυρία Μάρκου, αν με ακούτε από τη ΔΗΜΑΡ, πώς γίνεται να καταδικάζετε τα δύο πρώτα μνημόνια και τώρα να συμ-

φωνείτε με τη συνέχιση και την επέκτασή τους; Που πήγαν οι καταγγελίες σας για την ύφεση, τις χιλιάδες των χιλιάδων ανέργων, η συμπάθειά σας και η φροντίδα σας για τους αδύναμους; Με ποια ισοδύναμα εξαργυρώθηκε; Τη μισθωτή εργασία και τους συνταξιούχους σε ποιον ακριβώς ταξικό κάδο τούς βάλατε; Οι κορώνες σας για δημοκρατία, για θεσμούς με τι ανταλλάχθηκαν; Με εξουσία; Με θέσεις ευθύνης;

Δεν χρειάζεται να είναι κάποιος απόφοιτος οικονομικής σχολής για να καταλάβει ότι αυτό το πρόγραμμα δεν μπορεί να αποδώσει, πόσο μάλλον να ολοκληρωθεί. Η μόνη του επιτυχία είναι η ολοκλήρωση της καταστροφής της ελληνικής οικογένειας και οικονομίας και ουσιαστικά η καταδίκη σε θάνατο του κόσμου της εργασίας και της ευρύτερης κοινωνικής πλειοψηφίας.

Δεν είμαι οικονομολόγος, κυρίες και κύριοι, ούτε τελείωσα το London School of Economics, όμως κάθε καλός νοικοκύρης που ξέρει να νέμεται τα του οίκου του μπορεί να καταλάβει πως το παραμύθι της δόσης των 31,5 δισεκατομμυρίων δεν θα σώσει τους πολίτες και δεν θα βοηθήσει καμμία ανάπτυξη.

Συμπέρασμα: ούτε 1 ευρώ για μισθούς και συντάξεις, ούτε 1 ευρώ για κοινωνική πολιτική. Το συντριπτικά μεγαλύτερο μέρος θα πάει στις τράπεζες -αλλά χωρίς όφελος για την πραγματική οικονομία- και τα υπόλοιπα θα πάνε για την κάλυψη ληξιπρόθεσμων οφειλών και της «τρύπας» του 2012. Αυτά είναι τα καλά της δόσης των 31,5 δισεκατομμυρίων, όταν τα πάρουμε, στο όνομα των οποίων η Κυβέρνηση μας καλεί να θυσιάσουμε τα πάντα.

Απέναντι στους εκβιασμούς των συνεταίρων του μνημονιακού μπλοκ -ότι πρέπει να περάσουν τα αντιλαϊκά μέτρα που, εκτός

των άλλων, διαλύουν και τον κοινωνικό ιστό, επισειόντας ταυτόχρονα τον «μπαμπούλα» της χρεοκοπίας και προβάλλοντας ως μονόδρομο τα μνημόνια- απέναντι στους ντόπιους και ξένους τοκογλύφους, τους εκπροσώπους της καπιταλιστικής βαρβαρότητας που δεν έχει όρια, η απάντηση των Ανεξάρτητων Ελλήνων δεν μπορεί να είναι παρά μόνο μία: καταψηφίζουμε τον προϋπολογισμό του 2013, γιατί είναι απάνθρωπος και ανεφάρμοστος και είναι θέμα ημερών να καταρρεύσει η μνημονιακή συγκυβέρνησή σας, λόγω της πάλης του ελληνικού λαού και των εσωτερικών αντιφάσεων της μνημονιακής Συγκυβέρνησης.

Κυρίες και κύριοι, σας βροντοφωνάζουμε και να το βάλετε καλά στο μυαλό σας: Δεν χρωστάμε, δεν πουλάμε, δεν πληρώνουμε την κρίση σας. Οι Ανεξάρτητοι Έλληνες είμαστε οι εγγυητές για το μέλλον της Ελλάδας. Καλώ τον ελληνικό λαό να έλθει μαζί μας. Ελάτε να τους κάνουμε παρελθόν.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα των Ανεξάρτητων Ελλήνων)

**ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Δραγασάκης):** Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

**ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ:** Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Σώματος και ώρα 0.21' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα Κυριακή 11 Νοεμβρίου 2012 και ώρα 12.00' με αντικείμενο εργασιών του Σώματος, νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Οικονομικών: «Κύρωση του κρατικού προϋπολογισμού και των προϋπολογισμών ορισμένων ειδικών ταμείων και υπηρεσιών οικονομικού έτους 2013».

**Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ**

**ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ**



